

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

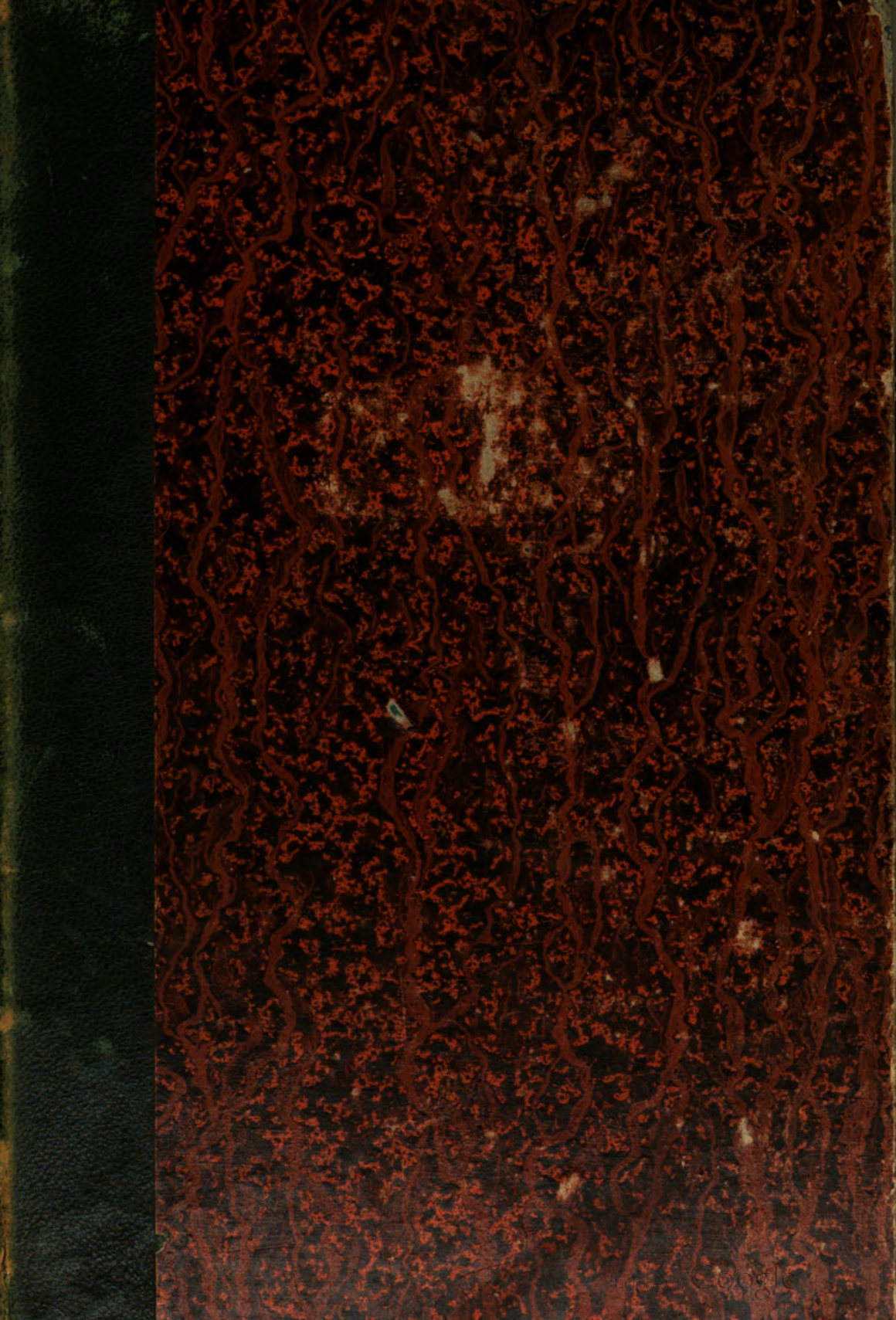
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

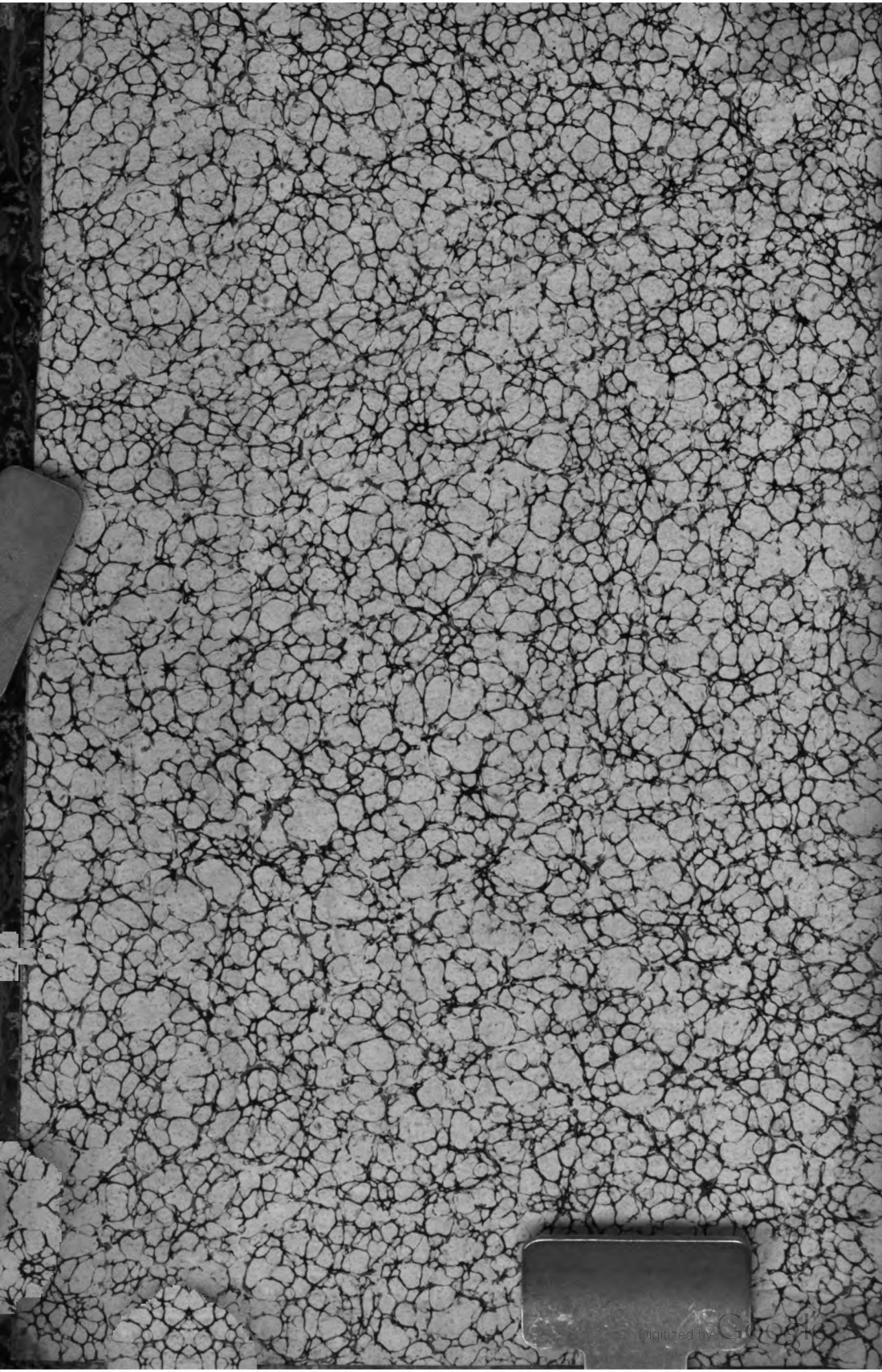
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

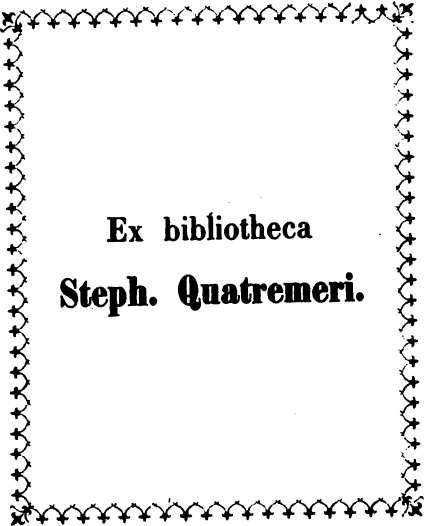
<36603000360010

<36603000360010

Bayer. Staatsbibliothek

A. Gr. a. 1801

Piles

**Ex bibliotheca
Steph. Quatremeri.**

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA.**

A. FRANCK,

BIBLIOPOLA, VIA RICHELIEU, 67.

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA**

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS, FLORENTINIS, PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN PRIUS.

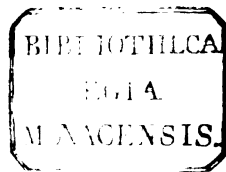

PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LV.

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA.**

**I.
CODEX ESCURIALENSIS.**

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΙΛΗ

ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΣΙ.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ.

I. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Ὁ πύρινος νοῦς τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
 Τῷ παρθενικῷ μηνύει σοι βιβλίῳ·
 Τῷ γὰρ νοητῷ καλᾶμῳ τοῦ Πνεύματος
 Γράψει Θεός σοι παγγενῇ¹ σωτηρίαν.

II. Χριστοφόρου² δίστιχον εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦγγειλεν υἱὸν ἄγγελος τῇ παρθένῳ,
 Πατὴρ δὲ μεγίστης βουλῆς ἄγγελον μέγαν.

III. Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὸν αὐτόν³.

Εὐαγγελιστὰ⁴ χαρμονῆς παγκοσμίου,
 Τί δὴ σιωπᾶς; τάχα γὰρ ζῶν ἐγράφης.
 Δέδοικα, φησὶ, τὴν ψυχὴν τῆς παρθένου
 Μήπως ταραχῇ συγχυθεῖσα τῷ κτύπῳ.

¹ Philes, *De animal.* vs. 1773 : Οἰκεῖ
 πρὸς ἀκτὰς παγγενῆς ἠθροισμένος.

² Fort. Christophorus Patricius Mi-
 tylen. qui menologium versibus iambicis
 scripsit. Vid. Fabric. *Bibl. gr.* XI, p. 594.
 In Bibliotheca Paris. sub n° 1578 asser-
 vatur codex hujus menologii. Christo-
 phorus quidam memoratur in *Catal. Bibl.*
Uffenbach. col. 485, ut auctor poematis

in quo Cœlii cujusdam sacerdotis laudes
 novem distichis exponit.

³ In codicibus Florent. fol. 162, et
 Mon. fol. 78, sub nomine Manuelis Philæ
 et cum hoc lemmate : Εἰς τὸν εὐαγγε-
 λισμόν τῆς Θεοτόκου. Habet et codex
 Vaticanus 914, fol. 189 r° sub nomine
 Philæ.

⁴ Cod. Esc. εὐαγγελιστὰ.

- 5 Εἰ γὰρ μόνον πρόσωπον ὀφθέν οὐ σίλει,
 * Πῶς ἂν λόγων θόρυβον ὑπήνεγκέ μοι;
 Ἄλλως τε σιγῶν τῆς χαρᾶς κῆρυξ μένω,
 Λαθεῖν τὸν ἐχθρὸν ὡς φιλόψογον¹ θέλων.
 Σὺ δέ, ψυχῇ, σκοποῦσα τὴν εὐτεχνίαν²,
 10 Ἡ καὶ πνοὴν δίδωσι μικροῦ³ τοῖς τύποις,
 Τὸν σχηματισμὸν⁴ εὐλαβοῦ τῆς παρθένου.
 Εἰ γὰρ ἑαυτὴν εὐτελῇ δούλην κρίνει⁵,
 Τί χρή σε ποιεῖν τῶν παθῶν τὴν σαπρίαν;
 Πλὴν εἰ δοκεῖ τὴν παῖδα μιμοῦ τὴν κάτω,
 15 Καὶ τὴν ξένην σύλληψιν αἰδοῦ καὶ τρέμε,
 Πλέκουσά⁶ μοι τὸ νῆμα⁷ τῆς εὐποιίας⁸.

IV. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
 Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος.
 Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωστικοῖς ἐναντίοις
 Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τάναντία.

V. Χριστοφόρου⁹ εἰς τὴν αὐτήν.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ μήτηρ παρθένος·
 Τί μείζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

¹ Cyrill. Alex. apud Mai *Bibl. Patr.*
 t. II, p. 200 : Φιλοψογίας ὑπόθεσιν
 ποιοῦνται τὸ χρῆμα.

² Cod. Vat. εὐτεχνίαν.

³ Cod. Vat. μακροῦ.

⁴ Anon. cod. Par. 1277, fol. 187 v°:
 Τῆς δὲ ψυχῆς ἡ τοῦ γενομένου οἶονει
 μόρφωσις καὶ ὁ σχηματισμός.

⁵ Versus 12 et 13 desunt in cod. Vat.
 qui 14 post 15 ponit.

⁶ Cod. Vat. πλέκουσαν. Vid. infra
 xxiv, 6.

⁷ Cf. cod. Par. cxxxiii, 1.

⁸ Chion. ep. 7 : Τοῦτο δὲ εἶναι ἂν
 εὐποιᾶ αὐτοῦς ἀμυνώμεθα.

⁹ Cf. supra II, not. 2.

VI. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν.

Ὁ πρέσβυς ἐν γῇ τὸν Θεὸν βρέφος βλέπων
 * Δεῖται λυθῆναι τῆς φθορᾶς τοῦ σαρκίου ·
 Τὸ δὲ βρέφος γέγηθε τὸν πρέσβυν βλέπον¹
 Αἰρούμενον ζῆν ἀσφαλέστερον βίον².

VII. Χριστοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Κόλπους πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,
 Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες αἱ φέρουσίν σε.

VIII. Εἰς εἰκόνα τὴν αὐτὴν ἐορτὴν ἔχουσαν,
ἐν δὲ τῇ περιφανείᾳ προφήτας.

Ζωὴν ἴσως ῥέουσιν εἰ φυγεῖν θέλεις,
 Οὐδέν τι καινὸν, δυσφορεῖς γὰρ ὡς γέρων ·
 Ζωὴν δὲ τὴν ἄρρευσίον εἰς χεῖρας φέρων,
 Τί πάλιν αὐτήν, Συμεὼν, ἄλλοις δίδως;
 5 Δέδοικα, φησὶ, τοὺς προφήτας τοὺς περὶ
 Τῇ πρεσβυτικῇ συστάλεις ἀνανδρία.
 Καὶ τὸ βρέφος δίδωμι τοῖς δεδοκόσι ·
 Αἰσθάνομαι γὰρ ἀσπραπῆς ἀποκρύφου,
 Πρὸς ἣν ἐμμαντὸν ἀδρανέστερον βλέπω ·
 10 Μᾶλλον δὲ θελχθεὶς, ὡς πρὸς ἀνθρακα βρέφος,
 Ἐλαθον εἰς πῦρ ἐμπεσὼν καταφλέγον.
 Ἐφρίσκεται³ δ' οὖν μητρικὴ τοῦτο ζέσις,
 Ὡς πρὸς ψύχος γέροντος ἀκμαῖον μένον.

¹ In cod. al. βλέπων.

monost. ap. Stob. III, 25: Ἀεὶ κράτιστον

² Philem. ap. Stob. XXX, 4: Οὐτ'

έστι τὰσφαλέστατον.

ἀνὴρ πένυς γεγώς, Μὴ οὐ τέχνην μαθὼν,
 δύναται' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον. Sent.³ Dixit ou φρίσσεται, si recte intelligi sententiae argutias.

* Ἐγὼ δὲ φῶς ἄρρητον ἀθρήσαι θελῶν,
 15 Μετὰ τὸ τὸν χοῦν ἐκτινάξαι τῷ χρόνῳ,
 Καθάπερ εἰκὸς πρὸς τὸν ἀνθρακα τρέμω.

IX. Εἰς τὴν βάπτισιν.

Ὅρῶν Ἰησοῦν¹ σαρκικῶς λελουμένον,
 Ἰορδάνης τὰ ρεῖθρα τοπρῶτον σίρέφει²,
 Καὶ νῦν ὑπ' αἰδοῦς ἰσίσταται πεπηγμένος
 Τῷ μὴ κινεῖσθαι, καὶ χρυσοῦν εἶδος φέρων³.

X. Χριστοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Τοὺς οὐρανοὺς βάπτισμα τὸ Χριστοῦ σχίσαι
 Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

XI. Εἰς τὴν ἐγερσιν⁴ τοῦ Λαζάρου.

Καὶ⁵ ζῶν Λόγος Λάζαρον ἐκ ζῶντος λόγου
 Θᾶττον νευρουργεῖ, τὸν χρυσοῦν⁶ ἔντως φίλον.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς πνοῆς τὸν ἐργάτην
 Αὐτὸν παριδεῖν ὑπὸ γῆν τεθαμμένον.

XII. Εἰς εἰκόνα ἔχουσιν τὴν ἐγερσιν τοῦ Λαζάρου.

Ἄπαντα συνθεῖς εὐφρῶς ὁ ζωγράφος
 * Μόνην παρῆκε τὴν βοήν⁷ τοῦ δεσπότητος.
 Τάχα γὰρ ἂν Λάζαρος ἐντεῦθεν πνέων
 Ἀφῆκε φωνὴν εὐδρομῶν⁸ κἂν τοῖς τύποις.

¹ Cod. Ἰνῶ.

² Cod. al. τὸ πρῶτον βλέπειν.

³ Cod. Esc. φέρειν. Ex cod. al. φέρων recipi.

⁴ Cod. al. ἐξανδράσισιν.

⁵ Pro καὶ fort. ὁ.

⁶ Cf. infra cxcviii, 3.

⁷ Cod. φωνήν et in marg. βοήν.

⁸ Fort. εὐδρομον.

XIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Κάνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον ·
 Ὁ δ' οὐ κινεῖται · κἂν τις εἴποι¹ τοῦ χάριν,
 Ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ἡ γραφὴ κἂν μὴ² πνέῃ ·
 Χριστὸς σιωπᾷ · τίς με κινήσει λόγος;

XIV. Εἰς τὴν Βαϊοφόρον³.

Ἐκ νηπίων σλόματος οἷς οὐπω φθόνος
 Ἢδη τὸν⁴ αἶνον ψαλμικῶς κατηρτίσω⁵.
 Καὶ θαῦμα ποιεῖς εἰς γερόντων αἰσχύνην,
 Σιών βασιλεῦ, μετριάζων⁶ ἐνθάδε.

XV. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

Τοῖς σώμασι μὲν τὰς σκιὰς δεῖ συντρέχειν,
 Χύσιν⁷ δὲ φωτὸς τῷ θαβῶρ κἂν τοῖς⁸ τύποις.
 Οὐκοῦν, θεατὰ, σίγηθι μακρόθεν βλέπων,
 Κἂν τὰς ψυχικὰς οὐ νοσῆς⁹ ἴσως κόρας.

XVI. Εἰς τὴν σλαύρωσιν.

Ἐν ὀργάνῳ βλέπων σε κακούργων, Λόγε,
 * Πάντων χάριν θνήσκοντα, πῶς μὴ θαυμάσω;
 Σοῦ μὲν γὰρ οὐ πέπονθεν ἡ πρώτη φύσις ·
 Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν σαρκικῶς πάσχα διδως.

¹ Cod. al. εἴπη.² Sic alii σιγῶν λαλεῖ et similia.³ Cod. al. Εἰς τὰ Βαῖα.⁴ Cod. τὴν αἶνον.⁵ Cod. κατηργάσω et supra κατηρτά-
 σω. Cod. alter κατηρτίσω. Recepi κατηρ-τίσω ex Sept. Ps. viii, 3 : Ἐκ σλόματος
 νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.⁶ Quippe asinā vectus.⁷ Cf. cod. Fl. cxxii, A, 6.⁸ Cod. al. om. τοῖς.⁹ Pro νοσήσεις. Cod. νοσεῖς.

XVII. *Eis τὸν δεσπότην Χριστὸν νεκρὸν ἐπὶ λίθου κείμενον*¹.

Νεκρὸν Θεωρῶν ἐκ σφαγῆς, ἡμαγμένον
Τὸν δεσπότην, ἄνθρωπε, τῶν δούλων χάριν,
Φρίξον τί² καινὸν, καὶ γένου τέως λίθος,
Ὡς ἂν τὸν ἄμυνὸν τὸν τυθέντα βασιλέως³.

XVIII. *Ἔτεροι*⁴.

Ἄνθρωπε, συσπάληθι καὶ σιῇθι τρέμων,
Εἰ δεῦρο νεκρὰν τὴν Θεοῦ σάρκα βλέπεις.
Μᾶλλον δὲ καὶ πρόσσελθε καὶ ταύτης φάγε,
Τὸ σαρκικὸν φρόνημα νεκρὸν δεικνύων.

XIX. *Eis τὸν δεσπότην Χριστὸν ἐλκόμενον ἐπὶ σταυροῦ*⁵.

Ἴνα τὸν ἐχθρὸν, σῶτερ, ἀνθρώπων λάθης,
Δοκεῖς μὲν ἀλγεῖν, ἀλλὰ σὺ⁶ σπεύδεις πλέον.

XX. *Eis τὴν ἀποκαθήλωσιν.*

* Ναί⁷ Θάπτει, Νικόδημε, τὸν ζῶντα σπόρον,
Καὶ κρύπτει καὶ λίπαινε δάκρυσι βρέχων⁸.
Τριήμερος γὰρ ἐκδοθήσεται σιλάχως,
Τροφεὺς⁹ νοητὸς καὶ λιμὸν ζωῆς λύων.

XXI. *Eis τὴν ἀνάστασιν.*

Ἀδὰμ νέος γέροντα τῆς γῆς ἀρπάσας

¹ Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην.

⁶ Cod. Mon. σοι pro σὺ.

² Pro τί fort. leg. τό?

⁷ Edidi in meo Catal. codd. Escur.

³ Cod. Mon. βασιλέως, si recte legit Hardt.

p. 43, ubi καὶ Θάπτει. Illud melius.

⁸ Cod. al. βρέχε.

⁴ Cod. Mon. fol. 140.

⁹ Vox erasa in cod. al. Supplebam

⁵ Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην. τροφός.

Καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεσποτικῶς ἀρπάσας¹,
 Ἄνεισιν εἰς φῶς² εἰς παλινζῶν³ βίον,
 Τοὺς τοῦ σκότους ἄρχοντας ἀφελὶς τῷ σκότῳ.

XXII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Θεὸς χθές, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ·
 Τὸ Θαῦμα διπλοῦν καὶ τὸ δὴ μεῖζον τόδε·
 Παρῶν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον·
 Ἐκεῖ δὲ παρῶν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

XXIII. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν⁴.

Γλωσσῶν μερισμοὺς⁵ καὶ Θεόφθογγον⁶ χάριν
 Τὸ⁷ πῦρ κατελθὼν τοῦ παρακλήτου βρύεις·
 Κἂν τοῖς μέθην πᾶσχοῦσιν ἐκρίθης μέθη,
 Κἂν μακροθυμοῦν τοὺς πονηροὺς οὐ φλέγεις⁸.

* XXIV. Εἰς εἰκόνα μουσείου, ἔχουσιν τὰς δώδεκα ἐορτάς.

Εὐαγγελιστῆς ἀκριβῆς δεδειγμένος
 Τοιαῦτά φησι Κανάβης Ἰωάννης⁹.
 Θεὸν ψυχὴ βλέπουσα παρθένου βρέφος
 Πρὸς τὴν ἀναγέννησιν ἀγνίσθητί μοι,
⁵ Καὶ πρεσβυτικῶς τὸν Θεάνθρωπον δέχου
 Τὰς ἀγκάλας ἀπλοῦσα τῆς εὐποιίας,
 Καὶ δακρύων βάπτιζε σαυτὴν προσχύσει
 Τὴν κηλίδα σμήχουσα τῶν πεπραγμένων·

¹ Ἐλκύσας vel aliud verbum scriptum fuerit.

² Cod. εἰκὸ φῶς (sic).

³ Conf. infra clx, 3.

⁴ Cod. Fl. fol. 261 r°.

⁵ Cod. Fl. μερισμόν.

⁶ Cf. cod. Par. clx, 4.

⁷ Τὸ est pro : σὺ δ' εἶ πῦρ —, nec est mutandum in δ.

⁸ Cod. Esc. φλέγης. Ex cod. al. φλέγεις recepi.

⁹ Fort. Ἰωάννης, metri causa.

- Μορφῆς δέ μοι λάμβανε καινῆς ἐμφάσεις
 10 Σοφῶς τὸν αἰσχροὺν ἐξαμείβουσα τρόπον.
 Κἂν θανατωθῆς, ἐξανασίῃσῃ πάλιν,
 Εἰ Χριστὸς ἐγκρίνοι σε τοῖς ὄντως φίλοις.
 Εἶτα βρεφῶν ζήλωσον ἀπλάσῃην φύσιν,
 Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν ὑποδέξῃ τὸν Λόγον,
 15 Ὃν σαρκικῶς βλέπουσα νεκρὸν ἐν ξύλῳ,
 Τὰ σαρκικὰ σλαύρωσον ἐμφρόνως μέλη,
 Ὡς ἂν φθορᾶς ἄγευστος ἐκ γῆς πυθμένων
 * Εἰς τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐξανάσῃσιν φθάσης·
 Καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον¹ ἀναλαβάνου,
 20 Καὶ πνευματικῶν ἐμφοροῦ χαρισμάτων.
 Ὅταν δὲ τὴν ἄμετρον ἀθρῆς παρθένου²
 Ἐνταῦθα νεκρὰν τῆς γραφῆς, μὴ σλυγνάσῃς·
 Τηρεῖ γὰρ αὐτὴν καὶ φθορᾶς ὑπερτέραν
 Ὁ δημιουργὸς καὶ Θεὸς τῆς φύσεως.
 25 Γένοιτό σοι γοῦν εὐπρεπῆς³ ἤδη κλίμαξ
 Ἡ τῶν ἑορτῶν δωδεκάς τῶν ἐνθέων,
 Ψηφῖσι λεπταῖς εὐφυῶς πεπηγμένη,
 Ὡς ἂν δι' αὐτῆς μουσικῶς ἀναδράμῃς
 Πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς συγκαταβεβηκότα·
 30 Οὓς γὰρ θεωρεῖς εἰκονισμένους πέριξ
 Συνηγόρους τίθῃμι τῆς σωτηρίας.

¹ Pantaleon in S. Michael. cod. Par. 501, fol. 126 v°: Τῆς ἀρχιφώτου καὶ μοναδικῆς καὶ τρισηλίου καὶ παντοδυνάμου Θεότητος. Anon. *De invent. carpitis* S. Jo. Bapt. Act. SS. Jun. t. IV, p. 735: Τῇ ἀρχιφώτῳ ἐνοῦσθαι τριάδι.

² «Jam (inquit) si vides in hac parte tabulæ (ἐνταῦθα τῆς γραφῆς) Virginem mortuam, ne time: nam servabit corpus incorruptum, etc.» Sed ἄμετρον epitheton quid sibi velit non dispicio.

³ Fortasse εὐπρεπῆς, parata.

XXV. *Eis tēn koīmēsin tēs theotōkoun.*

Ζωῆς ξένην κοίμησιν ἐκ χρυσαργύρου
Δίδωσι τέχνη, καὶ τοδὶ¹ μάλα ξένον.
Ὅτι γε καὶ σχήματα πενθούντων φέρει
Τὰ τῆς ψυχῆς τυποῦσα ταῖς ὕλαις πάθῃ.

XXV. A. Ἔτερον *eis tēn autēn.*

Σὺ ζῶντος² μήτηρ καὶ θανόντων θυγάτηρ,
Καὶ συναποθνήσκουσα τοῖς σοῖς πατράσι,
Σὺν τῷ τόκῳ ζῆς καὶ φθορᾶς ἔξω μένεις.

* XXVI. Ἀθανασίου μοναχοῦ *eis tēn autēn.*

Λιγυρᾷ³ τῇ φόρμιγγι καὶ τερψιθύμῳ,
Δαβὶδ, θεοκρότητον⁴ ἄσόν τι μέλος.
Ἡ γὰρ κιβωτὸς διαθήκης τῆς νέας,
Ὡς περ προηγόρευσας εὐρύθμῳ λόγῳ,
⁵ Ἐκ τῶν γενηρῶν ἀρτίως μεταστιάσα,
Εἰς ἀνάπαυσιν κατέπαυσε τὴν ἄνω.

¹ Al. τὸ δὴ. Quod defendi potest.

² Leg. Ζῶντος σὺ μήτηρ. Hoc tristichon non habet cod. Esc. Ex altero ejusdem bibliothecæ recepi. Conf. Catal. meum codd. Esc. p. 42.

³ Leg. Τῇ λιγυρᾷ. Jo. Eugenicus in Chrysost. Catalog. codd. Flor. t. III, p. 322 : Καὶ τερψιθύμος τῆς μετανοίας φόρμιγξ. Conf. cod. Par. cxxxvi, 3.

⁴ Vox addenda lexicis. Jo. Eugenicus, cod. Paris. 2075, fol. 9 r° : Οἱ τὴν ἱερὰν πρῶτην δῆροισιν κοσμήσαντες καὶ δόγμασιν ἀποσολικοῖς ἐδραιώσαντες

τὴν ἀγίαν πίστιν, ἐκθέμενοι τὸ ταύτης ἱερὸν καὶ θεοκρότητον σύμβολον ἱερῶς ὑμνεῖσθωσαν. Adde Θεόκροτος ex eod. cod. fol. 395 r° : Ἡ μελίφωνος σάλπιγξ, ἡ Θεόκροτος βροντή. — Ἀλληλοκρότητος, German. Cp. codex Coisl. 278, fol. 50 v° : Ἀλληλοκρότητα τὰ προφητικά. Id. fol. 190 r° : Ἀμφοτεροὶ ἀλληλοκρότητοι. — Πνευματοκροτος, Michael Lucidas cod. Mon. catal. t. II, p. 172 : Οὐ κορέσθης τὰς (leg. κορεσθεῖς τοῖς) τοῦ Δαυὶδ πνευματοκρότοις φθόγγοις.

- Θείου δὲ φωτὸς νεφέλη τερασίων¹
 Κάτεισι ταύτης τῇ ποροπομπῇ συνάροι.
 Ἐδεῖ γὰρ αὐτὴν φωτὸς οἶα νεφέλην
 10 Πρὸς φέγγος αἰδίου ἀνιπλάμενην,
 Ὑπηρέτιν² σχεῖν φωσφοροῦσαν νεφέλην.
 Καὶ γοῦν ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ γῆς τερμάτων
 Χοροσλασία πᾶσα τῶν ἀποσόδων
 Φοιτᾷ πρὸς αὐτὴν ἀθρόον ταῖς νεφέλαις,
 15 Ἡ καὶ λόγοις πρὸς τήνδε τοιοῖσδε χράται·
 «Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, ἡ νοουμένη κλίμαξ,
 * Δι' ἧς Θεὸς μὲν κατέβη πρὸς τὴν χθόνα,
 Καὶ τῇ βροτεῖα συνανακραθεῖς³ φύσει
 Διπλοῦς ὑπῆρξε τὰς φύσεις μὴ συγχέας;
 20 Βροτοὶ δὲ Θεὸς οὐσίας τετευχότες
 Πρὸς ὕψος οὐράνιον ἤρθημεν ξένως.
 Πῶς ἡ φεραυγίζουσα πυρφόρος βάτος,
 Καὶ μὴδ' ὀπωσοῦν τῷ πυρὶ πιμπραμένη,
 Οἶα καθαρεύουσα ῥύπου πλαισμάτων,
 25 Νῦν ταῖς πυράγραϊς τοῦ Θανάτου συνέχη;
 Εἰ γὰρ ἀμαρτίας μὲν ἐκγονος μόρος,
 Ἐνθα πέφευγεν⁴ ἦδε, χάραν οὐκ ἔχει·

¹ Cod. *τερασίων*, quod vel metri causa mutavi.

² Cod. *ὑπηρέτην*.

³ German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 26 v°: Οὐδὲ ὁ ἀσθενῶν συγχωρήσει τὸ φάρμακον συνανακραθῆναι τοῖς πόντοις μέλεσι. Id. fol. 46 v°: Γίνεται δὲ τις σύσσωμος τῷ Χριστῷ, μεταλαμβάνων τοῦ παναγίου αὐτοῦ σώματος καθαρῷ συνειδότηι καὶ συνανακρινόμενος

πρὸς αὐτὸ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἀγιαζόμενος τε καὶ φωτιζόμενος. Id. fol. 47 r°: Δι' αὐτῶν αὐτοῖς συνανακρινόμενος τε καὶ συνενούμενος. Joan. Stauracius in S. Demetrium, codex Coisl. 146, fol. 79 r°: Τοῖς πᾶσι συνανακρίνασθαι πῶς μύροις τοῖς ἑαυτοῦ. Vid. quoque Proclum in Tim. p. 60.

⁴ Cod. *πέφευγε χάραν* et ad marg. *ἦδε*.

- Πῶς ἡ χρυσαυγίς¹ σιάμνος ἡ μαννοβρύτις²
 Τὸν σκύφον³ ἐκπέπωκε τὸν τοῦ θανάτου;
 30 Πῶς ἡ σιέγουσα φῶς ἄδυτον λυχνία
 Ἐσβεσμένην ἔσχηκε τὴν θρυαλλίδα;
 Ἡ ῥάβδος ἡ βλασλήσασα πρὶν ἀνίκμωσ,
 Πῶς ζωτικῆς ἄμοιρος τανῦν ἱκμάδος;
 Ἡ τῷ ταμία τῆς ζωῆς βατὴ πύλη,
 * 35 Πῶς τὴν φέρουσιν εἰς Ἄδην ἔδυ πύλην;
 Ἡ θεία πῶς τράπεζα καὶ ψυχοτρόφος⁴,
 Ἄψυχος, ἀκίνητος, ἀναυδος πέλει;
 Ἡ πασίᾳς ἐξ ἧς νυμφικῶς ἐσλαμένος
 Προῆλθε Χριστὸς συμπλακεῖς τῷ σαρκίῳ,
 40 Τῷ μνήματι πῶς νεκρικῶς⁵ συνεσλάλη;
 Ὅρος τὸ πῖον ἀρετῶν ταῖς ιδέαις,
 Ἐξ οὗ χερῶν ἀνευθεν ἐτμήθη λίθος,
 Πῶς τῷ λίθῳ καλύπτεται ξενοτρόπως⁶;
 Πῶς ἡ θαυγῆς ἐπιδάφωτος⁷ λυχνία,
 45 Ἡ παῖσαν ἄρδην αὐγάσασα τὴν κτίσιν,
 Ἐκ γῆς δύνασα πρὸς τὸ πρῶτον φῶς ἔβη;
 Πῶς ἡ κόσμῳ βλύσασα τῆς ζωῆς χύσις
 Μειώσασά τε τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
 Καὶ θείας ἀσπράψασα γνώσεως φάος,

¹ Fort. leg. χρυσαυγίς. Conf. cod. Par. LXXIV, 2.

² Cod. μαννοβρύτις.

³ Const. Manass. 871 : Ὡς οὖν Καμ-
 βύσης ἐπὶ τὸν τοῦ θανάτου σκύφον. Id.
 312 : Καὶ τὸν τοῦ δόλου σκύφον Ἐπέ-
 χρισε γλυκάζοντι μέλιτι κολακείας.

⁴ Cod. ψοτρόφος. Cod. Flor. cxcviii,
 193 : Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχοτρό-
 φους πόνους.

⁵ Hoc adverbium reperitur infra
 clixiii, 9. Cod. Flor. ccxiii, 33. De
 animal. 845. Cod. Vat. xvi, 7 : Ἀνίστα-
 ται δὲ νεκρικῶς τεθαμμένος.

⁶ Philes, De anim. 999 : Ἀλίσκεται δ'
 οὖν ὁ θρασὺς ξενοτρόπως, Κόρης ἀπά-
 τῆς ὀφεί και μελουργία.

⁷ S. Ephr. Opp. III, p. 529, E : Λυ-
 χνία ἐπιδάφωτε.

- 50 Ζωὴν λιποῦσα τὴν ῥέουσαν ἀσμένως,
 Πρὸς βιοτὴν ἄφθαρτον ἀνελήλυθει; ἢ
 Οὕτωςι τούτων τοῖς σοφοῖς ἀποστίλοισι
- * Κατωδύνω πνεύματι ῥηθέντων τότε,
 Πυρσεῦσαν αἴφνης φέγγος ἀστραπηβόλον¹
- 55 Τὴν οἰκίαν πλῆσειεν² ἄρρήτω³ λόγῳ,
 ἔνθα κιβωτὸς κατέπαυσεν ἡ νέα·
 Φωνὴ δ' ἀμυδρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότητος
 Ὡς λεπιοτάτης αὔρας ἤκουσ' οὐ ξένως,
 Τῇ μητρανάνδρῳ⁴ ταῦτα φωνοῦσα κόρη:
- 60 « Δεῦρ' ἴθι, βασιλίσσα κοσμιωτάτη,
 Ἀνακτορικοὺς πρὸς δόμους οὐρανίους
 Συμβασιλεύειν τῷ Θεῷ σου καὶ γόνῳ.
 Ἴθι, λογικὴ παράδεισε, συντόνως
 Πρὸς παραδείσου τὰ περιδοξα πλάτη.
- 65 Περιστέρᾳ βιάδιζε κεχρυσωμένη \
 Πρὸς τὴν κιβωτὸν τὴν Θεόδητον⁵ τάχος
 Τὸ κοσμικὸν ναυάγιον διαδράσα.
 Γέφυρα πορθμεύθητι πρὸς τὸν λιμένα
 Τὸν ἀκύμαντον καὶ πάσης ἐκτὸς ζάλης.
- 70 Ἡ τὰς ὁδύνας πρὶν φυγοῦσα τοῦ τόκου
 * Πρὸς ἄπονον νῦν λῆξιν ἐλθὲ, παρθένε·
 Ὅλη γὰρ καλὴ καὶ δίχα παντὸς ψόγου

¹ Anon. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 267: Ὅψιν ἀστραπηβόλον. Meliteniot. v. 993: Δίκην κατόπλων διαγωγῶν ἄλλων ἀστραπηβόλων. Id. 1032: Τὴν κόσμησιν τῶν κεράμων καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν οὖσαν ἀστραπηβόλον. Doxopater in S. Athanas. v. 7: καὶ πανταχοῦ φθάνουσιν ἀστραπηβόλως.

² Fort. scribendum ἐπλησεν.

³ Michael. Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 224 v°: Τῇ ἀρρήτῳ μεθέξει Θεανγίας ὅλως πληρούμενος.

⁴ Cf. cod. Par. xxxiii, 2.

⁵ Michael. Syncell. cod. Coisl. n° 146, fol. 230 v°: Ὡς διὰς ἀγγέλων Θεοδημάτων πρωτεύουσα.

- Πλησίον οἶκει τοιγαροῦν τοῦ σοῦ τόκου. ἡ
 Ταῦτα φράσας, ὃ κτίσῃα, τῇ γειναμένη,
 75 Σὺ μὲν τὸ πνεῦμα τῆς τεκούσης λαμβάνεις
 Καὶ πρὸς τὰς ἄνω λαμπρότητας ἀνάγεις,
 Ἀρχαγγελικῆς ταγματοσίραταρχίας¹
 Δορυφορούσης καὶ προπεμπούσης φόδῳ.
 Τὸ σκῆνος αὐτὸ δὲ τοῖς χοροῖς ἀποστίβων
 80 Κομίζεται πρὸς μνήμα τὸ ζωηφόρον
 Ὑμνωδίων ἄσμασι θελξικαρδίων
 Καὶ λιγυροῖς φθέγμασι παιανοκρότοις².
 Ἀλλ' οὐ σθεναρὸν ἦν κρατεῖσθαι τῷ τάφῳ
 Τὸ βασίλασαν ἔσωθεν ἀρρήτοτρόπως³
 85 Τὸν καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος.
 Ἄνεισι τοίνυν εὐκλεῶς ἐριτίμως⁴
 Εἰς οὐρανίους καὶ φεραυγεῖς πασιάδας,
 Εἰς δόξαν αἰδίου, εἰς θυμηδίας,
 * Εἰς φέγγος ἀνέκλειπτον, εἰς ζωὴν ξένην
 90 Ἡ νῦν μεθεκτῶς ὡς θέμις θεουμένη,
 Αὐτὰ κτίσιν αὐλοῖς⁵ τε φρυκτωρουμένη,
 Συμβασιλεύει τῷ θεανθρώπῳ Λόγῳ.

¹ Vox nota ex Psello in Cantic. Cantic. p. 119. Vid. *Thesaur.*

² Hac voce augenda Lexica. De compositis in *κροτος* et *κρότητος* vide supra not. ad v. 2. Hic obiter addam: Προσεπικροτέω, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, fol. 417 r°: Οὐχ οὕτω Λάκωνες Ἀγιοσίλων μετὰ τὰ ἐπ' Ἰωνίας τρόπαια καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου κατάσχεσιν καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνόρθωσιν, ὡς νῦν ἡμεῖς ὅλοι κατάκρας ἐνθεοὶ τε ὄντες καὶ θεοφόροι, ὅλοι κατάκρας ἡδονῆς καὶ

γῆθενος αἰχμάλωτοι θριαμβούμεν ὡς οἶόν τε τὰ ἐπινίκια καὶ προσεπικροτοῦμεν τὰ εἰσιτήρια. — Συγκροτισμός, Synod. Constantinop. Spicil. Rom. t. X, p. 24: Εἰς συγκροτισμὸν καὶ παράσλασιν ἐναργῆ.

³ Anon. cod. Paris. 400, fol. 17 v°: Ὡς γὰρ σοι τὰ σήμαντρα τῆς παρθενίας Ἀρρητοτρόπως ἐφύλαξα πανσόφως.

⁴ Hoc adverbium ignorant Lexicographi.

⁵ Lege Ἀκτίσιν αὐλοῖς.

- Ἀλλ' ὦ παναμώμητε¹ μήτερ παρθένε,
 Ἡ τῷ Θεῷ μου σάρκα δανεισαμένη,
 95 Καὶ τοὺς βροτοὺς Θέωσιν ἐνδυσασμένη,
 Ἡ κατέραν λύσασα τῶν προπατόρων,
 Καὶ μακαρισμὸν πηγάσασα τοῖς πάσιν,
 Ἡ τοῦ Σατὰν λύσασα τὴν τυραννίδα,
 Καὶ τοῖς μέροψι δοῦσα κατ' αὐτοῦ νίκην,
 100 Πρόσλῃθι λαοῦ τοῦ σὲ τιμῶντος πόθῳ,
 Χριστιωνύμῳ² κλήσει τε κεκλεισμένου,
 Ὑψωσον αὐτοῦ παντάνασσα τὸ σθένος·
 Λῦσον τὰ Φρυάγματα Σατὰν τοῦ πλάνου,
 Σύντριψον αὐτοῦ τὰς καθ' ἡμῶν παγίδας·
 105 Τὴν ἐμφύλιον ἐξολόθρευσον μάχην,
 Ἐκκλησίας τὸ σχίσμα παῦσον σὺ κράτει³,
 * Τὸν τάραχον πρᾶϊνον, εἰρήνης ἕαρ⁴,
 Ταῖς σαῖς λιταῖς δὸς καὶ σλαθηρὰν ἀγάπην.
 Ὅρᾳς γὰρ οἷα πάσχομεν, Θεητόκε,
 110 Ἀντιλαβοῦ γοῦν καὶ ῥύσαι τῶν κινδύνων
 Τοὺς ἐκ μέσης σοι προσίρέχοντας καρδίας,
 ἵνα μεγαλύνωμεν εὐσεβοφρόνως⁵,
 ἵνα τιμῶμεν ἀσιγήτοις ἐν λόγοις
 Τὴν σὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειαν καὶ σχέσιν.
 115 Ταυτὶ μὲν οὕτω· σὺ δ' ἐπευλόγει, Θύτα.

¹ Cf. cod. Flor. xli, 16.

⁵ Anon. cod. Par. 1087, fol. 162 r°:

² Unde Χριστιωνυμία, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Y, 10, f. 425 r°: ὡς σφραγίδα πολύτιμον τὴν Χριστιωνυμίαν ἐδέξατο.

Σὴν εἰκόνα γράφοντες ἐκ τῶν χρωμάτων, Ὁρῶμεν ὡς (fort. eis) σὲ, προσκυνούμεν ὡς Θεμίε, Καὶ τὸν πόθον πληροῦμεν εὐλαστοτρόπως, Καὶ τὸν λόγον κυροῦμεν εὐσεβοφρόνως.

³ Cod. male σωκράτει.

⁴ Conf. cod. Par. xiv, 538.

XXVII. *Eis tēn autēn*¹.

Τὴν ἐμψυχον βίβλον σε τοῦ ζῶντος λόγου,
 Τὴν τῶν φυσικῶν αἰτιῶν ὑπερτέραν,
 Καὶ συλλογισμῶν τεχνικῶν ἀλλοτρίαν,
 Καὶ γραμματιστοῦ δεξιᾶς ἐλευθέραν,
 5 Ἦν αὐτὸς ἐσφράγισεν ὁ κλείσας πάλαι,
 Τὸ πυξίον, τὴν πλάκα, τὸν θεῖον τόμον,
 Ἐν ᾧ θεοβράβευτος² ἐγράφη τόκος,
 * Τῆς³ κτίσεως τὸ θαῦμα⁴ τῆς νοουμένης,
 Τῆς φύσεως τὸ σφύγμα⁵ τῆς παρειμένης,
 10 Τὴν ἐκ βρέφους ἄμεμπτον ὡς ὑπὲρ φύσιν,
 Τὴν εἰς φράσιν⁶ ἄληπτον ὡς ὑπὲρ λόγον,
 Τὴν Μαριάμ τὸ χρῆμα τῆς σωτηρίας,
 Παροῦσαν εὐρῶν μυστικῶς τῷ βιβλίῳ,
 Σκιρτῶ καθαρῶς καὶ πλατύνω τὸ σῆμα,
 15 Πανηγυρικῶς⁷ εὐτρεπίζων τὸν λόγον.
 Ἀλλ' ὡς τεκοῦσα τὸν θεάνθρωπον Λόγον,
 Καὶ παρθένος μείνασα τοῦ γένους χάριν,
 Ἄνοιξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὸ βιβλίον,
 Καὶ τὴν χάριν ἐγγραψον αὐτῷ τῶν λόγων.

¹ *Eis* ἀνάγνωσιν λόγου τῆς κοιμήσεως cod. Par. fol. 250 v°. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὴν κοιμήσιν τῆς Θεοτόκου cod. M. fol. 137.

² Cod. Par. 1578, p. 161.

³ In cod. Paris. versus 8 notatur 6, et versus 9 α, et sane hic ordo melior 9, 8.

⁴ τὸ σφίγμα cod. Par.

⁵ τὸ θαῦμα τῆς νοουμένης cod. Par.

1.

⁶ εἰσφρασιν cod. Esc.

⁷ Theodor. Prodr. *Notices des man.* t. VI, p. 562 : Χρήσω τῷ ἀλάφῳ γλῶσσαν δεινὴν, καὶ οὐ πόρρω νόμων ρητορείας πανηγυριστίαν. Cod. Coisl. 219, fol. 5 r° : Διὰ τοῦτο οἱ μὲν πανηγυρισταὶ (in marg. πανηγυριστικοὶ) οὗτοι καὶ χορευταὶ (χορευτικοὶ) μελωδοὶ ὡς ἄλλης ιδέας οὖσαν ἢ πανηγυρικῆς αὐτὴν ἀποτροπιάζονται.

- 20 Κἂν γὰρ καθεύδῃς τοῖς νόμοις τῆς φύσεως,
 Ἄλλ' ἐκ φθορᾶς ἄγρυπνος¹ εὐρέθῃς πάλιν·
 Τῆς γὰρ τελευτῆς² τῶν νεφῶν³ ἐπηρμένων
 Καὶ βασιλεὺς ἐνταῦθα παρῶν τυγχάνει⁴
 Σοφὸς, γαληνὸς, εὐσεφῆς⁵, κοσμοτρόφος⁶,
 25 Καὶ πατριάρχης ὡς Θεοῦ μέγας Φύτης,
 Καὶ τῶν λογικῶν θρεμμάτων οἱ ποιμένες,
 Ὡς ἂν ἐκεῖ λαβοῦσα τοὺς ἀποστίλους
 * Κάνταῦθα τοὺς σοὺς εὐλογῆς ἀποστίλους.

XXVIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ θαῦμα⁷ θνήσκειν κοσμοσώτειραν⁸ κόρην
 Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ.

XXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποστίλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ⁹.

Γράφει σε, Λουκᾶ, τεχνικῶς ὁ ζωγράφος·
 Μήπως κακίσης τὴν γραφὴν ὡς τεχνίτης.
 Λέγουσι γὰρ εἶναί σε καὶ σκιαγράφον
 Τὸν χρωματουργὸν¹⁰ τῶν ἀπορρήτων λόγων.

XXX. Εἰς τὸν αὐτὸν καθήμενον καὶ γράφοντα¹¹.

Ὡ μόσχε, Λουκᾶ, τῆς Θεοῦ γεωργίας,
 Ἐνθάδε¹² τὸν σὸν μυστικὸν σπόρον βλέπων

¹ Adverb. ἄγρύπνως ex Origen. t. I,
 p. 69, lexicis adde.

² ἐορτῆς cod. Esc.

³ Conf. cod. Flor. cxi, 5.

⁴ ἐνταῦθα δὴ πάρεστί σοι cod. Par.

⁵ Cf. cod. Par. lxii, 74.

⁶ Cf. infra cxxviii, 5.

⁷ Cod. καῦμα.

⁸ Conf. cod. Par. ccxix, 3.

⁹ Codex al. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν
 Λουκᾶν.

¹⁰ Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r°.

¹¹ In Catal. meo codd. Escur. p. 41.

¹² Cod. al. ἐνταῦθα.

Εὐαγγελικὸν βούλομαι δρέπειν σιᾶχυν,
 * Ὅπως τὸν ἄρτον τῇ ψυχῇ θησαυρίσω.

XXX. A. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἄνθρωπε σιγῶν εὐλαβῶς δεῦρο σκόπει,
 Μήπως ὁ Λουκᾶς συγχυθῇ πρὸς τὸ γράφειν.
 Τοῦ γὰρ παρὰ σοῦ θᾶττον ἀκούσας ψόφου
 Τὴν χεῖρα κινεῖν ἄχρι τινὸς οὐ θέλει.

XXXI. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον καθεζόμενον² καὶ γράφοντα.

Ὁ³ χθὲς τελώνης σήμερον σεσωσμένος
 Τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐνθάδε γράφει,
 Δι' ἧς τελώνης καὶ φονεὺς εἴπερ θέλει
 Εὐαγγελιστῆς γίνεταί· Θεογράφος⁴.

XXXII. Εἰς τὸ ἀνθρωπόμορφον αὐτοῦ ζώδιον⁵.

Τὴν ἀγγελικὴν οὐκ ἔχων ἀσαρκίαν
 Εὐαγγελιστοῦ⁶ σαρκικοῦ τύπον φέρεις,
 Οὐχ ὥς ἐχόντων τι πλεόν τῶν ἀγγέλων,
 Ἀλλ' ὥς γράφων ἐνσαρκον ἡμῖν τὸν Λόγον.

XXXIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου⁷.

Θεὸς⁸ τὸν Ἀδὰμ εἰς Ἐδὲμ τάτλει⁹ πλάσας·
 Αὐτὸς δὲ θελχθεὶς γευστικῶς παρеспάλην,

¹ *Recepi ex altero codice. Conf. Catalogi. meum codd. Esc. p. 44.*

² *Cod. al. καθήμενον.*

³ *Cod. al. om. Ὁ.*

⁴ *Conf. infra c. lvi, 9.*

⁵ *Cod. al. Εἰς τὰ δ' αὐτόμορφα (sic) ζώδια τῶν δ' εὐαγγελιστῶν. Εἰς τὸν εὐ-*

αγγελιστὴν Ματθαῖον. Cf. Ducang. Glossar. s. v. Ζώδιον.

⁶ *Cod. εὐαγγελικοῦ.*

⁷ *Cod. Flor. fol. 217 v° ubi Εἰς τὸν αὐτόν, i. e. in S. Matthæum.*

⁸ *Cod. Esc. Χριστός pro Θεός.*

⁹ *Cod. Esc. πλάττει, et al. τάττει.*

Καὶ γίνεται σὰρξ ὁ σπορεὺς πάντων λόγος,
Ὅπως ὁ κόσμος εὗρεθῇ σεσωσμένος.

XXXIV. *Eis τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην καθεζόμενον καὶ γράφοντα*¹.

* Βροντῇ λογικῇ τὰς ἐμὰς κτυπεῖ φρένας ·
Ὁμβρος γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ κοιλότης νέφους.
Αὐτὸς δὲ βροντῶν² ὁ Ζεβεδαίου γράφει
Ὁμβροῖς ἀδήλοισι τοὺς βροτοὺς ἀναψύχων.

XXXV. *Eis τὸ ἀετόμορφον*³ αὐτοῦ ζώδιον⁴.

Τὸν ἀετὸν σε τὸν Θεόπλην⁵ τὸν μέγαν
Ὁ Χριστὸς αὐτὸς ἀνὰ τὸ σιῆθος φέρων
Τρανῶς λέγειν ἔοικε τῇ κοσμουργίᾳ ·
Σέβου τὸ δεῖγμα τῆς ἐμῆς μοναρχίας.

XXXVI. *Eis εἰκόνα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν*⁶ ἱσταμένην⁷.

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν ζυγὸν τοῦ δεσπότητος
Κέκυφεν εἰς γῆν ὁ⁸ Ζεβεδαίου γόνος,
Ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν⁹ ἐσίῳς τῶν λόγων
* Βλέπει τὸ τῆς χάριτος ἐξ ἔθους βάθος.

¹ Cod. al. *Eis τὸν ἡγαπημένον Θεο-
λόγον καθήμενον καὶ γράφοντα.*

² Cod. βροντῶν.

³ Vox addenda lexicis. German. Cp.
cod. Coisl. 278, fol. 119 r°: Πέτρος δὲ
τῷ ἀετομόρφῳ τούτῳ εὐαγγέλιον τὸ πλεῖ-
στον συνεβάλετο.

⁴ Cod. al. *Eis τὸ ζώδιον τοῦ ἁγίου
ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.*

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 242.

⁶ Cod. ἐπὶ τῶν ἐπὶ σιηλῶν.

⁷ Cod. al. *Eis τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἱστα-
μένην ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.*

⁸ Cod. al. τοῦ pro ὁ.

⁹ Philes, *In Imper.* 13, ed. Wernsd.:
Καὶ φεύγει σου τὸ μέγεθος ἡ θάλασσα
τῶν λόγων. Cf. Boiss. in Psellum, *De
Tantalo*, p. 347, et Cramer, *Anecd. Gr.*
Paris. t. IV, p. 300.

XXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον καθεζόμενον¹ καὶ γράφοντα.

ἔχων ὁ Μάρκος τὸν σκοπὸν πρὸς τὸ γράφειν
Μένει σιωπῶν · οὐ γὰρ ὡς ἄπνους τύπος,
Ἄλλ' ὡς ἔτι ζῶν καὶ κινεῖται καὶ πνέει,
Κἂν ἀτρέμας πέπηγεν ἡμέρα γράφων.

XXXVIII. Εἰς τὸ λεοντάδες αὐτοῦ ζώδιον².

Λέων ὁ Μάρκος εὐρεθεὶς ἐκ τῶν λόγων
Φρικτῶν βρυχηθῶν ἐξερεύγεται³ κτύπους,
Οὓς ἡ κτίσις πλῆξασα δορκάδος δίκην
Τοὺς δυσπλόκους⁴ πέφευγε τῆς πλάνης βρόχους.

XXXIX. Εἰς τὰ δ' ἑοῖα καὶ ἱερὰ εὐαγγέλια⁵.

Ὁ πᾶσαν ἀπλῶς⁶ τεκτονεύσας τὴν κτίσιν,
Ἐν πᾶσι τηρῶν τὴν τιμὴν τῆς τετραδός,
* Τέσσαρσι καιροῖς ὠραῖζει τὸν χρόνον ·
Τέμνει δὲ τὴν γῆν τετραχῇ καὶ τὸν πόλον,
⁵ Ἄρδει δὲ⁷ ρεῖθροισι τὴν ἑδέμ τετρασλόμοις⁸,
Περικρατεῖ δὲ καὶ τὸ πᾶν τῇ τετράδι,
Καὶ δημιουργεῖ τὴν ἐμὴν γῆθεν φύσιν,
Τετράπλοκον⁹ σύνδεσμον ἐνθεὶς τῇ πλάσει.

¹ Cod. al. καθήμενον.

² Cod. al. Εἰς τὸ λεοντ. τοῦ ἁγίου
εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

³ Cod. Flor. cclvii, 3 : Παρμῶν δὲ
συχνῶν ἐξερεύγεται ψόφους. *De animal.*
407 : Ὅταν ἀηδῶν ἀπρωόμενον βλέπη,
Μελῶν ἀγαθῶν ἐξερεύγεται κτύπους.
Cod. Par. lxi, 17 : Ὡδῆς νεαρᾶς ἐξε-
ρεύξομαι πρότους. German. Cp. cod.

Coisl. 278, 184 v° : Ἐπέχοντα τῶν λόγων
τὰς ἐρυγὰς. Fons omnium Psalmista.

⁴ Codex διπλόκους, et al. δυσπλό-
κους. Conf. cod. Par. xiv, 112.

⁵ Cod. al. Εἰς τὰ ἅγια δ' εὐαγγέλια.

⁶ Cod. al. ἀπλοῖς.

⁷ Cod. al. omittit δέ.

⁸ Cf. infra clviii, 3.

⁹ Hac voce carent lexica.

- Ἐξεσλιν ἰδεῖν ἀσφαλῶς καὶ Θεοσβίτην ¹
 10 Τέσσαρσι ² κύκλοις ἀρετῶν ἐπηρμένον·
 Τετραμερὲς δὲ καὶ τὸ τρίξεσλον ³ ξύλον,
 ὃ Χριστὸς ἐξήπλωτο τετρασυνθέτως·
 Σύναπτε τοῖς τέσσαρσι καὶ τὰς ἐννάδας ⁴,
 Δι' ὧν ὁ Μωσῆς τὰς πλάκας ἐδέξατο,
 15 Δι' ὧν ἐπὶ γῆς ἡ Θεόβρυτος ⁵ κλύσις,
 Δι' ὧν ὁ Χριστὸς ἀσιτήσας εὐρέθη.
 Τί μὴ συνάψας τὸ προκειμένον λέγω;
 Τέσσαρσι ⁶ βίβλοις σωστικοῖς εὐαγγέλοις
 Ὁ Χριστὸς ἐσήριξε τὴν ἐκκλησίαν,
 20 Ἦν αὐτὸς ἐκτήσατο τῇ μετουσίᾳ.

* XL. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν λίθῳ γεγλυμμένην ⁷.

Εἰς λίθον ⁸ ἀκρόγωνον ἐσήριγμένον
 Τρανῶς ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει τὴν κτίσιν.
 Χρεῶν γὰρ αὐτὸν μὴ καμεῖν πρὸς τοὺς λόγους
 Ἔως τὸν ὕπνον ἐκδιώξει τῆς πλάνης.

XLI. Εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ ⁹.

Πάλιν ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει ¹⁰ καὶ γράφει
 Τῇ καθολικῇ τῶν βροτῶν πανσπερμία·
 Κόρον γὰρ ¹¹ οὐκ εἴληφεν, ἀλλ' ἔτι θέλει
 Σῶζειν ἀπάσας εἰ δυνατὸν τὰς φύσεις.

¹ Θεοσβίτης est Elias.

⁶ Cod. al. τέτρασι.

² Cod. al. τέτρασι.

⁷ Cod. al. Εἰς λίθον ἔχοντα τὸν ἅγιον

³ Vox addenda lexicis, ut et adverbium τετρασυνθέτως.

Πέτρον ἐγλυμμένον.

⁸ Cod. λίθινον.

⁴ Id est τὰς τέτταρας ἐννάδας. 36
 — 4 = 40.

⁹ Cod. al. Εἰς καθολικὴν Πέτρου ἐπιστολήν.

⁵ Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146,
 fol. 282 v°: Τὴν Θεόβρυτον νεφέλην.

¹⁰ Cod. καὶ διδάσκει.

¹¹ Cod. al. om. γάρ.

XLII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου¹ Παύλου.

Ἐδὲι σε, Παῦλε, συντυποῦσθαι τῇ κτίσει

Ἦνπερ προσῆξας τῷ Θεῷ σεσωσμένην·

Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἐκνικῆσαν τὴν τέχνην

* Τὸν ζωγράφον πέπεικε σὲ γράφειν μόνον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΡΑΣΤΙΚΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ.

XLIII. Εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν.

Ἐσφιγξε Παῦλος τῶν γραφῶν τῇ συνδέσει

Τὰς ἐν Κορίνθῳ δυσσεβεῖς ἀποσπάδας.

Ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ὡς σοφὸν σκηνογράφον²

Σκηνὴν λογικὴν τῷ Θεῷ συναρμύσαι.

XLIV. Εἰς τὴν πρὸς Κολασαεῖς τούτου ἐπιστολήν³.

Χαλκοῦν κολοσσὸν ὁ χρυσοῦς Παῦλος νικᾷ

Ἀρθεῖς ὑπὲρ γῆν οὐρανοῦ μέχρι τρίτου.

Καὶ Θραῦε⁴ γοργῶς τῶν λόγων τῇ σφενδόνῃ⁵,

Βαλὼν τὸν ἀκρόγωνον ἐν μέσῳ λίθον.

* XLV. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν⁶.

Ἄρτι νοσοῦσαν, Παῦλε, τὴν Ῥώμην βλέπων,

Καὶ σφυγμὸν⁷ οὐκ ἔχουσαν ὀρθοδοξίας,

Ῥώμῃ λογικῶν ἐξεγείρεις φαρμάκων,

Καὶ πρὸς παρακμὴν ἐκδιδάξεις⁸ τὴν νόσον.

¹ Cod. al. τοῦ ἁγίου Παύλου.

² Leg. σκηνογράφον.

³ Cod. al. om. τούτ. ἐπιστ.

⁴ Leg. κάθραυε.

⁵ Greg. Naz. II, 518. nov. ed.: ὅταν

κενώσῃ τῶν λόγων τὰς σφενδόνας. Cod.

Fl. cv, 12 : Τῇ ἀφανεῖ τῶν προσευχῶν
σφενδόνῃ. Jo. Damascen. ap. Mai, Spicil.

Rom. IX, p. 725 : Σφενδόνῃ δογμάτων.

⁶ Cod. al. om. ἐπιστολήν.

⁷ Cod. σφυγμόν.

⁸ Conf. cod. Par. xiv, 83.

XLVI. Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν¹.

Τείνας ὁ Παῦλος τὴν σαγήνην τῶν λόγων
Ὡς ἰχθύας ἤγρευσε τοὺς ἐν Ἐφέσῳ,
Τοσοῦτον ὄντας εὐτραφεῖς καὶ νοσίμους,
Ὅσον τὸ λίπος σβεστικὸν σχεῖν τῆς πλάνης.

XLVII. Εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Ὡ² πῶς ἀναπνεῖν οὐδαμῶς Παῦλος Θέλει,
Νῦν μὲν διδάσκων, νῦν δὲ πόρρωθεν γράφων,
Θεσσαλονικεῖς μαρτυροῦσι τοῖς λόγοις
Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν γραφὴν δεδεγμένοι.

XLVIII. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴν³.

Παῦλος τὸ πνεῦμα συλλαβὼν τοῖς ἐγκάτοις
Ἐγκυμονεῖ μὲν τὴν πολύσπορον φύσιν·

* Τιμόθεον δὲ καὶ τεκῶν καὶ προκρίνας
ἔχει συνεργὸν εἰς τὸν ὑψίτερον τόκον.

XLIX. Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν δευτέραν τούτου ἐπιστολὴν⁴.

ὔδωρ ὁ Τιμόθεος οὐκέτι πίνει·

Παῦλος γὰρ αὐτοῦ πατρικῶς πεφεισμένος
Τὰς τῶν διδαχῶν οὐκ ἀπέκλεισε φλέβας,
Ὅπως ἐκεῖνος μὴ πλοῇται τὸν κόρον.

L. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.

Τί τοῦτο; φησὶ τῷ διδασκάλῳ Τίτος·

¹ Cod. al. om. ἐπιστολὴν.

³ Cod. al. om. ἐπιστολὴν.

² Cod. al. om. Ὡ. Fort. leg. Ὅπως,
id est μαρτυροῦσιν ὅπως κ. τ. λ.

⁴ Cod. al. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον
δευτέραν.

Ἡ φύσιν αὐχεῖς ἀγγελικὴν εἰς λόγους,
 Ἡ συλλαλεῖ σοι μουσικῶς ὁ δεσπότης,
 Ἡ σὰρξ πεφυκὼς ὑπὲρ ἄνθρωπον γράφεις.

LI. Εἰς τὴν¹ πρὸς Φιλήμονα.

Τὸν πρόξενόν σοι τῶν ὑπερτίμων² λόγων
 Φίλει, Φιλήμων, καὶ λαθὼν πέφουγέ σε.
 * Παῦλος γὰρ αὐτὸν κρειττόνως³ ἀπογράφων⁴
 Ἐξ οἰκέτου σύνδουλον εἰργάσατό σοι.

LII. Εἰς τὴν καθολικὴν τούτου ἐπιστολὴν⁵.

Ἄλλους λογικῶν οὐρανῶν κύκλους βλέπω
 Φέροντας ἔνδον ἀντίκεντρον⁶ τὴν κτίσιν.
 Παῦλος γὰρ αὐτὸς ἐκτανύσας⁷ τοὺς λόγους
 Τὰ τοῦ γένους κτήματα⁸ μικροῦ συλλέγει.

* LIII. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου λόγον⁹.

Φαρισαϊκῶν μὴ καταγνοὺς πρακτέων
 Τὴν ἐκ τύφου μίμησον εὐχαριστίαν,
 Καὶ τοῦ τελώνου τὸν βίον μὴ θαυμάσας
 Τῆς ἐκ λόγων ζήλωσον αὐτὸν αἰσχύνῃς.
 5 Ὁ μὲν γὰρ ἐσίῳς γαυριᾷ τοῖς πρακτέοις.
 Ὁ δ' αὖ νενευκῶς δυσφορεῖ πρὸς τὸν βίον.
 Πλὴν, ἀκροατὰ, νουνεχῶς δεῦρο σκόπει.
 Τὸ γὰρ χρυσοῦν πάρεσι¹⁰ λαλοῦν σοι σίῳμα,

¹ Cod. al. om. Εἰς τὴν.

² Infra CLII, 1.

³ Cf. cod. Flor. cxi, 88.

⁴ Cod. al. ex correct. ὑπογράφων.

⁵ Cod. al. Εἰς πάσας τὰς Παύλου ἐπιστολάς.

⁶ Cod. al. ἀντικέντρον.

⁷ Codd. ἐκτανύσας.

⁸ Cod. al. τμήματα, fort. recte.

⁹ Cod. Par. fol. 175 v°: Αὐθώρὸν ἐς

τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον.

¹⁰ Cod. Esc. παρέει.

Μὴ τὴν κατασφρέφουσαν ὑπεροψίαν¹
 10 Λάθης προτιμῶν τῇ ψυχῇ τοῦ μετρίου.

LIV. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου λόγον².

Μὴ καταπιπλέτω τις ἂν ἀμαρτάνῃ,
 Μῆδ' εἰ κατορβοῖ γαυριῶν κομπαζέτω.
 Θεὸς γὰρ ἡμῖν σωφρονίζει τὸν βίον,
 Παραβολικῶς ὑποθεῖς τὸ συμφέρον.
 * 5 Ὅ δ' ἀκροατὴς ὁ σκοπῶν εὖ τὸν λόγον,
 Ὃν τὸ χρυσοῦν ἤνεγκεν ἐνθάδε σίωμα,
 Τὸν τυφὸν ἀφείς τῆς ψυχῆς καὶ τὸ θράσος,
 Τὸν ἐξαμαρτάνοντα πενθεῖτω βίον,
 Μήπως ὁ λιμὴν³ εὐρεθῇ τούτῳ κλύδων,
 10 Παρὸν γαλήνην εὐτυχῆσαι τὴν ζάλην.

LV. Εἰς τὴν τῶν προπατόρων γύμνωσιν⁴.

Ἄνθρωπε, γυμνοὺς τοὺς προπάτορας βλέπων
 Ταῖς τοῦ πονηροῦ μὴ κλαπῆς πανουργίαις.
 Δεινὸς γὰρ ἐστί· εἰς τὸ θέλγειν τὴν φύσιν,
 Ἔως ὑπαχθεῖς ἀγνοήσης τὴν πλάνην,
 5 Καὶ παρασυρεῖς τῆς Ἑδέμ διεκπέσης⁵.
 Θρήνει δὲ σαυτὸν ἀντὶ τῶν προπατόρων.
 Τὸ γὰρ πάθος σὸν ἐστί· οὐ τῆς εἰκόνας,
 Καὶ σὸν καθαρώς, οὐ γραφῆς τὸ δακρύειν.

LVI. Εἰς τὸν περὶ τῶν Βαίων λόγον⁶.

Πῶλος μὲν ἦν⁷ ὄχημα τοῦ ζῶντος λόγου,

¹ Cf. cod. Par. ccxxxvii, 190.

⁵ τῆς Ἑδέμ μὴ ἐκπέσης cod. Esc.

² Εἰσίοαντό cod. Par. fol. 176 r°.

⁶ Cod. Par. fol. 176 r°: Εἰς λόγον

³ Cod. Esc. λιμῶν.

τῶν Βαίων.

⁴ C. P. f. 234 r°: Εἰς τὴν γ. τῶν πρ.

⁷ οὗν pro ἦν cod. Esc.

- Ἡ νῦν δὲ πυκτὶς τοῦ προκειμένου λόγου¹.
 * Καὶ τῷ μὲν εἰσφέρουσιν οἱ παῖδες κλάδους,
 Εἰ τίς ποτ' ἐστί μυστικώτερος λόγος.
 5 Ἐγὼ δὲ τὸν φοίνικα τῆς γλώσσης² φέρων,
 Ἐξ ἧς ὁ καρπὸς τῆς ἐμῆς φωνῆς βρύει,
 Καθάπερ εἰκὸς δεξιοῦμαι τὸν λόγον.
 Τὰς γοῦν ψυχικὰς ὑπανοιγνύντες πύλας,
 Ἄς οἶδε Σιών ἡ Γραφή καλεῖν πύλας,
 10 Ἰκοντα νῦν δέχεσθε καλῶς τὸν λόγον,
 Στρωνύντες³ αὐτῷ τὴν σιγὴν καὶ τὸν πόθον.
 Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῶν⁴ ὡς ὁ Λάζαρος πάλλαι,
 Φυγὼν τὰ δεσμὰ τῆς ταφῆς τῶν φροντίδων,
 Εἰς τὴν νοητὴν ἐξανόσασιν φθάσει. •

LVII. Εἰς τὸν ἡγαπημένον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον⁵.

- Ἐκεῖνος οὗτός ἐστιν ὁ βροντῆς γόνος,
 Ἀλλὰ σιωπᾷ μυστικὸν δόγμα γράφων.
 * Ὡς καὶ τὸν ἐν χρῷ⁶ τοῦτον εὐθὺς ἀέρα
 Δοκεῖν μετελθεῖν εἰς χρυσὸν πεπηγμένον,
 5 Μὴ τις ὅλως ἀκαιρον ἐξάγοι κτύπον
 Εὐρῶν ἀπαγεῖς τῆς πνοῆς τὰς συρμάδας.
 Αὐτὸς δὲ μικροῦ καὶ ψιθυρίζει γράφων.
 Καὶ γὰρ ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ διδασκάλου,

¹ Hic versus deest in cod. Esc.

² Cod. Esc. γλώττης.

³ Στρωνύντες cod. Esc.

⁴ Cod. Esc. ἡμῶν.

⁵ In cod. Par. bis occurrit. Fol. 181 r°

cum hoc titulo: Εἰς εἰκόνα τοῦ ἡγαπη-
 μένου. Et fol. 231 v°: Εἰς τὸν εὐαγγε-
 λιστὴν Θεολόγον.

⁶ Philes, *De plantis*, 240: Εἴτα βλέ-
 πων πέπειρον εὐχρῶ τὸν τόκον καὶ τὴν
 σλαφυλὴν εὐπρεπῇ πρὸς ἐκρύψεις. Sic
 prius legebatur. Cod. Paris. ἐν χρῷ pro
 εὐχρῶ et εὐτερεπῇ pro εὐπρεπῇ. Unde
 εὐτερεπῇ correxit v. cl. Dübnerus, to-
 tumque locum recte constituit in nova
 editione.

Ὁ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ λαλοῦν ὑπὲρ φύσιν
 10 Εὐαγγελικὴν ὄργανοι μουσουργίαν¹.

LVIII. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα².

Καυχίσεως στέφανον εὐρῶν τὸν βίον
 Τούτου μεταξὺ μάρτυς ὡχρὸς ἐγράφης·
 Τῶν γὰρ παρειῶν ἐκκενοῖς τὴν πορφύραν,
 Λίθοις πιεσθεὶς καὶ μετὰ τούτους πάλιν
 5 Ἄγρυπνος ὦν ἄνωθεν ἀνθρώποις φύλαξ·
 Ἀλλὰ σιωπᾶς τάχα κἀντεῦθεν βλέπων
 Ἐκ δεξιῶν ἐσώτα πατρὸς τὸν Λόγον.
 Οὐκοῦν δυσωπῶν τὸν Θεόν σου μὴ κάμης³
 * Ἵπὲρ μονασίῶν τῶν βιούντων ἐνθάδε.
 10 Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ λῆξιν οὐκ ἔχει, μάκαρ.

LIX. Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον⁴.

Μαρτυρικοὺς ἀγῶνας ἐνθάδε βλέπων
 Γεωργίῳ⁵ τέθηπα τὴν⁶ εὐανδρίαν.
 Ἀνθίσταται γὰρ τοῖς βραβεῦσι τῆς πλάνης⁷,
 Νικᾷ δὲ παθεῖν εὐγενῶς ἠπειγμένους⁸.
 5 Εἰς πῦρ δὲ χωρεῖ καὶ τροχοῦ περιδρόμους,
 Ποιεῖ δὲ κηρὸν τοῦ σιδήρου τὴν φύσιν·
 Καὶ γὰρ τὰς ἀκμὰς τῶν βελῶν ἀντιστρέφει,

¹ Philes, *De animal.* 411 : Ἐκ τῆς ἐν ἀκμῇ τακερᾶς μουσουργίας. Isidor. *Thesalon.* cod. Par. 1192, fol. 269 r° : Οὕτω θαυμαστὴν καλλιφωνίαν, οὕτω γλυκυτάτην ὑπὲρ ἀηδῶνας μουσουργίαν.

² Cod. Par. fol. 173 r°.

³ κάμοις cod. Par.

⁴ Bis occurrit in cod. Esc. qui idem

carmen habet fol. 85 v°. Cod. Paris. fol. 181 v° addit αὐθωρόν.

⁵ Fort. Γεωργίου.

⁶ Cod. Escur. τέθη πατήν, in priori transcriptione.

⁷ τοῖς πλάνης cod. Par.

⁸ ἠπειγμένους et supra ἠπειγμένους

cod. Esc. utrobique.

- Καὶ Θαυματουργεῖ¹ καὶ τομῆς κρείσσων μένει,
Καὶ γίνεται μὲν πνευματικὸς ὀπλίτης·
10 Ἀνίσταται δὲ καὶ σφριγᾷ² πρὸς τὴν μάχην,
Καὶ πῦρ κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν πνέει φλέγον.
Οὐ φείδεται γὰρ τῶν μελῶν τοῦ σαρκίου·
Στηρίζεται δὲ τῆς ψυχῆς ταῖς ἐλπίσι·
Φαιδρύνεται δὲ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων,
* 15 Στολλίζεται δὲ τὴν τιμὴν³ τῶν μαρτύρων,
Παρίσταται δὲ τῷ Θεῷ⁴ σιεφανίτης,
Κουφίζεται δὲ⁵ τοῖς πτεροῖς τῶν θαυμάτων·
Ἐφίσταται δὲ συμπαθῶς τοῖς ἐν λύπαις,
Ποιεῖ δὲ νεκροὺς ἐκ ταφῆς παλιμβίους⁶,
20 Καὶ δείκνυται ζῶν πανταχοῦ γῆς καὶ πνέων,
Δεσμὸς δὲ πυκνὸς καὶ πλοκάς λυεῖ βρόχων⁷,
Συχνοὺς πρὸς ἡμᾶς τοὺς δορυκτῆτους⁸ ἄγων.
Ὡ θαῦμα, καὶ πῶς εὐπαθὴς σὰρξ ἐνθάδε
Τὴν τοῦ Σατὰν ἄσαρκον ἐκνικᾷ⁹ φύσιν,
25 Τῶν ἀγγέλων τὴν φύσιν ἐκμιμουμένη!
Πλὴν οἶδε Χριστὸς ἐξαμελβεῖν τὰς φύσεις
Τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρεῖν προσηγμένοις.
Ὡςτε βλέπων, ἀνθρωπε, μηδὲν θαυμάσης¹⁰,
Εἰ μαρτυρικῶς¹¹ ἡ Γεωργίῳ¹² χάρις
30 Τοιαῦτα ποιεῖν τοῖς βροτοῖς ἐξισχύει.

¹ Θαυματουργῶν cod. Esc. A.² Cod. Esc. A σφριγῶν.³ τομὴν cod. Par.⁴ τῷ Χριστῷ cod. Esc. B.⁵ δέ deest in cod. Esc. A.⁶ Cod. Par. vi, 1.⁷ Cod. Esc. A βρότων (sic).⁸ δορυκτῆτους (sic) cod. Esc. B.⁹ ἐκνικᾷ cod. Esc. A.¹⁰ θαυμάση cod. Esc. B.¹¹ Anon. In decem marty. Cret. cod. Par. 1195, fol. 303 r°: Τιμῆς ὅσης αὐτὴν ἀξιώσαντες τῷ μαρτυρικῶς ἐν ταύτῃ τελειωθῆναι. Jos. Scevophyl. in Barthol. Apost. cod. Par. 1219, fol. 8 r°: Ἐπὶ τέλει τοῦ βίου μαρτυρικῶς καταστέφεται. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 226 r°.¹² In cod. Par. Γεωργίου videtur.

LX. Εἰς τύπον τῶν δ' στοιχειῶν εἰς ἄνδρας συνεσφριγμένους τέσσαρας¹.

Στοιχειακοῦ² σφίγματος εἰκόνα βλέπων
 * Ὁ ζῶντας ἡμᾶς ὄργανοι καὶ συνδέει,
 Ἄνθρωπε, μιμοῦ τὴν φιλάλληλον³ σχέσιν.
 Χωρὶς γὰρ αὐτῆς οὐδὲ τὸ ζῆν σοι πρέπον.

LXI. Εἰς τὴν Θεοτόκον⁴.

Ζωηφόρε τράπεζα, τὸν νοῦν μου τρέφε.
 Καὶ γὰρ Ἰησοῦν⁵ τὸν γλυκὺν ἄρτον φέρεις,
 Ὃς πάντα πιστὸν μουσικῶς διατρέφει
 Αἵμασι τοῖς σοῖς ἐκζυμωθείς⁶, παρβένε.

LXII. Ἔτερον⁷.

Ἀνήροτον⁸ γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ σίδχυν
 Καὶ ζωτικὸν φύραμα καὶ θεῖον τρύφος
 Εἰς ἀργυρᾶν ἀντικρυς εὕρισκω δρόσον.
 Ψυχῇ, λάβε, τράφηθι τὴν σωτηρίαν.

LXIII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου⁹, ὃν¹⁰ ἐγκόλπιον
 τοῦ δεσπότη κυροῦ Κωνσταντίνου.

* Χρυσὸς μετὰ πῦρ καὶ μετὰ λίθους λίθοι.

¹ Bis in cod. Escur. qui idem habet fol. 79 r°.

² Vid. Matrang. *Anecd.* p. 365.

³ Proclus Cp. p. 655, ed. Riccard.: Τὸ φιλάλληλον, Θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τούτῳ τυγχάνει δῶρον.

⁴ Habet et cod. Flor. 126, cum hoc titulo: Εἰς παναγίδριον.

⁵ Cod. Esc. *Ιωῶ*.

⁶ Vox addenda lexicis, nisi potius leg. ἐκζυμωθείς, cujus verbi exemplum affert Thesaurus Didotian.

⁷ Cod. Flor. fol. 126.

⁸ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 188 r°: Ἀπεκδεχομένους τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἄσπαρτον καὶ ἀνήροτον. Respicit Homeri versum, *Odys.* I, 109: Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.

⁹ Habent et codd. M. 24, Vat. 1126, et Flor. 145, in quibus desunt ὃν ἐγκόλπιον κ. τ. λ.

¹⁰ Cod. Esc. *ὄν*.

Ὁ γὰρ νέος Στέφανος ἐν τῷ λειψάνῳ,
Πλὴν οὐκ ἐπαθλεῖ¹. Θαυματουργῶν δὲ ξένως
Τὸν δεσπότην φρουρεῖ με τὸν Κωνσταντίνον².

LXIV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄν³ ὁστέῳ Στέφανος ἐπλάκη νέος
Τῷ δεσπότη, Στέφανε, τῷ Κωνσταντίνῳ,
Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὸ πλακὲν τοῦτο στέφος
Τοῖς ἀφθόνοις ἀνθραξι τῶν τερασίων.

LXV. Εἰς τὸ αὐτό⁴.

Ἐν⁵ ὁστέῳ βλέπω⁶ σε μικρῷ τὸν μέγαν,
Στέφανε σεπλὲ καὶ μετὰ γῆρας νέε·
Πλατύνεται⁷ γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ δεσπότης
Κωνσταντίνος φέρων σε καὶ τῷ λειψάνῳ.

LXVI. Εἰς τὸ αὐτό⁸.

Ἐν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν ὁστέων⁹
Ὁ τοῖς λίθοις, Στέφανε, Θραυστὸν εὐρέθη.
Ὅλως¹⁰ γε μὴν ἔμεινας ἐν τῷ λειψάνῳ,
* Τὸν δεσπότην φρουρῶν με τὸν Κωνσταντίνον¹¹.

¹ Leg. οὐκέτ' ἀθλεῖ, «non amplius».² Idem versus infra LXVI, 4.³ Fort. leg. Ἐν ὁστέῳ στέφ. ἐπλάκης.⁴ Cod. Flor. fol. 126, cum hoc titulo:Ὡς ἀπὸ σλόματος τοῦ δεσπότη κυρίου
Κωνσταντίνου.⁵ Ἄν ὁστέῳ cod. Esc.⁶ βλέπων cod. Flor.⁷ Respicit Psalm. cxviii, 32: ἐπλά-

τυνας τὴν καρδίαν μου. Esai. vi, 14:

ἐπλάτυνεν ὁ θεὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

⁸ Et in cod. Flor. 126. Huc refer
lemma carminis LXIII.⁹ Cod. Flor. λειψάνων pro ὁστέων.¹⁰ Leg. ὅλος.¹¹ Idem versus supra LXIV, 4.

LXVII. Εἰς μεῖράκιον γυμνὸν, εἰκόνα φέρον τοῦ βίου¹.

Φεύγω, πλερωτός² εἰμι· τί λαβεῖν θέλεις;
 Τὰς τρίχας; ἀλλ' ἔρρευσαν³. Ἀλλὰ τοὺς πόδας;
 Καὶ πῶς πλερωτοὺς εὐρεθέντας ἂν λάβοις;
 Τὸ σῶμα; γυμνὸν ἔσσι· τί σπεύδεις μάτην;
 5 Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, λῆξον⁴ τοῦ δρόμου,
 Μὴ κατενεχθῆς τῷ δοκεῖν τι λαμβάνειν⁵.
 Σκιά⁶ γάρ εἰμι, καὶ ἂν δοκῶ⁷ τέως μένειν⁸.
 Ἀφίπταμαί⁹ σου καὶ πρὸς οὐδὲν ἐκτρέχω,
 Καὶ γίνομαι ῥοῦς ἂν συνέξης¹⁰ δακτύλοις.

LXVIII. Εἰς τὸ Καθελῶ¹¹ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζοντας οἰκοδομήσω¹².

Ἄφεις καθαιρεῖν τοὺς σιτῶνας εἰς μάτην,
 Ὡς ἂν σεαυτῷ τὴν τρυφὴν ἀνακτίσης,
 Τὸν ἄγγελον δὴ τὸν ψυχάρπαγα σκόπει·
 * Τὸν σὸν γὰρ αὐτὸς καθελεῖ φθάσας βίον,
 5 Πρὶν ἐντινάζει τὴν σκαπάνην¹³ τῇ κτίσει·
 Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν ψυχὴν ζῶν ἠρπάγης,
 Εὐαγγελικῶς ἐκβιούς πρὸς ἐσπέραν·
 Ἡμῶν δὲ θανόντων σωφρονίζεις τὸν βίον.

¹ Iterum fol. 77 r°. In codice Paris. fol. 234 v°: Εἰς τὸν βίον μεῖράκιον ἐξωγραφημένον. Ex duobus Escur. codicibus prior littera A notabitur, alter littera B.

² Cod. Esc. φευγαπλερωτός.

³ B, ἔρρευσαν.

⁴ A, λῆξιν.

⁵ B, τὸ λαμβάνειν.

⁶ Cf. Boisson. *Anecdota graeca*, t. I, p. 81.

⁷ δοκῶ cod. Par. et supra δοκῶν.

⁸ βρέφος pro μένειν cod. Paris. ex corr.

⁹ A, ἀφίπται.

¹⁰ συνέξεις δακτύλῳ cod. Paris. συνέξεις cod. Esc. A.

¹¹ S. Luc. xii, 18.

¹² Habent codex alter Esc. R.-iii-17, et cod. Par. fol. 234 r° qui omittit καὶ μεῖζ. οἰκ.

¹³ Esc. σκανάπην.

LXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου¹.

Θανὼν μάκαρ ζῆς, τοῦτο τῆς ἀσαρκίας².

Γραφεὶς πάλιν, ζῆς· τοῦτο τῆς εὐτεχνίας³.

Ἄλλ' οὐχὶ καὶ πνεῖς, τοῦτο τῆς ἀσιτίας·

Καὶ Θαῦμα πῶς ζῶν οὐδὲ μικρὸν γοῦν⁴ πνέεις.

LXX. Ἄτεροι⁵.

Ἄν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ⁶ τοὺς ἀγγέλους,

Τί καινὸν εἰ γράφουσι καὶ σὲ ταῖς ὕλαις;

Εἰ δ' οὐχὶ καὶ πτέρυγας ἀγγέλου φέρεις,

Μάλιστα νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.

LXXI. Ἄτεροι⁷.

Σκιὰν⁸ σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου·

Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοστόμου,

* Λεπλυθὲν ὡς ἄσαρκον ἐξ ἀσιτίας·

Καὶ Θαῦμα τοῦτο πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

LXXII. Ἄτεροι⁹.

Οὐ Θρύψις¹⁰ ἐν σοὶ καὶ χλιδῆς ὄγκος, πάτερ,

Καὶ χρῶς περιτλὸς, καὶ λιβάς, καὶ σαρκία.

¹ In cod. alter. Eскур. R.-III-17 qui omittit μεγάλου. Cod. M. fol. 102: Εἰς τὸν ἁγίον ἰω. τὸν Χρυσόστομον.

² Supra III, 1: Τὴν ἀγγελικὴν ἀσάρκian.

³ Cod. Esc. A εὐτεχνίας.

⁴ Cod. Esc. B οὐν. Cod. M. omittit.

⁵ Εἰς τὸν αὐτὸν cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

⁶ καὶ deest in codd. Eскур. Addidi metri causa.

⁷ Εἰς τὸν αὐτὸν cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

⁸ Hi duo versus infra LXXI, 1, et cod. Flor. fol. 289 r°.

⁹ Εἰς τὸν αὐτὸν codex Escorial. R.-III-17.

¹⁰ Θρύψις cod. Esc. B.

Τὸ γὰρ φυσικὸν ἐξελέπινuas¹ πάχος
Σκληραῖς ἀγωγαῖς ἐμβριθῶς² ἀποξέσας.

LXXIII. Ἄτεροι³.

Ὡς ὄργανον ζῶν καὶ λαλοῦν ἄπνουν δέρας,
Χρυσοῦν τε⁴ τυγχάνοντα Χριστοῦ σε σίῳμα,
Καὶ ζῶντα καὶ θανόντα καὶ γεγραμμένον
Ἐδειξεν ἄχρὸν ἀκριβῶς ἢ λεπτότης.

LXXIV. Εἰς τὰ μύρα τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου⁵.

Νεκρὸς μυρεψὸς μὴ φθονῶν σοι τῶν μύρων
Προῖκα, ψυχῇ, καλεῖ σε καὶ πόρνη δράμε·
* Κἄν γὰρ ὁ Σατὰν ὡς Ἰούδας γογγύσῃ,
Τί πρὸς σὲ παυσίκακον⁶ ἀντλοῦσαν χάριν;

LXXV. Εἰς τὴν ἀπὸ μαρμάρου στήλην τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου⁷.

Αἶθος πονηθεὶς εἰς γλυφὴν σιεφανίτου
Τὸν εἰς πόνους ἀκαμπτον ἐμφαίνει τόνον⁸.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς ἐντυποῦσθαι ταῖς χροαῖς
Τὸν εἰς βάθος φέροντα σαρκὸς τὰς ξέσεις.

LXXVI. Ἄτεροι⁹.

Ἐμπνους ὁ μάρτυς καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθου¹⁰.

¹ Cf. cod. Par. LXIV, 11.² ἐμβριθῶς cod. Esc. A.³ Εἰς τὸν αὐτὸν cod. Esc. B.⁴ δέ cod. Esc. B.⁵ Iterum fol. 82 v° sine Δημητρίου,
et cod. Par. 195 v°: Εἰς τὸν νεκρὸν
τοῦ μάρτυρος Δημητρίου ἐγκόλπιον.⁶ Cf. cod. Flor. cii, 20.⁷ Iterum fol. 82 r° cum voce Γεωρ-
γίου quæ deest in A. Habent etiam cod.Esc. R.-iii-17: Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρ-
τυρος Γεωργίου, et cod. Par. fol. 65 v°:
Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον ἐκ λίθου πε-
ποιημένον.⁸ Esc. A ἐμφαίνων τόνον. Cod. Esc.
B ἐμφαίνων τόνον. Cod. Esc. C ἐμφαί-
νων πόνον.⁹ Iterum fol. 82 r°. Cod. Fl. fol. 99 v°
et Esc. R.-iii-17: Εἰς τὸν αὐτόν.¹⁰ ἐκ λίθων cod. Flor.

Πλὴν ἀλλὰ σιγᾷ, τὸν γὰρ ἐν λόγοις τόνον¹
 Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐξέλυσε καμάτοις.
 Τὸ γοῦν σιωπᾶν ζῶντα τὸν μέγαν μέγα.

LXXVII. Ἔτεροι².

Τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος τύπον μόνον
 Τοῖς ἐγκοπεῦσιν οἶδεν³ ἡ τέχνη ξέειν.
 * Τὴν ἐνστίαν δὲ τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύει⁴.
 Θᾶττον γὰρ ἀνέπνευσεν⁵ ἐκ τέχνης λίθος.

LXXVIII. Ἔτεροι⁶.

Τοῦ μάρτυρος⁷ τὸ σῶμα καρπὸς ἐκ λίθων
 Τῷ δημιουργῷ τῆς σοφῆς τεχνουργίας.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὼς τῆς γονῆς πάντων χάριν
 Μὴ τεκνοποιεῖν τῷ Θεῷ καὶ τοὺς λίθους.

LXXIX. Εἰς εἰκόνα τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων κοσμηθεῖσαν
 παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ⁸.

Τὰς χεῖρας ὑμῶν τῷ ψύχει παρειμένas
 Ἀθανασίου ψυχικῇ θάλπει ζέσις,
 Ὡς τῆς⁹ πρὸς αὐτὸν ἀνταμοιβῆς ἀξίως
 Τεταμένas ἔχοιτε πρὸς τὸν δεσπότην.

¹ τόνον ex cod. Esc. B; codd. al. habent τόκον.

² Iterum fol. 82 r°. Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

³ εἶδεν cod. Esc. R.-III-17.

⁴ οὐ δεικνύει codex Escur. B.

⁵ Cod. Esc. A ἀνέπνευσεν. Conf. infra xciii, 4.

⁶ Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὸν αὐτόν. Cod. Flor. fol. 99 v° : Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

⁷ Cod. Esc. A Οὐ μάρτυρος.

⁸ Cod. Esc. R.-III-17 qui omittit μαρτύρων et παρὰ.

⁹ ὁσῆς cod. Esc. A.

LXXX. Εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Σκιὰν¹ σκιᾶς ἔγραψας, ὧ χειρ ζωγράφου.

Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας·

* Ἡ μᾶλλον ὥς ἂν ἀκριβώσω τὸν λόγον,
Ἀπὸ σκιᾶς ἔγραψας ὑλικὸν πάθος.

LXXXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου².

Εἰ σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφει,

Τοῦτο γραφικὴ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον·

Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλη·

Ὅταν δὲ καὶ³ νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,

5 Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ⁴,

Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

LXXXII. Εἰς ἐτέραν εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Καὶ⁵ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγον,

Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὥς δὲ φῶς τὴν καρδίαν

Ἀναψύχον⁶ φώτιζε καὶ ρύθμιζε με,

Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.

5 Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσόαργυρον βλέπεις·

Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνης;

Ὁμώνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοστράτωρ⁷

Δουκᾶς ὁ Γλαβᾶς⁸ ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει⁹.

¹ Cf. supra LXXI, 1, et cod. Flor. CCLXIII ubi hi duo versus.

² Cod. Esc. R.-III-17.

³ Cod. Esc. B sine καί.

⁴ Hic versus deest in cod. Esc. A.

⁵ In Catalog. meo codd. Esc. p. 42, ex quo addidi καὶ ante πνεῦμα. Titulus

est: Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ, ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτωρος.

⁶ Al. male ὡς ἀναψύχον. Dele ὡς in Catal. meo.

⁷ Cod. male πρωτοστράτωρ.

⁸ Cod. Γλαβᾶς et in marg. Γλαβᾶς.

⁹ Al. ταῦτα pro τάδε.

* LXXXIII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

Ἐπεὶ με νεκρὸν εὐρεθέντα, παρθένε,
Ταῖς αἱματηραῖς ἐκροαῖς τῶν ἐντέρων
Αὐτὴ καθαρῶς ἐξανέστησας πάλιν,
Τεκοῦσα Χριστὸν τῆς συνοῆς τὸν ἐργάτην,

5 Τὸ σύνθετόν μοι λύτρον εὐμενῶς δέχου,
Μὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀλλὰ τοῦ πόθου χάριν,
Καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐγκαίνιζέ μοι,
Τοῦ σώματος τηροῦσα τὴν εὐεξίαν.
Κωνσταντίνος σοὶ Ταρχανειώτης¹ Δούκας
10 Κομνηνοφύης καὶ Γλαβᾶς τάδε γράφει.

LXXXIV. Εἰς ἐπιπλον πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον².

Ἐπεὶ τὸ σὸν πρόσωπον αἰδοῦμαι βλέπειν,
Δοξάζεται γὰρ ὡς τὸ Μωσέως πάλαι,
Δέχου παραπέτασμα, καὶ γινώριζέ μοι,
Πάτερ, σεαυτὸν ἀπὸ τῶν τεραστίων.

LXXXV. Εἰς³ βῆμα ναοῦ, ἐνθα ἦν ἡ Θεοτόκος καὶ παρίσταντο ἄγγελοι.

* Τὸν ἐμφυχον βλέπω σε τοῦ ζῶντος λόγου
Θρόνῳ⁴ βασιλὶς ὁ γραφεὺς καθιδρύσας
Ἐνῆκε μικροῦ συσίολην τοῖς ἀγγέλοις,
Μὴ σφαῖραν ἡμίτητον⁵ οὐρανοῦ βλέπω.

¹ De Tarchaniota Glaba confer. Pachymer. t. II, p. 12.

² Εἰς βηλότυρον τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ cod. Par. fol. 245 v°. De voce βηλότυρον, quæ leg. βηλόθυρον, vid. Ducang. (Glossar. med. et inf. græcit. s. h. v.) qui sub voce Ἐπιπλον dicit : « Ἐπιπλον pro velo quo conteguntur Sacra

dona usurpat Symeon Thessalon. : Καὶ οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱερόν κατέχοντες ἐπιπλον. »

³ Cod. Par. fol. 246 v° qui hunc titulum habet : Εἰς βῆμα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

⁴ Leg. Θρόνον, βασιλὶς. Ὁ.

⁵ Cf. cod. Flor. LXIX, 1.

LXXXVI. *Eis λίθον κρίον, ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένη ἡ δεσποτική εἰκὼν*¹.

Ἰδὼρ ὁ λίθος οὗτος², οὐκ ὄντως λίθος.
Πήγνυσι δ' οὖν καὶ τοῦτον εἰς λίθου φύσιν
Ὁ πηγὴς εἰς κρίσῳαλον ὑδάτων χύσιν³,
Μήπως ὁ λίθος⁴ ἐκλυθεῖς ὑπορρέῃ⁵.

LXXXVII. *Eis τὸν αὐτόν*⁶.

Ἀμήχανον μὲν ἐστὶν εἰς ὕδωρ γράφειν⁷.
Πλὴν ἐνθα Χριστός, εὐχερὲς καὶ τὸ ξέειν⁸.
Ἰδὼρ γὰρ ἦν ὁ λίθος, ἀλλ' ἐξετράπη
Τὴν δεσποτικὴν εὐλαβηθεῖς εἰκόνα.

LXXXVIII. *Eis ξύλινον παναγιάριον*⁹.

Βρῶσιν¹⁰ γεωργηθεῖσαν ἐκ γῆς ἀσπόρου
Τρυφῇ ἔχων ἄρρευσίον ἐν μέσῳ¹¹ ξύλου
Τὸν ἐν ξύλῳ θάνατον οὐκέτι τρέμω.
Ζωὴ¹² γὰρ ἐστὶν ἡ κρεμασθεῖσα ξύλῳ.

¹ In Catalog. meo, p. 40 cum hoc titulo : *Eis λίθον σφαιροειδῆ κρίον, ἐν ᾧ ἦν ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσποτικὸς τύπος*. Cod. Par. 64 v° : *ἐγγλυμένος ὁ δεσπότης Χριστός*. Cod. Fl. 108 v° : *Eis λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν*. In cod. Val. 1126, 207 v° : *Τοῦ αὐτοῦ εἰς σπέκλον λίθον ἐν ᾧ ἐγγεγλυμμένη ἡ ζωηφόρος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ*. Fabric. t. VIII, p. 624 vet. ed.

² Sic leg. in Catal. meo pro *ὄντως*, οὐχ οὗτος.

³ φύσιν cod. Esc. B.

⁴ Cod. τύπος ex corr.

⁵ διαρρέῃ cod. Esc. B.

⁶ *Eis τὸ αὐτό* cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 108 v°.

⁷ De hoc proverbio cf. quæ scripsit Boisson. ad Sophocl. t. II, p. 39a. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 114 r° : *Τῆς καθ' ὑγρῶν γραφείσης ποτὲ δεσποτικῆς τριημέρου ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως*.

⁸ τοξέειν cod. Esc.

⁹ Cod. Paris. fol. 251 v° : *Eis σταύρωσιν*.

¹⁰ Cod. Esc. male βῶσιν.

¹¹ In cod. Par. prius erat *ἐν μέσοις*.

¹² Hic versus deest in cod. Esc.

* LXXXIX. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἄρτον ἐνθάδε βλέπων
Κυναρίου πρόσελθε πεινῶντος δίκην,
Ὡς ἂν μετασχὼν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ψυχίων²
Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον³.

XC. Τῷ Δομεσίλω⁴.

Νοσοῦντι δεινῶς καὶ τροφῆς χρῆζοντί μοι
Λεπίης, μαλακῆς, δυσπορίστου⁵, νοσίμου
Χρυσοῦν δίδου φάρμακον ὃ χρυσοῦς γίγας⁶,
Ὡς ἂν Γαληνὸς εὐρεθῇς ἐν ὀπλίταις.
5 Εἰ δ' ἀργυροῦν ἔμπλαστον⁷ ἄβρωῶς εἰσφέρεις⁸,
Ἄρης τὸν Ἑρμῆν ὄψεται λευκόπλερον⁹.

XCI. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ Παλαιολόγῳ, ὅτε ὑπέσχετο
τῷ Φιλῇ οἶνον δώσειν καὶ ἵππον.

Ἐγὼ¹⁰, σίρατηγέ, τὸν μὲν ἔμπροσθεν χρόνον
Ἐκὼν ἄκων ἔσπεργον οἷς εἶχον πόνους·
Τί γὰρ ἔδει πρᾶττεῖν με τὸν πέννητά σου,
* Στυγὸς πονηρᾶς εὐρεθείσης τῆς τύχης;

¹ Εἰς δίσκον cod. Par. fol. 251 v°.

² ψυχίων cod. Esc.

³ Cod. Esc. ψυχοτρόφον. Vid. Cod.

Flor. LXI, 3.

⁴ Τῷ μεγάλῳ Χαρτουλαρίῳ τῷ Φιλῇ
cod. Par. fol. 252 r°.

⁵ Anon. De virtutibus, cod. Par. 2075,
fol. 186 r°: Ἄ δὲ καὶ πρὸ τῶν δυσπορι-
στοτέρων τε καὶ πολυτελεστέρων καὶ
χαλεπωτέρων ἐν τοῖς τοιοῦτοις αἰρεῖ-
σθαι.

⁶ Cf. infra ccxiii, 239.

⁷ ἔμπλαστον cod. Par.

⁸ εἰσφέρεις cod. Par. et supra — οἷς.

⁹ Cod. Flor. ccxxiii, 38: Λευκόπλε-
ρος ἀγγελος. Unde λευκοπλεροφόρος
ap. Meliten. 335: Καὶ κύκνοι μακρο-
τράχηλοι καὶ λευκοπλεροφόροι, quæ
vox addenda lexicis.

¹⁰ Cf. cod. Par. cvii, 1 et 2, ubi hi
duo versus, cum varietate οὖς εἶχον
πόνους.

- 5 Ἐπει δὲ τὴν σὴν εὐτυχῶς εἶδον φύσιν¹,
 Ὡς ἡλίου πρόλαμψιν², ὡς πνοῆς χύσιν,
 Αἰσθάνομαι ζῶν καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων,
 Ὅ τὴν Ἀερμῶν³ ἐξενίκησε δρόσον·
 Τὰς μὲν γὰρ ὀφρῦς τόξα⁴ γαλήνης κρίνω,
 10 Δι' ὧν ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλύδων⁵,
 Τὸν ἥμερον δὲ τῆς βολῆς τῶν ὁμμάτων
 Παλίμξιον⁶ φῶς καὶ διόπτραν⁷ ἐλπιδῶν·
 Τὰς χάριτας δὲ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν γνάθων,
 Αἷς ἢ φύσις ἔβαψεν εὐχροίας ῥόδον,
 15 Ἐὰρ μετὰ χειμῶνα, φῶς μετὰ σκότος,
 Ὀμβρον μετ' αὐχμὸν, καὶ σθένος μετὰ νόσον.
 Ὅρων δὲ Φαιδρὰς τὰς ὑποχρύστους⁸ τρίχας,
 Ἄς τὸ γλυκὺ πρόσωπον ἀκμάζον φύει⁹,
 Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἐπανθοῦσαν κόμην,
 20 Ὡς ὑπὸ σειραῖς εὐφυῶς ἡρμοσμέναις,
 Πρὸς ὕψος ἐκ γῆς εὐθέως ἀνάγομαι.
 * Ὁ δὲ ξένος ζέφυρος, δὴ πνεῖ τὸ σίωμα,
 Ψυχὴν ἀτεχνῶς ὄργανοι μοι δευτέραν,
 Καὶ νεκρὸς ὧν ἀντικρυς ἐμπνέω πάλιν,

¹ Idem versus in cod. Par. cviii, 3.

² Hanc vocem ignorant lexicæ; sed fort. leg. πρόσλαμψιν. Cf. infra ccxiii, 205.

³ Psalm. cxxii, 3 : Ὡς δρόσος Ἀερμῶν ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ad hunc locum Caten. Patrum, cod. Paris. 139, fol. 395 r° : Ὁρη Σιών οἱ τὰ ὑψηλὰ σκοπεύοντες ἄγιοι ἐφ' οἷς καταβαίνει ἡ δρόσος Ἀερμῶν. Ἀερμῶν δὲ ἐρμηνεύεται ἀποστροφή Ἑβραίων· φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ποτὲ ἐκεῖ γενεᾶσθαι· σημαί-

νει δὲ καὶ τοῦτο τὴν τοῦ ἁγίου βασιλείας χάριν· αὐτὴ γὰρ δεῖ καταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἁγίους καὶ δι' αὐτῆς γίνεται ἡ ἀποστροφή τῶν νοητῶν Ἑβραίων.

⁴ Cf. cod. Par. ccxiii, 9.

⁵ Cf. cod. Flor. cxcviii, 203.

⁶ Cod. Par. vi, 1.

⁷ Cf. cod. Par. lv, 16.

⁸ Tzetz. *Antehom.* 119 : Τρίχες χρυσόχοοι. Ibid. 127 : Τρίχες ἐλίχρυσοι.

⁹ *De animal.* 1310 : Φασὶν ἰατροὶ καὶ ψιλοῖς τρίχας φύειν.

- 25 Καὶ λαμβάνω πτέρωσιν¹ εἰς λόγους νέαν.
 Κουφίζομαι δὲ πρὸς τὰ μέτρα τῶν σίγχων,
 Ἐν οἷς περικροτῶ σε τὸν γίγαντά μου·
 Σὺ δὲ χρυσοῖς βρόχοις με συσφίγγεις φθάνων,
 Οὕς εὖ γε ποιῶν ταῖν χεροῖν διαπλέκεις,
 30 Ὅταν ἰδοῖς ἔτοιμον εἰς ῥῆξιν βίου.
 Ὁ γὰρ φθόνος μάχαιραν ἠκόνησέ μοι
 Πικρῶς ἀπειλῶν τὴν σφαγὴν τῆς καρδίας·
 Εὐρόν γε μὴν καὶ σίμβλον ἐκ τῶν πραγμάτων
 Ἐν τῷ πρυτανεῖῳ σε τῆς οἰκουμένης.
 35 Ἐμοὶ γὰρ αὐτὸς δωρεῶν βλύζεις μέλι,
 Χυμοὺς ἀναιρῶν μουσικῆς καχεξίας,
 Κἂν, ὥσπερ εἰκὸς, ἡ γλυκύτης ἀलगύνῃ
 * Τοὺς ἐξ ἀφανοῦς δυσφοροῦντας ἱκτέρου.
 Εὐρόν δὲ καὶ σωτήρα καθ' Ἴπποκράτην,
 40 Χαυνοῦντα πολλῶν συμφορῶν οἰδήματα.
 Σὺ καὶ τὸ θαρβεῖν τοῖς ἑμοῖς δίδως λόγοις,
 Ὡ νοῦ βραβευτὰ καὶ καλῶν ἔργων φύσις·
 Δίδου μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐκ τῆς ἀμπέλου
 Συχνόν, καθαρὸν, ἀπὸ τῆς πρώτης ῥύμης,
 45 Μὴ τις λάθῃ κάπηλος ἐγχεᾶς ὕδωρ
 Τοῖς τῶν σίαφυλῶν ἐκθλιθεῖσι σίεμφύλοις²,
 Κάντεῦθεν ἡμῖν εὐρεθῇ παῖς ὀξίνης,
 Προδοὺς τὸ θερμὸν τῆς κλοπῆς τῇ συγχύσει·
 Δίδου δὲ καὶ³ ἵππον ἐκ τῆς ἀγέλης,
 50 Ὃν πρὶν μὲν ἐξήλαυνεν⁴ ἱππότης μέλας·

¹ *Infra* cxxiii, 11 : Οὐχὶ παρενθὺς ἐπερώθη τοῖς λόγοις. Cod. Par. lxi, 10 : Τὰς τοῦ λόγου πτέρυγας ἀνείς ἐκτάδην. *Ibid.* i, 24 : Πτερωτὸν τὸν λόγον.

² Cod. Esc. ταῖς — σίεμφύλλοις.

³ *Deest* syllaba. Leg. δίδου δὲ καὶ τὸν ἵππον.

⁴ Tryphiod. 105 : Ἐλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.

- Νυνὶ δὲ λαμπρῶς Ἰρκανῶν¹ τρέφει² χλόη,
 Κἄν ἢ γέρων ἐκείνος, εὖγε τῆς τύχης!
 Καὶ γὰρ ὁ νωθρὸς καὶ χελωνόπους³ νέος,
 Καρηβαριῶν⁴ καὶ περιπταίων βάδην,
 * 55 Καὶ τὴν παλαιὰν αἰσχύνων παροιμίαν,
 Ἡ τοῖς νέοις δίδωσι τὴν κρείττω πρᾶσιν,
 Τὰς ἀγέλας πείθει με τῶν πώλων κρίνειν,
 Ἡλὶε καὶ γῆ, κανθαρίδας ἀπέρους,
 Αἰ κοπρίας γέμουσι καὶ δυσωδίας.
 60 Ναὶ ναὶ δίδου τὸ κτῆνος, ἐν τάχει δίδου,
 Καὶ δεῖξον ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἔργων πλέον,
 Ὡς οὐδέπω τέθνηκεν ὁ πρωτοσίρατωρ,
 Οὐ κρείττον οὐδὲν οἶδεν εἰς γῆν ὁ χρόνος.
 Σὺς γὰρ ἐγὼ σὺς, ἀλλὰ πιπλέτω φθόνος,
 65 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀσφαλὲς καλλιγράφος⁵.

* XCII. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐν λίθῳ Θυσίαν τοῦ Ἀβραάμ⁶.

Ὁδός τις ἦν ὁ λίθος οὗτος, οὐ λίθος,
 Καθ' ἣν ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ Φιλτάτῳ
 Τὴν δεξιὰν ὥπλισεν εἰς καινὸν φόνον.
 Ἡ τρίτος οὖν εἰς λίθον εὐθὺς ἐτράπη,

¹ De Hyrcaniæ feracitate et tempe-
rie cf. Strabon. lib. II, p. 72 et seq.

² Al. τρέχει.

³ Hanc vocem ignorant lexicæ, quibus
addam Σκαμβόπους, Theod. Lasc. cod.
Par. suppl. 472, fol. 93 r°: Σκαμβόπους
τε καὶ λειόπελμος.

⁴ Conf. cod. Vat. XIII, 10.

⁵ Theodor. Lascar. cod. Par. 3048,
51 r°: Καλλιγραμμία πολλὴ τούτοις

ἐπενδύει με. Id. *ibid.* 65 v°. Theodor.

Stud. cod. Par. 891, fol. 32 r°: Ἡ τὸ
ἀνάγνωσμα ἢ τὸ καλλιγράφημα. Id. fol.
55 r°: Ἐργοχειρίδια καὶ καλλιγραφή-
ματα, τροπαρίσματα καὶ μελουργήματα,
ἀναγνώσματα καὶ λογοτριδήματα καὶ λο-
γοφορήματα καὶ προτιμήματα.

⁶ In codice Paris. fol. 67 r°. In co-
dice Flor. fol. 110 r°, ubi ἐγλυμμένην
pro ἐν λίθῳ.

- 5 Καὶ πῆγνυσι τὸν ἄνδρα νεκρά τις φύσις,
Μὴ τέκνον ἀπλοῦν ἐν βραχεῖ¹ θύσῃ φθάσας.

XCIII. Εἰς τὴν ἐν λίθῳ πεποιημένην φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ².

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων
Βοᾷ σιωπῶν, ὡς θεὸς καὶ τοῖς λίθοις
Δίδωσιν, ὡς εἶρηκε σοί, παῖδας κύειν³.
Μὴ γὰρ ἀναπνεῖν Ἀβραάμ οὐκ ἰσχύεις;

XCIV. Εἰς τὴν αὐτήν⁴.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους
Τὴν ἱστορικὴν Ἀβραάμ ἀπλασίαν⁵.
Οὐκοῦν ὁ παρὼν ζωγραφεῖ ταύτην λίθος,
* Ἐνθεις ἑαυτῷ καὶ πνοὴν πεπηγμένην.

XCV. Εἰς τὴν αὐτήν⁶.

Πεισθεις ὁ πατήρ Ἀβραάμ τῷ πρὸ χρόνων
Εἰπόντι κινεῖν πρὸς γονὴν καὶ τοὺς λίθους,
Νῦν εἶδεν ὡς καὶ τοῦτον εἰς ξένην φύσιν
Ὁ καινοποιὸς ἐξεπέτρωσε χρόνος.

XCVI. Εἰς τὴν αὐτήν⁷.

Θαυμασιδὸν οὐδέν ἐστιν εἰ ζῶν μὴ πνέει
Φονῶν ὁ πατήρ Ἀβραάμ τῷ φιλτάτῳ·
Τοὺς γὰρ δι' αὐτὸν τὸν θεὸν παιδοκτόνους⁸
Οὐκ ἐστὶν εἰκὸς πνευσίῳ ὡς ἐν μάχῃ.

¹ *De animal.* 915 : Καὶ τῶν διωκτῶν
ἐν βραχεῖ κατισχύει.

² *Εἰς* το αὐτό cod. Par. 66 r°.

³ *Matth.* III, 9. *Luc.* III, 8.

⁴ *Εἰς* το αὐτό cod. Par. 66 r°.

⁵ *Vox addenda lexicis.*

⁶ *Εἰς* το αὐτό cod. Par. 66 v°, cod. M.
fol. 140.

⁷ *Εἰς* το αὐτό cod. Par. 66 v°.

⁸ Cod. Flor. ccxiii, 65.

XCVII. Εἰς τὴν αὐτὴν¹.

Ἐδει παρῆναι καὶ τὸν ἄψυχον λίθον
 Μάρτυρα τοῦ σοῦ παρὸς Θεόν, πᾶτερ, πάθου.
 Σιγαῖ μὲν οὖν ὡς λίθος· ἐκ δὲ τῶν τύπων
 Κῆρυξ ἀτεχνῶς ἐν ψυχῇ ζῶν εὗρέθη.

XCVIII. Εἰς τὴν αὐτὴν².

Μὴ, μὴ, Θεατὰ, μὴ παρελθῇς τὸν λίθον
 * Ὡς λίθον ἀπλῶς· οὐδὲ γὰρ ὄντως λίθος,
 Ἀλλὰ³ πνοῆς ἀδηλον ἐγχείας τόνον,
 Γλυφῆς χάριν ἔδειξεν ἐψυχωμένην⁴.

XCIX. Εἰς τὴν αὐτὴν⁵.

Γεωγραφικὴν ἐκμαθὼν συμμετρίαν
 Ἑρμογλυφικὴν ἔσχεν εὐαρμοσίαν
 Ὁ μυσταγωγὸς τῶν καλῶν οὗτος γέρων·
 Οὐδέν⁶ γὰρ εἰς ἄρρυθμον ἐξέστη πλάσιν.

C. Εἰς τὴν αὐτὴν⁷.

Τὸν Ἀβραὰμ ὁ λίθος ὡς ὄρος φέρει
 Καὶ Θαυματουργεῖ ζῶντα μικροῦ δεικνύων·
 Εἰ μὴ γὰρ⁸ ἰδὼν ἄγγελον συνεσίδη,
 Δρομεὺς ἂν ἦν ἀντικρυς ὁ παρῆς γίγας.

¹ Εἰσοικαντό cod. Par. 66 v°.⁵ Εἰσοικαντό cod. Par. 67 r°.² Εἰσοικαντό cod. Par. 66 v°. Εἰς τὸν⁶ οὐδέ cod. Esc.

A6. cod. Flor. III. Ὅμοιοι cod. M. f. 141.

⁷ Εἰσοικαντό cod. Par. 67 r°. Ὅμοιοι
cod. Mon. fol. 141.³ Fort. Ἀλλ' ὁ.⁸ γὰρ om. cod. Par.⁴ ἐψυχωμένην cod. Esc.

CI. *Eis tēn autēn*¹.

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν,
Τῆς Ἀβραὰμ καὶ τοῦτο θαυματουργίας·
Μὴ τάχα κρυπτήν ἐξ Ἑδὲμ χέας δρόσον,
ἤμειψε τὴν² ἀτεγκτον εἰς ἔμπνουν φύσιν.

CII. *Eis tēn autēn*³.

Τί τοῦτο; βαβαί, ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι
* Καὶ πνεῖ τὰ νεκρά· τὰς γὰρ ἐμφάσεις βλέπεις.
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν ἢ λόγου κτύπον,
Μᾶλλον, Θεατὰ, ζῶντα νεκρά θαυμάσεις.

CIII. *Eis tēn autēn*⁴.

Ναί, ναί, πάτερ, ξένιζε καὶ τοὺς ἀγγέλους
Μόσχον σιτευτὸν ὡς φιλόξενος⁵ θύσας·
Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ προδεικνύεις,
Ὃς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σφαλέντων καὶ ξένων
5 Ἐκὼν ἀπαχθεὶς ὡς κακοῦργος ἐσθάγη.
Ἐχρῆν δὲ καὶ φαγόντος ἄρτον ἀγγέλου,
Ἄβρευστον ἡμᾶς βρώμα σαρκὸς ἐσθίειν.
Τίς οὖν θεωρῶν μὴ ξενίζοι⁶ τοὺς ξένους;

CIV. *Eis tὸν ἐπὶ τραπέζης μυστικὸν δεῖπνον*⁷.

Τοῦ δεσπότου δειπνοῦντος οὐδαμοῦ κτύπος,

¹ *Εἰς* το αὐτό cod. Par. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. fol. 141: Ὅμοιοι.
² *ἤμειψεν εἰς* dt. *εἰς* cod. Esc.
³ *Εἰς* το αὐτό cod. Paris. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. Ὅμοιοι.
⁴ *Εἰς* τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραὰμ cod. Par. fol. 205 r°.
⁵ Unde verbum φιλοξενίζω in *Spirital. Roman.* t. II, p. 128: Ὡς ἀνθρώποι ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὡς φιλοξενοισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.
⁶ *ξενίζη* cod. Esc.
⁷ *Εἰς* μυστικὸν δεῖπνον ἐν τραπέζῃ μονῆς cod. Par. fol. 205 r°.

Εἰ δὲ θρασυνθεὶς ὁ προδῶσαν ἐσφάλη,
 Τῆς ἀνοχῆς θαύμαζε τὸν σὸν δεσπότην¹,
 Ὃς οὐδ' ἐπ' αὐτῷ δυσφορεῖ τῷ δυσίρῳπῳ,
 5 Μὴ τοὺς μαθητὰς τῇ τραπέζῃ συγγέη·
 Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, μιμοῦ τὸν τύπον,
 * Κἂν τοῖς ταπεινοῖς συνανεκλίθης φέρε,
 Καὶ τὴν σιωπὴν ἐσίῳ πρὸ τοῦ τρύφους.

CV. Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν ἀρπαζόμενον, ῥιπτοῦντα δὲ τὴν μηλωτὴν
 τῷ Ἐλισσαίῳ².

Εἰς ἄρμα πυρὸς ἀρπαγεις ὁ Θεοσίτης
 Παρῆκε νεκρὰν ὡς ὀρᾶς δέρριν κάτω.
 Σὺ δὲ, ψυχὴ τάλαινα, πῶς ἄνω φθάσεις
 Τὰ νεκρὰ κατέχουσα τῆς ὕλης βάρη;

CVI. Ἐκφρασις εἰς τὸν αὐτόν³.

Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν
 Ἐκείνον αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Θεοσίτην·
 Τὸν πυρφόρον κάτωθεν οὐρανοδρόμον,
 Τὸν εἰς ὕλην θνήσκουσαν ἠφθαρτισμένον
 5 Ἔως τελευτῆς καὶ φθορᾶς παγκοσμίῳ⁴,
 Τὸν Ἡλιοῦ τὸ θαῦμα τοῦ παντὸς γένους,
 Ὃς οὐδ' ἐς αὐτῆς τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
 Ἄψυχος εἶναι καὶ σκιώδης ἂν θέλοι,
 Σαφῶς δὲ τοῦ ζῆν εὐτυχεῖ τὰς ἐμφάσεις,
 * 10 Κἂν ἐξ ὕλης γράφοι τις αὐτὸν ἄψυχον⁵.

¹ τὸν διδάσκαλον cod. Par. pro τὸν
 σὸν δεσπότην.

² Εἰς τὴν ἀνάληψιν Ἡλίου cod. Pa-
 ris. 171 r°.

³ Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν codex
 Flor. 179, et cod. M. fol. 82.

⁴ Idem versus cod. Par. vi, 21.

⁵ Cod. ἀψύχον.

- Ὅρᾱς γὰρ αὐτὸν ἐσκιαγραφημένον,
 Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ δοκοῦντά σοι πνέειν ·
 Ὅς δὴ καθεσθεις εἰς λιθόσπρωτον¹ θάκον,
 Ἐπὶ² λογισμῶν εἰς βάθος νενηφότων
 15 (Ὅρος γὰρ ἢ Κάρμηλος ἢ Χωρῆς³ τόδε)
 Τὴν ἐσχάτην ἔοικε προβλέπειν κρίσιν.
 Πλὴν πρεσβυτικῆς ἴδε καθέδρας⁴ τύπον,
 Ὡς νοῦ βεβηκὼς εἰς τὸν ἀσπίτον βίον ·
 Ἐν σχήματι γὰρ μετρίως ἀνειμένῳ
 20 Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ὀρθῶς ἰδρύσας,
 Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν στροφὴν ἐπικλίνας,
 Τῇ κατὰ πυγμὴν συστολῇ τῶν δακτύλων
 Ἐκπληκτικῶς⁵ ἀνῆκε τὴν εὐάνυμον.
 Ἐρείδεται δ' οὖν ἡ παρ' ἀγκῶνι σίδαις
 25 Εἰς τὸ πρὸς ἀνάκαμψιν ἡμέρον γόνυ.
 Νομίζεται δὲ πρὸς νότον⁶ τετραμμένος
 Τὴν συναγωγὴν τῶν νεφῶν ἔτι βλέπειν
 Καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄμβρον εἰς τὰς ἐκφύσεις,
 Ἰσως δεδοικὼς μὴ σπανισθεῖν τρύφους.
 * 30 Ἐσπεύραται γὰρ εὐφυῶς τῇ διφθέρᾳ
 Καὶ τὸν ποδῆρην τόνδε συσείλας ἔχει,
 Μὴ ποῦ τις ἰκμάς προσρυῇ τῷ κρασπέδῳ.
 Πλὴν ἔσιν αὐτῷ καὶ πεφυρμένη κόμη ·

¹ Strab. XIV, p. 646 : Αἱ ὁδοὶ λι-
 θόσπρωτοι. Id. XVII, p. 805 : Λιθόσπρω-
 τον ἔδαφος. Germ. Cpol. cod. Coisl.
 278, fol. 169 v° : Καὶ λίθος πρὸς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ, εἴπερ τόπος τοῦ κρανίου τὸ
 λιθόσπρωτον κέκληται. Id. fol. 170 v°.
 Philes, *De animal.* 594 : Ἐνώτιον δὲ καὶ
 λιθόσπρωτον σίεφος.

² Fort. transponendi vers. 14 et 15.

³ Leg. Χωρῆς.

⁴ Cod. καθέδρας.

⁵ Schol. in Il. Matrang. *Anecd.* p. 416 :
 Ἐκπᾶλως, ἐκπληκτικῶς.

⁶ Leg. νότον, ubi nubes colligi so-
 lent.

- Τὸ γὰρ ἀτμηέλητον ¹ ἡ τέχνη γράφει,
 35 Οὐδ' μήτε κουρά, μήτε λουτρά καὶ κτένες,
 Ἀλλ' οὐδὲ μυρίπνους ² τις ἀσχεῖται χρίσις.
 Ὅρα δὲ καὶ πώγωνα λευκὸν ἐκτόπως,
 Ἡ τοῦ χρόνου σμῆξαντος αὐτῷ τὰς τρίχας,
 Ἡ τῆς γραφῆς τὸ γῆρας αἰνιξαμένης.
 40 ἔχει δὲ καὶ ζήλου τι Φερμοῦ δεικνύειν
 Ἡ ³ κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτῷ σεμνότης.
 Τὸ γὰρ θυμικὸν ἐκ βάθους ἀναζέσαν
 Τῶν ὁμμάτων τίθησι λοξὸν τὸν δρόμον
 Ὡς ἀπὸ καπνοῦ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀτμίδος,
 45 Τῶν πρεσβυτικῶν συσφαιριστῶν ὀφρῶν.
 Ἡ καὶ ⁴ παρειῶν οὐχ ὀρᾷς πῦρ ἐνθάδε,
 Καὶ τοὺς ἄτερ καύσωνος ἰδρουῦντας πόρους;
 Ὅταν δὲ τὸν πόρπακα τοῦ σιέρνου βλέπῃς,
 (Συνδεῖ γὰρ αὐτῷ τὴν τομὴν τῶν ἀμφίων,
 * 50 Μὴ τὸν σιολισμόν ἢ πνοὴ συναρπάσῃ)
 Τῶν πραγμάτων θαύμαζε τὴν εἰκασίαν.
 Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα σεμνόν τι κρίνων,
 Τὴν θαυματουργὸν εὐλαβοῦμαι διφθέραν.
 Περιφερὴς γάρ ἐστιν αὐτῆς ἡ χνόη,
 55 Κινήσεως δεικνύσα ⁵ λεπτὰς ἐμφάσεις,
 Τῆς ἀρετῆς δὲ τὸν πολλὸν τρέχων δρόμον
 Ὁ Θεοσίτης ἔμεινε γυμνόπους ⁶ τάχα,
 Κἂν ἐμβατῶν ἐκλωσεν ἡ τέχνη βρόχους
 Τῶν πρεσβυτικῶν πελμάτων ⁷ Φεισαμένη,

¹ Adverbium ἀτμηελήτως usurpat
 Ephraemius v. 55g4 : Ὁ τοῦδε νεκρὸς ἐν
 μιᾷ τῶν ἀψίδων Ἀτμ. ἐβρίφη τοῦ σιαδίου.

² Cf. cod. Flor. lxxv, 64.

³ Cod. ἡ.

⁴ Fort. ἡ καί.

⁵ Cod. δεικνύουσα.

⁶ Cf. cod. Flor. ccviii, 5g.

⁷ Codex τελμάτων et supra πελ-
 μάτων.

- 60 Μη πού τις δξὺς ταῦθ' ὑποξέση λίθος·
 Οὐ γὰρ φέρει νέκρωσιν ὑλώδους βάρους
 Εἰς ἐνθεον γῆν αἰθεροδρόμος¹ φύσις·
 Τῆς δὲ σιολῆς ἐνταῦθα συνεσλαλμένης
 Ὅσον μὲν εἰς φῶς τῶν μελῶν ἀνηγμένον²
- 65 Δοκεῖ τι λευκὸν, οὐδὲ γὰρ ἔχει βάθος·
 Ὅσον δὲ βαθὺ τῇ σκιᾷ τῆς διπλόης,
 Μέλαν περιτλώς· οὐδὲ γὰρ φῶς ἐνθάδε·
 Γραμμαῖς δὲ λεπταῖς ἀλλὰ καὶ παχυτέrais
 Εἰς πᾶν τὸ σαφὲς ὁ γραφεὺς³ νοῦς ἐξέδου.
- 70 Οὕτω δ' ἂν ἐξῆς καὶ τὸ νῦν ὄρος κρίνεις
 * Ὅλα το μηθέν⁴ ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας·
 Ὁ σκάριφος⁵ γὰρ (ἐγκοπεύς τις ἦν τέως)
 Ὑπῆρξεν ἐσίῳς εἰς ἀποσπάδας πάγων
 Ὡς ἀπὸ βρασμοῦ καὶ τιναγμοῦ⁶ καὶ κλόνου·
- 75 Εἰκὸς γὰρ αὐτοῦ συντριβεῖναι τοὺς λόφους
 Τοῖς ὑψόθεν δείμασι κατεργασμένους⁷·
 Ἀλλ' οὐ μὲν ἢ χοῦν, ἢ σκιᾶς ἴσχει γνόφον,
 Δροσῶδες ἐστί, καὶ χρυσοῦν βλάστην⁸ φύει
 Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ χλιδῶντα δενδρία·
- 80 Ἐπεὶ Φυτουργεῖ⁹ καὶ γραφεὺς ὅταν Φέλη,

¹ Cf. cod. Flor. clxiii, 20. Orac. ap. Piccol. *Sup.* à l'Anthol. gr. p. 174 : Οὐδ' ἐγὼ αὐτὸς Ἀκτίσιν συνέχων ἐπικιδναμαι αἰθεροδινῆς. Hac voce lexica sunt augenda.

² Cod. ἀνηγμένων.

³ Pro ὁ τοῦ γραφέως νοῦς.

⁴ Fort. ὑλητομηθέν pro ὅλα το μηθέν. Sed aliud latet fortasse. Conf. Daniel. ii, 34. Jo. Damasc. In Annunc. (Opp. t. II, p. 837), supplem. ex cod.

i.

Par. 396 : Καίροις τὸ ἀτατόμητον ὄρος ὅπερ ἐθεάσατο Δανιὴλ ἀκριβῆς τῶν ὄνειράτων ἐρμηνευτής. Confer. S. Ephraem. Syr. Opp. t. III, p. 530.

⁵ Cod. σκάρυφος.

⁶ Infra clxlii, 10 : Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεὸν τεθραυσμένον.

⁷ Fort. κατηραγμένους?

⁸ Cod. Flor. i, 509 : Τὴν βλάστην φύων.

⁹ Cod. Flor. clviii, 20.

- Τὰς τῶν ἐλῶν χάριτας εἰς ὄρη γράφων.
 Ὅπου δ' ἀνικμὸν ἐστί καὶ λίθος μόνον,
 Γόνιμον οὐδὲν, οὐδὲ λεπτή τις πῶα·
 Πλὴν αὐτὸς οὗτός ἐστιν ὁ ζῶν Θεοσβίτης,
 85 Ὃς οὐρανοὺς ἐκλείσει, πῦρ κατήγαγεν·
 Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθε πυρίνῳ δρόμῳ,
 Ἐδειξε πηγὰς μὴ κενουμένας ὕλας
 Τὸν καμψάκην, βέλτιστε, καὶ τὴν ὑδρίαν,
 Τῆς αἰσχύνης ἀνεῖλε τοὺς θνητόλους,
 90 Τέτμηκε ρεῖθρα τῇ τομῇ τῆς διφθέρας
 Καὶ νεκρὸν ἐψύχωσεν εὐχῆς ἰσχύϊ.
 * Νυνὶ δὲ τὸν κόρακα παρόντα βλέπε·
 Ἐφίπταται γὰρ ἐστιάσων τὸν μέγαν·
 Πλὴν οὔτε κλαγγὴν, οὔτε κρωγμὸν ἐξάγει,
 95 Τάχα δεδοικὼς μὴ θορυβήσας λάθῃ
 Καὶ τὸν λογισμὸν τῷ προφήτῃ συγχέῃ.
 Μᾶλλον δὲ σιγᾷ τῆς φθορᾶς κρείττω βλέπων,
 Εἰ μὴνύειν θάνατον ἀνθρώποις λόγος
 Τὸν φθόγγον αὐτοῦ μαντικὸν δεδειγμένον.
 100 Ἄρ', ὦ πάτερ, τὸ δῶρον οὐ θαῦμα κρίνεις;

CVII. *Eis*¹ ἐγκόλπιον ἱασπιν ἐν ᾧ ἐσσηκεν ὁ προφήτης Δαυιὴλ·
 ἔχει δὲ φλέβας πρασίνοους καὶ ἐρυθράς.

Ὁ λίθος ὑγρὸς, ἀλλὰ πῦρ ἐνδον βλέπω.
 Στέγει τὸ πῦρ ὁ λίθος, ἢ φλῶξ τὴν δρόσον·
 Καὶ θαυματουργεῖ² Δαυιὴλ ζῶν ἐν μέσῳ·
 Μὴ τοῖς πάλαι τέσσαρσι πέμπλοις εὐρέθῃ;

¹ *Eis* ἱασπιν χλωρὰν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς, ἐν ᾗ ἦν ἐγλυμμένος ὁ προφήτης Δαυιὴλ, εὐφρῶς cod. Paris. 65 v°. *Eis* ἱασπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς cod. Flor. 109 v°.

² Cf. infra cxliv, 3.

CVIII. Εἰς¹ τὴν ἀπὸ μαρμάρου σορὸν τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ ἰσλαμένην ἐπάνω² λεόντων, ἔχουσιν δὲ³ καὶ ἀγγέλους ἐν σχήματι βρεφῶν κοιμωμένους.

* Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον,
Ζῶντας ἂν εἶδες τοὺς γλυφέντας ἀγγέλους,
Νυνὶ δὲ λευκὸν ἀκριβῶς λίθων⁴ γάλα
Δοκοῦντας ὑπνοῦν ἐν βρεφῶν εἶδει τρέφει⁵.

⁵ Ὁ γὰρ Δανιὴλ εὐρεθεὶς νοῦς ἐξ ὕλης
Τοὺς πλὴν⁶ ὕλης φύλακας ἐξ ὕλης ἔχει,
Δεικνὺς τὸ καινὸν τῆς τιμῆς ἀντιστρόφως.
Οὐκοῦν, Θεατὰ, σίῃθι, μὴ προσεγγίσης·
Τοὺς γὰρ Θρασεῖς λέοντας ἐνθάδε βλέπει·
¹⁰ Ἐκ τοῦ φόβου παγέντας εἰς λίθου φύσιν.
Ὅταν δὲ καθεύδοντας ἀγγέλους βλέπῃς,
Νήφοντας ὡς λέοντας ἐξ ὕπνου τρέμε⁷.

CIX. Εἰς τὴν ἐκσίασιν αὐτοῦ ὅτε συνεκέκλειστο τοῖς λέουσι⁸.

Ἐπιθυμιῶν εὐρεθεὶς ἀνὴρ μάκαρ⁹,
Ἐπιθυμιῶν φθαρτικῶν κρείσσω¹⁰ μένεις·
Ὁρεκτιῶντα γὰρ σε καὶ τὰ θηρία
Φρίττουσιν ὡς ἀνθρακα μικροῦ πυρφόρον,

¹ Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 109, codex Escur. R.-III-17, et Mon. Isl. 65.

² ἐπὶ cod. Esc. B.

³ δέ om. cod. Esc. B.

⁴ λίθου cod. Par.

⁵ τρέφειν cod. Esc. B.

⁶ τοὺς πλὴν ὕλης, id est ἀλόους.

⁷ Cod. Esc. βλέπεις.

⁸ Εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ codex Par. 73 r°. Cod. M. fol. 140 cum Δανιὴλ pro αὐτοῦ.

⁹ Ἐπιθυμιῶν μάκαρ significat «liber a cupiditatibus,» significatio omissa in Thesaurο. Sic infra cxxxvι, 3 : παθῶν μάκαρ.

¹⁰ Conf. supra cvi, 97.

5 Πλὴν ὡς ὅλος πῦρ εἰς τὸ φῶς ἀνατρέχεις·
Τὴν γὰρ φύσιν ἡμειψας ἐξ ἀσιτίας.

* CX. Εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσοῦ¹.

Ἵπνοῖς Ἰεσοῦ καὶ γονῆς κλώνας φύεις².
Ἐλίκας ἂν εἴποι τις αὐτοὺς ἀμπέλου·
Βότρυς δὲ περκάσαντας ἀρρήτως φέρεις
Τοὺς δεῦρο τῆς σῆς ἐκφύοντας³ ὁσφύος⁴,
5 Ἀφ' ὧν⁵ Ἰησοῦς ὡς γλυκασμὸς ἐρρύη
Τὴν τῆς φθορᾶς ἐμπικρον ἐξαίρων μέθην.

Εἰς τὸ ψαλτήριον⁶.

CXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Δαβὶδ κύπλοντος καὶ γράφοντος.

Τῆς πνευματικῆς ἀκροώμενος λύρας
Κάτω σχεδὸν κέκυφεν ὁ ψαλμογράφος⁷.
Συνεῖς γὰρ αὐτῆς οὐ δοκεῖ τάχα γράφειν
Ἔως τὸ πνεῦμα τὸν⁸ σοφὸν φθόγγον χέη.

CXII. Εἰς τὸ αὐτό⁹.

Σύννους¹⁰ κεκυφὼς ὁ προφήτης ἐνθάδε
Τείνει πρὸς ὕψος τοῦ νοδὸς τὰς ἐμφάσεις·
Τῷ πνεύματι δὲ τῆς προφητοφθεγξίας¹¹
Κτείνει τὸ πνεῦμα τῆς πονηροπραξίας.

¹ Cod. Par. fol. 261 v°.

² Cod. Par. φύοις.

³ ἐκφύοντας cod. Esc.

⁴ ἰσχύος cod. Esc.

⁵ ἐξ ὧν codd. Par. et Flor.

⁶ Cod. M. fol. 139 : Εἰς ψαλτ.

⁷ Manuel Holobolus, cod. Par. 400,
fol. 106 v° : Κατὰ τὸν ψαλμογράφον.

⁸ Cod. Esc. τὸ σοφόν.

⁹ Cod. M. fol. 139.

¹⁰ Cod. σύννους.

¹¹ Vox addenda lexicis, ut et sequens
πνηροπραξία. Pantaleo Diac. cod. Par.
n° 501, fol. 125 r° : Συνεφελκύσατο δὲ
καὶ συναποστατῶν στίφος ἀπειρον τῆς
ιδίας ἀδουρίας καὶ πνηροπραξίας συν-
έριθον. Adde et πνηρομανής ex Bibl.
Patr. Mai, t. VI, p. 260.

* CXIII. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλμῶν¹.

Εἰ καὶ Δαβὶδ μέμνηκε τὸ ψάλλον σλόμα
Πλὴν οὐ τοσοῦτον, ὥστε μηδὲλως λέγειν.
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς εἰ σκοπήσεις τοὺς λόγους,
Εὖροις² κάκεινον μυστικῶς ᾄδοντά σοι.

CXIV. Εἰς³ τὴν μέσην⁴ τοῦ ψαλτηρίου⁵.
Ἦς εἰκόνα τοῦ προφῆτου Μωϋσέως ἐσώτως, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις
διδόντος τὸν νόμον.

Ἐνταῦθα Μωσῆς καὶ Σινᾶ Θεῖος τόπος⁶
Καὶ πλῆθος ἐσώως καὶ καλούμενος νόμος.
Οὐρανὸν οὖν νόμιζε τὸν Θεῖον τόπον.
Θεὸν δὲ Μωσῆν καὶ λαοὺς ἡμᾶς νέους.

CXV. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδὴν⁷.

Τί τοῦτο; Μωσῇ ῥάβδος ἰσχύει τόσον
Ὡς ἐξαμείβειν τῆς θαλάττης τὴν φύσιν,
Λαοὺς δὲ πολλοὺς τῷ βυθῷ πέμπειν χύδην;
Οὐ φησιν, ἀλλ' ἔχει τι τὸ πρᾶγμα πλέον.

CXVI. Εἰς τὴν δευτέραν ᾠδὴν⁸.

Πλάκας ὁ Μωσῆς ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος
* Ἐνταφιάζει τὴν φθισίμβροτον⁹ πλάνην.

¹ Cod. M. fol. 139.

² Cod. M. εὔροις.

³ Cod. M. fol. 139.

⁴ Intelligit fortasse ps. 102-105, ubi multa de Mose; sed potius inter duo hæc lemmata deesse quædam carmina puto.

⁵ Cod. M. ψαλτήρος.

⁶ Cod. M. τύπος.

⁷ Cod. M. fol. 139. Vid. infra cxxi-cxxii. De his canticis cf. Allat. *De libr. eccl. gr.* p. 62.

⁸ Cod. M. fol. 139.

⁹ Pro φθισίμβροτον. Tryphiod. vers. 313 : Φθισίμβροτος ἀτη.

Αὐτὸς δὲ καὶ δις εὐλογῶν τὸν δεσπότην
Τὸν ζωτικὸν δίδωσιν Ἑβραίοις νόμον.

CXVII. Εἰς τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ¹.

Ἥπειρος ἡ Θάλασσα² καὶ πῦρ εἰς ὕδωρ·
Ὁ πλοῦς ἐπὶ γῆς καὶ καθ' ὑγρᾶς ἡ τρίβος.
Ὁξὺς ὁ νωθῆς, ὁ δρομεὺς ὁπισθόπους³.
Αἰρεῖ δὲ γυμνὸς δυσμενῇ πεφραγμένον,
5 Φυγὰς δὲ πεζὸς τὸν διώκτην συμπνίγει⁴.
Αὕτη γὰρ ἡ Θάλασσα παιδίσκης τρόπον
Μασλίζεται μὲν, ἀλλὰ καὶ πρᾶως φέρει·
Καὶ τέμνεται μὲν, ἀλλ' ἀνατρέχει πάλιν·
Τὰς γὰρ φύσεις ἡμειψε Μωσῆς ἐνθάδε,
10 Δεικνὺς τὸ πισλὸν τοῦ σκορᾶς ἄνευ⁵ τόκου.

CXVIII. Ἐτερον εἰς τὸ αὐτό⁶.

Πάλιν Ἐρυθρὰ καὶ πάλιν Μωσῆς μέγας·
Τὸ γὰρ ὕδωρ πέπηγε τὴν ῥάβδον τρέμων,
Εἰ καὶ πάλιν ἔμεινε τὴν φύσιν ὕδωρ,
Βαρεῖς ὑποσπῶν⁷ εἰς τὸ βάθος ὁπλίτας.

CXIX. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ παλαιοῦ⁸.

* Ὑπερφυοῦς θαύματος εἰκόνα γράφων

¹ Cod. M. fol. 139. Lemma in cod.
Par. fol. 261 v° : Εἰς τὴν ἐν τῇ Ἐρ.
διάβασιν. In cod. Vat. 914, fol. 189 r° :
Στίχοι τοῦ Φιλῆ εἰς τὴν ἐν ὁδηγητρίᾳ
διάβασιν τοῦ Ἰσραὴλ.

² Cod. M. Θαλάσση.

³ Cf. cod. Par. xxix, 4.

⁴ Hic versus deest in cod. Vat.

⁵ Cod. Vat. τοῦ δίχα σκορᾶς.

⁶ Εἰς τὸν καταποντισμὸν τῶν Φαραωνι-
των cod. Par. fol. 261 r°. Cod. Mon.
fol. 140 : Ἐτεροι.

⁷ Cod. M. βαρὺς ἀποσπῶν. De anim.
1818, 1896.

⁸ Εἰς διαφόρως παλαιὰς ἱστορίας ἐν-
τέχνους cod. Par. fol. 261 r°.

Μικροῦ παρεγγεῖ¹ καὶ πνοὴν ὁ ζωγράφος·
 Εἰ δ' οὐκ ἔχει Θόρυβον ἢ τέχνη, ξένε,
 Μὴ θαυμάσης· καὶ τοῦτο τοῦ μουσικίου,
 5 Μᾶλλον δὲ τῆς χάριτος αὐτῆς λαμψάσης
 Ἐχρῆν σιωπῇ συσπλάλῃναι τοὺς τύπους².

CXX. Εἰς τὸν χορὸν καὶ τὰ κύμβαλα ὧν ἐξῆρχεν ἡ Μαριάμ³.

Οὐδέν τι καινὸν εἰ τὰ κύμβαλα βλέπων
 Μὴ καὶ κτύπου θέλγοντος ἀκούεις⁴, ξένε·
 Καὶ ταῦτα γὰρ δὴ τῆς ἀληθείας χάριν
 Τὴν Μωσέως ἐθελξεν ἰσχυοφωνίαν⁵.

Εἰς τὰς ᾠδὰς.

CXXI. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδὴν.

Ὁ μὲν Φαραὼ πανστρατὶ πεπνιγμένος
 Τύμπανόν ἐστί καὶ σιγᾷ βεβρεγμένον·
 Μέλπει δὲ τὸν κρύψαντα τοὺς Αἰγυπτίους
 Τὸ Μωσέως ὄργανον ἐξικμασμένον.

CXXII. Εἰς τὴν εἰκόνα Μωσέως.

Σὺ μὲν σιωπᾷς ὡς βραδύγλωσσος⁶ πάλιν,
 * Σιγᾷ δὲ σὺν σοὶ καὶ τὸ πρὶν λαλοῦν σλόμα·
 Ὁ σύγγονος γὰρ οὐδαμῇ πάρεστί σοι.
 Γραφέντες οὖν κράζουσιν οἱ ζῶντες λόγοι.

¹ Cf. cod. Flor. lxx, 44.

² Hic versus deest in cod. Esc.

³ Εἰς τὸν χορὸν τῆς Μαρίας ἐνθα τὸ
 φῶμεν τῷ κυρίῳ cod. Par. fol. 261 v°.

⁴ ἀκούοις cod. Par.

⁵ ἰσχυοφωνίαν cod. Escur. Conf. Exod.

17, 10.

⁶ Nicol. Corcyr. cod. Paris. 1277,

fol. 228 v° : Δειλὸς τίς εἰμι καὶ βραδύ-
 γλωσσος λέγειν. Cyrill. Alexandr. Opp.
 t. III, p. 366, A. German. Constanti-
 nopol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° :

Πρὸς τὸν ἰσχυρόφωνον ἐμὲ καὶ βραδύ-
 γλωσσον.

CXXIII. Εἰς τὴν τρίτην ὁδὴν.

Ἄκαρπον ὡς γῆν τὴν σοφὴν Ἄνναν βλέπων
 Ὁ τῶν ἀπασῶν οὐσιῶν φυτοσπόρος
 Εὐκαρπον¹ ἀπέδειξε καὶ παρ' ἐλπίδας,
 Δοὺς τὸν Σαμουήλ ὡς πολύφορον² σιάχυν.

CXXIV. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς τρίτης ὁδῆς.

Τὴν Ἄνναν ἐσλείρωσεν ἡ φύσις πάλαι·
 Πλὴν ἡ προσευχὴ πρὸς γονὴν ἐπιστρέφει·
 Στεῖρα ψυχὴ, δείδιθι τὴν ἀκαρπίαν,
 Καὶ τῆς προσευχῆς ἀντὶ πάντων ἐξέχου.

CXXV. Εἰς τὴν ε' ὁδὴν.

Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ προφήτου Ἡσαίου³.

Ἐσίγηκε σιγῶν ὁ βλέπων Ἡσαίας,
 Μήπως λαλήσας τοὺς νεκροὺς ἐξυπνίση⁴,
 Μέλλοντας⁵ ἰδεῖν τὴν τελευταίαν κρίσιν·
 Ἐπεὶ γὰρ οὗτος τὸν κριτὴν πῶρόν βλέπει.

CXXVI. Εἰς τὴν ς' ὁδὴν.

* Τρεῖς ἡμέραι σώζουσι τοὺς Νινευίτας,
 Τρεῖς ἐσπέραι κρύπτουσι τὸν δεδορκότα,
 Τοὺς μὲν σφαλέντας καὶ μεταγνόντας πάλιν,
 Τὸν δὲ προσημῆναντα Χριστὸν ἐν τάφῳ.

¹ Ἀκαρπία εἰ εὐκαρπία ὀππος. ap. Strab. p. 727: Ἀηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ ἀμφοροὶ καὶ μεγαλόδεστρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρρητος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων, ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις.

² Cod. Par. ccxxviii, 127: Εἰς πολὺφορον πῆδον.

³ Εἰς τὴν εἰκ. — Ἡσ. desunt in altero codice.

⁴ Al. ἐξυπνίση.

⁵ Al. μένοντας.

CXXVII. Εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν¹.

Ἐνταῦθα τοὺς τρεῖς ἡ Τριάς παῖδας ψύχει·
 Φλέγει δὲ κύκλῳ τῆς πυρᾶς² τοὺς ἐργάτας.
 Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς τῶν παθῶν τοὺς δεσπότας
 Ἐξ ἀνθρώπων σιέφανον ἐν δρόσῳ φέρειν.

CXXVIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ζ' ᾠδῆς.

Τίς εἶδε Φερμὴν καὶ ψυχρὰν ἄμα ζέσιν,
 Καὶ σάρκας ἔνδον τῆς πυρᾶς φρουρουμένας;
 Οὐκ εἶδεν οὐδεὶς ἄχρι τοῦ τότε χρόνου,
 Καθ' ὃν τὸ πῦρ ἐπλήξε τοὺς νεανίας.

CXXIX. Εἰς τὴν η' ᾠδὴν³.

Οὐρανέ, γῆ, Θάλασσα⁴, τὰ πλήρη τρία,
 Καὶ πᾶν πετεινῶν ἐρπετῶν νηκτῶν γένος,
 Καὶ πᾶσα ρευστὴ καὶ συνεσιῶσα φύσις,
 Τῷ δημιουργῷ μουσικούς ὕμνους δότε.

* CXXX. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῆς Θεοτόκου⁵.

Τίτεις, Μαριὰμ, τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
 Καὶ μακαρισμῶν ἄλλον ὠδίνεις λόγον·
 Τὸν μὲν δι' αὐτῆς τῆς πνοῆς τῆς ἐνθέου,
 Τὸν δὲ πρὸς αὐτῆς τῆς πνοῆς τῶν ἐγκάτων.

CXXXI. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Τῆς ἀγγελικῆς ἀσπραπῆς δεδειγμένης

¹ Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὴν πα-
 ραδοξοποιεῖται τῶν γ' παίδων.

² πυρρᾶς cod. Esc. A.

³ Cod. Esc. R.-III-17.

⁴ Cod. al. Θάλαττα.

⁵ Cod. Esc. R.-III-17 sine τῆς Θεοτ.

· Τὸν ψαλμὸν ἐβρόντησεν ὁ Ζαχαρίας,
Ὅπως τὸ σῶμα τῆς πανάγνου παρθένου
Τὸν μαργαρίτην ὁσπράκωσεν τὸν μέγαν.

CXXXII. Εἰς τὸν αὐτὸν προφήτην, κωφὸν γράφοντα.

Κάνταῦθα κωφὸν τὸν Ζαχαρίαν βλέπω·
Τίλκει γὰρ ἄλλον ἐν γῇ γράφων τὸν λόγον
Τῆς προδρομικῆς¹ ἄξιον παρουσίας.
Οὐ θαῦμα σιγαῖν τοιγαροῦν τοῦτον πάλιν.

* CXXXIII. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου, ἔχουσαν περὶ αὐτὴν
ἐξωγραφημένους τοὺς συνωνύμους αὐτοῦ.

Τί δῆτα σιγαῖς, εἰπέ μοι, Ζαχαρία;
Τεκνὼν τὸν υἱὸν ἄρα δισίδζεις πάλιν;
Ἥκιστα, φησὶν, ἀλλ' ὁ τῆς τέχνης νόμος
Σιγῶντας ἡμᾶς οὐ θορυβοῦντας γράφει.

CXXXIV. Εἰς τὸν ἡγαπημένον τῷ Χριστῷ Θεολόγον,
λέγοντά τι περὶ τοῦ Βαπτιστοῦ.

Τοῦ Προδρόμου λάμψαντος ἀσπράπτης δίκην
Ὁ βροντοφυῆς² ἤχον ὠδίνει ξένον,
Ὅπως ὁ τῆς χάριτος ἀνθήσῃ σπόρος,
Εὐαγγελικῆς ἐμφορηθεὶς ἱμαῶδος.

CXXXV. Εἰς τὸν μέγαν Χρυσόστομον, ὁρῶντα τὸν Βαπτιστὴν³.

Ὦν εἶχεν ἀρχέτυπον ἐνθέου βίου,

¹ Infra cl., 1 : Τῆς προδρομικῆς
τοῦ Θεοῦ σε λυχνίας. Germ. Cpol. cod.
Coisl. 278, fol. 124 v° : Διὰ τὸ χειρα-
πτόμενον τῇ προδρομικῇ δεξιᾷ. Conf.
Boisson. Anecd. gr. t. V, p. 298.

² Cf. Cod. Par. lxxiii, 4. De anirn.
506 : Ἀβήτητον ὠδίνων μέλος.

³ Cod. Par. fol. 172 r° et cod. Mon.
fol. 96, in quibus desunt ὁρῶντα τὸν
Βαπ1.

Νῦν ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν¹ αἰδεῖται βλέπων·
 Μὴ σκέψῃς² αὐτῷ πάλιν ὑμνεῖν τὸν μέγαν,
 Ὡς ἡ σιωπὴ δεῦρα μικροῦ δεικνύει;

CXXXVI. Εἰς³ τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα καὶ αὐτὸν
⁴ ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἐξωγραφημένον τοῦ Βαπτιστοῦ.

Ἐρημος ἰδοὺ τῶν παθῶν οὗτος τόπος,
 Ὦν ἀσμένως ᾤκησεν ὁ Ζαχαρίου·
 Πλὴν ἔσθιν ἰδεῖν καὶ ποταμὸν ἐνθάδε
 Τὸν χρυσοδίην⁴ τόνδε τὸν πλωχοτρόφον.

CXXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν Νησιευτὴν⁵.

Ὡσπερ τὸ πῦρ κάτωθεν εἰς ὕψος τρέχει,
 (Τὸ συγγενὲς γὰρ ἔλκειν οἶδεν ἡ φύσις)
 Οὕτω, τροφῆς⁶ ἀγευσίε καὶ παθῶν μάκαρ,
 Καὶ σὺ γεγεθὼς πρὸς τὸν ἀτροφον⁷ τρέχεις.

CXXXVIII. Εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν⁸.

Κύκνον λογικὸν ἢ τρυγῶν τοῦ δεσπότου
 Καλεῖ πρὸς φίδας γνωστικῆς μουσουργίας·
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν⁹ εὐλαβῶς ἀποβλέπων
 Κινεῖν τὸν εἰρμόν¹⁰ τῶν μελῶν οὐκ ἰσχύει.

¹ γλῶσσαν cod. Par.

² Fort. σκέψῃς?

³ Cod. Par. fol. 172 r°, in quo desunt καὶ αὐτὸν κ. τ. λ.

⁴ χρυσοδίην cod. Escur. Cod. Paris. cxli, 11 : Αἱ (φλέβες) χρυσοδίην δάκνον εἰργάσαντό γε.

⁵ Cod. Par. 172 r°. De Joanne Jejunatore confer. Fabric. Bibl. gr. t. XI, p. 108.

⁶ τροφῆς cod. Par. Conf. supra cix, ~

⁷ Ἐπιθυμῶν μάκαρ.

⁸ ἀτροφον cod. Esc.

⁹ Cod. Par. 172 v°.

¹⁰ αὐτόν cod. Par.

¹¹ Pisides, Hexaem. 681 : Εἰ τὴν καθ' ἡμᾶς σαρκικὴν λάβοι λύραν, Καὶ γυνῶ τὸν εἰρμόν τῶν μελῶν καὶ τοὺς τόνους. Cf. infra cclxxviii, 13, ubi εἰρμός τῶν λόγων.

CXXXIX. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος¹.

Ἀφείς θεωρεῖν ἅς ὑφιστάς βαθμίδας,
Ὡς μουσικὴν κλίμακα τὴν σφαγὴν βλέπε·
Δι' ἧς τρέχων ἀνεισιν ὁ Ζαχαρίου
Πρὸς τὴν ἀνυπέρβλητον², ὧ πάτερ, βάσιν.

CXL. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Καλυβίτην³.

* Ὃς ἦν ἀποφρὰς τοῖς γονεῦσιν ἐν βίῳ,
Καθάπερ ἀγνώστῳ καὶ μυδῶν τέως πένης,
Ἢδη σύνοικός ἐσσι τῷ Ζαχαρίου
Καὶ μέχρ' αὐτῆς τῆς Ἑδέμ τῆς ὀλβίας.

CXLI. Εἰς τὸν τίμιον Προδρομον⁴.

Ἐρημον οἰκῶν μουσικὴν εἶχες χάριν·
Νυνὶ δὲ χαρίτων σε κυκλοῦσι σίλῳ·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς οὐδαμοῦ σε ζῆν μόνον
Τὸν δεύτερον νοῦν τὸν προφήτην⁵ τὸν μέγαν.

CXLII. Εἰς τὸν αὐτόν⁶.

Ὡς ἐξ ἐρήμου τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Ἐγραψεν ἰσχυρὸν εὐφρῶς ὁ τεχνίτης·
Πλὴν εἴπερ ἰσχυρὸν εἶχεν ἐκ τῶν ἀκρίδων,
Φωνὴ λόγου σιγῶσα πῶς ἂν εὐρέθῃ;

¹ Cod. Paris. fol. 272, v°: Εἰς τὸν
ἀγ. Ἰ. τὸν τῆς Κλ.

² Cf. cod. Par. cxxxix, 13.

³ Cod. Par. 172 v°. De Joanne Ca-
lybita Fabric. Bibl. gr. t. XI, p. 642.

⁴ Cod. Par. 172 v°: Ἰδίως εἰς τ. τ. Προ.

⁵ τοῦ προφήτου cod. Esc.

⁶ Εἰς εἰκόνα τοῦ τιμίου Προδρόμου
cod. Paris. 174 r°. Εἰς τὸν Πρόδρο-
μον cod. M. fol. 96.

CXLIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐγλυμμένον εἰς λίθον¹.

Ἡ σὴ κεφαλὴ κὰν ἀπετμήθη πάλαι,
Τάχ' ἂν πάλιν ἤλεγχεν Ἡρώδην, μάκαρ,
Εἰ μὴ τις αὐτὴν ἐξεπέτρωσε ξέσις².
Πλὴν ἐκ λίθου νόματα θαυμάτων πίνω.

CXLIV. Εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν³.

Ἐπὶ σιωπᾷς ὁ σπορεὺς τοῦ Προδρόμου.
Καὶ πῶς ὁ τεχθεὶς τὴν σιωπὴν οὐ λύει;
* Ναί, φησὶν, οὐ χρὴ θαυματουργεῖν⁴ τοὺς τύπους.
Τῆς γὰρ νέας χάριτος αὐτὸς προτρέχει.

CXLV. Εἰς τὴν ἀποτομὴν⁵.

Τμηθεὶς κεφαλὴν τὴν σιγὴν, μάκαρ, σιγέεις.
Χριστὶς γὰρ αὐτὸς ἀνθυπεσλήριξέ⁶ σε.
Νῦν γοῦν δι' ἡμᾶς τῷ Θεῷ κάμψον γόνυ,
Τεμεῖν δυσωπῶν ἀκλινεῖς ἐχθρῶν κάρας⁷.

CXLVI. Εἰς τὴν αὐτὴν⁸.

Κεκραιπαληκῶς ἐξ ἀποκρύφου μέθης
Ὁ δημιουργὸς τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ πότου,
Καὶ τῆς ἐναγοῦς τοῦ Σατὰν ἀπλησίίας,

¹ Εἰς ἐγλυμμένην τὴν ἀποτομὴν cod. Par. 174 v°. Fort. ἐγγεγλ.

² Cod. Esc. ξέσις. Mox νόματα θαυμάτων compar. cum Anon. ap. Cramer, An. Par. t. IV, p. 305 : Χαρίτων νόμασι πλεθρομένη.

³ Εἰς τὸ γενέσιον cod. Par. 174 v°.

⁴ Christoph. Patric. cod. Par. 1578,

p. 443 : Κύρῳ συναβλῶν Ἰωάννης πρὸς εἴφορς συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ εἴφορς κύρῳ.

⁵ Cod. Par. 174 v°.

⁶ ἀνθυπεσλήριξε cod. Par.

⁷ κράτας cod. Par.

⁸ Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου c. Flor. 259 r°. Εἰς τοιαυτό c. Par. 177 r°.

- Ἄγει μὲν εἰς ἄθρυμα τὴν ὀρχησίριδα¹,
 5 Ποιεῖ δὲ μισθὸν πορνικῶν λυγισμάτων
 Τὴν σὴν κεφαλὴν εἰς τομὴν προσηγμένην,
 Ἦν ὄψον εὐθύς τῷ θεῷ σὺ προσφέρεις,
 Κρατῆρα κινῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων,
 Σαυτῷ δὲ μισθὸν τὴν τομὴν δίδως, μάκαρ,
 10 Τῶν ἀπὸ γαστρός² μητρικῶν σῶν ἀλμάτων.
 Οὕτω σὺ Χριστὸν δεξιούμενος τρέφεις,
 * Εἰς ἀφρόνων ἐλεγχον ἀνδρῶν συσσίτων.

CXLVII. Εἰς τὴν αὐτήν³.

- Ἀνασίομωθὲν⁴ ἐκ⁵ φλεβῶν αἷμα ζέον
 Λουτὴρ καθαρὸς γίνεται τῷ Προδρόμῳ,
 Καὶ τὴν ἀλουτήσασαν ἐκπλύνει κόμην,
 Καὶ τοὺς χύδην ρέοντας ἰδρώτας μέσον
 5 Καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀσπριακῶς κόνιν.
 Ἄνεισι λοιπὸν εἰς θεὸν λελουμένος
 Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει⁶,
 Καὶ τῶν νοητῶν ἀξιοῦται πασιδάδων
 Ἐρημον ἀφείς ὁ Ζαχαρίου τέως.
 10 Σὺ δ', ὦ βαλανεῦ⁷ καὶ βραβεῦ καθαρσίῳ,

¹ Noster, *De anim.* 1939: Εὐθύς γε
 πηδᾷ καὶ ἐπάλλεται δίκην Νέου χορευ-
 τοῦ ἡ κόρης ὀρχησίριδος. Id. *De Eleph.*
 208: Ὀρχησίριδος λόγισμα δεικνύς τὴν
 βόσιν.

² Cod. Esc. *μρς.* id est μητρός et in
 marg. γαστρός.

³ *Εἰσιόσαντό* cod. Par. 177 r°.

⁴ *Corpus Inscript.* n° 916; Constant.
 Manass. vs. 3481; Galen. Cod. Paris.
 2286, fol. 57 r°: Ποτὲ μὲν δι' ἀνέρω-

σιν, ποτὲ δὲ διὰ ῥῆξιν φλεβίου, ἡ δι'
 ἀνασίομωσιν κοιλίας. Id. fol. 3 r°: Ἀνε-
 μῶναι πᾶσαι θριμείας καὶ ῥηπτικῆς, ἐπὶ
 σπαστικῆς τε καὶ ἀνασίοματιπῆς εἰσι
 δυνάμεις.

⁵ ἡ φλεβῶν cod. Esc.

⁶ προσχύσει cod. Escur. Conf. infra
 οσπικ, 16.

⁷ βασιλεῦ pro βαλανεῦ codex Escur.
 De hac confusione Wernsdorf ad Hime-
 rium, p. 733.

Εἰς ἄλλο πυρὸς ρεῖθρον αὐτὸς βαπτίσεις¹
 Δελυμένον μένοντα μὴ λελουμένον.

CXLVIII. Εἰς τὴν αὐτὴν².

Κῆρυξ ἀληθὲς εὐρεθεὶς τοῦ δεσπότου
 Βοῆς σιωπῶν καὶ λαλεῖς ἐσφαγμένος².
 Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ προμηνύεις,
 Ὃς ἐστὶ καὶ πρόβατον ἀνθρώπων χάριν
 5 Σφαγὴν ἀτεχνῶς καρτερῶν κοσμοτρόφον³.
 * Σὺ δὲ προτυθεὶς ἐκ τομῆς πρώτης, μάκαρ,
 Εἰς ἀντὶ πάντων ἤρκεσας τῷ δεσπότῃ.
 Νῦν οὖν ὑπελθὼν τοὺς βαθεῖς τῆς γῆς τόπους,
 Τὸν ζατικὸν κήρυττε τοῖς νεκροῖς λόγον.
 10 Ἰσως κάκεινους, κἂν σιγῶσιν ἐν τάφοις,
 Δεῖξεις λαλοῦντας ἐκ πνοῆς παλιμβίου⁴,
 ὃ θῦμα σιγῶν καὶ νεκροῖς λαλοῦν ξένα.

CXLIX. Εἰς τὴν αὐτὴν⁵.

Ἐρρηκε γῆ, σάλαξον⁶ ὀμβροὺς δακρύων,
 Εἴ τις παρὰ σοὶ καὶ λίβας θρήνων μόλις⁷,
 Καὶ μουσικὴ δύναμις αἰσθητηρίων.
 Παρῆλθε καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς σου νυμφίος,
 5 Τμηθεὶς κεφαλὴν. Ἀλλὰ τίς σε δακρύσει,

¹ Cod. βαπτίσει.

² Εἰσίοαντό cod. Par. 177 v°. Vs. 2
 cod. Esc. ἐσφραγισμένος.

³ Cod. Paris. LIX, 49: Κοσμοτρόφου
 χάριτος. Chrysippus Hierosol. In S. Jo.
 Bapt. cod. Paris. 513, fol. 106 v°: Ὡς
 ἄμνος μετὰ τοῦ ἀχράντου, ὡς ἐγκρα-
 τὴς μετὰ τοῦ κοσμοτρόφου.

⁴ Codex παλιμβίου. Conf. cod. Pa-
 ris. v, 1.

⁵ Εἰσίοαντό cod. Par. 178 r°.

⁶ Nicephor. Cpolit. Interpret. esomn.
 p. 10: Καὶ δάκρυα σάλαξον ἐκ τῶν
 ὀμμάτων. Fort. σάλαξον. Conf. infra
 ccxxiii, 18.

⁷ Fortasse βέσις.

Φανέντος ἐκ σοῦ τοῖς βροτοῖς τοῦ Προδρόμου;
 Τὸν¹ πρόξενον γὰρ τῶν καλῶν δίδως χάριν,
 Ὡς τε πρόδηλόν ἐστί· ἐκ τῶν πραγμάτων
 Ὡς ἐγγυᾶται μουσικῶν λύσιν πόνων
 10 Ὁ δεσποτικὸς οὗτος ἀξινηφόρος².

CL. Εἰς τὴν αὐτήν³.

Τὴν προδρομικὴν⁴ τοῦ Θεοῦ σε λυχνίαν
 Ὁ τοῦ σκότους τύραννος οὐ φέρων βλέπειν,
 Ὡς νυκτερινὸς τῶν Σατὰν ἔργων φίλος,
 * Τῆς σῆς κεφαλῆς τὴν τομὴν ἐπιτρέπει
 5 Τοῖς μουσουργοῖς τῆς κακῆς εὐορκίας,
 Ἀλλ' αὐτὸς ἐξέλαμψας εἰς μεῖζον σέλας
 Καὶ μέχρι τῆς γῆς τῶν μυχῶν τῶν ἐσχάτων.
 Εὖρες γὰρ ὑπέκκαυμα τὴν φλόγα τρέφον⁵
 Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων⁶ σου τὸ σίεμα,
 10 Καὶ τὸν μὲν ἐξάγιστον Ἡρώδην φλέγεις
 Τοῖς ἐμπύροις ἀνθραξὶ τῆς παρρησίας·
 Αὐτοῖς δὲ νεκροῖς μουσικὸν φῶς δεικνύεις.

CLI. Εἰς εἰκόνα τοῦ Προδρόμου⁷.

Ἐκ πέτρας ἄνδρὸς ὁ Ζαχαρίου σιάχης·
 Χριστὸς γὰρ ἦν ἡ πέτρα· καὶ μὴ Θαυμάσης·
 Πλὴν τοῦτο καινὸν, εἵπερ εἰς ὧν⁸ ὁ σιάχης
 Τρυφῇ, Θεατὰ, γίνεται τοῖς ἐνθάδε.

¹ Fort. τὴν πρόξενον.

² Hac voce carent lexica. Πελεκηφόρος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 148 v°.

³ Al. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. Id. cod. Par. 176 v°, sine τιμίου.

⁴ Cf. supra cxxxii, 3.

⁵ Al. τρέφον. Cf. cod. Flor. clxi, 8.

⁶ Al. καμάτων.

⁷ Al. Εἰς εἰκ. τοῦ τιμίου Προδρόμου εἰς τὴν πέτραν.

⁸ Al. αὐτός et in m. ὧν.

CLII. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα.

Εἰ που κατεῖδες τὸν προφήτην, ζωγράφε,
Ἐδειξας ἂν μάλιστ' αὖ λεπτὸν ἐνθάδε·
Νῦν δὲ σκιάν ἔγραψας εἰς πᾶχος χροῶς,
Θρέψας τροφῆς ἀγευσίον ἐξ ὕλης φύσιν.

CLIII. Εἰς τὸν λόγον τῆς συλλήψεως τοῦ Προδρόμου.

Φωνῆς¹ λόγου σύλληψιν, ὦ λόγε, κρότει·
* Καὶ γὰρ σεαυτὸν σεμνυνεῖς ταύτῃ πλέον.

CLIV. Εἰς ἀναθήματα.

Εἰς² εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κοσμηθεῖσαν διὰ χρυσαργύρου,
ἐχούσης ἐν ταῖς χερσὶν ἐν βρέφους σχήματι τὸν Χριστόν.

Χρυσὴν Θεωρῶ τὴν Ἐδέμ τῆς εἰκόνης,
Ἐν ἣ τὰ φυτὰ τεχνικῶς ἡρμοσμένα
Δοκοῦσι κυκλοῦν τῆς Ἐδέμ τὸν ἐργάτην.
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ ζέφυρος ἐμπνεῖ τοῖς κλάδοις,
5 Θαυμασίον οὐδέν· οὐδὲ γὰρ ὅλως δέον
Τούτους κινεῖσθαι καὶ κτυπεῖν τὸν δεσπότην
ὑποψιθυρίζοντα³ μουσικωτέρως⁴,
Ὅπου γε καὶ ῥοῦν ἀργυροῦν οἶμαι βλέπειν
Ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν συστολῆς πεπηγμένον.
10 Μὴ τοῦτον ἰδὼν τὸν Παράδεισον πάλαι
Τὸν νοῦν φυτουργεῖ⁵ Σολομὼν τῶν ἀσμάτων;

¹ Fort. leg. φωνῆ.

² Εἰς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἐνθα βρέ-
φος καὶ ὁ Χριστὸς ἦν cod. Fl. 158.

³ Codex ὑποψιθυρίζοντα. Eustath.
Orysc. p. 351, 53 : Ὅστω γὰρ ὑποψι-
θυρίζει τὸ τῆς φήμης στίγμα.

1.

⁴ Joann. Diac. ap. Band. Catal. I,
p. 376, v. 206 : Πρόελθε τέφων ὁ Δαυὶδ
μουσικωτέρως τρέχων. Adverb. κρυφιο-
μουσικῶς legitur ap. Eustath. Spicil.
Rom. t. V, p. 189.

⁵ Cf. cod. Flor. clvii, 20.

* Νύμφη γὰρ ἦδε¹ καὶ καλὴ καὶ παρθένος
 Ἐρῶσα Θερμῶς² τοῦ παρ' αὐτῇ³ νυμφίου.
 Εἰ που δὲ καὶ μέλιτλαν ἀθρήσαι θέλεις,
 15 Ἡ καὶ προφήτην ἐξ ἐρήμου τρυγόνα,
 Ἡ μουσικοὺς τέτλιγας, ἥ κύκνων γένη,
 Σκόπει, Θεατὰ, τοὺς παρεσβῶτας πῆριξ,
 Οἳ τὰς νοητὰς ὀργανώσαντες λύρας
 Περιλαλοῦσι τὴν λεχῶ καὶ τὸ βρέφος.

CLV. Εἰς ἐτέραν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἐρευθος ἐνθεὶς παρθενικὸν ταῖς γνάθοις
 Ὁ χρωματουργὸς ζωγραφεῖ σε παρθένον.
 Σὺ γὰρ τεκοῦσα καὶ φανεῖσα παρθένος
 Κάν τοῖς τύποις ἔμεινας ἀγνή παρθένος.

CLVI. Πρὸς τὴν Θεομήτορα χαριστήριος⁴.

Ὁ σὸς μὲν υἱὸς Θαυματουργῶν, παρθένε,
 Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικῇ⁵ συνεισφέρων⁶,
 Ἄνικμον ἐψύχωσε χειρὸς ὁσίου,
 Ῥήματος αὐτῷ ζωτικὴν δοὺς ἱκμάδα.
 5 Καὶ γὰρ ἱατρὸς κοσμοσώστης⁷ εὐρέθη,
 Προπατορικῆς⁸ ἔκτεμων χειρὸς πάθος.

¹ Al. ἦδη.

² Adverbium lexicis addendum. Adde
 et Θερμοτέρως ex Vita S. Blasii, cod.
 Par. 1491, fol. 71 r°.

³ Al. καλῶς παρ' αὐτῆς.

⁴ Ἐκ προσώπου τοῦ Ἀτζύμη τοῦ παν-
 σεβάστου κυροῦ Μανουήλ, πρὸς τὴν
 Θεομήτορα τὴν Πηγὴν cod. Par. 262, r°.

⁵ πρακτικῇ cod. Esc.

⁶ Cf. cod. Flor. CCXI, xxvii, 4.

⁷ Infra clxxiii, 14 : Ὁ κοσμοσώστης

οὗτος αὐτίκα τύπος. Pro κοσμοσώστος
 leg. κοσμοσώστης in Thesaurο. Anon.
 cod. Par. 147, 20 v°: Μέλλον ὁ μέγι-
 στος Δαυὶδ καὶ Θαυμαστός προφήτης
 προκαταγγεῖλαι τοῦ Χριστοῦ κοσμοσώ-
 στῆρα πάθη.

⁸ Theod. Lascar. cod. Par. 1193,
 80 r°: Μὴ αἰδεσθεὶς τὸ πατρικὸν παρὰ-
 πλωμα τούτου καὶ ἡμῶν προπατορικόν.

- Σὺ δ', ὦ Μαριάμ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς δρόσε¹,
 Τῆς σῆς με πηγῆς ταῖς ῥοαῖς ἀναψύχεις,
 * Καὶ τὸν πρὶν ἡμίξηρον² ἐξ ἁμαρτίας
 10 Χλωροῖς πάλιν, σάτειρα, κοσμεῖς ὀργάνοις,
 Καὶ τῶν ἱατρῶν τὴν σοφὴν ψῆφον λύεις
 Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μουσικῇ χειρουργίᾳ³.
 Ῥόδος γὰρ ἐν σοὶ γλυκερὸν θάλος φύει,
 Καὶ πῦρ ὑπελθὼν οὐ καταφλέγει βάτον,
 15 Καὶ ῥοὺς διασπᾷ, ὡς φυγὰς ὑποσπρέφει.
 Χειρὶ σε λοιπὸν ζωγραφῶ σκιαγράφου,
 Σμικρὰς ἀμοιβῆς οὐ καταλλήλου χάριν.
 Τείνω δέ σοι τὴν χεῖρα τὴν σεσωσμένην,
 Ὁ χθὲς θανατῶν ἄρτι φανείς ἀρτίπους·
 20 Ἐμοὶ γὰρ αὕτη⁴ καὶ ψυχῆς λύσεις πόνους
 Παρειμένης πῶρόρωθεν ἐκ τῶν πρακτέων,
 Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε⁵ καὶ τερασίων.
 Ὁ σὸς Μανουὴλ ταῦτά φησιν Ἀτζίμης,
 Ὃν καὶ σεβαστὸν τὴν τιμὴν σὺ δεικνύεις.

CLVII. Eis δεξαμενὴν ὕδατος ἀνατεθεῖσαν⁶ τῇ ζωοδόχῳ Πηγῇ⁷
 παρὰ Ἰλαρίωνος μοναχοῦ.

Τῷ τῶν παθῶν καύσωνι⁸ τακεῖς ἐκτόπως,

¹ Cod. Par. LXXIX, 4 : Φοιτᾶν παρὰ
 σὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν δρόσον Οὐ δύ-
 ναμαι.

² Vita S. Stephani junioris, cod. Par.
 436, fol. 97 v° : Ὁδτος ἡμίξηρος ὦν καὶ
 χαμαὶ ὁλος ὑπὸ τῆς νόσου συγκεκυφώς.

³ Cf. cod. Flor. XLIII, 27.

⁴ αὐτοῦς cod. Ecur. Recte αὕτη ex
 corr. cod. Par.

⁵ Cf. cod. Vat. XI, 7.

⁶ Cod. ἀνατεθεῖσα.

⁷ Ἡ Πηγὴ cænobium Pegani est.
 De quo cf. Wernsd. ad Philen, p. 54.

⁸ Procop. In Proverb. Mai, Class. Auct.
 t. IX, p. 94 : Ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ
 καύσωνος τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων
 παθῶν. Cod. Flor. cxx, 5 : Πραγμάτων
 καύσωνες. Constant. Manass. 16 : Καὶ
 τὸν τοῦ κόπου καύσωνα καὶ τῆς ταλαι-
 πωρίας.

- * Ἡ ζῶσα πηγὴ τῶν Θεοῦ τεραστίων,
 Δεξαμενὴν ὕδατος ὠργάνωσά σοι,
 Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ δεικνυούσῃ τὸν πόθον
 5 Τὸ ζῶν ὕδωρ πίνοιμι τῆς σωτηρίας,
 Φυγῶν τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς τιμωρίας.
 Ὁ πλούσιος γὰρ ἐκφοβεῖ με, παρθένε,
 Ὡς μάλα διψῶν ἀποτηγανίζεται¹.
 Ἰλαρίων σὸς ταῦτά φησι Κανάβης²,
 10 Οἰκτρὸς μοναχὸς εὐτελὴς, εὖνους δ' ὅμως.

CLVIII. Εἰς εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰσαάκ³ κεκοσμημένον
 διὰ χρυσουργίου.

- Ἡ κῆπός ἐστι καὶ τρυφὴ τὸ βιβλίον,
 Ἐν ᾧ τὸ φυτὸν τῆς φθορᾶς ἀπεψύγῃ.
 Πιαίνεται γὰρ ἐκ ῥοῆς τετραστίμου⁴,
 Ζωῆς ὕδωρ καὶ ξύλον ἐν μέσῳ φέρον,
 5 Δι' ᾧ ὁ καρπὸς τῆς ἀρᾶς ἀνεντράπη.
 Ἡ σχοῖνος ἀνασπᾶσα τὴν κάτω φύσιν,
 Ἡ κρητὶς ἀκλόνητος, ἥ θεία κλίμαξ,
 Δι' ἧς ὁμιλεῖ τοῖς βροτοῖς ὁ δεσπότης,
 * Ἡ ψυχοκερδεῖς⁵ καὶ Θεόγραφοι⁶ πλάκες,
 10 Ἐν αἷς ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας

¹ Christophor. Patric. codex Paris. 1578, p. 431 : Πάτερ Ἀβραάμ, πέμψον Ἀδάρον ἵνα βρέξῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι δεινῶς ἀποτηγανίζομαι. Anon. cod. Par. 2286, fol. 74 v° : Τούτου (ξύλοδάτου) ἀποτηγάνισμα ἀλειφόμενον ἀπόνους τοὺς μαστίζομένους ποιεῖ.

² Supra xxiv, 2 : Ἰωάννης Κανάβης.

³ De Isaacii Monasterio confer. Du-

cang. Constantinopol. Christian. lib. IV, p. 158.

⁴ Supra xxxii, 5 : Ἀρδεὶ δὲ ῥείθροις τὴν ἑδέμ τετραστίμοις.

⁵ Cf. cod. Par. xiii, 127.

⁶ Supra xxxi, 4 : Εὐαγγελιστῆς γίνεται Θεόγραφος. Germ. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 204 r° : Καὶ ὡς ὁ ὀρθοῖς ὑποδέχεται τὰς Θεογράφους φωνάς. Id. fol. 217 v° : Νόμος Θεόγραφος.

- Ἐξῆλθεν εἰς γῆν μουσικῆς παγκαρπίας¹,
 Ἡ δογμάτων θάλασσα καὶ τερασίων,
 Παραβολικῶς ἐγχεθεῖσα τῇ κτίσει.
 Οἱ γὰρ ἀλιεῖς τῶν λογικῶν ἰχθύων
 15 Πλέξαντες ἀμφίδηστρον² ἐνθέου πόθου
 Χαλῶσιν εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ κηρύγματος,
 Ὅπως ὁ παίζων ἀντιπαίζεται δράκων,
 Παρακυβισίων³ εἰς τὸ κύμα τῆς πλάνης.
 Ὡς φάρμακον δὲ συγκραθὲν τῷ τεχνίτῃ,
 20 Τὸ κοινὸν ἀρρώσθημα τοῦ γένους λύει.
 Τοῦτο σιεφανοῖ τοὺς χοροὺς τῶν μαρτύρων
 Οἱ τὴν ἑαυτῶν ἐξαμεύοντες φύσιν
 Χωροῦσιν εἰς πῦρ, εἰς τροχοὺς ἀποσπρόφους,
 Εἰς ῥοῦν θαλασσῶν, εἰς τελευταῖα ξίφη.
 25 Στομοῖ γὰρ αὐτοὺς ἡ χάρις τοῦ πνεύματος,
 Δι' ὧν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν καταισχύνει.
 Τοῦτο κραταιοῖ τοῖς μονασιαῖς τὸν βίον,
 Καὶ τὴν φύσιν κάμνουσαν εὐθὺς ῥωννύει,
 Καὶ θαυματουργοὺς τοὺς νοσοῦντας δεικνύει.
 * 30 ἔχον δὲ καὶ σάλπιγγος ἐνθέου κτύπον
 Νεκρὰς ἀτεχνῶς ἐξεγείρει καρδίας.
 Τί χρητὰ πολλὰ νῦν κατὰ μέρος λέγειν;
 Τοῦτο προελθὼν τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότου
 Τοὺς οὐρανοὺς κλεισθέντας ὑπὲρνοιξέ μοι.
 35 ἔνθα προχωρῶν ἐκ φθορᾶς καὶ σαπρίας
 Θεὸς καθαρὸς ἐν μεθέξει γίνομαι.

¹ Jo. Stauracius, In S. Demetrium, quoque cod. Par. cVII, 16. — ² Cod. cod. Coisl. 146, fol. 9 v°: Καὶ παγκαρπίαν ἐκ συνηρεφῶν παραδείσων τῶν Δημητριακῶν τεράτων καρπίσασθε. Vid.

Flor. cLXII, 3: Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίδηστρον ἢ τύχη πλέκει. — ³ Vox addenda lexicis.

Ἡ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου χάρις
 Τὴν σύνθετον δείκνυσι τοῦ λόγου φύσιν·
 Αἰ δ' αὖ τὸν εἰρμὸν ὀργανοῦσαι συνδέσεις
 40 Τὸ σχῆμα καὶ τὸ σφίγμα τῆς ἐκκλησίας.
 Τούτων σύνες¹, βέλτιστε, καὶ σκόπει τρέμων·
 Κοινῆς γὰρ ἀθρεῖς ὄργανον σωτηρίας.

CLIX. Eis ἕτερον εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ Φιλοκαλᾶ κεκοσμημένον διὰ
 χρυσαργύρου, ἐκ προσώπου Ἰωαννικίου μοναχοῦ, οἰκονόμου αὐτῆς.

Τὸν μὲν περισπούδαστον² ἀνθρώποις βίον,
 Οἶον λίθων ἔλλαμψιν, αὐγὴν μαργάρων,
 Χρυσὸν καθαρὸν, ἄργυρον, πέπλων χάριν,
 Καὶ πᾶν ὅτιοῦν εὐπρεπὲς φάσμα, ξένε,
 5 Ἡπραγμάτων κίνησις, ἢ δρᾶμα φθόνου,
 * Ἡ κλῶψ ἀφανῆς, ἢ τυραννὶς ἀρπάσει·
 Τάχα δὲ καὶ σῆς εὐτελὲς ἐφερπύσας
 Τὰ τῆς ὕλης εὖκοσμα βοσκηθήσεται·
 Θεοῦ δὲ φωνὰς οὐδ' ὁ πᾶς κρύψει χρόνος,
 10 Ἄς φιλοκάλως ὀργανώσας ἐνθάδε
 Τοῦ Φιλοκάλου τῇ μονῇ παρεσχόμεν.
 Τὸν ἄργυρον γοῦν τῷ χρυσῷ πεπασμένον
 Πρὸ τῶν πυλῶν³ τέθεικα τῶν ἀνακτόρων·
 Ἐπίβασις γὰρ τῶν ποδῶν τοῦ δεσπότου
 15 Σαφῶς τὸ παρὸν βιβλίον⁴ γινώσκεται·
 Ἀμφοῖν⁵ δὲ τινὰς ἐσφυρηλατημένας

¹ Cum genitivo, ut apud antiquos. exteriores, in quibus Evangelii codex
 Sic infra CLIX, 25 : Καὶ σοφῶς τούτων compactus erat.

ξύνες.

¹ Cod. βιβλίον.

² Cf. cod. Flor. cxxxi, 137.

³ Auro et argento. Deinde fort. δὲ

⁴ Portas appellare videtur tabulas διαστὰς ἐσφυρ.?

- Ἄνεῖς ἑορτὰς¹ προσφυεῖς τῇ πυκτίδι
 Καὶ τῶν Θεατῶν ἐστίῳ τὰς καρδίας.
 Ὅρα μὲν οὖν τὸ κάλλος ἀπὸ τῆς ὕλης,
 20 Ὅρα δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἔνδον τύπων,
 Καὶ τὴν ἐμὴν, ἄνθρωπε, τεκμαίρου σχέσιν,
 Καὶ μὴ θορυβῶν μηδὲ κομπάζων σκόπει.
 Χριστὸς γὰρ αὐτὸς μουσικόν² τινα τρόπον
 Ἐνταῦθα παρῶν ἀκροᾶται καὶ βλέπει·
 25 Πλὴν συμβολικῶς καὶ σοφῶς τούτων ξύνες,
 Ὡς δέρμα νεκρὸν ζωτικὸς φέρον λόγους
 * Τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐμφαίνει τάχει³,
 Δι' ἧς τὸ νεκρὸν ἐψυχώθη σαρκίον,
 Ζωῆς μετασχὼν καὶ φθορᾶς κρεῖσσον μένον⁴.
 30 Αἱ δὲ πρὸς ὀργάνωσιν ὀκταφυλλίδες⁵
 Τὴν οὐδὴν ἀντικρυς ἠνίξαντό σοι,
 Πρὸς ἣν ἀπαντᾷς ἐξίων τῆς ἐξδόμης·
 Ἡ δὲ πρὸς εἰρμὸν συμβολικὴ κομψότης,
 Ἡ τάδε συνδεῖ τὰς τομὰς τοῦ βιβλίου,
 35 Τὸν κοσμικὸν σύνδεσμον ἀποδεικνύει.
 Τὸ γὰρ διεσπῶς συγκρατεῖ καὶ συνδέει
 Τὸ σῶμα Χριστοῦ τοῦ λαλοῦντος ἐνθάδε.
 Τὸ δὲ σιβαρὸν ἀπὸ τῆς ὕλης βάρος
 Μικροῦ τὸ βαρὺ ζωγραφεῖ τῶν δογμάτων,
 40 Κἀν οὐκ ἐπαχθὴς ὁ ζυγὸς τοῦ δεσπότου.

¹ Ut in loco (mibi quidem) desperato audacia utar scribendo: ἀνοιγε πόρτας, «ouvre les fermoirs et je régale les cœurs de ceux qui voient (le dedans).» Fortasse etiam omissum aliquid post hunc versum.

² Unde vox addenda lexicis μουσικο-

τρόπος, ap. Gregor. Naz. cod. Paris. 1277, fol. 228 r°: Ἐως ἀμειφθῇ πάντα μουσικοτρόπος.

³ Fort. τάχα. Infra CLXIII, 26: Τῆς ἀρετῆς τὴν ὄραν ἐμφαίνει τάχα.

⁴ μένει cod. et supra μένον.

⁵ Hæc vox lexicis deest.

- Γένοιτο λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὁρωμένων
 Μετεγγραφήναι¹ τοῖς Θεοῦ με δακτύλοις
 Εἰς τὴν καλὴν πυκτίδα τῆς ἀφθαρσίας,
 Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαλειφθέντων τύπων,
 45 Τὰς τῆς νέας χάριτος ὑφθῆναι πλάκας,
 Μήπως ὁ Σατὰν τοὺς ἐμοὺς τύπους φέρων
 Ὡθῇ με πικρῶς πρὸς τὸ πῦρ τὸ παμφάγον.
 * Καὶ γὰρ ἀναιδὴς εὐρεθεὶς ὁ Θῆρ λύκος,
 Ἡ σκύμνος οἰκῶν εἰς ἀπόκρυφον τόπον
 50 Καταπιεῖν ζητεῖ με πεπλανημένον,
 Τὸν Ἰωαννίκιον ἐν μονοτρόποις.

CLX. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

- Σποράς ἀνευ σύλληψιν, ἀφθορον τόκον,
 Υἱὸν πρὸ μητρὸς, καὶ πατρὸς δίχα βρέφος,
 Θεὸν χοῖκὸν καὶ παλίνζων φύσιν²
 Ἐθαύμασαν μὲν οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων,
 5 Ἐμοῦ δὲ καὶ νῦν ὁ προκείμενος λόγος.

CLXI. Ἐκ³ προσώπου τῆς Παυλαίνης τῆς Κασιανῆς,
 εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

- Τοὺς ἐντόμους⁴ λύσσασα τῆς Εὐας πόνους,
 Καὶ συμπαθῶς τηροῦσα τοὺς ἐμοὺς τόκους,
 (Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ πλὴν φυσικῶν αἰδίνων),
 Δέχου τὸ σῶστρον⁵ τοῦτο, σεμνὴ παρθένε,
 5 Δι' ἧς ἔχω ζῶν καὶ παρ' ἐλπίδα πνέον
 Τὸ παρὰ μικρὸν ἀποθανόν μοι βρέφος.

¹ Cf. cod. Par. cxc, 3.

⁴ Haud dubie ἐντόμους, intentos, vehementes. Nisi leg. ἐν τόκοις cum cod.

² Supra xxi, 3 : Παλίνζων βίον.

Par. ex correct.

³ In cod. Par. fol. 10 v° : Εἰς εἰκόνα

τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

⁵ Infra CLXII, 6.

- Ζωὴ γὰρ εἴ σὺ καὶ τερασίων χύσις¹
 * Τὴν ἰλὺν ἐκπλύνουσα² τῆς ἁμαρτίας.
 Κομνηνοφύης ἐκ Παύλ σοι Μαρία
 10 Κασιανὴ προσεῖπεν ὡς εὖνους τάδε.

CLXII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

- Ἰδὼρ μὲν εἰ πίνοιμι, λαμβάνω κόρην³.
 Τῆς φύσεως γὰρ συγγενὲς πάθος τόδε.
 Τῶν σῶν δὲ καλῶν ἐμφορούμενος χύδην,
 Ὡς ἀπὸ πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνης⁴,
 5 Οὐ λαμβάνω, πάνταγνε Μαριάμ, κόρον.
 Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶσίρον⁵ ἐκ χρυσαργύρου,
 Καὶ τὴν χύσιν⁶ πῆγαζε τῶν τερασίων.
 Φησὶ Μανουὴλ Βαρδαλῆς⁷ τῇ παρθένῳ.

CLXIII. Χαριστήριος⁸ τῇ Θεοτόκῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ Συρσλέφνου γυναικός.

- Μόνη γυναικῶν τὸν Θεὸν φέρεις βρέφος.
 Μόνη γυναικῶν παρθενεύεις ἐν τόκῳ.
 Μόνη γυναικῶν τὸ βροτῶν σώζεις γένος.
 Τῆς φύσεως γὰρ ἐξαμείβεις τοὺς νόμους,
 5 Καὶ τήνδε τὴν γυναῖκα θανοῦσαν τέως
 * Τῷ παῖσιν αὐτῆς ἐκκενωθῆναι φλέβα,

¹ Cod. Esc. φύσις. Conf. clxii, 7, et Ephraem. Chronica. v. 5569 : Ὡς μὴ λαβόντες τοῦδε τῶν σαρκῶν κόρον.

² Philostr. p. 302 : Ὡς τὰ ἄχνη τῆς ψυχῆς ἀποδρέχοιτο. Cod. 1801 in marg. ἐκπλύνουτο. Germ. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 109 r° : Πρὸς ἐκπλυνσιν τῶν μυροδευμότων σκευῶν. Hanc vocem ἐκπλυνσις ignorant lexica.

³ Imo κόρον, ut infra v. 5. Id. p. 62, ed. Wernsd. : Κόρον τρυφῆς λαβοῦσα.

⁴ Cod. Par. clxii, 7.

⁵ Supra clxi, 4 : Δέχου τὸ σῶσίρον τοῦτο. Cf. quoque clxviii, 13.

⁶ Cf. supra notam 1.

⁷ Cf. cod. Par. cvii.

⁸ τῆς..... πρὸς τὴν Θεοτόκον τὴν Πηγὴν, τοῦ τῆς αἰμορροίας πάθους ἀπαλλαγείσης cod. Par. fol. 108 v°.

- Μόνη γυναικῶν ἐξανιστάνεις πάλιν,
 Καὶ τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχεις τὴν κρίσιν¹.
 Ἦν γὰρ ὑπεξίκασεν² ἡ νόσος φύσιν,
 10 Τῇ σῇ δρόσῳ θάλλουσαν αὐτὴ δεικνύεις.
 Θεὸς μὲν οὖν ἐπληξε τοὺς Αἰγυπτίους,
 Μεταβαλὼν εἰς αἷμα πᾶν ὕδωρ πάλαι·
 Τῆς σῆς δὲ πηγῆς, Μαριάμ, τὸ ζῶν³ ὕδωρ
 Αἵματος ἰσχὺν προσβαλὼν⁴ τῷ λειψάνῳ
 15 Σωτηρίαν ἤνεγκεν ἐξ ἀντισίρβου.
 Καὶ γὰρ καθαιρεῖ τὰς νομὰς⁵ τῶν τραυμάτων,
 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν πυρὰν καταψύχει,
 Κἂν ὑδεριᾷ δυσπαθῶς⁶ τὸ σαρκίον,
 Τὸ τοῦ πάθους οἶδημα συστέλλει ζέον·
 20 Κἂν ἰσχνὸν εὖρη σῶμα καὶ μόλις πνέον,
 Εἰς Θρύψιν αὐτὸ καὶ χλιδὴν εὐχρουν τρέπει.
 Τοιαῦτά σοι τὰ δῶρα, σεμνὴ παρθένε,
 Πρὸς τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν σὴν ἰκέτιν⁷,
 Ἦν καὶ ψυχικῆς ἐξανασίήσαιο νόσου,
 * 25 Τὸ ζῶν⁸ ὕδωρ⁹ χέασα τῆς ἀφθαρσίας.

CLXIV. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον ἀπὸ προσώπου
 τῆς πρωτοσφρατορίσσης.

Εἰς τί μόνη, πάναγνε, παρθένος κύεις,

¹ Cf. infra CLXVIII, 10.

² Vox addenda lexicis.

³ τὸ σὸν ὕδωρ cod. Esc.

⁴ ἐμβαλὼν codex Paris. προσβαλὼν
 cod. Esc.

⁵ Cod. Fl. XLIII, 23 : Γοργῶς ἀναι-
 ροῦν τὰς νομὰς τῶν τραυμάτων. Codex
 Par. XIV, 18 : Ἐναπομάττη δραστικῶς
 καὶ συλλέγεις Ἀπάσας ἀπλῶς τὰς νομὰς

τῶν τραυμάτων. Eadem metaphora re-
 stituenda Pisid. Hecastem. 416 : Ἄλλων
 ἐχόντων τὴν τομὴν τῶν τραυμάτων. Pro
 τομὴν leg. νομὴν cum codd. Id. De va-
 nité. 250 : Ἡ νομὴ τοῦ πάθους.

⁶ Cf. infra CCVI, 11.

⁷ οἰκέτιν cod. Esc.

⁸ τὸ ζῶον cod. Esc.

⁹ Cod. Par. IX, 93 : Ζωῆς ὕδωρ.

Τηρεῖς δὲ σαυτὴν καὶ τεκοῦσα παρθένον;
 Ἡ τοῦτο πάντως, ὡς τὸ πᾶν σώσης γένος
 Ζωῇ φοβρὰν λύσασα καὶ τόκῳ λύπην.

- 5 Εἰ γοῦν τὸ σώζειν ἔργον¹ ἐστί σοι μέγα,
 Καὶ ταῦτα τὴν σύμπασαν ἀνθρώπων φύσιν,
 Πῶς οὐ μόνην σώσεις με τὴν σὴν ἐξόχως,
 Ἡν ἀπὸ γαστήρος μητρικῆς δούλην ἄγεις;
 Ἐν σοὶ γὰρ αὐτὴν² καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον,
 10 Καὶ πᾶν ὃ τι χρήσιμον ἐν βίῳ φέρω.
 Καὶ σὺ μόνη σκέποις με σὺν τῷ συζύγῳ³,
 Τιθεῖσα καλὰς τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας·
 Ὁ τύπος εἰκῶν τοῦ περὶ σέ μου πόθου.
 Λοιπὸν σιωπῶ, τοῦτο γὰρ πρέπον τύποις.
 15 Ἡ πρωτοσφρατόρισσα ταῦτα Μαρία⁴
 Πρὸς τὴν Μαριάμ τὴν κεχαριτωμένην.

* CLXV. Ἄλλοι ἐξ αὐτῆς⁵ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς ἐξ ὑλῶν ὑπερτίμων
 Τὸν σὸν, Μαριάμ, ζωγραφεῖν Θεῖον τύπον.
 Τοὺς γὰρ τύπους λύσασα τοῦ πάλαι νόμου,
 Καὶ τὰς ἀμυδρὰς καὶ σκιώδεις ἐμφάσεις,
 5 Ὁ φασὶ γυμνὴν ἀντιδίδως τὴν χάριν.
 Ἀλλ' ἡ νοητὴ τῆς ψυχῆς σου φαιδρότης
 Ὑλῶν ὁρατῶν ἐκνικᾷ πᾶσαν χάριν.
 Πλὴν εἴπερ ἐξῆν ζωγραφεῖν κατὰ μέλος⁶,
 Καὶ τὰς πρὸς ἡμᾶς δωρεὰς σὰς ἐνθάδε,

¹ Phryn. ap. Athen. iv, p. 165 B :
 Ἐστὶν δ' αὐτοῖς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν
 χαλεπώτατον ἔργον.

² Leg. αὐτή, id est ἐγώ.

³ Cf. infra cix, 24.

⁴ Fort. Maria Comnena, filia Nicephori Despotæ ex Maria prima conjuge.
 Cf. Ducang. Famil. Byz. p. 210.

⁵ Leg. ἐκ τῆς αὐτῆς. Cod. Vat. 155 r°.

⁶ Pro ἐμμελῶς. Nisi leg. κατὰ μέρος.

- 10 Χάριν ἂν εἶχον ταῖς γραφαῖς καὶ τοῖς τύποις.
 Νυνὶ δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
 Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἄφθονος χορηγία ·
 Σὺ γάρ με ποιεῖς δαψιλεῖ πλούτῳ βρύειν,
 Ἄνδρί τε συνδεῖς εὐγενεῖ καὶ κοσμίῳ
- 15 Πρὸς τῇ σλαθηρᾷ τῶν φρενῶν εὐταξία,
 Καὶ τεκνοποιεῖν εὐλογεῖς μοι τὸν γάμον,
 Οἷς οἶδας αὐτῇ σὺν Θεῷ πάντως τρόποις.
- * Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι, σεμνὴ παρθένε,
 Σῶμα, ψυχὴν, ὑπαρξιν, αἴσθησιν, λόγον,
- 20 Καὶ πᾶν ὕπερ σύνεσιν ἢ πρόσεσσί μοι ·
 Σὲ γὰρ παρηγόρημα καρδίας ἔχω,
 Καὶ πάσας ἐν σοὶ τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας
 ἔχω κινουῖσα κατὰ πάντα τὸν βίον.
 Σὺ γοῦν μόνη σκέποις¹ με σὺν τῷ συζύγῳ,
- 25 Σὺ καὶ συνάπλοισ εἰς Ἐδὲμ Θεῖους τόπους.
 Ἡ πρωτοστράτορισσα ταῦτα Μαρία
 Κομνηνοφύης τῇ κεχαριτωμένῃ.

CLXVI. Eis² τὴν Θεοτόκον ὡς ἀπὸ τοῦ Μουζάλανος³.

- Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἀγνὴ, σὲ σκέπειν⁴
 Τῆς μητρὸς αὐτόθεν με παραπεμψάσης ·
 Ἀφ' οὗ δὲ καιροῦ καὶ λογισμῶν ἠψάμην,
 Ἐμμαντὸν αὐτὸς δῶρον εἰσήνεγκά σοι,
- 5 Κάντεῦθεν ἢ σὴ παντοδαπὴ χρησιότης
 Ἐς δεῦρο πολλῶν ἀξιοῖ με θαυμάτων.

¹ Codex σκέπεις et supra σκέποις.
 Conf. supra clix, 11.

² Cod. Flor. fol. 160 r° cum hoc ti-
 tulo : Τῇ Θεομήτορι.

³ Theodorus Muzalon, logotheta ge-
 neralis, de quo Theod. Hyrtac. *Not. des*
ms. t. VI, p. 35. Cf. Pachym. I, p. 495.

⁴ Leg. σε σκέπην, tutelam.

- * Τὰ γὰρ ἀτερπῇ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πᾶθῃ
 Πηγῆς νοηταῖς ἐμβολαῖς ἀποπλύνεις ¹.
 Νόσων δὲ πανσώτειρα ² συμπνίγεις δέος,
 10 Φρουροῦσα τῆς σῆς δεξιᾶς με τῷ κράτει.
 Τίς οὖν ἀμοιβὴ καὶ παρ' ἡμῶν ἀρκέσει
 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλὰ σὺ πάλιν σκέπε,
 Καὶ προῖκα ταῖς σαῖς δωρεαῖς πλούτιζέ με.
 Θεόδωρός σοι ταῦτά φησι Μουζέλων.

CLXVII. Eis ³ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἄγνη κόρη, ζῆς· εἰ δὲ σιγᾶς, οὐ ξένον·
 Τὸ γὰρ σιωπᾶν εὐπρεπὲς ταῖς παρθένοις.
 Μᾶλλον δὲ καὶ πνεῖς καὶ Θεοῦ λόγον φέρεις,
 Κἂν ἡ γραφικὴ τύπον οὐκ οἶδε κτύπου.

CLXVIII. Eis ⁴ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐκ προσώπου
 τῆς Παλαιολογίνης.

- Ἐγὼ πρὸ Θηλῆς μητρικῆς καὶ σπαργάνων,
 * Ἐγὼ πρὸ Φωτὸς καὶ πνοῆς, ὧ παρθένε,
 Τροφόν σε καὶ φῶς καὶ πνοὴν ἔσχον μόνην,
 Καὶ προσλάτιν ἄγρυπνον εἰς ⁵ τὸν δεσπότην.
 5 Ἡ μὲν γὰρ εὐπαθὴς τε καὶ ῥευσίῃ φύσις
 Συχνὰς ἐμοὶ προὔθηκεν εὐθὺς τὰς νόσους,
 Ὡς καὶ Θανατᾶν καὶ τελευτᾶν ἔσθ' ὅτε·
 Σὺ δὲ ψυχὴν εὐρωσὶον ἡγγυαμένη,

¹ Cod. Flor. νοητῆς ἐμβ. ἀποπλύνει.

² Hac voce augenda lexica quæ tantum masculinam afferunt formam πανσώτηρ, unde πανσωτήριος, omnibus salutifer. Vita S. Gregor. episc. Ripsim. n° 153 : Τὸ πανσωτήριον ὄνομα τοῦ κυρίου. Quæ vox et ipsa addenda lexicis.

³ Eis ἐντεχρον εἰκόνα τῆς Θεομήτορος cod. Paris. 171 r°. Eis εἰκόνα τῆς Θεομήτορος codex Flor. 28. Fabric. VIII, p. 618.

⁴ Eis εἰκόνα κοσμηθεῖσαν τῆς Θεομήτορος cod. Par. 73 v°.

⁵ πρὸς et supra eis cod. Esc.

- Τὸν σωματικὸν ἀνελάμβανες τόνον¹,
 10 Τὰς τῶν ἱατρῶν ἐξελέγχουσα κρίσεις².
 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοὺς ἐμοὺς λύεις πόνους,
 Τῶν Θραυμάτων κινῶσα τὰς ἀντιδότους.
 Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶστρον³ ἐκ χρυσαργύρου,
 Δέχου δὲ καὶ τὸν ἔνδον ἀρρήτως πόθον·
 15 Οἶδας γὰρ ὡς ἔγωγε σὴν δῆπου χάριν,
 Ἀφείσα τὸν πρὶν τῆς κενῆς δόξης τύπον,
 Ὡς εὐτελὲς τὸ ράκος ἡμφιασάμην,
 Ἄνανδρος εἰς σύζευξιν εὐελπισίας.
 Ἐξ Εὐλογίας ταῦτα σεμνὴ σοι κόρη
 20 Κομνηνοφουῶς τῆς Παλαιολογίνης,
 * Στρατοπεδάρχου τοῦ μεγάλου Φιλτάτης,
 Ἀδελφιδῆς ἀνακτος εὐσεβεσίου.

CLXIX. Εἰς⁴ ναὸν τοῦ μεγάλου Νικολάου⁵.

- Ἄν ἦν⁶ δυνατὸν ἐξ ὑπερτίμων⁷ λίθων
 Οἴκου προσευχῆς ὀργανοῦσθαί σοι κτίσιν,
 Τότ' ἂν ἔφην ἔγωγε μηδὲν εἰσφέρειν,
 Ἀνθ' ὧν περ ἡμᾶς ἀξιοῖς χαρισμάτων,
 5 Ὡ Μυρέων πρόεδρε, κοινὲ προστάτα·
 Ἐπεὶ δὲ κοινῇ δεξιούμαι σε κτίσει,
 Πρὸ τῆς ὕλης τὸ φίλτρον ἡδέως δέχου,

¹ τόκον cod. Esc.

⁶ Cod. Esc. male Ἄ νῦν.

² Supra CLXIII, 8 : Καὶ τῶν ἱατρῶν
ἐξελέγγεις τὴν κρίσιν.

⁷ Supra LI, 1 : Τῶν ὑπερτίμων λόγων.
Eustath. Opusc. p. 175, 32 : Καὶ παν-
ταχοῦ δὲ γῆς ὑπέρτιμος. German. Cp.
Coisl. 278, fol. 143 v° : Ὅπως ἐξηγε-
νιζόμενος εἰ καὶ ὑπέρτιμος καὶ τὸ ὅλον
εἰπεῖν ἐνθεος. Theodor. Studit. cod. Par.
891, fol. 247 v°.

³ Cf. supra CLXII, 6.

⁴ Cod. Par. fol. 110 v° : Εἰς ναὸν
ἀνεγερθέντα τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ.

⁵ De S. Nicolai ædibus cf. Ducang.
Constant. Christ. IV, p. 130.

- Καὶ τὰς ἀμοιβὰς δαψιλεστέρας δίδου·
 Διδάσκαλον γὰρ εὐτυχεῖς τὸν δεσπότην,
 10 Ὃς¹ λαμβάνει καὶ μῦρα πορνικὸν φόρον,
 Χήρας τε λεπτὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
 Μετρῶν τὰ μικρὰ ταῖς λαβαῖς πρὸς τὸν πόθον·
 Πλὴν ἀλλ' ὁ ναὸς οὕτοσι γένοιτό μοι
 Σκέπη ψυχικῇ, σωσίικὸν βάθρον βίου·
 15 Παθῶν ἐλατῆρ, μουσικῆς δόξης φύλαξ,
 Ἐν συμφορᾷ κίνησις, ἐν τέρψει σιῶσις,
 * Σῶσιρον² γυναικί³, κόσμος αὐτοῖς φιλτάττις.
 Εἴτα κιβωτὸς πρὸς τὸν ὄρμον τὸν μέγαν
 Ἐκ τοῦδε τοῦ πλοῦ τῆς ροῆς⁴ τῶν παραγμάτων,
 20 Πᾶσι δὲ κοινὸν φάρμακον σωτηρίας
 Ἐκ τοῦ Γαληνοῦ τῶν ψυχῶν ἐπιστάτου,
 Καὶ θαυμάτων πέλαγος⁵ ἀφθόγως ῥέον.
 Οὕτω σεβασίδες ὁ Κλιθευάρης ἔφη,
 Τοῦτον τὸν οἶκον τῷ Θεῷ πηξάμενος.

CLXX. Εἰς τὸν Πρόδρομον⁶.

- Πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς ποθοῦσιν ἐργάτην
 Ψηφίς σε λεπτὴ συντεθεῖσα δεικνύει.
 Δεῖ γάρ σε νικᾶν καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
 Ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς σωσίικοῖς τερασίοις.
 5 Εἴπως δ' ἐνῆν τάχα σε καὶ κρείττω γράφειν,
 Οὐκ ἦν ἂν ὀκνεῖν τὴν γραφὴν σου τὴν ξένην,
 Ἄνδρὸς δὲ παντὸς εὐρεθεὶς σὺ βελτίων,

¹ Hi duo versus 10 et 11 infra
 CCLXXXIV, 5.

² Cod. Esc. σώσιρου.

³ Cod. Esc. γυναικός.

⁴ Cf. cod. Flor. LXXIX, 2.

⁵ Cf. cod. Par. XXXIII, 10.

⁶ Cod. Mon. fol. 138, qui addit ἐκ
 προσώπου τοῦ πρωτοσφράτορος.

- Ἰωάννη, κἀνταῦθα τὸ πλέον φέρεις.
 Οὐκοῦν ἐπὶ νοῦν ζωγραφῶ σε τὸν μέγαν,
 10 Τὰ τοῦ πῶθου χρώματα κερνῶν ἐν βίῳ.
 Καὶ σὺ δὲ φωνῇ τοῦ πρὸς ὃν βλέπεις λόγου,
 * Φθέγγου πρὸς αὐτὸν κἀν σιγᾷς ἐν τοῖς τύποις,
 Καὶ σῶζε καὶ φρούρει με τὸν σὸν οἰκέτην,
 Καὶ ζῶντα νυνὶ καὶ μην¹ πῶτμον πάλιν.
 15 Δοῦκας ὁ Γλαδᾶς ταῦτά σοι πρωτοσίρατ' αὖ
 Ὁ Μιχαὴλ εἶρηκε τῷ Ζαχαρίου².

CLXXI. Eis τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

- Ὡπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους,
 Ὡς ἀν³ ὁ Σατὰν συσπλάλεις νῶτα σίρῃφ,
 Καὶ μὴ καθ' ἡμῶν αὐθαδῶς ἐπιτρέχῃ.
 Οὐδ' Ἡρακλῆν⁴ γάρ φασιν ἀρκεῖν πρὸς δύο,
 5 Καὶ ταῦτα Θερμῆς⁵ καὶ βολῆς ὑπερτέρους.
 Ἐγὼ δὲ καὶ σφῶν τὴν καλὴν κλῆσιν φέρων,
 Γέγηθα καὶ πέποιθα πρὸς πᾶσαν μάχην.
 Δοκῶ γὰρ αὐτοὺς πανταχοῦ ζῶντας βλέπειν,
 Οὐδ' ὀπλίτας ἔγραψα καὶ τῇ καρδίᾳ.
 10 Πᾶς οὖν ὁρατὸς δυσμενῆς ἢ λανθάνων
 Τοὺς γεννάδας ῥίψασπισ ὡς πῦρ φευγέτω.
 Χριστὶδς γὰρ αὐτοὺς μουσικῶς⁶ ἐνισχύει
 Πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν συντεταγμένους⁷ μάχας.
 Ὁ Θεόδωρος ταῦτα Παλαιολόγος⁸.

¹ Leg. καὶ μετὰ πῶτμον.

² Cod. M. male Ζαχαρίφ.

³ Cod. ὡσάν.

⁴ Habetur in Parœmiograph. Conf. Zenob. V, 49, ibique notas.

⁵ Leg. aut Θέρμης aut Θερμούς.

⁶ De Plantis, vs. 54 : Καὶ ριζοποιεῖ μουσικῶς τὰς ἐκφύσεις.

⁷ Leg. συντεταγμένους vel τοὺς μάχας. Prius melius.

⁸ Fort. Theodorus Comnenus Palæologus, de quo Ducang. Famil. Byz. p. 249.

- * CLXXII. Εἰς¹ τίμιον Σταυρὸν εὐρεθέντα εἰς ῥίζαν δαφνίνην
 παραδόξως· ἐν ᾧ ἦν καὶ αἱματώδης γραμμὴ.

Τῷ μὲν βασιλεῖ πρὸς Θεοῦ Κωνσταντίνῳ
 Τὸν² σλαυρικὸν δεικνυσιν οὐρανὸς τύπον,
 Δι' οὗ περ ἐχθροὺς ἐτροποῦτο βαρβάρους
 Ὁ γεννάδας ὡς εἶδεν ἘΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ³.

- 5 Ἐμοὶ δὲ ῥίζα τοῦτον ἐκ γῆς δαφνίνην
 Χειρὸς δίχα γραφέντα καὶ τέχνης φέρει,
 Τοῦ δυσμενοῦς τὴν ἤτιαν ἐγγυωμένη.
 Ἐπεὶ γὰρ ἐκ κρηπίδος⁴ εὐελπισίας
 Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τὴν μονὴν ἐπηξάμην,
 10 Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεῶν τεθραυσμένον
 Εἰς τοῦτο κάλλους αὖθις ἀνεδειξάμην⁵,
 Ἐγλιχόμεν ἰδεῖν τι καινὸν ἐνθάδε,
 Καὶ γίνεται μοι τοῦ σκοποῦ τεκμήριον
 Ὁ κοσμοσώσης⁶ οὗτος αὐτίκα τύπος,
 15 Ὃν πρὶν τὸ φυτὸν εἰς τομὴν ἐλθεῖν, ξένε,
 Φωτὸς περιήσπραψε⁷ πολλάκις χύσις.
 Δηλοῦν γὰρ ἐχρῆν ταῖς Θεοῦ μονασίαις
 Τὴν τῶν μελῶν σλαύρωσιν, ὡς Παῦλος⁸ λέγει.

- * Καὶ τοῖς ἀφυπνώσασιν νεκροῖς ἐνθάδε
 20 Ζωὴν ποθεινὴν καὶ φθορᾶς ἀλλοτρίαν
 Ἐν τῷ παθητῷ καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.
 Πλὴν ἴδε καὶ τὸ χρῶμα τοῦ Θεοῦ τύπου,
 Καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς τῆς βαφῆς γραμμὴν μέσσην

¹ Ὡς ἐκ προσώπου τῆς μεγάλης Δο-
 μεστικίσεως εἰς τὸν εὐρεθέντα σταυρὸν
 ἐν τῇ ῥίζῃ τῆς δάφνης cod. Par. 103 v°.

² Cod. Esc. τὸ σλαυρικὸν δεικνυσιν οὐρ.

³ Cod. Esc. νίμα.

⁴ Cod. Par. εἰς κρηπίδας.

⁵ ἀνεδειμάμην cod. Par.

⁶ Cf. supra clvi, 5.

⁷ Cod. Par. περιήσπραπτε.

⁸ Coloss. iii, 5.

- Τῶν δεσποτικῶν αἱμάτων τὸ σύμβολον.
 25 Ἀειθαλὲς¹ δὲ καὶ τὸ φυτὸν τυγχάνον
 Τῆς ἀρετῆς τὴν ὥραν ἐμφαίνει τάχα²,
 Ἦς ψαλμικῶς τὸ φύλλον οὐκ ἀπορρέει³.
 Ὡς τύπος ἀδραῖς οὐχ ὑπείξας ἀξίναις
 Ὅταν τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν⁴ κονισσάλῃ
 30 Παρεῖχεν αὐταῖς τὰς ῥοπὰς ἀπροσκόπους.
 Τὸ μὲν γὰρ ἄλλο θαῖτον ἐτμήθη ξύλον,
 Οὗτος δὲ πᾶς ἀτμητος εὐρέθη μόνος
 Μικροῦ συνισίων τῷ θεῷ τὰς παρθένους
 Τομῶν λογισμῶν προσβολῆς ἐλευθέρως.
 35 Ὡς σλαυρὸς, ᾧ ζῶ, καὶ κινουῖμαι, καὶ πυνέω!
 Ὡς ξύλον ἐσὼς εἰς χρυσὴν κήπου χλόην!
 Ὡς δένδρον ἡμῖν γνωστικούς καρπούς φύον,
 * Οἶον παρ' ἡμῖν ὄλβον ἢ κτίσις ἔχει!
 Ἡ τοῦ μεγάλου σύζυγος Δομεστίκου
 40 Κομνηνοφύης⁵ ἢ Παλαιολογίνα
 Ταῦτα⁶ κρατοῦντος ἐξαδέλφῃ καλλίπαις⁷.

CLXXIII. Εἰς τὸν θαυματουργοῦντα⁸ δάκτυλον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος⁹,
 ὃν ἐφάνερωσεν ὁ βασιλεὺς.

Ἰεζεκιήλ γηγενοῦς πατρὸς τέκος,

¹ Theod. Ducas Lascaris, cod. Paris. 3048, fol. 62 v°: Καὶ σμαράγδου λίθου φαινομένης ἀειθαλεστέρας, ὁσμὴ ἐκ ταύτης ἐξέρχεται ψυχὴν ὄντως ἀρωματίζουσα. Cf. et Strabon. p. 711, et Theod. Metoch. p. 756 A.

² Cf. supra clix, 28.

³ Psalm. I, 3.

⁴ Cod. Esc. ἐκφρυγέν.

⁵ Κομνηνοφύης ταῦτα νῦν Μάρθα γράφει cod. Par. Maria Palæologina, alio

nomine Martha vocitata, Michaelis imper. soror, nupsit Nicephoro Tarchaniotæ, magno Domestico. De qua conf. Ducang. p. 232.

⁶ Hic versus erasus in cod. Par.

⁷ Philes ed. Wernsd. p. 326: Ὁ καλλίπαις ἐρμος. Vid. Boll. ad 13 jun. p. 672.

⁸ Cod. Par. θαυματουργόν.

⁹ Κλήμεντος τοῦ νέου cod. Paris. 74 v°, in qua sequentia desunt.

- Ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε τῆς Ῥωμαίδος,
 Εἰς δεύτερον φῶς μυστικῶς ὑπεξάγων¹.
 Καὶ δεῦρο λαθῶν² τῆς ταφῆς τὴν ἐσπέραν,
 5 Καὶ λάβε φωνήν, καὶ προφήτευσον πάλιν³.
 Ἴδου γὰρ ὁσιᾶ νεκρικῶς ἠθροισμένα
 Καὶ γυμνὰ καὶ πόρρωθεν ἐξικμασμένα⁴,
 Ζῆ τάχα καὶ πνεῖ, καὶ λαλεῖ γλώττης δίχα,
 Καὶ θαυματουργεῖ καὶ διώκει τὰς νόσους,
 10 Πρὶν σάρκας αὐτοῖς ἐκφυῆναι καὶ φλέδας,
 Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ διάβροχον δέρας,
 Καὶ πνεῦμα ληφθὲν πρὸς τὸ πῆξαι τὴν πλάσιν.
 Ἦσατα, πρόελθε νυκτὸς ὀρθρίσας,
 * (Δεῖ γὰρ με καὶ σοὶ προσλαλεῖν ἀφ' ἐστίας)
 15 Καὶ φῶς νέας ἀντικρυς ἡμέρας ἴδε,
 Καὶ φράζε παρὰ τὴν θεόρρυτον⁵ δρόσον,
 Ἀφ' ἧς⁶ τὰ νεκρὰ ψαλμικῶς ἀναψύχεις.
 Ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐξ ἀνίκμου δακτυλοῦ
 Τὴν ἐσχάτην ἐγερσιν ἡμῶν δεικνύει,
 20 Ὡς ἂν ἔχη⁷ κράτιστον ἢ κτίσις τέρας,
 Ὅσιοῦν πρὸ τῆς σῆς θαυματουργοῦν ἱκμάδος.
 Κλήμης⁸ γε μὴν ἐκεῖνος, (ἀλλ' ἀκουέτω
 Γῆ πᾶσα καὶ θάλασσα, καὶ βροτῶν γένος.
 Πλουτεῖ γὰρ αὐτὸν οὐρανοῦ μέγα πλάτος,
 25 ὧ καλύβη γνώρισμα προσφάτου χρόνου.)

¹ Cod. Par. LXXIII, 1.² Cod. Esc. λαθῶν.³ Ezech. XXXII, 4.⁴ Hic versus deest in cod. Esc..⁵ Cod. Paris. LXIII, 33 : Θεόρρυτον
 δρόσον ἐνῆκας ὁσίοις. Cod. Vat. XI, 2 :
 Θεόρρυτον μέλι. S. Ephr. III, p. 544 E :Τῆς ξηρανθείσης μου καρδίας ἡ θεόρρυ-
 τος ῥαυίς. Sever. Alexandr. cod. P. 2544,
 f. 126 v° : Δεῖ γὰρ ἐκ θεῶν καὶ θεορρύ-
 του αἵματος τὰ πάντα φῦναι κάλλιστα.⁶ Cod. Par. ὅφ' ἧς.⁷ ἔχει cod. Par.⁸ Cod. Esc. Κλήμεις.

- Τὸ σῶμα νεκρὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους φέραν,
 Χριστῷ τε συζῶν, κατὰ Παῦλον¹ τὸν μέγαν,
 Καὶ πάντα φυγῶν κοσμικῆς θήρας βρόχον,
 Ὡς ἂν ἐπαρθῇς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου
 30 Φυγὰς ἀτεχνῶς εὐρεθῇ σεσωσμένος.
 Ζῇ νῦν μετασλὰς, καὶ φθορᾶς κρείττων² μένει,
 Καὶ θαυματουργεῖ τοῖς παροῦσι λειψάνοις.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἐπίκουρον πλάσιν
 * Πρὸς τὰς ὑπὲρ νοῦν τῆς ψυχῆς εὐπραξίας
 35 Εἰς λύσιν³ ἐλθεῖν φθαρτικῆς ἀπραξίας.
 Ὦνυξ μὲν οὖν λέοντος⁴ ἐμφαίνει κράτος,
 Ὡς ἡ κρίσις δίδωσι τῆς παροιμίας.
 Ὅλον δὲ τὸν Κλήμεντα δακτύλου μέρος,
 Ὡς ἡ χάρις ἔδειξε τῶν τερασίων,
 40 Δι' οὗ νικηθεὶς ὁ κρατῶν γῆς Αὐσόνων
 Ἀνακομίζει⁵ συλλεγέντα τὸν μέγαν,
 Ὡς ἂν ἴδῃ⁶ τὸ χρῆμα καὶ φῶς ἡλίου,
 Καὶ πνεῦμα καὶ θάλασσα, καὶ πλοῦς ὀλκάδων,
 Καὶ σύμπας αἰθέρ, καὶ προπέμπουσαι φλόγες.
 45 Καὶ νῦν κιβωτὸν εὐτυχοῦσι λειψάνων
 Οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦσι τὴν Κωνσταντίνου.
 Πλὴν ἀλλὰ τὸν Φίλιππον Ἑλλήνων λόγος,
 Θήκας ἀναπύσσοντα⁷ κοινῶν λειψάνων
 Ὅρᾱν ἐπ' αὐτὰς καὶ σκοπεῖσθαι τὴν φύσιν,
 50 Καὶ τὸν δυσάπλλακτον⁸ ἀμβλύνειν τύφον.

¹ Rom. vi, 8.² Cod. Par. κρείσσων.³ Cod. Esc. εἰς λήθην.⁴ De proverbio, Ἐξ οὐνύχων τὸν λέοντα, confer. Erasmus.⁵ Cod. Esc. ἀνακαινίζει.⁶ ἴδοι cod. Par.⁷ Cod. Esc. ἀναπύσσοντα.⁸ Cod. Esc. δυσάπλλακτον. Confer. Eustrat. In Ethic. fol. 38 v°.

Ὁ δὲ κραταῖδς οὐτοσὶ σλεφηφόρος,
 Ὅς ἐκ Θεοῦ τὸ χρίσμα¹ λαβὼν εὐρέθη,
 * Παντὸς τύφου πῶρρωθεν ὀφθελς βελτίων,
 Ὡς αὐτομαθῆς² τῶν δεόντων ἐργάτης,
 55 Τὴν πλουτοποιὸν³ εὐτυχεῖ ταύτην θίβην,
 Ὡς ἂν καθαιρῇ δυσμενεῖς πολυτρόπους,
 Καὶ πᾶσαν ὀφρῦν αὐθαδῶς ἐπηρμένην.
 Εἴη δὲ καὶ ζῶν, καὶ πλατύνων τὸ κράτος,
 Καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς ψυχῆς διεξάγων,
 60 Εἰς πραγμάτων ἀπειρον ἀρίστων χύσιν,
 Καὶ πάντα καιρὸν εὐμαρίζων ταῖς νίκαις,
 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς εὐθυμῶν τοῖς ἐν μέσῳ.
 Κατὰ⁴ δὲ τὸν μέλλοντα καὶ ζῶντα χρόνον
 Κλήμεντι συνὼν τῷ βραβεῖ τῶν λειψάνων
 65 Κάκει βασιλεὺς καὶ τρυφῆς οἰκῶν τόπους⁵.

CLXXIV. Εἰς λείψανον ἐκ ποδὸς τοῦ μεγάλου Παύλου⁶.

Ταρσὸς⁷ πόλις δίδωσι Παῦλον τῇ κτίσει,
 Ἐμοὶ δὲ ταρσὸν τοῦ ποδὸς Παῦλος πάλιν.

CLXXV. Εἰς δάκτυλον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τῷ μαρτυρικῷ, Θεόδωρε, δακτύλῳ
 Πρὸς τὰς ὁδοὺς νύτλεις με τῆς σωτηρίας,
 Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ καὶ Θεὸς ζῶντα γράφοι.

¹ Cod. Esc. ἐκ Θεοῦ χρίσμα.

αὐτῷ διπλῇ διδόσῃς καὶ πλουτοποιὸς
 ὑπαρξίς.

² Cf. cod. Flor. cxxxi, 127.

⁴ μετὰ cod. Par. male.

³ Confer. infra cxcī, 41; cod. Paris.

⁵ τρόπον cod. Esc.

xxxi, 16 et cod. Vat. xviii, 2. Tarasius

⁶ Cod. Flor. fol. 218 v°: Εἰς τὸν

Cpol. cod. Goisl. 146, fol. 284 r°: Σὺ

μέγαν Παῦλον.

τοῦ Ἰωδ ἡ ἐν πειρασμοῖς ὑπομονητικὴ

⁷ Conf. cod. Flor. cxii, 61.

ἀνακεφαλαίωσις καὶ τῶν ὑπαρχόντων

* CLXXVI. *Eis tēn eūresin tōn kollύδων*¹.

Λιμαγχονηθείς ὁ φθορεὺς τοῖς kollύδοις²
Πικρῶς θανατᾶ, μὴ θεῶ ζῶσαν πόλιν
Εἰδωλολατρεῖν ταῖς τροφαῖς ἀναγκάσῃ.

CLXXVII. *Eis tēn προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων*³.

Τοῖς πρωτοτύποις τὴν τιμὴν εἰδὼς νέμειν⁴
Πρόσελθε, πιστὲ, πλὴν σχετικῶς⁵ τοῖς τύποις
Τῶν αἰρετικῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπων.

CLXXVIII. *Eis ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου*⁶.

Σκήνωμα Χριστοῦ τὸν ναὸν τοῦτον δέχου,
Καὶ σῶζέ μοι τὸν οἶκον εἰς πλεῖστον χρόνον
Ἄλυπον, ἄβρὸν, εὐκλεῆ, πεπλησμένον⁷.
Δοῦλος σεβαστοῦ Μιχαὴλ σὸς Ἀτζύμης
5 Καὶ τῶν θεμάτων τῆς ἔω Δομέσλικος,
Εἶρηκεν αἰτῶν εὐτυχεῖν σου τὴν σκέπην.

CLXXIX. *Eis⁸ τὴν πρωτοϊερακαρίαν⁹ Μελάνην ἐπιτάφιον.*

Βαβαὶ λίθος τρίπηχυς¹⁰ ὁ βροτῶν βίος
Ὡ καὶ τὰ λαμπρὰ τῆς Μελάνης¹¹ ἐκρύβη.

¹ *Eis tēn tōn kollύδων eūresin* cod. Par. fol. 206 v°; *kollύδων* cod. Esc. Cf. Wernsd. ad Phil. p. 14.

² *kollύδοις* cod. Esc.

³ Cod. Par. 207 r° : *Eis tēn τ. ἁ. εἰκ. πρ.*

⁴ *μένειν* cod. Esc.

⁵ Theod. Stud. p. 144 D.

⁶ Cod. Par. fol. 207 r° : *Τοῦ πανσεβαστοῦ πρὸς τὴν Θεομήτορα.*

⁷ In cod. Par. prius erat *πεπλεγμένον*.

⁸ *Ἐπιτύμδιοι* cod. Par. fol. 207 r°.

⁹ *πρωτοϊερακαρίαν* cod. Esc. *Πρωτοϊερακάριος, Primus Accipitrariorum, dignitas palatina, de qua vid. Ducang. Glossar. med. græc. s. h. v. Infra CLXXX, 18, legitur πρωθιερακάριος.*

¹⁰ Cf. cod. Flor. cxcviii, 27.

¹¹ Cf. infra CLXXX, 36.

* CLXXX. Ἕτεροι¹ ἐπιτάφιοι ἐαυτῇ², ἐκ προσώπου ταύτης.

Ἐγὼ τὸ μὲν πρὶν εἰς τὸν ἄσπιτον βίον
 ὀκνοῦν ἐμαυτὴν εὐπραγοῦσαν σεμνύνειν ·
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς τὸ πῦρ³ τῶν πραγμάτων
 ἔγχειν τὸ θερμὸν τοῦ κενοῦ τύφου σίεαρ.
 5 Νῦν δὲ φθορᾶς ἐνδύσα καὶ τάφου γνόφον⁴,
 Τί σεμνὸν ἂν εἴποιμι, καὶ τίνος χάριν;
 Νεκρῷ γὰρ οὐδεὶς εὐπρεπὲς πλέκει σίεφος ·
 ἵνα δὲ πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθῃ
 Σκιδὴν θεωρῶν μὴ πτοεῖσθαι τὸν βίον,
 10 Τὰ κατ' ἐμαυτὴν ζωγραφῶ⁵ δὴ σοι, ξένε.
 Δανείζομαι γὰρ ἀπὸ τῶν ζώντων λόγον,
 Μικροῦ πνοῆς δύναμιν ἐγχείαντά μοι.
 Πατρίδα μὲν δὴ τὴν καλὴν ἔσχον πόλιν,
 Γεννήτορας δὲ τοὺς κατ' αὐτὴν ὀλβίους,
 15 Ἡ τί λέγειν χρὴ Συναδηνούς⁶ ἐνθάδε,
 Σαμψῶν Γαβαλᾶν, ἀλλὰ καὶ Σκουτέριους,
 Στρατηγοπούλους⁷, Δούκας Ἀγγελωνύμους⁸,
 Πρωθιερακάριον⁹ ὡς ὁμεινέτην

¹ Εἰς τοιαυτὸ cod. Par. fol. 207 v°.

² Pro ἐαυτῇ leg. τῇ αὐτῇ.

³ Cod. Flor. cxxiii, 5 : ῥίφεις εἰς τὸ πῦρ τῶν πραγμάτων.

⁴ Cod. Flor. lxxiii, 14 : Τὸν τοῦ τέλους ἀφυκτον ὑπέδν γνόφον. Id. lxxix, 47 : Τῷ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφω. Id. c, 34 : Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἦρθῃ γνόφος. Conf. quoque cod. Par. xiv, 380.

⁵ ζωγραφίσω μετρίως cod. Par. ex correct.

⁶ In marg. cod. Esc. legitur συναδηνός, γαβαλᾶς, σκουτέριος. Celebres fuerunt Theodorus Synadenus et Jo. Gabalas, de quibus Niceph. Gregoras et Jo. Cantacuzenus, passim. Memorantur Γλαβᾶς ὁ Σκουτέριος ap. Cantacuz. t. III, p. 69, et Σκουτέρις Χοῦμνος ap. Pachym. t. II, p. 603, 18.

⁷ De Strategopulis vid. Pachym. et Niceph. Gregor. passim.

⁸ Niceph. Gregor. p. 318, 21.

⁹ Vid. supra ad titulum.

- Ἐκ Περσίδος Φανέντα Ῥωμαίοις μέγαν¹,
 20 Ὡ Βασιλικός² ἦν τάχα τούπώνυμον;
 Πῶς δ' ἔστιν εἰπεῖν ὡς ἅπαις ἢ καλλίπαις³;
 * Ἔμεινα καρτεροῦσα τὴν ἀτεκνίαν⁴,
 Καὶ γὰρ ἔωλός ἐστι ταῦτά μοι κτύπος,
 Καθάπερ οἱ πρὶν ἀπὸ τοῦ πλούτου κρότοι.
 25 Ἐν μοι σχεδὸν τὸ κέρδος, οὐδέν τι πλέον,
 Ἡ τῶν μοναχῶν τῶν ἐμῶν συναυλία⁵,
 Τὰ δ' ἄλλα νεκρὰ καὶ πρὸς οὐδέν ἡργμένα·
 Νυνὶ γὰρ εἰς γῆν τέφρα καὶ κόνις μένω,
 Καὶ ῥάκος ἀπλοῦν ἀντὶ τῶν πέπλων φέρω,
 30 Καὶ τάφον οἰκῶ, καὶ σκιὰν λίθου στέγω,
 Καὶ γλῶσσαν ἣν περ εἶχον ὑγρὰν εἰς λόγους
 Ὁ δυσμενὴς Θάνατος ἐξέτηξέ μοι.
 Ὡστε βλέπων, ἄνθρωπε, τὸν τάφον, σύνες⁶
 Καὶ τοῖς παραμένουσι τὸ πλεῖστον δίδου.
 35 Κἂν τις ἔροιτο τίνος ὁ δριμύς τάφος,
 Φράσον πρὸς αὐτὸν, τῆς Μελάνης τῆς ξένης·
 Εὐχὰς δὲ Χριστῷ πέμψον ἱλασθηρίους⁷,
 Ὡς ἂν Ἐδὲμ τύχοιμι τῆς ποθομένης.

CLXXXI. Τῷ πρωτοσίρατορι τῷ Φιλῇ⁸.

Χαρισμάτων ἀσίστασιν⁹ οὐρανὸν βρύων,

¹ Hic versus deest in cod. Esc.

⁷ Jo. Tzetz. Ep. 107, p. 96 : Πρὸς

² Cf. Niceph. Greg. p. 413, 24, et Pachym. t. I, p. 129, 16.

Θεὸν ἱλαστήριος ἐντευξίς.

³ Inscriptio metrica ap. Lebas, t. III, p. 282 : Τοὺς πολύπαιδας ἀπαιδας.

⁸ Τῷ ἀδελφῷ τοῦ αυτοκράτορος cod. Par. fol. 208 v°. Conf. Ducang. Famil. Byz. p. 254, et Niceph. Gregor. I, p. 263.

⁴ In cod. Par. prius erat εὐτεκνίαν.

⁵ Cf. cod. Flor. xcvi, 19.

⁹ Cod. Par. LIX, 16 : Τοῖς ἀσίστασι δὲ τῶν χαρισμάτων βρύων.

⁶ σκύες cod. Esc.

Ἦθους μὲν ἀσῖραπαῖς με καὶ βρονταῖς¹ λόγων
Θέλγεις πρὸ μακροῦ· τὸν δὲ ῥοῦν ἔτι σίλγεις.

* Μὴ μέλλε², διψῶ, δρασίικῃς³ χρηζῶ δρόσου.

CLXXXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ⁴ Νίφωνι.

Τὸ τοῦ βίου πέλαιγος⁵, ὧ ζέφυρέ μου,
Τῇ τῶν λυπηρῶν ἐκταράττει με ζάλη·
Ναὶ σπεῦδε, ναὶ κοίμιζε τὸν βαρὺν σάλον
Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος⁶.

CLXXXIII. Τῷ αὐτῷ⁷.

Ἠλιέ μου, φάνηθι λαμπρὸς καὶ ζέων,
Καὶ τέρψιν ἡμῖν αἰθριάζουσιν⁸ δίδου,
Τὰς τῶν ἀηδῶν ἐκπιέζων ἱμάδας,
Ὡς ἂν ὁ χειμῶν⁹ τῆς ψυχῆς ἀφουερίσῃ.

CLXXXIV. Τῷ αὐτῷ¹⁰.

Δένδρον φυτευθὲν εἰς θεόδροσον τόπον¹¹
Καὶ καρπὸν εὐπέπαντον¹² ἀρετῶν φέρον,
Τῇ ψυχαγωγῷ παραμυθοῦ με σκέπη·
Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς ἀθυμίας.

¹ Cf. cod. Par. LIX, 18.

² μέλε cod. Par.

³ δρασίικῃς cod. Esc.

⁴ κυρῷ Νίφωνι deest in cod. Paris. fol. 208 v°. De Niphone patriarcha Constantinopolitano sub Andronico seniore multa narravit Nic. Gregoras.

⁵ Cod. Esc. τῷ τοῦ β. πέλ. Cf. cod. Flor. LIXIV, 1, et cod. Par. CLVI, 1.

⁶ Idem versus infra, CCCXIX, 2. Cf. cod. Fl. LIXIV, 5, et cod. Par. CLVI, 6.

⁷ Cod. Par. fol. 208 v°.

⁸ αἰθριάζουσι cod. Par.

⁹ Cod. Par. CLXIII, 3 : Τὸν πολὺν χειμῶνα τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Cyrill. Alex. ap. Mai, Bibl. Patr. t. II, p. 222 : Τὸν χειμῶνα τῆς ψυχῆς αὐτῶν λύει.

¹⁰ Cod. Par. fol. 208 v°.

¹¹ τρόπον cod. Par. Id. I, 26 : Λειμὼν γὰρ εἰ σὺ καὶ θεόδροσος τόπος. Cf. quoque LV, 35, et xcv, 8.

¹² Cf. cod. Par. CLXIII, 6.

CLXXXV. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ τῷ Ἀγγέλῳ¹.

Φρικτὲ στρατηγὲ μουσικῆς πανοπλίας,
 * Τὸ τῶν λόγων εὐθηκτον² ἀρπάσας ξίφος
 Πλήξον τὸν ἐχθρὸν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνον,
 Ὡς ἂν φυλαχθῇ τῶν λογισμῶν ἡ πόλις.

CLXXXVI. Τῷ αὐτῷ ἑτεροί³.

Πάκτωλέ⁴ μου πρόελθε καὶ πλούτιζέ με,
 Τὸ ψῆγμα τοῦ νοῦ δασιλῶς⁵ ἀναβρύων.
 Νείλου δὲ παντὸς ἀφθονώτερος ῥέων
 Τὸν τῆς ψυχῆς λίπαινε⁶ τῷ ξένῳ σίλῃ.

CLXXXVII. Τῷ αὐτῷ⁷.

Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε⁸ καὶ καλῶν χύσις⁹,
 Στατήρ¹⁰ μοι δὲς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.
 Καὶ γὰρ τὸν ἰχθυῖν τῆς ἐμῆς σιγῆς βλέπεις
 Νηκτὸν παρὰ σοὶ καὶ σχεδὸν καθειργμένον¹¹.

CLXXXVIII. Τῷ αὐτῷ¹².

Ψυχῶν ἱατρὲ καὶ παθῶν ἀποκρύφω,
 Κέρασον ἡμῖν ἀντιφάρμακον¹³ πόνων.

¹ Cod. Par. fol. 209 r°, in quo deest
 τῷ Ἀγγέλῳ. Cf. Cantacuz. I, 334, 5.

² Cf. cod. Par. LXI, 42.

³ Τῷ πανσεβαστῷ Δομεστίκῳ cod.
 Par. 209 r°.

⁴ Cf. cod. Par. cxxviii, 29.

⁵ Cf. cod. Flor. xi, 4.

⁶ λίπαινον cod. Esc.

⁷ Cod. Par. fol. 209 r°.

⁸ Cf. cod. Paris. cxlix, 248.

⁹ Cod. Flor. xliii, 93 : Τῶν ἀγαθῶν
 τὴν χύσιν.

¹⁰ Cf. cod. Flor. lxxviii, 13.

¹¹ κατηγμένον cod. Esc.

¹² Cod. Paris. fol. 209 v° : Τῷ πα-
 τριάρχῃ, id est Νίφωνι, non autem
 magno stratopedarchæ.

¹³ Cf. cod. Flor. I, 598.

Καὶ γὰρ βοτανῶν εὐπορεῖς κοσμοτρόφῳ¹,
Κοινὸς Γαληνὸς² εὐρεθεὶς τοῖς ἐν λύκαις.

CLXXXIX. Τῷ αὐτῷ³.

* Ποιμὴν⁴ ἀγαθὴ, τῆς ψυχῆς τῇ σφενδόνη⁵
Ἀνασώδει τὸν Θῆρα⁶ τῆς ἐμῆς λύπης·
Πλανώμενον δὲ καὶ τὸν ἄρνα σου βλέπων
Ἀνακομισίης εὐμενέστατος γίνου.

CXC. Τῇ μεγάλῃ Δομεστικίσσῃ⁷.

Περὶ στερὰν⁸ χαίρουσαν εἰς δόσεις βλέπων
Τὸν κατακλυσμὸν⁹ οὐ πλοοῦμαι τῶν πόνων.
Καὶ γὰρ ἐλαίας κάρφος¹⁰ εἰς χεῖρας φέρεις,
Καὶ χαρίτων χρώμασι ποικίλοις βρύεις.

CXCI. Τῷ ὑπερβυεῖ πρωτοσφράτορι τῷ Γλαῶ¹¹.

Ἄν ἦν δυνατὸν καὶ ψυχῆς δίχα πνεῖν,
Κλεινὴ σφραττηγὲ, τῶν ἐμῶν φῶς ὁμμάτων,
Αὐτὴν ἂν εὐθὺς ἐξελὼν τοῦ σαρκίου
Παρέσχον ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς εὐεργέταις
5 Τῆς εἰς τὸ ναρκᾶν ἐκτροπῆς μὴ φροντίσας.
Ἐπεὶ δὲ τὸ πνεῖν καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν

¹ Cf. supra cXLVIII, 5.

² ἱατρός et in marg. Γαληνός cod.

Esc.

³ Cod. Par. 209 v°.

⁴ Ποιμὴν cod. Escur. quod monstrat initia corrupta esse in Escur. ut supra cLXIX, 1: Ἄ νῦν δυνατὸν. Eadem confusio infra, cCXIIX, 15.

⁵ Cf. cod. Flor. XLIII, 45.

⁶ Cf. cod. Flor. LXXIV, 3.

⁷ Τῇ πρωτοσφρατορίσῃ cod. Paris. 209 v°.

⁸ Περὶ στερὰν δὴ τινα καλὴν σε βλέπων cod. Par.

⁹ τῶν κατακλεισμῶν cod. Esc.

¹⁰ Respectu ad Genes. VIII, 11.

¹¹ Τῷ Θανμασίῳ ἐκείνῳ πρωτοσφράτορι cod. Par. fol. 209 v°.

- Καὶ τῆς παρ' ὑμῖν αἰσθάνεσθαι¹ τέρψεως
 Ἐκ τῆς ψυχικῆς εὐτυχῶ συνεργίας²,
 * Τὸν ζῶντα ρυθμὸν ἀντιπέμπω τῶν λόγων
 10 (Ἐνταῦθα γὰρ ἂν³ ὡς παρόντα με βλέποις⁴),
 Τὸν νοῦν τὸν ὄξυν ἐμβαλὼν εἰς τὴν φράσιν.
 Εἰσὶ μὲν οὖν τοκάδες ἡμῖν καὶ βόες,
 Ὑγρῶν δὲ τυρῶν ἐσιῶται τὰ βρέφη,
 Καὶ ταῖς ἀμολγαῖς ἐντροφᾷ ταῖς προσφάτοις,
 15 Καὶ τοὺς περιχαίνοντας⁵ ἔσθ' ὅτε ξένους
 Ἀναψύχει λάπλιντας ὀζῶδες γάλα.
 Δεῖ γὰρ ἀτεχνῶς καὶ τὰ βοσκήματά σου
 Ὀπήποτ' ἂν ἦ, τοὺς ταιλαιπώρους τρέφειν.
 Αὐτὰς δὲ τὰς ὕς τὰς βολοθριοτρόφους⁶
 20 Καὶ τὰς δις λέγουσιν οἱ κτηνοτρόφοι⁷
 Πληροῦν ὄλας κοιλάδας, ὧ φήμης φίλης!
 Εἶναι δὲ καὶ κώδωνας ἐν τῇ ποιμνίᾳ
 Κύνas τε πολλὰς καὶ λυκοκτόνους φύσει,
 Καὶ νυκτερινούς τοὺς νομεῖς χοροστιάτας⁸,
 25 Εἰ τῆς ἐπὶ σύριγγι ῥασίῳνης δέοι.
 Κἂν τις βλέπων ἔροιτο, Καὶ τίνας τάδε,
 Τείνας ὁ ποιμὴν τὴν καλαύροπα φράσει.
 « Φιλῆ⁹ τὰ βουκόλια καὶ τὰ ποιμνία. »
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκπλαγεὶς, ἀντιφράσει.

¹ Cod. Esc. αἰσθάνεται.

² Συνεργίας cod. Par.

³ ἂν deest in cod. Esc.

⁴ βλέποις cod. Esc. et sup. οἶκ.

⁵ Cf. cod. Par. ccvii, 19.

⁶ Legendum τὰς μολοθριοτρόφους.

Sunt enim μολόθρια vel secundum Eust.

κολόθρια, τῶν ἀγρίων ὤων τὰ τέκνα.

Philes, *De Eleph.* 27: Εἰκάζεται μὲν εὐ-
 τελεῖ βολοθρίῳ (cod. Flor. βολεθρίῳ).
 Wernsd. multus est in conjecturis; sed
 leg. μολοθρίῳ, ut in nova ed. Dübner.

⁷ Cod. Par. xlii, 21.

⁸ χειροστιάτας cod. Esc. et sup. χορ.

⁹ Hi duo versus 28 et 29 desunt in
 Esc.

30 κ Δῶρον Θεοῦ καὶ τοῦτο σαφῶς τῷ ξένῳ. η

* Τάχα δὲ καὶ σὲ τὸν γλυκὺν εὐεργέτην
Ἐν τοῖς ἐπιτρέπουσιν ὑμνήσει κρότοις·
Ἄλλ', ὦ σίρατηγέ, τῶν ἐμῶν σφαγεῦ πόνων,
Ὁ τὰς ἐν ἡμῖν συμφορὰς παροπλίσας,

35 Ὁ παντοδαπὸς τῶν ἐμῶν κόσμος λόγων,
Τὸ φῶς τὸ νικῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος¹,
Τὸ πῦρ τὸ τεφροῦν τῶν παθῶν μου τὴν χλόην²,
Τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν εἰς τὸ πῦρ³ τῆς καρδίας,
Ὁ νοῦς ὁ γοργός, ἡ κατ' ἄγγελον φύσις,

40 Ὁ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκτροπῆς ὁδοσίτης,
Ὁ πλουτοποιὸς⁴, ὁ τροφὸς, ὁ προσίτης,
Ἀνὴρ τις εἰδὼς εὐφυῶς πάντα κρίνειν
Εἰς εἶπεν οὐδεὶς; ἀλλ' ἀνείργω τὸν λόγον,
Ὡς εἴ τις ἵππευς ἀλτικὸν πῶλον σιρέφοι⁵

45 Τιθεὶς ἀγαθὸν τοῖς ρυτῆρσι τὸν δρόμον·
Ψυχὴ μὲν οὖν σώματι συνεζευγμένη
Τέμνει, σίρατηγέ, τοῦ βίου τὰς αὐλακὰς⁶.
Θῆλος δὲ πῶς ἂν ἄρρενος κύοι δίχα,
Εἰ μὴ τις αὐτῷ μυσιτικώτερος λόγος

* 50 Σπορᾶς διαρθροῖ τὴν γονὴν ὑπερτέραν;
Τῆς γῆς δὲ χωρὶς οὐρανοῦ μόνη δρόσος
Καρποὺς γεωργεῖν οὐδαμῶς ἂν ἰσχύοι.
Ἄλλος⁷ δὲ βοῦς βοῦν ἄλλον οὐκ ἔχων ἴσον
Εἰς γῆν ὅλως ἄροτρον οὐκ ἂν ἐλκύσοι.

55 Πλὴν οὐδ' ἐφικτὸν ἐκ νομῆς βουβαλλίδα⁸

¹ Cf. cod. Par. lvi, 1.

² Cod. Par. vi, 15 : Τῶν δυσμενῶν

Θέριζε γοργῶς τὴν χλόην. Id. lxi, 34 :

Θυμηδίας χλόη.

³ Cf. cod. Par. iv, 11.

⁴ Cf. supra clxiii, 55.

⁵ τρέφει cod. Esc.

⁶ Cf. cod. Par. cxlix, 18.

⁷ Leg. videtur ἄλλ' οὐδὲ βοῦς.

⁸ βουβαλίδα codd. superaddito λ.

- Μόνην προσελθεῖν εἰς νομὴν ἄλλοτρίαν,
 Εἰ μή τις αὐτὴν ἢ παραζεύξας λάβοι
 (Τὸ σύννομον γὰρ εὐμενὲς τῷ συννόμῳ),
 Ἡ δὲ φρονεῖν εὐρὼν ἐκ τροχῶν εἰργασμένον,
 60 Καὶ τινὰ βαλὼν τοῖς σφυροῖς ποδοσίρᾳξεν,
 Ὡς ἄχθος αὐτὴν ἀτρεμοῦσαν ἐκφέρει·
 Οὐ ῥάδιον γὰρ¹ πρὸς τοσαύτην φορτίδα²
 Τὴν μὴ καθ' ὑγρῶν τεκτονεῦσαι πορθμίδα³.
 Ἀλλ' ὡς⁴ ποταμῶν Νεῖλε μου χρυσορῥόα
 65 Τῶν σῶν ἐφ' ἡμᾶς δωρεῶν τῇ προσχύσει⁵,
 Λελουμένας ἴδοιμι τὰς βουβαλλίδας⁶.
 Δεῖ γὰρ ὑπ' αὐτῶν συγκομισθῆναι Θέρονος
 Τοὺς τὰ βρέφη Θρέψοντας αὐτίκα σιόχους·
 Ἐπεὶ δὲ τῆς γῆς τὴν χλοάζουσαν σκέπην
 * 70 Ὁ δημιουργὸς ἐξυφαίνει τοῦ χρόνου,
 Κοσμῶν τὰ γυμνά⁷ τῇ πρεπούσῃ κεκλιδι⁸,
 Καὶ ζῇ τὰ φυτὰ, καὶ σιολίζεται κλάδοις⁹.
 Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα κινεῖται ζέσις,
 Ἄνω πάλιν κάτωθεν ἀντωθουμένη,
 75 Καὶ σὺ, σίρατηγέ, τὴν χρυσὴν τείνας κρόκην
 Χιτῶνά μοι δὸς εὐπρεπῶς ὑφασμένον.
 Καὶ γὰρ ἐφαπλοῖς τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν,
 Ὡς ἡλίου δύναμις εἰς μεσημβρίαν·
 Ἡ ποῦ Θεμιστὸν, ποῦ δὲ τῇ φύσει πρέπον
 80 Τὴν ἄπτερον σὴν καὶ ψιλὴν χελιδόνα

¹ οὐν cod. Esc.² φρονοῦσα cod. Esc.³ πορθμίδα et in marg. πορθμίδα
cod. Esc.⁴ Pro ὡς leg. ὧ.⁵ Cf. infra ccxxix, 16.⁶ βουβαλλίδας codd. superadd. λ.⁷ Cod. Par. vii, 11.⁸ γυμνά καὶ σιολίζων εὖ μάλα cod.
Par.⁹ καὶ προσάλλει τοὺς κλάδους cod.

Par.

Πτερῶν¹ ἀμοιρεῖν καὶ τροφῶν μὲν² κρύος;
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ συνελὼν ὥδι³ γράφω
 Ἐκ τῆς πιεζούσης με τалаπωρίας.
 Αὐτὸς δὲ συγγνούς τῷ περὶ ταῦτα Θράσει
 85 (Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἐξάγεις δίκην
 Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ὁ κριτῆς τῶν παραγμάτων)
 Τὴν ψῆφον αὐτοῖς εὐπρεπῇ καθιστάνων
 * Τὴν χρησιότητα δεῖξον ἀκτίνος δίκην,
 Ῥιγοῦντα Φιλῆν ζωπυροῦσαν ὀξέως.
 90 Ἐπείπερ ἡμῶν συλλαβὴν τὰς ἐλπίδας
 Παρὰ σεαυτῷ συμπαθῶς ἀναψύχεις.
 Ἀλλ' ὦ προμηθεῦ σὺν Θεῷ πλωχοτρόφε,
 Πολλοὺς ἀγαθοὺς⁴ εὐτυχῶν ζωοῖς χρόνους.
 Παντὸς δὲ τοῦ λυποῦντος ἀπηλλαγμένος
 95 Ἐχθροὺς καθαιρεῖν δυσμενεῖς ἐξισχύοις.
 Μένους⁵ δὲ παράδειγμα καλοῦ τῷ βίῳ,
 Τυχῶν γυναικὸς προσφυοῦς σοὶ τὸν τρόπον.
 Ἰδοὺς δὲ καὶ γέροντας ἐκ τῶν φιλτάτων
 Σοφοὺς σίρατηγοὺς ἐμφερεῖς οἷς εἰργάσω.
 100 Μετὰ δὲ τὸν ῥέοντα καὶ Θνητὸν βίον
 Κλέος λάβοις ἀφθαρτὸν εἰς Ἐδὲμ τόπον.

* CXCH. Περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς⁶ δόγματος.

Πατὴρ, γόνος καὶ πνεῦμα, τὰ πλήρη τρία,
 Ὑποστάσεις τρεῖς, εἰς Θεὸς, φύσις μία,
 Τρία πρόσωπα, τρεῖς χαρακτῆρες πάλιν,

¹ Hic versus deest in cod. Par.

⁴ ἀγαθῶν cod. Esc.

² Deest syllaba. Leg. μετὰ κρύος, post

⁵ Cod. Esc. μένεις.

frigus, i. e. postquam frigus ingruit.

⁶ Vox εὐσεβοῦς deest in cod. Paris.

³ ὥδι pro ὥδι cod. Par.

fol. 232 v°.

Εἰκὼν μία τὰ τρία, καὶ μορφή μία,
 5 Κλήσεις πάλιν τρεῖς, οὐσία ταύταις μία,
 Καὶ τρεῖς ιδιότητες εἰς ἰσχὺν ¹ μίαν,
 Μία ² Θέλησις, τρεῖς ἐνεργείας ³ λόγοι.
 Οὕτω πεπιστεύκαμεν εὐθὺς ἐκ βρέφους ⁴.

CXCIII. Εἰς εἰκόνα δεσποτικὴν ⁵.

Ἡ παρὰ σοῦ πλάσθεισα χεὶρ ἔγραψέ σε
 Τὸν δημιουργὸν τὸν σοφὸν, τὸν τεχνίτην.
 Αὐτὸς δὲ σαυτὸν τῇ βροτῶν φύσει γράφεις,
 Τὰ τὴν φύσιν ἄμικτα μιγνύων, Λόγε.

CXCIV. Εἰς τὴν αὐτὴν ⁶.

Ἡ σὰρξ ἀληθὴς (οὐ γὰρ ἄχρι τῶν τύπων),
 Ἐν ᾗ δυνατόν καὶ Θεοῦ φύσιν βλέπειν.
 Διπλοῦς γάρ ἐστιν ὁ γραφεὶς Λόγος, ξένη.
 * Ἀλλ' οὐκ ἀναπνεῖ, μὴ κλονήσῃ τὴν κτίσιν.

CXCV. Ὁμοιοί ⁷.

Εἰκὼν ἐγὼ σὴ, πλὴν συνετρίβη ⁸, Λόγε.
 Εἰκὼν ἐμὴ σὺ, πλὴν Θεὸς πάλιν μένεις.
 Καλλιγραφεῖς δὲ τὴν ἐμὴν αὖθις φύσιν
 Κιρνώων σεαυτὸν ⁹ συμπαθῶς τῷ σαρκίῳ.

CXCVI. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ¹⁰.

Σωτήρ ἐμὸς σὺ καὶ Θεὸς καὶ τοῖς τύποις.

¹ εἰς σχῆν cod. Esc.

² Hic versus deest in cod. Esc.

³ Leg. ἐνεργεῖαι.

⁴ Cod. Vat. xvii, 12.

⁵ Cod. Par. fol. 232 v°.

⁶ Εἰσλοαυτό cod. Par. fol. 233 r°.

⁷ Εἰσλοαυτό cod. Par. fol. 233 r°.

⁸ συνετρίβη cod. Par. et supra συνε-
τρίβην.

⁹ σε αὐτῷ cod. Esc.

¹⁰ Εἰσλοαυτό cod. Par. fol. 233 r°, in
quo Πατὴρ ἐμός.

Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ τεχνικῶς νῦν ἐγράψης.
Οὐδὲν δέ, σωτήρ, ἐμποδῶν¹ πρὸς σε σί σοι
Σωτηρίας ἔχοντι μεσίην τὴν φύσιν.

CXCVII. Εἰς τὴν σλαύρωσιν².

Κρεμῶν Ἰησοῦν ὁ γραφεὺς ἐπὶ ξύλου,
Τί μὴ καθαρῶς καὶ θεὸν τοῦτον γράφεις;
Τῶν σωμάτων μὲν οἶδα μαθὼν τοὺς τύπους·
Θεὸν δέ, φησὶν, οὐ δυνατόν μοι γράφειν.

* CXCVIII. Τῷ Φιλαρέτῳ ἀπὸ δυστυχίας εὐτυχήσαντι³.

Ἐγὼς πεπονθὼς, καὶ ἀπηλλάγης μόλις,
Ἄ πρὸς σέ καὶ γράφειν με καὶ πρᾶττειν θέον.
Οὐκοῦν ἰατροὺς ὁ χρυσοῦς⁴ φίλος γίνου,
Τὴν πεῖραν εὐρῶν τῆς νόσου διδάσκαλον.

CXCIX. Ἐπιγράμματα⁵ εἰς τὴν δέσποιναν ὅταν ἀφῆρηται
τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ.

Ἢδη γράφειν τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι,
Τῶν Αὐσόνων ἄνασσα συμπαθεσιλάτη.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυστυχῆ, τεθλιμμένον,
Δέσποινα φιλάνθρωπε, μὴ παραδράμης.

¹ Al. ἐκποδῶν. Fort. distinguendum
post ἐμποδῶν.

² Cod. Par. fol. 239 r°.

³ Cod. Par. fol. 239 v°, in quo desunt
verba ἀπὸ δυστ. εὐτ.

1.

⁴ Supra xi, 2 : Τὸν χρυσοῦν ὄντως
φίλον. Vid. infra ccii, 1, et ccxiii, 239.

⁵ Τῇ βασιλίδι cod. Par. fol. 241 v°.

Cod. Flor. fol. 157 : Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ
εἰς τὴν δέσποιναν, versus xxxix.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
 Ἐπείγεται γὰρ ἐκδραμεῖν τῆς καρδίας
 Τὸ πῦρ, ὃ καπνὸς, ἢ δριμύτης, ὃ βρόμος.

* CC. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ¹ ὑπὲρ οἴνου.

- Οἶνος παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ νεκρὸς εὐρέθη,
 Ψυχρᾷ τὸ Ξερμὸν ἐκτροπῇ κατασβέσας·
 Οὐ φείδεται γὰρ τῶν καπήλων ὁ τρόπος
 Τῶν συγχυτικῶν τῆς κλοπῆς κερασμάτων,
 5 Οἷς ὁ γλυκασμὸς τῆς νοητῆς ἀμπέλου
 Πικρὰν ἀτεχνῶς ἀντικίρνησι τρύγην.
 Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐγκρατῶς πίνω
 Τὸν ὑδατῶδη, τὸν δριμύν, τὸν ὀξύνην,
 Ὅταν ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς ἐπιτρέπη,
 10 Μὴ τῇ παρολκῇ τὴν ψυχὴν ψιξ ἀρπάσῃ,
 Τῶν εἰσαγωγῶν τῆς πνοῆς πεφραγμένων.
 Ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν καὶ φθορὰν ὥσπερ βλέπων
 Ἀλγεῖν με ποιεῖ καὶ σφαδάζειν καὶ τρέμειν,
 Καὶ τῇ πνιγερᾷ σκαρδαμύσσειν ἐγχύσει·
 15 Καὶ γίνεται πῦρ καὶ χιῶν τάναντία,
 Τὴν γευστικὴν αἴσθησιν εὐθὺς ἐκλύων.
 Ἀλλ', ὦ σλαφυλὴ βασιλικῆς ἀμπέλου
 * Καὶ κλῆμα καινὸν τῆς Θεοῦ φυτουργίας,
 ὧ ράξ ὅλη πᾶπειρε καὶ πρὶν περκάσαι
 20 (Ἡ γὰρ φυσικὴ τῆς φυλῆς ἐρυθρότης
 Γράφει σε καὶ μέλαιναν ἐκ τῶν ἀμφίων,
 Κἂν εἰς τὸ λευκὸν ὁμφακίζης τοῦ χρόνου),
 Σὺ τρέψον ἡμῖν εἰς-γλυκὺν τὸν ὀξύνην,

¹ Cod. Esc. τῆς Συργιανῆς. Cod. Par. Cod. Vat. 176 v°: Εἰς τὴν ^{α'} Συριαν-
 fol. 78 r°: Τῇ Συργιανίνῃ τῇ βασ. ἀν. ὕμνον. Cf. infr. ccxxiii, ubi Συργιανίνῃ.

- Ὅν εἰς θυμὸν δράκοντος¹ ἡ κρᾶσις τρέπει,
 25 Καὶ δὸς τάληθῇ τῷ Δαβὶδ πάντως λέγειν
 Ὡς οἶνος ἐστὶν εὐφροσύνη καρδίας²,
 Ἄλλ' οὐ μαρασμὸς καὶ φθορὰ καὶ πικρία.
 Καὶ γὰρ ἀγαθὸν ἐκ Θεοῦ βότρυν φέρεις,
 Ὅν ἡ λιπαρὰ τῶν μαθημάτων δρόσος
 30 Εἰς ἡδονὴν ἔντεχνον ἐξήνεγκέ σοι.

CCI. Εἰς τὸν μέγαν σίρατοπεδάρχην.

- Πεινώ, σίρατηγέ, καὶ φαγεῖν ἴσως θέλων
 Πρὸς τὴν ἀμολγὴν τῆς χρυσοῦς θηλῆς βλέπω·
 Εἰ δ' ἀργυροῦν δῆπουθεν ἐξοίσεις γάλα,
 * Καὶ δεύτερος πλοῦς³, ἀλλὰ μὴ μέλλε πλέον.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν.

- Ὅρῶν με γυμνὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
 Οὐκ ἀπομετρεῖς τὰς λαβὰς τῶν ἀμφίων;
 Καὶ τίς τὸ ριγοῦν θερμανεῖ μοι σαρκίον,
 Ὡς ζῶν ἀτεχνῶς ζωτικῆς φῶς αἰθρίας;

CCIII. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καρδάμῃ.

- Ἡ δριμύτης δάκνει με τῆς ἀθυμίας,
 Ἡ βραδύτης λυπεῖ με τῆς εὐποιίας·
 Ἡ σὴ δρόσος ποῦ; μὴ γὰρ ἡ φλέψ ἐκρύβη;
 Καὶ τίς πεπανεῖ τῆς ψυχῆς μου τὸ σίῤυφον⁴;

CCIV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καπνομάλῃ.

- Τί τοῦτο; καπνὸς ἐξ ἀποκρύφου μάλης

¹ Cf. cod. Flor. cxxxiii, 4.

³ Cf. Boisson. An. gr. t. II, p. 445.

² Respectu ad Psalm. ciii, 15.

⁴ Cod. τὸν σίῤυφον.

Καὶ κνίσσα δεινὴ τὴν ψυχὴν μου συμπνίγει.
 Πάκτωλέ¹ μου, τὰ ρεῖθρα² τῆς χειρὸς δίδου,
 Ὡς ἂν ὁ καπνὸς ἐκρυῇ τῆς ἀσβόλης.

CCV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὸ σιμάδιον.

* Ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπερφουεσίτης,
 Ἐν ᾗ τὰ πυκνὰ γίνεται βουλευµατα,
 Λευκὴν ἐμοὶ καλύπτει ὁ χρυσοῦς δίδου.
 Δεῖ γάρ με πενθεῖν τὴν σφαγὴν τοῦ συγγόνου.

CCVI. Εἰς τὸν αὐτὸν ὥστε³ πρὸς τὴν δύσιν ἐξεφοῖτα.

Ἡδὺς ἀνασχὼν ἀπὸ δυσμῶν ἐνθάδε
 Φῶς ὀλβίων ἐδειξας ἡμῖν ἐλπίδων.
 Νῦν δέ, σίρατηγέ καὶ δρομεῦ καὶ Φωσφόρε,
 Τὸν ὀρθρον ἀφεις ἄχρη δυσμῶν ἐκτρέχεις.
 5 Καὶ τίς πάλιν ἥλιος ἡµᾶς αὐγάσει
 Τὸ τῆς λύπης ἀδηλον ἐκθλίψας νέφος⁴;
 Τίς δὲ χρυσαυγεῖς ἀφιεῖς μοι λαμπάδας,
 Ἡ θάλψιν ἀβρὰν⁵ ἐκ πυράγρας⁶ ἀργύρου,
 Τὸν τῆς τύχης δύσοισιν⁷ ἐκτρίψει⁸ πόνον;
 10 Ἄρ' οὖν ὀφειλὴν οὐκ ὀφειλὴν ἐκτίσεις;
 Καὶ πῶς ὀφειλῆς δυσπαθῶς⁹ μὴ σίλυνάσῃ
 * Πρὸς τὴν ἀσυμπεράσιον εὐελπισίαν;

¹ Cf. cod. Paris. ccxviii, 29.

² Cf. infra ccxiii, 121.

³ Fort. ὅτε.

⁴ Cf. cod. Flor. xcix, 7.

⁵ Cod. αὐράν.

⁶ Cf. cod. Par. lvi, 8.

⁷ Philes, *De anim.* 387, et cod. Fl. I,

508 : Δύσοισιν βέρος. *Ibid.* 567 : Καὶ
 κινδύνου δύσοισιν ὁδμὴν ἐσχάτου. Cf.

cod. Par. lxi, 2.

⁸ Cod. ἐκτρίψοι.

⁹ Hoc adverbio augenda lexica. Su-
 pra clxiii, 18 : Ἐὰν ὑδεριῶ δυσπαθῶς τὸ
 σαρκίον.

CCVII. Τῷ Δομεστικῷ¹ τῶν ἀνατολικῶν Θερμάτων.

Συχνῶν λαγῶν εὐπορῶν καὶ περδίκων

Μετάδος ἡμῖν τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθόνου·

Καὶ γὰρ τὰ συν ἑστυγήκαμεν κρέα,

Τὸν πλεῖστον αὐτοῖς ἐσιώμενοι χρόνον.

5 Εἰ δ' ἀγανακτεῖς καὶ τρυφᾶν μόνον Θέλεις,

Σὺ μὲν παρ' ἀγροῖς ἐμφοροῦ τῶν ἀγρίων,

Ἡμῖν δὲ καμφθεῖς τοὺς χρυσοῦς πέμπε βρόχους,

Ἐπεὶ κρεμασλὰς πανταχῇ νητίας βλέπω,

Καὶ χῆνας ἀδρούς ἐν σφαγαῖς ἀνευθύνους².

10 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν, πανσέβαστε, φεῖδεται.

CCVIII. Τῷ πρωτοκυνηγῷ³.

Ὡς παντοδαπὸς τῶν φίλων εὐεργέτης

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς καὶ κριθὰς ἵπποτρόφους,

Κυνηγετικῆς⁴ τακτικῆς ἐπιστάτα·

Ὡς ἂν ἔχον τὸ κτῆνος ἀτρόμους πόδας

5 Ἄγῃ παρὰ σέ τὸν φιλοῦντα συχνάκις.

* Καὶ γὰρ βάσις γόνατος, ἐντέρων τάσις

Καὶ βῆμα γοργόν, δαψιλοῦς φάτνης χάρις·

Εἰ δ' οὐκ ἔχει δῆπouθεν ἀδρὸν τὸ τρέφον,

Κἂν ἢ τίς ἢ Κρῆς⁵, ἢ πλερωτὸς τὴν φύσιν,

10 Ὡς τὸν⁶ πάλαι Πήγασον ἐν μύθῳ βλέπεις⁷.

¹ Τῷ Θωμᾶστικῷ Δομεστικῷ cod. Par. fol. 84 v°, et cod. Flor. fol. 196.

² Sic Plautus in *Capitium* iv, sc. 3, 8: *Pernæ* pendent indemnatæ.

³ Πρωτοκυνηγός, *Primus venatorum*, nostris olim et nunc *Grand veneur*: Dignitas numero 41 in Palatio Cpol. ap. Codinum, *De Offic.* cap. 11. Cf. Ducang. s. h. v.

⁴ Cf. cod. Par. 11, 6.

⁵ Alluditur ad Creticos canes velocissimos. Cf. Xenoph. *Ven.* 10, 1. Senec. *Hipp.* 32: Teneant acres lora Molossos, Et pugnaces tendant Cretes Fortia trito vincula collo. *Epigr. de Apro*: Creticus excutitur lunato dente rebellis.

⁶ Cod. male τό pro τόν.

⁷ Deest versus certe unus.

CCIX. *Eis*λέοντα ἐζωγραφεῖμενον¹.

Ψυχὴν σλαθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος
 ἔγραψε καὶλέοντα μὴ δειλιάσας.
 Καινὸν μὲν οὖν καὶ τοῦτο, πλὴν τόγε πλέον
 ὅτι πνοὴν τίθησι μικροῦ τῷ τύπῳ,

5 Τὸν Θῆρα κινῶν τῇ γραφῇ πεπηγμένον.

CCX. Ἄτεροι².

Ἄν οὐκ ἔχων³ κίνησιν ἐν τύπῳ λέων
 Πείθῃ⁴ πειθεῖσθαι τοὺς ὀρώντας ἄθροον,
 Τίς ἂν πνέων φαίνοιτο καὶ ζῶν τοῖς πέλας,
 Ὅταν σφαδάζῃ καὶ πλατύνη τὸ στόμα;
 * 5 Ἐρεύζεται⁵ γὰρ φησιν ἡ Γραφή λέων,
 Καὶ τοὺς παρόντας λήψεται τρόμος μέγας⁶.

CCXI. *Eis* λόγον πρὸς τὸν ἅγιον Λουκιανὸν τὸν μάρτυρα⁷.

Ἄνδρες γεωργοὶ τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ
 Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν φρενῶν⁸ ἐπομβρίας
 Τὰς τῆς ψυχῆς αὐλακας⁹ ἀρδεύσατέ μοι
 Καὶ τὸν λογικὸν ὑποδέξασθε σπόρον.

5 Σκορπίζεται γὰρ μυστικῶς ταῖς καρδίαις,

¹ Iterum infra fol. 77 v°. *Eis* ἐζω-
 γραφεῖμενον ἐν τῇ γῇλέοντα cod. Par.
 fol. 79 r° et cod. Flor. 36 v°. Cod. Vat.
 fol. 182 v° : *Eis*λέοντα ζῶον.

² Infra iterum fol. 77 v°. *Eis*λοαυτό
 cod. Par. fol. 79 v°, et cod. Fl. fol. 36 v°.
 Cod. Vat. 183 r°.

³ ἔχων cod. Esc.

⁴ πείθει cod. Esc. A.

⁵ ἐρεύγεται cod. Esc. Cf. Amos. III, 8.

⁶ μέγας τρόμος cod. Par.

⁷ Αὐθωρὸν *eis* ἀνέγνωσιν cod. Par.
 fol. 245 r°.

⁸ καλῶν pro φρενῶν cod. Esc.

⁹ Eadem metaphora apud Eustath.
 Orusc. p. 30, 64 : Καὶ τὴν ψυχικὴν
 αὐλακα νεώσας ὡς *eis* τρίπολον ἀρουραν.
 Cf. cod. Par. cxiix, 18.

Λιπαίνεται δὲ τῇ δρόσῳ¹ τῆς χάριτος·
 Καὶ γίνεται μὲν εὐφορώτατος σιάχυσ,
 Τρέφει δὲ τοὺς ἔχοντας ἀρρήτων ζύμη.
 Σπείραμι λοιπὸν, ἀλλὰ μὴ λίθων μέσον
 10 (Καὶ γὰρ θνικμός² ἐστὶν ἡ τούτων³ φύσις
 ὅπου μένειν ἄκαρπον εἰκὸς τὸν σπόρον)
 Μήτ' αὖ πάλιν εἰς χέρσον ἀκανθοτρόφον⁴,
 ὅπου βάτοι πνίγουσι τὰς ὑπεκφύσεις⁵.
 * Καὶ τὰς τρίβους δέδοικα τῶν ζώων χάριν,
 15 Μὴ συμπατηθῇ τῆς σπορᾶς ἡ πυκνότης,
 Καὶ τοὺς ὑδατώδεις τε καὶ γλίσχρους τόπους,
 Μήπως ὁ κόκκος ἐνσαπῇ τῇ βορβόρῳ.
 Μόνην ἐπαινώ τὴν καλὴν γῆν ἐνθάδε.
 Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς ἐνσκεδάζω⁶ τὸν σπόρον
 20 Ὀπήποτ' ἂν ἢ τῶν προσεκτικωτέρων⁷.
 Ἕλληνες οὐκοῦν αἰσχυνέσθωσαν πάλιν,
 Εἰ Λουκιανὸς ἄλλος ἡμῖν εὐρέθη.
 Τοῦ Λουκιανοῦ τοῦ παρ' αὐτοῖς βελτίων.
 Ὁ μὲν γὰρ ἀφείς τὸν γελῶμενον βίον⁸,
 25 Θυμηδίαν ἄρρευσίον⁹ ἀντιλαμβάνει,
 Καὶ ζῇ παρесьῶς τῇ Θεῷ σὺν ἀγγέλοις.
 Ὁ δὲ πλατὺς ἀντικρυς εὐρέθη γέλως
 Καὶ παρασυρεῖς ταῖς τρυφαῖς καὶ τοῖς πύτοις
 Κεῖται λυθεὶς ἀκλαυσίος¹⁰ εἰς πόνου τόπον¹⁰.

¹ Cf. cod. Par. LVII, 13.

² τούτου cod. Esc. τούτων cod. Par.

ex corr.

³ Vox addenda lexicis.

⁴ Cf. cod. Par. XLVII, 4.

⁵ Cf. cod. Par. LXII, 69.

⁶ Cf. cod. Flor. cxcviii, 112.

⁷ ὁ μὲν γὰρ ἐλθὼν εἰς ἐκουσίους πό-
νους cod. Par. ex correct.

⁸ Philes, *De plantis*, 344 : ὡς ἂν μέ-
νης ἄρρευσίον ἀνθρώποις ἔαρ.

⁹ Id. *De animal.* 1411 : Δακρύων
ἀκλαυσίον χύσιν.

¹⁰ εἰς πῦρ δακρύων cod. Par. ex corr.

* CCXII. Πρὸς τὸν Δομέσιμον τῶν ἀνατολικῶν Θεμάτων τὸν Ἀτζύμην¹.

Τὸν ἠλοημένον² με ταῖς ἀμαρτίαις,
 Καὶ παντὸς ἐνδύματος ἐξεπισμένον³,
 Καὶ δακρύων κλύσμασιν ἐμπεφυρμένον,
 Καὶ μυστικοῖς ἀνθραξιν ἐμπεφρυγμένον,
 5 Καὶ βασκάνων σλόμασι κατειργασμένον
 Σίτω καθαρῷ δεξιούμενος δίδου,
 Καὶ καρδίαν σιήριζε⁴, Δακιδ ὡς λέγει,
 Καὶ τέρπε τὸν σὸν εὐπερίστατον φίλον
 Ὡς ἡδύς, ὡς ἔγκαρπος, ὡς πλωχοτρόφος,
 10 Ὡς τοὺς φίλους ἄχυρα μικροῦ δεικνύνων
 Οὗς ἡλιος νῦν οἶδε, πανσέβαστέ μου
 Καὶ τῶν Θεμάτων τῆς ἔω Δομέσικε.

CCXIII. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος.

Τῷ μὲν τὰ κοινὰ μὴ σκοπεῖν τῶν πραγμάτων
 Ἄ συχνάκις δίδωσιν ἢ πλάσις φύσις
 Ἐκ τῶν καθ' αὐτὴν εὐπορίστων ὀργάνων,
 ἔχοι τις ἂν δὴ τινα συγγνώμης λόγον·
 5 Τὸ δ' εἰς τὰ καινὰ μὴ παραντίκα τρέχειν
 * Ἄ δεῖ λογικῆς ἀξιούσθαι φροντίδος,
 Μὴ φθὰς ὁ καιρὸς τὸ ξενίζον ἀρπάσῃ,
 Οὐκ ἂν φορητὸν οὐδ' ἀνεύθυνον μένοι.
 Ποῖος γὰρ ἰδὼν ἀκριβῶς ἐν βιβλίῳ
 10 Τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα τοὺς ἀριστίας
 Οὐχὶ παρευθὺς ἐπλερώθη⁵ τοῖς λόγοις,

¹ Τῷ Θανμασίῳ πανσεβάσιῳ codex
 Par. fol. 250 r°.

² ἠλεημένον cod. Esc.

³ ἐξεπισμένον cod. Esc.

⁴ Psalm. ciii, 17.

⁵ Cf. supra xci, 25.

- Καὶ πρὸς τὸν Ἴσον ἦλθε τῷ ζήλῳ τρόπον,
 Κἀν ὡς λαγῶδες¹ δυσχεραίνει τὸν βίον
 Σκιὰν θρωῶν καὶ σχεδὸν παραπεύνας;
 15 Πῶς οὖν σε, Νιρεῦ², μὴ κροτήσω τοῖς λόγοις,
 Ὃς ὑπὸ τοῦτον ὥράθης τὸν ἥλιον
 Κάλλιστος ἀνδρῶν ἐν σφαγαῖς ἀλλοτρίων;
 Ἢ πῶς τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἀνείρξω σοι χρόνον,
 Ὃς βασκάνοις ὕμνασι τὰ κρεῖττω βλέπει;
 20 Τῆς γὰρ ἐαυτῷ φθαρτικῆς ἀπλησίίας
 Ἀναιρετικῇ τῶν λόγων ἡ δύναμις,
 Ἢ τήνδε τὴν γῆν εὐπετῶς³ διατρέχει,
 Δεικνῦσα μικροῦ καὶ φθαρείσας τὰς φύσεις.
 * Ἀλλ' εἰ μὲν ὑπέκλυπες ἡ τέχνης νόμοις
 25 Ἢ μετρίαις δῆπουθεν ἀρχαῖς πραγμάτων,
 Ἦν ἂν ὁ παρὼν εὐχερῆς ἡμῖν λόγος.
 Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τεχνικὸν πάντα κρότον
 Εἰ πατρίδος λέγει τις ἢ γένους κλέος,
 Ἐκ τῶν φυσικῶν σεμνυνῶ σε φασμάτων⁴,
 30 Παρεῖς τὰ μικρὰ, μὴ τὰ μείζω φαυλίσω.
 Πατρὶς μὲν οὖν σὴ πᾶσα πατρὶς Αὐσόνων,
 Ἀνθ' ὧν καθαιρεῖς τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων,
 Κλεινὴ σίρατηγέ, τῇ προκώπῃ⁵ σου σπάθῃ.
 Γένος δέ σοι πᾶς, εἴ τις ἐν μάχαις γίγας,
 35 Εἴς ἀντὶ πολλῶν εὐδρομῶν πρὸς τὰ ξίφη
 Καὶ νῶτα φυγῆς ταῖς βολαῖς μὴ δεικνύνων.

¹ Proverbialis est leporum timiditas, de qua cf. *Thesaur.* t. V, col. 29 D, s. v. Λαγῶδες.

² Nireus, homo admodum formosus, de quo Hom. *Il.* B, 671.

³ Psellus, cod. Par. 1182, fol. 8 r°: Εὐπ. εἶχε πρὸς τὴν μάθησιν.

⁴ πραγμάτων et supra φασμάτων cod.

⁵ προκώπῃ cod.

Εἰ μὴ γὰρ ἰδρὼς τῶν μελῶν¹ ἀποβρέοι
 Καὶ τραυμάτων αὐλακας² ἢ σὰρξ λαμβάνοι,
 Τοὺς δεσποτικούς οὐκ ἐπαινεῖς μαργάρους,
 40 Ἐφ' ὧν ὁ πατήρ εὐτυχῶς ἠνεγκέ σε
 Σοφῇ συναφθεῖς αὐσονάρχου συγγόνῳ.
 * Ἐχρῆν γὰρ εὐθὺς ἐκ φυλῆς ὑπερτάτης
 Τοσοῦτον ἡμῖν ὠργανῶσθαι γεννάδαν³.
 Ὡς δὲ ἐρυθρὸς ἐκ τομῆς ἐναντίων
 45 Καὶ βασιλικῶς πορφυρόχρους⁴ τυγχάνεις⁵.
 Κάλλοισγε μὴν σώματος ἀκμαῖον φέρων,
 Ὡ χαρίτων κίρνησιν ἢ φύσις χροῶς,
 Οὐχ ὡς ταῶς⁶ γαυριᾶς ὁ ρικνόπους⁷,
 Ὅρων ἐπ' αὐτὰς τῶν πτερῶν τὰς λαμπάδας,
 50 Ἀλλ' ἀπατηλὴν τὴν βαφὴν ταύτην κρίνων
 Ὡς ἀνθέων ὑπαρξιν εἰς ὥραν θέρους,
 Κοσμεῖς ἀφανεῖ τὴν ψυχὴν εὐεξία
 Καθ' ἧς ὁ ρευσίδες οὐ φρυάσσεται⁸ χρόνος.
 Φρενῶν δὲ μεσίτην εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν,
 55 Ἡρακλὲς Ἑρμῇ, καὶ σφριγᾶς πρὸς τὰς μάχας
 Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκη
 Πηρσιῆρσιν⁹ ὀργῆς τὴν καλὴν θήγαν σπάθην,
 Καὶ πρὶν μὲν ἔλθεῖν εἰς βελῶν περιστάσεις,
 * Ὅρᾶς ἱλαρὸν ὀπλικὸν χέων μέλι.
 60 Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ¹⁰ τοῦ κινδύνου,

¹ μέλλων cod.² Cf. cod. Par. cxlix, 18.³ Cod. ὠργανῶσθαι γεννάσαν.

⁴ Meliten. 1893 : Καὶ βύσσαν πορ-
 φυρόχροον ἐκ λίθων καὶ μαργάρων. Id.
 247h : Τῶν μὲν γὰρ ῥόδων ἡ πληθὺς
 ἰσλάτο πορφυρόχρους.

⁵ Leg. τυγχάνοις.⁶ σὺ vel alia syllaba deest.⁷ ρικνόπους cod. Vox addenda lexicis.⁸ φριάσσεται cod.⁹ Cf. cod. Par. cxlix, 52.

¹⁰ Cod. Par. xxi, 6 : Εἶδες τὸ πῦρ
 ἐκεῖνο τῆς ἀληθείας.

- Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις
 Καθάπερ ὄξυς καὶ πολυσίροφος δράκων
 Ὄταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς¹ ἐρπύση
 Καὶ τὸν μαχιμώτατον αὐτῶν ἀρπάσῃ.
- 65 Μισεῖς δὲ μικροῦ τὰς κλοπὰς καὶ τοὺς λόχους
 Οἱ γυμνὸν οὐκ ἔχουσιν ἐν μέσῳ ξίφος·
 Τὴν γὰρ κατὰ πρόσωπον² ἡσπάσω μάχην,
 Ἐν ᾗ καθαρῶς ἡ φύσις γινώσκεται.
- Πῶς, ὦ σίρατηγέ, καὶ τὰ λοιπά σου φράσω
- 70 Γλώσσας τε καὶ σλόματα μὴ φέρων δέκα
 Καὶ χαλκίου κώδανος ὀξυφωνίαν!
 Πολλοῖς μὲν ἐχθροῖς τὴν σφαγὴν ἐξεργάσω
 Μαργῶσιν αὐτοῖς προσβαλὼν κατὰ σλόμα,
 Πολλοῖς δὲ συχνὰς ἐξεπόρθησας πόλεις
- 75 Βαλὼν ἐπ' αὐτὰς τετραχῇ τέμνων³ δόρυ,
 Τὴν δὲ σίρατιὰν τακτικῶς διεξάγων
- * Πειθοῖ λογισμῶν καὶ σιομοῖς⁴ καὶ θαρρύνεις,
 Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν ἐκιδάσκεις ἀνδρίαν,
 Ὡς ἂν πρὸ καιροῦ ζωγράφῳσι⁵ τὴν τύχην
- 80 Γυμνασικῇ δῆπουθεν ὀξυχειρίᾳ⁶.
 Τοιοῖσδε καλοῖς ἐντραφεῖς ἐκ σπαργάνων
 Εἰς ἀνδρικήν ἐφθασας αὐτίκα σιάσιν·
 Φρονήσεως γὰρ ἀναμασεύσας γάλα⁷
 Καὶ πραγμάτων ἄρρητον ἰσχὺν κερδάνας
- 85 Ἦρως ἀτεχνῶς καὶ χρυσοῦς ὠφθης γίγας,
 Τὸ σχῆμα τῆς γῆς εὐκλεῶς διατρέχων

¹ Philes, *De elephant.* v. 247.² Cod. Flor. 1, 807: Πρὸς τὴν κατὰ
 πρόσωπον ὀπλομαχίαν.³ Fort. τέμνων?⁴ Cod. σιομεῖς.⁵ Fort. ζωγραφῶ σοι?⁶ Cf. cod. Flor. xcvi, 54.⁷ Cf. cod. Par. xiiii, 24.

- Ὄσσην δ' λαμπρὸς οὐ παρήλθε φωσφόρος.
 Ποῖος γὰρ εἰς ὃν ἐσφρατήγησας τόπον,
 Οὐκ εἶδε συχνούς ἐν σφαγαῖς τοὺς βαρβάρους;
 90 Ἡ ποῦ σε τῆς γῆς οὐχ ὄρᾳ πᾶς ὀπλίτην
 Κοσμοῦντα πυκνῶς τοῖς λαφύροις τὰς πόλεις,
 Μᾶλλον δὲ τοῖς αἵμασι τῶν ἀλλοτρίων
 Βασιλικῶς βάπτοντα μικροῦ τὴν κτίσιν,
 * Ἴν' εἴ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς¹ ἐπιτρέχοι²,
 95 Τὸ κύρος ἀθρῶν τῆς βαφῆς ἀνατρέχοι.
 Καὶ μὴ τυραννὶς ληστρικῆς ἀπλησίίας
 Ἐνταῦθα χωρῇ προσβολαῖς πολυτρόποις,
 Οὐδ' ἡ βασιλεὺς ἐκ θεοῦ κεχρισμένος
 Τὰς εὐτόνους πτήγνυσι τοῦ κράτους βάσεις,
 100 Ὡς ἂν τὸ κοινὸν ἀσφαλέστερον μένοι;
 Τίς, ὦ σφραττήγ', τίς σπορεὺς ἐσπαρκέ σε;
 Ποία δὲ νηδὺς ἐκ σπορᾶς ἠνεγκέ σε;
 Ποῖος δὲ μαστὶς μητρικῶς³ ἔθρεψέ σε;
 Πόθεν προελθὼν ὠλβιώθης⁴ τὴν φύσιν;
 105 Ποίας ῥόδων χάριτας ἐνθεῖς ταῖς γυνάθοις
 Ἐὰρ φυσικὸν τῷ προσώπῳ σε⁵ γράφει;
 (Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸ μουσικῶς ἀνατρέχει
 Τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλλος ἀνθοῦν εἰς βάθος·)
 Τίς τὴν πυρίνην γλῶττιαν ἐσλόμωσέ σοι,
 110 Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν⁶ πυρπολεῖς τῶν βαρβάρων,
 Ὅταν κατ' αὐτῶν συγκροτῶν παροτρύνῃς
 * Τοὺς ὑπὸ τὴν σὴν δεξιὰν τεταγμένους;

¹ Cod. Flor. 1, 377 : Μὴ ποῦ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ.

⁵ Fort. σου γράφει.

² ἐπιτρέχει et supra ἐπιτρέχοι cod.

⁶ Cod. Flor. cciv, 79 : Δι' ἧς τὸν

³ Cod. μητρικός.

ἐσμὸν συστειλεῖς τῶν βαρβάρων. Cod.

⁴ ὠλβιώθης cod.

Par. ccvii, 9 : Σοδῶν τὸν ἐσμὸν τακτικῶς τῶν βαρβάρων.

- Τίς τὸν καλὸν τράχηλον ἐκράτυνέ σοι,
 Τένοντα πυκνὸν συμβαλὼν τοῖς σπονδύλοις,
 115 Ὡς ἂν τὰ κοινὰ τοῦ σίρατοῦ φέρῃς βάρη
 Σοφῶς ἐνεγκὼν τὸν ζυγὸν τῶν πραγμάτων;
 Τίς νῦντά σοι παρέσχε καὶ σιέρνων πλάτος,
 Ἐν οἷς προωθεῖς¹ ἐξελαύνων τὰ σίφι, ἢ
 Ἄν ἤ τις αὐτοῖς δυσμαχοῦσα πυκνότης;
 120 Τίς τὰς καλὰς σου χεῖρας ἐξ ὧμων χέας
 Ἀναστομοῖ² τὰ ρεῖθρα τῆς εὐποιίας,
 Ἄς τόξα χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶς ἀγκύρας
 Ἡ συστιάδην ἐδειξεν ὀπλομαχίᾳ³;
 Τίς καὶ πλερωτοὺς ὄργανοί σου τοὺς πόδας,
 125 Εἰ δυσβάτους δὴ τινὰς ἀμείβῃς τόπους,
 Ἡ μᾶλλον εἰ χρη συμβαλόντας ἀθλίως
 Δρόμῳ προχωρεῖν καὶ τροπῇ τοὺς βαρβάρους;
 Εὐθὺς γὰρ αὐτοὺς ὥστε δειλοὺς δορκάδας
 Αἰρεῖς κυνικὸν ἐκμιμούμενος δρόμον,
 * 130 Καθ' ὃν ὑλακτεῖς καὶ τὰ κύκλῳ σου βλέπεις,
 Τὰ δυσμενῇ δῆπουθεν ἐσθίων κρέα.
 Τίς ἄρα Περσεὺς ἀνεβιδάσατό σε,
 Πολλάκις εὐρῶν⁴ εἰς τὸν ἵππον τῆς μάχης;
 Χείρων δὲ τίς κένταυρος ἐκ λόχμης τρέχων
 135 Καὶ παιδαγωγῶν εἰς λαγῶς καὶ παρδάλεις
 Καὶ πάντα νεβρὸν ταῖς βολαῖς ταῖς εὐσλόχοις
 Θηροκτόνον⁵ καλλιστόν εἰργάσατό σε;

¹ *De animal.* 1666 : Ταύτην προωθεῖ τὴν δυσαισθητον φύσιν.

² *Cod. Anaslomoi.* *Cod. Flor.* 1, 500 : Ἀναστομοῖ τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαχνίας. *Cod. Paris.* xi, 95 : Καὶ βλύζε μοι τὰ ρεῖθρα τῆς εὐποιίας. *Id.* lix, 26 : Καὶ

συνάγεις τὰ ρεῖθρα τῆς εὐποιίας. *Supra* ccxiii, 3 : Τὰ ρεῖθρα τῆς χειρός. Cf. Jo. Diac. ap. *Band. Catal.* I, p. 375, v. 83.

³ Cf. *cod. Flor.* 1, 807.

⁴ *Fort.* αἰρών?

⁵ Cf. *cod. Flor.* ccxiii, 72.

Ποῖον δέ σοι ῥόπαλον ἐξ Ἡρακλέος
 Τὰς ἐθνικὰς ἀνεῖλεν ὑδρογοργόνας¹;
 140 Ποῖαν λεοντὴν τῆς Φυῆς ἐνημμένης
 Γυμνὸς πρὸς ἐχθροὺς καὶ βελῶν ἔξω τρέχεις;
 Οὕτω δὲ λαμπρὸς εὐρεθεῖς τοῖς πρακτέοις,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς προσφύῃς ἢ τῷ κλάδῳ
 Τῆς βασιλικῆς ἐμφορηθέντι δρόσου,
 145 Φρονεῖς² ταπεινὰ καὶ σκοπεῖς τὸ συμφέρον,
 Καὶ τὸν λογισμὸν τῆς ψυχῆς τὸν ἱππότην
 * Εἰκῇ³ προχωρεῖν οὐκ ἔῃς ὁ γεννάδας·
 Καὶ πωλοδαμνεῖς εὐφυνῶς καὶ κοσμίως
 Τὸ σχῆμα τηρῶν μὴ λαθὼν διεκπέση⁴
 150 Καὶ συντριβῇ τὸ σῶμα τῆς εὐδοξίας·
 Καὶ γὰρ κατασπᾶς γαυριῶντα τὸν τύφον,
 Καὶ τοὺς κενοὺς ἀνθρακας αὐτοῦ σβεννύεις
 Τῶν ὀμμάτων ἔτοιμον ὕγρὸν ἐκθλίβων.
 Ἀλλὰ γὰρ ἰδοὺ καὶ δικαστὴν σε βλέπω
 155 Καὶ δημαγωγὸν καὶ κριτὴν ζυγοστιάτην,
 Καὶ ῥητορικῆς αὐτοπύρσευτον⁵ σίῶμα·
 Καὶ νοῦν σίεαρον καὶ βραβευτὴν ἀγχίνουν·
 Καὶ τὸ πρὸς ἐχθροὺς ἡρεμεῖ τυρβασμὰ⁶ σοι.
 Ποῖος γὰρ ἂν Σόλων σε μὴ γνοὺς θαιμάσοι
 160 Τὸν τῆς παρ' ἡμῖν Ἀττικῆς νομογράφον;
 Ποῖος δὲ σεμνὸς ἐκ Στοᾶς⁷ ἰδὼν Πλάτων

¹ Vox addenda lexicis.² Cod. φονεῖς.³ Cod. εἰκεῖ.⁴ Vid. infra cclxii, 9.⁵ Hac voce augenda lexica.⁶ Cod. Paris. v, 12 : Ἐπὶ πλοῦ καὶ
 ῥοῆς τυρβασμάτων. Id. lxxii, 6 : Τυρ-
 βασμάτων λαίλαπος ἀντιπνευσόσης. Et
 cxxix, 15 : Ἐν μυχοῖς τυρβασμάτων.
 Cod. Vat. xiii, 24 : Ἐκ τῶν περιτῶν
 τῆς ψυχῆς τυρβασμάτων. Cf. cod. Coisl.
 146, fol. 11 r°.
⁷ Metonymizēne an ignorantiae hoc
 tribuendum?

- Οὐχὶ παρευθὺς μετριάσει τοῖς νόμοις;
 Ἡ τίς παρελθὼν εὐφύης Δημοσθένης,
 Εἴ σου σὺ τοῖς πράγμασι τὰς ψήφους δίδως,
 * 165 Οὐ χαλεπανεῖ¹ πρὸς τὸ κάλλος τῶν λόγων,
 Ὡς πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἐλλιπῶς ἔχων;
 Καὶ γὰρ συναιρεῖς καὶ μερίζεις εὐσκόπως,
 Καὶ τῶν παρ' ἀμφοῖν ἀκροώμενος λόγων
 Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς² τῶν πραγμάτων,
 170 Καὶ τῶν περιττῶν ἐξελαύνων τὸν ζόφον³
 Τοῖς οὐ περιττοῖς εὐγενίζεις⁴ τὴν δίκην.
 Ὡς ἂν μεταξὺ τὸ προσῆκον ἀρπάξης
 Τὴν τῶν δικαστῶν ἐξελὼν ὑποψίαν,
 Καὶ μὴ τις ἐξῆς δυσμενὲς δικασπόλος
 175 Εἰς λῆμμα⁵ λαθὼν συγκαλύψῃ τὴν θέμιν.
 Ἰδεῖν δὲ μακρὰν ἀπὸ συμβόλου γρίφου⁶
 Κατασλοχασίην ἀκριβοῦν εἰθισμένον.
 Καὶ Λυγκέως⁷ ἔμεινας αὐτοῦ βελτίων.
 Νικᾶς δὲ θυμὸν ἀκρατῶς ῥέοντά σοι
 180 Καλῶ τὸ κακὸν εὐγενῶς ἀνατρέπων.
 Θεοῦ δὲ χωρὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἂν θέλοις.
 Ὁ πρῶτον ἀπλῶς τῶν καλῶν ἐνεστί σοι.
 * Καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πανταχῇ γῆς κομπάσεις
 Νικητικὸς ἀγῶνας ἀνηρημένος,
 185 Ὡς ἂν ὁ μακρὸς καὶ πολύτροπος χρόνος
 Ἄλλον σε Σαμφῶν εὐτυχίῃσιν πρεσβύτην,

¹ Cod. χαλεπανεῖ.⁵ Cod. λῆμα.² Conf. cod. Flor. XLIII, 13, et CCIX,⁶ Versus unus deesse videtur, ut ex constructione prorsus turbata colligitur.

23.

³ Cod. πόθον et in marg. ζόφον. Cf.⁷ Cod. Λυγκέως. Id. cod. Flor. I, 483:

cod. Par. CCVIII, 88.

Κἂν ὡς ὁ Λυγκεύς (cod. Λυγγεύς) καὶ τὰ μακρὰν σου βλέποι.

⁴ Cf. cod. Par. XI, 41.

- Ὅς τὴν πολιὰν τῶν γερόντων αἰσχύνῃ,
 Τοῖς φιλάτοις παιδεύμα σαυτὸν εἰσφέρειν
 Καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὴν τιμὴν ἀπευθύνων·
 190 Ἐτύγχανες γὰρ ἐκ τριχὸς πρώτης γέρων,
 Δεικνὺς παρευθὺς ἐντελῇ σου τὴν φύσιν,
 Καὶ παραγυμνῶν¹ τῶν φρενῶν τὸ πᾶν βάθος
 Ἐν τοῖς παραφθέγμασι τῶν ψελλισμάτων²,
 Καὶ τοῖς προγυμνάσμασι τῶν ἀθυρμάτων·
 195 Τὸ δὲ προμηθὲς³ ἀκριβῶς πρὸς τοὺς φίλους,
 Ὁ δὲ πλατυσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὰς δόσεις,
 Ὁ δὲ γλυκασμὸς τῶν ἐπὶ ταύταις λόγων,
 Ἐν οἷς ἀτεχνῶς ἀστέϊξῃ πρὸς χάριν·
 Σήμαντρα δὴ σοὶ ταῦτα φιλοστοργίας⁴,
 * 200 Ἄνερ μεγαλόδωρε⁵ καὶ πτωχοτρόφε.
 Τίς ἄρα τὸν σὸν οὐκ ἐθαύμασε τρόπον,
 Κἂν ἢ πονηρὸς, κἂν δυσαισθητος⁶ μένοι,
 Κἂν βόσκανον πῦρ τὴν ψυχὴν τούτου φλέγῃ
 Παραῤῥιπισθὲν ἐκ τιμῆς ἀλλοτρίας;
 205 Τίς ἡλίου πρόσλαμψιν⁷ εἰς μεσημβρίαν
 Χειρὸς ταπεινῷ συσκιᾶσει δακτύλῳ;
 Τίς μετρίᾳ κύλικι θαλάττης χύσιν,
 Τίς ἀέρος δύναμιν ὀσπράκου σκέπη,
 Τίς φύλλα φυτῶν ἐξ ἐνὸς βαλαντίου,
 210 Τίς ψάμμον ὑγρᾶς ἐν μιᾷ προκολπίδι⁸,
 Τίς καὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων φθόνος

¹ Metaphor. Infra cxxvi, 6 : Καὶ παραγυμνοῖς τὴν στομωθεῖσαν σπάθην. Cod. Flor. xli, 9 : Καὶ παραγυμνῶ τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

² Cod. Par. cxxviii, 9.

³ Cod. προμηθεύς.

⁴ Conf. cod. Flor. cxlvi, 7.

⁵ Cf. cod. Par. i, 13.

⁶ Cod. Par. lviii, 51 : Κἂν δυσαισθητος μένω. Cf. et xciii, 6.

⁷ Cf. cod. Flor. cxlvi, 18.

⁸ Vox addenda lexicis.

- Κρύψει τοσοῦτον ὄντα φαυλίσας τάχα;
 Ἄλλοις μὲν οὖν ἄχαρις ὁ δρομεὺς χρόνος
 Οἷς κέρδος οὐδὲν ἀπλανῶν¹ βίος φέρει,
 215 Πλουτοῦσι καὶ τρυφῶσι καὶ γαυρουμένοις·
 Ἡ σὴ δὲ καινὴ καὶ δυσεύρετος φύσις,
 Ἐπὶ τὸ κοινῇ συντελοῦν δεδειγμένη,
 * Τὴν παραγωγὴν βελτιοῖ τῶν πραγμάτων.
 Ἀνθίσταται δὲ τῇ μετάρσει τοῦ χρόνου
 220 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἡ προκόπιουσα χάρις².
 Ὅλως γὰρ οὐδὲν ἐσὶν ἀνθρώποις μέγα
 Καὶ κρεῖττον ἀπλῶς τῶν κατὰ φύσιν λόγων,
 Ὅ μὴ κατορθοῦν ὡς τὸ ῥᾶσιον ἰσχύεις·
 Ὅ νοῦς ἀποχρῶν εἰς τὸ δεῖξαι τὴν φύσιν
 225 Ἦν εἶχεν Ἀδὰμ ἐκ Θεοῦ πεπλασμένος
 Πρὸ τῆς πονηρᾶς ἐκτροπῆς τῆς ἐν ξύλῳ!
 Ὅ καρδίας ἀπειρον εἰς πάντα πλάτος,
 Ὅ ξύμπαν ἀπλῶς ἀρετῆς εἶδος φέρει,
 Τὰ τῶν παλαιῶν συγκαλύψαν πρακτέα!
 230 Τίς ἦν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοσοῦτον ὀπλίτην;
 Τίς ἦν Ὀδυσσεὺς πρὸς τοσοῦτον ἀγχίνουν;
 Ὅμηρε Θανὼν καὶ σιγῶν καταισχύνου·
 Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἰς τὸ μέλλον εἰργάσω,
 * Μυρμιδόνας δὴ τινὰς ἡμῖν ἐκφράσας
 235 Ἐφ' οἷς Ἀχιλλεὺς τακτικῶς ἐγαυρία·
 Ναὶ κρύπτει σαυτὸν εἰς μυχοὺς γῆς ἐσχάτους
 Τῆς σῆς καταγνοὺς συγγραφῆς ἀχρησίαν·
 Ὅ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῦ σίρατοῦ πρωτοσίτης
 Ὅ λαμπρὸς Ἀνδρόνικος, ὁ χρυσοῦς γίγας,

¹ Leg. ὁ πλανῶν. Cf. infra ccli, 1. — ² Cod. χάρις et supra σῆσις.

- 240 Ὁ νοῦς ὁ πυκνός, ἡ Θεόδοτος¹ χάρις,
 Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων,
 Παρήλθε τοὺς σοὺς ἀκριβῶς ἀριστίας.
 Ἄλλ', ὦ σίρατηγέ δεξιῶν ἔργων φύσις,
 Χρυσαῖς ἔδει σιήλαις σε κοσμεῖν τὸν μέγαν
 245 ἕως πύλου κάτωθεν ἡρμέναις τρίτου,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς ἐκδιδάξαι τὴν κτίσιν
 Ἄς ἐκ βρέφους² ἔδειξας ἀνδραγαθίας.
 Ἡρακλὲς ἀπρόσιτε, Θερμὲ γῆς ἄρες,
 Ἄλλ' οὐκ ἐπαινεῖς τὸν χρυσὸν πρὸ τῶν λόγων,
 250 Ἐν οἷς σε Φιλῆς εὐπραγοῦντα σεμνύνει·
 Ποίας γὰρ ἡμῖν συμφορὰς ἀποκρύφους
 * Οὐχ ὡς μαχητὰς ἐκδιώκεις αὐθάδεις,
 Ῥιπιδῶν ἐπ' αὐτοὺς τὰ χρυσόσμηκτα³ ξίφη;
 Τίνας δὲ πικροὺς καὶ δριμεῖς αὖθις πόνους.
 255 Ὁ σὸς γλυκασμὸς οὐκ ἀφίστησι φθάνων;
 Πλὴν ζῆθι νικῶν εὐτυχῶς τοὺς βαρβάρους
 Καὶ χαῖρε λαμπρῶς καὶ κροτοῦ καὶ φαιδρύνου,
 Γέροντας ἀθρῶν εὐκλεεῖς τοὺς φιλτάτους,
 Καὶ τέρπε τοὺς σοὺς τοῖς καλοῖς ἔργοις φίλους,
 260 Καὶ τῶν λόγων τὸ δῶρον ἀσμένως δέχου.

CCXIV. Εἰς σπάθην τοῦ αὐταδέλφου⁴ τοῦ αὐτοκράτορος.

Θεοῦ μὲν ἰσχὺς τὴν ἐμὴν τείνει σπάθην,
 Ἐγὼ δ' ὑπουργῶ πρὸς τὸν ἐν μάχαις πόνον.
 Στερρόδς γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ θαρσῶν ὀπλίτης,
 Εἰ μὴ κατ' ἐχθρῶν ἡ Θεοῦ φθάνοι σπάθη.

¹ Cod. Par. LXI, 175 : Εἰς Θεόδο-
τον χάριν.

² Cf. cod. Flor. I, 346.

³ Cod. χρυσόσμηκτα. Vox addenda
lexicis.

⁴ Cf. infra CCXXXIV.

CCXV. Ὅμοιοι.

Τομὸν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶν ὄπλον φέρων
 * ἔχοιμι τὴν ἀνωθεν ἰσχὺν ἐν μάχαις·
 Χωρὶς γὰρ αὐτῆς, οὐδὲ τὸ ξίφος, ξίφος,
 Ἀλλ' ἄχθος ἀργὸν εἰς περιστάσιν φόβου.

CCXVI. Ὅμοιοι.

Ἐξωσμένος μὲν εἰμι ῥομφαίαν τάχα,
 Θεοῦ δὲ χωρὶς εὐτυχεῖν οὐκ ἰσχύω·
 Ναρκᾶ γὰρ ἡ χεὶρ· εἰ δὲ παρὼν θαρρύνουι,
 Οἱ δυσμενεῖς οἴχεσθε, Σαμφῶν ἐνθάδε.

CCXVII. Πρὸς τὸν Δομέσικον τὸν Ἀτζύμην.

Τί τοῦτο ναρκᾶς¹; ἀλλὰ μὴν οὔπω ψύχος,
 Οὐ μὰ τὸ τῆς ἐμῆς σε² καρδίας ἔαρ,
 Ὅ τῳ παρατρέχοντι μὴ ρεύσαις³ χρόνῳ·
 Πλὴν ἄλῃς ἡμῖν καὶ κριθὰς ἔχων δίδου.

CCXVIII. Τῳ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ διὰ κριθήν.

Πρὸ τοῦ Θέρους ἄμοχθον εἰ δώσεις Θέρος,
 Πυροὺς παρασχών καὶ κριθάς μοι τῳ ξένῳ,
 * Καὶ βαρεῶν ἄμοχθον ἐργάσῃ Θέρος,
 Περσεῦ, Θεριστὰ δυσμενοῦς πανσπερμίας.

CCXIX. Ἐπίγραμμα εἰς⁴ τὸν ναὸν ὃν ἀκοδόμησεν ἡ τοῦ πρωτοστράτορος⁵
 σύμβιος, ἀποθανόντι τῳ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἡ μὲν διὰ σοῦ πᾶσα τῶν ὄντων φύσις

¹ Cod. ναρκᾶ.

² Fort. γε pro σε? Nam ἰκνοῦμαι
 sive ἰκετεύω, ut alias, hic suppleri non
 potest, ob negationem in principio versus.

³ Leg. ρεύσαι.

⁴ Εἰς τὸν ζωσίῃρα τοῦ ἐπ' αὐτῷ οἰκο-
 δομηθέντος ναοῦ cod. Par. 12 v°.

⁵ Martha uxor erat protostratoris
 Michaelis Glabæ. Vid. infra, ccxxiii. ti-
 tulum ex cod. Flor.

- Οὐ δύναται χωρεῖν σε τὴν πρώτην φύσιν ·
 Πληροῖς γὰρ αὐτήν, ἀλλὰ καὶ πλείων μένεις¹,
 Θεοῦ Λόγε ζῶν, καὶ δρακὶ τὸ πᾶν φέρων,
 5 Κἂν σὰρξ ἀληθὴς εὐρεθῇς περιγράφῃ,
 Ψυχᾷς δὲ πισταῖς μυστικῶς ἐνιδρύῃ²,
 Μονὴν³ σεαυτῷ πηγνύων ἀθάνατον.
 Οὐκοῦν δέχου τὸν οἶκον ὃν τέτευχά σοι ·
 Δεικνύντα σαφῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν σχέσιν ·
 10 Τὸν σύζυγον δὲ Φεῦ τελευτήσαντά μοι
 Καὶ τῆς χοϊκῆς ἀπανασίαντα⁴ σιέγης,
 * Οἰκισον εἰς ἄφθαρτον αὐτὸς πασιάδα ·
 Κάνταῦθα τηρῶν τὴν σορὸν τοῦ λειψάνου,
 Μὴ τις ἐνεχθῇ συντριβῇ τοῖς ὁσίοις.
 15 Πρωτοσίρατορ, καὶ ταῦτα σὴν δήπου χάριν
 Ἡ σύζυγος πρὶν, ἀλλὰ νῦν Μάρθα⁵ γράφει.

CCXX. Εἰς τρεῖς μάρτυρας ἐκ προσώπου τινὸς Τζιμισχῆ.

Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς τῆς ψυχῆς γράψας μέσον
 Καὶ νῦν μεταξὺ τῆς σίλοᾶς ταύτης γράφω ·
 Ὑμεῖς δέ με γράφοιτε τῶν ζώντων μέσον,
 Φησὶ Τζιμισχῆς τῇ τριάδι τῶν τύπων.

CCXXI. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Οὐρανὲ βροντῶν ἐκ νεφῶν Θεοδρόσων⁶,
 Αὐχμὸν πονηρὸν ἐξ ἀναργύρου πνίγους
 Ἡ λῦσον ἡμῖν, τὸν χρυσοῦν ὁμβρον⁷ χέας,

¹ μένοις cod. Esc.

² ἐνιδρύνη cod. Esc.

³ μόνον cod. Esc.

⁴ Cod. Flor. xcν, 93.

⁵ Infra cxxiii, 23.

⁶ Cf. supra cixxiiν. 1.

⁷ Cod. Flor. i, 94 : Ἀργυροῦς ὁμβροὺς χέων.

Ἡ δεῖξον ἀμείλυν· οὐ βραχὺς γὰρ ὁ χρόνος·
 5 Ἡ δὲς τὸν ἀτμὸν δαψιλῇ τῶν ἐλπίδων,
 * Ὡς ἂν¹ τὸ λυποῦν εὐμενεῖ² σβέσῃ δρόσῳ.

CCXXII. Εἰς κἀνδηλαν ἀφιερωθεῖσαν τῇ Θεομήτορι.

Ἄσβεστέ λαμπὰς, ἀργυροῦν λύχνον δέχου·
 Χρυσῇ γὰρ εἰ σὺ, καὶ τὸ Φῶς τὸ σὸν μέγα,
 Δι' οὗ τὸ βαθὺ τῆς ἀρᾶς ἦρθη σκότος,
 Φωτιστικὴν³ χέαντος ἀνθρώποις χάριν.
 5 Καὶ λῦσον ἀγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον
 Πηγὴν σε φωτὸς εὐτυχοῦντος⁴ ἐν βίῳ·
 Φοβεῖ γὰρ ἡ νύξ τῶν παθῶν με, παρθένε,
 Τὴν μουσικὴν εἵργουσα λαμπάδα βλέπειν.
 Τὸ γοῦν σιέαρ φέρουσα τῆς εὐσπλαγχνίας
 10 Τερασίων ἐλλαμψιν ὑπάναπλέ⁵ μοι,
 Καὶ γνώσεως Φῶς ταῖς ἐμαῖς δίδου τρίβοις.

CCXXIII. Ἐκ⁶ προσώπου τῆς πρωτοσφρατορίσσης, εἰς τὸν κοσμήτην
 τοῦ ναοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἐπὶ Θανάοντι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

* Ἄνερ τὸ Φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου·
 Καὶ τοῦτό σοι τὸ δῶρον ἐκ τῆς συζύγου.
 Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἄγρυπνος ἐν μάχαις λέων
 Ὑπνοῖς⁷ ὑπελθὼν ἀντὶ λόχμης τὸν τάφον.
 5 Ἐγὼ δέ σοι τέτευχα πετραῖαν σιέγην,

¹ Fort. ὅς ἂν.
² Cod. εὐμενῇ.
³ Eustath. Opusc. p. 258, 87: Βασι-
 λικῶ καὶ φωτιστικῶ χρίσματι.
⁴ Prius erat ἐντυχοῦντος.
⁵ Cod. Par. cxciv, 4.
⁶ Ἐπιτύμδια εἰς τὸν πρωτοσφράτορα

τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
 cod. Mon. fol. 102. Εἰς τὸν πρωτο-
 σφράτορον (sic) τὸν Γλαβᾶν ὡς ἀπὸ τῆς
 αὐτοῦ γυναικὸς ἐπιτύμδιοι cod. Flor.
 224 v°, versus xxii, si recte numeravit
 Bandini.

⁷ Cod. Esc. ὕπνος.

- Μὴ πάλιν εὐράν ὁ σίρατός σε συγχέη,
 Κἄν δεῦρο τὸν χοῦν ἐκτινάξας ἐκρύβης,
 Ἡ τοῦ πάχους ρεύσαντος ἡρπάγης ἄνω,
 Πᾶν ὕπλον ἀφείς ἐκκρεμές τῷ πατρίᾳλω¹.
 10 Τὰς γὰρ ἐπὶ γῆς ἐβδελύξω πασιδάδας,
 Ἐν εὐτελεῖ τρίβωνι φυγῶν τὸν βίον,
 Καὶ πρὸς νοητοὺς ἀντετάξω σατράπας
 Στεβρᾶν μετενδὺς ἐκ Θεοῦ παντευχίαν.
 Ὡς ὁσίρεον γοῦν² ὀργανῶ σοι τὸν τάφον
 15 Ἡ κόχλον, ἥ κάλυκα κεντρῶδους βάτου,
 Μάργαρέ μου, πορφύρα, γῆς ἄλλης ῥόδον.
 Εἰ καὶ τρυγηθὲν ἐκπιέζη τοῖς λίθοις,
 * Ὡς καὶ σίταλαγμοὺς προξενεῖν μοι δακρύων.
 Αὐτὸς δὲ καὶ ζῶν, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπων,
 20 Ὡς νοῦς καθαρὸς τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης,
 Τὸν σὸν πάλιν Θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι.
 Ἡ σύζυγος πρὶν ταῦτά σοι Μάρθα³ γράφει,
 Πρωτοσίρατορ κάλλιστε καὶ τεθαμμένων⁴.

CCXXIV. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὸν ἅγιον Κορνήλιον⁵.

- Θεοῦ Λόγον πάσχοντα σαρκικῶς βλέπων
 Κορνήλιος πρὶν μυστικῶς ἐδυσφόρει.
 Κἄν γὰρ ὁ σεισμὸς βάθρον ἦν τούτῳ ξένον,
 Οὗ τῆς ψυχῆς ἐπηξεν εὐθὺς τὰς βάσεις.
 5 Ἄλλ' οὖν δεδοικῶς τοὺς Θρασεῖς ἐκαρτέρει.
 Ἐς ὕσπερον δὲ γίνεται μάρτυς μέγας,
 Θεὸν καθαρῶς τὸν παθόντα δεικνύων

¹ Hom. Od. Θ, 67.

⁴ Cod. Mon. τεθαμμένε.

² Cod. Esc. οὖν.

⁵ De S. Cornelio conf. Fabric. X.

³ Cf. supra cxix, 16.

p. 213.

Καὶ γῆς ἑκατὸν ἀπολιπὼν ὀπλίτας,
 * Τῶν ἀγγέλων σύνεσι ταῖς μυριάσι·
 10 Καθὼς ὁ παρὼν ἐκδιδάξει νῦν λόγος,
 Ὃν ἐξαναστὰς εὐλόγησον, δέσποτα.

CCXXV. Eis τὸν ἅγιον Νικήταν ἱππότην τρέχοντα.

Βαλὼν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν ὁ γεννάδας
 Πρὸς τὰς ἀμοιβὰς εὐτρεπῆς ἤδη τρέχει·
 Διψᾷ γὰρ ἐλθεῖν ἐκ πυρός τε καὶ ξίφους
 Οὐ τέρπεται ζῶν ὁ σίρατος τῶν μαρτύρων.

CCXXVI. Eis¹ τὸν μέγαν Γεώργιον ὀπλισμένον καθήμενον πρὸ τῆς
 πόλεως, καὶ τὴν σπάθην ἡμίγυμον² ἔλκοντα.

Τῆς μαρτυρικῆς συμπλοκῆς πεπαυμένης,
 Ἐν ᾗ τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν κατειργάσω,
 Ἐπὶ σχολῆς ἔμφροντις εὐρέθης πάλιν.
 * Ὡς γὰρ φύλαξ ἄγρυπνος ὀπλίσθης, μάκαρ,
 5 Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς καθέδρας Φαιδρύνῃ,
 Καὶ παραγυμνοῖς³ τὴν σιομωθεῖσαν σπάθην
 Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν ἐξ ἀπόπλου⁴ δυσμάχων⁵.

CCXXVII. Eis ναὸν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἀνάκτορον δὴ τοῦ Θεοῦ τοῦτο, ξένε·
 Καὶ σὺ προελθεῖν πρὶν καθαρθῆναι θέλεις;

¹ Hoc epigramma iterum infra fol. 85 v°.

² Eustath. Opusc. p. 187, 58 : Ὡς εἰδὼν μὴ κατάφρακτός τις ἦν, ἀλλὰ ψιλός, ἢ καὶ ἡμίγυμος. Id. 268, 82 : Πολλοῖς δὲ καὶ ἡμιγύμοις ἐτι τὸ κακὸν τοῦτο θηρίον ἐνεφύετο. Leo Philos. cod. Par.

2075, fol. 408 v° : Ἀνδρῶν καὶ ρυπῶν (non mutanda forma homerica) καὶ ἡμίγυμος καὶ ἀλείτης (leg. ἀλήτης). Conf. Joann. Euchait. 77.

³ Cf. supra CCXIII, 192.

⁴ Cod. A. ἐξαπόπλου.

⁵ Cf. cod. Par. ix, 38.

Γνωθι σεαυτὸν ¹, μὴ προβῆς ἀναξίως·
Ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ ψυχῶν βάθος βλέπει.

CCXXVIII. Εἰς ἀνώφλιον ² ἐκ μαρμάρου ραγέντος, καὶ σιδήρῳ δεθέντος.

Σταυρούμενος μὲν σαρκικῶς ὁ δεσπότης
Ἐρρήγνυ διχῇ τοῦ ναοῦ πρὶν τὴν στέγην.
Τυπούμενος δὲ κατὰ τὴν νέαν χάριν
Τὰ τοῦ δόμου τμήματα συνδεῖ τοῖς λίθοις.

* CCXXIX. Τῷ διαφερόντως ὑπερβυεῖ κυρ. Ἰσαάκ.

Σὺ μὲν διαπλεῖς τὸν βυθὸν τῶν πραγμάτων
Σοφῶς ³ κυβερνῶν τῆς ψυχῆς σου τὸ σκάφος.
Τῶν πράξεων γὰρ εὐτυχεῖς τὰς ἀγκύρας
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τῆς ροῆς ἀντιτρέχεις.
5 Πτερούμενος δὲ τῶν φρενῶν τοῖς ἰστίοις ⁴,
Ὅταν λόγον ⁵ ζέφυρον ἢ γλῶττα πνέη,
Τοὺς τῶν φίλων κλύδωνας αἰθεῖς ἐκ μέσου
Καὶ τέρψεων φῶς αἰθριάζων ⁶ ἐγγχείς,
Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα φαυλίζων πάθη.
10 Ἐγὼ δὲ τῷ πλῶ συσχεθεῖς τῶν φροντίδων,
Ὡς τῆς ψυχικῆς ἐκλυθείσης πορθμίδος,
Καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐκροφήσας ἐλπίδας
Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ⁷ ἀντισυσφύρους ⁸,
Πρὸς τὸν κυβερνήτην σε τὸν μέγαν βλέπω.

¹ De illo dicto vide Fabric. ad S. Empir. p. 424 et quæ attulit Boisson. ad Procli *Hymnos* p. 22 et in *Anecd. gr.* I, p. 127.

² Cod. ἀνώφλιον.

³ Idem versus supra clixiii, 4.

⁴ Cf. cod. Par. lxx, 59.

⁵ Leg. λόγων. Cod. Flor. xliiii, 11: Τόδε ξένον ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων. Cod. Par. lxx, 33 et clviii, 5, ubi ζέφυρον ἐλπιδων.

⁶ Fort. αἰθριάζων.

⁷ Cod. λάλαπας. Cf. cod. Fl. cxi, 60.

⁸ Cf. cod. Flor. ii, 21.

- 15 Καὶ γὰρ ὁ λιμὴν¹ τῶν ἐμῶν ἐφολκίδων
 Ἐπαγγελιῶν ἐκκενοῖ μοι προσχύσεις²,
 Καὶ συγχυτικοῖς ἐκταράττει με ψόφοις.
 Ἐμπνευσον, ὦ ζέφυρε κοινῆς αἰθρίας,
 * Καὶ λῦσον ἡμῖν τὴν ἐν ἡπείρῳ ζάλην,
 20 Ὡς νοῦς καθαρὸς καὶ θεόσδοτος³ φύσις.
 Σὺ γὰρ ἀτεχνῶς ἀντὶ πάντων ἀρκέσας,
 Ὅσους ὁ μακρὸς ἐξ Ἀδάμ εἶδε χρόνος,
 Ἐδειξας ἥνπερ ἔσχε τιμὴν ἢ πλάσις
 Πρὶν τὸν καθ' ἡμῶν εἰσβαλεῖν ἄφνω φθόνον.

CCXXX. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Καντακουζηνῇ⁴.

- Οὐδέν τι καινὸν, οὐ⁵ τρυγῶν, οὐ χρησιότης,
 Εἴπερ τὰ μητρὸς καὶ τὰ συγγόνου δράσεις
 Πρὸς ἄνδρα κοινὸν, εἴγε δεῖ λέγειν, φίλον.
 Οὐκοῦν σεαυτὴν προσφυῇ τούτοις δίδου.
 5 Καὶ δεῖξον αὐτοὺς μὴ παρόντας ἐνθάδε,
 Τὸν ἀργυροῦν ἔρανον εἰσφέρουσά μοι.
 Ποῖον γὰρ ἀπλῶς οὐκ ἐσέμνυνας γένος;
 Ὡς σωφροσύνης ἔλθε, χαρίτων θίξι,
 Φρονήσεως ἄγαλμα⁶ λαμπρὸν ἐκ βρέφους,
 10 Δικαιοσύνης κῆπε, λειμῶν⁷ ἀνδρίας.

¹ Fort. ὁ ποιμήν. *Æsch. Suppl.* 780:
Ναῶν ποιμένες. Cf. *Thesaurum*, t. VI,
 col. 1320 A. De hac confus. vid. supra
 CLXXXIX, 1.

² Metaphor. supra cxcī, 65: Τῶν
 σῶν ἐφ' ἡμᾶς ὠρεῶν τῇ προσχύσει. Id.
 cclvii, 7: Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων
 τῇ προσχύσει. Male cod. Ecur. προ-
 χύσει.

³ Cf. cod. Par. vi, 31.

⁴ Cod. Κατακουζηνῇ.

⁵ Pro οὐ — οὐ quisvis exspectabit
 ὦ — ὦ. Haud dubie lapsus est libra-
 rius.

⁶ Eunapius (p. 21) Socratem vocavit
 περιπατοῦν ἄγαλμα σοφίας. Conf. ibi
 nota p. 206.

⁷ Conf. cod. Flor. cxxxiv, 10.

* CCXXXI. Ἐκ' προσώπου τοῦ Ῥαδηνοῦ εἰς τὸν ναὸν, ὃν ἐθεμελίωσε
μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐξεπλήρωσε δὲ αὐτός.

Τοῦτον, Θεατὰ, τὸν σεβάσμιον δόμον,
Ὃν ἄγγελοι κυκλοῦσιν ὡς Θεοῦ Θρόνον,
Ὁ μὲν πατὴρ κάτωθεν ἐσίηριξέ μοι,
Τὸν τῆς ψυχῆς δῆπουθεν ἀκμαῖον πόθον,
5 Ὡς εἰς κιβωτὸν ἐμβαλὼν τινα τρόπιν²,
Ὡς ἂν μεταξὺ τῆς ῥοῆς³ τῶν πρᾶγματων,
Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος⁴ ἀγριουμένης,
Ἄφ' ἐστίας ἔχοιμι τὴν σωτηρίαν.
Ἐγὼ δὲ πατρὸς εὐσεβῆ σιέρεας πόνον,
10 Ὃν καὶ προελθεῖν οὐκ ἀφῆκεν ὁ χρόνος,
Ἐκείνου εὐθὺς ἐκτεμὼν⁵ τῆς ἐλπίδος,
Εἰς τοῦτο δὴ τὸ σχῆμα κατεσίησάμην,
Ὡς ἂν ὁ πατὴρ ἐλλιπὲς μηδὲν φέρῃ,
Πληροῦντος αὐτῷ τὸν σκοπὸν τοῦ φιλτάτου.
15 Καὶ νῦν ἔχω τὸν οἶκον ἀσφαλῆ σκέπην
* Εἰς ἐκγόνων ὑπαρξιν, εἰς λύσιν πόνων⁶.
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
Τὸ πᾶν ἔχω σπούδασμα λαμπρῶς ἰδρύσας.

CCXXXII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Εἰ συνασιτεῖ⁷ καὶ τὰ βοσκήματά μοι,

¹ Εἰς τὸν ζωστήρα τοῦ ναοῦ τοῦ Ῥα-
δηνοῦ cod. Par. 13 r°. Fort. idem Rha-
denus de quo Theodor. Hyrtacen. *Not.*
des mss. t. VI, p. 3.

² Cod. Esc. τρόπον.

³ Conf. supra CLXIX, 19 et cod. Flor.
LXXIX, 2.

⁴ Cod. Paris. LXX, 4 : Τῆς τοῦ βίου

λαίλαπος εὐθὺς ληξάσης. Cf. cod. Flor.
CXI, 60.

⁵ Aliter Joann. Chrys. *Opp.* t. I,
p. 2 C : Μηδὲ τὰς χρηστέας ἐλπίδας
ἐκκόψης. *Ibid.* p. 3 A : ἵνα ἐκκόψῃ τὴν
ἐλπίδα τὴν πρὸς τὸν Θεόν.

⁶ Cf. cod. Flor. XVII, 5.

⁷ Vox addenda lexicis.

Νινευίτης σός εἰμι, καὶ μὴ Θαυμάσης·
 Πλὴν, ὦ σφρατηγέ, καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφε·
 Τὸν γὰρ Φιλῆν ἔθρεψεν ἡ σὴ χρησιμότης.

CCXXXIII. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ, διὰ τὸν οἶνον¹.

Τὴν ἀμπελον Θεοῦ σε τὴν πλωχοτρόφον
 Τὸ γλεῦκος αἰτῶ καὶ πιεῖν θᾶττον θέλω·
 Τὰς γὰρ σφαφυλὰς εὐτυχεῖς τῶν πρακτέων,
 Αἱ τὴν τρύγην ἔχουσιν εἰς πάντα χρόνον.

CCXXXIV. Τῷ² ἀυταδέλφῳ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὴν Μονεμβασίαν
 ἀπαίρουσι.

Εἰ μὲν παρῶν ἔθαλπες ἡμᾶς, Φωσφόρε,
 Τί χρῆν ἐπαιτεῖν³ καὶ σιολὴν ὑφασμένην;
 * Ἐπεὶ δὲ κινεῖς τὴν πυρὰν πρὸς ἐσπέραν,
 Τῇ γε ζέσει θάλλῃ με τῶν σῶν ἀμφίων.

CCXXXV. Τῷ Δομεσίτικῳ τῶν σχολῶν⁴ τῷ Λάσκαρι Κομνηνῷ.

Ἡ χώρα τῆς σῆς καλλικάρπου⁵ καρδίας
 Ὅταν φιλικὴν ὑποδέξεται δρόσον⁶,
 Ἦν οἱ λόγοι βλύζουσι τῆς εὐστοργίας,
 Πυροῦς γεωργεῖ καὶ κριθὰς ἵπποτρόφους,
 5 Καὶ κλήματος δὲ μὴ προσόντος ἀμπέλου,

¹ Cf. supra oc.

² Cod. Par. fol. 204 v°: Τῷ δεσπότη
 κυρῷ Κωνσταντίνῳ.

³ Cod. Esc. ἀπαιτεῖν.

⁴ Δομέσικος τῶν σχολῶν, *Domesticus scholarum* seu *militiae Palatinae praefectus*: de qua dignitate confer. *Ducang. Gloss.* v. Δομέσικος, col. 320.

⁵ Strabon. xvi, p. 755: Ὅρη γεώ-
 λοφα καὶ καλλίκαρπα. Id. p. 767;
 p. 809: Ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ
 μεγάλῳις καὶ τελείῳις δένδρεσι καὶ κα-
 λικάρποις (leg. καλλικάρποις).

⁶ Cod. Flor. 1, 210: Τὸ πῦρ τόδε
 σθένουσι εὐνοίας δρόσῳ. Cod. Paris. I,
 79: Τὴν δρόσῳ τῆς εὐπλαγχνίας.

Οἶνον χύδην κίρνησι τοῖς εὐνουσίεροις.
 Καὶ πᾶμφορον¹ γῆν τὴν ψυχὴν σου δεικνύεις,
 Τὸν Νεῖλον αὐχῶν² τῶν φρενῶν τῶν ὀλβίων.
 Οὐ γὰρ ἔχει θλίβουσιν ἢ βλάστη κνίδην,
 10 Κλεινὲ σίρατηγέ τῶν σχολῶν Δομέστικε.

CCXXXVI. Πρὸς τὸν πανευτυχεστάτον³ δεσπότην κυρ. Κωνσταντῖνον⁴.

Κύων ἐγὼ σὸς, καὶ γλυκὺς σὺ δεσπότης.
 * Οὐκοῦν ὑλακτῶ, καὶ φαγεῖν ζητῶ κρέα⁵.
 Λεοντόθυμε⁶ σκύμνε, τὸν κῖνα τρέφε.
 Θρέμματα γὰρ θηρᾶν σέ φασι δυσμόθεν⁷.

CCXXXVII. Eis⁸ τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

Ἄν χρωματουργῇς τὸν βασιλέως τρόπον,
 Τί δὴ μόνον τέτταρας ἀρετὰς γράφεις;
 Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν καὶ τὰς ἐκ τούτων γράφειν,
 Τί τοῦτον αὐτὸν ἀντὶ πασῶν οὐ γράφεις;
 5 Κἂν οὐδὲ τοῦτον ἀκριβῶς ἔχῃς⁹ γράφειν,
 Κενοὺς¹⁰ τύπους νόμιζε, τεχνίτα, γράφειν.

¹ Strabon. xvi, p. 755 : Διαφρεῖται δὲ ποταμοῖς ἀρδουσι χώραν εὐδαίμονα τε καὶ πᾶμφορον. Id. xvii, p. 826 : Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πᾶμφορος.

² Infra ccxlviii, 10 : Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας.

³ Catal. mss. biblioth. Coisl. p. 105 : Τοῦ τε πανευτυχεστάτου σεβαστοκρατορος. Conf. quoque Libr. pontific. p. 759 A.

⁴ Editum ad calcem Proemii Arsenii in carmen Philæ De eleph. sed ἀνεπίγραφον.

⁵ Arsen. βρώμα.

⁶ Ars. ἀναξ λεοντόθυμε.

⁷ Ars. male σε βλέπω βαρβάρων. Voce δυσμόθεν utitur Tzetzes, Allegor. II. Θ, 166 : Οὗς δθλους ἀπεργάζεται, τρέχων οικίους δρόμους δυσμόθε πρὸς ἀνατολὰς, τῆς σφαίρας ἐναντίας. Jo. Diac. ap. Bandin. Catal. t. I, p. 375 v. 154 : Ἦλιος ἐπὶ χαροπὸς δυσμόθεν ἀντανίσχεται.

⁸ Cod. Par. 67 v° et cod. Fl. 112 :

Eis τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετὰς.

⁹ Cod. Par. ἔχοις.

¹⁰ Cod. Esc. καινούς.

CCXXXVIII. Ἕτεροι¹.

Ἐρᾷ βασιλεὺς, νυμφαγωγεῖ ζωγράφος·
 Ἰδοὺ καλαὶ τὴν ὥραν, ἰδοὺ παρθένοι.
 Αἱ παρθένοι τέσσαρες, εἷς ὁ νυμφίος.
 Ὁ γάμος ἀγνός, εὐκλεεῖς αἱ πασιδάδες.

CCXXXIX. Ἕτεροι².

Οὐκ ἦν Ξεμιτὸν ἀρετὰς εἴ που γράφεις³
 * Μὴ καὶ τὸν αὐτάνακτα πρὸς ταύταις γράφειν.
 Πλὴν ὡς ὑφesiὼς ἀρετῆς οὗτος τύπος
 Τὰς ἐμφάσεις παρηλθεν, ὦ χεῖρ ζωγράφου.

CCXL. Ἕτεροι⁴.

Οὐχ ὡς ἀλείπας τῷ κρατοῦντι τοὺς τύπους
 Ἐγραψεν εἰς μίμησιν ὁ σκιαγράφος·
 Ἀλλ' ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθοι
 Ὅπως βασιλεὺς πρακτικῶς τούτους γράφει.

CCXLI. Eis⁵ τὴν Φρόνησιν δεικνῦσαν τὴν ξαντῆς κεφαλὴν τῷ δακτύλῳ.

Τί δὴ, κόρη Φρόνησις, ἐξ εἰκασίας⁶
 Αὐτὴ⁷ σεαυτὴν δεικνύεις τῷ δακτύλῳ;
 Δεῖξον τὸν αὐτάνακτα τῆς Ῥωμαίδος,
 Ὃς τὴν κεφαλὴν ὄργανον σὸν δεικνύει.

CCXLII. Ἕτεροι⁸ εἰς τὴν αὐτήν.

Ἐδειξεν ἡ Φρόνησις ἀπὸ δακτύλου
 Σοφῆς κεφαλῆς αὐτοδίδακτον⁹ χάριν.

¹ Cod. Par. 67 v°: Εἰς το αὐτό.

⁶ Cod. Flor. ἐξεικασίας.

² Cod. Par. 68 v°: Εἰς το αὐτό.

⁷ Cod. Esc. αὐτὴν sic.

³ γράφοις cod. Par.

⁸ Sine titulo cod. Par. 194 v°.

⁴ Cod. Par. 68 r°: Εἰς το αὐτό.

⁹ Constant. Diacon. apud Mai, Spi-

⁵ Cod. Flor. 126: Εἰς τὴν ἐν τοῖς
 ἀνακτόροις ἐξωγραφημένην Φρόνησιν.

cileg. Roman. t. X, p. 138: Ἐπ' αὐτοδί-
 δακτον τέχνην τὴν ὡμότητα τρέπονται.

CCXLIII. Εἰς¹ εἰκόνα τῆς Ἀνδρίας.

* Τὸ κατὰ παθῶν τῆς ψυχῆς Θάρσος γράφων
Τὴν Ἀνδρίαν ὥπλισεν ὁ σκιαγράφος.

CCXLIV. Τῆς Δικαιοσύνης².

Οὐρανίας πλάσιγγος εἰκόνα βλέπων
Τὰ πρακτέα σιόθμιζε τοῦ βίου, ξένε.

CCXLV. Τῆς Σωφροσύνης³.

Καὶ βλέμμα σεμνὸν καὶ συνολκῆ⁴ κρασπέδου
Τῇ Σωφροσύνῃ κόσμος, οὐ σιέφος μόνον.

CCXLVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ βίου⁵.

Ἡ γλυκύτης ἄνωθεν, ἡ φθορὰ κάτω·
Τί⁶ δὴ μάτην κέχνηας, ἀνθρώπου φύσις;
Σκόπει σεαυτήν, μὴ τὸ νῦν γλεῦκος μόνον,
Μὴ πως ὁ μῦς κάτωθεν ἐσίῳς ἐν γνόφῳ
5 Ῥιζοτρυγῆσι⁷ τῆς πνοῆς τὸ δενδρίον,
Καὶ κατενεχθῆς εἰς δρακόντειον σίῳμα,
Καὶ δαπανηθῆς, καὶ ῥυῆς παρ' ἐλπίδας⁸.
Τὸν⁹ γὰρ ἄνω βλέποντα πικρότης μόνον,
Οὐχ ἡδύτης ἐδειξεν οὐρανοσκόπον.

Adverbium αὐτοδιδάκτως apud Marinum
Procl. 4.

titulum infra cclxviii, ubi hoc epi-
gramma explicatur.

¹ Cod. Par. 194 v°: Εἰς τὰς ἐν τοῖς
βασίλειοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

⁶ Hic versus infra ccl, 1.

² Sine titulo cod. Par. 194 v°.

⁷ Cod. Escur. ριζοτραγῆσι. Vox ad-
denda lexicis.

³ Sine titulo cod. Par. 194 v°.

⁸ Cod. Par. παρ' ἐλπίδα.

⁴ Cod. Esc. συνοχή.

⁹ Hi duo versus 8 et 9 desunt in cod.

⁵ Cod. Par. 231 r°: Εἰς τὴν εἰκ. Cf. Esc.

CCXLVII. Ἐκ¹ προσώπου τινὸς ἱατροῦ πρὸς τὸν μέγαν Λογαριασίην².

* Τοῖς μὲν κακῶς πάσχουσιν ἐξ ἀβρώσias
Ἡμεῖς ἱατροὶ καὶ σκοποῦμεν τὰς νόσους,
Καὶ δυνάμεις κερνῶμεν αὐταῖς Φαρμάκων·
Καὶ τοὺς περιττοὺς ἐξορίζομεν πόνους·

* 5 Ἡμεῖς δὲ Φεῦ πάσχοντες ἐξ ἀσιτίας
Καὶ γαστρός οὐ στέγοντες ἀβρήτους πόνους,
Ὅρῶμεν εἰς σέ τὸν σοφὸν παθοκτόνον³.
Τοῖς γοῦν ἱατροῖς εὐρεθεὶς σωτὴρ μέγας
Τὸ σιτοφυῆς ἀντιφάρμακον δίδου,
10 Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας⁴.

* CCXLVIII. Εἰς⁵ τὴν εἰκόνα τοῦ βίου ἥτις εἶχε δένδρον· ἐν ᾧ ἦν ἄν-
θρωπος χαίνων ἄνω, καὶ μέλι ἄνωθεν ἐπισπώμενος, κάτωθεν δὲ ὑπὸ
μυῶν τὰς βάσεις τρυγώμενος.

Τὸν τύπον ἰδὼν τῆς σκιᾶς⁶ τῶν πραγμάτων,
Ἄνθρωπε, διδάχθητι λανθάνον⁷ τέλος.
Σὺ μὲν γὰρ ἐσθίως ἡδονῆς τρυγᾷς μέλι⁸.
Σοῦ δὲ φθορεὺς κέχνηε τῇ πλώσει δράκων.

¹ Cod. Par. fol. 239^r.

² Fort. Cocalasqui anno 1327 Magnus
Logariastes erat. Conf. Cantacuz. I, 48.
De hac dignitate vid. Ducang. Glossar.
med. græc. s. v. Λογαριασῆς. De eod.
cf. cod. Par. ccxvii.

³ Cod. Flor. xix, 21 : Ὁ χρυσοῦς
παθοκτόνος. Cod. Par. 250, fol. 97^r :
Ἡ παθοκτόνος νησιεία. Cod. Par. 1062,
fol. 124^r : Ἡμεῖς οὐκ ἐδιδάχθημεν σω-
ματοκτόνοι, ἀλλὰ παθοκτόνοι. German.
Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 200^v : Οὐδὲ

γὰρ ἀνθρωποκτονίαν διδάσκομεν, ἀλλὰ
παθοκτονίαν ὑποτιθέμεθα. Conf. Theod.
Stud. p. 497 C, et Græc. Orth. Quir.
t. I, p. 240.

⁴ C. Esc. αὐτὴν ἀντ' ἐπιστήμης ἔχων.

⁵ Cod. Par. 193^v : Εἰς τὸν ἐξωγρα-
φημένον βίον.

⁶ Cod. Flor. II, 5 : Δουλεύομεν γὰρ
τῇ σκιᾷ τῶν πραγμάτων.

⁷ Cod. Esc. λανθάνων et supra λαν-
θάνον.

⁸ Cf. Cod. Par. lvi, 54.

CCXLIX. Εἰς τὸ αὐτό¹.

Ἄφεις πρὸς ὕγρον ἡδονῆς χαίνειν² μέλι,
 Τὸ τῆς φθορᾶς ἐκκλινον ὀψέ γοῦν κέρας,
 Μή πως ὑπ' αὐτοῦ λανθανόντως³ ἐμπέσῃς
 Ταῖς τοῦ κάτω δράκοντος ἐμφλόγοις γνάθοις·
 5 Σὺ μὲν γὰρ ὧ τὰν οὐδ' ἐπαισθάνῃ τάχα·
 Ζωῆς δὲ τῆς σῆς ἐκδαπανᾷ τὰς βάσεις
 Ἡ τοῦ χρόνου κίνησις, ἥς τύπος τάδε.

CCL. Εἰς τὸ αὐτό⁴.

* Τί δὴ μάτην κέχνηας, ἀνθρώπου φύσις⁵,
 Τρυγῶσα πικρᾶς ἡδονῆς θέλγον μέλι;
 Ὁ θάνατος γὰρ ὡς θρασὺς θῆρ ἐγγίσας,
 Βαλεῖν ἀπειλεῖ, σὺ δ' ἀναισθήτως ἔχεις.

CCLI. Εἰς τὸ αὐτό⁶.

Τὸ μὲν μέλι θέλγει με τοῦ πλάνου βίῳ,
 Λυπεῖ δὲ τοῦ ζῆν ἡ τρυγωμένη βάσις.
 Τὸν γὰρ κάτω δράκοντα μηδόλως βλέπαν,
 Τὸ τῆς φθορᾶς ἔτοιμον οὐ φρίττεις κέρας.
 5 Οὐκοῦν μάτην, ἀνθρωπε, καὶ ζῆς καὶ πνέεις
 Ἐσλῶς μεταξὺ λανθανόντων κινδύνων.

CCLII. Εἰς τὸ αὐτό⁷.

Ζωῆς τὸ φυτὸν ἡδονῆς βλύζον μέλι

¹ Cod. Par. 193 v°.² In cod. Esc. prius erat τρυγᾶς. Cf. cod. Par. lvi, 54.³ Cod. Esc. λανθανόντος.⁴ Cod. Par. 193 v°.⁵ Hic versus supra ccxlvii, 2.⁶ Cod. Par. 194 r°.⁷ Cod. Par. 194 r°.

Θέλγει, Θεατὰ, τὴν φιλήδονον¹ φύσιν.

Ἀλλὰ τρυγᾷ τὸ δένδρον ὃ φθορεὺς χρόνος,

Καὶ τῆς παρολκῆς ἐσίῃ τὰ Θηρία.

5 Μὴ σύ γε χανδὸν πρὸς τὸ νῦν μέλι βλέπῃς².

Ὁ Θάνατος γὰρ ὃ φθορεὺς τῶν πραγμάτων

Τὸ πικρὸν ἐξέτεινε τοῦ τέλους κέρας,

* Πῶσιν δὲ τὴν σὴν ἄλλος ἐκζητεῖ δράκων.

Στήριζε σαυτὸν, μὴ λαθὼν διεκπέσῃς³.

10 Δεῖ γὰρ σκοπεῖν τὰ βάθρα τῆς σωτηρίας.

CCLIII. Eis⁴ εἰκόνα Δομεσίου τῶν ἀνατολικῶν Θεμάτων.

Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης

Ἐνταῦθα σιγῶν οὐ θορυβοῦν ἐγράφη.

Τὸ γὰρ ἑαυτοῦ δῶρον αἰδοῖ προσφέρει

Τὴν τοῦ Θεοῦ, βέλτιστε, μητέρα βλέπον.

CCLIV. Ἐκ⁵ προσώπου τινὸς πρὸς τὴν Θεομήτορα προσάγοντος
αὐτῇ ἀναθήματα.

* Ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς δωρεῶν σου, παρθένε,

Τὸ νῦν παρ' ἡμῶν εὐμενῶς⁶ δῶρον δέχου,

Κἂν ἢ ταπεινὸν πρὸς τὸ σὸν μέγα κλέος.

Ἀλλ' οἶδας αὐτῇ δεξιῶσθαι τὸν πόθον.

CCLV. Eis⁷ τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Πολυτελὲς τὸ σχῆμα τῶν γενεθλίων.

¹ Cod. Par. LXXIII, 2.

² βλέποι cod. Par.

³ Supra cxxiii, 149. Vid. Eust. *De Thessal.* p. 370, et *Spicil. Roman.* ed. Maio, t. V, p. 330.

⁴ Cod. Par. 170 r°: Eis τὴν στήλην γενεθλίου τῆς Θεομήτορος.

τοῦ Δομεσίου. Fort. Michael Atzmes. Cf. cLXXVIII, 4.

⁵ Cod. Par. 170 r°: Εἰς Ιωαντό.

⁶ Cf. cod. Par. cxxxi, 15.

⁷ Cod. Par. 170 v°: Eis εἰκόνα τοῦ

Ἡ γὰρ βασιλὶς τοῦ βροτῶν γένους βρέφος,
 Ὅ¹ στείρα καὶ γραῦς, εὐτυχεῖ παρ' ἐλπίδα.
 Πλὴν ὥσπερ αἰδοῖ τῆς λεχοῦς καὶ τοῦ βρέφους
 5 Οὐδεὶς Θορυβεῖ, μὴ τὸ θαῦμα συγχέῃ.
 Ἀλλ' οὐδὲ τουτὶ κλαυθυμυρίζει τὸ βρέφος,
 Κἂν εἰς ὕλην ἄψυχον ἢ τέχνη πνέῃ.
 Δεξιόμενον γὰρ τὴν χαρὰν τῶν ἀγγέλων
 Ἐλευθερώσει τὰς γονὰς τῆς φύσεως.
 10 Ὡςτε βλέπων θαύμαζε καὶ σίγα, ξένη.

* CCLVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι ὅτε ὑπέσχετο βοῦν δώσειν αὐτῷ.

ἔτι σιωπῶ, βοῦν² ἐπὶ γλώττης φέρων.
 Ὅταν γε μὴν ἴδοιμι τὸν σὸν ἀρότην,
 Μηκίσσομαι³ δὴ καὶ κροτήσω τὴν χάριν,
 Ὡς βοῦς ἐπιγνούς εὐμενῇ τὸν δεσπότην.

CCLVII. Τῷ Δομεστικῷ τῷ Ἀτζύμῃ.

Ἐμοὶ κριθῆς δεῖ, καὶ τὸ θαρρῆϊν οὐκ ἔχων
 Πρὸς ἄλλον ἀπλῶς ὀντινοῦν τῶν ὀλβίων,
 Πρὸς τὴν ἀρίστην εἶδον ἣν ἔχεις φύσιν.
 Ἄρ' οὖν τὸ πιστὸν αἰσχύνεις τῆς ἐλπίδος;

CCLVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ⁴ κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Χούμνῳ.

Ἄρ' οὐκέτι κέκμηκεν, ὦ ξένη φύσις,
 Ἐκεῖνος ὁ πλώξ ὁδρομεὺς ἐν τοῖς σίλοις⁵;

¹ Pro ὁ fort. ὡς.

² Notum proverbium βοῦς ἐπὶ γλώττης. Conf. Zenob. II, 70, ibique interpretes.

³ Leg. μηκίσσομαι. Nam μηκᾶσθαι proprium est capris, ut μηκᾶσθαι bovum.

⁴ Cod. παρακοιμωμένῳ. Filius iste Chumni, dictus Joannes, cubicularius fuit τῆς μεγάλης σφενδόνης. Cf. Boisson. Anecd. nov. p. 5.

⁵ An pro σιλοῖς? Vid. Xenoph. Cyneg. VI, 10.

Και μὴν ἐγὼ δέδοικα μὴ συνεσχέθῃ,
Και βρῶσιν αὐτὸν ἢ κύων εἰργάσατο.

* CCLIX. Eis¹ τὸν Χριστὸν ἐκ προσώπου Μακαρίου τοῦ ζωγράφου.

Σὺ μὲν διέπλασας² με χερσὶν ἰδίαις
Τῇ κατὰ σαυτὸν ὥραϊσας εἰκόνι·
Ἐγὼ δ' ὄλην ἤμειψα τὴν εὐκοσμίαν,
Θεοῦ Λόγε ζῶν, εἰς παθῶν ἀκοσμίαν.

5 Πλὴν δεῦρο χειρὶ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
Ὅπως ἀναπλάττοις με καὶ κρείττω γράφοις
Ἐν τοῖς ἄνω πίναξι τῆς ἀφθαρσίας.
Σὸς λάτρεις οἰκτρὸς ταῦτ' ἔφη Μακάριος.

CCLX. Eis τὸν ἐπιτάφιον³.

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι σίλῃ·
Κάτω δὲ δακρύουσι γυναῖκες, Λόγε,
Κἂν οὐκ ἔχη⁴ Θόρυβον ἢ Θρηνῳδία·
Ἄνδρες δὲ κηδεύουσιν αἰδοῖ καὶ τρόμῳ·

5 Τάφος δέ σου τὸ σῶμα καινὸς λαμβάνει.

* CCLXI. Ἐκ προσώπου τοῦ μεγάλου Δημητρίου εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα.

Μὴ Θαυμάσης, ἄνθρωπε, λευκὸν με βλέπων·
Ἐκπλύνομαι γὰρ εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν μύρων,
Εἰμὶ δὲ Φαιδρὸς τὸν Σατὰν καταισχύνας
Καὶ τῆς ἀμοιβῆς μὴ στερηθεὶς τῶν πόνων.

CCLXII. Eis τὸν αὐτόν.

Ἐοικεν ἐσλὼς εὐσπλαγῆς ὁ γεννάδας

¹ Cod. Flor. 129 : Eis εἰκόνα τοῦ
σωτήρος Χριστοῦ.

² Cod. Esc. διαπλάσας.

³ Cod. Flor. 172 : Decastichon. Cod.
Esc. quinque tantum versus, ut hic.

⁴ Cod. ἔχει.

Καὶ τὴν ψυχικὴν ζωγραφεῖν εὐανδρίαν
 Καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἐμβριμάμενος λέγειν·
 « Μὴ τάχα Σατὰν προσβαλεῖν αὐθις θέλεις; »

CCLXIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀναμένων δὴ τινα καθάπερ μάχην
 Ὁ γεννάδας πάρεσιν ἐσίῳς ἀτρέμας·
 Εἰ¹ μὴ γὰρ ἀδελὸν ἐχθρὸν ἐσκόπει,
 Γίγαντος ἂν ἔφευγεν ἐντεῦθεν τρόπον.

* CCLXIV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ γεννάδας πάρεσιν εἰς μάχην βλέπων·
 Τί δῆτα Σατὰν εἰ σφριγᾷς μὴ συμπλέκη;
 Δέδοικα, φησὶ, τοῦ Θεοῦ τὸν ὀπλίτην·
 Ἢ πεῖρα γὰρ καὶ τοῦτον ἐγνώρισέ μοι.

CCLXV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Κοιλὰς μὲν ἦν ἀντικρυς ἡ Θνητὴ φύσις,
 Οἷα ταπεινὴ καὶ βραχὺν ζῶσα χρόνον.
 Μαραίνεται γὰρ εὐτελοῦς χλόης δίκην,
 Ὅταν ὁ χειμῶν² τῆς τελευτῆς εἰσβάλῃ.
 5 Δημήτριος δὲ μυστικὸν φανεῖς ῥόδον
 Καὶ τῶν ἀκανθῶν τῆς ἀρᾶς βρύον μέσον,
 Λογχεύεται μὲν, ἐκκενοῖ δὲ ῥοῦν μύρων
 Ἀναστομωθὲν³ εἰς βαλανείου ζέσιν.
 Ὡ⁴ μαρτύρων ἔαρος, ὦ ῥόδου ξένου,

¹ Deest syllaba. Leg. Εἰ μὴ γὰρ εἰς ἀδελόν.

² Noster, p. 58, ed. Wernsd. : Ὁ χειμῶν τῆς νόσου. Cf. cod. Flor. ci, 41.

³ Videntur igitur habuisse et τὸ ῥοῦν et ὁ ῥοῦς.

⁴ Hic versus et sequentes in cod. Par. fol. 171 r°.

- 10 Ὁ καὶ τρυγηθὲν καὶ πιεσθὲν οὐ φθίνει!
 Καὶ γὰρ ἀνωθεν ἐστί τὰς ρίζας φέρον
 Καὶ ζῇ τεθηλὸς, καὶ τροπῆς κρεῖσσον μένει,
 * Τὴν τοῦ τάφου κάλυκα λιπαῖνον μύροις¹.

* CCLXVI. Εἰς τὸν αὐτὸν (Γεώργιον) ἐκ λίθου πεποιημένον.

Τῶν ἀγαθῶν ἔρημον ἐσχηκῶς βίον,
 Εὐρόν σε Μωσῆν τοῦ Θεοῦ τὸν ὀπλίτην.
 Διψῶν δὲ τὴν σὴν ἀπὸ τῶν μύρων χάριν
 Τερασίων πτόχουσιν ἐκ πέτρας πίνω.

CCLXVII. Εἰς τὸν αὐτὸν γεγλυμμένον εἰς ἀμίαντον.

Εἰς λίθον ἀγνὸν μάρτυς ἐσίως ὀπλίτης
 Πρὸς δυσμενεῖς ὀπλιζε² καὶ στήριζε με.
 Εἰς γὰρ τὸν ἀκρόγωνον ἐξέστης λίθον
 * Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐγκοπεῦσι γεννάδας.

CCLXVIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐξωγραφημένον.

Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν καὶ σφαδάζων ὀπλίτης
 Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος ἀκμαῖον φέρει.
 Τὸ γὰρ ἀτεχνῶς ὠχριαῖν πρὸ τῆς μάχης
 Ἀνανδρίας ἐνδειξίς, οὐκ εὐανδρίας.

CCLXIX. Εἰς³ ἐγκόλπιον ἐν ᾧ ἦν ὁ μέγας Δημήτριος, τοῦ δεσπότης
 κυροῦ Δημητρίου⁴.

Χρυσοῦν σε νεκρὸν εἰς χρυσῇ φέρων θίβην
 Χρυσῇ ἀτεχνῶς εὐτυχεῖ μύρων χύσιν,

¹ Cod. Par. μύρω ex corr.

πιοῦ τοῦ δεσπότης, τὸν μέγαν Δημήτριον.

² ὀπλιζε cod.

⁴ Demetrius Palæologus, Despota,

³ Cod. Paris. 188 v° : Εἰς ἐγκόλ- de quo Ducang. Famil. Byz. p. 236.

Ὡς ἂν καθαιρή τῶν παθῶν τοὺς κανθάρους¹
Ὁμάνυμος σὸς² δεσπότης, Δημήτριε.

CCLXX. Eis τὸ αὐτό³.

Τῷ δεσπότη τὰ σιέρνα, Θετλαῶν πόλις·
Δημήτριον γὰρ εἰς χρυσοῦν φέρει τάφον
Ζωηφόρον βλύζοντα μυρίπνουν⁴ χύσιν.
* Ὁμάνυμος δ' οὖν ἐστὶ Παλαιολόγος.

CCLXXI. Eis τὸ αὐτό⁵.

Χρυσῇ κιβωτὸς, ἀλλὰ μὴ⁶ μύρα βρύει·
Δημήτριος γὰρ ὁ χρυσοῦς μάρτυς μέσον,
Ὡς τὴν χάριν δίδωσι δαψιλεσίτεραν
Παλαιολόγῳ δεσπότη Δημητρίῳ.

CCLXXII. Eis⁷ τὸν αὐτὸν τὸν⁸ νυτλούμενον ἐν τῷ λουτρῷ.

Ἰδοὺ τὸ λουτρὸν, πλῆρες ἐστὶν αἱμάτων·
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς ἐσφάγης,
Νυγεῖς ὅλον τὸ σῶμα τοῖς ἀκοντίοις·
Χριστοῦ βαλανεῦ, καὶ ψυχῶν σμῆχε σπίλους.

CCLXXIII. Eis⁹ τὸν αὐτὸν μέγαν Δημήτριον.

Ἄγρυπνος ὁ πρόμαχος, ἡ πόλις νίκαι
Πρὸ συμπλοκῆς ἔπαθλα. Τί δὴ τὸ ξένον;

¹ Cf. cod. Flor. ix, 3.

² Cod. Esc. τις pro σός.

³ Id. cod. Par. 188 v°. Mox Θετλαῶν
πόλις pro Θεσσαλονίκη. Conf. Stephan.
Byzant. s. h. v.

⁴ Cf. cod. Flor. lxn, 64.

⁵ Sine titulo cod. Par. 189 r°.

⁶ ἀλλὰ ε' μύρα sic cod. Paris. Unde
leg. ἀλλὰ καὶ μύρα.

⁷ Cod. Par. 195 r° : Eis τὴν ἐν τῷ
λουτρῷ σφαγὴν τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

⁸ Dele τότεν.

⁹ Cod. Par. 195 r° : Eis Θεσσαλονί-
κην.

Θεὸς σίρατηγεῖ καὶ προβάλλει τὰς νίκας,

* Καὶ σὺ βλέπων, ἄνθρωπε, θαυμάζεις μάτην.

CCLXXIV. Εἰς¹ τὴν μυροδόχον κιβωτὸν τοῦ μεγάλου Δημητρίου,
ἐν ἣ ἱσταντο ἐκατέρωθεν οἱ ἅγιοι ἀναργυροί.

Ἐχρῆν ἰατροὺς, εὐμενεῖς ἀναργύρους,
Πρὸς τοὺς ἀγωγούς συνδραμεῖν τοῦ Φαρμάκου.
Νῦν οὖν περιθυροῦσι² τὸν μυροβλήτην,
Πᾶσι πρυτανεύοντες ἄφθονον χάριν.

CCLXXV. Εἰς³ τὸ παχὺ μύρον τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

Ἰᾶμα καινὸν μαρτυρικοῖς ὁσίοις
Ἡ τῶν μύρων ἀντικρυς εὐρέθη δρόσος.
Ἰεζεκιήλ εἰ προφητεύεις⁴ πάλιν,
Καὶ σάρκας αὐτοῖς⁵ ἐκπνοῆς ὄρα ξένης.

CCLXXVI. Εἰς⁶ τὸ κιβώτιον, ἐνθα ἱσταντο μάρτυρες φύλακας.

* Πρὸ τῶν θυρῶν φύλακας ὀπλίτας βλέπων,
Ἐγγιζε, πιστέ, μὴ κτυπῶν ἀλλὰ τρέμων.
Ἐσλήκασι γὰρ ὡς Χερουβιμ⁷ ἐνθάδε,
Καὶ τὴν Ἐδέμ φρουροῦσι τῶν τεραστίων.

CCLXXVII. Εἰς⁸ τὸν αὐτὸν ἱστάμενον εἰς τὸ κιβώτιον.

Δημήτριε ζῆς, ἀλλὰ σιγᾶς ἐνθάδε

¹ Cod. Par. fol. 195 v°: Εἰς τοὺς ἐν
τῇ κιβωτῇ ἀναργύρους.

² Cod. Esc. προθυροῦσι.

³ Cod. Par. fol. 195 v°: Εἰς τὰ σαρ-
κώδη μύρα τοῦ μάρτυρος.

⁴ προφητεύεις cod. Par. in quo prius
erat προφητεύοις. In cod. Ecur. προ-
φητεύεις et supra οἰς.

⁵ Fort. εἴποις.

⁶ Cod. Paris. fol. 195 v°: Εἰς τοὺς
ἱστάμενους περὶ τὴν κιβωτὸν μάρτυρας.

⁷ Cf. Boisson. An. gr. t. V, p. 489.

⁸ πρὸς et supra εἰς in cod. Εἰς εἰκόνα
τοῦ μεγάλου Δημητρίου codex Paris.
fol. 196 r°; cod. Flor. fol. 223 v°, sine
titulo.

Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐκλυθεῖς ἴσως πρόνοις ·
 Ἰσλάμενος δ' οὖν ἐκτάδην πρὸ τῆς Θίβης
 Δοκεῖς καλεῖν τὴν κτίσιν εἰς μύρων χύσιν.

CCLXXVIII. Εἰς¹ τὸν αὐτὸν ὅτε διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε τὸν σκορπίον.

Τὸν τῆς φυλακῆς ὑποδὺς δεῦρο γνόφον,
 Ὡς πρὶν ὁ Μωσῆς τὸν Θεὸν, μάκαρ, βλέπεις,
 Δεξάμενος δὲ τῆς χάριτος τὰς πλάκας
 Εὐχῇ Θανατοῖς δραστικῇ τὸν σκορπίον.

* CCLXXIX. Εἰς² τὴν προτροπὴν Νέστορος.

Νέστορ, τὸν ἐχθρὸν εἰ παρσεσιῶτα βλέπεις³,
 Τὸν ὄγον αὐτῷ τῶν μελῶν μὴ Θανμάσης ·
 Τοῖς γὰρ ταπεινοῖς ὁ βραβεὺς ἐπιδλέπων
 Αἰρεῖ δι' αὐτῶν εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.

CCLXXX. Ἕτεροι⁴.

Ναί⁵ σφάττε, ναί φόνευε, ναί Θλίβε τρύχων
 Μὴ τὸν παλαισίην τὸν Θρασὺν, Νέστορ, μόνον,
 Ἀλλὰ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πλάνης κράτος.
 Ὁ γὰρ βαρὺς τύραννος ἐρῥάγη βλέπων.

* CCLXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον⁶ ἐν λίθῳ πεποιημένον⁷ φλέσας
 ἐρυθρὰς ἔχοντι.

Ἐρυθροβαφῆς⁸ ἐκ σφαγῆς ὁ σὸς φάρυγξ,

¹ Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν φυ-
 λακὴν τοῦ μάρτυρος.

² Cod. Escur. καὶ et supra ναί.

³ Cod. Par. 196 r°: Εἰς τ. εὐλογίαν Ν.

⁴ Cod. Esc. Δομέστικον pro Δημή-
 τριον, male.

⁵ βλέποις cod. Par.

⁷ Cod. Par. 73 r°: πεπ. λευκῷ ἔχοντι

⁶ Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν πα-
 λαισίαν Νέστορος.

καὶ φλέσας ἐρυθρὰς.

⁸ Cf. cod. Par. XLIV, 22.

Ἐρυθροβαφὲς καὶ τὸ τῆς σπάθης σίδημα ·
 Καὶ γὰρ σφαγεῖς ἔσφαξας¹ αὐτὸς τὴν πλάνην,
 Ὡς θῦμα καίνον, ὃ σφαγεῦ ζῶν ἐν λίθῳ.

CCLXXXII. Eis² τὸν μέγαν Γεώργιον.

* Ὁ μάρτυς ὡχρὸς, οὐκ ἐρυθρὸς ἐγράφη ·
 Ἡ γὰρ ζέσις ἔρρευσεν ἐκ τῶν αἱμάτων ·
 Ἐχρῆν δὲ Χριστοῦ ζωγραφεῖν τοῦτον τύπον,
 Ὃς αἵματος πλὴν θῦμα σεπλὸν εὐρέθη.

CCLXXXIII. Πρὸς³ τὸν μέγαν Γεώργιον εἰς καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς οὗς μὲν ὑπήνεγκας, ὃ μάρτυς, πόνους
 Κἀν ἐξ ὑπερτίμων σε κοσμη⁴ τις λίθων,
 Αὐταρκες οὐδὲν οὐδαμῶς ἂν εἰσφέρει.
 Ἄν δὲ σκοπῆς τὸ φίλτρον ὡς ὁ δεσπότης,
 5 Ὃς⁴ λαμβάνει καὶ μύρα πορνικὸν φόρον,
 Χήρας τε λεπτὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
 Καὶ τήνδε καινὴν οὔσαν οἴσεις τὴν ὕλην.
 Οὐκοῦν ἀμοιβὰς τὰς πρεπούσας ἀντίδος
 Ναόν με ποιῶν τῶν Θεοῦ χαρισμάτων
 10 Εὖνους τομίας ταῦτα πεπαγωμένος⁵.

CCLXXXIV. Eis ἐγκόλπιον διαφόρων⁶ ἁγίων.

Θεοῦ νεφέλη δεῦρο καὶ λίθου⁷ γνόφος

* Καὶ τρεῖς ἔτι σίφωνες εἰς ὀμβρῶν χύσιν

¹ ἔσφαξας sic cod. Esc.

⁵ Fortasse πεπλακωμένος «incrusté dans le mur»?

² Eis τὸν αὐτόν cod. Par. 73 r^v id est εἰς τὸν μέγ. Δημήτριον, ad quem hoc epigramma pertinere videtur.

⁶ διαφ. ἁγ. desunt in cod. Paris. fol. 235 r^v.

³ Cod. P. 227 r^v: Eis τ. μ. Γεώργιον.

⁷ Fortasse lapidis in sepulcro Domini. Sed cf. sequens ep. v. 1.

⁴ Hi duo vs. 5 et 6 supra clix, 10.

Ὁ Μυρέων πρόεδρος, ὁ Ζαχαρίου
 Σὺν τῷ νικητῇ πανταχοῦ Γεωργίῳ.
 5 Ἐλκουσι γάρ μοι ρεῖθρα¹ μακροθυμίας²
 Ἐκ τῶν Θαλασσῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ἀφθόνων.

CCLXXXV. Εἰς³ τὸν προφήτην Δανιήλ καὶ τὸν μέγαν Δημήτριον
 καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον εἰς δαιμονόλιθον⁴ πεποιημένον.

Πέτρα σκεπασθεὶς καὶ λιθοχρόῳ⁵ γνόφω
 Καὶ κατὰ Μωσῆν τὸν Θεὸν δεῦρο βλέπων
 Αἰρῶ σφρατὶδαν μουσικῆς τυραννίδος·
 Τὸν γὰρ Δανιήλ ἄμα τῷ Δημητρίῳ
 5 Πλάκας νοητὰς, τὸν δὲ νοῦν τὸν ὀπλίτην,
 Σαφῶς Ἰησοῦν⁶ εὐτυχῶ σιεφανίτην.

CCLXXXVI. Ὅμοιοι⁷.

Εἰ Χριστὸς ἀκρόγωνος ἐκλήθη λίθος,
 * Καὶ σφενδόνην τὸ σχῆμα τοῦ λίθου βλέπω⁸
 Εἶργω τὸν ἔχθρόν· ἂν δὲ καὶ προσεγγίση,
 Νοῦς καὶ βλέπων καὶ μάρτυς, ἄλλοι τρεῖς λίθοι,
 5 Κἀγὼ δι' αὐτῶν ὡς Δαβὶδ ὀπλισμένους
 Ὁρῶ Γολιάθ τὸν Σατὰν ἐσφαγμένον.

CCLXXXVII. Εἰς⁹ τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ

¹ Cf. cod. Flor. lxx, 17.

ubi Jacobs. corrigebat *μυλόχροος*. Vide
Thesaurum, s. v. *Λιτόχροος*.

² German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 183 v°: *Νόμοις ἐμφύτου μακροθυμίας*.

⁶ Cod. Esc. Inw.

³ Cod. Par. f. 234 v°: *Εἰς ἐγκόλιον*.

⁷ Cod. Par. 235 r°: *Εἰς ἐγκόλιον*.

⁴ Hac voce augenda lexica. Cf. cod.
 Par. xvi.

⁸ Leg. *βλέπων*.

⁹ Cod. Par. fol. 183 v°: *Ἐκ προσώ-*

⁵ Hoc exemplo, ni metrum obstaret,
 confirmaretur lectio Tzetz. *Posth.* 272

που τινός, εἰς εἰκόνας μαρτυρικῆς. Cod.
 Flor. 83, sine *μάρτυρας*.

Νοῦν¹ χρωματουργῶ τοῦ Θεοῦ τοὺς ὀπλίτας,
 Ἴν' οὓς ἔχει νοῦς καὶ κατ' αἴσθησιν βλέπω,
 Σαρκός τε καὶ νοῦ ζωγραφῶν ὑπερμάχους.
 5 Ὁ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου φόρος
 Διπλοῦν ἀγαθὸν ἐξ ὑμῶν γένοιτό μοι.

CCLXXXVIII. Εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς μάρτυρας ἱππότας ἀλλήλοις
 διομιλουμένους².

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν,
 Ὑπὲρ φύσιν δῆπουθεν ἡγωνισμένοι.
 * Καὶ γὰρ κατ' ἐχθρῶν τακτικῶς ὤπλισμένοι
 Κινοῦσι μικροῦ πνευστιῶντας τοὺς τύπους.
 5 Πλὴν ἀψοφητὶ συλλαλοῦσιν ἐνθάδε,
 Μὴ πού τις αὐτοὺς δυσμενὴς γνοὺς ἐκφύγῃ.
 Κἂν δεῖγμα θυμοῦ τοῖς προσώποις μὴ³ βλέπῃς,
 Τὴν συμπλοκὴν θαρβρόνσι, καὶ μὴ θαυμάσῃς.
 Σκόπει, Θεατὰ, καὶ τὸ τῶν ἱππων τάχος,
 10 Οὓς δῆθεν ἀβροὺς ἢ σοφὴ τέχνη γράφει.
 Αἱ γὰρ ἐναλλάξ τῶν ποδῶν ὑπερβάσεις⁴
 Μισοῦσι⁵ τὴν γῆν, μὴ χεθῇ τούτοις κόνις.
 Πιπτήγασι δὲ πρὸς τὸν εἰρμὸν⁶ τῶν λόγων,

¹ Pro νοῦν leg. νῦν.

² Cod. διομιλουμένους. In cod. Flor. fol. 299.

³ Cod. μὴ et supra οὐ.

⁴ Strab. p. 632 : Τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποιτικῆς Θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰστικὴν. Id. p. 666 : Δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστίν εἰς τὴν Μιναῖδα. Id. p. 682 et 759.

⁵ Versus 12 et seq. in cod. Paris. fol. 264 r°, ubi initium deest.

⁶ Unde vox composita ap. Theod.

Stud. cod. Par. 1197, fol. 35 r° : Σκέψαι μοι καὶ τὰλλα εἰρημολογία ἀρίστη ἀλληγορούμενα. Vox addenda Thesaurus.

Adde et alia ejusmodi composita : Γλωσσολογία, Procop. In Prov. ap. Mai, Class. Auct. t. IX, p. 82. — Εὐφημολογία, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 155 v°. — Κοιτολογία, Anon. cod. Par. 1632, fol. 24 r°. — Κρισιολογία, Anon. cod. Par. 2506, fol. 1 v°. Alia sunt in λογέω

Μή πως ἔχοι¹ θόρυβον ἢ διδασίαις·
 15 Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς εἰς τὸν αἰθέρα τρέχειν²
 Οὕς ἱππύται τρέφουσιν οὐρανοδρόμοι.

desinentia quibus etiam ditari possunt
 lexica : Ἀκτινολογέω, Anon. In *Psalm.*
 cod. Par. 371 A, fol. 328 v° : Οὐκοῦν
 ἀκούωμεν αὐτοῦ χαριτολογησύντος ἢ
 ἀκτινολογοῦντος. Jo. Zonar. cod. Coisl.
 219, fol. 408 r°. — Ἐφευρεσιλογέω,
 Anon. cod. Par. 2750 A, fol. 96 r°. —
 Θρηνηλογέω, Anon. cod. Paris. 400,
 fol. 20 v°. — Προακριβολογέω, cod.

Par. 877, fol. 266 r°. — Συνιερολογέω,
 German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°. —
 Τραχυλογέω, Theod. Stud. cod. Par.
 891, fol. 257 r°.

¹ Cod. Par. ἔχει.

² Alio sensu Pisides, *De vanit. vitæ*,
 233 : Καὶ τὸν αἰθέρα τρέχεις. Boeckh,
Corpus Inscr. n° 2647, 3 : Βῆ γὰρ μοι
 ψυχὴ ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλᾶς.

**MANUELIS PHILÆ
CARMINA.**

**II.
CODEX FLORENTINUS.**

CODEX FLORENTINUS.

I.

Τὸ¹ μὲν παρὸν σπούδασμα τῷ βίῳ πρόπον·
Προκείται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τὴν φύσιν
Θαυμασιὸν ἀρχέτυπον ἀνδρὸς ὀλβίου.
Φιλῆς δὲ μετρεῖν οὐρανοῦ πλάτος θέλων
5 Ἄρ' οὐκ ἂν εἰς ἔγκλημα λειφθεῖ² θράσους;
Πλὴν εἰ σχέσις πέπεικε τολμηροῦς λόγους,
Σοφὸς δικαστὴς οὐ κρινεῖ τοῦτο θράσους.

Ἡθοποιία δραματικὴ πονηθεῖσα τῷ Φιλῇ καὶ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχουσα
τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομεστίκῳ, τῷ Χαριτωνύμῳ φημί Καντα-
κουζήνῳ. Εἰσὶ μέντοι τὰ πρόσωπα Νοῦς καὶ Φιλῆς, προλογίζει δὲ
Φιλῆς.

Φιλῆς. Παιδευτὰ Νοῦ, πρόελθε τῆς Βυζαντίδος·

Ὡς γὰρ εἰ σὺ καὶ πλερῶν δίχα τρέχεις,
Καὶ ρεῦμα νικᾷς καὶ πνοῆς κούφην χύσιν³
Καὶ πυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χορτῷ φλόγα.
5 Καὶ γνοὺς ὅπου γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
Ἐκείθεν ἡμῖν εὐσταλὴς παλινδρόμει·
Καὶ γὰρ ὅπως⁴ ἂν ὁ χρυσοῦς ἔχοι, φράσεις.

Νοῦς. Ἄπειμι⁵, πλὴν πάρειμι, καὶ μὴ θαυμάσης,

¹ In cod. Mon. fol. 25. Edid. Wernsd. p. 130 quem confer. Proœmium edidit Fabric. *Bibl. gr.* t. VII, p. 710, vet. ed.

² Wernsd. Fort. ληφθεῖν.

³ Cf. cod. Par. X, 37.

⁴ ὅπως deest in cod. Flor. Primam et ultimam ἐβδομάδα edidit Bandini qui

in notis : Claudicat versus; cui propterea vox addita quædam est in margine, quæ tamen evanuit.

⁵ W. ἀνειμι — θαυμάζης. Vid. vs. 12 et 14. Theod. Hyrtac. *Epist.* 47 : Ἐγὼ καὶ ἀπὸν, πάρειμι· καὶ παρὼν, ἐγγὺς εἰμι· καὶ πόρρωθεν, ἐγγυτέρω.

Εἰ μὴ παρετρίβῃ τις ἐν μέσῳ χρόνος·

- 10 Ποῦ γὰρ ἐπιπρόσθησις¹ εἰργούσης ὕλης
 Εἰς φύσιν ἀπλῆν καὶ σχολῆς ὑπερτέραν;
 Μᾶλλον δὲ καὶ φεύγω σε καὶ ξύνειμί σοι,
 Δοκῶν ἐρευνᾶν καὶ τὰ Γαδείρων πέρα²,
 Τὸν αὐτὸν, ὃν πᾶρειμι, καὶ φεύγω χρόνον.

- Φιλῆς. 15 Οὐκοῦν ἄγε, γνώριζε, καὶ μὴ μοι φθόνοι,
 Σύννοικε φυγὰς, ἀξιοῦντι μανθάνειν·
 Ὁ γὰρ μεταξὺ τῆς ἀπουσίας χρόνος
 Ἦνεγκεν ἡμᾶς εἰς κενὰς ὑποψίας·
 Καὶ σὺ δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ³ καθεύδειν ἔσθ' ὅτε
 20 Τὸν παντοδαπὸν εὐφυῶς ἐξωγράφεις·
 Οὕσπερ τέως ἑτερπες ἀλγύνων⁴ πάλιν.

- Νοῦς. Σύγχαιρέ μοι, βέλτιστε, διδάσκαντί σε·
 Καὶ γὰρ ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας Δομέσλιος
 Νῦν ἱππότης ἡδιστός⁵ εἰς Θῆραν τρέχει,
 25 Τομῶς προχωρῶν εἰς τὰ τῆς λόχμης βάθῃ·
 Ἄ δ' ἂν ὑπερκύπλοντα⁶ Θηρία βλέποι
 Βολαῖς ἀναιρεῖ τοξικαῖς παραντίκα,
 Πᾶν ἐγγύθεν δύσμαχον αἰχμῇ συμπνίγων.

- Φιλῆς. Πόθεν δὲ τοῦτ' ἤσκησεν ὁ πρέσβυς νέος,
 30 Μήπω διδαχθεὶς, εἶπερ οὐ Φαῦλον⁷ τόδε·

¹ ἐπιπρόσθησις cod. Flor. Ποῦ γὰρ lexicis adde ἐμπαράκλυον, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r°: Ἐμπαράκλυον ταῖς βίβλοις. — Ἐξανακύνω, Eustath. Opusc. p. 26, 29: Ἐξανακύναντα καὶ εἰς ἀντίπαλον προχωρήσαντα. — Ἰπερανακύνω, Nicet. Chon. cod. Par. 1234, fol. 394 v°.

² W. πέραν.

³ τοῦ om. in W. qui varias et inutiles proposuit conjecturas.

⁴ Cod. Flor. ἀλγείνων. †

⁵ Cod. Flor. μέγιστος. †

⁶ W. ὑπερκύπλοντα. Occasione data,

⁷ οὐ ψαύει W. qui in notis: Scribere licebit: εἶπερ οὐ ψεύδεις τόδε, vel potius ei περιψαύει τόδε.

- ἔτι γὰρ ἐν μείρακος ἀκμάζει χρόνῳ,
 Καὶ παιδαγωγὸν τοξικῆς ἐπιστάτην
 Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος.
 Ἡ νευρά¹ γὰρ πόρρωθεν ἡμῖν ἐβράγα
 35 Καὶ χρη καθ' ἡμῶν εὐστοχεῖν τοὺς κινδύνους.
 Νοῦς. Τὴν εὐρετικὴν τῶνδε τῶν ἔργων φύσιν
 Κατ' οὐδὲν ἠλλείπουσαν ἐκ βρέφους ἔχων,
 Εἰς ταῦτα δεινὸς αὐτομαθῆς² εὐρέθη,
 Καὶ τοῦ χρόνου, βέλτιστε, πολλῶ βελτίων.
 40 Γυμνάζεται γὰρ ὥσπερ ἐν Θήρᾳ σκύλαξ
 Καὶ δέκνεται παῖς πρεσβυτῶν παιδοτρύβης
 Σπουδῇ³ κατορθοῦν εὐγενῶς εἰθισμένους.
 Φιλῆς. Τὸ δὲ σθεναρὸν εἰς παλαμναίας μάχας
 Πῶς ἐστὶν αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας;
 45 ἔχεις φυσικοῖς τοῦτο δεικνύναι λόγοις,
 Ἡ θαυματουργεῖν ἀξιοῖς καὶ τὴν φύσιν;
 Σύνναγε σαυτὸν, ἀγνοοῦντά με βλέπων.
 Ἡκίστα γὰρ ἂν ταῦτα δυναίμην κρίνειν,
 Εἰ μὴ σὺ διδάσκοις⁴ με τὰς πεύσεις λύων.
 Νοῦς. 50 Ὅταν ὁ πατὴρ εὐσθενῆς ἢ τὴν φύσιν,
 Καὶ μηδὲν⁵ εἰς ἐκλυσιν ἢ μήτηρ φέροι,
 Μηδ' ἀστέρος δύναμις ἀμφοῖν ἀντέχοι⁶,
 Τοιοῦτον εὐθὺς ὄργανοι καὶ τὸ βρέφος
 Τῆς σπερματικῆς⁷ ἐμβολῆς ἢ θερμότης.

¹ Videtur alludi ad Genes. xlix, 23. W.
² Cf. infra cxxii, 127 et cod. Esc. cxxiii, 54. Cod. Par. xlvii, 33 : ὧς αὐτομαθοῦς εἰς τὰ κῶλα τεχνίτου.

³ σπόνδῃ W. qui recte corrigebat σπουδῇ.

⁴ Cod. Flor. διδάσκεις, et supra διδάσκεις. W. διδάσκεις με καὶ πεύσεις.

⁵ W. μηδέ et in notis : Fort. μηδέν. Recte.

⁶ V. cl. Boiss. An. gr. t. II, p. 92 corrigit φέρη et ἀντέχη.

⁷ W. σπερματίδος.

- 55 Μάλισ' ἂν εἰ πόρρωθεν ἡ φύσις τύχοι
 Τὴν ἰσχὺν ἀθροίζουσα τῇ νέᾳ πλάσει.
 Φιλῆς. Ἄν ἡ φύσις τέτευχε τοῦθ', ὅπερ λέγεις,
 Πῶς αὐτὸν ἐξήνεγκε τῷ χρόνῳ μόνον;
 Ἐχρῆν γὰρ αὐτὴν δραστικὴν δεδειγμένην
 60 Τοιοῦτον¹ ἐσμὸν ἐξενεγκεῖν ἐμβρύων.
 Νυνὶ δ' ἐπ' αὐτῷ φιλοτιμησαμένη
 Καὶ χαρίτων ἄθροισμα² συσῆσαμένη,
 Τοὺς οὐρίους³ ἤλεγξε τοῦ χρόνου τόκους.
 Νοῦς. Οὐ πολλάκις Αἴγυπτος⁴, ἀλλ' ὅταν τέκοι,
 65 Τὸ τεχθὲν ἐξίστησι, τὴν παροιμίαν.
 Ποῖον γὰρ δὴ⁵ θαύματος οὐκ ἔχει κρότον,
 Τὸ μέχρ' ἡμῶν ἐκ φυλῆς πρωτοσπόρου⁶
 Τοσοῦτο⁷ καλὸν ἀγνοεῖσθαι τῷ χρόνῳ;
 Τοὺς γοῦν φυσικοὺς δεῦρο φαυλίσας λόγους
 70 Ἦγοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐλθεῖν ὑψόθεν.
 Φιλῆς. Νῦν δ' ἄρα τί δρᾷ; πῶς δὲ κοσμεῖ τὸν βίον;
 Οὐκ ἡρεμεῖ⁸ γὰρ, οὐδὲ ρασαίωσιν ἀγει,
 Σπουδῇ καθισίων ἀσφαλῆ τὰ πρακτέα⁹.
 Ναὶ φράζε καὶ γνώριζε τὸν γίγαντά μου,

¹ Fort. τοιοῦτων W. Contra metrum.
 Inf. v. 115 : Τοσοῦτον ἐσμὸν συλλαβεῖν
 χαρισμάτων. Nonnus, Dionys. xlviii, 9 :
 Γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος
 Ἰνδῶν. Malim ἀμέτρητον. Sic An. Par.
 i. IV, p. 327 : Μόνον με νικᾷ σὸν πέλ-
 γος θαυμάτων pro σὸν π. θ.

² Infra v. 793 : Χαρίτων πέλγος.
 Cf. cod. Flor. xxxi, 1.

³ De vacuis et ventosis ovis. W.

⁴ Fort. αἴγυις W. Male. Cf. Creuz.
 ad Porphy. De vita Plotini.

⁵ Ποῖον γὰρ θαύματος οὐκ ἔχει W.
 qui proponit Ποῖου γὰρ θαύματος οὐκ-
 οὔν aut οὐκ ἂν ἔχει κρότον. Laborat
 metrum; fort. leg. Ποῖον γὰρ ἂν θαύ-
 ματος.

⁶ Infra lxxv, 28 : Ἀπὸ φυλῆς πρω-
 τοσπόρου. Cf. lxx, 7.

⁷ τοσοῦτον cod. Flor. A

⁸ ἡρέμα W. qui recte corrigit ἡρεμεῖ.

⁹ Pro τὰς πράξεις. De hac abusione
 sermonis conf. Boiss. Anecd. gr. i. I,
 p. 441.

- 75 *Κἂν*¹ τὴν *στρατιὰν*² τακτικῶς διεξάγοι,
Κἂν *ἱστοριῶν*³ συγκομίζοι φροντίδα
 Πρὸς βιβλίων *πέλαγος*⁴ ἐγκύψας *μόνος*.
Νοῦς. Δημηγορικῶς δεξιούται τὰ *σίφι*⁵.
 Καὶ τόξον ὀρθοῖ, μὴ νοτισθὲν συμπέση,
 80 Καὶ τοὺς οἰστούς τῶν φαρετρῶν ἐκχέει,
 Μὴ πού τις ἰδὲ εἰσφθαρεῖς τρύτοις λάθῃ.
 Σμήχει δὲ καὶ θώρακα, χαλκεύαν δόρυ,
 Σφίγγει δὲ τὰς μήνιγγας, ὀρθῶν τὸ κράνος,
 Καὶ ταῖς περικνημίσιν ὠραῖζεται.
Φιλῆς. 85 Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία,
 Οἱ γὰρ τόκοι σπεύδουσι⁶ τῶν ἐχεφρόνων
 Πρὸ τῶν τραπεζῶν τὴν ἐδωδὴν ἀρτύειν.
 Τοῦτ' αὐτὸ δὴ πρᾶττοντα καὶ τόνδε βλέπων,
 Ἄρ' οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ γενναῖον κρίνεις⁷;
 90 Ἐμοὶ δὲ καλεῖν καὶ Προμηθεά *πρέπον*
 Τὸν τὴν μάχην βλέποντα καὶ πρὸ τῆς μάχης.
Νοῦς. Ἰὸν, κρύφα πρόβεισι τοῦ στρατηγίου,
 Καὶ τοὺς φίλους πένητας ἀφθόμως τρέφει,
 Χρυσὸν χορηγῶν, ἀργυροῦς δμβροῦς⁸ χέων,
 95 Στολὰς ποροτιθεῖς καὶ καλινδήθρας νέμων.
 Καὶ τοὺς σιτιστὰς δεξιῶς ἐποτρύνων

¹ W. *κἂν* — *κἂν*. Male. ² *στρατεῖαν*. ³ *ἱστοριῶν*. ⁴ *πέλαγος*. ⁵ *σίφι*. ⁶ *σπεύδουσι* *ἐχεφρόνων* W. qui corrigit *μαγείρων* τόκοι pro οἱ γὰρ τόκοι. Non novi hoc proverbium. ⁷ W. male *κρίνεις*. ⁸ Cf. cod. Esc. ccxxi, 3.

¹ W. *κἂν* — *κἂν*. Male. ² *στρατεῖαν*. ³ *ἱστοριῶν*. ⁴ *πέλαγος*. ⁵ *σίφι*. ⁶ *σπεύδουσι* *ἐχεφρόνων* W. qui corrigit *μαγείρων* τόκοι pro οἱ γὰρ τόκοι. Non novi hoc proverbium. ⁷ W. male *κρίνεις*. ⁸ Cf. cod. Esc. ccxxi, 3.

¹ Exstant Joan. Cantacuzeni *Historiæ Byzantinæ* libri IV, de qua confer. Fabric. t. VII, p. 788. ² Notissima metaphora. Conf. App. ix, 15, et v. d. Boisson. in *Psellum*, *De Tantalō*, p. 347. ³ *ἱστοριῶν* W. qui contra metrum corri-

- Μή ποῦ τις αὐτῶν¹ ἠλογηκῶς γογγύσῃ
 Καὶ λοιπὸν οὐκ ἔμμισθος ἢ πρᾶξις μένοι.
 Φιλῆς. Τοῦτ' ἔσιν αὐτῷ φυσικῶς ἔχον² πάθος
 100 Καὶ τοῦδε χωρὶς³ οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει,
 Μᾶλλον δὲ τὸ πνεῖν οὐδ' ἀμυδρόν τι κρίνει.
 Ζῇ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ⁴ καλῶς δρᾶν τοὺς ξένους,
 Ὡς ἰχθὺς ἐν ὕδατος ἀφθόνως πίνουσι.
 Πλὴν φιλονεικεῖ⁵ πανταχοῦ γῆς λανθάνειν,
 105 Τὸν ἐξετασίην τῶν ἀποβρήτων βλέπων.
 Νοῦς. Ἀλλ' ἱαταταὶ νῦν ὁμιλεῖ τοῖς φίλοις
 Καὶ δημιουργεῖ τοὺς ὑπὲρ φύσιν λόγους
 Ὁ τῶν φυσικῶν συλλογισίης⁶ αἰτίων.
 Σοφῶν δέ τις ὅμιλος⁷ ἐστίῳτες πέριξ
 110 Πρὸς τοὺς λόγους χαίνουσι τῶν ἄλλων πλέον.
 Πεπήγασιν δ' οὖν ὥσπερ εἰς λίθων⁸ φύσιν
 Μετὰ φρίκης βλέποντες ἀλλήλους μόνον.
 Φιλῆς. Ὡ τίς τοσοῦτον εἶδε γηγενὲς⁹ τέρας;
 Ποῖος δὲ νοῦς γόνιμος ἀρκέσει τάχα
 115 Τοσοῦτον¹⁰ ἐσμὸν συλλαβεῖν χαρισμάτων;
 Ὡ φύσις, ὦ νοῦς, ὦ μέγας Δομέστικος.
 Οὐ¹¹ μῶμος οὐδεὶς τῇ φυῇ προσετρίβη.

¹ W. αὐχῶν.² ἔχων W. qui corrigat ἔχον aut αὐ-
τός.³ χάρις W. qui legit χάριν.⁴ W. τό. Contra metrum.⁵ φιλονεικεῖν — λανθάνον W. qui ve-
ram lectionem divinavit.⁶ Hanc vocem exhibet Thesaurus Pa-
ris. sed sine exemplo.⁷ ὅμιλος cum plurali, ut ἐσμός, de
quo cf. cod. Par. II, 6. Infra v. 453 : Ὡςὄχλος νέων Ἐν συστολῇ φοιτῶντες ἐς
διδασκάλου. Idem XXI, 24, ὄρμαθός cum
plurali.⁸ Proverbialem hanc locutionem, ad
Niobes fatum respicientem, illustravit
Wernsd. ad Himerium, *Eclog.* XXI, 10,
ut ipse monet.⁹ Fort. γηγενῆς W. cum τίς hanc
vocem copulans.¹⁰ Cf. supra v. 60.¹¹ οὐ W. qui : Fort. οὐ.

- Μὴ τὴν ἀγαθὴν τοῦ προπάτορος φύσιν,
 ἥτις ποτ' ἦν, δείκνυσιν ἀνθρώπων μόνος;
 Νοῦς. 120 Ἄ δ' ἄ πάλιν, βελτιστε, μανθάνων κρότει·
 Φήμης ποθεν¹ γάρ τινος ἐκφοιτησάσης,
 Ὡς βαρβάρων σιράτευμα κυκᾷ τὴν Θράκην,
 Ὅπλοις βρύων ἔξεισιν εἰς πράξεις νέας,
 Μέσον δὲ τῆς φάλαγγος ἐσλῶς ἀτρέμας²,
 125 Ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς Θήραν βρύχει
 Καὶ τοὺς ἐπιτρέχοντας αἰρεῖ τῇ σπάθῃ.
 Φιλῆς. Ναὶ φράζε καὶ πῶς τῶν βελῶν ἀπηλλάγη;
 Μᾶλλον δὲ πῶς ἐπλησε τὴν χώραν σκυλῶν,
 Λαβῶν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ πυγμαῖον μέρος;
 130 Τοὺς γὰρ μαχητὰς ὀλβίων³ ἀφ' ἐστίας
 Κέρδους νόθου πρόσληψιν οὐ θέλει⁴ βλέπειν.
 Δέδοικα δ' οὖν μή πού τι γενναῖον βέλος
 Τὴν τῶν ὅπλων ἡλεγξεν εὐαρμοσίαν.
 Νοῦς. Θάρρει· τί γὰρ ὑποπλὺν εἰς τὸν γεννάδαν⁵;
 135 Τί δ' οὐκ ἄσινές πρὸς φορυτὸν κινδύνων;
 Ὅταν ὁ κοινὸς τόνδε κοσμῇ δεσπότης⁶
 Ὅπλοις⁷ νοητοῖς καὶ ψυχῆς εὐανδρία,
 Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας ἐχθροὺς ἐκθλίβει⁸,
 Πᾶν ἀχρόνως εὐθηκτον⁹ ἀμβλύνων βέλος,
 140 Καὶ τοῦτον¹⁰ ὡς πῦρ ἐκ νεφῶν ἐπιβρέχει.

¹ γὰρ ποθεν W. Contra metrum.
² ἀτρέμας W.
³ W. ὀλβίων. Forma verbi ὀλβιώω
 addenda lexicis. Infra ix, 7: Εἰ δ' ὑπὲρ
 αὐτοὺς ὀλβιώθης τοὺς λόγους.
⁴ οὐ θέλει W. qui proponit οὐ θέμις.
⁵ Cod. γεννάδα. Vt supra αν.
⁶ δεσπότην et εὐανδρίας W. qui ve-
 ram suspicatus est lectionem.

⁷ ὅπλων sensu metaphorico illustra-
 vit v. cl. Boiss. Not. des ms. t. XI, p. 17,
 et Anecd. gr. t. III, p. 38.
⁸ Cod. Flor. ἐκθλίβει. O l
⁹ De animal. 984: Τεθγμένου βέ-
 λους. Pisid. Hezaem. 783: Θήγει δὲ
 πικρά καὶ τὰ τοῦ τύφου βέλη.
¹⁰ Fort. τοῦτοισ W. Contra metrum.
 Verbum ἐπιβρέχω sensu activo usurpa-

- Φιλῆς. Πολλὰς ἐγὼ χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
 Καὶ τῶνδ' ἐσσι, Νοῦ¹, τῶν κατὰ γνώμην λόγων.
 Βακχεύομαι γὰρ τῷ κατ' αὐτοὺς γαργάλῳ,
 Παρόντα μικροῦ τὸν σίεφανίτην βλέπων.
 145 Ἀλλὰ² πάλιν μάθανε καὶ γνωρίζε μοι·
 Λόγος γὰρ ἡδὺς ἄχρῃς ὁσίων³ εἰσρέων
 Ἀποκρύφων σθένεσσιν καμίνους πόνων.
 Νοῦς. Βαβαὶ πάλιν ἔξεισιν εἰς ἄλλην μάχην
 Καί, τῶν Τριβαλλῶν⁴ εἰσπεσόντων ἀθρόον⁵,
 150 Αὐτὸς παρ' αὐτοὺς εὐαριθμήτους⁶ ἄγει.
 Πρώτῃ δὲ τὰς φάλαγγας ὁρμῇ συγχέει
 Πρησιῆρος ὀφθεῖς αἰθεροδρόμου τρόπον,
 Λύει δὲ τὰ σφίγματα τῆς ὁμαιχμίας⁷,
 Τὸ σιερρόν εἰς σύναρσιν ἐντεινὼν δόρυ.
 Φιλῆς. 155 Ἡ δ' ὄψις⁸ αὐτῷ πῶς ἐπανθεῖ καὶ βρύει;
 Ναὶ ζωγράφει, βέλτιστε, τὸν γίγαντά μοι.
 Γυμναστικὸς γάρ ἐστιν, ὦν εἶδον, πλέον
 Καὶ τοῖς πόνοις ἐνεσίν οὐ φαῦλον⁹ δέος,
 Ὅταν ὁ συχνὸς τοῖς ἀριστέῃσι χρόνος
 160 Τῆς ωιμελῆς τὸ πλεῖστον ὥς πῦρ ἐκθλίβῃ¹⁰,
 Τὸ τῶν γυνάων ἔρευθος ἀμβλὺ δεικνύων.
 Νοῦς. Εἶδες χλιδῶν ἕαρος ἐν βάτῳ ῥόδον

vit Philes, ut in hoc Ezech. xxxviii, 22 :
 Καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν.
 Huc apprime facit quod citat Wernsd.
 pergens : « Vix enim placere potest,
 quod jam dicitur, *deus depluisse ho-*
roem, uti Livianus Jupiter ranas. » Infra
 versu 566 : Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς
 ἐπιβρέχει. Ibid. xcix, 15 : Πῦρ ἐπιβρέ-
 χεισ.

¹ W. νῦν pro νοῦ.

² Fort. ἄλλα W.

³ W. ὠπῶν.

⁴ W. Τριβαλλῶν.

⁵ ἀθρόοι W. qui : Leg. ἀθρόον.

⁶ Cf. cod. Par. xiv, 422.

⁷ Scilicet Triballi adjunxerant sibi
 Scythas. W. Cf. cod. Flor. lxxviii, 6.

⁸ ὄφης W. qui : Leg. ὄψις.

⁹ W. ἀφαυλον pro οὐ φαῦλον.

¹⁰ W. καὶ πῦρ ἐκθλίβει.

- Καὶ κρίνον ἀνθοῦν; ταῦτα κἀνταῦθα σκόπει·
Τὸ γὰρ ἐρυθρὸν εἰς τὸ λευκὸν ἐρρύη
165 Καὶ πᾶν τὸ λευκὸν ἔσχεν ἀρκοῦν τὸ ζέον,
Καὶ τις πάλιν ἄφραστος ἡμέρου χροῶ
Χεῖται παρ' ἀμφοῖν, καὶ δοκεῖ φῶς ἄλλό τι
Πρὸς ἀστραπῆς ἔλλαμψιν ἀμιλλώμενον.
Φιλῆς. Ἡ δ' ἔξις¹ αὐτῷ καὶ τὸ τῇ κράσει πρέπον
170 Πῶς δ' εἰ² ποτ' εἰσί; ταῦτα γὰρ μᾶλλον φίλα
Τοῖς εὐσλόχως³ κρίνουσι τὸν σιεφανίτην.
Γένοιτό μοι δὲ πάντα μανθάνειν τάδε
Πρὸς ἡδονὴν καὶ τέρψιν, εἰ φράζειν θέλεις.
Γένοιτο καὶ σοὶ δεξιῶς λέγειν τάδε,
175 Καὶ μηδὲν ἀντίδοξον εἰς μέσον φέρειν.
Νοῦς. Πάντ' ἐστὶν αὐτῷ, ὡς⁴ κατ' εὐχὴν ἡ τύχη.
Τοῦ σώματος γὰρ εὐσθενοῦς δεδειγμένου,
Πάντα προχωρεῖ καὶ καταλλήλως ἔχει·
Καὶ πρὸς τὰ συμπλώματα λαμπρῶς ἀντέχει,
180 Ταχυδρόμου⁵ γίγαντος ἐμφαίνων τόνον.
Φεύγει δὲ⁶ τὸν βλάπλοντα τὴν ἔξιν κόρον
Παγκρατιαστοῦ ζῶν ὁ γεννάδας βίον.
Φιλῆς. Ἄν⁷ οὐκ ἐπαχθὲς, καὶ τὰ λοιπά μοι φράσον·
Τῆς γὰρ ψυχῆς τὸ κάλλος ἀθρῆσαι⁸ θέλω,
185 Τῶν σωματικῶν ἐμφορηθεὶς φασμάτων,

¹ ἡ δέξις — κράζει W. qui recte le-
gebat ἡ δ' ἔξις — κράσει. Supra v. 167
W. κεῖται pro χεῖται.

² Fort. δὴ pro δ' εἰ W.

³ Conf. De eleph. 290. German. Cpol.
cod. Coisl. 278, fol. 225 v°: Εὐσλόχως
τῆς διανοίας ὑμῶν κατετοξασάμεθα. Adv.
εὐστοχωτάτως ap. Meliten. 359.

⁴ Pro ὡς leg. καί. In Wernsd. κατ'
εὐχὴν γὰρ ἡ τύχη sine ὡς.

⁵ Cf. infra ccxliii, 26.

⁶ W. γάρ pro δέ, metro obstande.

⁷ Ἄρ' οὐκ W. qui: Fort. ἄν.

⁸ Cod. Flor. ἀθρῆσαι ἢ supra ἀθροί-
σαι. De hac confusione cf. Boisson.
An. gr. t. I, p. 450.

Ἄν αὐτὸς, ὦ βέλτιστε, καὶ τοῦτο γράφοις,
 Τὸ χρῶμα κινῶν τῶν σοφῶν εἰκασμάτων.
 Εἰ γὰρ ἐναργῶς ἰσiorεῖν τοῦτον θελοῖς,
 Λύσιππος οὐδὲν οὐδ' Ἀπελλῆς ἐνθάδε.

Νοῦς. 190 Θεὸς μὲν αὐτῷ βάθρον ἐστὶ τοῦ βίου·
 Λόγος δ' ἀληθής, κόσμος εὐθὺς ἐκ βρέφους·
 Ὅρκον δὲ μισεῖ καὶ γονεῖς φρίττει¹ βλέπων
 Καὶ σωφροσύνη καὶ θεμίδι τέρπεται.
 Κτᾶται δ' ὅσα χρη, πλὴν ἀποκτᾶται πᾶλιν,
 195 Φίλους τρέφων πένητας, ἀθρόους ξένους,
 Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν δυσπραγοῦντας ὀπλίτας.

Φιλῆς. Τέρας λέγεις ἀνθρώπων εἰς τὸ νῦν γένος.
 Πλὴν ταῦθ' ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ τὰ πρακτέα,
 Καὶ τὸν τοσοῦτον ὄλβον ἀθροίσας μόνος,
 200 Ἀφιλόκομπός² ἐστὶ καὶ πρῶτος φύσει·
 Ὡς γὰρ δανεισλήν τὸν δεδωκότα³ τρέμει
 Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἡγεῖται χρέος·
 Ὡ θαῦμα νικῶν⁴ τεχνικὸν πάντα κρότον.

Νοῦς. Ἀλλὰ σκόπει, βέλτιστε, καὶ τᾶλλα ξένα
 205 Δι' ὧν ἀτεχνῶς⁵ τόνδε κοσμεῖ τὸν βίον.
 Τὸ γὰρ θυμικὸν ὥσπερ ἐκτὸς λαμβάνων,
 Ὅταν μὲν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν ἐκτρέχοι⁶,
 Καὶ πῦρ κατ' αὐτῶν ἀντιπιπλόντων πνέει·
 Ὅταν δὲ τῶν⁷ παιδῶν τις ἐξαμαρτάνῃ,
 210 Τὸ πῦρ τόδε σβέννυσιν εὐνοίας δρόσῳ⁸.

¹ φριττῇ W. qui : Scribe φρίττει.

⁵ W. ἀτέχνως.

² In Pachymer. 71 : Τὸ ἀφιλόκομ-
 πον. Cf. infra cxcv, 195.

⁶ W. ἐκτρέχει.

³ δεδωκότα W. qui corrigit δεδω-
 κότα.

⁷ Ὅταν δὲ παιδῶν τις W. qui propo-
 suit τις τί, aut παιδῶν τις ἐξ. Illud
 male ob hiatum.

⁴ Cod. Flor. νικόν et supra νικῶν.

⁸ Cf. cod. Esc. ccxxiv, 2.

Φιλῆς. Καὶ τοῦτο κοινόν, ἀλλὰ τῇ φύσει πρέπον,

Εἰ τῇ φύσει ξύνεσιν¹, ὃ φράξεις, πάθος.

Ὁ δ' οὐχ² ὑπείκει τοῖς νόμοις τῆς φύσεως.

Ἀλλ' ἔστι παντὸς ἐγκρατέστερος πάθους,

215 Τῆς φύσεως τὴν ἔξιν εὐλαβουμένης.

Τίς οὖν τὸν ἄνδρα τόνδε κοσμήσει λόγος,

Κὰν ἐκ παλαιᾶς Ἀττικῆς ὑπερβλύσῃ;

Νοῦς. Ἐτι δ' ἔχων ἐμφυτον εὐρέθη³ μόνος

Τὸ μακαριστὸν ὃ σιεφανίτης τόδε.

220 Ἄ γὰρ ἐπ' αὐτὸν συγκομίζει βίβλια

Τὸ ποικίλον σύνταγμα τῶν σιρατευμάτων,

Αὐτὸς καθ' αὐτὸν εὐφυῶς διατρέχει,

Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς τὰς περιστάσεις λύει,

Νέκταρ λόγων ἐμμουσον⁴ αὐτοῖς ἐγχεῶν.

Φιλῆς. 225 Τί τις ἂν εἰς ἔπαινον ἀρμόζον λέγοι;

Σίγα, Πλάτων, Σώκρατες, αἰσχύνου λέγων,

Δημοσθένους ἔπαρσις, εἰς χοῦν ἐκτρέπου.

Πᾶς γὰρ σοφιστῆς, πᾶς δὲ πυρίπνου⁵ γράφων

Ἡ γλαῦξ τίς ἐστὶν εἰς νομὰς φιλεσπέρους⁶,

230 Ἡ καὶ κολοῖδς ἐκμελῆς, ἡ βάτραχος,

Δοκῶν τι σεμνὸν τοῖς παροῦσιν εἰσφέρειν.

Νοῦς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ· πάντα γὰρ πράγως φέρει,

Ὡς⁷ ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμποι⁸ ξίφῃ,

¹ W. σύνεσιν.

² W. οὐκ ἐπείκει.

³ W. εὐρέθη.

⁴ ἐμμουσον W. qui in notis : Leg. ἐμμουσον αὐθις. V. cl. Boiss. An. nov. p. 153 corrigebat ἐμμουσον αὐτοῖς ἐγχεῶν. Νέκταρ ἐπισπένδω ap. Boeckh. Inscr. n° 3398. Pari metaphora infra cxi, 79 : Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ.

⁵ Conf. infra xcix, 18. Fort. γραφύς W.

⁶ Infra v. 619 : Φρουροὺς καθιστᾷ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους. De animal. 468 : Αἰμύλον ἢ γλαῦξ ἢ φιλέσπερος φύσει. Id. v. 733 : Τὴν φιλέσπερον. Vide infra ccvi, 96.

⁷ Fort. δ' aut δσ' ἂν W. Hoc recte.

⁸ W. ἐκπέμει.

- Καὶ νηπίων ὄμιλον ἀδρανεσίῳ τῶν
 235 Τὰς δυσμενεῖς φάλαγγας ἡγεῖται βλέπων·
 Ὄλη¹ δὲ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σίλγειν
 Ὄ² τρισαριστέως οὐκ ἀνεκτὸν τι κρίνων,
 Ἄκροις μόνοις, ὃ φασί, νικᾷ δακτύλοις³.
 Φιλῆς. Μὴ προβλέπων, Ὀμηρε, τὸν γίγαντά μου,
 240 Τὸν σὸν ποτε ζῶν ἐκρότεις Ἀχιλλεῖα;
 Καὶ μὴν ὃ μὲν συνῆγε τοὺς Μυρμιδόνας⁴,
 Στράτευμα συχρὸν, καὶ σχεδὸν κρεῖσσον μάχης,
 Καὶ τὸν φίλον Πάτροκλον ἐγγὺς ἦν ἔχων·
 Ὁ δ' αὐτίκα πρόεισιν εἰς πλείστους μόνος,
 245 Κἂν τοὺς φίλους πόρρωθεν ὀκνοῦντας βλέπῃ.
 Νοῦς. Παπαί, παπαί, κτυπεῖ⁵ με θεορίππου δρόμος
 Ἐξευγμένου πτέρυξιν οὐρανοστόλοισι⁶.
 Πλὴν μὴ πρὸς αὐτὸν ἐκταραχθεῖς⁷ τὸν φόβον,
 Συνῆκα γὰρ ὅς ἐσσι καὶ χάριν τίνος.
 250 Βούλει μαθεῖν, βέλτιστε; καὶ τάδε φράσω.
 Τῶν ἀρετῶν ὃ δίφρος⁸ ἐνθάδε τρέχει,
 Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ κροτεῖν τοῦτον θέλων.
 Αἱ Ἀρεταί. Τί τοῦτο, Νοῦ; τί τοῦτο, Φιλῆ, τὸ θράσος;
 Ἄρ' οὐκ ἐπαισθάνεσθε τῆς ἀβουλίας;
 255 Ἄρά τι καὶ δοκεῖτε γενναῖον λέγειν,
 Ἄνδρα κροτεῖν τοσοῦτον ἐσπουδακότες;

¹ W. in notis: «Verba mendosa facile corrigentur: Πάντα γὰρ πρῶτως φέρει, ὅς' ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμπει, ξίφῃ — ὅλη τῇ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σίλγειν· ὃ τρισαριστέως κ. τ. λ.» Verba ὅλη τῇ χειρὶ vitiant metrum.

² W. ὦ pro ὃ.

³ De hac formula vide Boisson. ad Pachymer. p. 115 et 326.

⁴ Cod. Flor. Μυρμιδόνας. M

⁵ Vide v. 302.

⁶ οὐρανοστόλοισι W. qui: Leg. οὐρανοστόλοισι.

⁷ Leg. ἐκταραχθῆς W.

⁸ Vide infra LXXVI, 4.

Ὡς τῆς ὑφ' ὑμᾶς¹ εἰσρεύσης αἰσχύνης·
 Ἐκ γὰρ ἀγεννῶν² καὶ χαμερπῶν κανθάρων,
 Τίς αἰγυπιδὲς³ εὐπρεπεῖς ἔξει κρότους;
 Φιλῆς. 260 Ἰσασι τοῦτο πάντες, οὐχ ὑμεῖς μόνον,
 Ἡμεῖς δὲ, κἂν δοκῶμεν⁴ ἐξαμαρτάνειν
 Τούτους τάχα πλέκοντες⁵ αὐτῷ τοὺς κρότους·
 Ἀλλὰ φέρει καὶ τήνδε τὴν παροιμίαν,
 Σοφῶς ἐπαινῶν τὴν πρὸ τῶν λόγων σχέσιν.
 265 Ὡς φῶς γὰρ ὑμῶν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην
 Τρανῶς⁶ ὁ Δαυὶδ⁷ συγκαλεῖ καὶ τὸ σκότος.
 Νοῦς. Ἐπεὶ περ ἡμᾶς ἐνδεεῖς εἰκὸς μένειν·
 Αἰρεῖ γὰρ αὐτὸς ὡς⁸ ἀριστεὺς τοὺς λόγους·
 Ὑμεῖς κροτεῖτε τοῦτον, ἀγνοῖ παρθένοι.
 270 Ὅρῳ γὰρ ὑμᾶς εὐστάλαῖς καὶ κοσμίαις
 Ἄνωθεν εἰς γῆν τακτικῶς ἀφιγμέναις.
 Πλέξατε γοῦν στέφανον αὐτῷ χαρίτων,
 Ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν οὐρανοδρόσων⁹ ῥόδων.

¹ ἐφ' ἡμᾶς W. qui corrigit ὑμᾶς.
² Cod. Flor. ἀγενῶν.
³ W. αἰγυπιδὲς. Contra metrum. Vide cod. Par. ccxli, 10.
⁴ W. καὶ δοκῶμεν.
⁵ Conf. infra cxxi, 85.
⁶ Adverbium τρανότητος, quo carent lexica, in *Menolog.* Christoph. Patric. cod. Par. 1578, fol. 64 v°.
⁷ Respici videtur ad Psalm. xlviii, 9, 11. W.
⁸ Fort. ὁ W. Male.
⁹ Infra v. 703: Ἡθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδρόσων (leg. οὐρανόδροσον) φύει. Hac voce dari possunt lexica, quibus addam alia ejusmodi composita: Οὐρανο-

ελέπτης, Chrysippus Hierosol. cod. Par. 513, fol. 103 v°: Ὁ τῶν Θεῶν ὑραμάτων ὑπουργὸς ὁ οὐρ. Ξυσιοφωσφόρος (add. lexx.). — Οὐρανόδρυτος, cf. infra App. xiii, 1. — Οὐρανόγραφος, Græc. Orth. Quirin. I, p. 264. — Οὐρανοδύναμος, Anon. cod. Par. 985, fol. 299 v°: Οὐρανοδύναμις Ἰησοῦ. — Οὐρανόπεμπτος, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°: Χρόνιον ἡμῖν ἤκει τὸ Θεῖον χρῆμα καὶ οὐρανόπεμπτον. — Οὐρανοπολίτευτος, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 261 r°: Καὶ τοιοῦτον βίον ἐπανηρημένοι πολυθαύμαστον καὶ οὐρανοπολίτευτον. — Οὐρανοπορέω, Cosmas ad Greg. Naz. p. 6: Τὸ μετὰ τῆς καλλι-

- Φρόνησις. Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χυδῆς¹
 275 ὤκησα λαμπρῶς, ἀντὶ καινῆς πασιλάδος.
 Καὶ² τοὺς ἐμαυτῆς δεῦρο συλλέγω τόκους,
 Καὶ τήνδε κοσμῶ τὴν ἐμὲ σχοῦσαν φύσιν,
 Ἔργων μεγάλων πέπλον ἰσουργήσασα³.
 Πάντας γὰρ οὓς δείκνυσιν ὁ χρόνος ῥέων,
 280 Σκηναὶς πενιχρὰς ἐν πανηγύρει⁴ βλέπω.
 Ἀνδρεία. Ἐγὼ δ' ἀπ' ἀρχῆς⁵ ὄργανῶ καὶ συνδέω
 Καὶ παιδαγωγῶ καὶ καταψῶ καὶ τρέφω,
 Κρυπλῆς ἀμολγῆς τόνδε πηγνῦσα⁶ ζέσει.
 Ξύνειμι δ' αὐτῷ κἄν ἐπ' ἐχθροὺς ἐκτρέχοι,
 285 Κἄν ἄρκτον αἰρεῖν τὸν θυμὸν παροξύνει,
 Κἄν εἰς μονὶδν τὴν βολὴν ἀκοντίσσει,
 Κἄν ἄλλο τι δρᾷν ὁ σίεφανίτης θέλοι.
 Δικαιοσύνη. Ἐγὼ δὲ ῥυθμιζουσα τὴν τούτου φύσιν
 Ἀποκρύφου πλάσιγγος εὐαρμοσίᾳ
 290 Ἀπλησίᾳς ἄγευστον αὐτὸν δεικνύω.
 Τὸ γὰρ περικτὶδν εὐγενῶς ἀποπλύων,
 Ζῆ μάλα σεμνῶς τοῖς ἀναγκαίοις μόνους,

πείας ταῖς θεαῖς καὶ οὐρανίαις εὐνοίας
 οὐρανοπορεῖν συγγινόμενον. — Οὐρα-
 νοχάλκευτος, German. Constantinopol.
 l. l. fol. 24 v°: Ὁ μέγιστος ἐν προφή-
 ταις καὶ βασιλεῦσι Δαβὶδ, ἀξιόπιστος
 ὁδηγὸς καὶ στήλη τῆς μετανοίας οὐρα-
 νοχάλκευτος. Id. fol. 59 r°: Οὐρανο-
 χάλκευτα ξίφη. — Οὐρανόφθαστος, Jo.
 Damasc. t. II, p. 836 B: Χαίροις ἡ οὐ-
 ρανόφθαστος κλίμαξ.

¹ Cf. infra lxx, 7.

² Eis pro καὶ W. qui corrigebat καὶ
 τοὺς aut eis ὄν.

³ Confer. cod. Flor. cxxv, 15.

⁴ Videndum an ne legi debeat, ἐν
 παροράσει cum despicientia video, i. e.
 παροράω πάντας; an vero hoc ἐν πανη-
 γύρει sit intelligendum, cum fastidioso
 joco et ludibrio, seu intueor cæteros per
 contemptum. W. Minime; respicit ad
 σκηναὶς θεωρικὰς in festis πανηγύρεσιν
 erigi solitas.

⁵ ἀπαρχῆς cod. Flor. et W.

⁶ Cod. Florent. πηγνῦσα et supra
 πηγνῦσα. «Locutio videtur capta esse
 ex Job. x, 10.» W.

- Καὶ τῇ ψυχῇ δίδωσι τὸ κρεῖττον μέρος,
 Σοφῶς ταπεινῶν τὴν Φορὰν τοῦ μετρίου¹.
 Σωφρο- 295 Ἐγὼ δὲ νυμφευθεῖσα τῷ σίεφαντίη
 σύνη. Μένω παρ' αὐτῷ δυσχερῶν² ὑπερτέρᾳ.
 Τῷ γὰρ χαλινῷ τῆς μεγαλοφυίας³
 Ἡνιοχεῖ⁴ τὸ σῶμα τῷ χρόνῳ⁵ βρέμον.
 Φεύγων δὲ τὸ πρόσκομμα τῶν Φιληδόνων
 300 Ἀκωλύτως πρόεισιν εἰς ἄλλας⁶ τρίβους
 Ἀρᾶς ἀκανθῶν καὶ Φθορᾶς ὑπερτέρας⁷.
 Νοῦς. Βαβαί, πάλιν ἄλλος με ταράττει κτύπος⁸.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐσμὸς παρθενικὸς εἰσρέει.
 Συνῆκα δὴ⁹ καὶ τοῦτον ὃς δὴ καὶ πόθεν.
 305 Ὁ γὰρ μελισσῶν¹⁰ τῶν ἐν αὐτῷ χαρίτων,
 Τῷ τρισαρισίῃ καὶ σίρατηγικωτάτῳ,
 Φοιτᾷ πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἑδέμ τινος νέας,
 Ἀκηράτων σιέφανον ἀνθέων φέρων.
 Ἀληθεία. Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου¹¹
 310 Καὶ βάθρον ἐσίως ὁ δρομεὺς οὗτος γίγας.
 Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς τοὺς ἐμοὺς εἶργε δρόμους,
 Ὡς Θριγκίου¹² χάρακα τὴν γλῶττιαν φέρων,
 Ἐρημον ἀν ὥκησα τὴν μακαρίαν,

¹ Vide notam Wernsd. qui plura tentat.

² *δυσχερῶς* W. qui nihil intellexit ob verum 301 omisum. Infra versus 679 : *Δυσχερῶν ἐλευθέραν*.

³ Cf. infra xcv, 26.

⁴ Linus ap. Stob. v, 22 : Ἦν (νηδὺν) ἐπιθυμία ἡνιοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς.

⁵ Fort. *χόρτῳ* vel *κρότῳ* W. Male.

⁶ *ἄλλους* W. qui proposuit *ἄλλας* vel *ἀγνύς*.

⁷ Hic versus deest in W. qui in aqua hærebat.

⁸ Cf. v. 246.

⁹ W. *δ' οὖν* pro *δή*.

¹⁰ Cod. Flor. et W. *μελισσῶν*. Recipi correctionem editoris.

¹¹ *πρωτοκρόνου* W. qui recte corrigit *πρωτοχρόνου*. Cf. infra lxx, 7.

¹² Cod. Flor. *Θριγγίου*. De frequenti γγ et γκ permutatione cf. Boisson. An. gr. t. I, p. 231.

- Τὸ νῦν με λυποῦν ἐκφυγοῦσα πᾶν γένος,
 315 Ὡς σίρουθός, ἂν δάκνη τις ἐρπύσας ὄφεις.
 Μνήμη. Ἐγὼ δὲ μὴ σιέγουσα τοὺς μνησικακούς,
 Ἰσχοῦσιν ἂν¹ θάνατον αἱ τούτων τριβοί,
 Εἰς αὐτὸν ἐσκήνωσα τὸν σίεφανίτην,
 Ὃς μνημονικός² ἐστὶ τῶν ἄλλων πλέον.
 320 Χρῆται δέ μοι κάλλιστα δεικνὺς τὴν φύσιν,
 Ὡς ἐστὶ μεσλή τῶν καλῶν τῶν ἐμφύτων,
 Πηγνύσα τὸν νοῦν τῇ βάσει τῆς κρᾶσεως.
 Ἐλεημοσύνη. Ἐμοῦ δέ τις ἐμπροσθεν αὐτοῦ βελτίων;
 ἔχει γὰρ ὡς νύμφην με καὶ σύνεσί μοι,
 325 Καὶ ζῶ παρ' αὐτῷ καὶ τρυφῶ τῷ νυμφίῳ.
 Τηρεῖν δέ μου τὸ κάλλος ἀκραιφνές³ θέλων
 Εἰς τοὺς ἀποκρύφους με θαλάμους ἄγει
 Καὶ ζηλότυπός⁴ ἐστὶ καὶ νήφει⁵ βλέπων.
 Δέδοικε γὰρ μή τίς με συλήσας λάθῃ.
 Πρῶ- 330 Ἐγὼ δέ σοι τί; μὴ γὰρ οὐκ ἐπιπρέπω⁶;
 της. Καὶ μὴν τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτῷ φαιδρύνων⁷
 Καὶ τῆς ρινὸς τὸ σχῆμα δεικνύσα θρόνον,
 Ἐντεῦθεν αὐτοῦ ζωγραφεῖ τὴν καρδίαν.
 Εἰκὼς γὰρ αὐτῆς τὰς ἐναργεῖς ἐμφάσεις

¹ W. ἰσχοῦσι γάρ. Ex Proverb. xii, 28.

² Infra cxxx, 35.

³ W. ἀκραιφνός. Heliodor. iii, 4, p. 133 : Ἀκραιφνὸς κάλλος.

⁴ Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 169 r° : Ἀγαθὴ γὰρ ἦν ἡ ζηλοτύπησις αὐτῇ. Hanc vocem Ζηλοτύπησις ignorant lexica, quibus accedant Ζηλοτυποειδής, Origen. cod. Coisl. 17, fol.

96 r° : Ὡς τὰς μὲν εἶναι οἰκονομίας θυμοειδεῖς, τὰς δὲ ζηλοτυποειδεῖς. Et Ζηλοπαθής, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 83 r° : Μηδεὶς γελοτοποιὸς, μηδεὶς ζηλοπαθής.

⁵ νήφει W. qui in notis : F. νήφει aut νεύει.

⁶ Cod. Flor. ἐπιπρέπω et supra ἐπιπρέπω. W. ἐπιπρέπω.

⁷ W. φαιδρύνω.

- 335 Εἰς τὰς παρειὰς εὐπρεπῶς ἀνατρέχειν.
 Ἄρ' οὖν ἔχεις κρίνειν με σαυτῆς δευτέραν;
 Αἰγίνοια. Πάρειμι κἀγὼ τῶν γε πολλῶν βελτίων·
 Κοσμῶ γὰρ αὐτὸν ὥσπερ ἀπλῶς οὐδένα,
 Καὶ δείκνυμαι φῶς εἰς τὸ τῆς μνήμης βάθος;
 340 Καὶ γίνομαι πῦρ εἰς τὸ τῆς λήθης βάρος,
 Καὶ δαπανῶ τὸν ὄκνον ὡς κούφην ὕλην.
 Πρόειμι δ' εὐθύς, ἀλλ' ὑποσφίξω πάλιν,
 Πληροῦσα τὸν νοῦν, μὴ κενὸς δῆπου δράμη.
 Εὐθύτης. Εἰ φίλος ἐστίν ἄλλος αὐτὸς, ὡς λόγος,
 345 Ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὕτως δ' ἐγὼ πάλιν·
 Φιλῶ γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐμαυτὴν, ἐκ βρέφους.
 Κἂν τις ἔροιτό τινα, τίς ὕδρ, ξένη;
 Ἐρεῖ παρευθὺς, ὡς ἀμυγῆς εὐθύτης.
 Ἄπαντα γὰρ πόρρωθεν ἐκκλίνων δόλον,
 350 Τρέχει πεποισθὺς, οὐπερ οὐκ εἰργεῖ σκόλοψ.
 Ἐγκράτεια. Κἀγὼ μετ' ¹ αὐτοῦ πάντα κοσμῶ τὸν βίον·
 Ὅταν γὰρ εἰς χρήματα καὶ κάλλη βλέπη
 Καὶ τῶν τραπεζῶν τὴν ἀπειροκαλίαν,
 Καὶ τὸν περιτλὸν τῆς κενῆς δόξης τύφον ²,
 355 Πάρειμι συστέλλουσα τὴν ἀμετρίαν
 Καὶ τοῦ κόρου δείκνυμι τὴν ἀκοσμίαν,
 Ἄνθρωπος εἰ, λέγουσα τῷ σφεφανίτη.
 Ταπεινώσις. Ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐμβριθῶς τῆς καρδίας
 Ἐλκω τὸν ἄνδρα τοῦτον ὑψόθεν ³ κάτω·
 360 Καὶ πείθεται δὴ ⁴ τὸν θεὸν δεῦρο βλέπων
 Θνητοῦ γένους πρόσληψιν ἡμφιεσμένον.

¹ Fort. μέν W.

³ Cod. Flor. ὑπόφεν.

² Infra II, 60 : Ὁ τῆς δόξης τί-
 φος.

⁴ W. δέ. De eadem confusione cf.
 Boisson. An. gr. t. I. p. 450.

- Μισεῖ γὰρ ἀθρῶν τοῦ πονηροῦ τὸν Ξρόνον¹,
 ὃν ἐκ νεφῶν ἐβρίψεν ἀσῖραπῆς δίκην
 Ἐπαρσις οἰκτρὰ μέχρι μυχῶν ἐσχάτων.
 Φιλῆς. 365 ὦ Νοῦ, πάλιν πρόελθε καὶ δίδασκέ με,
 Μᾶλλον δὲ τὴν αἴσθησιν ἐγκαίνιζέ μοι.
 Καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ὀρμαθὸς τῶν παρθένων,
 Οἷς εὐσλόχως εἴρηκεν, ἐξέπληξέ με.
 Σὺ δ' ἐξ ὑπαρχῆς ἄλλον ἀρμόζου² κρότον
 370 Καὶ τὸν πολυθρύλλητον ἐξέταξέ μοι
 Ποῦ δὴ ποτ'³ ἐσλίν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἄρ' ἔχει;
 Νοῦς. Νῦν βασιλεῖ σύνεσσι, καὶ μόνος μόνῳ
 Σοφῶς ὁμιλεῖ· τῷδε γὰρ τούτου δίχα
 Κοινωνὸς οὐδεὶς ἐσσι τῶν ἀποκρύφων·
 375 Εἰσὶ δ', ἃ φασίν, ὀπλιτικαὶ φροντίδες
 Καὶ ποικίλα σκέμματα⁴ τῆς Θράκης χάριν,
 Μὴ ποῦ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ,
 Λαθῶν τὸν ἐσμὸν τῶν παρ' ἡμῖν ταγματῶν.
 Φιλῆς. Ἄρ' οὐκ ἀγαθὸν καὶ καθεύδειν ἔσθ' ὅτε
 380 Καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας ἀμβλύνειν πόνους;
 Ἄρ' οὐκ ἔτι κέκμηκεν ἡ τούτου φύσις;
 Ἐσσι γὰρ ἢ σίδηρος, ἢ δρυς, ἢ λίθος,
 Ὅταν ἐκῶν τὸ σῶμα γυμνάζειν Ξέλοι,
 ἢ καὶ τροφῆς ἀγευσίου ἢ πεῖρα κρίνοι⁵
 385 Τὸν⁶ ἐκτόπως ἀγρυπνον⁷ αἰθεροδρόμου⁸.
 Νοῦς. Ἄσαρκος οὐκ ὦν, ἐσσιᾶ μὲν τὴν φύσιν,
 Πλὴν ὡς λογικὸς τοῦ περιτλοῦ βελτίων,

¹ W. τρόπον.² ἀρμόζε W. qui in notis : Ms. ἀρ-
μόζου.³ Ποῦ δή ποτ' ἐσλίν W. qui corrigit
ποῦ δή ποτ'.⁴ Cod. Flor. σκέμματα.⁵ W. κρίνει.⁶ Fort. ὡς pro τόν W.⁷ ἀγευσίου W.⁸ Cf. cod. Flor. CLXII, 20.

- Ἵπνοι¹ δ' ἀμυδρὸν, ὥσπερ καμὲ λανθάνειν.
 Τοῦ γὰρ κόρου πέφευγε τὴν ἀμετρίαν,
 390 Ὅς² ἔβρεως μὲν ἐστὶ πατήρ, ὡς λόγος,
 Νόσους δὲ γεννᾷ καὶ σθεναροὺς ἐκλύει
 Καὶ τῷ βίῳ κίρνησι τὰς περιστάσεις.
 Φιλῆς. Ὡς θάμβος ὁφθέν εἰς τὸ δεῦρο τοῦ χρόνου!
 Πῶς εἰς τοσαύτην ἦλθεν ἀκμὴν ἡ φύσις,
 395 Ὡς ἐξευγεῖν εἰς τὸ νῦν τοῦτον γένος;
 Ὡς ἥλιος γὰρ ἐν βαθεῖ νεφῶν ζόφῳ,
 Καὶ ψυχρότης ὕδατος εἰς τῆξιν³ θέρους,
 Ἡ καὶ ῥόδον βρύουσα χειμῶνος⁴ δρόσος,
 Ὁ παντοδαπὸς οὗτος ἡμῖν εὐρέθη.
 Νοῦς. 400 Ἐκ τῆς Μυσῶν ἠκουσί τινες ἐνθάδε,
 Καὶ τοῦτον ἰσλοροῦντες ὡς θαῦμα ξένον,
 Εἶτα παλινοσλοῦσιν⁵ εἰς τὴν πατρίδα,
 Καὶ γίνεται τοῖς παῖσιν εἰς οὗτος λόγος
 Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν ἀλλοτρίων.
 405 Τὰς γὰρ παρ' ἐχθρῶν μαρτυρουμένας φύσεις
 Μόλις ὁ παῖς δείκνυσι τῷ γένει χρόνος.
 Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δὴ πῶς ἀντὶ πάντων ἐν μέγα.
 Πλὴν καὶ σέ⁶, Νοῦ βέλτιστε, θαμβεῖ τὸ ξένον.
 Ὡς τις⁷ γὰρ ἐμβρόντητος ἀλγεῖς καὶ σίλευεις,
 410 Καὶ τοὺς πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἀπαρτίζεις λόγους.
 Εἰ δ' αὐτὸς ὦν ἄτρεστος ἡσχύνθης τάχα,

¹ W. ὕπνεϊ.
² ὡς W. qui corrigens ὅς, addit: Respicitur vero ad proverbiale effatum Theognidis *Sentent.* vs. 154: Τίττει τοι κόρος ὕβριν.
³ W. θῆξιν.
⁴ Fort. λειμῶνος W. Male.
⁵ παλιν ἰσλοροῦσιν W. qui recte proposuit παλινοσλοῦσιν.
⁶ σὺ — θαμβεῖς τὸν ξένον W. qui τὸν mutabat in τό.
⁷ Cod. Flor. ὁσις.

- Τί πείσεται σὰρξ ἂν τὸ νῦν τέρας βλέπη,
 Καὶ πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἢ τέχνη τρέχη¹.
- Νοῦς. Σύμφημι· καὶ τὴν ἥτιαν οὐ κρύπτειν θέλω·
- 415 Σεμνύνομαι γὰρ ὡς ποθεινῶ τῷ πάθει,
 Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ δοκῶν οὐδὲν λέγειν·
 Συστέλλομαι δ' οὖν ὡς ἐν Εὐρίπου² ζᾶλη,
 Τὸν τῶν λόγων ἱλιγγον οὐκέτι σίτγων·
 Τῆς σῆς³ δὲ Φειδοῖ γνωστικῆς δειλανδρίας
- 420 Τὴν τῶν κρότων σύναρσιν εἰσφέρων τρέμω⁴.
- Φιλῆς. Ἄν εἰς μέγαν κίνδυνον, ὡς ἔφης, τρέχης,
 Τί μὴ διαδράς⁵ ἐν μυχοῖς γῆς εἰσδύνεις;
 Ἀλλ' ὡς δικαστῆς ἐμβριθῆς ἐπὶ Θρόνου
 Τοῖς τῶν κρότων λήμμασι τὰς ψήφους⁶ τίθης;
- 425 Ἡ καὶ σοφιστοῦ τινὸς οἰδοῦντος τρόπον,
 Ὀφρῦς ἀνασπᾶς καὶ λαρυγγίζει μάτην,
 Ἐπεὶ⁷ τὸ νικᾶν ὁ σιεφανίτης⁸ ἔχει.
- Νοῦς. Ὡς μὲν τοσοῦτός ἐσσι, πᾶς ἂν τις λέγοι·
 Καὶ τέτλιγες⁹ δ' οὖν εἰς μεσημβρίαν Θέρους
- 430 Ἄδουσιν, ὧ βέλτιστε, τῶν πρέμνων μέσον,
 Τὸ συγχυτικὸν καὶ θορυβῶδες μέλος¹⁰.
 Ἐρμῆν δὲ τιμᾶν τοὺς ἐφημέρους λόγους¹¹,

¹ W. τρέχει.² Cf. infra ccxxi, 149.³ Cod. Flor. τοῖς σοῖς.⁴ τρέμων W. qui corrigebat εἰσφέρω τρέμων.⁵ διαδροῖς W. qui corrigit διαδράς.⁶ καὶ ψήφου W. qui in notis: «Ms. ψήφου.» Infra v. 964: Ἡ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους τέως.⁷ ἐπὶ W. et in not. ἐπεὶ.⁸ W. σιεφανίτης.⁹ W. in notis: Ms. τέτλιγγες.¹⁰ W. τὸ συγχυτικὸν τε καὶ θορυβῶδες μουμένον. In notis: «Fort. τι σύγχυτον καί.» Orph. Argon. 7: Φίλον μέλος αἰδόντα. Ælian. ap. Stob. Florileg. xxix, 58: Μέλος τι Σαπφούς φασαντος.¹¹ λόγους W. et in notis: «Fort. λόγος.» Cf. cod. Par. I, 22.

Καὶ τοῦτον¹ αὐτοῖς ἀντιμετρεῖσθαι² πάλιν
 Τὸ ζῆν τροφῆς πλὴν ἐμφορουμένους δρόσου.
 Φιλῆς. 435 Σὺ δ' ἀντὶ³ μισθοῦ τῆς ἀνειμένης λύρας
 Τί δὴ ποτ' ἂν ἡδίστα λαμβάνοις, λόγε;
 Καὶ γὰρ ἐτοιμός ἐστιν ἀντιδιδόναι,
 Μᾶλλον δὲ καὶ δίδωσι, μηδὲν λαμβάνων,
 Ὁ ζῶν ἐφ' οἷς δεῖ καὶ τὸ⁴ δίδοναι πνέων.
 440 Κἂν οὐδὲ μισθὸν τινα λαμβάνειν⁵ θελοῖς,
 Οὐκ οἶδ' ὅτι δρᾷς· μὴ γὰρ οὐ τύφος τόδε;
 Νούς. Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ τολμᾶν τι γράφειν
 Καὶ τοὺς κεραυνοὺς μὴ παραυτίκα φλέγειν;
 Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ πρὸς τοῦτον γράφειν,
 445 Τὸν τοὺς λόγους μάλιστα σεμνύνοντά μοι⁶;
 Σὲ δ' ἄλλο τι χρὴ τῶνδ' ἔκπτε λαμβάνειν
 Εἰ μὴ γέλως; γνώριζε τὸ σκέμμα φράσας⁷.
 Κρεῖσσον γὰρ ὦν εἴρηκα πῶς ἔξεις λέγειν;
 Φιλῆς. Ἐγὼ τὸ⁸ σιγαῖν κέρδος ἡγοῦμαι πλεόν.
 450 Τὸ γὰρ ἀμαθῶς ἐγκυδιστᾶν⁹ εἰς βάθος
 Πρὸς ἀγχόνην δῆπουθεν οἰκτρὰν ἐξάγει¹⁰.
 Ἐπεὶ¹¹ πρὸς αὐτὸν τὸν σίρατηγόν τὸν μέγαν
 Μαθητιῶσι πάντες, ὡς ὄχλος¹² νέων

¹ W. τοῦτο.

² Cod. Flor. ἀντιμετρησθαι.

³ ἂν τι Wernsd. qui recte in notis :
 Fort. ἀντί.

⁴ W. Fort. τῷ. Contra metrum.

⁵ Cod. Fl. λαμβάνοιν.

⁶ W. μου.

⁷ φράσαι W. qui in notis : Fort. φρά-
 σας.

⁸ W. δέ pro τό.

⁹ Eustath. Opusc. p. 8, 29 : Καὶ ἀρ-
 θέντες μετέωροι ταῖς τραπέλαις ἐνεκυσί-
 στων. Laud. S. Barnab. ap. Bolland.
 Jun. t. II, p. 437 : Εὐρεθήσεται δὲ
 βυθῷ θαυμάτων ἐγκυδιστῶν. Cod. Reg.
 1219, ἐγκωμαστῶν, male.

¹⁰ W. ἐξάγοι.

¹¹ W. in notis : Ms. ἐπί.

¹² ὄχλος cum plurali. Vid. supra ad
 v. 109.

- Ἐν συσίολῃ φοιτῶντες ἐς διδασκάλου
 455 Καὶ τοὺς τόμους φέροντες ἡγκαλισμένους.
 Νοῦς. Καὶ τίς φρενῶν τοσοῦτον ἐσίτερημένος,
 Ὡς εἰς καθαρὰν ἀμβλυωπεῖν¹ αἰθρίαν,
 Ἐξὸν βλέπειν² φῶς καὶ τρυφᾶν τοῖς ὅμμασι;
 Τίς δ' ἄρα διψῶν εἰς τὸ ρεῖθρον οὐ τρέχει;
 460 Τίς δ' ἀρτύσας³ τράπεζαν οὐκ ἂν ἐσθίει⁴;
 Ῥιγῶν δὲ τίς ἡκιστὰ φιλεῖ τὴν ζέσιν,
 Ἡ γυμνὸς⁵ οὐ γέγηθεν, εἰ λάβοι σκέπην;
 Φιλῆς. Λύχνος μὲν οὗτός ἐστι καὶ φῶς τῷ χρόνῳ
 Καὶ φωσφόρου θάλλοντος οὐχ ἥτιον ζέων.
 465 Ἀλλὰ δεδοικώς τῶν πυραυσίων⁶ τὸν μόρον
 Ὡς ἀφρόνων⁷ ἔλεγχον ἐκ παροιμίας,
 Τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ, καὶ παρευθὺς ἐκκλίνω.
 Θιγῶν δὲ ταῖς πτέρυξι τῆς τέχνης μόνον
 Εἶθ' ὥσπερ εἰκὸς πρὸς τὸ φῶς ὑποσίρῃφω.
 Νοῦς. 470 Οὐκοῦν, ὅ, τι χρὴ, τόνδε τὸν μέγαν κάλει,
 Καὶ τῶν κρότων ρύθμιζε τὴν μουσουργίαν,
 Ὡς ἀρχέτυπόν τινα τὴν κτίσιν βλέπων.
 Τὰ γὰρ ὑπὲρ δύναμιν οὐκ ἂν εἰσφέρεις,
 Οὐδ' ἂν λόγους πρέποντας ἐνθάδε γράφοις⁸,
 475 Μὴ παιδαγωγούντων σε καὶ τῶν πραγμάτων,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς λαμβάνοις.
 Φιλῆς. Ἥλιον ἂν εἵποιμι τὸν γίγαντά μου.

¹ Ms. ἀμβλυωπὴν W.² Ms. βλέπον W.³ De animal. 185: Καὶ δευτέραν τράπεζαν ἐξερασμάτων ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύνει. Ibid. 1197: Καὶ τραπεζὰς ἀρτύνει.⁴ W. ἐσθίει.⁵ γυμνὸν εἰ W. qui recte in notis:

Fort. γυμνὸς οὐ.

⁶ πυραυσίων W. qui corrigit πυραυσίων. Vide notam editoris.⁷ ἀφρονῶν cod. Fl. ἀφρόνως W. qui volebat ἀφρονος vel ἀφρονῶν.⁸ γράφεις W. et in notis γράφοις.

- Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ κάλλος ἐστὶ καὶ τάχος,
 Καὶ τῶν ἀηδῶν τὸν βαθὺν ζόφον¹ λύει,
 480 Καὶ πάντας ἀπλῶς ἐστίῃ καὶ Φαιδρύνει.
 Ποῖος γὰρ αὐτοῦ² δυσίυχης ἀπεκρύβη;
 ἢ τίς πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἔχει βλέπειν
 Κἂν ὡς ὁ Λυγκεὺς³ καὶ τὰ μακράν σου βλέποι;
 Νοῦς. Ἐγὼ δὲ καὶ πῦρ, εἰ δοκεῖ, τοῦτον κρίνω
 485 Πρὸς βαρβάρων Φάλαγγας ἐσκευασμένον.
 Ὀξύτερον γὰρ ἀσίσταπής ἐπιτρέχον⁴
 Ὡς χόρτον αὐτὰς ἐκτετηκότα φλέγει.
 Θυμοῦ δὲ καπνὸν⁵ τοῖς πονηροῖς ἐγχείει,
 Καὶ τέφραν αὐτοὺς καὶ ψιλὸν χοῦν⁶ δεικνύει,
 490 Ζήλου πνέων ἀντικρυς Αἰτναῖον βρόμον.
 Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ φημι καὶ πνοὴν χρῆναι κρίνειν
 Καὶ ζωτικὴν δύναμιν αὐτὸν ὑψόθεν.
 Χεῖται⁷ γὰρ εἰς ἅπαντας ἀχρόνῳ ῥύμη⁸
 Καὶ τοὺς ταπεινοὺς καὶ βραχεῖς ἀναψύχει,
 495 Καὶ μέχρῃς αὐτῶν εὐδρομεῖ τῶν ὁσίων,
 Ὡσεὶ στέαρ⁹ μέλιτος, ἢ τούτου δρόσος
 Τῶν ἡπάτων σμήχουσα τὴν καχεξίαν.
 Νοῦς. Ὑδωρ ἐγὼ ζῶν τὸν σιεφανίτην βλέπω.
 Τοῖς γὰρ ἀγωγοῖς τῆς ψυχῆς τῆς ὁλβίας
 500 Ἀναστομοῖ¹⁰ τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας.

¹ Infra ci, 8 : Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον.

² «Posses putare, pro ἀπ' αὐτοῦ positum. Sed præstat leg. αὐτῷ.» W. Male.

³ Cod. Fl. Ἀνυκεύς.

⁴ W. ἐπιτρέχων.

⁵ Esa. lxn, 5 et 2 Sam. xlii, 9. W. Cf. infra c, 2.

⁶ Psalm. xlviii, 42. W.

⁷ W. κεῖται. Eadem confusio supra v. 167 et infra v. 501.

⁸ Fort. ῥιπῇ W. Male.

⁹ ὥσεὶ σιγῶν τοῦ μέλιτος W. qui corrigebat τις pro τούτου. At veram lectionem exhibet cod. Flor.

¹⁰ W. ἀναστομοεῖ.

Ἀντλούμενος δὲ πάλιν ἐκχεῖται¹ ῥύδην
 Καὶ γίνεται ῥοῦς δαψιλοῦς ἐπομβρίας
 Πᾶν ἄλγος ἀπλῶς καρδιῶν ἀποπλύνων,
 Καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν δυσμενεῖς ἀποπνίγων².

Φιλῆς. 505 Ἐγὼ δὲ καὶ γῆν δεκτικὴν πάντων κρίνω·
 Χωρητικὸς γὰρ ἔσσι τῶν χαρισμάτων,
 Ὡς εἰς βάσιν³ μόνιμον ἐσληριγμένος·
 Στέγει δὲ πᾶν δύσοισιον⁴ εὐψύχως βάρος
 Τῶν πραγμάτων ἡδίστα τὴν βλάσιν φύων·

510 Κἂν που κλονηθῇ, πάλιν ἐδραῖος μένει,
 Καὶ τοὺς ἐπεισερόντας⁵ ἀφθόνως τρέφει.

Νοῦς. Ἄρ' οὐχὶ καὶ θαλάσσαν αὐτόν μοι κρίνεις;
 Τοῦ τῆς ἀλυκότητος ἐξαίρων πᾶθους⁶,
 Εἶναι λέγοις ἄν, ἔσσι γὰρ οὕτω μέγας.
 515 Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισυσπρόφους,
 Μὴ θαυμάσης⁷, βέλτιστε, μηδὲ δισίδεης·
 Στορέννυται γὰρ εἰς ψυχικὴν αἰθρίαν
 Εὐποιῖας⁸ ἔλαιον οὐ φαῦλον φέρων.

Φιλῆς. Ἰχθύν με λοιπὸν τοῦδε τοῦ πόντου σκόπει,
 520 Καὶ προσφάτως γόνιμον ἡγοῦ τὸν μέγαν.
 Ὁ μὲν γὰρ ἀφθόνως με λιπαίνει τρέφων,
 Ἐγὼ δὲ σιγῶ τῆς ἀμοιβῆς τοὺς κρότους
 Οὐδὲν λέγειν αὐταρχες⁹ ἀπλῶς ἰσχύων,

¹ W. ἐγκείται. Vid. supra v. 493.

² W. ἀποπνίγει.

³ Alludit ad Psalm. civ, 5. W.

⁴ Cf. cod. Esc. ccvi, 9.

⁵ Ἄν οἱ ἐπεισερόντες pro οἱ κλονοῦν-
 τες invadentes hostes? Tum vero pro
 τρέφει legendum erit στρέφει, fugat et
 abigit eos. W.

⁶ τί τῆς — πᾶθος W. qui in notis :
 Legebam ἐξαίρων. At nunc solum scri-
 bo, τὸ τῆς, ac post πᾶθος interpungo.

⁷ W. θαυμάζεις et δισίδεης.

⁸ εὐποιῖαν W. qui recte : Fort. εὐ-
 ποιῖας.

⁹ αὐτάρχεις Wernsd. qui corrigit αὐ-
 ταρχες.

- Ἀλλὰ κεχηνώς εἰμι τὴν χύσιν βλέπων,
 525 Καὶ νήχομαι ζῶν εἰς τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων.
 Νοῦς. Κἄν ὠκεανὸν τοῦτον ἡ τέχνη γράφοι,
 Οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ παντελῶς ἀμαρτάνοι.
 Τοὺς γὰρ ποταμοὺς τῶν καλῶν προσλαμβάνει.
 Πᾶσαν δὲ ταῖς χάρισι κυκλοῖ τὴν κτίσιν,
 530 Φήμης ἀγαθῆς ἐμμελῇ ροῖζον φέρων.
 Μᾶλλον δὲ τὴν φρόνησιν ὡς χύμα σιρέφω
 Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ τῆς τύχης πλάτος.
 Φιλῆς. Ἴρις τις ἐστὶν ὁ χρυσοῦς οὗτος γίγας,
 Ὡς οὐρανὸν κοσμοῦσα τὴν κάτω κτίσιν.
 535 Σημαντικὸς γὰρ ἐστὶ κοινῆς αἰθρίας
 Πολυτρόποις χρώμασιν εὐκλείας¹ βρύων,
 Λύων δὲ τὸν κλύδωνα² τῆς ἀθυμίας,
 Τῶν δακρύων ἰσῆσι τὴν ἐπομβρίαν.
 ὦ τόξον ἡδὺ τῶν φίλων ταῖς ὕψεσι!
 Νοῦς. 540 Νέφος τι καινόν ἐστὶν ὁ σιεφανίτης
 Τὸν τοῦ κράτους ἥλιον³ ἐν σιέρνοις φέρων.
 Ἐκτείνεται γὰρ καὶ χρυσοῦν μάννα⁴ βρέχει
 Τῶν ὀπλιτικῶν ἐν μέσῳ σκηνωμάτων.
 Κἄν τις πονηρὸς εὖ πεπονθῶς γογγύσῃ,
 545 Πάλιν ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν ὕει δρόσον⁵.
 Ὁ δὲ νέφος, βέλτιστε, μὴ λύσαι χρόνος.
 Φιλῆς. Ἀσλήρ τις οὗτός ἐστιν οὐρανοσκόλος,
 Καὶ νυκτομαχεῖν οὐκ ἔῃ τοὺς ὀπλίτας,
 Ὅταν ὁ καιρὸς εὐπρεπῆς ἢ τῆς μάχης.

¹ W. εὐκλείαν.

² Cf. v. 689.

³ Cf. v. 553. Infr. v. 606 : Τοῦ κρά-
 τος τὸν φωσφόρον. Infr. LXIII, 13.

⁴ Ephraemius, Chronic. 236 : T

ὑψόθεν βλύσαντα τῇ λαῷ μάννα.

⁵ Cod. Par. CCXLI, 19 : ῥήματος ὀμ-
 βρίτας δρόσον. Cf. XXXV, 45.

- 550 Ἀλλ' εὐθέως ἔσληκεν ἀσπράπλων μόνος
 Ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐπ' αὐτοῦ φασμάτων ·
 Φωτιστικαῖς γάρ τισιν αὐγαῖς πραγμάτων
 Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος αὐτὸν φαιδρύνει.
- Νοῦς. Χάλαζα¹ συντριβουσα τοὺς ἀλλοτρίους
- 555 Ὁ λαμπρὸς ἦρωσ οὗτος, ὃν² κάτω βλέπεις.
 Ταῖς γὰρ πονηραῖς ἀμπέλοις τῶν βαρβάρων,
 Ὃν ἡ σφαυλὴ κόνδυ κινῶ πικρίας³,
 Πόρρωθεν ἐκσπᾶ τετριγῶς τὰς ἐκφύσεις,
 Καὶ τὴν βλάβην⁴ πρόρριζον αὐταῖς εἰσφέρει,
- 560 Μὴ δευτέροις ὁμφαξιν ἡ βλάβη βρίθαι.
- Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ πρησίῃρα καλῶ τὸν μέγαν
 Ἐκ τῶν ἄνω βρέμοντα δεινῶς ἀνθρώπων ·
 Τοὺς γὰρ ἐλικτοὺς καὶ σλυγητοὺς σατράπας
 Ὡς δυσμάχους δράκοντας ἀρπάζει φλέγων,
- 565 Καὶ τοὺς συριγμοὺς τῶν ἀπειλῶν μὴ σίεγων
 Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς ἐπιβρέχει⁵
 Καὶ κινδύνου δύσοιστον ὁδμὴν⁶ ἐσχάτου.
- Νοῦς. Ὅρος τυρωθέν ἐσίν ὡς Δαυὶδ⁷ λέγει ·
 Τὸ δ' αὐτὸ φιλόμουσε⁸ καὶ πῖον γράφει ·
- 570 Δροσίζεται γὰρ τῷ γλυκασμῷ τῆς τύχης ·
 Καὶ πᾶς τις ἀπλῶς δυσπραγῶν καὶ δακρύων
 Ὡς ἐξ ὕλης ἑλαφὸς εἰς τοῦτο τρέχει ·

¹ Infra xcν, 124 : Καὶ συντριβῆς χα-
 λαζα κοινῆς ἐρρύγη.

² W. in notis : «Fort. ἀν.» Malim
 οὗτος· οὐ κάτω βλέπεις;

³ πικρῶν..... (sic) W. qui recte cor-
 rigit πικρίας.

⁴ Alexis ap. Stob. Flor. vi, 24, βλά-
 βην φέρω, sed alio sensu.

⁵ Respectu ad Ezech. xxxviii, 22.

Cf. supra v. 140.

⁶ W. δσμῆν.

⁷ W. Δαβίδ. Locus exstat in Psalm.
 lxxviii, 15.

⁸ Fort. φιλομούσως W. Contra me-
 trum. Leg. φιλόμουσα, quod idem est.
 Φιλομουσία ap. Strab. p. 638.

- Κάνταῦθα πηγνὺς τῆς ἀγωγῆς τὰς βάσεις
 Τοὺς τῆς τελευτῆς οὐχ ὑποπλήσσει βρόχους.
 Φιλῆς. 575 Δρυμός τις ἐστὶ καὶ βαθὺς λόχμης τόπος,
 Τρέφει δὲ καὶ κνώδαλα, θηρίων γέμων.
 Τούτων γὰρ εἰς ἕκαστον εὐσπλάγχυνος¹ βλέπει,
 Καὶ τοῖς τιθασσεύουσι μαλάττει κρότοις
 Εἰ τι σίεγανὸν τῆς ψυχῆς τῶν ἀφρόνων.
 580 Μᾶλλον δὲ λειμών ἐστίν, οὗ πάντες² πέραξ
 Βομβοῦμεν ἡμεῖς ἀντὶ κηφόνων φάγων.
 Νοῦς. Πηγὴ τις ἐστὶν εἰς μεσημβρίαν θέρους
 Καὶ ψυχρὰ καὶ πότιμος εἰς ὥραν πνίγους.
 Ἀναστομῶν γὰρ τινὰς ἀρρήτους φλέβας
 585 Διψῶντας ἡμᾶς εὐμαρῶς ἀναψύχει,
 Λύει δὲ τοῖς πένησι τὴν λειψυδρίαν
 Τῇ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς ἐπομβρία·
 Πτωχοτρόφος γὰρ ἐστὶν ὁ σίεφανίτης.
 Φιλῆς. Καὶ δένδρον αὐτὸν οὐρανοδρόμον βλέπω
 590 Φυτευθὲν³ εἰς αὐλακὰς εὐθὺς ὑδάτων·
 Καὶ γὰρ ἔχει πότηλα πυκνὰ τοὺς λόγους,
 Τὸν καρπὸν⁴, ὃ βέλτιστε, τῶν ἔργων φύων·
 Τίς οὖν θεωρῶν τὴν σκιὰν καὶ τὴν τρύγην
 Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν⁵ ἐντεῦθεν δρόσον,
 595 Οὐ θαῦμα σαφὲς τὸν σίεφανίτην κρίνει;
 Νοῦς. Ὅχνην ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ μῆλον μέγα
 Καὶ ροιὰν ἠδύκοκκον εἰς δένδρων⁶ φθίσιν
 Καὶ τῶν ἀφανῶν ἀντιφάρμακον⁷ πόνων,

¹ W. εὐσπλάγχυνος.

² W. πάντων προ πάντες.

³ Alludi videtur ad Ps. 1, 5. W.

⁴ Cf. infra v. 664.

⁵ Cod. Par. 11, 102: Ἡ γὰρ ἀναψύ-
 χουσα μικροῦ με δρόσος.

⁶ Fort. δεινῶν W. Recte.

⁷ Cf. cod. Esc. clixviii, 2.

- Καὶ πᾶν ὃ, τι χρὴ τόνδε καλέσαι κρίνω.
 600 Πλὴν τίς τοσαύτην εὔρεν εἰς ταῦτα δρόσον,
 Ὅσῃν οἱ¹ σεμνῶς τοῦ καλοῦ γεγευμένοι,
 Οὗ τὴν φύσιν φρίττουσιν αἱ πάντων φύσεις;
 Φιλῆς. Ἐξ ἀετιδῶν² τὸ χρυσοῦν ἔλκων γένος
 εἶναι κολοῖδς οὐδαμῶς ὁδ' ἂν θέλοι.
 605 Καὶ γὰρ ἔχει βάσανον ἀψευδολάτῃν
 Τὸ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον³
 Ἀσκαρδαμυκτὶ καὶ παραχρῆμα βλέπειν,
 Καὶ μηδὲν ἐξ αἵματος ἀλλοῖον⁴ φέρειν
 Ἡ νωθὲς ἢ κάπηλον ἢ πεφυρμένον⁵.
 Νοῦς. 610 Ὡκύπτερος γυψ οὗτός ἐστι τὴν φύσιν,
 Ὡς θηρατικὸς καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων,
 Καὶ νεβρὸν εἰς ὄνυχας ἢ ταῦρον φέρον,
 Καὶ μὴ κατασπᾶν τὰς ἀναπλήσεις θέλων.
 Ἀλλὰ κρεμασίδων πᾶν τὸ ληφθὲν ἐσθίαν,
 615 Ὡς πτηνὸν ἐξίτηλον εἰ κίρκος λάβοι.
 Μὴ γὰρ πρὸς ἐχθρῶς οὐ κατ' αὐτὸν⁶ εὐρέθη;
 Φιλῆς. Γέρανος οὗτός ἐστιν αἰθεροδρόμος.
 Ἀφίπταται γὰρ, ἂν δὲ πεζεύειν θέλοι,
 Φρουροὺς καθισίῃ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους.
 620 Τὴν γὰρ κάτω δέδοικε χερσοθηρίαν.
 Κἂν εὐτόνοισι πτέρυξιν εἰς ὕψος δράμῃ,
 Πρὸς τὴν φυσικὴν τακτικὴν ἀποβλέπει
 Καὶ ζῆ λύμης ἔρημον ἐμφρόνως βίον.
 Νοῦς. Χαραδριός τις ἐστὶν ἱκτέρους λύων.

¹ ὁ σεμνός — γεγευμένου W. qui recte: Fort. σεμνῶς et γεγευμένος.

² ἀ. . . ἐσλιδῶν (sic) W. qui recte corrigit ἀετιδῶν.

³ Cf. supra v. 541.

⁴ Fort. ἀλλοῖον W.

⁵ Cod. Flor. πεφυρμένον.

⁶ Fort. οὐ καταντῶν W.

- 625 Ἀνθίσταται γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ λευκότης
 Τῇ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσχερῶν ἀμορφία·
 Τοῦ χρώματος δὲ συμπαθῶς τι λάμβανων
 (Οὐ τέρεπται¹ γὰρ ἀλλ' ἐπιπλάται βλέπων)
 Αἰθεὶς δίδωσί τινα τῇ φύσει χροάν
- 630 Παντὸς μολυσμοῦ καὶ τροπῆς ἀλλοτρίαν².
 Φιλῆς. Τρυγῶν τις ἐστὶ· σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόπως³.
 Ἡ καὶ⁴ χελιδὼν· ὄργανοι γὰρ αἰθρίαν,
 Παντὸς πόνου θλίβοντος ἐξαίρων ζόφον·
 Ἀηδόνος δὲ τινος ἀγρύπνου τρόπον,
- 635 Τὴν γλῶττιαν ἀρθροῖ καὶ σίμοι τὴν καρδίαν
 Καὶ τινι ρυθμῷ ζωγραφεῖ τὸν Ὀρφέα,
 Τὰ κοινὰ⁵ τοῖς ἐγγισία φορμίζων μέλη.
- Νοῦς. Κύκνος τίς ἐστὶ μαντικὴν ἔχων φύσιν·
 Μάντις γὰρ ἂν κρίνοιτο καὶ πᾶς ἀγχινοῦς·
- 640 Τῆς γοῦν⁶ τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προδίδεσκων,
 Καὶ λαμβάνων ζέφυρον ἐκ τῶν γραπτίων
 Ἄδει λιγυρὸν καὶ παρευθὺς δακρύει·
 Κἂν ὁ Πλάτων εἴρηκε τοὺς κύκνους⁷ μόνους
 Πρὸς τὴν τελευτὴν εὐπρεπεῖς εἶναι πρῶτος.
- Φιλῆς. 645 Περιστερὰν τὸν ἄνδρα καλέσαι πρέπον,
 Μηνύτριαν⁸ μὲν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Μαιεύτριαν δὲ τῶν βρεφῶν τῶν ὀλβίων·
 Καὶ γὰρ ἐλαιῶν πρακτικῶν φέρει κλάδους,

¹ Fort. τέρεπται W. Male.

⁵ Fort. κοινὰ W.

² ἀλλοτρίας W. qui corrigit ἀλλοτρίαν.

⁶ W. γὰρ pro γοῦν.

³ σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόπως W. qui in notis σωφρονεῖ.

⁷ W. proponit μόνον. Platonis locus, de quo silet ed., in Phæd. p. 85 B.

⁴ ἡ ὡς καὶ male W. in quo versus syllaba longior.

⁸ Actt. SS. Greg. Boll. Sept. t. VIII, p. 339 : Μηνύτρια τῶν τετραμμένων νεκρῶν.

- Οἱ δὲ καταγγέλλουσι¹ γαλήνην βίου,
 650 Σοφῶς δὲ τηρεῖ τὰς γονὰς ἀκινδύνους
 Τὸν τοῦ φθόνου δράκοντα λυτίζοντα βλέπων.
 Νοῦς. Φοίνιξ τις οὗτός ἐστι ριζόθεν μέγας,
 Καὶ τοῖς ἀγαθοῖς βοτρυδὸν παῖσι βρύων·
 Κομᾶ² γὰρ ἀνθῶν εἰς τὸ τῆς τύχης ἔλος,
 655 Καὶ τοὺς φυσικοὺς³ οὐκ ἀπαμβλύνει τόκους,
 Τοὺς ἐνθέους ἔρωτας ἐμφύτους ἔχων·
 Ἰσως δὲ καὶ πέτηλα κεντρώδη⁴ φέρει
 Πρὸς τοὺς ὑποτρέχοντας αἰλούρων τρόπον.
 Φιλῆς. Κέδρος τις οὗτός ἐστιν ἐν τῇ Λιβάνῳ
 660 Τῆς Δαυιτικῆς⁵ τοῦτο μελπούσης λύρας·
 Μᾶλλον δὲ κυπάριστος ὁ σιεφανίτης,
 Εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
 Καὶ ριζόθεν σχήματι συζῶν ὀρθίῳ·
 Ἔργων δὲ καρπούς τινας εὐώδεις φέει,
 665 Τὸν εὐγενῇ λειμῶνα κοσμῶν τῆς ψυχῆς.
 Νοῦς. Μάργαρον ἂν εἴποιμι τὸν Μέγαν μέγαν
 Εἰς ἀστραπῆς ἔλλαμψιν⁶ ἐσφαιρωμένον·
 Στιλπνὸς γὰρ ἐστὶ γνωστικῶν⁷ φάτων γέμων.
 Φαίην δ' ἂν⁸ αὐτὸν καὶ Φεραυγῇ λυχνίτην
 670 Καὶ πυρφόρων⁹ ἀνθρακα μικροῦ λαμπάδων·
 Τοῖς γὰρ ἀπανγύσμασι¹⁰ τῶν χαρισμάτων
 Ὁ τοῦ βίου σιέφανος εἰς τόνδε βρῖνει.
 Φιλῆς. Νήσου φέρει μίμησιν ὁ σιεφανίτης·

¹ Οἱ δὲ παραγγέλλουσι W.⁵ W. δαδιδικῆς. Psalm. xcii, 13.² κομᾶν.... τὸ τῆς ψυχῆς ἔλος W.
qui corrigit κομᾶ.⁶ W. ἐκλαμψιν.⁷ τῶν γνωστικῶν cod. Flor. et W.³ W. ψυχικοὺς. Cod. Fl. ἐξαμβλύνει.⁸ Ms. δ' αὐτόν W.⁴ κεντρώδη W. qui in notis: Fort.⁹ Cod. Fl. πυρφόρων. W. πορφύρων.

κεντρωτά aut κεντρώδη.

¹⁰ Cf. infra cxlii, 20.

- Εἰς ἣν ὁ καιρὸς ἐκφορεῖ τὰς πορθμίδας,
 675 Αἱ τῶν φίλων ἔχουσι τὰς περιστάσεις.
 Ὁ γὰρ ἀπὸ κλύδωνος ἐνθάδε τρέχων
 Τρυφᾷ παρ' αὐτῇ· βελτιοῖ γὰρ τὸν βίον·
 Τηρεῖ δὲ τὴν ναῦν τῇ ψυχῇ¹ τῶν ἐλπιδῶν
 Ἐσίῳσαν εἰς γῆν δυσχερῶν² ἐλευθέραν.
- Νοῦς. 680 Ζέφυρος οὗτός ἐστί κοινῆς αἰθρίας
 Ἐκ τῶν ἄνω, βελτιστε, Ξησαυρισμάτων·
 Πνεῖ γὰρ ὁμαλῶς καὶ καταστέλλει πρᾶως
 Τὸν ἄσφατον ροῦν τῶν καθ' ἡμᾶς κινδύνων.
 Αἱ λειποθυμῶ· πλὴν καθισίῳ τὴν φύσιν
 685 Τὸν νῦν ἔχων Ζέφυρον εἰσδύνοντά μοι
 Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν εὐελπισίαν.
- Φιλῆς. Ὀλκάς τις ἐστὶ σωστικὴ τῶν ἐν ζάλῃ·
 Θεὸς γὰρ αὐτὴν ὡς κυβερνήτης³ ἄγει,
 Τοὺς ἐν μέσῳ κλύδωνας⁴ εὐτέχνως λύων,
 690 Ὡς ἂν ὁ πορθμὸς ἀσφαλῆς ἢ τῆς τύχης,
 Καὶ μηδὲν ἀγώγιμον αὐτῆς ἐκπέσῃ·
 Ναὶ τὴν τρόπιν σιῆριζε τῆς σῆς⁵ ὀλκάδος
 Εἰς τόνδε τὸν πλοῦν, τῶν ψυχῶν ἐπισίῳτα.
- Νοῦς. Κῆτός τι καινὸν τόνδε τὸν Μέγαν βλέπω
 695 Τὴν τοῦ βίου τέμνοντα ῥαγδαίαν χύσιν,
 Ὃς πρὸς φορυτὸν⁶ ἀντεπιπλεῖ βαρβάρων,
 Καὶ τούσδε χανδὸν ἐκροφεῖ καὶ συμπνίγει,
 Τὸ σιερρόν ἀμφίβληστρον εὐθὺς ῥηγνύων

¹ Fort τῇ τύχῃ W.

² Vid. supra v. 296.

³ W. κυβερνήτης.

⁴ Cf. v. 537.

⁵ W. τῆς σοῦ ὀλκάδος.

⁶ Cod. Fl. φορητόν. Supra v. 135 :
 Φορυτὸν κινδύνων. Philes, *De animal.*
 1707 : Βδελλῶν φορυτόν. Anon. ap.
 Cramer, *An. Par.* t. IV, p. 288 : Ἀμ-
 πλακιῶν φορυτοῦ.

- Καὶ πᾶν λύων θήρατρον ἀσχέτου μάχης
 700 Ὡς πλέγμα λεπίδων εὐτελοῦς ἀραχνίου.
 Φιλῆς. Πάκτωλος¹ οὗτός ἐστι καὶ Νεῖλος ῥέων
 Καὶ τὴν ἐμὴν Αἴγυπτον ἀρδεύων τύχην²,
 Ἡθῶν δὲ λατὸν οὐρανοδρόσον³ φύει,
 Ἀρωματικὸν τινα δεικνὺς τὸν βίον,
 705 Καρπούς δὲ ποιεῖ τῇ Θεῇ πλωχοτρόφους
 Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ἐκτείνων χύδην,
 Οἷς ὁμοῖος οὐδεὶς τὰς γονὰς ἀναψύχει.
 Νοῦς. Θησαυρὸς οὗτός ἐστιν ὁ σιεφανίτης.
 Κενούμενος δ' οὖν ἀφθονώτερος μένει.
 710 Τούς γὰρ τόκους τίθησι δαψιλεσίτερος
 Πρὸς τὸν δανεισθῆν τῶν καλῶν καὶ δεσπότην.
 Μᾶλλον δὲ δοῦλός ἐστιν, ὡς οὗτος⁴ λέγει,
 Τὸ τῆς τύχης τάλαντον αὐξάνων χύδην,
 Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν⁵ ἀντιμισθίαν.
 Φιλῆς. 715 Ἦλιε γέρων⁶, ἀλλ' ἐνακμάζων πάλιν,
 Εἶδες τοσοῦτον ἄλλο γηγενὲς τέρας;
 Εἶδες τοσοῦτον⁷ θαῦμα κοσμοῦν τὸν βίον;
 Εἶδες μίαν δὴ τινος ἀνθρώπου φύσιν
 Ἄνωθεν εἰς γῆν πρὸς τοσοῦτον δλβίαν⁸;
 720 Τάχα σιωπᾶς· οὐδὲ γὰρ ἔχεις λέγειν,
 Ὡς εἶδες ἀπλῶς ἠντινοῦν ἄλλην φύσιν.
 Νοῦς. Οἶμαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ὀφθῆναι μόνον
 Ἄνωθεν εἰς γῆν, ὥστε κοσμεῖν τὴν φύσιν.

¹ Cf. cod. Par. ccxviii, 29.⁵ Θερέπουσαν W. qui in notis pro-² Fort. τῆς ἐμῆς et τύχης W. Puto legendum τύχη. ponit τέρπουσαν aut πρέπουσαν.³ Cod. Flor. οὐρανοδρόσων.⁶ Fort. γηρῶν.⁷ W. τοσοῦτο.⁴ Deus, Ev. Matth. xxv.⁸ W. δλβιον.

- Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸν εὔρεν ἡμῖν ὁ χρόνος,
 725 Οὐκ ἂν σαφῶς ἐγνωμεν ἐκ τῶν πραγμάτων,
 Ὅποιον ἦν ἐκεῖνο τὸ χρυσοῦν γένος,
 ὃ δὴ πάλαι τέταχεν εἰς ἡμιθέους¹
 Ἡ τῶν παλαιῶν Ἀττική μουσουργία.
- Φιλῆς. Εἰ παῖδες αὐτὸν εἶδον Ἑλλήνων τότε
 730 Τάχ' ἂν ἀπ' αὐτοῦ τὸ χρυσοῦν ὕμνου γένος.
 Ἐπεὶ δὲ νῦν ἐδειξεν αὐτὸν ὁ χρόνος,
 Ἐν χαρίτων ἀγαλμα κοινὸν τῇ κτίσει,
 Καὶ τοὺς παλαιοὺς οὗτος ἡμῖν δεικνύτω.
 Καὶ γὰρ τὰ χωρὶς εἰς ἑκάστον πρακτέα
 735 Πάντων μόνος, βέλτιστε, συγκλείσας φέρει.
- Νοῦς. Τίς εἶδε² νοῦν τοσοῦτον εἰς Θνητὴν φύσιν; —
 Τίς δὲ ψυχὴν εὐτολμον εἰς πᾶσαν μάχην;
 Ἡ κάλλος ἀνθοῦν εἰς τὸ³ τῆς ἡβης ἔαρ;
 Ἡ καρδίας χύματος⁴ ἐσιῶτα δρόμον;
 740 Ἡ ρυθμὸν ἐν σώματι καὶ μελῶν τόνον;
 Ἡ πρὸς λόγων ἀμιλλαν ἀκμαῖον πλάτος;
 Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐ μὰ τὸν γίγαντά μου.
- Φιλῆς. Πολὺς ἀριστεὺς εἰς τὸ νῦν οὗτος γένος.
 Ἄωτον ἂν εἴποι τι⁵ καὶ τόνδε Πλάτων,

¹ W. ἡμιθεούς.

² «Fort. εἶχε. W.» Menand. ap. Stob. III, 6 : Ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων. *Monastich.* ibid. III, 25 : Ἡδιστόν ἐστιν εὐνχοῦντα νοῦν ἔχειν.

³ W. ἐκτός pro εἰς τό.

⁴ καρδίας χύματος W. qui in notis : Fort. χύματος aut χείματος ἐσιῶσαν. Nisi malis scribere τρόμον.

⁵ τι deest in W. qui in notis : «Fort. ἀνούτατον. Ἄωτον auribus carentem. Ab-

surda lectio et simul in metrum injuria.» Nimis festinanter. Ἄωτον in hoc loco auribus carentem non significat, sed *florē* h. e. juvenilem pulcritudinem. De hujus vocis eleganti usu, quacum poetæ alique scriptores liberos annosque juveniles, aut quidquid optimum in re quadam fuerit, pulcre compararunt, vide interpretes ad Callimachi *Hym. in Apoll.* 112. Eodem sensu non ἄωτον sed ἄνθος adhibet Plato quem videre est in

- 745 Πλὴν εἰ παρῶν ἔβλεψε τὸν σίεφανίτην,
 Ἄλλην ἂν εὖρε λέξιν αὐτῆς βελτίω·
 Ὅσον γὰρ ἐξύμνησεν¹ ἡρώων γένος,
 Οὐδὲν πρὸς ὃν κροτοῦμεν ἡμεῖς ἐνθάδε.
 Ναὶ πίπτε, δεινὲ καὶ φθισίμβροτε φθόνε.
- Νοῦς. 750 Χαίρει μὲν αὐτὸς οὐρανὸς τόνδε βλέπων·
 Χαίρει δὲ καὶ γῆ καὶ τὸ τοῦ πόντου πλάτος,
 Ὅταν πατῶν τὴν χέρσον εἰς τοῦτο βλέποι².
 Ἄν δὲ πρὸς ἐχθροὺς καὶ τριήρεις ἐξάγοι,
 Τὴν ὕγραν εἰς ἡπειρον εὐθὺς ἐκτρέπει
- 755 Στραυνῦσαν αὐτῷ πανταχῇ νώτων βάσιν,
 Ὡς ἂν ἄγοι³ σώζουσιν ὁ πλοῦς τὴν τύχην.
- Φιλῆς. Λέγουσι τὸν Κόροιβον⁴ ἐξ ἀβουλλίας
 Γελᾶν μὲν ἀριθμοῦντα κυμάτων χύσιν,
 Κλαίειν δὲ μὴ σθένοντα μετρεῖν εὐσλόχως·
- 760 Τῇ γὰρ μεταξὺ συγχύσει νικώμενον⁵
 Τὸ⁶ τοῦ πόντου σκόπιμον οὐδὲν δεικνύει.
 Μὴ γοῦν Κόροιβός⁷ εἰμι καὶ γράφω μάτην,
 Τὰ ρεῖθρα μετρῶν τῶν καλῶν τῶν ἐνθάδε ;
- Νοῦς. Ἐγὼ δὲ τις Ἰκαρος ἀντὶ Δαιδάλου·
- 765 Πρὸς γὰρ τὸν ἠδὺν τόνδε Φωσφόρον τρέχων
 Ἐκεῖθεν ἀπ' ἡν ὡς⁸ Θρασὺς ὑποσφίρεφω,
 Ταῖς ἐμπύροις τήκοντος αὐτοῦ λαμπάσι

lexico ab Astio condito. Infra civ, 5 :
 Τὸ καθάπαξ δατον, ὃ γράφει Πλάτων.
 Anon. Not. des ms. t. VI, p. 499: Οἷσπερ
 καὶ κατ' σίεπτο αὐτοῖς δθλοῖς. Pro δθλοῖς
 fort. ἰεγ. δθλων.

¹ W. ἐξύμνησιν ἡρώων.

² W. βλέπη.

³ W. ἄγη σώσουσαν.

⁴ «Videas de hoc homine Ælianum
 Var. Hist. xiii, 15, ibique Perizonium.»
 W. Add. Boisson. An. gr. t. I, p. 395.

⁵ Τὸ γὰρ μ. συγχύσειν ἰκώμενον W.
 qui in notis συγχύσει νικώμενον.

⁶ W. τοῦτου pro τὸ τοῦ.

⁷ Cod. Flor. Κόρυδος.

⁸ Fort. ὁ W.

- Τὴν κηρίην¹ πτέρωσιν, ἣν ἀμπίσχομαι.
 Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν πάντες οὐδὲν οἱ κρότοι
 770 Τὸν παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν κόσμον² λόγων.
 Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ πῶς ἐτι παροπλίον,
 Εἰ τὴν φύσιν δείκνυσιν ὀλβιωτέραν·
 Ὡς ἥλιος γὰρ ἐξ ἐνδὸς δίσκου βρύων
 Τῆς γῆς τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτὸς³ φαιδρύνει,
 775 Καὶ ταῖς⁴ καθαραῖς τοῦ λογισμοῦ λαμπάσιν
 Ἐκ τῆς Θράκης πρόεισιν εἰς πᾶσαν πόλιν,
 Ἄρχοντας ἐθνῶν ἰσiorῶν πολυσπέρων⁵.
 Νοῦς. Γινῶναι δὲ καὶ πόρρωθεν ἀγνώτος φύσιν
 Ἡ σωφρόνως ἔχουσιν ἢ μὴ σωφρόνως
 780 Τίς ἀσφαλὲς τοσοῦτον, ἢ τίς ἀγχίνους;
 Ταῖς γὰρ μεταξὺ συμβολαῖς⁶ τῶν ὀφρῶν
 Τὴν ἐνδον αὐτοῦ μανθάνει κατὰσλασιν,
 Ὡς καὶ πρὸ παντὸς οὔτινος δήπου λόγου
 Ἀλωτὸν εἶναι τοῦτον αὐτῷ τὸν ξένον.
 Φιλῆς. 785 Οὗτος δὲ πῶς, βέλτιστε, τὸν πάντα χρόνον
 Ἐν τοῖς ἐρυθήμασι⁷ τῆς ὥρας βρύει,
 Κἂν οὐκ ἀθυμῶν, κἂν ἀθυμῶν τυγχάνοι,
 Κἂν δυσφορῇ πρὸς τινα, κἂν πράως ἔχοι·
 Ὅρᾳς γὰρ ὡς καὶ⁸ τοῦτο νικᾷ τὴν φύσιν
 790 Τὸ τρεπλὸν ἐμφέρουσιν⁹ ἀτρέπλως πᾶθος,
 Ἦς ἐστίν¹⁰ ἡ κίνησις ἐνταῦθα σίλασις.

¹ Ms. κηρίην W.

² Cod. Flor. κόσμων.

³ αὐτῇ W.

⁴ καὶ τῆς W. qui in notis: Fort. οὕτω
καθαραῖς.

⁵ Cf. infra LXXV, 3.

⁶ Cod. Flor. τοῖς — συμβόλοις.

⁷ W. ἐρευθήμασι.

⁸ ὡς τοῦτον sine καὶ W. qui corrige-
bat τοσοῦτον. Cod. Fl. τοῦτον.

⁹ Fort. ἐκφέρουσιν W. Malim ἐμ-
φαίνουσιν.

¹⁰ ἐστίν deest in W: qui addebat ὡς
claudicantem servans versum.

Νοῦς.

Ἡ φύσις αὐτοῦ φύσις ἐστί· ὁ δὲ βίᾳ

Καὶ χαρίτων πέλαιος¹ αὐτὸν δεικνύει

Καὶ πᾶσαν ἰλὸν τῆς ῥοῆς ἀποπλύει·

795 Τὸν βόρβορον γὰρ οὐκ ἐπιτρέπει μένειν
 Εἰς τὴν διαυγῇ τῶν καλῶν ἔργων χύσιν,
 Ὡς μὴδὲ μικρὸν τῶν ἀβουλήτων μέρος
 Τὸ τοῦ βάθους ἀχραντον² αὐτῷ συγγέειν.

Φιλῆς.

Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γυμνασίων,

800 Τί δὴ ποτ' ἐστί, ἐκδιδαχθῆναι θέλω·

Τούτοις γὰρ ἢ φίλοπλος ἐμπρέπει φύσις,

Ὅταν ἄγοι³ θέατρον ὁ σίεφνφόρος.Πλὴν εἶδον αὐτὸν καὶ κατεπλάγην⁴ πάλαιΤρίκογχον ἐκτείναντα Ῥωμαίῳ⁵ ξίφος,805 Ὦν⁶ εὐθὺς ἐξήνεγκε τῆς ἐφεσπρίδος.

Νοῦς.

Ἀγὼν τις οὗτός ἐστιν, ἡ τέχνασμά τι

Πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ὀπλομαχίαν·

Ἐρείσματι γὰρ συμβολῆς ἀντιδρόμου

Καὶ δακτύλων σφίγματι χειρὸς ἀτρόμου

810 Τὸ τοῦ πόνου σκόπιμον εἰς πέρας⁷ τρέχει.Τίς δ' ἂν ὅλως δύναιτο καὶ τούτοις φύσις⁸Ἐνευδοκιμεῖν⁹ ὥς ὁ τὴν ἔξιν γίγας;

Φιλῆς.

ἔχει δὲ καὶ σύναρσιν ἱππηλασίας¹⁰,

Ὅταν ὁ λαμπρὸς τοῦτον ἀγὼν ὀπλίση.

815 Ἡ χεὶρ μὲν αὐτῷ δυσγενοῦς κρείσσαν τρόμου,

Πόδες δὲ χαινότῃτι ληπτοὶ¹¹ καὶ κλόνῳ¹ Supra v. 62: χαρίτων δῆροισμα.² W. ἀκρατον.³ ἀγει — σίεφανήφορος W. qui hærebatur in aqua.⁴ Ms. κατεπλάσθη W.⁵ Ῥωμαίων W. Male.⁶ Fort. ὁ W. Male.⁷ πέραν W. qui recte corrigit πέρας.⁸ Fort. φύσιν W. ob seq. versum.⁹ W. ἔχειν δόκιμον.¹⁰ In Thesaurο, sed sine exemplo.¹¹ λεπτοὶ W.

- Τῶν κλιμάτων¹ ψαύοντες, ὡς νάρκης, μόγῃς.
 Ἄν γὰρ τὸ Ξερμὸν οὐκ ἀποχρῶν² τις φέροι,
 Πρὸς τὰς μάχας εὐτολμον οὐχ ἔξει σθένος.
- Νοῦς. 820 Ἰοῦ, ἰοῦ, βέλτιστε, πῶς τοῦτο φράσω,
 Πρὶν ἂν λάβοιμί τινα φωνὴν ὑψόθεν,
 Παγκοσμίου κάδωνος εὐηχεσίεραν;
 Ἄλλος γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτοῦ βελτίων,
 Ἀφ' οὔπερ ἵππεῖς εἰς τὸ πᾶν ἦλθον γένος.
- 835 Νομίζεται δὲ καὶ σιδηροῦς τὴν φύσιν
 Ὅταν ἐφεσρίς ἵππικὴ τοῦτον λάβοι.
- Φιλῆς. Ἐλκει δὲ πῶς τὸ τόξον³; εἶπε καὶ τόδε·
 Καὶ γὰρ ἐς ὠδὸν εὐστοχεῖν τοῦτον, λόγος,
 Καὶ τοὺς διίστους αἰθεροδρόμους ἔχειν,
- 830 Εἰ μέχρῃς αὐτῶν τῶν ὑποπλέρων λύοι⁴,
 Βάλλειν δὲ καὶ πόρρωθεν ὀρμίσκου σίρροφον
 Καὶ τρίχα λεπτήν καὶ κατ' αὐτὴν ὀσλέον
 Καὶ τοῦδε μηδὲν τὴν βολὴν καταισχύνειν.
- Νοῦς. Ὑπερφυῆς καὶ τοῦτο καὶ μεῖζον κρότων·
 835 Ὅ γὰρ ἂν αὐτὸς τόξον εἰς χεῖρας λάβοι,
 Κάρφος δοκεῖ παίζοντος ἐν φαύλοις βρέφους·
 Ἄν δ' ἐκτιναχθῇ⁵ καὶ τὸ προσφάτως⁶ βέλος,
 Εἰς χαλκὸν ἢ σίδηρον εἰ πεύρας δέοι,
 Ποῖόν τι μηχανήμα συντρίβειν λίθους
- 840 Τοσοῦτον ἀπλῶς ἐμβαλεῖ πᾶσι τρόμον;
 Φιλῆς. Καὶ πρὶν ἰδεῖν τοσοῦτον εἰς ἄνδρα σθένος,
 Κατεπλάγην, βέλτιστε, καὶ συνεσιδῶν·

¹ De equitatione sermo est. Fort. κλιμάκων W.

² ἀποχρώντες W. qui in notis: Reponi poterit aut οὐκ ἀποχρώντως, aut οὐκ ἀποχρῶν τις φέροι.

³ Tryphiod. 427: Οὐδ' ἐπὶ τόξον ἔλκεται.

⁴ W. λύει.

⁵ Cod. Flor. ἐκτιναχθῇ.

⁶ Fort. πρόσφατον W.

- Τῆς γὰρ βολῆς δέδοικα τὴν ὑποψίαν,
 Καὶ δεινοπαθῶ καὶ τὸν αἰθέρα βλέπω,
 845 Μὴ ποῦ τι καὶ λάθοι με συγχέαν βέλος·
 Ἄλλω γε μὴν ἔρωτος ἀκμαίῳ βέλει
 Τεθήρακε φθὰς ὁ γλυκὺς με τοξότης.
- Νοῦς. Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ τοῦ σιεφανίτου πόσα;
 Καὶ τίς ἱκανὸς ταῦτα μετρηῆσαι λόγος;
 850 Καὶ γὰρ ἄμαχός ἐστιν ἐν μάχαις γίγας·
 Σχολῆς δὲ καιρὸς εἴ τις αὐτῷ μετρίας,
 Γραφαῖς ὁμιλεῖ καὶ σοφοῖς ἴσως φίλοις
 Καὶ ζῇ λογικῶς. Ἄν δὲ περτρεύειν δέοι,
 Παιδευτὰ Παλάμηδες, αἰσχύνου βλέπων.
- Φιλῆς. 855 Ἄθυρμα δήπου τοῦτο καὶ νέοις φίλον·
 Κεκύφασι γὰρ πάντες ἀπλῶς εἰς τόδε·
 Τῷ δὲ σίρατηγῷ κέρδος οὐ φαῦλον τόδε·
 Διδάσκεται γὰρ καὶ παρ' αὐτῷ τὸν βίον,
 Ὃς¹ ἐστὶ κύβος ἀσάτως κινούμενος·
 860 Ῥιπτεῖ² δὲ γοργῶς τὴν βολὴν τοῦ κινδύνου
 Πρὸς τοὺς ἀπαγεῖς τῶν φιληδόνων πόνους.
- Νοῦς. ἔχω τι γυμνάσιον εἰπεῖν σοι ξένον,
 ὃ παιδιᾶς μὲν ἐστὶ καὶ σπουδῆς μέσον·
 Τῷ δὲ χρόνῳ, βέλτιστε, λυθὲν ἐκρύβη.
 865 Πλὴν αὖθις αὐτὸ δείκνυσιν οὗτος νέον,
 Ἐπεὶ βασιλεῖς καὶ σίρατηγοὶ πολλαχίς
 Καὶ παῖδες αὐτῶν εὐφυῶς ἀνηγμένοι
 Προσεῖχον αὐτῷ, μὴ³ περισπώσης μάχης.
- Φιλῆς. Εἰ μὴ σύ μοι, βέλτιστε, προσπαῖζειν θέλεις⁴,
 870 Ἥδιστ' ἂν ἀκούοιμι τῆς ἐκφράσεως·

¹ Fort. ὡς W.² Ms. με W.³ W. ριπτεῖ δὲ γόργως.⁴ θέλεις W.

Καὶ γὰρ ἔχεις δύναμιν, εἰ βούλει, ξένην,
Καὶ ζωγραφεῖς τὸ πρᾶγμα σαφές¹ δεικνύνων,
Καὶ τοῦτο μορφοῖς καὶ ψυχὴν ἐπιπνέεις²
Ἵπ' ὅψιν ἰσίων ἀπλανεῖς τὰς ἐμφάσεις

875 Καὶ ρυθμὸν ἀντίμιμον ἐντέχνων τύπων.

Νοῦς. Τοῦτο πλόκαμόν³ ἐστί καὶ φέρει σίρροφον,
Ὃν ὁ σίρατηγὸς ἐκ λαβῆς ἔχει τρέχων·
Ἄνω δὲ τὸν κύλινδρον αὐτὸν ἐξάγων,
Τοῖς ἀνθελιγμοῖς οὐκ ἐξ πίπτειν κάτω,
880 Καὶ πάλιν αὐτὸν ὥσπερ εἰς νῶτα σίρρεφει,
Κλέπτει δὲ τὴν αἰσθησιν ὡς πεσοῦμενος
Κρεμασίδς εἰς κίνησιν ἐσλῶς ὁ σίρροφος.

Φιλῆς. Πλὴν ἀλλὰ τὸν κύλινδρον ὠθεῖ καὶ πρόσω
Καὶ πρὶν πεσεῖν ἄνωθεν αὐτὸν λαμβάνει·
885 ἔχει γὰρ ἀντίχειρά⁴ τὸ πλέγμα φθάνων
Ὡς γοργὸς ἱππεύς· ἂν δὲ καὶ τέως πέσῃ
Τὸ πλεκτὸν ἀμφίδησιρον ἐκδύς ὁ σίρροφος,
Κάτωθεν αὐτὸν ὡς κρεμασίδον ἀρπάσας
Ὁ γεννάδας ἐκρυψε τὴν πλῶσιν πάλιν.

Νοῦς. 890 Ἐγὼ δέ σοι μεῖζόν τι καὶ τούτου φράσω·
Καὶ γὰρ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἑδρας τοῦ πλέγματος
Κατωμαδὸν τὴν σφαῖραν ὁ χρυσοῦς φέρει
Καὶ πάλιν αὐτὴν ἀτρίκῳ⁵ ἀντισίρρεφει,
Καὶ πρὸς τὸ λεπτόν τῆς λαβῆς ἀπευθύνει
895 Σταθμοῖς τε πυκνοῖς καὶ καθεσλῶσι δρόμοις
Τὴν ἐσχάτην σπεύδουσιν⁶ εὐρίσκειν βάσιν.

¹ W. σαφῶς.

² ἐπιπνέοις W. in notis.

³ Cod. Fl. πλόκαμος et supra πλό-
καμον. Conf. infra 109, 59.

⁴ ἀντίχειρι W. in notis.

⁵ Fort. ἀσλίκῳ W. qui addit : nisi
malis ἄτλουσαν.

⁶ W. πνέουσιν εὐρίσκειν.

Φιλῆς.

Ἄφεις τὰ λαμπρὰ τῶν ἀγώνων φάσματα
 Τὸ σφαιροπαικτεῖν¹ ὥς τι καινὸν εἰσφέρεις·
 Καὶ μὴν ἔτι σκώπλουσα τὴν παροιμίαν
 900 Στρόμβους φέρειν εἶρηκεν ἡ παροιμία.
 Τί γὰρ ἔχει θαύματος ὁ σιεφανίτης,
 Ἄν εἰς ὄχημά τινος ἀσίστου σιρόφου
 Τηρεῖ βεβηκὸς τὸ σκέλος τῆς φύσεως;

Νοῦς.

Ἄλλὰ τὰ λαμπρὰ τοῦ σιρατήγοῦπρακτέα
 905 Καὶ πυρφόρου² δέδοικα σιδήρου πλέον·
 Τὰ σμικρὰ δ' ὥς εὐληπία πολλάκις λέγων
 Τὰ κομψὰ καὶ τέρποντα χωρὶς λεπύνω,
 Καὶ τοὺς βαρεῖς πόρρωθεν ἐκκλίνω λίθους
 Τοὺς μετρίους ἀχλῆκας ἐκλέγειν³ θέλων,
 910 Ὡς παῖς τις ἀπλοῦς ἀδρανεῖς κτίσων⁴ βάσεις.

Φιλῆς.

Ἄλλὰ παρ' αὐτῷ φαῦλον οὐδέν τι βλέπω·
 Κἂν τὸ πλαταγώνιον αὐτὸ δεικνύοις
 Ὁ νηπίοις δίδωσιν ἡ θριδακίνη⁵.
 Ἀσπράγαλοι⁶ γὰρ ὥσπερ ἐν θέσει κύβων
 915 Καὶ καρύων ἡδιστὸς εὐσίσχοις⁷ κτύπος
 ἔχουσι τοῖς παίζουσι καὶ σπουδῆς μέρος,
 Τόδ' ἐστὶν ἀπλῶς οὐδὲ συγγνώμην φέρον.

Νοῦς.

Οἶκος μὲν οὐδεὶς ἐστὶν ἐκ τῶν χερμάδων,
 Ἄν οὐκ ἔχῃ σύνδεσμον ἐκ τῶν ὀσπράκων·
 920 Καὶ ναῦς ἀπαγῆς, εἴπερ οὐκ ἴσχει⁸ τρόπιν⁹.

¹ W. τὸ σφαιρόπαικτον. Mox pro ἐτι
 σκώπλουσα malim ἐπισκ.

² W. πορφυροῦν. Notandus locus. Ad
 tormentorum bellicorum inventionem
 tunc recentem respici videtur.

³ ἐλλέγειν W. qui in notis: Fort.
 ἐκλέγειν.

⁴ κτίζων cod. Fl.

⁵ ἡ θριγεῖν κινῇ W. qui recte corri-
 git θριδακίνη.

⁶ Cod. Flor. ἀσπράγαλοι.

⁷ W. ἐν σίσχοις.

⁸ ἔχει W. In not.: Marg. ἴσχει.

⁹ Ms. τρόπον W.

- Κύκλος δὲ πᾶς ἀκεντρος οὐ κύκλος τάχα,
 Καὶ παῖς ἀγαθὸς παιδιᾶς τινος δίχα
 Τὸν τῆς τελειότητος οὐ τρέχει δρόμον·
 Καὶ γὰρ τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων αἰτία.
- Φιλῆς. 925 Τί δεῖ λόγων, βέλτιστε, μακρῶν ἐνθάδε;
 Πάρεσι δὴ, πάρεσιν ὁ σιεφανίτης,
 Ἐνοπλος ἱππεὺς ἐξιὼν τῶν ταγμάτων·
 Σὺ δ' ἐξαναστὰς εἰς ὑπαντὴν προσκύνει
 Καὶ τοῦτον εὐχαῖς¹ δεξιῷ πολυτρόποις,
 930 Τὴν τῶν κρότων ἀμιλλαν ἀσμένως λύνων,
 Ἐπεὶ περ εἰκὸς λῆξιν εὐρεῖν τῶν πόνων².
- Νοῦς. Ὡς οὐδὲ³ ταῦτ' ἂν μέμψιν εἰς τοῦτον φέροι,
 Τὴν τοῦ βρέφους θέλξαντα μετρίως φύσιν·
 Εἰ μὴ γὰρ ὡς ἀπλάσιος εὐθὺς ἐτράφη,
 935 Τίς ἂν ὄλως ἀνθρώπον αὐτὸν ἐφρόνει,
 Τῷ νῦν βίῳ δείξαντα καινὴν τὴν φύσιν;
 Ὡς μὴδὲ τὴν ἄμαχον ἰσχὺν τῶν λόγων
 Πρὸς τοῦτον ἀρκεῖν⁴ εἰσενεγκεῖν τι πρέπον.
- Φιλῆς. Αὐτὸς δὲ τί δρᾷς; ποῦ δ' ἀναστρέφειν θέλεις;
 940 Ἦτλημένου γὰρ τινος ἐμφάσεις ἔχεις.
 Βούλει δὲ τὴν πτέρωσιν⁵ ἐντεῦθεν λύειν,
 Ἡμᾶς ἀτεχνῶς⁶ ὀρφανοὺς παρατρέχων;
 Πλὴν αὖθις ἡμῖν εὐσιαλὲς παλινδρόμει
 Καὶ μειζόνων φρόντιζε τῇ τέχνῃ κρότων,
 945 Ἐπεὶ περ ἄθρεῖς εὐμενῇ⁷ τὸν δεσπότην.

¹ Ms. εὐχαίου W.

² W. τὸν πόνον.

³ οὐδέν cod. Flor. τοῦδε W. qui :
 Scrib. videtur ὡς οὐδέ αὐτ' ὥστ' οὐδὲ τ.

⁴ W. ἀρκεῖ.

⁵ Philes, *De animal.* 527 : ἔλυσε τὰς
 πτέρυγας εὐθὺς ἡμέρας.

⁶ W. ἀτεχνῶς.

⁷ Cod. Florent. εὐμενεῖ et supra εὐ-
 μενῇ.

Νοῦς.

Ἡτλημένος μὲν εἰμι καὶ Φεύγειν Θέλω·

Τὸ γὰρ ἐπαχθὲς οὐ φέρω τῆς αἰσχύνης,

Τὸν ἄνδρα τιμαῖς αὐθάδως καθυβρίσας.

Αἰθίς δὲ καὶ πρόσειμι καὶ ξύνειμί σοι

950 Καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν, εἰ καλεῖς, ἄθλον τρέχω,

Καὶ γίνομαι σὸς, καὶ τρανώς πάντα βλέπων

Καθίσταμαί σοι τοῦ βίου¹ διδάσκαλος.

Φιλῆς.

Ὡ χαῖρε λαμπρὸν τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,

Μᾶλλον δὲ τοῦ σύμπαντος ἀνθρώπων γένους,

955 Πόθεν πρὸς ἡμᾶς τοὺς Θρασεῖς καὶ μετρίους

Ὁ καινοφανὴς Τηλέμαχος² ἦλυθες;Ἄρ' εἰς ἀμοιβὰς εὐτρεπῆς³ εἰ τῶν κρότων;

Ἢ τοῦ Θράσους ἑλεγχος ὀφθῆσθαι; φράσον.

Συστέλλομαι γὰρ καὶ μαθεῖν τὸ πᾶν Θέλω.

Ὁ μέγας Δομέστικος.

960 Μὴ μὴ πλῆσθῃς· ἐντελής γὰρ ἡ σχέσις,

Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἀκμαῖος πόθος,

Οὐκ ἐστὶ μικρὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως.

Σαίνει δὲ καὶ ψέλλισμα πατέρα⁴ βρέφους·Ἢ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους⁵ τέως.

965 Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον

Ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω⁶.

¹ τὸν βίου W. qui: «Fort. τοῦ βίου.»
Boisson. An. gr. I, 443, proponit Δι-
δάσκ. καθ. σοι τοῦ βίου. Nihil autem in
hoc versu mutandum.

² Respicitur Homer. Od. II, 23. Cf.
Boisson. An. gr. I. c.

³ Cod. Flor. εὐτρεπεῖς. W. εὐπρε-
πής.

⁴ Ms. τὸν πατέρα W.

⁵ Cf. supra v. 424.

⁶ In fine cod. Mon. notatur: Πρό-
σωπα ρλή καὶ σίγχοι ᾄξεν, id est 966.

II. Πρὸς τινα τῶν φίλων¹ παραινετικοί.

- * Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει,
 Τὸν αὐτοκατάνυκτον² εἰς εὐποιῖαν,
 Ἢλιε καὶ φῶς καὶ πνοή μοι δευτέρα,
 Καὶ δευτέραν πρόσρρησιν ἡδέως δέχου·
- 5 Δουλεύομεν γὰρ τῇ σκιᾷ³ τῶν πραγμάτων,
 Τῆς ἀρετῆς τὰ φῶτα μισοῦντες μάτην·
 Προσκόπιμεν δὲ τῶν παθῶν φεῦ! τοῖς λίθοις,
 Τὰς εὐθέτους φεύγοντες ἀφρόνως τρίβους.
 Αἶ αἶ μεμηνώς εἰμι φιλῶν τὸν βίον,
- 10 Μᾶλλον δὲ λυγίων οἷς ἐμαυτὸν ἐσθίω,
 Τὸ τοῦ πέλους πρόβλημα λαμβάνων βίᾳ.
 Ὁ δεσπότης πάρεσσί δεικνύς τὸν βίον,
 Ὅς⁴ ἐστί πολλῷ τοῦδε τοῦ νῦν βελτίων,
 Καὶ καθάπερ φόβητρον αὐτὸν ἐκκλίνω⁵.
- 15 Τίς τὴν ἐμὴν πῶρῳσιν ὡς χρή σακρύσει,
 Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν, τίς ἀποχρήσει γέλως;
 Ὅδός τις ἐστὶν ὁ προκειμένος βίος·
 ἵνα τί γοῦν τρέχοντες ἐν ποδοσφίρῳ
 Τοσοῦτον ὄγκον χρημάτων κομίζομεν;
- 20 Οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν οὐδαμῇ πάντως βάσιν·
 Ἐν συμφοραῖς ὁ κόσμος ἀντισυσφύροισ⁶,

¹ In margine adscribitur Σεβαστῷ τῷ Πατρικιῳ. Cod. Mon. fol. 46.

² Cod. τὸν αὐκατάνυκτον. Hac voce augenda lexica.

³ Cf. cod. Esc. cxxlviii, 1.

⁴ Cod. δ ἐστί.

⁵ Infra xii, 66: Ἰχθυος μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει σκύλαξ. Pro πατρᾷσιν.

Gregor. Naz. I, p. 322 D: Ἡ δέει ἐκκλίνοντες, ad q. loc. scholiasta: ἵποτινόντες, δουλοῦντες· γράφεται δὲ καὶ ἐκκλίνοντες ἀντὶ τοῦ πατρᾷσιν.

⁶ Cod. Esc. cxxix, 13: Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντισυσφύρους. Supra i, 515: Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισφύρους.

- Ὅς οὐδὲν ἂν μόνιμον ἡδύνον φέρει.
 * Φύει συκῇ μὲν σῦκα, δρυὲς δὲ βαλάνους,
 Ὀχνην δὲ συκῆς οὐκ ἐπιφύει κλάδος,
 25 Ἡ μῆλον ἢ δρυὲς· οἶδε γὰρ εὖ τὴν φύσιν
 Ὁ σπερματικὸς τῶν κατὰ γένος λόγος¹.
 Πῶς οὖν τὸν εὐρίπιστον² ἐκτόπως βίον
 Ἵπαρξιν εὐρεῖν ἀξιούμεν καὶ σιάσιν;
 Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία³,
 30 Παῖς γὰρ φέρει κρύσταλλον⁴ ἐξ ἀβουλίας·
 Ἐγὼ δὲ παιδὸς ἀφρονέστερον κρίνω
 Τὸν τοὺς ὀνείρους δακτύλοις Ξηρώμενον.
 Ὡς τῆς ἀγεννοῦς καὶ παραβόλου πλάνης!
 Καθεύδομεν γὰρ ὑπὸ τῆς ἔνδον μέθης
 35 Καὶ ῥέγχομεν φεῦ τῆς κλοπῆς ἐπιστάσης.
 Ἐν ὀστέοις ἅπαντα καὶ κόνει βλέπεις,
 Καὶ δημιουργεῖς ἀντὶ τῶν τύμβων δόμους,
 Καὶ ποικίλοις χρώμασι κοσμεῖς τοὺς λίθους,
 Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυν⁵ μὴ φρίττων δέος.
 40 Ὡς ἑαυτῶν ἀγνοοῦμεν τὴν φύσιν,
 Ἡλιε καὶ γῇ καὶ περιτταῖ φροντίδες,
 Καὶ παραγωγὰι κοσμικῆς ἀκοσμίας⁶!

¹ Genes. 1, vs. 11 et 12.

² Cod. τὸ εὐρίπιστον.

³ Supra 1, vs. 85 : Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία.

⁴ Cf. Schott. ad Zenob. Prov. v, 58.

⁵ Cf. infra cxcviii, 27.

⁶ Hæc vox occurrit in epigrammate, ut pulo, inedito: *Εἰς Δισίνιον μάγιστρον τοῦ Μελιτίνης*, cod. Paris. 1277, fol. 243 r°: *Κλυστῆροι τὸ πρὶν κοπροκενῶς* (leg. videtur κοπροκοιοῖς, qui fa-

ciunt ut κόπρος prodeat) ἐτρέφου, Ἐν τοῖς ξενῶσι πανταχοῦ διατρέχων· Ἵψω-
 σεν ἡ τύχη σε συνλήτου (leg. συγκλή-
 του) μέσον, Καὶ τοῦ γένους ἐδίξεν (leg.
 ἐδείξε) τὴν ἀκοσμίαν. Φιλεῖς δικάζειν,
 ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ νόμου Γελᾷ σε τὸ πλῆ-
 ρωμα τῶν δικασπόλων· Δοκεῖς δὲ τιμᾶν
 ἀρετὴν ὑπὸ κρίσει, Ἀλλὰ σφραττηγεῖ καὶ
 διελέγχει φθόνος, Ὅν ἐνδον..... δε-
 σπότην ἔχεις, Καὶ νῦν παρακμάσαντα
 μακρῶ (add. τῷ) χρόνῳ, Ἄδου ἀπο-

- Χοῦς¹ πάντες ἡμεῖς καὶ βραχὺν ζῶντες χρόνον,
 Κἂν τὸν βίον σαίνωμεν ἐκ τῶν ἐλπίδων.
 45 Μωσῆς ἀφείλς τὴν ῥάβδον οἰκεῖ τὸν τάφον,
 * Μωσῆς δὲ ἐξήμειψε λαμπρῶς τὰς φύσεις,
 Ὁ δημαγωγὸς δὲ Θεοῦ κρύψας γνόφος
 Θεῖον Φαραῶ καὶ Θεοῦ φῶς δεικνύει.
 Σὺ δὲ τρέμειν θάνατον οὐδόλως θέλεις!
 50 Ἔως τίνος, βέλτιστε, καὶ τίνος χάριν
 Τῆς γῆς ἐμαυτῷ συμφορῷ τὴν κοπρίαν;
 Ἄν ἐγκυλισθῇς τῶν παθῶν τῷ βορβόρῳ²,
 Ἰδοὺ μονιός³· ἂν τρυφᾷς πάντων πλέον,
 Ἰδοὺ πετεινὸν τὴν σφαγὴν ἀναμένον,
 55 Ἡ σὺς τιθασός· ἂν ἀπειλήσης, κύων.
 Ἄν ἀρπάξης, γύψ· εἰ δὲ μὴ, λύκος φάγος.
 Ἄν ἐξελιχθῇς καὶ δακὼν τύχης, δράκων.
 Ἰοὺ ἰοῦ, τί τοῦτο; Πῶς ταῦτα σιέγεις;
 Οὐδὲν τὸ παρόν· ἀγνοεῖς τὸ συμφέρον.
 60 Μαραίνεται γὰρ πᾶς ὁ τῆς δόξης τύφος⁴,
 Ὡς καπνὸς, ὡς ὄνειρος, ὡς πνεῦμα τρέχων.
 Ἄν εἰς χρυσοῦν χιτῶνα κομπάσης, ἄφες.
 Τὸ γὰρ ὑφεσίῳς νῆμα σητὸς μετρίου.
 Ἄν εἰς χύδην⁵ χρήματα, μὴ βαῖνε πρόσσω.

σὶρρέφει σε νεκρὸν λειψάνοις· Ψυχὰς
 γὰρ αὐτὸς τὰς δὲ πάντων οὐσίας Ἀφῆ-
 κεν ἐσθίειν σε τῆς γῆς τὸν (fort. τὴν)
 πρόπρον (leg. κόπρον).

¹ Greg. Naz. t. II, p. 54σ: Εἰς χοῦς
 πάντες ἐνὸς πλάστου γένος. Et supra:
 Πηλὸς ἅπαντες ἴσος.

² Leo Sap. apud Matrang. Anecd.
 p. 688: Ὅσως καὶ νῦν κατὰκλυσσον τὸν
 βόρβορον τῶν παθῶν μου. Cyrill. Alex.

Bibl. patr. Mai, t. II, p. 202: Εἰς τὸν
 βόθρον τῶν παθῶν ἀμφοτέροι ἐγκυλι-
 σθήσονται. Nilus Opusc. ed. Suares,
 p. 2: Βορβόρῳ κυλινδοῦμαι.

³ Cod. μονιός.

⁴ Conf. supra 1, 354.

⁵ «Force d'argent, abondance d'ar-
 gent.» Nicolaus Corcyr. cod. Par. 1277,
 fol. 227 v°: Ὅπου θρόνους δίδωσι φι-
 λας χύδην.

- 65 Παρέρχεται γὰρ καὶ τὸ πιστὸν οὐκ ἔχει
 Χοῦς ὄντα παγείς εἰς φλεβῶν γῆς πωθμένας.
 Τὰ δ' ἀπὸ τῆς γῆς τίς φρονῶν ἂν θαυμάσοι;
 Βαβαί, τὰ κακὰ τῶν καλῶν κατισχύει!
- * Τὸν ἵππον ἀθρεῖς, τὴν ἐφεσίριδα βλέπεις,
 70 Τὰ σικτὰ σοι φάλαρα κοσμεῖ τὸν βίον,
 Τὸν ἐμριβή ζωσίῃρα καινόν τι κρίνεις,
 Τὴν κάλπιν ὕμνεῖς καὶ τὸ τοῦ γλεύκους δέπας,
 Καὶ τῶν τραπεζῶν τῆς τρυφῆς τὰ τρυβλία.
 Ἐγὼ δὲ μισῶ πορνικοῦ χρίσιν φύκους.
- 75 Τὸ γὰρ φυσικὸν οὐκ ἔᾶ κάλλος βρύειν.
 Ἐν τοῖς παρατρίμμασι¹ τοῖς ψευδοχρόοις,
 Ῥυτίδας αἰσχροῦς προξενοῦν καὶ ταῖς νέαις.
 Τοιοῦτό σου τὸ κάλλος, ὕφ' οὗ δέ² βρέμεις.
 Εἰ δὲ σκοπεῖν μάλιστα τὴν φύσιν θέλεις,
 80 Γυμνὸν σεαυτὸν ἴδε, καὶ γνώσει τόδε.
 Τὴν γὰρ πονηρὰν φλεγμονὴν³ τῆς καρδίας
 Χαννοὶ⁴ παρευθὺς τῶν μελῶν ἢ φαυλότης.
 Ὅταν δὲ τὰ στοιχεῖα λαμβάνειν θέλῃ
 Τὰ κρυπλὰ δανείσματα τῆς διαρτίας,
 85 Τί χρεὶ σε παθεῖν; ἢ παρακμὴ γὰρ πέλας,
 Ἐπεὶ τὸ θερμὸν εἰς τὸ πῦρ ἀνατρέχει,
 Καὶ τᾶλλα χωρεῖ πρὸς τὰ καθόλου μέρη,
 Καὶ τήκεται μὲν πυρετοῖς τὸ σαρκίον,
 Θρηνούμενον δὲ δυσφορεῖ καὶ δακρύει,
 90 Καὶ τῶν ἱατρῶν συντρεχόντων ὀξέως.
 Ὄξύτερος φεῦ! τῆς τελευτῆς ὁ δρόμος.

¹ Cod. Par. 2286, fol. 5 r°. Versu
 seq. cod. προξενῶν pro προξενούν.

² Leg. δῆ pro δέ.

³ Cod. Par. II, 53: ἡ φλεγμονὴ τῆς
 καρδίας.

⁴ Leg. χαννοί.

- * Εἴτα τί μικρὸς εἰς τὸ πένθος ὁ χρόνος;
 Μερίζεται δὲ σὺν θορύβῳ καὶ σιάσει
 — Τὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ βίου γεννήματα.
 95 Εἰ γοῦν ἀγαθῆς εὐπορεῖν βούλει τύχης,
 Καὶ πλοῦτον αὐχεῖν καὶ τιμὰς ὑπερτίμους,
 Σκόρπιζε τοῖς πένησι τὰ χρήματά σου
 Σπείρων ἀφειδῶς· τοῦτο γὰρ ὄντως βίος
 Τὸ γῆθεν αὐτὸν ἐσιᾶν τὸν δεσπότην.
 100 Ἄρ' οὐχὶ κατένυξα τοῖςδὲ σε πλέον¹;

III. Ὡς ἀπὸ τίνος διφθερανόμενος² βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνου γλώττης,
 τῷ Πατριώτῃ.

- * Ἄνιερὸν γῆν καὶ καθημαρτημένην³,
 Γεωγράφων⁴ ἄριστε, δευτέρως⁵ δίδου,
 Μὴ συναγαγὼν αἰρετὰς κριτοὺς⁶ χυδῆν
 Συχνοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ δριμεῖς πλέξω⁷ ψόγους.

IV. Ὅμοιοι.

Ἐγχυματισμὸς⁸ ἐκ λογικῆς διφθέρας

¹ Male πλέων Bandin.

² Vox add. lexicis. Adde et Ἀγριώ-
 νυμος, De S. Theodor. cod. Par. 1447,
 fol. 8 v°: Ἰπὸ τοῦ σκότους ἀγριώνυμε.—
 Γλυκεπώνυμος, De Michaël. Glyca, cod.
 Paris. 1719 in lemmate: Ἦν ἐκ γένους
 ἐσχῆκε γλυκεπώνυμον. — Εἰρηνώ-
 νυμος, Theod. Lascaris, ap. Mai, Bibl. patr.
 t. VI, p. 262.—Μαρτυρώνυμος, Jo. Cre-
 tensis, cod. Par. 1773, fol. 15 v°: Κλέος
 νομικὸν μαρτυρώνυμος φίλος. Xanthop.
 Synaxar. cod. Par. 1585, fol. 308 r°: Ἡ
 κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμφῳ πόλει Πολ-
 λῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

³ Verbum καθαμαρτάνω deest lexicis.

Nisi scribendum καθαμαρτεμένην, quæ
 frequentius dicitur καθαμαξεμένη. Cf.
 infra xxxv A, 1.

⁴ Cf. infra, xv, 3.

⁵ Pro δευτέρως fort. διεροῖς? aquis
 i. e. mergas. Sed ἐπέχω.

⁶ Id est αἰρετοὺς κριτὰς: hic igitur
 imitari videtur τὸν βαρβαρίζοντα.

⁷ Cf. xv, 7.

⁸ Non capio hæc. Sunt duo σκωπτικά,
 neque Attici salis sunt παύματα. Ex
 quibus unum carmen tantum Bandini
 fecit.

Τὸν ἱματισμὸν τῆς γραφικῆς ἐκπλύνει ·
 Ρεῦσις δὲ γαστρίδος ἀπομορφοῖ τὴν Θέαν,
 Καὶ κοπραγωγῶν ὄργανοι τὴν αἰσχύνην ·
 5 Ἀγαθότην¹ δέ τινα κομψὴν² εἰσφέρει
 Σαρκασμὸς εὐσλόμφαστος³ ἐμφαίνων χόλον ·
 Γλουτῶν δὲ σεισμὸς καὶ κραδασμὸς ὁσφύος,
 Ἡ καὶ παραλλάξ ἀπρεπῆς ὤμων Θέσις,
 Ὅγκος⁴ τε γαστρίδος εἰς ὑπόμφαλον⁵ δέσιν
 10 Καὶ μακρὰ ληρήματα καὶ σαίνων τύφος,
 Ποιοῦσιν οἰκτρὸν τὸν σοβοῦντα Θερσίτην,
 Ὡς πρὸς λόγους Ἡρακλες, ὦ νοῦ γεννάδα.

V. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἰσοδὸν αὐτῆς⁶.

* Ἢδη κινούσα τὰς σκιάς καὶ τοὺς τύπους
 Καὶ τὰς περὶ σοῦ πρὸς τὸ μέλλον ἐμφάσεις
 Τὴν μὲν βάδην κίνησιν ἐμφαίνεις, κόρη,
 Τοὺς δὲ γραφικοὺς οὐχ ὑπερβαίνεις ὄρους ·
 5 Οὐπω γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν τῇ γαστρί σου
 Τὸ τοῦ νόμου πλήρωμα κινεῖν τὰς φύσεις.
 Ἀλλὰ πρόβαινε Θᾶττον, ἀγνή παρθένε ·
 Καὶ γὰρ βλέπεις κάμνοντα τὸν Ζαχαρίαν.

VI. Τῷ αὐτῷ⁷.

Στάχυν⁸ καλῶν ὥριμος ὁφθεὶς τοῖς φίλοις,
 Τὸ τῶν σίλικων ἐμμισθον⁹ ἀπόδος Θέρως,
 Ὡς ἂν ὁ πυκνὸς τῶν ἐμῶν κρότων σπόρος
 Ἐξοργανωθῇ πρὸς τὸν εὐσίαχυν¹⁰ φόρον.

¹ Iterum barbare.

² Cod. κομψήν.

³ Hac voce augenda lexica.

⁴ Cod. ὄγγος.

⁵ Vox addenda lexicis.

⁶ Id est τῆς Θεομήτορος.

⁷ Id est τῷ σεβαστῷ Πατρικίῳ.

⁸ Vid. cod. Par. lvi, 31.

⁹ Supra i, 97.

¹⁰ Cf. cod. Par. vii, 33.

VII. Τῷ αὐτῷ.

Βούλει στέαρ¹ κώνωπος ἰδεῖν, ὡς λόγος·

* Ἐκεῖνα δῆπου ταῦτα καὶ λαβάν φάγε.

Τὰ γὰρ σὰ κἄν ἄκαρπα τυγχάνειν λέγῃς,

Ἄλλ' οὖν ὁ καρπὸς πανταχῇ τούτων βρῦει.

VIII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἄφθονε χρυσοῤῥόα²,

Νέκταρ πεπηγὸς, ἀπὸ καλάμου δρόσον,

Ὅχνην, σιαφυλὴν, μῆλον ἐκ Θράκης, ῥόαν,

Καρποὺς Δαμασκοῦ³, Θάσια τραγήματα,

5 Καὶ πᾶν φίλον πρὸς αἶμα τοῖς ἐπὶ κλίνῃς·

Ἐξ ἡπατος γὰρ δυσκραεὺς πυνῖγος φλέγον

Διψῆν με ποιεῖ καὶ ῥοφεῖν ζητεῖν χύδην.

Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, φάνηθι τῷ φίλῳ μόνον,

Καὶ ταῦτ' ἔση ξύμπαντα καθάπαξ μόνος,

10 Σῶτερ γλυκασμὲ, παυσίκακον φάρμακον⁴.

IX. Τῷ αὐτῷ.

Τί δεῖ με ποιεῖν; οὐδὲ γὰρ ἔχω κρότους⁵

Τῇ σῇ φύσει πρέποντας, ὃ χρῆμα ξένον·

Ἀμήχανον γὰρ τὴν ἐπιστήμην βλέπω

Σοῦ τὰς ῥύδην χάριτας εὐλαβουμένην.

5 Εἰ γοῦν ἀγαπᾷς τοὺς μετὰ τέχνης κρότους,

¹ Id est rem nihili, sive aridissimam. Quod ad malos versus referri videtur quos Patriciotæ legendos mittit, addens ipsius scripta, de quibus modeste sentiat, bonæ frugis plenissimos esse. Vox *στέαρ* a nostro valde amata.

² Vid. cod. Par. ccxviii, 29.

³ Intell. Δαμασκηναῖα μῆλα. Cf. Athen. ii, p. 49 D.

⁴ Cf. infra cii, 20.

⁵ Supra i, 259: Εὐπρεπεῖς ἔξει κρότους.

Τί δῆτα σαυτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον τίθης;
 Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς ὠλισιώθης¹ τοὺς λόγους,
 Τί δὴ προσαιτεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώποις κρότους;
 Οὐ δύναμαι² πλεῖν ὑπὸ³ σαθρᾷ πορθμίδι
 * 10 Τῶν σῶν ἀγαθῶν τὰς ἀπορρήτους χύσεις⁴.

X. Τῷ αὐτῷ.

Οὐ χὴν ὁ χὴν ἐκεῖνος, ἀλλὰ σαρκίον
 Μυδῶν παρὰ μακροῦ καὶ σσηπὸς ἐκτόπως.
 Σητῶν γὰρ ἂν θυλακὸν αὐτόν τις λέγοι,
 Καὶ καταγωγὴν παμμιγοῦς δυσσοδείας⁵.
 5 Ὅν εἴπερ εὖρε καὶ Ναβουχοδονόσορ
 Φανείς μονιδε⁶ εἰς ὀρύγματα χλόης,
 Εὐθὺς ἂν ἀφείς καὶ σίραφείς ἀπεκρύβη,
 Τὴν ῥῖνα τῇ γῇ προσφυῶς⁷ ὑφαρμόσας,
 Μὴ πνεῦμα⁸ λαθὼν τὰς ὁπὰς διαδράμῃ.
 10 Οὕτως ἀμείλῃ τοὺς λόγους, εὐμήχανε⁹;

XI. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν τάχα Δίωνα λαβὼν θαυμάσης
 Εἰς λέξιν, εἰς νοῦν, εἰς διηρμένην φράσιν,
 Εἰς ρυθμὸν, εἰς κίνησιν, εἰς τέχνης κράτος,

¹ Cf. supra 1, 130.² Fort. δύναμις, pro οὐ δυνατόν. Sed statuendum potius Philen πλεῖν dixisse transitive, *vehere*.³ Fort. ὑποσάθρῳ πορθμίδι.⁴ Cod. Paris. 1, 13 : Τὴν μεγάλω-
 δωρον εἰς πάντας χύσιν. Ephræmius
 v. 32 : Φιλοδορίας χύσις. Ἀγαθῶν χύ-
 σις unde vox ἀγαθοχυσία apud Eustath.
 Opusc. p. 71, 37; 207, 65; et 339, 84.Id. in Hymn. Pentecost. Damasceni in
Spicil. Rom. V, p. 198 : Καὶ χαίροντες
 τῇ ἀνωθεν ἀγαθοχυσίᾳ. Conf. cod. Esc.
 CLXXVIII, 1.⁵ Cod. Par. CLXIX, 108.⁶ Cod. μονιός.⁷ Cf. infra XII, 86.⁸ Philes, *De anim.* 1998 : Ὅταν τι
 πνεῦμα τὸν βυθὸν διατρέχῃ.⁹ Pro εὐτρέπελε, ut videtur.

- Ἐξ ὧν τὸ πᾶν δῆπουθεν Ἑλλήνων γένος
 5 Ἀνῆκεν αὐτῷ καὶ χρυσῆς γλώττης κλέος.
 Ἐγὼ δέ σου τέθηπα λαμπρῶς τὴν φύσιν,
 Ἐπείπερ εἰς τοσοῦτον ἐσμὸν¹ φροντίδαν,
 Ὡς χαλκὸς ἀντίτυπος, εὖ μάλα σίέγει·
 Νομὰς γὰρ ἰσίων καὶ φυλὰς διαγράφων
 10 Καὶ ῥητορικοὺς ἀναμοχλεύεις² τόπους.

* XII. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰ κυπαριττόμηλα³ τοῦ δεινὸς φίλου
 Ἐρωτες ἐσφαίρωσάν, οὐ γῆς ἱκμάδες·
 Ἄ σάτυρος μὲν ἐξ ὑπερθύρου βλέπει,
 Τρυγᾷ δὲ φαλὸς⁴ εὐσθενῆς πρὸς ἐσπέραν.
 5 Πλὴν πρὸς μὲν ἡμᾶς τοὺς ἀπὸ ξένης πέλας
 Κίρνησι τὸν σίλῳφοντα χυμὸν ἢ τρύγη,
 Τοῖς γείτοσι δὲ τοῖς ἀπὸ χρόνου φίλοις,
 Οἷς καὶ χρυσὴ μάχαιρα κοσμεῖ τὴν τύχην,
 Ἐγχεῖ γλυκασμόν· τοιγαροῦν ἄγε τρύγα·
 10 Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν ἀπὸ τῶν πέλας.

XIII. Τῷ αὐτῷ.

- Εἰς τοὺς νέους ἦκοντα καὶ πέλας δόμους
 Πολλοῖς ἀγαθοῖς δεξιῷ με τὸν φίλον·
 Ὁ γὰρ προμηθεὺς καὶ Ξεὸς καὶ τεχνίτης,
 Καὶ παραγωγεὺς⁵ καὶ τροφεὺς καὶ δεσπότης,
 5 Ὁ παγκάλῳ σχήματι συνθεὶς τὴν κτίσιν,
 Καὶ καταγωγῆς ἀξιοῖ με τὸν ξένον,

¹ Cf. cod. Par. LIII, 7.

³ Hac voce augenda lexica.

² Infra XIII, 2 : Καὶ πάντα καλῶς
 ἀναμοχλεύων τόπον.

⁴ Fort. δ' ἐφαλος?

⁵ Cf. Cod. Par. XIV, 426.

Ὦν ἡ τύχη τρύχουσα τὸν πρόσθεν χρόνον
 Ὡς ἐχθρὸν ἐξηλαυνε τῶν ἀλλοτρίων.
 Οὐκοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν βελτίω,
 10 Κατὰ σοφιστὰς ὠρφανισμένη φύσις.

* XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥαδίως πέραινε¹ τὰς ὑποσχέσεις,
 Ἡ μὲν τοὺς τέρποντας ἀγάπα κρότους.
 Τί γὰρ τὸ κέρδος ἂν μὲν ὁ παῖς² ὀρθρίσας
 Πρὸς ἐσπέραν δύσοδμον εἰσφέρει κρέας,
 5 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐγχρονίζων ἐσθίω,
 Ὡς ὀκτάπους, ἄφυκτον ἀθρήσας³ γνόφον;
 Ἐπὰν δὲ παρῇ καὶ τὸ δυσῶδες κρέας,
 Ἡλὶε φιλότιμε, συστέλλου βλέπων.
 Σὺ δὲ φρενῶν κάλλιστον ἐν τούτοις βάρος
 10 Ἐπὶ φιλῶν δράματα συνθεῖς καγχάσεις.

XV. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν σιολισθεῖς τὸν χιτῶνα τῆς τύχης,
 Ὦν ἡ φύσις πόρρωθεν ἰσιούργησέ⁴ σοι
 Γεωγραφικὴν⁵ ἐμβαλοῦσα κερκίδα⁶,
 Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον⁷ φάρος,

¹ Infra lxx, 4 : Πέραινε δὴ, πέραινε τὰς ὑποσχέσεις.

² Leg. ὁ παῖς μὲν ὀρθρίσας ob meritum.

³ Cod. ἀθρήσας et supr. οἱ. Eustath. ad *Odys.* E, p. 1541, 8 : Ὁ πολύπους ὀκτάπους καλεῖται κοινότερον. Ita etiam ab hodiernis græcis vocatur, propter octenos cirros seu pedes. Narratur polypos esuriens suos ipse cirros seu pedes

circumrodere, sed mox reparare damnum, alimento aliunde sumto. Conf. Wernsd. ad Phil. p. 60.

⁴ Cf. infra cxxv, 15.

⁵ Vide supra lxx, 2. Alterum ex altero explicandum.

⁶ Cod. Paris. v, 4 : Ααλοῦσαν Ἐρμῆς ἐμβαλὼν σοι κερκίδα. Conf. quoque ibid. vii, 11.

⁷ Cf. infra lxx, 22; xlvi, 2.

- 5 Ὁ δῆτα δευθὲν ἐκπιέζεις τοῖς λίθοις ·
 Ἐγὼ δέ σοι πρέποντας ἀθροίσας μίτους
 Χλαμύδα λαμπρὰν τεχνικῶν πλέξω¹ κρότων,
 Ἦν οὐδ' ὁ πᾶς δῆπουθεν ἐκτρίψει χρόνος ·
 Φεισάμενος γὰρ ὁ χρυσοῦς τοῦ μετρίου
 10 Τὸ μείζον εὐρεῖν εὐχερῶς οὐκ ἰσχύσεις².

* XVI. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰς τέτλαρας δις πέμπε δὴ μνᾶς ἐνθάδε,
 Στατήρ φίλων πάγχρυσε καὶ θεῖον τέρας.
 Ὁ γὰρ χθὲς ἀπρόσιτος ἐσθητοπράτης³
 Πρὸ τῆς πυλῆς πάρεσσι πεζὸς ὀρθρίσας,
 5 Καὶ τὴν ὀφειλὴν ἀπολαμβάνειν θέλων,
 Βοᾷ τι λαμπρὸν, οὐδὲ γὰρ φέρει πρᾶως.
 Ἐγὼ δὲ μισῶν τὸν θορυβώδη πύτην,
 Τὸν ἀπὸ τοῦ πάγωνος Ἀθάμαντά⁴ σοι,
 (Δοκεῖ γὰρ ὄξυς ἀγριάς⁵ πρὸς τῆς μάχης
 10 Καὶ χθιζὸς ἂν φαίνοιτο τοῦ γλεύκουσ πινέων)
 Αἰτῶ διὰ σοῦ τὰς ὑποσχέσεις λύειν,
 Καὶ λῆρον ὑγρὸν εἰς τὸ λοιπὸν μὴ τρέμειν.
 Εἰ δ' οὖν, μόνον κέλευε καὶ παραιτίκα
 Πάλιν⁶ τὸ ληφθὲν εἰς τὸν ἄνδρα τὸν λάλον,

¹ Infra LXXI, 31 : Νόθων κρότων
 θήρατρον εὐτέχνως πλέκω. Supra III,
 4 : Δριμεῖς πλέξω ψόγους. De anim.
 222 : Κύκνος θανατῶν ἐμμελεῖς φθόγ-
 γους πλέκει.

² Cod. ἰσχύσας et supra ἰσχύσεις.

³ Vox addenda lexicis, quibus acce-
 dant ἰχθυοπρατέω, ὀπωροπρατέω et
 ὀπωροπράτης ex Joan. Tzetz. Ep. 57,
 p. 49 et 50. Quæ vocem novam mihi

revocant in memoriam ὀπωροδόρος ex
 Jo. Camater. cod. Escur. II, Y, 10, fol.
 216 r° : Ἐνθα χεῖρ ὀπωροδόρου φθάσαι
 οὐκ ἔχει. Et ὀπωροφορία, Germ. Cpol.
 cod. Coisl. 278, 184 v°; 218 v° et 219 v°.

⁴ « Qui par sa grande barbe te sem-
 blerait un Athamas furieux. »

⁵ Fort. ἀγρίος.

⁶ Videtur ellipsis : retro pro redibit,
 reddetur.

- 15 Ὅσον δ' ἐφεξῆς ἀλγυνεῖς τὰς ἐλπίδας,
Ἄριστε φιλόσφοργε¹, πῶς ἂν τις λέγοι;

XVII. Τῷ αὐτῷ.

- « Ἐχθρῶν² ἄδωρα δῶρα, κοῦκ δυνήσιμα »,
Φησί τις ἀνὴρ εὐστοχῶν οἷς ἂν λέγοι ·
Ἐγὼ δέ σοι τὰ δῶρα φημι τῶν φίλων
Τὰ καλὰ συγκλείσαντα καθάπαξ φέρειν.
5 Ποίους γὰρ οὐκ ἔλυσας εὐθέως πόνους³
Τοὺς πέρδικας δούς, τὴν τροφὴν τῶν ἀτρόφων;
* Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἔφθης χέας⁴
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς τὸ σκινότροφον⁵ γένος,
Ἐκεῖνα δῆπου φημι τὰ σίρουθάρια,
10 Ὁ πηρὸς εἰσήνεγκεν αἵματωμένους;
Οὕτως ἀλεξίκακος ἡμῖν εὐρέθης,
Οὕτω Γαληνὸς καὶ πρὸ τῶν Ἴπποκράτους ·
Ὁ γὰρ πρὸ τῆς ἐναγχος Ἀσκληπιάδης
Ἦνυσεν οὐδὲν, οὐ μὰ τὸν γελωτὰ σου
15 Καὶ τὸν λογισμὸν τὸν κατειρωνευμένον,
Ὅς ἐσσι μεσὶς ἐντελῶν χαρισμάτων.
Ὁ γὰρ λαγῶδες καὶ τὰ μηρῶα⁶ κρέα,
Τὰ νῦν πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς ἀνηγμένα,
Τὰ τῆς νόσου λείψανα παρέρχοντό μοι.
20 Γλεῦκος γὰρ εἶ σὺ καὶ Θεόβλυστος⁷ δρόσος,

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 56 v° : Οὐδὲν πατρὸς κατὰ πνεῦμα γενῶντος (l. γεννῶντος) φιλοσφοργότερον παρόντα βλέπει τὰ τέκνα καὶ οὐ κορέννεται. τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους. Cod. Escur. CCXII, 16 : Εἰς λύσιν πόνων.

² Sophocl. Aj. vs. 665.

³ Infra cix, 10 : Καὶ λῦσον αὐτῷ p. 41, not. 8.

⁴ Conf. infra cii, 17.

⁵ Hac voce augenda lexica.

⁶ An pro μηριαῖα, des grigolis?

⁷ Conf. meum Catalog. codd. Escur.

Κὰν ἀσλ̣εῖσμοῖς ἐσλ̣ιῖς σου τὸν φίλον.
 Πλὴν ὄλβε μου ζῶν μὴδὲ τεθναίης ὄλως,
 Μὴδ' ὁ χρόνος τοσοῦτο καλύψαι τρέχων
 Χαρισμάτων ὄργανον ἐξελεγμένον.

* XVIII. Εἰς ποτήριον.

Ἰδοὺ κρατὴρ εἷς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.
 Τὸ σύνθετον γὰρ μυσικῶς χέων πόμα
 Ὁ δεσπότης κίρνησι τὴν σωτηρίαν,
 Ὡς βότρυς ἡδὺς παρθενικῆς ἀμπέλου.

XIX. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπων¹,
 Ἐνυλε πιστὲ, βρῶσιν ἀγγέλων φάγε·
 Ὁ γὰρ μελισμὸς τῶν μεταξὺ κλασμάτων
 Λειτουργικῶν δίδωσι μισθῶν ἐμφάσεις·
 5 Ὅταν δέ τις ἔρημος ὀφθῇ² πᾶσισματων,
 Τὸ δεσποτικὸν μυσικῶς μάννα τρύγα.

XX. Εἰς δίσκον³ τοῦ δευτέρου.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων,
 Ἄνθρωπε, κατάμαθε τὸν τρέφοντά σε·
 Εἰς γὰρ τὸν ἀμπελῶνα τῆς ἐκκλησίας
 Ἀμείβεται μὲν δαψιλῶς⁴ τοὺς ἐργάτας,

¹ Male βλέπω Bandini.

² Fort. ὀφθῆς.

³ « Δίσκος ἱερὸς, ἅγιος, est sacer discus, in quo græci inter missæ solemnias, sanctum panem reponunt, cujus figuram exhibuit Goarus in Euchologio p. 117. Ducang. in Glossar. med. et infim. græc. in verbo Δίσκος. » Band.

⁴ Cf. cod. Esc. clixvni, 2. Cod. Par. xliii, 10. Id. De animal. 353. Unde adverbium δαψιλεστέρας quod lexicis exulans legitur apud Pantaleon. de S. Michaelē, cod. Par. 1196, fol. 18 v°: Εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν ἐπιφθόσαι καὶ θρέψαι τοὺς θεριστὰς αὐτοῦ τὴν αὐτὴν τροφήν δαψιλεστέρας.

- 5 Ἄλλην δὲ τοῖς κάμνουσιν ἀρρήτως χάριν
 * Εἰς τὰς ἀφανεῖς εὐτρεπίζει πασιᾶδας.

XXI. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίου¹ δίσκον.

- Τὸν ἀργύρου πρᾶθέντα καὶ τεθυμένον
 Εἰς ἀργυρᾶν τράπεζαν ἀρρήτως βλέπω·
 Καὶ γὰρ ξεναγεῖ τὰς ψυχὰς ὁ δεσπότης,
 Προθεῖς τὸν υἱὸν εἰς τροφὴν τοῖς ἀξίοις.
 5 Ὡ βρώσις, ἣν οὐκ ἂν τις ἀτρόμως φάγοι
 Πρὶν ἐξευεγκεῖν τῶν παθῶν εὖ τὸν κόρον!

XXII. Εἰς² τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλου εὐρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ
 τῆς Παναχράντου³.

- Ἰχνηλατῶν μοι, Παῦλε, τὴν σωτηρίαν,
 Καὶ πάντα καλῶς ἀναμοχλεύων⁴ τόπον,
 Μὴ σου τὸ σὸν κήρυγμα φυγῶν τις λάθῃ,
 Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον,
 5 Ὡς ἂν ἅπας ἔχοι σε κατόπιν τρέχων
 Σαφῇ σποδηγὸν τῇ κατ' ἴχνος⁵ ἐντάσει,
 Καὶ μὴ ῥαθυμῶν μηδὲ βαδίζων μάτην
 Ἀποπλανηθῇ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθέτου·
 Ἡ γῆθεν ἀρθεῖς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου⁶,
 10 Κάκειθεν εἰς γῆν ὑπονοσήσας πάλιν,
 Τὸ τῆς ὕλης ἐδειξας εἰκότως βάρος,

¹ «Ποτήριον, Calix, in quo Christi sanguis consecratur. Vide Ducang. l.c.»
 Band. Ducang. Constantinopol. Christ. IV, 31, p. 93.

² Cod. M. fol. 4. Conf. cod. Esc.
 CLXIV.

³ Panachrantæ, seu Immaculatæ Deiparæ, τῆς Παναχράντου μονῆ, mona-

⁴ Cf. supra XI, 10.

⁵ Cod. κατ'ἴχνος.

⁶ De duplici triplicive apud Christianos cœlo vide Suicer. p. 520 sq.

- Μή τις σε καὶ φάντασμα καὶ πνεῦμα κρίνοι·
 Καὶ δεῦρο τὴν σὴν παρεσημήνω σιάσιν,
 Ἀπισχυρισθεὶς μὴ καταπέσης τάχα·
- 15 Μᾶλλον δὲ τὴν σὴν ἐκπλαγείς ἐπίβασιν
 * Εἰς μαλθακὴν ὁ λίθος ἐτράπη φύσιν.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ πάντων δρόμους
 Ποιεῖν ἀπαγεῖς τὰς ἐν ἵχνεσι ξέσεις·
 Ἡ ποῦ ποτ' ἐχρῶν καὶ τὸ τοῦ χρόνου θράσος
- 20 Εὐαγγελιστοῦ κατακαλύψαι τρίβους;
 Πέτρος μὲν οὖν πῆγνυσιν ὑδάτων χύσιν,
 Φοιτᾶν δι' αὐτῶν προσληταγμένος βάδην·
 Αἰσχύνεται γὰρ τὸν μαθητὴν ἡ κτίσις,
 Καὶ τὰς ἑαυτῆς ἐκτροπὰς ἀποστέγει,
- 25 Τὸ συμπαθὲς τιμῶσα τοῦ διδασκάλου·
 Σὺ δ' ἐξυδατοῖς ὑποχαυνῶν τὸν λίθον,
 Καὶ θαυματουργεῖς¹ ἀπὸ τῶν ἐναντίων,
 Ἐνταῦθα δεικνὺς τὴν χαραχθεῖσαν βάσιν,
 Ὡς ἂν ἔχοις γνώρισμα τὰς τρίβους, μάκαρ·
- 30 Δεικνὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἐξουσίας,
 Ἐν ᾧ τὸν ἐχθρὸν καταπατῶν συντρίβεις,
 Τὸ βῆμα τυποῖς² τῇ βίᾳ τοῦ πέλματος·
 Ἰνα δὲ καὶ φεύγοντα μηδεὶς σε κρίνοι,

¹ Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum θαυματοφόρος, in lexicis nondum receptum. Inveni in cod. Paris. 396, fol. 52 r° : θαυματοφόρε Ἀντώνιε δόσιε. Alia nova ex θαυμαστός derivata addam : θαυμαστοειδής, Actt. SS. Boll. Sept. t. VIII, p. 372 : καὶ τοῖς τέσσαρσι στίλοις ἐπάνω τῶν σλαυρῶν καμάραι θαυμαστοειδεῖς. — θαυμαστοθέατος, Jo. Damasc. Opp. t. II,

p. 837 C : καὶ θαυμαστοθέατον θάλασσαν. — θαυμαστοποιία, Vita S. Stephani Jun. ap. Cotel. Eccl. gr. mon. t. IV, p. 413 : Παρὰ τε γὰρ τῆς αἰμόδρου εἰς τὴν ἐπ' αὐτῇ θαυμαστοποιῶν γεγονυῖαν ἡ τοῦ σωτῆρος εἰκὼν ἐσῆη-λογραφήθη.

² Cod. τυποῖς. Supra v. 4 : Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον. Infra v. 62 : Τὸ πέλμα τυποῦν.

- Κήρυκα φωτὸς ἀπλανῇ δεδειγμένον,
 35 Τοὺς τῆς ἀγωγῆς οὐκ ἀφανίζει τύπους.
 Πλὴν Θαῦμα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ κοίλου τύπου·
 Τὰς γὰρ φύσεις ἡμειψας, οὐρανοδρόμε,
 Φανείς ἀγαθὸς τῷ Θεῷ πεζοδρόμος.
 * Καὶ τὸν μὲν ἀντίτυπον ἢ γλίσχρον λίθον
 40 Ὡς τέλμα λευκὸν βαδίσας ἐσφράγισας,
 Τὸ πέλμα σου δὲ καὶ τὸ γυμνὸν σαρκίον
 Σίδηρον ἢ χάρακα σαφῶς εἰργάσω·
 Καὶ νῦν τὸ κοῖλον αὐτόματον δείκνυται·
 Τὰ γὰρ διασήματα τῶν σῶν δακτύλων
 45 Ἀνήγαγον τὸ σῶμα τοῦ ξηροῦ λίθου,
 Καθάπερ ἰλὺν ἐν πλάδαρ᾽ συστιάσει·
 Αὔθις γε μὴν ἔμεινεν ἡ λίθος λίθος,
 Ὡς ἂν ἔχοι τὸ δεῖγμα λαβῶν ὁ χρόνος·
 Ἴδοι τις ἂν ἐνταῦθα καὶ πόρων τύπους,
 50 Οἷους μὲν οὐδεὶς ἐγκοπεὺς ἀποξέει·
 Δορᾶς δὲ λεπτής ὀργανοῦσιν ἐμφάσεις·
 Τάχα δὲ ποῦς δὲ¹ διῆλθε τὴν κτίσιν,
 Κατατραχυνθεὶς καὶ τυλωθεὶς ταῖς τρίβοις,
 Τοσοῦτός² ἐστὶν ἰσχυρὸς πρὸς τὰς βάσεις
 55 Ὅσον μαλάττειν φύσιν εἰ ψαῖοι λίθου.
 Τοιοῦτός ἐστι Παῦλος· εἰ δὲ καὶ γράφοι,
 Ποίας ἂν οὐκ ἔθελξε λιθώδεις φύσεις;
 Μᾶλλον δὲ καὶ γέγραφε καὶ δράσας ἔχει
 Τὸ μέχρις ἔθνων τὴν ἐπίγνωσιν τρέχειν·
 60 Ἐδεῖ γε μὴν ὡς ἂν τις εὐφυῶς λέγοι
 Τὸν ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας μέγαν
 Τὸ πέλμα τυποῦν ἀπὸ ταρσοῦ μετρίου,

¹ Deest syllaba. Fort. δσῖς. — ² Fort. τοσοῦτον.

- * Καὶ γίνεται τὸ θαῦμα καὶ δῆλον μένει.
 Τί δ' ἄρα καινὸν εἰ κινεῖ λίθων φύσιν¹
 65 Καὶ Παῦλος αὐτὸς Ἀβραάμ παῖς τυγχάνων;
 Ἰχνος μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει² σκύλαξ·
 Τουτὶ δὲ Σατὰν οὐδὲ μετρίως φέρει·
 Πρόεισι γὰρ ἄφραστος ἐντεῦθεν χάρις,
 Ὑφ' ἧς ἐκεῖνος ὀξέως ἐλαύνεται.
 70 Βαβαί τίς εἶδεν ἰχνος οὐρανοδρόμον,
 Ἢ τίς ὅλως ἐδειξεν ἀγγέλου τρίβους;
 Ὡ θεῖον ἰχνος, ὃ προκειμένη βάσις,
 Ἢ τῆς ψυχῆς τὸ βάθρον ἐσήριξέ μοι!
 Ὅφισ μὲν ἰχνος οὐ παρήκε τοῖς λίθοις,
 75 Παῦλος δὲ τῷ χάρακι τυποῖ τὸν δρόμον·
 Πρὸς γὰρ τὸν ἐχθρὸν ὑπεναντίως³ ἔχει.
 Μὴ γοῦν παλαισίης εὐρεθεῖς οὗτος γίγας,
 Καὶ τὸν πονηρὸν συμπλοκῆς ἐλὼν βία
 Τὴν ἰσχὺν ὑπέδειξεν ἰχνους βάθος⁴;
 80 Μὴ τὴν χαμερπῇ καταπατήσας ὕλην
 Ἀκαμπλον ἐγνώρισεν ἡμῖν τὴν βάσιν;
 Ὡ θαῦμα καινὸν ὀργανωθὲν τῇ κτίσει!
 Ὡ βυθὸς ἡδύς, ὃ ρίφεις Παῦλος πάλαι
 Τοσοῦτον ἡμῖν θάμβος ἀπεργάσατο⁵!
 85 Τὸ πέλμα τοῦτο κόσμος ἐσὶ τοῦ γένους,
 Ὅ δῆτα κοσμεῖ προσφυῶς ἡ γυμνότης.
 * Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἰχνος ἀνδρὸς ἐν λίθῳ·

¹ Cod. φύσις et supra φύσιν.

τὸν ἐκ γῆς ὑπεναντίως ἔχει. Strab. XV,

² Conf. supra II, 14.p. 709 : Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτό-
τητι κοσμοῦνται.³ Cod. Vat. XIV, 13 : Λιμὸς δὲ τοῦ-
τοις ὑπεναντίως ἔχει. Cod. Par. xciv,
6 : Ὅ τοῖς καθ' ἡμᾶς ὑπεναντίως ἔχει.
Philes, De animal. v. 1864 : Πρὸς γὰρ⁴ Claudicat versus. Leg. ἰχνους τῷ
βάθει.⁵ Fort. ἀπειργάσατο.

Κἄν γὰρ βασιλεὺς, κἄν σκυτεὺς, κἄν ἀγρότης
 Βάδην προῖδ' ὑποτυποῖ τὰς βάσεις,
 90 Ἄλλ' οἴχεται τὸ δεῖγμα· πῶς γὰρ ἂν μένοι
 Πρὸς χοῦν ἀπαγῇ καὶ πνοῇ διηρμένην;
 Παῦλος δὲ νικᾷ τὰς ἀκινήτους φύσεις,
 Παῦλος τὸ κοινὸν θαῦμα τῆς οἰκουμένης,
 Ὃς ἀνθαμίλλος ἐστί καὶ τοῖς ἀγγέλοις·
 95 Ὡς τύπος ἰχνους, ὦ τέρας προκείμενον!
 Καὶ γὰρ τὰ σὰ ξύμπαντα νικᾷ τὴν φύσιν,
 Ὁ χρῶς, ὁ χιτῶν, αἱ γραφαί, τὰπρακτέα
 Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XXIII. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιῳτῇ¹.

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων² σκέλος,
 Τὸ ζῶν ἀμυδρῶς καὶ μυδᾶν σὸν ἀρνίον,
 Ὁ Τελχίνων ἔθρεψε μορμώδης³ χλόη
 Παρὰ ποταμοὺς ἐμβολῆς ἀψινθίων⁴,
 5 Ἐκὼν ἄκων δῆπουθεν ὑπεδεξάμην·
 Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἴ τις ἀρπάξων πόαν
 Ὑπὸ κνίδος βάλλοι τὸ κεντρῶδες ῥόδον,
 Μᾶλλον δὲ καὶ βάλσαμόν⁵ σοι σφαῖρα κνίδης.
 Ἐχρῆν δ' ἄρ' ἐχρῆν ἅμα τοῖς δώροις Ἄβελ
 10 Καὶ τὸν Κάϊν σπένδοντα βασκαίνειν μάτην.

¹ Cod. M. fol. 6.² ἔχων corruptum, ut metrum quoque arguit. Sententia postulare videtur πλέκον, κάμπλον vel tale quid.³ Vox addenda lexicis. Strab. XIV, p. 653: Εἴτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὗς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, ἑτεῖονκαταφρέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ζῶν τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν. Conf. Lo-
beck, *Aglaoph.* p. 1181 et sqq.⁴ Fort. ἐμβολεῖς Ἀψινθίων? Conf. Steph. Byz. s. v. Ἀψινθος.⁵ Cod. βάλσαμε, et supra ον. Metrum vitalur. Fort. leg. βάλσαμον ὅς φράνιοι κνίδης.

Τὸ σήμερον δὲ παραδειχθέν ἀρνίον
 ἔμοιγε τῶν σῶν ἐξιόντι συλλόγαν
 * Καὶ παρὰ τὴν μέσaulον ἵππασαμένην,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς μὴ γογγύσας,
 15 Ὁ μείζον ἐσὶν ἀκριβῶς τῶν συννόμων,
 Καὶ λευκὸν ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ πρῶτος μέλαν,
 Ὅταν ἔχη τρίχωσιν ἀσθενεστέραν.
 Ναι πέμψον ἡμῖν τὴν παχυτέραν χάριν,
 Τὸν ὀψοποιὸν τὸν Θρασὺν καταισχύναν,
 20 Ὃς δὴ καθ' ἡμῶν τὴν καλαύροπα σιρέφων,
 Μᾶλλον δὲ τὴν μάχαιραν ἐκ τῶν ἰσχύων
 Εἰς τὴν νομὴν ἐξῆγε τὰ Θρέμματά σου·
 Φιλῆς Μανουὴλ ταῦτα θαρρόντως γράφει.

XXIV. Τῷ αὐτῷ¹.

Τὸν² οἰκέτην πέπομφα, τὴν Θήραν δίδαυ,
 Κίρκε πλερωτὲ γνωστικῆς εὐερμίας·
 Τὸν γὰρ σὸν εὐκίνητον εἰς πάντα δρόμον
 Οὐδεὶς ἀκερδῆς ἐμπεσὼν εἶργει χρόνος·
 5 Αἰεὶ δὲ Θηρᾶς· εἰ δὲ καθεύδειν θελεῖς,
 Κινεῖς τὰ κοινὰ τῷ βραχεῖ σου δακτύλῳ.
 Ταῦτα βλέπων αἰσχιστε φαυλίζου φθόβῃ,
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν φεῦγε τοῦ φίλου τύχην.

XXV. Τῷ αὐτῷ³.

Κυνηγετικώτατε καὶ κίρκων δίχα,
 (Φρονήσεως γὰρ οὐκ ἀμοιρεῖς δικτύων,)
 Χῆνας νεαροὺς πέμψον ἡμῖν ἀγρίους·
 Ὁ γὰρ προπεμφθεὶς ἐξεπίτηδες γράσος,

¹ Cod. M. fol. 7. — ² Cod. M. τὴν οἰκέτην. — ³ Cod. M. fol. 7.

- * 5 Ὁ νεκρόχην¹ ἐκεῖνος, ἡ Θνητὴ δόσις,
 Τὸ ταριχευτὸν καὶ τετηκὸς δσλέον,
 Ἀνῆκεν ἡμῖν κνησιμονήν τε καὶ Φρίκην
 Εἰς ἐξερασμοὺς² ναυτιῶσι δυσχύμους³.
 Ναὶ πέμπε τὴν εὖοσμον ὁ χρυσοῦς χάριν.
 10 Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ σιεάτων προσφάτων,
 Ὡς ἂν φίλου τραύματα λυθῇ τῇ χρίσει.

XXVI. Τῷ αὐτῷ⁴.

- Σὺ μὲν φίλων ἀρίσῃε τὸ πράττειν⁵ πλέον,
 Πικρῶς καθ' ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις λύνων,
 Σκῆψιν τὸν αἰγυπίον⁶ οἰκτρὰν εἰσφέρεις,
 Τὸν ἄπλερον κόρακα, τὸ κλάον⁷ βρέτας,
 5 Τῆς Χαλδαϊκῆς ἀσπραπῆς τὴν ἀσδόλην,
 Τὸν ζῶντα καπνὸν, τὴν σκιὰν τῆς φύσεως,
 Τὸ ταριχευτὸν τῆς ἀμορφίας τέρας,
 Τὴν ἀνθρώπων γέμουσαν ἐν σέσει πλάσιν,
 Τὴν ἀπὸ μορμυῶς καὶ Στυγὸς καχεξίαν,

¹ Hac voce augenda lexis, quibus obiter addam: Νεκροδρεφοφάγος, Meliten. v. 1484: Ὁ Κρόνος γὰρ ἦν πρῶτιστος ὁ νεκρ. — Νεκροπρεπῶς, S. Epiphani. Opp. t. II, p. 265 D: Ἄρα δὲ καὶ τοῖς σοῖς δακτύλοις νεκροπρεπῶς Ἰησοῦ κατακλείεις τὰ ὄμματα; Ibid. infra: Ἡ καὶ τοὺς πόδας νεκροπρεπῶς καταδεσμεῖς. Xanthopol. Synagoga. cod. Par. 1585, fol. 20 v°: Κείμενον ἐν τάφῳ νεκροπρεπῶς. — Νεκρόψυχος, Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r°: Νεκρόψυχους νοσεροὺς ποιεῖ καὶ πτωχοὺς.

² Hanc formam non afferunt lexica.

Cf. infra clixvi, 9 et cod. Par. lvihi, 18. De anim. vs. 185: Καὶ δευτέραν τρέπεζαν ἐξερασμάτων Ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύει.

³ Sophronius in Mai, Spicil. t. III, p. 25: Ὡς τὸ σκότους λυτήριον καὶ ἄλλας τὸ τῶν μωρανθέντων ἐπάρτυμα, ὥς φωτίζον τὰ ἀφώτιστα καὶ ἄλλας εὐχυμίζον τὰ δύσχυμα. Voces Ἐπάρτυμα et Εὐχυμίζω addendæ Thesaurο Parisiensi.

⁴ Cod. M. fol. 7.

⁵ Fort. πλάττειν.

⁶ Leg. αἰγυπίον.

⁷ Fort. κλασθέν.

- 10 Τὸν ἰνδοφυῆ¹, τὸν κολοῖδν, τὸν λάρων
 Ὄν ἐσίῃ τὸ χῶμα τῶν Αἰθιοῦπαν·
 Ἐγὼ δὲ μισῶ τὴν γελωμένην τύχην,
 Καὶ τοὺς ἀτέχνως ἐξαπατῶντας φίλους·
 Δάκνω τὸ χεῖλός καὶ κατείργω τὸ σίδημα·
 15 Καίπερ σιγῶν, Τέτλαθι, φημί, καρδίᾳ².

XXVII. Τῷ αὐτῷ³.

- Ὡς πῦρ κατὰ σοῦ τοὺς λαοὺς φασὶ βρέμειν
 * Τῶν σλασιασίων ταῖς πνοαῖς ἐπηρμένους·
 Ἐμοὶ δ' ὁ καπνὸς ἐγχεθεὶς τῆς ἀσβόλης
 Ποιεῖ κατ' αὐτῶν πνευσίῳ τὴν καρδίαν·
 5 Ἄλλ' ἤκε λαθὼν εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν δρόσον.
 Ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐστὶ καὶ φῶς καὶ δρόσος,
 Ἐν ᾧ φυλαχθεὶς τὴν πυρὰν ταύτην σέεσεις.

XXVIII. Τῷ αὐτῷ⁴.

- Ὡς ἀπὸ βυθοῦ τῆς σοφῆς σου καρδίας
 Τοὺς ταριχευτοὺς πέμψον ἡμῖν ἰχθύας·
 Ὡς δὲ προβατεὺς τῶν Θρακῶν τῶν ἐκνόμων,
 Ποιεῖς γὰρ αὐτοῖς τὰς νομὰς ἀπροσκόπους,
 5 Τοὺς ἐξ ἀμολγῆς ἐμβριθεῖς τυροὺς δίδου·
 Ὡς ἄμπελος δὲ γνωστικῆς εὐκαρπίας,
 Οἶνον βλύσας πότιζε διψήσαντά με·
 Ὡς δὲ σιατὴρ⁵ ἡδιστος ἐκ τῶν ἰχθύων
 Καὶ χρυσεοῖς κέρμασι τὸν φίλον δίδου,
 10 Φερώνυμον φῶς, ὄλξε μου, Ξησαυρέ μου.

¹ Hac voce et sequentibus ditari possunt lexis : Γενειοφυῆς, de abrotono, cod. Par. 2286, fol. 3 r° : Ἐστὶ δὲ καὶ γενειοφυῆς. — Δενδροφυῆς, Pindar. in *Philosophum*. p. 96, ed. nostræ.

² Cod. M. καρδίᾳ. Ulyssis est apud Homer. *Od.* γ, 18 : Τέτλαθι δὴ, καρδίῃ.

³ Cod. M. fol. 7.

⁴ Cod. M. fol. 8.

⁵ Alludit ad Matth. xviii, 26.

XXIX. Τῷ αὐτῷ¹.

- Ἐν νυκτὶ καθεύδοντα τὸν γέροντά σου
 Χοιροτρόφοι² γέροντες ἐσθίουσί με·
 Πολύποδες γὰρ καὶ βραχεῖς ὄντες φύσει
 Διατρέχουσι λάθρα καὶ Ξλίσουσί με,
 5 Καὶ γίνεται τὸ δῆγμα λαβὴ τραύματος
 Ὅταν ἀμυχθῇ κνησμονῇ³ τὸ σαρκίον.
 Τῷ γὰρ ἀπαλῷ τῆς δορᾶς ἐγκείμενος
 * Ὁ δυσμενὴς ἐκεῖνος ἡρέμα γέρων,
 Ὁ πρὶν ἐθισθεὶς τοὺς τραχεῖς δάκνειν τόπους
 10 (Τοιοῦτο γὰρ τὸ δέρμα τῶν ἐκ βορβόρου),
 Τέμνει παρευθὺς καὶ πιέζει καὶ τρύχει,
 Ἐμεῖ δὲ λεπτήν εἰς τὸ πᾶσχος ἱκμάδα,
 Καὶ γίνεται τὸ κρᾶμα λεπτὴ πομφόλυξ
 ἢ φλυκτὶς ὑπέρυθρος ἐξ ὕλης νόθου,
 15 Κἂν ἐκπιεσθῇ καὶ ῥυῇ καὶ συμπέσῃ,
 Πολλὰς μεταξὺ κνησμονὰς ἐργάζεται·
 Πλατύνεται δὲ τῆς νομῆς ἢ Ξερμότης,
 Οἰδοῦσα πυρὶ φλεγμονῆς ἄλλης πέριξ,
 Κἂν κροῦμα τυχὸν, κἂν περιβλεψαμένη φθάσῃ,
 20 Περιφανὲς τὸ τραῦμα λοιπὸν εὐρέθῃ·
 Οὐκοῦν ὁ σωτὴρ ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος⁴,
 Τὸ παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν ἄκος νόσων,
 Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ παρᾶς φύσει,
 Τὸ τῶν ἐμῶν καύχημα καθάπαξ λόγων,

¹ Cod. M. fol. 8.

μῦθος βρῶσιν τινὰ λέγει τὴν τῆς Κίρκης

² Vox addenda lexicis quæ solum afferunt χοιροτροφεῖον. Costmas ap. Mai, Spicil. roman. t. II, p. 151 : Ὁ μὲν οὖν

χοιροτρόφον.

³ Cod. κνησμονή.⁴ Cf. cod. Esc. ccxlviii, 7.

- 25 Ὁ νοῦς ὁ πυκνός, ἡ φυσικὴ φαιδρότης,
Ἡ γεννικὴ¹ δύναμις, ἡ κοινὴ χάρις,
Τῆς δυσμενοῦς φάλαγγος ἐξάγαγέ με.

XXX. Τῷ αὐτῷ².

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐκ τριχῶν ὕφασμά τι,
Ὁ καὶ προβατεῖς ἐνδιδύσκονται Θράκες,
Ἐπὰν ὁ χειμὼν εἰσβαλὼν καταψύχῃ·

- * Κεῖρουσι μὲν γὰρ τὰς ποιφάγους οἷς
5 Ἀμφιστόμοις ψαλίσιν³ οἱ κουρεῖς βράχοι⁴,
Ὅταν τὸ Φερμὼν τῶν φυτῶν ἀνατρέχον
Κοσμή τὰ γυμνὰ καὶ σιολίζῃ τοὺς κλάδους,
Καὶ φυλλομανῇ⁵ καὶ σκιδῇ καὶ βρύῃ
Πᾶν δένδρον ἀπλῶς τῇ χλιδῇ τῆς αἰθρίας.
10 Νήθουσι δ' εὐθὺς ἐκπλυθείσας τὰς τρίχας,
Ἄς καὶ καταξαίνουσι πυκνοῖς δακτύλοις
Αἱ ταῖς ἀμολγαῖς εὐπαθοῦσαι⁶ παρθένοι·
Τῶν γὰρ γυναικῶν ἐργολαβοῦσι⁷ πλέον,
Ὡς ἂν τὸ μοχθεῖν μαστροπεύῃ⁸ τὸν γάμον·
15 Τοῦ νήματος δὲ τεχνικῶς εἰργασμένου,
Τείνουσιν ἰσίους ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους⁹,
Ὡς ἂν ἔχοι νοτίδας ἢ Φριξ ὀρθρίας,

¹ Cod. γενικὴ.

² Cod. M. fol. 8.

³ Cod. ψαλλίσιν.

⁴ Pro βράχοι leg. Βλάχοι. Blachi populorum nomen est Moesiam Superiorem incolentium, qui hodie Valachi vocantur. Anna Comn. *Alexiad.* viii, p. 395 : Καὶ ὅποσοι τὴν νομάδα βίον εἰλοντο (Βλάχους τούτους ἢ κοινὴ καλεῖν οἷδε διάλεκτος). Ib. Ducang.

⁵ Cf. cod. Par. clixiii, 5.

⁶ Cf. cod. Par. ii, 32.

⁷ Cf. cod. Par. cxixi, 33.

⁸ Cod. Paris. i, 17 : Γέλωτι σέμνῳ μαστροπεύσας τὴν φράσιν. De eleph. vs. 192 : Εὐθὺς γὰρ αὐτὴν μαστροπεύει τῇ σχέσει, καὶ καθάπερ λαβίδι τῇ προβοσκίδι Σοφῶς διασπᾷ τοῦ προσώπου τὴν χυρὴν.

⁹ Cf. infra cliii, 58.

- Καὶ μὴ φρυγῇ τὸ κλῶσμα φωσφόρου ζέσει·
 Ὅταν δὲ καλῶς ὀργανώσῃ τὸν πόνον
 20 Ὁ τῶν γυναικῶν εὐφυῆς οὗτος πόνος
 Τοῖς εὐτόνοις κρούμασι τῶν πηνισμάτων¹,
 Ἄπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλοκον² σκέπην
 Ἐν τοῖς ὑποσίρῳμασι τοῖς ἀκανθίνοις
 Πυκνὸς γυναικῶν ὀρμαθὸς³ παραυτίκα,
 25 Ἰσαις δὲ χερσὶ καὶ ῥοπῇ καὶ συστίσσει
 Τῶν ἐκτιναγμῶν⁴ ἐλκυσάντων τὰς τρίχας
 * Εἰς τὰς ἀκωκὰς καὶ μεθέλξεις τῶν βάτων
 Συχνῇ πλοκαμὶς τὴν ὕφην ἐπέδραμεν·
 Ἦν δὴ Θεωρῶν ὁ κρυμὸς παρατρέχει·
 30 Φοβεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ὑπόκρισις μίμων⁵.
 Ναὶ πέμπε, Θερμὲ καὶ πυρὸς μᾶλλον φίλε,
 Ῥιγοῦντι Φιλῇ τὴν περιτρίχα⁶ σκέπην.

XXXI. Τῷ αὐτῷ⁷.

Χαρισμάτων Θάλασσα⁸ καὶ σιατῆρ⁹ λόγων,
 Θαλάσσιον βάτραχον εἰς χέρσον δέχου·
 Πλὴν οὐχ ἀλιεῖς, ἀλλ' ὁ σὸς Φιλῆς μόνος
 Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀργυροῦν κλώσας¹⁰ βρόχον.

¹ Cod. ψηνισμάτων. Anthol. Pal. VI, 283, 3 : Μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει.

² Cf. infra κλνι, 2.

³ De ὀρμαθὸς cum plurali cf. supra I, 109.

⁴ Cf. cod. Par. LI, 8.

⁵ Fort. μίμων.

⁶ Cod. M. τὴν περὶ τρίχα.

⁷ Cod. M. fol. 9.

⁸ Cod. Paris. κλνι, 13 : Χαρισμάτων Θάλασσα, τὸν κόχλον δίδου. Ibid. κλνι, 56 : Χαρισμάτων Θάλασσα τῶν ὑπὲρ φύσιν. S. Ephr. III, p. 551 : Ἡ πάντων τῶν Θεοπρεπῶν χαρισμάτων τε καὶ θαυμάτων ἀνεξάντλητος (leg. ἀνεξάντλητος) Θάλασσα. Cod. Flor. I, 793 : Χαρίτων πέλαγος.

⁹ Fort. κρατήρ. Cf. cod. Par. κλνιι, 4.

¹⁰ Cod. M. γλώσσας.

XXXII. *Eis tēn Θεοτόκον*¹.

Ἰπὲρ Μιχαὴλ Μιχαὴλ πρέσβιν δέχου,
 Καὶ τὴν Μαριὰμ τῆς συνεύνου Μαρίας.
 Αἰτεῖς δὲ καὶ² τρεῖς, Γαβριὴλ ἰδοὺ τρίτος·
 Καὶ σῶζε, Χριστέ, τῶν τριῶν χάριν δύο.

XXXII. A. *Eis tēn αὐτήν.*

Ὀλην εμαυτὴν οὐ τὸ νῦν δῶρον μόνον,
 Προσῆξα τῇ σῇ, μητροπάρθενε, σκέπη·
 Ὀλην με γοῦν ἐνθαλπε τοῖς τερασίοις,
 Τὸν εὐνέτην σώζουσα σὺν τοῖς Φιλτάτοις.

XXXIII. *Eis tēn Θεοτόκον τὴν οὔσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς
 τῶν Ὁδηγῶν*³.

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην
 Ἐπὶ Θρόνου τίθησιν ὁ σκιαγράφος.
 Ὁ γὰρ ἀνοίξας τήνδε καὶ κλείσας πάλιν,
 * Καλῶν ἑαυτὸν καὶ ψυχῶν μάνδρας θύραν⁴,
 5 Τὰς εἰσαγωγὰς εὐλογεῖ τοῦ ποιμνίου·
 Χαρίζεται δὲ τὰς μονὰς ταῖς ἐξόδοις,
 Αὐτὸς θυραυλῶν μὴ κλαπῇ τὸ συμφέρον
 Καὶ θρέμμα λαθῶν ὁ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ.
 Σὺ δὲ βλέπων θαύμαζε τοὺς τύπους, ξένε·
 10 Ἰσχοῦσι γὰρ κίνησιν ἀψύχου δρόμου,

¹ Iterum invenitur fol. 264 r°. Jam edidi in Catal. meo codd. Esc. p. 42, cum hoc lemmate : *Eis τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.*

² Sic leg. pro *Αἰτεῖς δὲ τρεῖς*. Corrigebam *ἰδοὺ ὁ τρίτος*.

³ *Deiparæ Hodegetriæ*, seu τῶν Ὁδηγῶν, ædem *Deiparæ sacram* condidit *Pulcheria Augusta*, Marciani imperatoris conjux. De qua vide Ducang. *Cropol. Christ.* IV, xciv, p. 88.

⁴ Joann. x, 7 et 9.

Καὶ ζῆ γραφικὴ ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐμφύτοις,
Ἄς ἡ χάρις πηγύνουσι τῶν τυπουμένων.

XXXIV. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων¹ λελατομημένον ἐκ λίθου
λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον.

Παῖς Ἀβραὰμ ὁ μάρτυς οὗτος ἐκ λίθων·
Πλὴν εἴ τι σαρκὸς εἶχεν ἡρυθρωμένον,
Ἐχιονώθη τοῦτο, λευκὸν εὐρέθη

* Μαρτυρικοῖς ἰδρῶσιν ἐκπεπλυμένον.

5 Φθάνει γεωργεῖν εἰς ἑκατὸν ἡ πέτρα
Οὐ σιάχυν, ἀθλητὴν δὲ τὸν χρυσοῦν σιάχυν·
Μὴ τὴν Ἀερμῶν² εἶχεν ἡ πέτρα δρόσον,
Ἄφ' ἧς ὁ μάρτυς ἐκφυεῖς ἀνετράφη;

XXXV. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ.

* Κλέπει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι,
Καὶ μυρίας δίδωσιν ἐντεῦθεν δίκας,
Ταθεὶς κρεμασίδς εἰς ἀπάνθρωπον τρόπον³.
Ἢρως⁴ δέ τις ἄμαχος ὀφθεῖς ἐνθάδε

5 Τὰς ἐν λίθοις ῥήγνυσιν αὐτόχειρ⁵ πέδας·
Αἰρεῖ δ' ἐπ' αὐταῖς καὶ τὸν ὄρνιν τὸν μέγαν,
Βαλὼν δι᾽ σίφω, μὴ τὸ πᾶν ἦπαρ φάγη.
Σὺ δὲ βλέπων οἴκτιστον ἐν χρῶ⁶ τὸν φίλον
Καὶ τῆς τύχης τὸν Ξῆρα βιβρώσκοντά με,

¹ De monasterio S. Georgii in Manganis vide Ducang. *Cpol. Christ.* IV, XLIII, p. 124.

² Psalm. cxxiii, 3.

³ Lege τόπον. Imitatur initium fabulæ Æschyleæ.

⁴ Id est Hercules.

⁵ Infra clix, 5 : Πολιστὴς αὐτόχειρ.

⁶ De plani. 229. Germ. *Cpol. cod.* Coisl. 278, fol. 202 v° : Ἐσθόμην γὰρ ἐν χρῶ τοῦ προτειχίσματος ἀφειγμένης σου καὶ τῆς ἡμῶν ὑπακροωμένης φωνῆς. Alia congescit exempla v. cl. Boisson. ad Psell. p. 250.

- 10 Τί μὴ συναλγεῖς, μὴδ' ἀναιρεῖς τοὺς πόνους,
 Ἀλλὰ βαθυμεῖς τὸ χρυσοῦν τόξον φέρων,
 Ὡ κατὰ καιρὸν ἀργυρᾶ τείνεις βέλη;
 Μὴ τάχα καινὴν τὴν σιολὴν ταύτην βλέπων
 Καινοῖς λογισμοῖς ἐστιάς τὴν ἐλπίδα;
- 15 Μὴ τοῦτον ἀβρῶν τὸν χρυσοῦν τοῦ δακτύλου
 Καὶ τὴν ἀμαυρόσικτον¹ αὐτοῦ σφενδόνην,
 Τὸ πῦρ² θεωρεῖν τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύεις,
 Ὅ βόσκεται μὲν καὶ τὸ τῶν νευρῶν σίεαρ,
 Καὶ τὴν φυσικὴν ἐκπιέζει μοι δρόσον;
- * 20 Ἀλλ' ἴδε ροῖας ἐκ Γομόβρας εὐχρόους
 Καὶ μῆλον ὑγρὸν ἐκ Σοδόμων πυρφόρων,
 Οὗ καὶ πέπων, ὡς φασιν, ἀσδόλης γέμει,
 Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς καλλομένην μὴ θαυμάσης.
 Σκόπει σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν βάτων ῥόδα,
- 25 Καὶ τὰς κάτω κάλυκας ἐξέταξέ μοι,
 Καὶ πολλὰ δ' ἂν ἴδοι τις ἐν φυτοῖς γένη
 Βρίοντα καρποῖς καὶ χλιδῆς φύλλων δρόσω.
 Ἀλλ' ἂν διδαχθῇ³ σῆψιν εὐθύς ἐκφέρει,
 Σητῶν ἀπαλῶν ἐκφυέντων εἰς βάθος.
- 30 Ἀνατομικὸς τοιγαροῦν, σῶτερ, γίνου,
 Καὶ τοῦ λογισμοῦ τῷ ξυρῷ⁴ δίχαζέ με,
 Καὶ τὴν θέσιν μάνθανε τῶν ἐντοσθίων.
 Ἰσως ἐν αὐτοῖς φλεγμονὰς ὄψει ξένας,
 Καὶ φλυκτίδα ζέουσαν, ὃ Γραφῇ⁵ λέγει,
- 35 Καὶ παντοδαπῶν συμφορῶν ἀκοσμίαν.

¹ Vox addenda lexicis.³ Fort. τιναχθῇ.² Infra XLIV, 16 : Ἐγκάρδιον πῦρ. Et XCIX, 15 : Θυμοῦ πῦρ. Alia exempla congressi ad cod. Par. IV, 11.⁴ Cod. Par. I, 7 : Προληφθεὶς τῷ ξυρῷ τῶν φροντίδων.⁵ Exod. IX, 9, 10.

Τίς γὰρ ἀτεχνῶς φροντιεῖ μου τοῦ ξένου,
 Εἰ σὺ, Προμηθεῦ, συσσίλαις¹ ἡσυχάσας;
 Ποῦ χῆνες ἡμῖν, ποῦ δὲ νεβροὶ δορκάδων,
 Ποῦ δὲ σίεαρ δέλφακος ἐκ τῶν ἀνθρώπων,
 40 Ἡ περδίκων σύνδεσμος ἀπὸ δικτύων,
 Ἡ καὶ λαγωὶ καὶ λιτὸν σὺς κρέας;
 Πρὸς τοὺς βαναύσους ταῦτα καὶ τοὺς ἀγρότας,
 Οἷς οἶδεν² ἡ χεὶρ καὶ πλερωτὰ συλλέγειν,
 * Τοῖς χρυσέοις δῆπουθεν αἰροῦσα βρόχοις·
 45 Πλὴν ἀλλὰ τῆς σῆς ἀργυρᾶς χρῆζω δρόσου³,
 Καλῶν χορηγέ⁴, ἀδαπάνητε φίλε.

XXXV. A. Τῷ σεβαστῷ Πατρικίῳ.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις⁵
 Δάπιδά καινὴν εὐχερῶς ἡμῖν δίδου,
 Τοῖς ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἀπ' ἀρχῆς⁶ εὐτρόποις
 Ἐπὶ Θράκην ἤκουσιν ἐκ Βυζαντίδος·
 5 Οἰχίσεται γὰρ καὶ τὸ συμβᾶν ἀθρόον,
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν αὖθις εἰσπράξῃ σχέσιν·
 Εἰ δ' οὐ παρασχεῖν τήνδε τὴν χάριν Ξελεῖς,
 Ῥίψεις τὰ σαυτοῦ καίπερ ἀλγῶν καὶ σιένων
 Πρὸς τοὺς ἐνεδρεύοντας οἷς πρᾶττεῖς φίλους,
 10 Ἐμοῦ γελῶντος, φύσις ἀμνησίκακε.

XXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς, ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος·

¹ Leg. συσσίλῃς, sive ἡσυχάσας. Sed λευκὸν καὶ δροσῶδες ἀργύρου. Id. cxiu, illud melius puto. 21 : Χρυσῆς δρόσου ψεκδᾶς.

² Cod. εἶδεν.

³ Supra I, 545 : Ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν δεῖ δρόσον. Cod. Par. i, 43 : Ἡ κέρμα

⁴ Fort. χορηγὲ δαπάνης τε τῷ φίλῳ.

⁵ Conf. supra iii, 1.

⁶ Cod. ἐξυπαρχῆς ὡς ἀπαρχῆς.

Ἄρ' οὖν ὑφ' ἐσλῶς πρὸς τὸ φῶς ἔσλαι σκότος,
 Καί τις ὀρισμὸς ἀντιτάξει τὰς φύσεις,
 Ἡ συμπερανεῖς μὴ προτείνας εὐσλόχως;

• XXXVII. Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν¹.

- * Ἄνθρωπε ποτε κλῶψ εἰς φυτουργοῦ θριγγίον,
 Ἐνημέμενος καὶ πῆραν, εἰσῆει κρύφα ·
 Τέμνων δὲ πᾶν λάχανον ἀπόφω τρύγη
 Ταύτην ἐπίμπλα τῆς κλοπῆς τῷ λαυθάνειν.
- 5 Ἐπεὶ δὲ παρῆν τῶν φυτῶν ὁ δεσπότης,
 Ὡ τοῦ χάριν, εἶρηκεν, ἐλθὼν ἐνθάδε,
 Κακοῦργε καὶ κλῶψ καὶ φθορεῦ τοῦ θριγγίου,
 Νυκτὸς παρασπᾶς τοὺς ἐμοὺς τούτους πόνους;
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν · Οὐδ' ἐγὼ πάντως, λέγει,
- 10 Πῇ γῆς μένω σύνοιδα, καὶ τί σοι φράσω;
 Τυφῶνι ληφθεὶς καὶ κρεμασθεὶς ἐκτόπως,
 Καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς τῆς πνοῆς περιτρέχων
 Εἰς πάντα γυμνὸν ὡς ὑπόπτερος τόπον,
 ἕως ἐνεχθεὶς τῶν φυτῶν ἔσλην μέσον
- 15 Ἐνταῦθ' ὅπου σκοπεῖς με παρόντα, ξένε ·
 Πόνοις δὲ τοῖς σοῖς ἡ δίνη λυμαίνεται
 Στρέφουσα πᾶν τὸ σῶμα καθ' ὃν ἂν τύχοι².
 Ἡ σὴ δὲ, φησὶ, πῆρα τι σχεδὸν λέγει ·
- * Μὴ γάρ τις αὐτὴν ἄλλος ἐλθὼν ἐνθάδε
- 20 Τῆς λαχανηρᾶς ἀναπίμπλησι τρύγης;
 Ὁ δ' εἶπεν οὐδὲν, ἀλλ' ὑπεσφάλη μόνον ·
 Μετὰ δὲ μικρὸν εἰς ἑαυτὸν ἐσφράφη
 Καὶ φησὶν ὡς εἰς τοῦτο · Τί τις ἂν λέγοι;
 Σφοδρῶς δὲ τυφθεὶς δυσλυχῶς ὑποσφρέφει

¹ Cod. Par. fol. 77 v°, et Cod. M. fol. 53. — ² Fort. τύχη.

- 25 Τὴν πῆραν ἀφεις, τὴν ψυχὴν δὲ περδάνας.
 Οὕτω σαφῇ τὸ ψεῦδος οὐκ ἔχει βάσιν,
 Κἂν αἰτίας λέγη τις ἐξ ἀμηχάνων.

XXXVIII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου¹.

- * Τὴν² τῶν καλῶν γύμνωσιν ἡμφιεσμένον,
 Εὐκοσμε, κοσμήσαιο με, γυμνὲ τρισμακάρ³.
 Μᾶλλον δὲ, φιλόγυμνε⁴, τὸν σὸν ἰκέτην
 Δείξαιο με γυμνὸν τῶν παθῶν τῆς αἰσχύνης.

XXXIX. Εἰς δακτύλιον.

- * Χρυσῇ κρεμάθρα, καρδιῶν ἡ σφενδόνη⁵,
 Χθές⁶ τίνος ἦσθα; νῦν δ' ἐμὸς, τίνος δ' ἔσθῃ;

XL.

- * Ἄν⁷ σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ,
 Τοῦτο γραφικῇ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον.
 Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ἔλπῃ.
 Ὅταν δὲ καὶ νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,
 5 Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ,
 Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

XLI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος⁸.

- * Ἐκ σπαργάνων πλουτῶν σε⁹ Θερμὴν προσίάτιν

¹ Iterum invenitur fol. 127 v°. Cf. 89a, fol. 10 r°: Ἐπειδὴ γὰρ φιλοπα-
 cod. Par. LII. θούμεν καὶ φιλαργυροῦμεν, προσθείην

² Hoc tetrastichon in marg.

δ' ἂν καὶ φιλογυμνοῦμεν.

³ Anon. In S. Lucam, codex Coisl.
 110, fol. 57 r°: Ὡς παρηκολουθηκὼς
 ἀκριβῶς πᾶσιν ὁ τρισμακαριώτατος ἀνα-
 ταξάμενος ταῖς ἐκκλησίαις αὐτὰ πᾶσαις.
 Add. Boeckh, Corp. Inscr. n° 923.

⁵ Conf. infra XLIII, 45.

⁶ Idem versus cod. Par. CLXVIII, 22.

⁷ Versus anepigraphi. Habet et cod.
 Vat. fol. 209 r°.

⁸ Cod. Par. 228 v°.

⁴ Vox addenda lexicis. Unde φιλο-
 γυμνέω apud Theod. Stud. cod. Par.

⁹ Cod. Par. πλουτοῦσα. Cf. vs. 15
 et 16 ex eodem codice.

- Ἐγραψάμην σε πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ ·
 Τὸ δεύτερον δὲ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
 ἵνα σε καὶ κατ' ὄψιν ὡς ἔμπνουν βλέπω.
- 5 Σὺ γάρ με πολλῶν ἀξιοῖς τερασίων,
 Καὶ ζῶ παρὰ σοὶ καὶ στεγάζω τὸν βίον
 Εἰς τὴν ἀκατασχυντον¹ εὐελπισίαν.
 Κοσμῶ δὲ φαιδρῶ τὴν γραφὴν χρυσαργύρῳ,
 Καὶ παραγυμνῶ² τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον
- 10 Τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος ἐξαιτούμενος³ ·
- * Σὺ δ', ὃ κόρη πᾶναγνε, βιβλίον, τόμε,
 Καὶ πλάξ Θεοῦ γραφεῖσα δακτύλῳ ξένῳ,
 Τοῖς σωστικοῖς σου βιβλίοις μετεγγράφοις⁴
 Γυναῖκα⁵ κάμει καὶ τὰ δοῦλα φίλτατα.
- 15 Σὺς δοῦλος Ἀλέξιος Μακρεμβολίτης⁶
 Τούτους, παναμώμητε⁷, εἶπε τοὺς λόγους.

XLII.

- * Ἐγὼ⁸ Θεὸς μὲν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος ·
 Σὺ δ' οὐ βλέπεις⁹, ἄνθρωπε, τὴν εὐσπλαγχνίαν,

¹ Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 213 r° : Ἀκατασχύντως παρασλῆναι τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης. Vit. Josephi Hymnogr. cod. Par. 1534, fol. 70 r° : Μέχρι τέλους φύλαξ αὐτῶν ἀναπέφηνεν ἀκατασχυντος. Jo. Damasc. in *Spicil. Roman.* t. IX, p. 718 : Ἀκατασχυντον πρέσβιν.

² Cf. cod. Esc. cexiii, 192.

³ Cod. Par. ἐξαιτουμένη.

⁴ Cf. cod. Par. cxc, 2.

⁵ Cod. Par. τὸν ἄνδρα.

⁶ Cf. infra cxcix. Versus 15 et 16 in

cod. Par. sic leguntur :

Κομνηνοφύης ἡ Παλαιολογίνα

Τούτους χαριτώνυμος εἶπ. τ. λόγ.

Ut appareat bis usum esse Philen carmine eodem.

⁷ Hæc vox desideratur in *Thesaurus* qui solum offert adverbium παναμωμήτως. Vid. cod. Esc. cxvi, 95.

⁸ Cod. sine titulo ; sed iterum fol. 299 v°, cum hoc falso, ut videtur, lemmate : Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Christus infans loquitur.

⁹ Σὺ δὲ βλέπων in cod. B.

Οὐδ' εὐχαριστεῖς, οὐδ' ἐπιστρέφειν θέλεις.
Καὶ τίς σε λοιπὸν οὐ παρευθὺς δακρύσει;

* XLIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ¹ Νίφωνι χαριστήριοι.

ὦ χαῖρε, κοινὲ πατριάρχα Φωσφόρε,
Σοφὲ, προμνηεῦ, πανδοχεῦ², κοσμοτρόφε³,
Στάσις, βάσις ἄσειστος, πυκνότης, χάρις,
Ἕδυσμα τῆς γῆς, νεκταρόδελυστος⁴ δρόσε,
5 Καὶ γλῶσσα λαμπρὰ γνωστικῆς μουσουργίας.
Καὶ γὰρ ἐν ἀκμῇ⁵ συμφορῶν ἀποκρύφων,
Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἦρθη κλύδων⁶,

¹ Bandin. κυρίῳ. Cod. M. fol. 66.

² Cod. Vat. xxxii, 4.

³ Manetho, 1, 2 ex *Thesaurus*. Add. Theod. Stud. Iamb. xix: Ἐπευλογοῦντες αὐτὸν, ὡς κοσμοτρόφον.

⁴ Vox addenda lexicis. Forma νεκταρόδελυτος invenitur in epigrammate Jo. Eugenici diaconi, cod. Par. 2075, fol. 413 r°: Ὁ τῶν βροτῶν ἥλιος, ἡ ξένη φύσις· Ἡ θεοχαρίτωτος τῶν λόγων βρύσις· Ἡ τῆς σοφίας νεκταρόδελυτος χύσις, Ὁ χρυσόρευθρος καὶ μελίρρυτος Νεῖλος, Ὁ χαριτώνυμος μέγας χρυσοῤῥήμων, Ὡς ζῶν καὶ λαλῶν καὶ βλέπων φαίνῃ, Πάτερ, Καὶ νῦν ποταμηδὸν γλυκὺ χέων νάμα· Ὡς γὰρ Θανὼν, κ. τ. λ. Sequentia vide ap. Bandinium qui, *Catal.* t. III, p. 322, et cum multa varietate, hoc edidit iambicum carmen, ubi νεκταρόδελυτος pro νεκταρόδελυτος. Eadem forma νεκταρόδελυτος ap. eundem Jo. Eugenicum, cod. Par. 2075, fol. 395 r°: Ὁ θεοφύτευτος παράδεισος, ὁ νεκταρόδελυτος ποταμός. Voces νεκταρόδελυτος,

νεκταρόδελυτος et νεκταρόδελυτος addenda lexicis. Sic dicebant θεόδελυτος, θεόδελυτος et θεόδελυτος. Conf. meum *Catal. Codd. Escur.* p. 39 et 40. Alia ejusmodi composita, omnino lexicographis ignota addam: Δελυστος, Anon. cod. Par. 39, fol. 119 r°: Πηγὴ δελυστος.—Μυρόδελυτος, *De S. Theodoro* cod. Par. 1192, fol. 273 r°: Εἴτα τὴν μὲν μυρόδελυτον οἶονεὶ πηγὴν φημί δὲ τὸ θεῖον αὐτοῦ σῶμα ὑπὸ μυχοῦς κατέκρυψε γῆς. — Ξενόδελυτος et Ξενόδελυτος, vide cod. Vat. xi, 1, ibique notam. — Πετρόδελυτος, cod. Par. cv. — Add. Ὀμβροδελυσία, *Tzetz. Allegor.* in II. T, 343: Εἴτα δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ἐκ τῆς ὀμβροδελυσίας Ἀνακυμνάντα δεινόν. Et Ὀμβροδελύτῃσις, *Eustath. Spicil. Rom.* t. V, p. 324: Διὰ δρόσου καὶ λουτροῦ καὶ λουτηρίου καὶ ὀμβροδελυτήσεως. De vocibus in βρυτος, vid. *Append.* xiii, not. ad v. 1.

⁵ Cf. cod. Par. vi, 11.

⁶ Cf. *infra* xcn, 122.

- Πολλῇ καθ' ἡμῶν ἐμβριμώμενος ῥύμη,
 Καὶ καθάπερ δύσοιστος ἐν ζάλῃ γνῶθος,
 10 Τῶν ἐλπίδων αὐτανδρα¹ συγκλῶν τὰ σκάφη,
 Τότε ξένον² ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων,
 Ὡς ἂν ὁ χειμῶν συσπαιεῖς ἀφουρίσῃ,
 Καθεῖλες εὐθὺς τὰς λαβὰς³ τοῦ κινδύνου,
 Καὶ λαμπρὰν ἐξήνεγκας ἡμῖν αἰθρίαν,
 15 Οἰδοῦσαν ὁρμὴν δυσχερῶν κατευνάσας,
 Ἀπέσδεσας δὲ τῆς ψυχῆς μου τὰς φλόγας⁴,
 Εὐεργεσιῶν δαψιλεῖς ὁμβρους χέας,
 Μὴ πυρποληθὲν ἐκτακῇ μοι τὸ σιέαρ,
 Καὶ πᾶς ὁ καπνὸς εἰσρυῇ⁵ τοῖς ὁσίοις,
 20 Καὶ τῆς κεφαλῆς τοὺς πόρους ἐξήλασας,
 * Ἐγκάρδιον πᾶν εὐχερῶς λύσας πάθος·
 Κινητὰς γὰρ ἡμῖν σωστικῶν ἔργων πόμα,
 Γοργῶς ἀναιροῦν τὰς νομὰς⁶ τῶν τραυμάτων·
 Οὔτε ξυρῶν δ' οὖν, οὔτε καυτήρων δέη
 25 Πρὸς τὰς ἀφανεῖς τῆς ψυχῆς περιστάσεις,
 Ἐπεὶ Γαληνὸς πατριάρχης εὐρέθης,
 Σοδῶν τὸ λυποῦν τῇ χρυσῇ χειρουργίᾳ⁷.
 Τίς οὖν ἔχων σιόματα καὶ γλώττιας δέκα
 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐκροφήσει τὴν χύσιν⁸;
 30 Ἐγὼ πρὸ μακροῦ δυσχερῶν εἴλκον βρόχον,

¹ Infra cxxi, 44.² Fort. ξένων. Cf. cod. Esc. ccxix, 6.

³ Infra cv, 7 : Εἰργων πρὸ μακροῦ
 τὰς λαβὰς τοῦ κινδύνου. Id. xcvi, 37 :
 Καὶ τῶν ὁδυνῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπει.
 Cf. infra ccix, 23.

⁴ Cod. Par. vi, 7 : Σθενύντα γορ-
 γῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν φλόγα.

⁵ Cod. εἰσρυεῖ.⁶ Cf. cod. Esc. clixiii, 16.

⁷ Infra lxxvii, 19 : Ταῖς τῆς ἀγαθῆς
 δεξιᾶς χειρουργίαις. Cod. Esc. clvi, 12 :
 Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μυστικῇ χειρουρ-
 γίᾳ. Cod. Par. lvii, 17 : Εὐεργεσιῶν
 χειρουργία.

⁸ Cf. cod. Esc. clixviii, 1.

- Καὶ μέχρι τινὸς τοῖς κακοῖς ἐνετρύφων,
Καὶ τοῦ πνίγους φλέγοντος ἐν Θέρει¹ τύχης,
Ἐδυσπάρθουν, ἥσχαλλον, ἐξετηκόμην,
Καὶ λειποθυμῶν δυστυχῶς ἐπνευσίαν.
- 35 Αὐτὸς δὲ πηγὰς ἀργυρᾶς ἀνελόμους
Διψῶντα Φιλῆν συμπαθῶς ἀναψύχων.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τεχνικῶν γλῶσσαν κρότων
Ἀποφρυγῆναι² τῇ ζέσει τῆς Θλίψεως·
Οὐδ', σῶτερ, οὐδ', φῶς, οὐδ', φυσικὴ χρησιότης·
- 40 Τὰ δὲ πρὸ τῆς χθὲς εὐγενῶς εἰργασμένα
Τῇ σῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκλινεῖ κατασίδσει
Πῶς οὐκ ἀτεχνῶς τῶν φθασάντων βελτίω;
Ἐμοῦ γὰρ ἀγνοοῦντος ἐξ ἀπουσίας,
Μᾶλλον δὲ καθεύδοντος ἐξ ἀθυμίας,
- * 45 Αὐτὸς τετακῶς τῆς ψυχῆς τὴν σφενδόνην³,
Καὶ σιεβρόν εἰς ὑπαρξιν ἐξάρας λόγον,
Ὡς ἀδρόν εἰς ἐκπληξιν ἐν μάχῃ λίθον,
Κατὰ κεφαλῆς τοὺς ἐμοὺς πλῆττης⁴ πόνους,
Ὡς παρδάλεις, ὡς κύνας, ὡς βάρεις λύκους·
- 50 Ἐγὼ δὲ ρυσθεὶς εὐμαρῶς ἀναπνέω,
Καὶ πρὸς σέ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων βλέπων,
Οὐδ' εἰς τὸν ἐξῆς μορμολύττομαι χρόνον·
Καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ εὐμενὴς ἀφ' ἐστίας,
Κἂν ὁ δράκων δῆπουθεν ἐρπύση πάλιν,
- 55 Ὃν ὁ φθορεὺς ἤνεγκε τῷ γένει φθόνος,
Ἀποκτενεῖ καὶ τοῦτον ἡ μάχαιρά σου·

¹ Cf. cod. Par. xcii, 3.

σφενδόνη Ἀνασίδει τὸν Θῆρα τῆς ἐμῆς

² Versus 38 et seq. in cod. Par. fol. 4 r° sine initio.

λύπης. Supra xcix, 1 : Καρδιῶν ἡ σφενδόνη. Conf. cod. Par. ccxcviii, 81.

³ Cod. Esc. clixix, 1 : Τῆς ψυχῆς τῇ⁴ Forl. πλῆττης. Cf. infra xliii, 73.

Τοματέρα γάρ ἐστὶ παντὸς Φασγάνου,
 Πρὸς ἀντιπαράταξιν¹ ἐσλομωμένη.
 Τίς εἶδεν ἀντίμιμον οὐρανοῦ φύσιν²;
 60 Ὡσπερ γὰρ αὐτὸς ἐκταθεὶς τῷ τεχνύτῃ,
 Καὶ τήνδε τὴν γῆν ἡσυχῇ διαβρέχων,
 Τὰς ἐκφύσεις δίδωσι τῆς πανσπερμίας.
 Οὕτως ὁ λαμπρὸς πατριάρχης ἐνθάδε
 Τὰς ἀφθόους χάριτας ἡμῖν ἐγχείει³,
 65 Δι' ὧν ὁ καρπὸς⁴ τῶν ἐμῶν λόγων βρῦει.
 Λέων μὲν οὖν ἄτρεστος εἰς λόχμας τρέχει,
 Καὶ πλώξ ἀγεννὴς ὑπὸ θάμνον ἢ χλόην,
 Καὶ δορκὰς εἰς ὑψίστου ἀσμένως ὄρος.
 Μύρμηξ δὲ καὶ μῦς τὰς ὁπὰς ὑπέρχεται,
 * 70 Καὶ πλὴνὸν εἰς ἐνικμον ἐκρύβη κλάδον,
 Ὅταν ὁ καιρὸς τὴν δορὰν καταψύχῃ,
 Καὶ φοινικῶν⁵ αἰλουρος ὑπέδῃ ξίφος,
 Ὡς ἂν ἀπαθεῖς τὰς γονὰς ἔχοι τρέφων.
 Ἰδὼρ δὲ τοῖς ἰχθύσι καὶ πέτραι σίβῃ,
 75 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ἡ προσήκουσα σκέπη.
 Ἐμοὶ δὲ τῷ σκώληκι τῷ σῷ τῷ ξένῳ
 Σὺ τεῖχος, ἰσχὺς, εὐκλεὴς ὄντως πόλις.
 Ὡ χρηστότης ἀπειρος, ὦ πλούτου βάθος!

¹ Eustath. *De Thessalon.* p. 379.
 German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol.
 146 r°: Οὐδὲ πρὸς ἐχθρὸν σῶμα βλά-
 ποντα καὶ εἰς χρώματα ζημιούντα ἢ ἀν-
 τιπαράταξις. Id. fol. 149 r°: Καὶ ἐστὶ
 τοῦτο ἡμῖν ἐν ταῖς ἀντιμετώποις πρὸς
 οὓς δαίμονας ἀντιπαράτάξουσιν ὅπλον
 μαχον, ἀκαταγέριστον.

² ὠραῖον in marg.

³ Pari metaphora sed non eodem
 sensu, Anon. ap. Stob. xxix, 16: Ὅπως
 δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖται χάριν.

⁴ Cod. Par. lxi, 163: Ὡς ἂν ὁ καρ-
 πὸς ἐκτραφῇ μοι τῶν λόγων.

⁵ Fort. φοινικοῦν, ob colorem san-
 guinis. Suidas: φοινικοῦν· ἐρυθρὸν,
 πυρρὸν. Homer. II. Ψ, 716: Δίματι
 φοινικώεσσαι.

- Ἀκουέτωσαν ταῦτα νῆσοι καὶ πόλεις
 80 Καὶ πᾶσα φυλὴ, μὴ καλυφθῇ τῇ χρόνῳ.
 Μὴ, μὴ δὲ τὴν σὴν αὐτοκίνητον¹ φύσιν
 Τῇ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς εὐεξία
 Κρύφιοι προΐων ὁδρομεὺς ἅπας χρόνος.
 Οὕτω προμηθεὺς καὶ Θεὸς τῶν ἐμψύχων,
 85 Οὕτω τριχῶν δίδωσι τοῖς ζώοις σκέπην,
 Οὕτω πετεινοῖς τῶν πτερῶν τὰς ἐκφύσεις,
 Οὕτως ἔχει λεπίδας ἰχθὺς ἢ δράκων,
 Καὶ κοχλίας ἔλυτρον, ἢ χρώς ὁσπρέων².
 Ἄλλ', ὧ ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει,
 90 Γένοιτό σοι πᾶς εὐκλεὺς ὁ νῦν βίος,
 Ὅσον δύναντόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσει,
 Πρὸς τὴν πολιὰν ἐξίων τὴν ἐσχάτην,
 Μὴ τῶν ἀγαθῶν τῶν τοσούτων τὴν χύσιν
 Ῥυεῖς ὁ καιρὸς αὐθαδῶς ἐξικμύσῃ.

* XLIV. Εἰς τὸν βασιλέα ὅτε³ οἱ ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς καὶ ἐν τῇ Συκῇ⁴
 βάρβαροι παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπώλοντο⁵.

Τὴν ἔντονον δρῦν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων
 Πληγῇ μιᾷ δῆπουθεν οὐκ ἦν ἀξίνης·
 Καὶ νῦν, βασιλεῦ, κέδρος ἢ δρὺς εὐρέθη

¹ Infra cccxv, 62 : Αὐτοκίνητος τέ-
 πης. Cod. Par. xiv, 512 : Αὐτοκίνητον
 σθένος. Jo. Philop. *De anim.* fol. 16 v° :
 Αὐτοκίνητον ψυχὴν. Leontius, in *Spicil.*
Rom. t. X, p. 12, 2^a parte : Πρὸς τὸ
 εἶναι οὐσίαν ἀσώματον αὐτοκίνητον. Add.
 Pisd. *Hexaem.* 1254.

² Fort. ὁσπρεον.

³ Ὅταν secunda manus superscripsit.

⁴ Cf. Step. Byz. s. v. Συκαί.

⁵ Hoc lemma legere non potuit Ban-
 dini qui in notis : Longior est titulus,
 sed partim characterum evanescencia,
 partim marginis interni restauratio ocu-
 lis impervium reddidere; continet au-
 tem carmen acclamationes ac plausus in
 victoriam quandam ab imperatorio exer-
 citu ex barbaris reportatam.

- Τυπεῖσα πυκνῶς τῇ κρατίστῃ σου σπάθῃ.
 5 Τὸ Δαυιτικὸν τοιγαροῦν ᾄσον μέλος,
 Ἐπεὶ παρελθὼν¹ οὐδαμοῦ ταύτην βλέπεις·
 Ὁ σὸς γε μὴν ἔμεινε σὸς πάλιν τόπος,
 Ὡ δένδρον οὐδὲν αὖθις ἀνθήσει νόθον·
 Εἰ δ' οὖν, πάλιν πρόρριζον ἐκσπάσεις τόδε,
 10 Μοχλὸν σιδηροῦν ἐμβαλὼν σίρατευμάτων.
 Ἐπεὶ δὲ καιρὸς τὴν Θεοῦ κροτεῖν χάριν,
 Μήπως καλυφθῇ πρᾶγμα τῷ χρόνῳ μέγα,
 Καινῆς ἐφ' ἡμᾶς εἰσβαλούσης αἰθρίας,
 Ἥλιε τῆς γῆς Αὔσονάρχα, λαμπρύνου·
 15 Ἐξίχμασας γὰρ τὸν κρυμὸν² τῶνπραγμάτων,
 Ἐγκάρδιον πῦρ τοῖς³ Θεοῦ σπλάχνοις χέας·
 Τὸ βάρβαρον δὲ τετριγὸς λύσας νέφος⁴
 Εἰς αἱματηρὰς ἐν σφαγαῖς ἐπομβρίας⁵,
 Πανηγυρικὴν δεικνύεις μεσημβρίαν,
 20 Ἡ τῷ χρόνῳ κάλλιστον εἰργάσω Θέρος,
 Ὡ πᾶς ἀτερπῆς ἐξελικμήθη⁶ σλάχυς,
 Τμηθεὶς ἐπ' ἀκμῆς τῇ δρεπάνῃ τοῦ κράτους·
 Καὶ νῦν ἔχει δράγματα νεκρῶν ἡ Θράκη,
 Πλησθεῖσα τῆς σῆς εὐτυχοῦς γεωργίας·
 * 25 Μᾶλλον δὲ τὸν πρέποντα καιρὸν⁷ ἀρπάσας,
 Ὡ πᾶσα ληνὸς ἐμφορεῖται βοτρύνων,

¹ Psalm. xxxi, 10.² Infra cxxviii, 9 : Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶνπραγμάτων. In Imperat. 81, ed. Wernsd. : Καὶ πάντα γνόφον καὶ κρυμὸν ἐξαίρων τῶνπραγμάτων.³ Cod. τῆς pro τοῖς.⁴ Infra lxxxi, 15 : Ἄπαν βάρβαρον ἀθροίσας γένος.⁵ Cod. Vat. xxi, 4 : Ὀμβρος συχνῶν αἱμάτων. Tryphiod. 20 : Φάργανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμνηνότες αἵματος ὄμβρων. Anon. apud Cramer. Anecd. Par. t. IV, p. 271 : Νῦν, οὐρανὲ, σάλαξον ὄμβρους αἱμάτων.⁶ Cod. ἐξελικμήθω.⁷ Cf. cod. Par. xiii, 128.

- Τὰς λυθροβαφεῖς¹ ἐκπεπάτηκας ῥάγας.
 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς Ἄγαρ τὴν ἀμπελον
 Τῇ σῇ, βασιλεῦ, μὴ τρυγηθῆναι σπάθῃ·
 30 Καὶ νῦν ἀπ' αὐτῆς ἡδονῆς γλεῦκος πίνης
 Κοινῆς μέθης ἀμεμπτον ἀθροίζων πόλον.
 Ἐχρῆν δὲ καὶ σε τῆς ἀρᾶς τοῖς ἐκγόνοις
 Ξηρὰν παρασχεῖν τὴν συκῆν τῶν ἐλπίδων,
 Ὡς ἀν² ἐπὶ σοὶ μὴ φθονοῦντος τοῦ χρόνου,
 35 Σιγῶν ποταμὸς ψαλμικὸν φθόγγον λάβοι³.
 Ναὶ φαιδρύνου, κράτιστε, ναὶ χεῖρας κρότει,
 Καὶ μέλψον ᾠδὴν τῷ Θεῷ σου δευτέραν,
 Ἦς ἡ Μαριάμ, ἡ Θεόκλητος⁴ κόρη,
 Τὸ λαμπρὸν ἐντρύφημα τῶν σῶν ἐλπίδων,
 40 Ἐν σοὶ τὸν εἰρμὸν ὄργανοι πρωτοσίλῃτην·
 Κατέκλυσας γὰρ ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων
 Τὸ Περσικὸν σύνταγμα, τὴν κοινὴν ζάλην,
 Ὡς πρὶν ὁ Μωσῆς τοὺς βαρεῖς ἐπιστάτας,
 Τὸν ὑγρὸν ἐξάπινα χερσώσας πόρον,
 45 Καὶ πάλιν ὑγρὰν τὴν καλὴν δείξας τρίβον·
 Κοινῆς δὲ Μεῖρᾶς⁵ ἐγλυκάνθη πικρία,

¹ Forma addenda lexicis quæ solam afferunt *Λυθρόδαπτος*, ex Const. Man. *Amat.* ix, 46.

² Hic incipit cod. Par. fol. 1 r°.

³ Alludit ad Psalm. xcii, 3.

⁴ Unde vox *Θεοκλησία*, quæ addenda lexicis occurrit ap. Zosim. cod. Par. 2325, fol. 92 v°: *Τί δήποτε οὖν τοσαῦτα βίβλοι καὶ Θεοκλησίαι, καὶ καμίνων καὶ ὀργάνων κατασκευαὶ τοῖς παλαίοις ἀνεγρόφθησαν*; Theod. Stud. p. 690 C: *Καὶ παρακαλοῦμέν σε τὴν*

Θεοπαράκλητον (add. lexi.) *καὶ πανσύνετον*. Hanc vocem *πανσύνετος*, æque a lexicographis prætermisam, usurpant Theod. Stud. p. 412 E; Julian. *Opp.* t. II, p. 10; Cyrill. Al. ap. Mai. *Bibl. Patr.* t. II, p. 107: *Πανσύνετος οὐσα ἡ σὴ Θεοσέβεια*. Meliten. v. 1756: *Πολεμικὴ γὰρ ἡ Θεὸς καὶ πανσυνετατέρα*. Theod. Prodr. cod. P. 2831, f. 161 v°.

⁵ Cod. Flor. *Μεράς*. *Exod.* xv, 23. Cf. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 261, et t. IV, p. 391.

- Τοῦ σλαυρικοῦ σοι¹ γῆθεν ἀρθέντος ξύλου,
 * Ὡς ἂν ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας
 Σκηναὺς ἐν ἀγροῖς καὶ τρυφῆς τόπους λάβῃ.
 50 Τὴν γὰρ ἀνακύψασαν ἐνταῦθα κνίδην,
 Καὶ τὰς πονηρὰς ἐξεμόχλευσας βάτους,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς² εὐστοχῇ τῶν πραγμάτων.
 Νῦν πάντα μικροῦ³ καὶ γελᾶ καὶ τέρπεται.
 Στυγνὸς γὰρ οὐδεὶς ἀπὸ καπνοῦ καὶ πυλίου,
 55 Ἄ δῆτα Φυγὴ προξενεῖ τοῖς ἐκνόμοις.
 Ἄλλ' ἐσὶν εὐρεῖν πανταχῇ γῆς ἐμπόρους,
 Καὶ νυκτερινούς ὑπὸ λόχμαϊς ἀγρότας,
 Καὶ καταγωγὰς, καὶ νομὰς ὑπαιθρίους⁴.
 Νῦν εἶδομεν φῶς εὐτυχῶς μετὰ σκότος.
 60 Ἡ γὰρ καθ' ἡμῶν ἀσίσταπὴ τῶν βαρβάρων
 Φανεῖσα μικρὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐκρύβη,
 Καὶ νῦξ⁵ ἀφεγγὴς δυσχερῶν οὐχ εὐρέθη,
 Ταῖς σαῖς, βασιλεῦ, προσβαλοῦσα λαμπάσι.
 Νῦν πάντα καινὰ, καὶ Θεὸς πάντως μέγας,
 65 Ὡς ταῦτα ποιεῖ τῇ ῥοπῇ τῆς ἰσχύος,
 Κατασφρέφων ἔπαρσιν ὑπερηφάνων⁶.
 Καὶ μὴν πρὸ μικροῦ συρράγέντας ἀθρόους,
 Καὶ γνόντας ὡς δεῖ μὴ θρασυνθῆναι πλέον,

¹ Cod. Par. omittit σοι.

² Idem versus ex Boisson. *Anecd.*
gr. t. V, p. 171, not. 5, in Append. vi,
 11 : Ὡς ἂν ὁ καρπὸς εὐστοχῇ τῶν
 πρακτέων. Cod. Par. αxxxi, 60 : Ὡς ἂν
 ὁ καρπὸς μὴ ῥυῇ τῶν πρακτέων. Id.
 cxxii, 15 : Οὕτω με καὶ νῦν.... εὐ-
 καρπον ἀνάδειξον ἐκ τῶν πρακτέων.

³ Cod. Par. μικροῦ.⁴ Supra xxi, 16 : Τείνουσιν ἰστούς

ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους. Cf. *De animal.*
 1475, et *De plant.* 317.

⁵ Cod. Flor. νῦν pro νύξ. Cod. Par.
 xci, 10 : Τὴν νύκτα τῶν νῦν δυσχερῶν
 οὐ βαστάσω. Cf. cod. Par. cxxiv, 7.

⁶ Unde ὑπερηφανευτικός ap. Germ.
Cpol. cod. Coistin. 278, fol. 208 r° :
 Πλαδαροὺς ποιῶν ἐξ ὑδαρότητος ὑπερ-
 ηφανευτικῆς καὶ εἰς ὄγκον ὑδερικώτε-
 ρον ἐκφυσῶν. Hac voce agenda lexica.

- Ἐχρῆν ἀτεχνῶς μὴ περιπλάειν¹ πάλιν·
 70 Ἀλλ' ἦσαν αὐτοῖς τὰ φρονήματα γνόφος,
 * Ὡς ἂν ἐλεγχθῇ τῷ κρατίστῳ Φωσφόρῳ.
 Ὡ πῶς, βασιλεῦ, νῦν ἐδοξάσθης πλέον
 Κατὰ κεφαλῆς τοὺς φθορεῖς πλῆξας πόνους²,
 Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς θρασεῖς κτείνας λύκους,
 75 Ὡς ἂν τὰ σὰ θρέμματα ποιμαίνουσι³ πάλιν
 Εἰς γῆν ἀγαθὴν, εἰς Θρόβλαστον χλόην!
 Ὡ πῶς ἀκαμπεῖς ὑπεδέξω σατράπας
 Λείχοντας⁴ οἰκτρῶς τῶν ποδῶν σου τὴν κόνιν!
 Ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν ἦν περ αὐχεῖς προσίαιτι,
 80 Ἦς κλῆρος ἐν σοὶ τὸ τρισόλβιον κράτος,
 Ἀνέδραμες χθὲς ἐξ ἀνακτόρων βάδην·
 Ὡς ἂν παρ' ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν σου συντρίβοι⁵,
 Πᾶν εἴ τι λοιπὸν ἐμποδὼν γένοιτό σοι·
 Καὶ πεζὸν εἶδεν ἡ πόλις βασιλέα
 85 Νικῶντα Περσῶν ἐδδρομοῦντας ἱππέας.
 Ἀλλ', ὦ κόρη πάναγνε, σεμνὴ παρθένε,
 Δι' ἧς ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ σίεφν φόρος,
 Σὺ πρόσθες αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης·
 Σὺ πῆξον αὐτῷ πανταχοῦ γῆς τὸν θρόνον,
 90 Σὺ θάλψον αὐτὸν ὑπὸ τῇ πτέρυγι σου,
 Τὰς νιφάδας⁶ λύσασα τῶν ἐναντίων.

¹ Cod. Escur. xci, 54 : Καρηθαρῖων
καὶ περιπλάτων βάδην.

² Idem prope versus xliii, 48.

³ Cod. Flor. ποιμαίνης.

⁴ Theod. Hyrtac. *Not. des mss.* t. VI,
p. 20 : Ἐχθροὺς δ' ἀσπόνδους, Εὐρω-
παίους καὶ Λιθύας ὁμοῦ σατραπάρχαις
φαλαγγάρχας..... τοῖς αὐτοκρατορι-
κοῖς ὥραιοις ποσὶ τοὺς σιδηροῦς τραχή-

λους συγκάμπλοντας καὶ χοῦν τὸν ὑπο-
πόδιον λείχοντας.

⁵ Fort. συντρίβη.

⁶ *De anim.* 1057 : Νιφάσι πυκναῖς
εὐτελῶν ἀκοντίων. Ephrem. *Chronie.*
5088 : Βελῶν ταῖς νιφάσιν. Id. 5503 :
Λοιδορησῶν νιφάσιν ἀπειρίτων. Id.
5560 : Νιφάδας κακῶν. *Act. SS. Oct.*
t. VIII, p. 140 : Νιφάδες λίθων.

- Σὺς οὗτος ἐστίν, ἀλλὰ σὸν καὶ τὸ κράτος.
 * Σὺ σφίγξον αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ τὸ στέφος·
 Σὺ γὰρ μόνη καύχημα καὶ φῶς καὶ σθένος
 95 Καὶ κόσμος αὐτῷ καὶ τρυφή καὶ φαιδρότης.
 Σὺ τοῦτον εἰς μήκιστον ἰθύναις βίον,
 ἕως μετ' αὐτῶν ὑπὸ σοὶ τῶν φιλτάτων
 Εἰς ὠκεανὸν εὐτυχῶς ἐπιδράμη·
 Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ πᾶν κατακλύσῃς¹ γένος,
 100 Ὁ τὸν σὸν ἠθέτησεν ἀφρόνως τόκον.

XLV. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

- * Ἡ σωμάτων ἐμπνευσιν ἡ τέχνη γράφει
 Καὶ τὰς χροᾶς κίρνησιν ἐκ τῶν ἐμψύχων,
 Ἡ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ Θεοῦ παῖς τὸ βρέφος
 Τὴν νεκρὰν ἐψύχωσε τῶν τύπων φύσιν.
 5 Φυγεῖν μὲν ὀρμᾷ τὸ σχεδὸν σκαῖρον βρέφος·
 Οὐ γὰρ ἐπαινεῖ τοὺς ἀναισθήτους τύπους·
 Ἀνείργεται δὲ μητρικὴν σιέργον σχέσιν,
 Κἂν εἰς τύπον μέλλοντος ἐγράφη τάχους.
 Ἰοὺ πνοῆς δύναμις ἐν τοῖς ἀψύχοις·
 * 10 Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ Θεοῦ παῖς τὸ βρέφος,
 Ὁ τάχα νικῶν τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
 Κινουμένου σχήματος ἐμφαίνει δρόμον.
 Ἔοικεν, ἀγνή, μὴ ῥιγοῦν σοὶ τὸ βρέφος·
 Καὶ γὰρ ὁ χειμῶν² τῆς φθορᾶς ἀνετράπη,
 15 Καὶ τὰς νοητὰς εἶδεν αὐγὰς ἡ φύσις,
 Τῆς τοῦ βρέφους χάριτος ἐκ σοῦ λαμβάσσης.
 Τί τοῦτο; καὶ γὰρ ὁ σιολιστὴς τῶν κρίνων³

¹ Cod. Flor. κατακλύση.

μὴν τῆς φθορᾶς ἀπερρήνη. Conf. ci, 41.

² Infra cccxxii, 2 : Καὶ γὰρ ὁ χει-

³ Luc. xiii, 27, 28.

Ἀπλὴν δι' ἡμᾶς ἐνδιδύσκεται σκέπην,
 Ὡς ἂν μάθης, ἄνθρωπε, μετρίως ἔχειν,
 20 Καὶ τοῦ περικτῖος μηδὲ μικρὰ φροντίσης.
 Ἐπιστράφητε, φησί, μικρὸν τὸ βρέφος,
 Κἀγὼ πρὸς ὑμᾶς ἀντεπιστράφησομαι¹.
 Εἰ δ' οὐκέτι βούλεσθε μωροὶ τὸν βίον,
 Ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς πῶς ἐπιστράφησομαι;
 25 Ἄνθρωπε, συσπλάλθι τὸ βρέφος βλέπων.
 Ζῇ μὲν ἀτεχνῶς, εἰ δὲ μὴ σκαίρειν θεοί,
 Τῆς μητρὸς αἰδοῖ² τοῦτο· σὺ δέ μοι σκόπει,
 Πῶς καὶ πρὸς ὁρμάς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

XLVI. Τῷ Πατριωῷ.

Ἀναψυχῆς ἔδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνων,
 Ὡς πῦρ θεωρῶ τὴν τριχόπλοκον² σκέπην.
 Σὺ γὰρ ἔχων φρόνησιν ἀψευδελάττην
 Πρὸς πᾶσαν ἀκμὴν ἀντιτάτλῃ τῷ χρόνῳ.

XLVII. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύρον³ Μανουὴλ,
 ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

* Ἄγνη κόρη, σὺ καὶ θεὸν φέρεις βρέφος,
 Ἐγὼ δὲ γυνὴ γηγενοῦς μήτηρ τόκου.
 Οὐκοῦν ἄπερ σὰ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀντίθες
 Καὶ παῖδα νεκρὸν ἀπαθανάτιζέ μοι.

XLVIII.

* Ἐμπνους⁴ ὁ τύπος οὗτος, οὐχ ἀπλῶς τύπος.

¹ Matth. xviii, 2-6.

² Band. κύριον. Manuel Palæologus, despota, filius Michaelis Palæologi. Cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 236.

³ Hac voce augenda lexicā. Supra xxi, 22 : Ἀπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλοκον σκέπην. Id. xv, 4 : Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον φέρος.

⁴ Hoc et quinque seq. ex apographo amici mei Read.

Αισθάνεται γὰρ τῆς γραφικῆς ἡ φύσις,
Ὡς καινὸν ἀρχέτυπον ἐκμιμουμένη
Ποιεῖ παρ' αὐτῷ ζωτικὰς τὰς ἐμφάσεις.

- 5 Τάχα πνοῆς ἀρρήτον ἰσχὺν ἐγγέας
Τὸν ἡδὺν ἐψύχωσεν ὁ γραφεὺς τύπον·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς δυσεύρετον¹ φύσιν
Μὴ τὴν γραφικὴν ἡσυχῇ ζῶσαν πνέειν.

Ἰσως ἐπαινεῖς τόνδε τὸν τύπον, ξένε·

- 10 Δοκεῖ γὰρ ἐμπνεῖν ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας.
Ἐθαύμασας δ' ἂν ἐκπλαγείς καὶ τὴν φύσιν,
Ἄν ἦν δυνατὸν ζωγραφεῖν καὶ τοὺς λόγους.
Τοῦ σώματος τὴν ὥραν οὐ² γράφων ὅλην,
Καὶ τὴν ψυχικὴν οὐδ' ἀμυδρῶς ἐγγέεις;

- 15 Οὐ δῆτα, φησὶ τῆς γραφῆς ὁ τεχνίτης·
Οὐχ ἴσταιται νοῦς εἰς τὸ τῆς ὕλης πάχος.
Ὁ πανσέβαστος ἐστὶν οὗτος Ἀττίδης³,
Ὁ τῶν Θεμάτων τῆς ἑω Δομέστικος·

Ὅς καὶ γραφικῆς δεικνύται νῦν βελτίων,

- 20 Σχεδὸν παρ' αὐτῇ καὶ πνοῆς ἔλκων χύσιν.
Ἵδρορρόην εὐσλικτον⁴, ὑγρὰν αἰθρίαν,
Πηγὴν φορητὴν, ἀργυροῦν ἄκος πνίγους,
Φρέαρ φέρον πρόμηκες ἐν σφαίρα σίδημα
Λάμβανε καὶ πρόπινε καὶ τέρπου, ξένε.

XLIX. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον⁵.

- * Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, τὴν χήραν δέχου

¹ Cod. Esc. ccxiii, 216: Δυσεύρετον
φύσιν. Anon. cod. Par. 1277, f. 230 r°:
Δυσεύρετον κτήμα.

² Fort. ὁ pro οὐ.

³ Cf. infra lxi.

⁴ Leg. εὐτυκτον.

⁵ Id est Ducas Muzalon. Cf. cod.
Par. clvi, 16.

Τοῦ κρυπλὰ γινώσκοντος ἀνθρώπων χάριν·
 Τὸν γὰρ σε δοξάσαντα καὶ σὺ δοξάσεις
 Τοὺς ἀπογυμνώσαντας αὐτὴν φαυλίσας.

5 Ἐπεμψά σοι τὸν παῖδα, Θαυμασὴ φύσις·
 Ὀνηλάτην γοῦν τοῦτον ἀντίπεμπέ μοι
 Φέροντα πυροὺς καὶ κριθὰς ἀσυγχύτους·
 Τὸν ἄφθονον γὰρ φυσικῶς ἔχεις τρόπον.

Γραὶ καθαρά προσφυῇ σῆτον πρὸς·

10 Τῇ γὰρ ψυχῇ τὸ σῶμα συζευχθὲν φέρων
 Σοφῶς γεωργεῖς τὴν φορὰν τῶν πρακτέων¹,
 Ἐπεὶ τὸ κοινὸν προσδοκᾷς, πάτερ, Θέρος.

L. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

Λύτλη ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας
 Ἄκος φέρω τὸ τμήμα τοῦ σοῦ λειψάνου·
 Ὅλον γε μὴν ἔχειν σε κομπᾶζω σίεφος
 Τερασίοις, πρῶταθλε², κοσμοῦν τὸν βίον.

LI. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

Ὁ Χριστὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους
 Ὀπλισμένους δεικνυσι τοὺς Θεοδώρους,
 Ἴνα με παντὸς ἐξάγοιτε κινδύνου
 Ὡς ἡμεδαπὸν³ τὸν Πλακιδᾶν οἰκέτην.

LII. Εἰς παναγίαριον⁴.

* Λίθος πιαυθεὶς ἐξ ὑαλίνης δρόσου

¹ Pro πραγμάτων. Cod. P. 117, 124: τὸ τεσσαρακονθήμερον τῆς νηστείας κα-
 σκοπῶμεν τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. ταξέθηκε σίῳδιον.

² German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 217 v°: Καὶ πρῶταθλος οὗτος πρὸς

³ Fort. ὑμεδαπὸν.

⁴ Cf. infra lxx et Par. ccxxv.

Σταχυφορεῖ¹ τὸ βρωμα τῆς ἀφθαρσίας·
 Σὺ δὲ, ψυχῇ, τράπεζαν ἀγνεύας βλέπε,
 Καὶ τὰς ψίχας λάμβανε καὶ ζῆς ὡς κύων.

LIII.

Τοὺς² τέτλαρας σιατῆρας οὓς ἤτησάμην
 Μὴ διασάσας δὲς μὴ³ χρυσοῦ κρείττων φίλε·
 Οὕτω γὰρ ἂν ἤκιστα φανείην πένης
 Ὡς μὴδὲ τετράκην⁴ σὸν ἐκτίσαι χρέος.
 5 Χιλιάκις εὖ τὸ χρυσοῦν ἦλθες φάος·
 Πῶς οὖν ἔχεις γνώριζε, μαθεῖν γὰρ θέλω,
 Καὶ τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀνύσης ὑποσχέσεις,
 Καὶ τοῦτο μαθεῖν ἀπὸ τῶν ἔργων θέλω.
 Στατῆρας ἡμῖν πέμπε δις θαῖτον δύο,
 10 Καὶ μηκέτι φαύλιζε φειδοῖ τὴν φύσιν·
 Ἐγκαίνισον δὲ τὴν μαρανθεῖσαν σχέσιν,
 Ἐγκαίνιων, βέλτιστε, καιρὸν σεμνύνας.
 Ἐγὼ φίλος σὸς, οὐτοσὶ δ' ἐμὸς πένης,
 Τάχα δὲ καὶ σὸς, ἐξ ἐμοῦ γὰρ ἡ σχέσις·
 15 Ὁ γοῦν πρὸς αὐτὸν ὁ χρυσοῦς πράξεις φίλος,
 Ἐμὸς τε καὶ σὸς τῷ θεῷ πάντως φόρος.
 * Τὸν νῦν⁵ παρ' ἡμῶν ὁ χρυσοῦς παῖδα βλέπων
 Ἡ πέπλον ἡμῖν ἢ χρυσῆν χάριν δίδου·
 Τὰ γὰρ παρυφάσματα τῆς φαύλης τύχης
 20 Ἀραχνῶν ῥήγνυσιν ἢ χεῖρ σου τρόπον.
 Πρὶν ἢ προελθεῖν τῆς φίλης Βυζαντίδος

¹ Cf. Append. vi, 12; mox v. 4, al-
 ludit ad Matth. xv, 27.

² «Tetrasticha X sine titulo, viden-
 tur tamen ad amicum quemdam, for-
 tasse Patriarcham Niphonem.» Band.

³ Fort. δός μοι, χρυσοῦ κ. φ.

⁴ Fort. τετράκηνσον. Vox nova qui-
 dem, sed noti sunt ὁμόκηνοισι, qui eo-
 dem tributo censi sunt.

⁵ νοῦν pro νῦν cod.

- Ἐπὶ τὰ βαθύτατα τῆς Θράκης, χάριν
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὰς γονὰς τῶν ὑσπρίων,
 Ἐγκαρπε¹, φιλόσοργε, πατέρων πάτερ.
 25 Ὁ βελτίων μέλιτος εἰς τέρψιν Φιλῶν,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ὡς ὑπισχνοῦ τοὺς ἄλλας·
 Τὸ νόσιμον γὰρ καὶ πρὸ τῶν ἔργων φέρεις
 Εὐσλοργίας² ἄλατι πηγνὺς τὸν βίον.
 Ῥόδων χάριν μέλιτι συντεθειμένην
 30 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τῶν παρισθμίων³ χάριν·
 Οἰδοῦσί μοι γὰρ αἱ περὶ ταῦτα φλέβες
 Ἐκ τῶν πονηρῶν φλυκτίδων, ὧ δέσποτα.
 Τὸ σχῆμα τῆς σῆς μαρτυρικῆς ἀνδρίας⁴
 Ἐν συμβόλοις ἔδειξεν ὁ σκιαγράφος·
 35 Τῇ γὰρ ἄφανεϊ τῆς ψυχῆς παντευχία
 Τὸν τῆς πλάνης δράκοντα καθεῖλες, μάκαρ.
 Ἡ καὶ ψυχῆς δύναμις ἐμπνεῖ τοῖς τύποις,
 Ἡ σὺ, μάκαρ, ζῆς· εἰ δὲ καὶ ζῶν οὐ πνέεις,
 Οὐδὲ τρέχεις ἔφιππος, ὡς νῦν ἐγράφης,
 40 Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

LIV. Πρὸς τὸν Πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαίτων δι' οὗς ἀπώλεσεν
 ἵππους αὐτοῦ.

- * Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς⁵ τοῦ κράτους,
 Ὡς ἂν ὁ δειχθεὶς τοῖς ἑμοῖς ἵπποις λύκος
 Τρουλληνὺς, ὧ βέλτιστε, τῆς γῆς ἢ νόσος,
 Ἀναδοτικῶς⁶ τὴν τροφὴν ἀποπλύσῃ⁷.

¹ Fort. εὔκαρπε.

⁵ De eleph. v. 349: Ὅταν βρυχηθμῶν

² Cf. cod. Par. ix, 77. Ibid. cclviii, ἐξερεύγεται κτύπους.

³ Τὸν κρατῆρα τῆς εὐσλοργίας.

⁶ Hoc adverbium deest lexicis.

⁴ Cod. Par. ccxviii, 12.

⁷ De animal. 183: Τροφὴν δὲ τὴν

⁵ Cod. ἀνδρείας.

χθὲς ἀνεμοῦσι τήμερον.

LV. Κυρῶ¹ Νίφωνι.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης
Κριθῶν χάριν πέπομθα δις δέκα σίlichous,
Οὗς² αὐτὸς ἐγχείριζε καὶ πέραινέ μοι
Δυνατὸς ὢν, κάλλιστε πατέρων πάτερ.

5 Ἡ Θᾶτλον ἡμῖν τὸ χρυσοῦν σκεῦος δίδου,
Χρυσοῦν γὰρ ἐκ σοῦ καὶ τὸ χαλκοῦν ἐκρίθη,
Φύσις χρυσοῦ ξύμπαντος ὀλβιωτέρα,
Ἡ κατὰ τὸν Μέλητος³ ἀπόειπέ μοι.

Τοὺς γὰρ ἀφανεῖς ἐκλογισμοὺς τῶν φίλων

10 Ἡ τοῦ χρόνου δύναμις εἰς Φῶς ἐξάγει.

Σὺ χρησίδας ἀνὴρ, ἀλλ' ἐγὼ φίλος μόνον.

Ὡς οὖν ἔχεις πέρανον οὗς ἔφης λόγους
Κριθὰς παρασχῶν τῶν ἐμῶν ἵππων χάριν,
Καὶ κυάμους Θρέψοντας οἰκέτας φάγους,

15 Μᾶλλον δὲ βαρεῖς καὶ κατακράτος λάλους,
Καὶ καλάμην, εἰ μὴ τι φορτικὸν τόδε,
Νομεῦ λογικῆς ἀγέλης ἀκάματε.

Τῆς πενταρίθμου τῶν ἀλῶν σὺ⁴ χάριτος

Τὴν μὲν τετάρτην μοῖραν ἀρτίως δίδου.

20 Πέμπτον δέ μοι φύλαξον ἐκ ταύτης μέρος,

* Ὡς ἂν δοθῇ καὶ τοῦτο νοσίlim φιλῶ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸ τοῦ πέμπτου μέρος

Ἀνευδεῶς ἔχουσιν ἐμφαίνων σχέσιν.

Οἱ γὰρ ἅλεις⁵ κρίνουσι τοὺς ὄντας φίλους

35 Κοινωνίας τράπεζαν ἡντρεπικότες.

¹ Band. κυρίῳ. Cod. M. fol. 71.

⁴ Syllaba brevior. Addidi σὺ.

² Fort. δς, id est τὰς κριθὰς.

⁵ De noto proverbio : Alter alterum

³ Respicit ad Homer. II. A, 515 : nosse non potest priusquam salem quem
† πόσχεο καὶ κατάνευσον ἢ ἀπόειπε. dicunt consumpserint, cf. Thesaurus.

LVI. Χαρτοφύλακι τῷ Κουτάλη¹.

- Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας² λόγος
 Μασλιγίαν τίθησι τὸν κερασφόρον·
 Σὺ δ' ὥσπερ ἀλγῶν κατὰ τῆς παροιμίας,
 Ὡς τῷ κακῶς πάσχοντι συμπαθεσίερας,
 5 Τῷ Καραβιδᾷ καὶ Φυλακῇν προστίθεις·
 Μὴ, κανόνων ἄγρυπνε καὶ νόμων φύλαξ·
 Ἡ γὰρ ἀδικήσασα κομπάσει πλέον
 Τῷ ψηφιδουργῷ³ συμπαρατεταγμένη·
 Πλὴν Θᾶτλον ἡμῖν τὸν πεπονθότα πρόες,
 10 Μήπως πάλιν δύσκλωστον⁴ ἐξάψῃ βρόχον.

LVII.

- Γνώτω⁵ βασιλεὺς, ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων,
 * Γνώτω βασιλεὺς, ᾧ Θεὸς δόξῃ χρόνους,
 Ὡς ἂν τὸ σεπλὸν μὴ τελευτήσῃ κράτος,
 Ὡς ἡ μετ' ἐλπίδων με γενηνησαμένη,
 5 Καὶ γνησίῳ γάλακτι συσίτησαμένη,
 Καὶ τῶν ἐμῶν πλεσθεῖσα δυστυχημάτων,
 Ἀπῆλθεν ἡμᾶς ὀρφανούς ἐάσασα.

¹ «Χαρτοφύλαξ erat archivi et chartarum Ecclesiae custos, et inter dignitates, quas ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recensebatur. Hujus munera et jurisdictionem multis prosequitur Balsamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis et Proteclici, lib. VII, *Juris gr. rom.* p. 453.» Bandin. qui nomen proprium legere non potuit. De Gregorio Cutala magno chartophylace conf. *Cantacuz.* I, p. 251 et 313.

² Cod. παροιμίας et supra παροιμίας. Maritis, quorum uxores erant adulteræ, cornua in fronte tribuebant. Cf. infra xcvi, 13; Jacobs. ad *Anthol. Pal.* t. IX, p. 444; Huschk. *Anal.* p. 165, et Boiss. *An. gr.* t. III, p. 140.

³ Hac voce carent lexica.

⁴ Vox addenda lexicis.

⁵ «Varia epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad imperatorem Ducam scripta.» Band.

Ναὶ τρανές ἀντίγλωσσον¹ εὖ δρῶν τὸν φίλον
Τὸ συμβᾶν ἀπάγγειλον εὐνοίας χάριν.

LVIII.

Τὴν ἐξ ἔθους ἡδίστα καινίζων σχέσιν,
Ὡ τῆς ἐμῆς ἄληκτε κοσμητορ τύχης,
Καὶ φιλοτιμώτατε, καὶ πτωχοτρόφε,
Ῥύθμιζε καὶ πύκαζε καὶ σίόλιζε με
5 Τῆς σῆς κεφαλῆς τῇ προληφθείσῃ σκέπῃ·
Τὴν γὰρ ἀκαλλῇ καὶ κατεσπιλωμένην,
Ἦς μακρὸς ἐξέλυσε τὸν τόνον χρόνος,
Ἵπὲρ κεφαλῆς οὐ φορητόν μοι σίγῃ·
Σὺ δὲ χρυσοῦς ὦν τὴν χρυσῇν ἔχε σκέπην,
10 Κἂν εἰς τὰ μὴ ρέοντα σωφρόνως βλέπῃς.

LIX.

Δοῦκα σθεναρὲ πρὸς τὰ τῶν φίλων βάρη,
Μᾶλλον δὲ φιλάνθρωπε λιμὴν τῶν φίλων,
Ὅταν ζέῃ δύσοιστος ἐνδείας κλύδων,
Πέραινε δὴ, πέραινε² τὰς ὑποσχέσεις,

* 5 Ἐπεὶ δυσωπεῖ καὶ τὸ παρόν σε ψύχος

¹ Epistolium alloquitur ἀντὶ γλώσσης nuntiaturum. Vocem ἀντίγλωσσος ignorant lexica quibus addas alia ejusmodi composita : Κενόγλωσσος, Eustath. Spicil. Rom. t. V, p. 182 : Ἐμέ γοῦν διδάσκαλος λάχοι πλήρης τὴν γλῶσσαν κατὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μὴ πτερόεντας προφέρων λόγους, καὶ οὐτὼ κενόγλωσσος. — Κουφόγλωσσος, Origen. cod. Coisl. 17, fol. 2 r° : Ἀλλ' οὐδὲ βαρύγλωσσοι εἰσὶ· βάρος γὰρ καὶ

σίβος οὐκ ἔχει ὁ λόγος αὐτῶν· εἰσὶ δὲ κουφόγλωσσοι. — Πηλινόγλωσσος, Jo. Damascen. Opp. t. II, p. 835 D : Σήμερον βοήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ πηλινόγλωσσοι, καὶ εἰπωμεν τῇ μεγαλοδόξῳ ταύτῃ (cod. Par. recte μεγαλοδόξῳ ταύτῃ) καὶ φωτοφόρῳ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ. — Πυρίγλωσσος, Anon. cod. Par. 250, fol. 115 r° : Φατίζετε τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριγλώσσοις θείαις διδασκαίς ὑμῶν.

² Cf. supra xiv, 1.

Τὸν πρεσβυτικὸν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
Ὅς ἀπὸ Ξηλῆς καὶ τριχὸς πρωτοχρόνου¹
Τὸν καθάπαξ ἄψευστον ἐκτίσω τρόπον.

LX.

Ἡρακλῆς Ἀσάν, δυσμενῶν ἀντιστάτα,
Καὶ φάρμακον ζῶν τῆς ἐμῆς ἀρρώστιας,
Μὴ κανθάρους² νόμιζε τοὺς ἐμοὺς πόνους,
Μὴ, παρακαλῶ, μηδ' ἀγεννεῖς³ βατράχους,
5 Μὴδὲ πρὸς αὐτοὺς ἀναθαρσέσης πρῶτος·
Ἄλλ' ὡς τὸν Οὐζπέκ⁴ τὸν σοβαρὸν σατράπην
Ὁ τρισαριστεὺς⁵ ὁ χρυσοῦς ἥρωις νίκα·
Θρασύτεροι γὰρ καὶ Σκυθῶν καὶ βαρβάρων
Τολμῶσι χωρεῖν, ἀλλὰ συντόνως μάχου,
10 Τὴν σιτίνην μάχαιραν αὐτοῖς δξύνας.

LXI.

Ὁ μὲν Λογαράς ὁ χρυσοῦς⁶ κρείττων φίλος,
Ὦν πρεσβύτην δείκνυσιν ἡβῶν ὁ χρόνος,
Σύσκηνον ἢ σύνδειπνον ἐκτίσατό σε,
Καὶ ζῆ παρὰ σοὶ καὶ τρυφᾷ καὶ τέρπεται·

¹ Infra cxxi, 80: Ὑβριν δὲ μσεῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Supra 1, 307: Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Cf. quoque infra lxxi, 2: Ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου. Id. lxxv, 28. Cod. Vat. xiv, 85: Οὕτω σὺ καλὸς ἐκ τριχὸς πρώτης ἔφες. Cf. etiam cod. Par. ix, 43. Supra 1, 274: Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης γνώης.

² Pari metaphora cod. Esc. cclxix, 3: Τῶν παθῶν τοὺς κανθάρους. Eustath. Opusc. p. 37, 85: Ἡ βίῳ κανθάρου προσ-

ήκων. Unde κανθαρόδιος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v°: Καὶ ὅσοις τὸ κανθαρόδιον (add. lexic.) μὴ κατηξιωμένοις τοῦ σωτηριώδους καὶ εὐώδους βαπτίσματος.

³ Cod. ἀγενεῖς.

⁴ Id est Uzbek de quo vid. Deguig. Hist. génér. des Huns, t. II, 2e partie, p. 281 sqq.

⁵ Eustath. Opusc. p. 165, 28. Conf. supra 1, 237 et 306.

⁶ Cf. supra liii, 2.

- 5 Ἐγὼ δ' ἐπὶ νοῦν τὴν καλὴν ὄψιν σιρέφω,
 Καὶ μηδαμοῦ βλέπων σε τῶν ἀνακτόρων,
 (Ἀπόκρυφον γὰρ καὶ τεθαλαμευμένον
 Τὸ συγγενὲς καὶ φίλον εἰργάσατό σε,)
 Νῦν μᾶλλον ἀλγῶ καὶ τὸ λυποῦν οὐ στένω¹.
 * 10 Ἡ γοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν ἐξ ἔθους·
 Οὕτω γὰρ ἂν, βέλτιστε, τὸ θλίβον λύοις;
 Ἡ τοῦ Λογαρά πέμπε τὴν σημασίαν
 Εἰς ἀπόδεσμόν τινα συγκεκλεισμένην·
 Τὸ γὰρ ἐνεργὲς καὶ κατεσπουδασμένον
 15 Ἡ φύσις ἀπλῶς τοῦ σεβαστοῦ Παμφίλου².

LXII.

- Χρηζὼν καθαράς ἐν χιτῶνι διφθέρας,
 Καὶ γὰρ ἀπειλεῖ³ προσβαλεῖν μοι τὸ ψῦχος,
 Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἄθρῳ τῶν φίλων·
 Εἰ μὴ γὰρ, αὐτὸς οὐχ ὁρῶ ποῦ διφθέρα.
 5 Κἂν οὐ παρασχεῖν πᾶσαν ἡμῖν ἰσχύσης,
 Μέρισον εἰς τμήματα τὴν χάριν δύο·
 Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων⁴
 Εἰς μυρίους ἀντικρυς ἐκχέεις φίλους.

LXIII. Ἐπιτάφιοι⁵ τῷ δεσπότη κυρῷ Μανουήλ⁶.

Πρὶν ἂν διδαχθεῖς τοὺς ἐμοὺς κλαύσης πόνους
 Ὃς εἰ τέως, ἄνθρωπε, μὴ παραδράμης·
 Ἐκ Κιλίκων γὰρ ἦλθον εἰς γῆν Αὐσόνων,
 Ἀμφοῖν βασιλὶς τοῖν γενοῖν τρισολβία,

¹ Leg. στέγω.⁴ Cf. infra LXVI, 16.² Cf. infra LXVII.⁵ Cod. M. fol. 72.³ Cod. Par. 1, 22 : Ὅταν ἀπειλῇ
 κλυθυρίζειν τὸ ψῦχος.⁶ Adde, ut supra XLVII, ὡς ἀπὸ τῆς
 δεσποίνης.

- 3 Πρώτῃ δὲ κοσμήσασα τὸν Θρόνον τέκῃ,
 Καὶ δεσπότην δείξασα λαμπρὸν τῷ χρόνῳ,
 Τὰς δυσίυχεις ἤνεγκα παπαὶ φιλότατας·
 Τῇ μὲν γὰρ αὐτῶν ζῆν τὸ θανεῖν εὐρέθη,
 Τῇ δ' αὖ τὸ βιοῦν ἐκβιοῦν τούναντίον.
- 10 Αἶ αἶ κτίσις, Θρήνησον οἰκτρῶς τὴν τύχην,
 * Ἡ δακρύων πρόφασιν εἰργάσατό με!
 Ὁ μὲν γὰρ ἀνὴρ, ὃ παλαμναίου πάθους!
 Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος¹, αἶ γῆ καὶ χρόνε,
 Τὸν τοῦ τέλους ἄφουκτον ὑπέδου γνόφον,
- 15 Κἂν ἡδὺς ἐξέκυψεν ὡς ὄρθρος παλιν
 Ὁ νῦν μετ' αὐτὸν ἀρχικῶς ἐπιπρέπων·
 Ὁ δεσπότης δὲ (ναὶ ῥάγηθι καρδία·
 Τῷ γὰρ κατ' αὐτοῦ μᾶλλον ἐπλήγης βέλει),
 Μήπω γενειῶν, ἀλλ' ἐπὶ² χνόης βρύων,
- 20 Ὡςπερ τις ἀσλήρ ἡμεραυγῆς³ ἐκρύβη·
 Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ σῆμα πηγνύω τόδε,
 Καὶ τοὺς τύπους ἱσλήμι τοὺς προτυμβίους,
 Καὶ ζῶν τις εἰμὶ συμφορῶν ἄλλος τάφος.
 Σὺ δ', ὃ κόρη πάναγνε, πιστοῖς ἐγγύη,
- 25 Τῷ κειμένῳ βράβευε τὴν σωτηρίαν·
 Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ κριτὴς ὤφθη βρέφος.
 Ξένη βασιλὶς ἢ ῥακενδύτις⁴ τάδε.

LXIV.

Ἄλλην⁵ διεκδὺς μήτραν ὁ σκύμνος, ξένε,

¹ Cf. supra 1, 541, et infra lxxxv, 28 et c., 25.

² Pro ἐπὶ leg. ἐτι.

³ Infra cii, 3 : Ὡς τῆς ἐμῆς φῶς ἡμε-
 ραυγὲς καρδίας.

⁴ De forma feminin. silent lexica.
 Vid. Thesaur. s. v. ῥακενδύτος.

⁵ Novum carmen quod cum præce-
 denti male jungunt Bandini et auctor
 Catal. Monac.

- Ἄλλην ὑπῆλθεν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐσφρίγα·
 Νυνὶ δὲ σιγῶν οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει·
 Καὶ γὰρ ἐκεῖ μὲν ὡς ἀπαλδς τὴν φύσιν,
 5 Τὸν τῆς ματαιότητος ἐζήτει βίον,
 Ἐνταῦθα δ' ὑπνῶν καὶ σχολὴν ἄγων φέρει¹.
 Τὸ φῶς γὰρ αἰὶ προσδοκᾷ τῶν ἀγγέλων,
 * Ἐκ τοῦ καταψύχοντος ἐν βάθει σκότους·
 Τεχθήσεται γοῦν ἐκ σπορᾶς αἰθις νέας,
 10 Ὅταν τὸ τῆς σάλπιγγος ἠχήσῃ σίγμα²,
 Καθάπερ ὠδὶς ἐν γονῇ πολυστόνῳ,
 Βλέψει δὲ φῶς ἀσβεστόν ὡς δις ὦν τόκος.

LXV. Τῷ³ Δομέστικῳ τῆς ἐώας⁴.

- Εἴ τις παριῶν εὔρεν εἰς ἐρημίαν
 Ἡ ῥοιάν, ἢ σίκκον, ἢ μήλου δρόσον,
 Ὅταν τὸ Ξερμὸν ἐκπιέξῃ τὰς φύσεις
 Τοῖς τοῦ Ξέρους ἀνθραξι πυρπολουμένοις⁵,
 5 Οὐκ εὐθὺς ἀν ὕμνησεν ἡσθεὶς τὴν τύχην;
 Πῶς οὖν σὲ Φιλῆς τὸν Δομέστικον βλέπων
 Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυσμενεῖ τῷδε χρόνῳ
 Μενεῖ σιωπῶν ὀρμαθὸν⁶ χαρισμάτων;
 Ὁ μὲν γὰρ αὐχμὸς τῶν φιλοσόφῳρων φίλων,
 10 Ὡσεὶ χλόην κλίβανος, ἐξέτηξέ με·
 Τῆς σῆς δὲ χειρὸς ἡ μετὰ ῥύμης δρόσος⁷
 Ὡς ὄμβρος ἡδὺς εὐφυνῶς ἀναψύχει.

¹ Fort. φθίνει, nisi malis σπνον καὶ σχολὴν ἀδην φέρει.

² Idem versus in cod. P. ix, 95.

³ Cod. M. fol. 20.

⁴ Fort. Ἀτξύμης. Vid. sup. xlviii, 17.

⁵ Fort. πυρπολουμένας.

⁶ Cod. Par. xiv, 75: Πολλῶν ἀγαθῶν ὀρμαθὸς ἐπιδρέχει. Manuel Holob. ap. Boisson. Anecd. gr. t. V, p. 163: Τόσων χαρίτων ὀρμαθός. Ibiq. cl. edit. nota.

⁷ Cf. cod. Esc. clixxi, 4.

Καὶ μὴν πόσας, κάλλιςτε, λιπαίνεις βάτους,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν καὶ χλιδῶν ἴδῃς ῥόδον;
 15 Ἦν γὰρ ἔχεις ἄνωθεν οὐ κρύπτεις χύσιν,
 Οὐδ' ὥσπερ οἱ νοσοῦντες ἐξ ἀπλησίῃας¹
 Παρακρατεῖς τὰ ρεῖθρα² τῆς εὐσπλαγχνίας,
 Ὡς ἂν πίνοις ἡδίστα καὶ πάλιν πίνοις,
 Καὶ τὰς χρυσᾶς πίδακας ἀντλήσῃς μόνος.
 * 20 Ἄλλ' ὥς ἀγαγὸς Θριγγίων ἐλεύθερος,
 Ἀνῆκας ἡμῖν ἐμφορεῖσθαι τοῖς φίλοις,
 Κἂν τις ὑλακτῇ, κἂν προσεμφύναι πάλιν
 Ἢ κρύφα δακεῖν τὴν χρυσὴν πτέρναν³ θέλῃ,
 Λάψει τάχα κάκεῖνος, ὦ γνώμης ξένης!
 25 Οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὸ ρεῦμά σου φθόνος.
 Οὕτω σὺ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἡλικίας
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν οὐ καπηλεύεις τύχην.
 Οἷς γὰρ ἀκόσμως⁴ ἄλλος ἂν ἐχρήσατο,
 Τούτοις σὺ τὴν εὐκοσμον ἐμφαίνεις φύσιν,
 30 Καὶ τὸ χρυσοῦν τάλαντον αὐξάνεις χύδην,
 Καὶ τὰς ἀμοιβὰς προσδοκᾷς τὰς ἀφθόνοους,
 Ὅταν ἐπιστὰς τῶν χρεῶν ὁ δεσπότης
 Τὴν τῶν τόκων εἴσπραξιν ἀρρήτως γράφῃ.
 Νεῖλον μὲν οὖν μετροῦσιν οἱ πῆχεις⁵ ἀπαξ,
 35 Ὅταν ὁ καιρὸς ἐπραγεῖς ὑπερβλύσῃ⁶.
 Τὰς σὰς δ' ἐφ' ἡμᾶς ἀργυρᾶς ἐπομβρίας⁷
 Καὶ τὰς καθαρὰς αἷς δίδως ἀναχύσεις

¹ Cf. infra ccli, 51.⁵ Cf. Georg. Cedren. t. I, p. 478, et² Cod. Esc. cclxxiv, 5 : Ρεῖθρα μα-
κροθυμίας.

Wernsd. ad Himer. xv, 1.

³ Cod. πτέραν.⁴ Infra cxxiv, 13.⁵ Zenon, cod. P. 2619, fol. 194 v° :⁷ Infra clvii, 19 : Τὰ ρεῖθρα κινεῖ
τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας. Codex Paris.

Ἀκόσμως περιπατεῖ.

ccxxviii, 6.

Οὐκ ἔστι μετρεῖν ὑπὸ δακτύλων Θέσει·

Ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔπραξεν ἡ χεὶρ, πολλάκις

40 Ἡ τῶν λόγων δύναμις εἰργάσατό σοι·

Ὁ δ' εὔρεν ἡ χεὶρ, οἱ λόγοι παρέδραμον·

Καὶ μὴν ὃ μὴ δρᾷς ἡσυχολημένος τέως

Ὁ σύγγονος καὶ τοῦτο λαμπρῶς εἰσφέρει·

* Τίνας λόγων χάριτας¹ οὐ παρεγχεῶν²

45 Ὁ σύντονος νοῦς, ἡ σίβιδαρὰ πυκνότης

Τὸ τῶν ἐν ἡμῖν ἀντιφάρμακον πόνων;

ᾧ τίς ἐρεῖ τὸ κάλλος, ἢ τίς τὸν λόγον

Καὶ τὴν ἐπιπρέπουσαν εὐαρμοσίαν,

Κάλλιστε Νιρεῦ, Νέστωρ ἡβῶν, ἀγχίνου,

50 Κἂν τὸ ξίφος πρόκωπον³ ἡ χεὶρ λαμβάνῃ,

Μόνος πρὸς ἐχθροὺς ἀντιτάττῃ δυσμάχους⁴;

Τὴν βάρβαρον δὲ καὶ παλαμναίαν τύχην,

Ἡ τοῦ φθόνου τὸ κέντρον⁵ ὑπέθηξέ μοι,

Ῥιπίεις ἀτεχνῶς ἀργυρᾷ τείνων βέλη·

55 Καλεῖ σε λοιπὸν τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην

Ὁ Μυρέων πρόεδρος ὁ πλωχοτρόφος,

ᾧ τὴν ἐορτὴν συγκροτῶν τὴν ἐξ ἔθους

Πανηγυρίζω καὶ μάλα φαιδρύνομαι⁶·

Πλὴν οὔτε πυροὺς ἐκ πυρᾶς ἐρρήγημένους,

60 Οὔτ' ἀμπέλου γέννημα παρῶν ἂν λάβοις,

¹ Cf. cod. Par. x, 44.

² Cod. Escur. cxix, 2 : Μικροῦ παρεγγεῖ καὶ πνοὴν ὁ ζωγράφος. Cod. Val. ixi, 1 : Δεῖ δὴ παρεγγεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν τύπων Ὀλκὴν πνοῆς.

³ Cod. πρόκωπον. Conf. cod. Par. ix, 37.

⁴ Cod. Par. ix, 57 : Ἀλλὰ κατ' ἐχθρῶν ἐστρατήγει δυσμάχων.

⁵ Theod. Prodr. Not. des mss. t. VIII,

p. 197 : Ὡς ἂν τὰ μισάνθρωπα κέντρα τοῦ φθόνου ἔλῶν ἀράξῃ χερσὶν ἀδραῖς ἀσχετοῖς. Const. Man. 295 : Κέντρον πότμου. Cod. Par. 854, fol. 229 v°. Theod. Hyrtac. Ep. 3 : Ὡς περ φίλῃς κέντρῳ νυττόμενοι. De κέντρον metaph. vide Boisson. ad Choric. p. 6.

⁶ Post v. 58 fort. desunt quaedam.

- Οὐ ψυχρὸν, οὐκ ἄλυπον, οὐδ' ἔτι ζέον,
 Ἄλλ' οὐδ' ὑπῶραν, οὐδ' ὅσα τραγήματα.
 Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἐσπέρας
 Κηρῶν Φορυτοῦ¹ καὶ χλιδῆς μυριπνόου²,
 65 Προσδεῖ δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τραπέζης ἀφθόνου,
 Καὶ τῆς περιτλῆς τῶν μελῶν μουσουργίας,
 Ἥ καὶ τὰ φαῦλα συντρέχει μεράκια
 * Στρουθαρίων τρυζόντα δυσρίγων τρόπον.
 ἔτι γε μὴν δέδοικα τοὺς Ξυηπόλους
 70 Βακτηρίας φέροντας ἐν τοῖς ἀμφίοις,
 Μήπως ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀμοιβῆς τοῦ χρόνου
 Πλήξωσι μασλίζαντες ἡμᾶς ἄθροοι.
 Καὶ γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲ μετρίως ἔχει,
 Κάν εἰς ἓνα σιατῆρα χαλκοῦν ἢ σιάσις
 75 Οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, οὐ μὰ τὸν Θλίβοντά με,
 Καύχημα καὶ πόρμαχε καὶ Ξησαυρέ μου.
 Οὕτω καθ' ἡμῶν ἔσχε πικρῶς ἡ τύχη,
 Τὴν σὴν ἐφ' ἡμᾶς ἀγνοήσασα σχέσιν.
 Οὐκοῦν μεθ' ἡμῶν ὁ γλυκὺς ἥρως γίνου,
 80 Καὶ χρῶ κατ' αὐτῆς τῇ χρυσῇ πανοπλίᾳ,
 Καὶ³ συμπανηγύριζε τῷ πνέοντί σε,
 Καλλίστ' ἐφίλων τῆς ἔω Δομέστικε.

LXVI. *Eis eikóna τῆς Θεομήτορος, ὡς ἀπὸ στόματος Νικηφόρου τοῦ Ἀποκαύκου*⁴.

Ἡ τῶν Χερουβιμ ὑπερανγκισμένη⁵

¹ Cod. *φορητοῦ*.

³ Idem versus infra LXXXII, 27.

² Sic semper apud nostrum pro μυ-
 ρόνους. Cod. Esc. cvi, 36 : Μυρ. χρύ-
 σιν. Ib. cclxx, 3 : Μυρ. χρύσιν. Cf. *Spicil.*
Roman. II, p. 2.

⁴ Cf. Cantacuz. t. III, p. 364, et
 Lebeau, *Hist. du Bas Empire*, t. XI,
 p. 227.

⁵ Anon. cod. Par. 602211, fol. 14 r° :

- Καὶ τῶν Σεραφίμ τοῦ Θεοῦ τῶν πυρφόρων,
 Ἡ τῆς ἀρᾶς λύσασα τὴν ἀκοσμίαν,
 Καὶ τῷ γένει βλύσασα τὴν ἀφθαρσίαν,
 5 Ὁ παρθενικὸς τοῦ βασιλέως Θρόνος,
 Ὁ μουσικὸς Θάλαμος, ἡ Θεία κλίνη,
 Ἡ ἀγγέλων φρίττοντα κυκλοῦσι σίφι·
 Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις,
 Ἡ παντοδαπὴ τῶν τεραστίων χύσις¹,
 * 10 Ἡ σωστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ κτίσις,
 Ἡ τοῦ γένους πόρρωθεν ἐξειλεγμένη,
 Ὁ τῆς καθαρότητος ὡραῖος τόπος,
 Τὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀντιφάρμακον πάθους,
 Τὸ λαμπρὸν ἀπάνθισμα, τὸ βρῦον τέρας,
 15 Ἡ τῆς λογικῆς φλεγμονῆς ὑπερτέρα,
 Ἡ ζῶσα πηγὴ τῶν φιλανθρωπευμάτων²,
 Δι' ἧς μεθ' ἡμῶν τῆς πνοῆς ὁ δεσπότης,
 Ἔδει μὲν ἦν σέσωκας ἀνθρώπων φύσιν
 Τῇ σῇ φύσει πρέποντας ἀθροίζειν φόρους·
 20 Ἐπεὶ δὲ νικᾷς πανταχοῦ κατακράτος,
 Τὰ γοῦν κατὰ δύναμιν εὐσπλάγχυνος³ δέχου,
 Καὶ τοῦτον οἰκεῖν ἀξιοῦσα τὸν δόμον
 Ἀφ' ἐστίας ὃ φασιν ἡμᾶς εὐλόγει.
 Νικήφορος σὸς Ἀπόκαυκος ἱκέτης
 25 Μετὰ φόβου προσεῖπε, σεμνὴ, σοὶ τάδε.

Σὺ μόνος ὁ αὐτὸς ὢν ἀναλλοίωτος ἀτρε-
 πλος ὑπερανψικισμένος ἀπάσης μεταβο-
 λῆς ὡσαύτως ἔχων καὶ μένων αἰε.

¹ Infra LXII, 5 : Τεραστίων δίδωσιν
 ἐντεῦθεν χύσιν. Cod. Escur. CLXI, 7 :
 Ζωὴ γὰρ εἴ σὺ καὶ τεραστίων χύσις·
 et CLXII, 7 : Καὶ τὴν χύσιν πῆγαζε τῶν

τεραστίων. De eadem metaphora vide
 supra p. 192, not. 4.

² Supra LXII, 7 : Τοὺς γὰρ ἀγαθοὺς
 τῶν φιλανθρωπευμάτων. Infra CX, 41 :
 Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὀφεται τὸ φιλανθρω-
 πευμά σου.

³ Cod. Coisl. 94, fol. 223 v°.

LXVII. Τῷ σεβαστῷ Παμφίλῳ¹.

- Ὅσάκις ἀπλῶς ἐσλῖαν δεῖ τὴν φύσιν²,
 Τοσαντάκις ἡδυσμα τοὺς ἄλλας κρίνω·
 Τῇ γὰρ φύσει χρήσιμον εἰσφέρειν σί τι,
 Καὶ ταῖς μὲν ὑγρότησι τῶν ἐδεσμάτων
 5 Τῆς οὐσίας ἴσχουσι τὸ σλύφον πλέον.
 Ὅπου δ' ἀτερπῆς ἢ κατ' αὐτὰ ποιότης,
 Καὶ γλυκύτης τὴν γεῦσιν εὐθὺς ἀλγύνει,
 * Τῷ νοσλίμῳ κράματι Φαιδρύνουσί με·
 Τὴν γὰρ τέως αἰσθῆσιν ἢ γλῶττι κρίνει,
 10 Πρὸς τὰς βάσεις ῥέπουσα τῶν παρισθιμίων·
 Ὀρεκτικούς δὲ πάντας ἀνοίγει πόρους
 Ληθβεῖς ὁ χιλὸς τῶν ἀλῶν τῇ συνθέσει·
 Καὶ τῷ βάρει κάτεισιν εἰς τὴν γαστέρα,
 Τοῦ νοσλίμου τρέχοντος εἰς πᾶσαν φλέβα.
 15 Ἐντείνεται δὲ πρὸς τὸ λυποῦν ἢ φύσις,
 Ὅταν ἀλισθῇ τῇ τροφῇ τὸ σαρκίον.
 Σὺ γοῦν ἀβαρῶς τοὺς βαρεῖς ἄλλας πρόες·
 Κουφίζομαι γὰρ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος,
 Ἄν μὴ πνιγερὰν ἀπομετρῆς τὴν χάριν,
 20 Μουσῶν ἐραστὰ καὶ σεβαστὰ καὶ φίλε.

LXVIII. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς Θεομήτορος.

- Ναὸς Θεοῦ ζῶν ὁργανωθεὶς ἐκ βρέφους,
 (Καὶ γὰρ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐδεξάμην,
 Καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν ῥύπον ἀπενιψάμην,
 Ὡς ἂν ὁ νυμφῶν μὴ φθαρῇ τῆς καρδίας,)
 5 Ἀμαρτίας οἶκημα σαπρὸν εὐρέθην,

¹ Bandin. σεμνῷ pro σεβαστῷ. Cf. supra LXI, 15.

² Cod. δὴ τῇ φύσει et supra secunda manu τὴν φύσιν. Cf. infra LXXI, 28.

- Καὶ καταγωγή ληστρικῆς ὁμαιχμίας¹.
 Οὐκοῦν δέχου, πάναγνε, τὸν Θεῖον δόμον,
 Ὃν ἐκ πόθου ζέοντος ὠργάνωσά σοι.
 Καὶ τῆς ἀμοιβῆς ἀντιμέτρει τὴν χάριν,
 10 Οἶκον Θεοῦ δεικνῦσα τὸν δοῦλον πάλιν,
 Ὡς ἂν ὁ δεινὸς τῶν παθῶν ὄχλος² φύγῃ,
 * Καὶ μηδὲν ἢ δύσοδμον ἐνταῦθα σκότος³.
 ἵνα δὲ τὴν σὴν αὖθις αὐξήσῃς χάριν,
 Γίνου μεθ' ἡμῶν συμπαθῶς τῶν ἀθλίων,
 15 Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκροῶ προσφθεγμάτων⁴,
 Λύουσα τὰ σκάνδαλα τῆς παροικίας
 Τῇ σῇ ποθεινῇ, μητροπάρθενε, σκέπη.
 Καὶ γὰρ φθάνεις ἄνωθεν εἰ θέλεις κάτω,
 Καὶ πάλιν ἐκ γῆς μουσικῶς ἀνατρέχεις.
 20 Μᾶλλον δὲ σεμνὴ πανταχοῦ ζῶσα τρέχεις
 Ταῖς ἀχρόνοις πτέρυξι τῆς εὐσπλαγχνίας.
 Ὅταν δὲ λυθῇ τῆς ψυχῆς τὸ σαρκίον,
 Ἄλλον πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι,
 Τὰς ἐμπαθεῖς κηλῖδας ἐκφορήσασα,
 25 Καὶ λυχνίαν προθεῖσα καὶ φαιδρὰν κλίνην,
 Καὶ μουσικὴν τράπεζαν εἰς τόπον χλόης⁵.

LXIX.

Οὐρανὸν⁶ ἡμίτητον⁷ ἐνθάδε βλέπων,

¹ Infra cxvii, 7 : Μουσικῆς ὁμαιχμίας. Cf. cod. Par. cxiii, 2.

² S. Nili *Epist.* 1, p. 3 : Ὁ τὸ πρὶν καταπονηθεὶς καὶ τεταριχενμένος τῇ ἐνοχλήσει τῆς πολυκαθείας.

³ Cod. σκότος.

⁴ Infra cxxi, 71.

⁵ Psalm. xlii, 2.

⁶ Triasequuntur tetrasticha quæ male confundit Bandini cum præcedenti.

⁷ Cod. Esc. lxxv, 4 : Μη σφαῖραν ἡμίτητον οὐρανοῦ βλέπω. Georg. Pissid. *Hexam.* 98 : Ἡ σφαῖραν ἡμίτητον ἀψίδος δίκην.

Σύνες, Θεατὰ, μὴ τι συγχέας λάθης·
Χριστὸς γὰρ αὐτὸς ὑπὸ μητρὶ καὶ Φίλῳ
Μυσηρίων Θάλαμον¹ αὐτὸν δεικνύει.

5 Θεὸν βλέπων ἑνσαρκον ἀνθρώπων μέσον
Ἐστώτας ἐκτὸς εὐλαβοῦ τοὺς ἀγγέλους,
Μήπως ἐπαρθεὶς ὑπὸ τῆς μετουσίας
Καὶ κατενεχθῆς ὅσῃς ἂν ᾖ ἐνθάδε.

* Ὑπὲρ Χερουσίμ τὴν Μαρίαμ ἐνθάδε,
10 Ἀντὶ Σεραφίμ τὸν Ζαχαρίου βλέπω·
Θεὸς γὰρ ἀμφοῖν ἱδρυταὶ τούτοις μέσον,
Θεὸν καθιστῶν μυστικῶς τὸ σαρκίον.

LXX. Εἰς παναγιάριον².

Γῇ παρθενικῇ ζωτικὸν φύει σῖδάχυν,
Ὅν εἰς χρυσῇν τράπεζαν ὡς ἄρτον φέρω,
Λιμοῦ δεδοικὼς εἰσβολὴν ψυχοφθόρου³.

LXXI. Ἀπὸ σλόματος τοῦ Συργιάννη⁴.

Ἐοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης
Ἐμοὶ κατ' ἐχθρῶν συμμαχεῖν ἐπιτρέπειν,
Ἄδισε⁵, Σαμωνᾶ τε καὶ σὺ Γουρία·
Ὑμᾶς γὰρ αὐχῶν οὐδαμοῦ φρίττω ξίφος,
5 Κἂν ἀποληφθῶ συμπλακεῖς τοῖς ἐκφύλοις
Ὑμεῖς ἀρωγοὶ πανταχοῦ πρωτοσῖδάται,
Κἂν δεινοπαθοῦν οὐδὲ τὸ κτήνος τρέχη,

¹ Cf. infra cxi, 2.

² Cf. supra lxi.

³ Cod. Esc. lxxxix, 4 : Λιμὸν φύγης,
ἀνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον. Meliten.
1990 : Τὸν βροτοκτόνον δράκοντα,
Σατὰν τὸν ψυχοφθόρον.

⁴ De Syrgianne pincerna conf. Le-
beau, *Histoire du Bas Empire*, t. XI,
p. 151, ed. 1820.

⁵ De SS. Abibo, Samona et Guria
conf. Fabric. *Bibl. gr.* t. X, p. 233,
ed. Harl.

Καὶ τοῦτο σαφῶς ὁτρυνεῖται θεῖν πάλιν.
Ὁ Συργιάννης ταῦτα πικέρνης¹ λέγει.

LXXII. Εἰς μυραλὴν², ἐνθα ὁ προφήτης Δανιὴλ καὶ ὁ μέγας Δημήτριος.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν³ σε τῶν μύρων,
Μάκαρ Δανιὴλ, ἀσφαλῆ δρῶν τὸν βίον·
Δημήτριος γὰρ μὴ φθονῶν πάρεσί σοι,
Καὶ τὴν φίλην σύναρσιν ἡμῖν εἰσφέρων,
* 5 Τερασίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν⁴.
Ἀλλὰ πάλιν κοίμιζε τὰς περιστάσεις,
Ὡς λάκκον οἰκῶν τὴν προκόλπιον θίβην,
Ὁ θηρίων ἄμαχον ἰσχὺν ἀμβλύνας.

LXXIII. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ⁵.

Ὁ σλαυρὸς οὗτός ἐστιν, ὃ ζῶ καὶ πνέω,
Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν τακτικὴν ἔξιν φέρω,
Καὶ πρὸς τὸν ἐξῆς πάντα κομπάσω χρόνον.
Ὑπόπτερος γὰρ τόνδε τηρεῖ μοι φύλαξ
5 Ἰσὶς πέριξ φάλαγγα μικροῦ μαρτύρων,
Ἐν ᾧ περ ἐστὶ καὶ τὸ πάντιμον ξύλον·
Ὡς τις δὲ ταξίαρχος⁶ ὁ Ζαχαρίου
Τὸν βροντοφυῆ⁷ δεῦρο συντάξας πάλιν,

¹ De voce *πικέρνης* quæ dignitatem Palatinam designabat cf. infra p. 262, notam Bandini et Ducang. *Gloss. med. græc.* s. h. v.

² Hac voce augenda glossar. med. gr. «Recte autem capsula, in qua magni Demetrii *λείψανα*, seu *Reliquiæ* servabantur, *μυραλὴ* dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguento quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde

tam ipse, quam alii sancti, e quorum cadaveribus liquor huiusmodi promanabat, *μυροβλύται* sunt dicti.» Band.

³ Fort. *εὐτυχῶ*.

⁴ Cf. supra Lxvi, 9.

⁵ Refertur ad Lxxi. Vid. infra v. 12.

⁶ Michael Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 225 r°: *Χαίροις Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε τῆς ἀνω ταξιαρχίας*.

⁷ Cf. cod. Par. Lxxiii, 4.

Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις ¹
 10 Κωνσταντίνου δίδωσιν ἡμῖν τὴν χάριν ·
 Ἦτ' ἴσθες λοιπὸν δυσμενεῖς γνόντες τάδε.
 Ὁ Συργιάννης ταῦτα πικρέρης λέγει.

LXXIV. Παχωμῖω² τῷ πρωτοσυγκέλλω³.

Τὸ τοῦ βίου πέλαιος⁴ ἐκπλεύσας πρᾶως
 Πρὸς τὸν γαληνὸν τόνδε κατήχθης τόπον ·
 Ἐσκόρπισας γὰρ τὴν περιτλὴν φορτίδα⁵
 Πρὸς τοὺς φίλους πένητας ἐκ βρέφους, πάτερ ·
 5 Ἐκούφισας δὲ τὴν ψυχικὴν ὀλκάδα⁶,
 Πλησισίῳ πνεύματος εὐρὼν αἰθρίαν ·
 Ἐξήγαγες δὲ πρὸς τὸν ἰθύναντά σε
 * Τῆς ἀρετῆς τὸν ὄλβον ἐμπόρου τρόπον,
 Ὃς ἀναλαμβάνων σε φειδοῖ τῶν πόνων,
 10 Ἐνταῦθα δὴ παρῆκε καθεῦδειν μόνον,
 Ἐως ἂν αὐτὸς ὡς κριτῆς ἀφ' ὀπνίσει,
 Τῆς δεσποτικῆς ἀξιῶν σε πασιάδος⁷ ·
 Ἀλλ' οὐρανὸς μὲν τοὺς ἀποκρύφους πόνους,
 Ἡ γῆ δέ σοι τοὺς δεῦρο καὶ δήλους φέρει.
 15 Πρόσῃν γὰρ ἐξέβλυσας ἰδρώτων χύσιν,
 Τῷ δημιουργῷ τάσδε πηγνὺς τὰς κτίσεις
 Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εὐσεβοῦς μνήμης χάριν;

¹ Infra clixiii, 1.

² Cod. M. fol. 72. Cf. infra xcvi, 1.

³ De hac appellatione vide Bandin.

⁴ Conf. cod. Par. clvi, 1.

⁵ Cod. φροντίδα et supra φορτίδα.

⁶ Infra cxliii, 3 : Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὀλκάδα. Id. cv, 18 : Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὀλκάδα.

Cod. Esc. clixiii, 4 : Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Cod. P. lxi, 27 : Ἐγὼ δὲ τηρῶ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Id. ccviii, 87 : Μήπως βυθισθῇ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Doxopater de S. Athan. Opp. t. I, p. clxiv : Φύλαξε γίνου μοι τῆς ψυχικῆς ὀλκάδος.

⁷ Cod. πλασιάδος.

Ἀλλ', ὦ πάτερ, ζῆς, οὐκ ἀποκρίνη δ' ὅμως·
 Οὐ γὰρ ἐπαινεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώπων κρότους·
 20 Ἐγὼ δέ σου τέθηπα καὶ τὰ πρακτέα
 Καὶ τὴν τελευτὴν καὶ τὰ τῶν πόνων γέρα,
 Πρωτοσύγκελλε¹ τὴν τιμὴν τέως μέγα,
 Γέρον μαχητὰ κατὰ παθῶν ἐκτόπων,
 Καὶ νοῦ καθαρέ, Δωριεῦ Παχώμιε.

LXXV. Ἀγγέλῳ Δούκα² τῷ Σαραντηνῷ.

Ἄνδρὸς, Θεατὰ, νουνεχοῦς ἔργα σκόπει,
 Καὶ τὴν φύσιν θαύμαζε συνεῖς τὴν κρίσιν·
 Ὁ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς εὐσθενὴς πολυσπόρου³
 Κομνηνοφύης Ἀγγελῶνυμος Δούκας
 5 Σαραντηνός, τὸ θαῦμα τῆς πανοπλίας,
 Οὐ δὴ βλέπειν ἔξεσι καὶ τὰς ἐμφάσεις,
 * Γυμναστικοῖς τὸ σῶμα κοσμήσας πόνοις,
 ἥρας μὲν ἐκ μείρακος ἀνὴρ εὐρέθη,
 Καὶ τοῦτο σαφῶς μαρτυρεῖ τὰ πρακτέα·
 10 Κήδους δὲ τυχῶν ὁ χρυσοῦς τρισολβίου,
 Καὶ τέτλαρας δις ἐξενεγκὼν φιλτάτους,
 Καὶ γὰρ ὁ δενδρῶν⁴ εὐθαλὴς ἦν τῆς τύχης,
 Ἐπεὶ κατ' αὐτῶν τῆς γονῆς τῶν ὁμφάκων
 Ἡ τῆς τελευτῆς δυσμενὴς ἦλθε τρύγη⁵·
 15 Τοῦθ' ὁ βλέπεις φρόντισμα λαμπρῶς ἰδρύει,
 Χύδην δὲν ἐκτήσατο παρέχων βίον,
 Καὶ καταγωγὴν τῶν μοναχῶν δεικνύει,

¹ Codex πρωτοσύγκελλε et supra πρωτοσύγκελλος.

² Cf. Bandini notam.

³ Supra I, 777: Ἐθνῶν πολυσπόρων.
Anon. cod. Par. 2506, fol. 4 v°.

⁴ Cod. Par. cni, 9: Δενδρῶν τῶν λόγων.

⁵ Cod. Par. x, 33: Τοῦ χρόνου τὴν τρύγην. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Par.* I, IV, p. 271: Πρὸ καιροῦ τῆς τρύγης.

- Συνήγορον σχών την καλήν ὁμευνέτιν¹,
 Ἦν καὶ κατ' αὐτὸν ὁ δρομεὺς ἔχει χρόνος.
 20 Θεὸς γὰρ εἰδὼς ἀκριβῶς τὸ συμφέρον
 Ἀπαιδα καθίστησιν ἀμφοῖν τὸν βίον,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκδράμῃ,
 Καὶ τῷ μόνῳ βλέποντι κρυπλὰ περκάσῃ.
 Προτίσται δὲ τῆς μονῆς καὶ τῶν μόνων
 25 Ὁ τῶν προφητῶν μαρτυρηθεὶς βελτίων,
 Τὸ πρὸδρομον φῶς τῆς νοητῆς ἡμέρας.
 Πάρεσι γὰρ ἡδίστος ἐξ ἐρημίας,
 Καὶ νυμφαγωγεῖ τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ.
 Πλὴν εἰ θέλεις ἀμεμπλὸν ἀθρῆσαι τρόπον,
 30 Τὸν ἄνδρα σαφῶς ἀπὸ τῶν ἔργων μάθε.
 Οὐ γὰρ ἀπεσκήρτησε νοουθετούμενος,
 * Ὅπερ τις ἂν πέπονθε τῶν οὐ σωφρόνων,
 Ἀλλ' εὐφύχως ἤνεγκε τὴν ἀμετρίαν
 Ὁ καλλίπαις χθές, νῦν δὲ πατὴρ οὐκέτι,
 35 Ζηλῶν τὸν ἰὼν πρακτικῶς τὸν Αὐσίτην.
 ἵνα δὲ κερδάνῃ τι καὶ μεῖζον τάχα,
 Αὐτὸς φέρων δίδωσιν αὐτοῦ τὸν βίον,
 Μὴ φθὰς τὸ καλὸν ὁ φθορεὺς ἀφαρπάσῃ,
 Πέτραν δὲ καλεῖ τόνδε τιμῶν τὸν τρόπον²,
 40 Ὡς τοὺς πόρους ἤδρασε καὶ τὰς ἐλπίδας,
 Ὡς ἂν ἀπαθῶς τὰς περιστάσεις φέρῃ,
 Μὴ παρασυρεῖς τῇ βροχῇ³ τῶν κινδύνων.
 Οὕτω συναιρεῖν καὶ διαιρεῖν τὸν βίον,

¹ Hanc vocem inscriptioni Corcyrae
 reperiæ restituit Welcker, *Syllog. Epigr.*
 græc. Bonnæ, 1828, in-8°, p. 36: Νέον
 δ' ἐν ἀκμῇ κοῦρον, ᾧ πόρον τέχνην,

Ὀμευνέτιν τ' εἰλεψε. Forma masculina
 ὁμευνέτης cod. Esc. CLXXX, 18.

² Leg. τόπον.

³ Idem versus infra LXXX, 17.

- Ἄνθρωπε, διδάχθῃτι τὸν τύπον βλέπων·
 45 Οὐ γὰρ τὰ τοῦ σώματος ἀσκήσεις μόνον,
 Ὅ δὴ φύσις δείκνυσι καὶ κρύπτει χρόνος·
 Ἄλλ' εἶγε τὸν νοῦν εὐτυχεῖς ἐπισιάνῃ,
 Καὶ τῇ ψυχῇ τὸ πλεῖστον ἀθροίσῃς μέρος,
 Ἀθάνατος γὰρ καὶ ζωῆς¹ ὑπερτέρα·
 50 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσι τῷ Θεῷ τάδε,
 Μᾶλλον δὲ τὴν ἀρρήτον εἰσφέρει σχέσιν,
 Οὐδὲν πρὸς αὐτὴν οὐδὲ τὸν κόσμον κρίνων,
 Θεὸς δὲ μετῶν καὶ τὸ μικρὸν ἀφθόνως
 (Πίστιν γὰρ οὐχ ὑπαρξιν ἐν τούτοις βλέπει)
 55 Τοῖς συζύγοις ἀφθαρτον ιδρύσαι σίεγν,
 Καὶ καταγωγὴν εἰς Ἑδὲμ καὶ πασιάδα,
 * Καὶ Φῶς νοητὸν καὶ ποτὸν ζῶν καὶ χλόην,
 Καὶ δόξαν ἀβρὰν καὶ μετ' ἀγγέλων βίον,
 Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν μουσικῶς τῶν φιλάτων
 60 Τῷ δεσποτικῷ συμπαρασίῳσι Θρόνῳ.

LXXVI. Ἐπιτάφιοι πρὸς τινα².

Τοῦ πατρίου δόγματος οὐδὲν προκρίνας
 Ζήλου ψυχῆς ἐπνευσας ἐνθέου φλόγα·
 Κάντεῦθεν ὡς πῦρ εἰς τὸ Φῶς τοῦ δεσπότητος
 Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος³ ἀνήγαγέ σε.
 5 Ζῆς οὖν μεταστὰς ὡς ὁ Θεοσβίτης, πάτερ,
 Ἄλλην δὲ διπλὴν τῇ μονῇ δίδως χάριν,
 Ἐνταῦθα παρεῖς τῆς ροῆς τὴν διφθέραν·
 Προῦσις γὰρ αὐτῆς εὐφυῶς καὶ κοσμίως·

¹ An ionice ζῆς scribendum?² Supra I, 251 : Τῶν ἀρετῶν ὁ δί-³ Cod. M. fol. 73, ubi male editor
Τοῦ πρίου δόγματος.φρος ἐνθάδε τρέχει. Infra LXXVI, 27 :
Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.

Πρέσβεις δὲ Χριστῷ τοὺς ἀναργύρους ἔχεις,
 10 Εἴπου τις ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς ¹ εὐρέθη.

LXXVII. Ἐπιτάφιοι ² εἰς τὸν δεσπότην κῦρον Μανουὴλ τὸν Παλαιολόγον.

Ἐκκλησιαστὰ, καὶ τὰ παρόντα σκόπει,
 Καὶ τὸν βίον μάλιστ' αὖ δακρύων γέλα·
 Τὸ μὲν γὰρ ὅξυ τῆς φθορᾶς πῦρ καὶ βρέμον,
 Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς παραβόλου ρύμης,
 5 Ὡς καπνὸν ³ ἂν δάκνοντα πεινθῶν δακρύοις ⁴,
 Τοὺς δὲ πρὸς αὖ βλέπουσιν ἐπιοημένους
 Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον ⁵ ὁκνοῦντας χρόνον,
 Καθ' ὃν τὸ κοινὸν συγκομίζεται χρέος·
 Τῷ γὰρ ⁶ δανεισθῇ καὶ τοκισθῇ δεσπότη
 10 Τάχ' ἂν ὁμαλῶς ἐγκαλῶν καταισχύναις·
 Ὁ γὰρ νεαρὸς τῆς γονῆς οὗτος κλάδος,
 * Ὦν εὐθὺς ἐξέικμασεν ἡ φλὸξ τοῦ χρόνου,
 Κοσμῶν τὰ ⁷ λαμπρῶς τοῖς καλοῖς τοῖς ἐμφύτοις,
 Τοῦ πνεύματος δείκνυσι τὴν προαίρεσιν,
 15 Καὶ τὴν μάτην ὑπαρξιν ἣν δήπου λέγεις.
 Ὡ ποῖον ἐτρύγησεν ὁ φθόνος ῥόδον!
 Ποῖον δὲ κατήνεγκεν ἡβῶντα σλάχυν
 Τὸ τῆς τελευτῆς καὶ πρὸ τῶν κόκκων Θέρος ⁸!
 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν προῦκνυε καὶ φθὰς ἐκρύβη,

¹ Cod. Par. xiii, 157.

² Cod. M. fol. 73.

³ Maxim. Planud. ap. Boiss. *Anecd.*
græc. t. III, p. 461 : Ὡς ἐκ πυρὸς ἀνα-
 πεμψον καπνὸν τῶν σιναγμάτων.

⁴ Cod. πένθων δακρύεις et supra
 δακρύοις.

⁵ Cod. Par. xciii, 3 : Καὶ πρὸς τὸν

ἐμπρόθεσμον ὁκλάζων χρόνον. *Pisid.*
Hexam. 407 : Ὡ μέχρι παντὸς ἐκδιδοὺς
 ὑπερθέσεις ταῖς ἐκπροθέμοις (cod. P.
 854 : ἐμπροθέμοις) τῶν χρεῶν προ-
 θεσμίαις.

⁶ Fort. τῷ γούν.

⁷ Leg. κομῶντα.

⁸ Cf. cod. Par. xcii, 3.

- 20 Καὶ τὴν φίλην ἔγερσιν ἐλπίζων μένει·
 Θρηνεῖ δὲ πικρῶς ἡ καλὴ μήτηρ μόνη,
 Καθάπερ εἰκὸς, τὴν χλιδὴν τοῦ φιλότατου
 Καὶ συναποθνήσκουσα¹ μικροῦ δακρύει·
 Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, τὸν τύπον σύνες,
 25 Καὶ τοῦτον εὐχαῖς δεξιῷ φιλοφρόνως²
 Ἐπὶ ξένης θανόντα, παπαὶ τῆς τύχης!
 Ὡς ἂν διεκδύς τὸν βαθὺν τοῦτον ζόφον
 Ἴδοι τὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς ἀφθαρσίας.
 Ζητεῖς μαθεῖν τίς ἐστίν; οὐκοῦν σοι φράσω·
 30 Μίλος³ Μανουὴλ ἀγαθῆς ρίζης κλάδος.

LXXVIII. Δομestικῶ τῷ Ἀτζύμῃ.

- Τέως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξόδοις
 Πρὸς τὴν μάλα σκόπιμον ὁρμὴν ἐσφρίγων·
 Ἐπεὶ δὲ τῷ κρατοῦντι συνεταξάμην,
 Οἱ μηδαμοῦ σιατῆρες ἐκθλίβουσί με,
 5 Καὶ παρακατέχουσι⁴ δεσμώτου πλέον.
 * Ὁ γοῦν σε ποιεῖν ὡς ὁμόψυχον δέον,
 Φρέαρ, κιβωτὲ, κῆπέ μου, θησαυρὲ μου,
 Πρᾶττε πρὸς ἡμᾶς· ἐν γὰρ ἀνάγκῃς χρόνῳ
 Μέγιστα καὶ τὰ φαῦλα πᾶς ἂν τις κρίνοι·
 10 Πλὴν οὐδ' ὁ χαλάβουκας⁵ ἐκπέφευγέ με
 Πρὸ τῆς θερυνῆς ἐκδοθεὶς παγκαρπίας·
 Οὗ δὴ χρυσοῦ μοι τοὺς φόρους τιμώμενος

¹ Synod. Cpolit. ap. Mai, *Spicil. Rom.* ccxviii, 28; ccxxviii, 113, et Cosmas, l. X, p. 20 : *Συναποθανεῖν καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ὁμολογίᾳ μάλα θαρρύντως ἰσχυριζόμενος.*

² Cod. Par. iiv, 76 : *Καὶ τεκνοποιεῖ καὶ καλεῖ φιλοφρόνως.* Conf. quoque

Spicil. Rom. l. II, p. 52.

³ In *Catalog. Monac.* male μέλος pro Μίλος et κλάος pro κλάδος.

⁴ Cod. Par. lxxxiiv, 4.

⁵ Hanc vocem non novi.

- Πέμπε, σ' ἰατὴρ¹ κάλλις τε φιλοσόφου γίας,
 Μὴ διστάσας πρὸς τύνδε τὸν γέροντά μου,
 15 ὧ καὶ τέλη θ' ἐσπιζε, γῆν δούς αὐτόσε,
 Μήπως ὁ λιμὸς εἰσφθαρεῖς τοῖς ὀστέοις
 Τὴν πρεσβυτικὴν συστολὴν ἐξικμάσῃ·
 Χεζητιᾶ γὰρ κατὰ τὴν κωμωδίαν
 Εἰς τοὺς βαθεῖς πώγωνας ὁ χρόνος βλέπων·
 20 Κἂν ξυλοπομπὸν² τοῦτον ἡμῖν δεικνύοις,
 Χρυσοῦν παρασχῶν ὁ χρυσοῦς τὸ φορτίον,
 Ὀνηλατήσῃ καὶ βραβεύσῃ τὴν χάριν·
 Ὅρᾳς γὰρ αὐτὸν καὶ παρακεκυφότα
 Νωταρίου δὴ τινος ἢ κτήνους τρόπον³.

LXXIX. Ἐπιτάφιοι.

- Εἰ μηδὲν ἦν πρόβρωθεν ἄλλο τι, ξένε,
 Παρασ' ἰατρικὸν τῆς ῥοῆς⁴ τῶν πραγμάτων,
 Ἦν ἂν ἀποχρῶν ὁ προκειμένος τύπος
 Ἐκ τῶν καθ' αὐτὸν ζωγραφεῖν σοι τὴν φύσιν,
 5 Ὡς ἀσ' ἱραπῆς κίνησις, ἢ χλόης θ' ἔρος,
 * Ἡ νιφάδων ἐκτεξίς, ἢ σῆψις ῥόδων,
 Ἡ ρευμάτων ἐκθλίψις, ἢ λύχνου σέσεις.
 Πλὴν, ὦ θεατὰ, σ' ἦθι σιγῶν ἐνθάδε,
 Καὶ τῆς τύχης μάθανε τὰς ὑποκρίσεις,
 10 Καὶ τὸν πλάνον φαύλιζε καὶ μίμον βίον·
 Πλὴν τίς τὸ παρὸν ἐκτραγωδεῖν πάθος,
 Ἢλιε καὶ γῆ, τοῖς παροῦσιν ἰσχύσει;

¹ Cod. Esc. CLXXXVIII, 2 : Στατήρ μοι
 δὸς χαρμονῆς ἐγκαρδίον.

² Hac voce carent lexicæ.

³ Versus xxix numerat Bandini.

⁴ Cod. Esc. CLXIX, 19 : Ἐκ τοῦδε τοῦ
 πλοῦ τῆς ῥοῆς τῶν πραγμάτων. Id.
 CCXXXI, 6 : Μεταξὺ τῆς ῥοῆς τῶν πραγ-
 μάτων.

- Ποῖον γὰρ ἀπλῶς ἀρετῆς εἶδος, ξένε,
 Οὐκ ἔσχευ εὐθὺς ἐκ βρέφους ἢ κειμένη;
 15 Ἀλέξιος¹ πρόπαππος αὐτῇ πατρώθεν
 Κομνηνοφύης βασιλεὺς γῆς Αὐσόνων,
 Ὃν καὶ Μέγαν² καλοῦμεν ἐκ τῶν πωρακτέων.
 Πάππος δ' ἐπ' αὐτῷ Μιχαὴλ ὁ δεσπότης,
 Ὁ τῆς δυτικῆς ταγματάρχης³ ἰσχύος.
 20 Οὗ παῖς ὁ λαμπρὸς ἐν μάχαις Νικηφόρος.
 Ὁ σεβαστοκράτωρ δὲ πάππος μητρόθεν
 Τῆς ἐσπέρας ὁ λύχνος ἀπλῶς ἀπάσης.
 Δούκας δὲ πατὴρ, ὅπερ ἢ κλησὶς Χάρις,
 Μήτηρ δὲ Τορνικίνα Κομνηνὴ πάλιν,
 25 Κόσμος γυναιξὶν ἐκ Παύλ καταγμένη.
 Πλὴν ἀλλὰ τί χρὴ νεκρικὸν χοῦν σεμνύνειν
 Πρὸς ἔμψυχον γῆν καὶ τελευτῶσαν φύσιν;
 Ταύτην καλὴν φανεῖσαν ἐξ ἔργων πλέον
 (Ὡ τῶν ἀτερπῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδων!)
 30 Ἄνὴρ ἀγαθὸς εἰς γυναῖκα λαμβάνει.
 * Καὶ τίς γὰρ αὐτὸν ἀγνοεῖ τὸν γεννάδαν
 Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὴν ἀξίαν,
 Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν, τὸν κεραυνὸν πρὸς μάχας;
 Ἐγωγε μὴν δέδοικα μικροῦ τὸν τύπον,
 35 Καὶ τῆς γυναικὸς εὐλαβοῦμαι τὸν τρόπον,
 Μὴ πρὸς τὰ σεμνὰ δυσφορήσῃ τῶν λόγων.
 Πλὴν ἢ τοσαύτῃ χάρις, ὧ πλάνε χρόνε,
 Λησιὰ, σφαγεῦ, τύραννε, βάσκανε, φθόρε,
 (Ἄ γὰρ φύεις θάύματα καλύπτεις πάλιν,)

¹ De Alexio Comneno cf. Ducang. τοῦ τῆς Τραπεζοῦντος κρατήσαντος, ὃς
 Famil. Byz. p. 192. καὶ Μέγας ἀνομόζετο Κομνηνός.

² Georg. Acropol. p. 14 : Ἀλεξίου ³ Th. Prodr. ed. Mai, vi, 96.

- 40 Ἐρρέυσεν¹ εἰς χοῦν, ἦλθεν εἰς γῆς πυθμένας.
 Ἐρῆμος² ἀνδρὸς εὐκλεοῦς καὶ Φιλτάτης
 Τὸ τῶν γυνάθων ἔρευθος εὐρέθη ῥόδον,
 Ὁ τοῦ Θέρους φανέντος εὐθὺς ἐψύγη·
 Τὸ γὰρ ἔαρ παρήλθε τῆς ἡλικίας
- 45 Τῶν ζωτικῶν φεῦ παραλυθὲν ἱκμάδων,
 Καὶ τήκεται μὲν ἡ χλιδὴ τῶν ὁμμάτων
 Τῇ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφῳ³,
 Μελαίνεται δὲ τῆς δορᾶς ἡ λευκότης
 Σκιᾶς πονηρᾶς ἐγγεθείσης τοῖς λίθοις·
- 50 Τὴν γὰρ φυσικὴν ἐξεμύζησε⁴ δρόσον
 Ἡ κοσμοφάγος⁵ βδέλλα τῆς ἀπλησίας,
 Καὶ φθείρεται μὲν ἡ καλὴ ρὶς ἐνθάδε,
 Ὅπου τὸ χόνδρον ἡρέμα σκεδάννυται·
 Χεῖλη δὲ τὰ σιᾶζοντα μικροῦ πορφύραν
- 55 Ἐκ τῆς ἀπαλῆς τῶν μυῶν φεῦ κογχύλης
 * Ἐμφρύγεται δὴ καὶ σεσηρότα φθίνει·
 Αἱ δὲ χρυσαῖ πίπλουσι τῇ κρύει τρίχες,
 Ἐπεὶ περ αὐτὰς οὐχ ὑφίστησι ζέσις·

¹ Cod. ἔρυσεν.

² Fort. desunt quædam.

³ Cf. cod. Esc. clxxx, 5.

⁴ Cod. Par. iv, 4.

⁵ Hanc vocem ignorant lexicographi, quibus indicare possum : Κοσμοφόρος, S. Maximi Opp. t. I, p. lxxvi. — Κοσμοθεῶν, Theod. Stud. Ep. 64 v°. — Κοσμοθρήνητος, cod. Par. 2403, fol. 49 r°. — Κοσμοκτισία, cod. P. 2494, fol. 190 v°. — Κοσμομήτωρ, Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 836 B : Χαίροις ἡ τῆς κοσμήτορος (leg. ex cod. Paris. 396

κοσμομήτορος) καὶ πρώτης ἐν γυναιξὶν Εὐας Θύγατερ. — Κοσμοπάτωρ, Id. ib. : Χαίροις ἡ ἀπόγονος τοῦ κοσμοπάτορος καὶ Θεοκλάστου Ἀδάμ. — Κοσμοστέβαστος, Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 835 C : Κοσμοστέβαστος τοῦ Θεοῦ κισσός. — Κοσμοφιλής, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 17 r° : Ἄλλ' ἐμελλεν ἐπὶ τὸ κοσμοφιλέσταιον μάλαγμα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀλεξιφάρμακον. — Κοσμοχώρητος, Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 837 C : Τὴν μεγαλομέγεθόν τε καὶ κοσμοχώρητον καὶ θαυμασιόθετον ἑδάλασαν.

- Ὁ δ' εὐσπλαγής τράχηλος ἐν τοῖς σπονδύλοις,
 60 Ὦν δεῖ καλεῖν καὶ πύργον ἐκ τῶν ἁσμάτων¹,
 Εἰς χῶμα λεπίδων συμπεσὼν κατεσπλάη·
 Ναρκαῖ δὲ χειρῶν εἰς τὸ σώζειν ὀξύτης,
 Οὐ μὴ πένης πάρεσιν, ἢ χήρας πόνοσ,
 Ἡ κλαυθυρισμὸς ὀρφανοῦ τινὸς βρέφους·
 65 Ἡ δ' ἀναδενδράς τῆς Φυῆς, ἡ δὲ σπλάσις,
 Ἡ δ' εὐπρεπὴς κίνησις, ἡ δὲ σεμνότης
 Ὡχοντο, παπαὶ τῆς κενῆς εὐεξίας·
 Οὕτως Ἐλένην τὴν νέαν καὶ σώφρονα
 Ὁ δυσμενὴς Θάνατος ἀρπάσας φέρει·
 70 Καὶ νῦν ὁ λαμπρὸς καὶ Μενελάου πλέων
 Ὁ τρισαριστέος τῆς καλῆς ὁμευνέτης,
 Τὸ δρᾶμα πενθεῖ δυσπαθῶς καὶ δακρύει·
 Οὐ γὰρ ἔχει δῆπουθεν ὃ σπάθη δράσει
 Πρὸς τὴν πονηρὰν ἀρπαγὴν τῆς συζύγου.
 75 Τίς οὖν Ἰλιάς πρὸς τὸ πάθος ἀρκέσει;
 Ὁ κλών ἀφανής, ἡ κλαπεῖσα νεκρότης,
 Ὁ λίθος ἀδρὸς, ἡ σορὸς κεκλεισμένη·
 Τὰ δ' ἐνδον ὀσπᾶ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία·
 Ὡ πικρότης, φρόνησις, ἡδύτης λόγων,
 80 Ὡ καὶ σιωπὴ, κόσμος τῶν θελυτέρων²,
 Οἶω τελευτῆς ἐγκαλύπτεισθε σκότει!
 * Ὁ πλοῦτος ἀργός, ἀσθενὴς ἡ λαμπρότης,
 Ἡ δόξα καπνός, ἐν κενοῖς αἱ φροντίδες,
 Ὁ χρυσὸς οὐδὲν, οὐδὲ γὰρ ἔχει σπλάσιν·
 85 Ὁ πέπλος αἰσχυρὸς, οὐδὲ γὰρ παραμένει·
 Οἱ μάργαροι χνοῦς, οἱ λίθοι, λίθοι μόνον·

¹ Vide *Cantic. cantic.* iv, 4; vii, 4. σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν Κάλλιστον.

² Eurip. *Heracl.* 477 : Γυναικὶ γὰρ Conf. Sophocl. *Ajax*, 293.

- Ὁ δ' ἄργυρος ροῦς καὶ πεπηγὼς καὶ τρέχων ·
 Ὄπου γε ρευστὸν καὶ τὸν ἀνθρωπὸν βλέπω,
 Δι' ὃν παρήχθη τῆς ὕλης τὰ φάσματα ·
 90 Πλὴν ἢ φιλεργὸς¹, ἢν Σολομῶν σεμνύνει,
 Καθάπερ εἰκὸς ἀβρένδφρονα² κρίνων,
 Ἄρτι καθεύδει τῶνδε τῶν λίθων μέσον,
 Εἰς ἀναχωκὴν τῶν προλαβόντων πόνων ·
 Μετὰ δὲ μικρὸν καὶ πνοῆς ἔξει δρόσον
 95 Τοῖς ὁσίοις ἴαμα καὶ τῷ σαρκίῳ ·
 Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, σωφρόνως ἔχε
 Καὶ τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν πρὶν ὀλβίαν,
 Καὶ νῦν ταπεινὴν καὶ μεμαγμένην κόνιν
 Εὐχου προελθεῖν εἰς τρυφῆς Θείας τόπους,
 100 Ὡς ἂν σὺν αὐτοῖς εὐθυμῇ τοῖς ἀγγέλοις.

LXXX. Τῷ³ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ τῷ Πρώτῳ.

- Οὐκ ἔστιν ἀπλῶς οὔτε σου κρείττων φύσις,
 Οὐτ', ὧ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς χεῖρων τύχη,
 Εἰ γε σκοπήσει τὴν τε σὴν πᾶς τις⁴ φύσιν
 Καὶ τὴν ἐμήν, κράτιστε, ῥαγδαίαν τύχην ·
 5 Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἥλιος οὐρανοδρόμος
 Ἐκρυψας οὐς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος
 Πτήξαντας ἢ μύσαντας ἐμπίδων τρόπον
 * Πρὸς τὴν κατὰ σε γνωστικὴν μεσημβρίαν ·
 Ἐγὼ δὲ παρεῖς τὴν τρυφήν⁵ τῶν ἐλπίδων,
 10 Ὑφ' ἧς ποτε ζῶν εὐμαρῶς⁶ ἐθαλόμην,

¹ Cf. infra cxxv, 37.

² Cf. cod. Par. cxxxi, 1.

³ Cod. M. fol. 22.

⁴ De notissima loquutione πᾶς τις cf.
v. cl. Boisson. *Anecd. nov.* p. 45. Anon.

in *Notic. des mss.* t. VI, p. 501 : Τί οὐ
(fort. οὐν) τὰ ἀνω εὐφρονῶν πᾶς τις
κτᾶται. *Pisid. Hecatem.* 1193.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 356.

⁶ Cf. supra xliii, 50.

- Στεναγμάτων τράπεζαν οἰκτρὰν ἀρτύω,
 Καὶ τῷ βίῳ κίρνημι δακρύων πόμα,
 Χρόνου τοσούτου καπνὸν εὐωχούμενος·
 Πᾶσαν δὲ νικῶ συμφορῶν ἀμετρίαν·
 15 Ἐς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ νῦν ἅπαν γένος,
 Ὁ καὶ ξένης λαίλαπος ἀντιπνευστάσης
 Μὴ παρασυρεῖς τῇ βροχῇ τοῦ κινδύνου¹
 Μηδ' ἐν περικτῖ πανταχοῦ γῆς βορβόρῳ
 Χρανθεῖς ὀπωσοῦν τῆς ψυχῆς τὴν ἀρβύλην·
 20 Ἀλλ' εἰ μὲν ἀπόλωλα, μικροῦ γὰρ τόδε,
 Καὶ πάλιν ἐκ γῆς τὴν βοήν διαπλέκω·
 Τί τάχα καινὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως;
 Καὶ γὰρ ὁ λιμὸς ὑπὸ κακοτεχνίας
 Ἐγγασίριμυθὸς ἐστί καὶ πείθει γράφειν,
 25 Ὡς νεκρὸν ἐν σήματι καθεύδοντά με·
 Εἰ δ' ὡς λέγουσί τινες εἰσέτι πνέω,
 Καὶ δεῖ λογισμοῦ² καὶ τροφῆς τῷ σαρκίῳ,
 Τίς ἄλλος ἡμῖν ἐσιτάσει³ τὴν φύσιν
 Εἰ μὴ σὺ, φιλόανθρωπε καὶ πτωχοτρόφε;
 30 Ἐγὼ δ' ἀραχνῶν συμβολὰς⁴ ἀναπλύων
 Νόθων κρότων θήρατρον⁵ εὐτέχνως πλέκω·
 Ζωγρῶ δὲ τὸ ζῆν ἡσυχῇ καὶ μετρίως,
 Μυίας τε καὶ κώνωπας ἀρπάζων μόλις·
 * Οὕτω γὰρ ἂν κρίνοι⁶ τις ἂν χρῆ λαμβάνειν
 35 Ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσπαθούντων ὀλέων·
 Ὅταν δέ τις ἄνθρωπος ἐκδὺς τὸν βίον

¹ Supra lxxv, 42, idem versus invenitur, ubi τῶν κινδύνων.

² Fort. leg. σολισμοῦ.

³ Supra lxxvi, 1 : ὁσάκις ἀπλῶς ἐσιτῶν δεῖ τὴν φύσιν.

⁴ Ad oram codicis σκόπει. Sententia sane obscura. Confer. nostrum *De animal.* v. 1466.

⁵ Cf. infra xcix, 14.

⁶ Cod. κρίνη et supra κρίνοι.

- Ῥιφῇ κατὰ γῆς καὶ γραφῇ προτύμβιος¹,
 Ἐνταῦθα ῥυθμοὶ καὶ τελευταῖοι κρότοι,
 Καὶ ψυχρὰ μισθώματα, παπαι τῆς τύχης!
 40 Ἄν ζῶντα νεκρὸς καὶ μινδῶν ἔμπνουν τρέφῃ.
 Κἄν ὁ σιολισμὸς εὐπρεπὴς μοι τυγχάνοι,
 Τῆς πυρφόρου γῆς ἐστί καρπὸς ὃ βλέπεις,
 Εὐχρους μὲν ἐκτὸς, ἂν δὲ λαβῶν τις τέμῃ,
 Δεινὴν σποδιὰν² ἐκφορῶν παραντίκα.
 45 Τὰ γὰρ ὑπομνήματα τῆς ἀμαρτίας
 Ἐκ τῶν πονηρῶν ἰσλορεῖται λειψάνων.
 Πλὴν, ὦ βασιλεῦ, συμπαθῶς δίδασκέ με
 Πῶς τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων κινουμένων
 (Καὶ γὰρ ὅλως μόνιμον οὐδὲν ἐν βίῳ)
 50 Τὰ γοῦν ἀηδῇ ταῦτα νικᾷ τὴν φύσιν.
 Οὐ γὰρ φέρει κίνησιν ἡ τούτων σίλασις.
 Νυνὶ δὲ πυροῦς τοῖς ἐμοῖς τέκνοις πρόες,
 Κλωθοῦς ἀγαθῆς³ ἐκτροπὰς ἀνατρέπων.
 Τὸ γὰρ ἐπεῖγον οὐκ ἔχει σοφίσματα.

LXXXI. Εἰς τὸν δεσπότην⁴.

Τὸν ἀμπελῶνα⁵ χέρσον ὑπάρξαντά μοι
 Καὶ σφόδρα πυκνὸν ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου⁶
 Ἄγρωσις⁷ οἰσλήσασα δεινῶς ἐκθλίβει.
 Προσίσιταί γὰρ τοῖς σκαφεῦσιν εἰς βάθος

¹ Hoc vocabulo carent lexica. Supra LXIII, 22 : Καὶ τοὺς τύπους ἰσῆμι τοὺς προτυμβίους.

² Supra XLV, 22 : Οὔ (μήλου) καὶ πέπων, ὡς φασιν, ἀσδόλης γέμει. Cf. Flav. Jos. Bell. Jud. IV, VIII, 4; Tacit. Hist. V, VII, 4, et Solin. cap. XXXVI.

³ Nisi hoc dictum per εὐφημισμὸν, fort. leg. ἀρατῆς. Infra CXI, 29 : Τῆς κακοδαίμονος Κλωθοῦς.

⁴ Cod. M. fol. 23.

⁵ Bandini ἀμπελῶν. Male.

⁶ Cf. supra LIX, 7.

⁷ Vid. Dioscor. IV, 30.

- * 5 Πολυπλόκους¹ ἔχουσα τὰς παρεκφύσεις².
 Καὶ τέμνεται μὲν ὑπὸ τῶν σκαφιδίων,
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς τοῖς φυτοῖς ἐναντία.
 Ἐπαίρεται δὲ ταῖς τομαῖς αὐ καὶ βρύει,
 Τῶν ἀντιλαβῶν ταῖς γοναῖς ἡδρασμένη.
 10 Καὶ γὰρ ἔχει γόνата, καμπὰς, ἐκτάσεις,
 Καλαμοειδῆ³ παραφυλλίδων⁴ σκέπην,
 Καὶ συνεχῇ σύνδεσμον εἰς βάσεις νέας.
 Σὺ γοῦν σλαφυλὴ βασιλικῆς ἀμπέλου,
 Τοὺς δεσποτικούς εὐτυχῶσα μαργάρους,
 15 Ὡς σφαιροειδεῖς καὶ καταλεύκους ῥάγας,
 Γενοῦ βοηθὸς τῇ χλιδῇ τῆς ἀμπέλου,
 Ἦν ἡ σοδὰς πώρρωθεν ὀργῶσα θλίβει,
 Καὶ τὴν πολυκέφαλον⁵ ὡς ὕδραν πῶαν,
 Ἡρακλὲς ἡμῶν, τῇ χρυσῇ τέμνε σπάθῃ,
 20 Σκύμνε σλαθηρὲ, δέσποτα σίεφαντα.

LXXXII. Σεβασίῳ τῷ Πατρικιώτῃ⁶.

Ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν,
 Καὶ πρὸς τὰ συμβαίνοντα θαρρῆν τοῖς λόγοις.
 Ἡ γὰρ τύχη πείθει με σιγῶντα σιόγειν,
 Ὡς παῖδα νωθρὸν ἐμβριθὲς ἐπιστάτης.

- 5 Αὐτὸς δὲ λαλεῖν καὶ σιγᾶς παροξύνεις,

¹ Cf. cod. Par. xii, 3.

² Vox addenda lexicis.

³ Cod. Par. 2286, fol. 8 v°.

⁴ Cf. cod. Par. cvii, 12.

⁵ Meliten. v. 546 : Τοσοῦτον πολυ-
 κέφαλον ὑπῆρχε τὸ θηρίον. Id. 551 :
 Πολυκ. καὶ τερατώδες ζῷον. Id. 555 :
 Ὑδραν τὴν πολυκέφαλον. Germ. Cpol.

cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : Τοῦ δὲ
 μοιχοῦ τὸ κακὸν οὐκ ἐστὶ τῶν ἐνιαιῶν,
 ἀλλὰ τῶν πολυσχιδῶν καὶ πολυκεφά-
 λων. Theod. Studit. cod. Paris. 891,
 fol. 249 r° : Τὸν ὄφιν τὸν πολυκέφα-
 λον. Heraclit. De insect. xviii : Πολυ-
 κέφαλον ἱστῶρεῖται θηρίον.

⁶ Cod. M. fol. 23.

- Ὡς ἡλίου δύναμις ἐν μεσημβρίᾳ
 Πτηνὸν σιωπῶν καὶ Φιλόδροσον τέως.
 Ὁ μὲν γὰρ εἰς σὲ καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων
 Καὶ τὴν λογικὴν ἐξ ἐπιστήμης χύσιν¹,
 * 10 Ἡ πάντα κινεῖ καὶ παρασύρει κρότον
 Ὡς εὐδρομος ῥοῦς τὰς ἀχυρώδεις² ὕλας,
 Ἄφρωνος ἰχθύς εὐθέως καθίσταται.
 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν σωφρονῶν σου τὸν τρόπον,
 Ὡς τὰς παλαιὰς ἐξεφάλισας³ φύσεις,
 15 (Τὰς γὰρ καθ' ἡμᾶς οὐδὲ μετρίως κρίνω)
 Πῶς ἂν ἔτι δύναίτο σιγῶν μὴ γράφειν;
 Καλεῖ σε λοιπὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
 Ὁ Μυρέων πρόεδρος ὁ πῶχοτρόφος,
 Καλεῖ δι' ἡμῶν τὴν φιλόανθρωπον φύσιν.
 20 Ὅτι οὐ γὰρ μὴν ἡκιστὰ πυροῦς ἂν λάβοις,
 Οὐ γὰρ παρ' ἡμῖν, οὐδ' ἀπὸ γλεύκους δέπας,
 Ἀλλ' οὐδ' ὀπάρας, οὐδ' ὅσα τραγήματα.
 Εἰ δ' οὐκ ἀνεκτὸν, σύ γε τῆς χρείας γίνου,
 Καὶ πέμπε μοι φθὰς ἀργυρᾶν εὐκοσμίαν,
 25 Καὶ τῶν φιλωδῶν⁴ ἐκπριῶ τοὺς εὐλάλους
 Κηροῦς ἐνεγκῶν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἐσπέρας,
 Καὶ συμπανηγύριζε τῷ πνεύματι σε⁵.
 Σὺ μὲν γὰρ οὐ κέκληκας ἡμᾶς ἐξ ἔθους,

¹ Cod. Par. LV, 23 : Νοημάτων χύσις.

² Infra cxi, 1 : Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη χάριν. Philes, ed. Wernsd. p. 82 : Τὰς ἀχυρώδεις τῶν ἐχθρῶν ἀπολύκμησας φύσιν (in not. φύσεις). Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum ἀχυρώνυμος, quo ditari

possunt lexica, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 4 v° : Τὴν ἀχυρώνυμον πόλιν. Et mox : Ἀλλὰ παραῖσαι τοὺς ἐκεῖσε ἀρρομένους λέοντας, ὡς βόας τὴν ἀχυρώνυμον ἔδεσθαι.

³ Cod. Par. 1087, fol. 115 r°.

⁴ Fort. Φρικωδῶν.

⁵ Idem versus supra LIX, 81.

Ἡμεῖς δὲ καλοῦμέν σε, κἄν φεύγειν θέλῃς,
30 Πανηγυρικῇ τοῖς ἐρασταῖς Φαιδρότης.

LXXXIII. Τῷ αὐτῷ¹.

Τὴν ἔντονον σὴν καὶ πολύζηλον φύσιν,
Καὶ τὸν καθαρὸν καὶ φιλαλήθη τρόπον,
Εἰδὼς ἔχω πώρρωθεν ἐξ ὧν εἰργάσω·
Καὶ νῦν δὲ θαρρῶν εἰς τὸν ἐδραῖον πόθον
* 5 Καὶ τὴν ἀνεκλάλητον² εὐελπισίαν,
Ἦν αὐτὸς, ὃ κάλλιστε τῶν φίλων, δίδως
Ἀναβεβηκὼς εἰς τὸ φάσμα τῆς τύχης,
Καὶ πρὸς τὰ χαμαίζηλα σωφρόνως βλέπων
Τὸν οἰκέτην πέπομφα τὸν μεῖρακά σοι·
10 Καὶ πέμπε μοι δὴ τοὺς πυροὺς τοὺς δευτέρους,
Καὶ τὸν χρυσοῦν σίατῆρα καὶ τὸν ὀξίνην·
Κἄν πάντα μὴ δοὺς φαυλίσῃς τὸν φίλτατον,
Τοὺς γοῦν πυροὺς ἡδιστοῦς ὀφθεῖς ἀπόδος·
Τὰ γὰρ κατατρύχοντα τὴν φύσιν πλέον
15 Οὐκ ἂν ἀγαθὰς τὰς ὑπερθέσεις ἔχοι³.
Ναὶ καθάπαξ ἄψευστε, ναὶ πῆξις⁴ λόγων,
Καὶ⁵ βάθρον ἐσίῳς ὑπὸ μοχλοῖς πρακτέων,
Δεῖξον σεαυτὸν κατὰ τοὺς πρώτους τύπους,
Οἷς ἡ Φιλικὴ ζωγραφεῖ σε καρδία.

LXXXIV. Ῥαοὺλ τῷ ἐπὶ σίρατοῦ⁶.

Τὴν ἐξ ὄνου μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον,

¹ Cod. M. fol. 24.

² Cod. ἔχει et supra ἔχοι.

³ Isidor. Pel. 1, 377. Melit. 2967 :
Καὶ γῆθος ἀνεκλάλητον. Theod. Stud.
cod. Par. 891, fol. 239 v° : Χαράν ἀν-
εκλάλητον. Theod. Lascar. codex Paris.
1193, fol. 2 r° : Ἀνεκλάλητον φῶς.

⁴ Cod. Par. LXI, 3 : Τῶν δυσχερῶν
τὴν πῆξιν.

⁵ Fort. ναὶ pro καί.

⁶ ὁ σίρατοῦ, ὁ ἐπὶ σίρατοῦ, dignitas
de qua Ducang. Gloss. med. græc.

- Τὸ σύνθετον φρόντισμα, τὸν στείρων τόκον,
 Τὸ ποικίλον τέχνασμα τῆς ἀπλησίᾳς,
 Τὸ ψυχρὸν ἀπόσφραγμα¹, τὴν δύσουν φύσιν,
 5 Τὸν εἰς τὸ κοινὸν ὑπερφόσπορον² γόνον,
 Ὃν βελτίω κρίνουσι τοῦ φυτοσπόρου,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὑπερθέρμους³ φίλους,
 Ἡρακλες, Ἑρμῆ, τῆς Ἀθηνᾶς ὀπλίτα,
 * Πρὸ τῆς μεγάλης ἥς ἐτυχες φύσεως,
 10 Καὶ τῶν πρὸς ἐχθροὺς τακτικῶν βουλευμάτων,
 Καὶ τῶν ἱκανῶν τῆς ἐπιστήμης λόγων,
 Οἷς σαυτὸν ὠλίβισας ἀπάντων πλέον.
 Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εὐσθενοῦς μυλαθρίδος
 Εἰς τὴν ὀμαλῇ συντριβῇ τῶν ἀλφίτων,
 15 Ὡς ἂν ἅπαν βάρβαρον⁴ ἀθροίσας γένος
 Ἐν φασγάνου στόματι συντρίψῃς χύδην.

LXXXV. Πρὸς τὸν Φιλανθρωπινὸν τὸν πιγκέρην⁵.

Σὺ μὲν, μυριόφθαλμε, λαμπρῶς ἀγχίνου,
 Τὴν ἡμεδαπὴν τακτικῶς διατρέχεις.

¹ Vocabuli forma inaudita. Corrigas ἀπόσφραγμα, «frigida separatio», animal quod a similibus segregat se nec coit.

² Hac voce ditari possunt lexicæ, quibus addam Ὑπερογένεια, German. Cpolit. cod. Goisl. 278, fol. 113 r°: Ὁ τε τῷ χρόνῳ μείζων ὁ Κείν, καὶ ὁ ἐλαττούμενος τὴν ὑπερογένειαν ὁ Ἄβελ. — Ὑπερόκροτος, codex Paris. 400, fol. 134 r°: Ἡχῶ σὺ φωνῆς ὑπερόκροτον κρότον.

³ German. Cpolit. cod. Goisl. 278,

142 v°: Τὸ δὲ ἀνοικοδομήσαν, ὑπερθερμον καὶ ἀνάρθρον, εἰς ὀφθαλμοὺς καρδιόθεν φερόμενον.

⁴ Cf. supra XLIV, 17.

⁵ De Philanthropeno pincerna conf. Cantacuz. t. I, p. 479, et Lebeau, *Hist. du Bas Emp.* t. XI, p. 6. «Πιγκέρης, Pincerna seu Pocillator, erat ex tertio pentade Palatinorum magistratuum, quibus πύλαις συρματεῖσι caput tegere fas erat, ut notat Matthæus monachus in Catalogo officiorum Palat. Constantino-polit. » Bandin.

- Καὶ γὰρ τόπου κάμνοντος ἀμβλυωπίας
 Εἰς πραγμάτων ἡμειψας ὀξυδορκίαν,
 5 Καὶ τοὺς φάγους ἥλασας ἐπ' μέσου λύκου,
 Ἀφείς ἐπ' αὐτοὺς τῶν¹ φρενῶν τὴν σφενδόνην²,
 Ὡς ἂν ὁ σηκὸς εὐπραγῇ τοῦ ποιμνίου.
 Μᾶλλον δὲ τῷ θρέψαντι καὶ πέμψαντί σε
 Φανείς ἀγαθὸς εἰς τὰ νῦν ἔργα σκυλαῖ,
 10 Φρικταῖς ὑλακαῖς³ τὰς κλοπὰς ἐφαύλισας,
 Καὶ βαρβάρων ἐθελξας ἀγρίων φύσεις
 Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι τῆς εὐγλωττίας⁴,
 Καὶ νεκρῶν⁵ ἐψύχωσας ἀνθρώπων γένος,
 Παλιμβίους χάριτας ἀφθόνηως χέας.
 * 15 Καὶ δυσμάχου λέλυκας ἀνάγκης νέφος⁶,
 Τὴν ἐμπυρον σὴν οὐχ ὑποσίαν αἰθρίαν,
 Ἐπεὶ περ ὡς φῶς εἰς τὸν αὐτόσε ζόφον
 Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος⁷ ἐξήνεγκέ σε.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω ταῦτα καὶ κρείττω δράσεις,
 20 Εἴ ποῦ τι μηδὲν ἐμποδῶν γένοιτό σοι.
 Ἔγνων σε γὰρ ἔγνων σε τῶν ἄλλων πλέον,
 Ἐκ τῶν πάλαι δῆπουθεν ἀριστευμάτων.
 Ἐγὼ δὲ τυφθεὶς ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης,
 Καὶ μηδ' ἀναπνεῖν μηδὲ λαλεῖν ἰσχύων,
 25 Κεῖμαι, σίρατηγέ, καὶ θανατῷ καὶ στένω.
 Πλὴν πασιδάδας πῆγνυμι τοῦ γένους χάριν,
 Καὶ νυμφίῳ ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα,
 Τὴν ἀπὸ φύης εὐγενῇ πρωτοσπόρου⁸,

¹ Pro τῶν fort. σῶν.² Cf. cod. Par. cxxviii, 81.³ Cod. φρικταῖς ὑλακαῖς.⁴ Cf. cod. Vat. xi, 5.⁵ Cod. νεκρῶν.⁶ Infra xciii, 21 : Νέφος τύχης. Et
xcix, 7. Cod. Escur. xxvi, 22 : Νέφη

τελευτῆς.

⁷ Cf. supra lxiii, 13.⁸ Cf. supra i, 67, et lix, 7.

Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐμενὲς δεδορκότες ·

- 30 Καὶ δεῖ φίλων μάλιστα τῷ δεῦρο χρόνῳ
 Τῶν πραγμάτων πόρρωθεν ἐκζητουμένων,
 Μᾶλλον δὲ, φιλόπρωχε, τίς λόγος φίλων,
 Ἀλλ' οὐκ ἀγαθῶν οὐδὲ συμπαθεσίων;
 Τοὺς γὰρ φίλους ἤλεγξαν αἱ περιστάσεις.
 35 Εἰ γοῦν σεαυτῷ μοῖραν ἐντεῦθεν δίδως,
 Ὡς ἂν ἔχοις, κούφιζε τὸν πένητά σου,
 Ἡ μικρὸν ἀπόδεσμον ἀφείς ἢ μέγαν,
 * Ἡ σκεῦος ἢ ἔπιπλον¹ εἰς εὐκοσμίαν ·
 Πολυτελής γάρ ἐστιν ἡ σὴ καρδία,
 40 Καὶ πραγμάτων θάλαμος² ὑπερκοσμίαν³,
 Καὶ Ξανθόπουλος ὁ χρυσοῦς οὗτος φίλος,
 Ὃν οἱ λόγοι μάλιστα συνδέουσίν μοι,
 Διακομισίης ἀσφαλῆς ὦν τυγχάνοι,
 Γράμματα καὶ πράγματα συνθεῖς αὐτόθεν⁴.

LXXXVI. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Θεοδώρῳ⁵.

Χιτῶνος ὀφθεῖς ἐνδεής καὶ διφθέρας
 Ἐν τῇδε τῇ νῦν τοῦ κρυμοῦ καταστιάσει,
 Σοφὲ προμηθεῦ τῶν ἀναργύρων φίλων,
 Δέδοικα τὴν ἔμφυτον οὐ μάτην ζέσιν,

- 5 Μήπως συναχθῇ πρὸς τὸ τῶν σίερνων βάθος,

¹ Cf. Ducang. *Glossar. med. græc.*
 s. v. Ἐπιπλά.

² Supra LXIX, 4 : Μυστηρίων θάλα-
 μον. Cf. infra CXII, 2.

³ Sallust. IV, p. 10. S. Basil. *Opp.*
 t. I, p. 6, ubi cod. Par. 1277, ὑπερ-
 κοσμία pro ὑπερκόσμιος.

⁴ XLV versus numerat Bandini.

⁵ In cod. M. fol. 16. «Diversus om-
 nino Theodorus iste Xanthopolus ab
 alio, cujus esse concilii Florentini Hi-
 storiam ms. putat Allatius, quæ habetur
 in ms. codice Viennensi, teste Lambe-
 cio, VIII, p. 503. Hunc enim centenari-
 o saltem juniorem esse fatendum est.»
 Bandini.

- Καὶ τῷ χρόνῳ σύντηξιν¹ ἡ κρᾶσις πάθῃ,
 Εἴτα στερηθῇ τῆς πνοῆς ἡ καρδία,
 Καὶ ζημιωθῇ φίλον οὐ φαῦλον τάχα.
 Περὶ μὲν οὖν χιτῶνος οὐ δεῖ μοι λόγων,
 10 Ἄλλος γὰρ ἂν ἔρανος αὐτὸν εἰσφέρει·
 Περὶ δὲ καινῆς ποτνιῶμαι διφθέρας,
 Ὡς ἂν τὸ ριγοῦν εὐπαθῇ μοι σαρκίον·
 Δεινὴ γὰρ ἐστὶ τῶν τριχῶν ἡ θερμότης
 Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα φαυλίζειν πάθῃ.
 15 Ὅπως γε μὴν ἀηθες οὐδέν τι δράσεις
 Ταύτην παρασχὼν ὁ χρυσοῦς μοι δεσπότης·
 * Καὶ πρὶν γὰρ ἡμῶν ὑπεραλγῆσας² ἔχεις,
 Καὶ τοὺς ἐνοχλήσαντας ἀνεῖλες πόνους
 Ταῖς τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς χειρουργίαις³.
 20 Εἰ δ' οὐχ ὅλη θάλλπειν με διφθέρα θέλεις,
 (Οὐ γὰρ ἂν εἰς ἅπαντας ἀρκέσαις μόνος,)
 Τὸ γοῦν μέσον τίμημα τῆς ὅλης πρόες.
 Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τόν τε⁴ καθόλου τρόπον,
 Καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων σχέσιν,
 25 Ἐκκλησίας ἔρεισμα, δογμάτων βάσις,
 Παιδεύμα κοινὸν, κῆπε⁵ χαρίτων βρύων,
 Τῶν ἀρετῶν ὄχημα, τοῦ ζήλου εἶδος,
 Μᾶλλον δὲ παντὸς ἀφθονε πτωχοτρόφε.

LXXXVII. Ἐπιτάφιοι⁶.

Ἀδῶν ἀπαθὲς ἐκ χοῦς τὸ σαρκίον,

¹ Infra cxxvi, 7.³ Cf. supra xliii, 27.² German. Cpolit. cod. Coisl. 278,⁴ Cod. τόνδε pro τόν τε.

fol. 201 r° : Εἴτα τῆς μὲν τῶν μελῶν

βλάβος δεῖ κατολιγῶρεῖν, τῆς δὲ τῶν

⁵ Infra cxxviii, 10 : Κῆπε τῶν χαρισ-

μάτων.

χρημάτων ἀφαιρέσεως ὑπεραλγείν.

⁶ Cod. M. fol. 24.

Ἐμπαθὲς ἀπέδωκα τῇ γῇ τὸ χρέος·
Πολλῷ δὲ τοῦ πρὶν ὑλκιώτερον πάλιν
Ἐξω τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς δανεισάσης.

LXXXVIII. Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν καθεύδοντα¹.

Ἄνθρωπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις,
Ἀφυπνίσας βάδιζε τὸν πρόσω βίον·
* Ἴνα δὲ καὶ δύναμιν ἀρκοῦσαν λάβῃς,
Τὴν πνευματικὴν ὡς ὄρῃς βρῶσιν φάγε.

LXXXIX. Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος².

Κόραξ μοναχέ, δεῦρο καὶ σκόπει τάδε,
Καὶ πάντας ἀπλῶς εἰ δυνατὸν τοὺς ξένους
Ἐν παντὶ καὶ βρώματι καὶ χρόνῳ τρέφε,
Μή τις ἐν αὐτοῖς εὐρεθῇ καὶ Θεοσίτης.

XC. Εἰς τὸν προφήτην Μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα³.

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσῆς λύων,
Μυσηρίων ἄρρητος αὐτόπλης γίνου,
Καὶ τῆς ἀρᾶς, ἄνθρωπε, τῶν βάτων μέσον
Πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως⁴ δέχου.

XCI. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέσπρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ⁵.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον οὐκ ἔχει βλέπειν·
Συσιέλλεται γὰρ, σὺ δὲ μηδὲ τοῦ πέλας,
Ἔως ἂν, ὃ βέλτιστε⁶, καὶ πλάκας λάβῃς,
Καὶ Μωσαϊκῶς⁷ ἐξαμείψῃς τὰς φύσεις.

¹ Cod. M. fol. 74.

² Cod. M. fol. 74.

³ Cod. M. fol. 74.

⁴ Infra cccix, 4.

⁵ Cod. M. fol. 74.

⁶ Cod. ὁ βέλτιστε.

⁷ Hoc adverbium non indicat The-
saurus Perisicensis.

XCII. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

- * Ἐδεῖ τὸ πᾶν, κράτιστε, Ῥωμαίων γένος,
 Ὅσον μερισθὲν πολλαχοῦ κατεσπάρη,
 Κοινῇ συνελθὼν εὐλογεῖν σου τὴν φύσιν,
 Καὶ μυρίους ἄνωθεν αἰτεῖσθαι χρόνους,
 5 Ἐφ' οἷς τὸ σεπτόν ἐκτενεῖς μᾶλλον κράτος,
 Ἡ τοὺς ἐκάσῃ τῶν φυλῶν ὀρισμένους
- * Εἰς τὸν σὸν εἰ δύναίτο συλλέγειν βίον·
 Εἰ μὲν γὰρ ὡς ἄνθρωπος ἡνύχρεις μόνον,
 Ἦν ἂν τις ἐν σοὶ καὶ τροπῆς ὑποψία·
- 10 Τὴν σύνθεσιν γὰρ ἡ διάσῃσις λύει,
 Καὶ τῆς ὕλης ἑλεγχος ὁ χρόνος ῥέων·
 Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τὴν κινουμένην¹ φύσιν,
 Πῶς οὐ θεμιτὸν, πῶς δὲ μὴ πάνυ πρέπον
 Ἐσίῳτά σε ζῆν εἰς τὸν ἄσῃατον βίον,
- 15 Καὶ τὴν ὕλην ἄρρευσίον ἐν σοὶ τυγχάνειν,
 Ὡς ἂν μένης ἀτρεπίος ἡδῶν τῷ χρόνῳ,
 Καὶ πρὸς τὰ τοῦ σώματος ἀντέχης πάθῃ,
 Κοινῆς ὀφειλῆς ἐκφυγῶν προθεσμίαν;
 Τὰ γὰρ κατὰ σε πάντα φαυλίζει κρότον,
- 20 Κἂν ὡς ποταμὸς ἀπὸ τῆς τέχνης ῥέῃ,
 Κἂν πῦρ ἐπ' αὐτοῖς ὀσίσουσιν τύχη πνέων,
 Οἶον θέμις, φρόνησις, ἀγνεία, σθένος,
 Ὅψις, λαλιά, βῆμα, καθέδρα, σῖσις,
 Ἀναδρομὴ σώματος, δξύτης, κρίσις,
- 25 Εὐωχία ξύμμετρος, ἐν ζυγοῖς πόσις,
 Ἴπνος δοκῶν δῆπουθεν, ἀγῶνες, λόγοι,
 Νόμοι, πόλεις, χρήματα καὶ σῖρατεύματα,

¹ Cod. νικουμένην.

- Δι' ὧν ἀτεχνῶς εὐπραγεῖ σου τὸ κράτος,
 Ὡς πνεῦμα καὶ φῶς εἰς τὸ πᾶν τόδε τρέχον.
 30 Ἀλλὰ σὺ μὲν, κράτιστε, δεικνὺς τὴν φύσιν
 * ἤλγεις πρὸ μικροῦ μὴ κριθῆς καὶ τι πλέον·
 Μείζων γὰρ ἐνσκήψασα τοῖς ἔνδον ζέσις
 Ἀνώμαλον τὴν ἔξιν εἰργάσατό σοι·
 Κυκώμενον δὲ πᾶν τὸ Ῥωμαίων γένος
 35 Ὡς ἀπὸ συνθήματος¹ ἐκραδαίνετο·
 Τῆς γὰρ κεφαλῆς ἐκτιναχθέν τὸ Θλίβον
 Ἐκασίον ἀπλῶς τῶν μερῶν ἐπυρπόλει·
 Καὶ τῆς ἐορτῆς ἡ κρατίστη Φαιδρότης
 Σκυθρωπότητος εἶχε κοινῆς ἐμφάσεις.
 40 Ἐγὼ δὲ τὸ ζῆν τοῦ Θανεῖν χειρὸν κρίνων,
 Ἡγανίων, ἥσχαλλον, ἐξετηκόμην,
 Ἔως τὸ σὺν πρόσωπον ἰδὼν ἀσμένως
 Εἰς τοὺς παρόντας ἦλθον εὐτόλμως λόγους.
 Πρὶν οὖν παρελθεῖν καὶ ῥυῆναι τὴν κτίσιν,
 45 Καὶ συμπαρελθεῖν τὸ βροτῶν ἅπαν γένος,
 Παντὸς² πάθους ἀγευστός ὀχλοῦντος μένοισ,
 Καὶ μηδὲ σὴν δῆπουθεν ἐκτρίψαι τρίχα
 Τὸ φθάρτικόν, κράτιστε, τοῦ χρόνου θράσος·
 Σοῦ γὰρ ἄνευ ζῆν οὐδαμῶς ἂν τις θέλοι,
 50 Τύχης τοσοῦτο καὶ φρενῶν χύμα βλέπων.

XCIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Θεοσίεφες³ κράτιστε καὶ πρὸ τοῦ σιέφους,
 Γράφοντι μὴ γράφοντι συγγίνωσκέ μοι·

¹ De animal. 640. De formula ἀπὸ
 συνθήματος conf. Thesaur. s. h. v. col.
 3911 C.

² Idem versus infra xcv, 192.

³ Conf. German. Cpol. cod. Coisl.
 278, fol. 220 v°.

Τοῖς γὰρ ἁμαρτήμασι τῶν ὑπηκόων
Ἡ σὴ φυσικῶς ἀντίκειται χρησίουτης·

- * 5 Οὐ πείθομαι ζῆν, εἰ γε μὴ πυνόμι σε,
Τὸν εὐγενῆ σωτήρα τῆς οἰκουμένης,
Οὐδ' εὐχομαι πνεῖν, εἰ γε μὴ βλέπομι σε,
Τὸν ζωτικὸν ζωσιῆρα¹ τῆς κραταρχίας·
Ἄν² λειποθυμῶ, σὺ δ' ἀναλάμβανέ με,
10 Καὶ γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον ὡς ῥόδον βρύνει.
Αἱ καρδιαλγῶ· ποῦ Γαληνὸς ἐνθάδε,
Χριστοῦ μιμητὰ τοῦ περὶ πάντας πάθου;
Διψῶ, βασιλεῦ, καὶ περικέχηνά σε,
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν αἰτῶ σου δρόσον·
15 Ἦλιε τῆς γῆς, θάλπε καὶ φώτιζε με
Καὶ τοῦ κρύους ἐξέλκε τῆς Βυζαντίδος,
Γραφῆς ἐρυθρᾶς ἀρραγῇ τείνας βρόχον.
Τοῖς μὲν γὰρ εὖ πράττουσιν ἡ πόλις πόλις·
Ἐμοὶ δ' Ἐριννύς· ῥῦσά³, μὴ μέλλε πλέον,
20 Σδέσσον τὸ πῦρ, κοίμισον ὀφθεῖς τὴν ζάλην,
Λύσον τὸ βαθὺ τῆς ἐμῆς τύχης νέφος⁴,
Ἡ βασιλικὴ πανταχοῦ γῆς αἰθρία⁵,
Γλῶτταν δὲ σιγήσασαν ἐξ ἀθυμίας
Μεθαρμόσας τράνωσον εἰς νέους κρότους.
25 Εἰ γὰρ πρὸς ἐχθροῦς εὐτρεπίλῃ δυσμάχους,
Καὶ γῆν ἐπελθεῖν ἀξιοῖς ἀλλοτρίαν,
Βασιλέων Ἡρακλες αἰθεροδρόμε,
Δεῖ τάχα καμὲ παρομαρτοῦντα βλέπειν,

¹ Cod. Par. cxlix, 239: Τὸν φοινικοῦν ζωσιῆρα τῆς εὐανδρίας. Conf. *De animal.* 1021.

² Fort. αἱ λειποθυμῶ ut mox αἱ καρδιαλγῶ. Cf. etiam xcν, 160.

³ Eustath. *Opusc.* p. 157, 88: Ὁ Θεὸς ῥῦσά.

⁴ Cf. supra lxxv, 15.

⁵ Cod. Par. lxi, 4: Καὶ βασιλικῆς ἐμφορηθεῖς αἰθρίας.

- Ἐπεὶ σε λαμπρῶς ἀντιτάξω τῷ χρόνῳ
 * 30 Καλαμίνῳ δόρακι ¹ βαλὼν τὸν φθόνον.

XCIV. Τῇ Θεομήτορι.

- Τέκνῳ τελευτήσαντι μητρὸς ἀθλίας,
 Εὐσπλαγχνε, σεμνῇ, λύσειν αἰτοῦ πλαιομάτων.
 Σὺ γὰρ μόνη σώζουσα κοινῇ τὴν φύσιν
 Ἀμαρτίας ἄγευστον ἐκτίσω τόκον.
 5 Ὅν ζῶντα, σεμνῇ, σοὶ παρεσχόμην, κόρη,
 Τοῦτον κομίζω καὶ τελευτήσαντά σοι.
 Ἐτοίμασον γοῦν τὴν Ἑδὲμ τῷ φιλτάτῳ
 Πρὸ τῆς γαμικῆς ἀρπαγέντι πασιδάδος ².

XCV. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

- Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος,
 Οὐ τὸ προτεχθέν καὶ τελευτήσαν μόνον,
 Ἀλλ' ὃ βλέπει, κράτιστε, καὶ ζῶν ὁ χρόνος,
 Ὡς μηδὲ τοὺς νῦν μηδὲ τοὺς πάλαι πρότους,
 5 Ὅσους τὸ πᾶν ἐξεῦρε τῆς τέχνης κράτος,
 Εἶναι δυνατοὺς καὶ τὸ σὸν μέλπειν κράτος.
 Εἰ μὲν γὰρ εἰς φρόνησιν ἀκμάζοντί σοι
 Καὶ σωφροσύνη μὴ προσῇ, μηδ' ἀνδρία,
 Μηδὲ σίλγος ³ Θέμιδος εἰς τὰ πρακτέα,
 * 10 Τάχα τις ἂν ὕμνος σε θαρσῶν ἐκρῶτει.
 Ἐπεὶ δὲ σαιτῷ πάντα συγκλείσας ἔχεις,
 Ὅγκον δὲ τῶνδ' ἑκάστον οὐ φαῦλον φέρει,
 Πῶς οὐκ ἂν οἱ γράφοντες αἰσχύνοιντό σε,

¹ Leg. sive δόρατι (Hom. Il. Φ, 113: Ἐκ δέ με πασιδῶν Νύμφῃ καὶ θαλάμῳ βαλὼν), sive δόρακι. μὴν ἤρπασ' ἄφρων Ἰδίας.

² Anon. in Append. Anth. Pal. 229: ³ Fort. σίλγος?

- Τὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ρητορικῆς βελτίῳ;
 15 Πλὴν ἡ σιωπὴ συσκιάζει τὸν πόθον,
 Κρότος δὲ πᾶς ἐνδειξὴν εὐνοίας ἔχει.
 Εἰσπράττεται δ' οὖν καὶ τὰ λεπτὰ πολλακίς
 Ὁ τὸν βαρυτάλαντον¹ ἀθροίζων φόρον.
 Μέχρι μὲν οὖν ἡμελγες ἐκ σιέρων γάλα,
 20 Καὶ τὴν τύχην ἐκρυπτες ἐν τοῖς σπαργάνοις,
 Ὡ καὶ λεόντων σκύμνε, καὶ σκύμωνων λέον,
 Τὴν τοῦ κράτους ὑπαρξιν ἐσκιαγράφεις
 Ἐκ τῶν ἀμυδρῶν τοῦ προσώπου συμβόλων.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ παῖς τὸ χρυσοῦν ὥφθη βρέφος,
 25 Τὰς ἐμφύτους χάριτας ἐτράνους ἔτι,
 Καὶ ταῖς ἐρυγαῖς τῆς μεγαλοφυίας²
 Τῶν παιδαγωγῶν τὸν φορυτὸν³ ἐπλόεις.
 Ἐπειτα δὲ προῦκαπτες εἰς μείζω χρόνον,
 Ὡς πτόρθος ἡδὺς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
 30 Καὶ τῷ μὲν αὐτάνακτι πατρὶ συμπνέων
 Ἐπραττες ἃ χρῆν καὶ συναντελαμβάνου.
 Τῶν γὰρ φυσικῶν οὐκ ἀπεσκίρτας νόμων,
 Ἀλλὰ σὺ μὲν ξύμπαντος ἐκράτεις γένους,
 * Σοῦ δ' ἤρχεν αὐτὸς, μὴ νοθευθῇ τὸ πρῶτος,
 35 Μηδ' ἐκκυλισθῇ τῆς κορυφῆς τὸ σιέφος,

¹ German. Cyprian. cod. Coisl. 278, fol. 164 v°: Οὐ γὰρ ἡμεῖς χρῆζομεν τοῦτου βαρυτάλαντοι ὄντες καὶ πολυχρήματοι. Id. fol. 199 r°: Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο γέγονεν ἀπὸ βαρυτάλαντος μόλιδος ἐπαιωρηθεὶς τοῦ αὐχένος καὶ κατασπᾶσας τοῦτον εἰς γῆν. Id. fol. 201 r°: Ὡστε καὶ εἰς ἐτέρων χεῖρας ἀποβλέπειν τὰς βαρυτάλαντους. Id. codex

Par. 1186, fol. 119 v°: Διατὶ βαρυκάρδιοι βαρυτάλαντοὶ ἀργυρίοις αὐτὴν ἐπιβρίθοντες.

² Infra cx, 10: Φρόνησιν καὶ μεγαλοφυίαν. Et cxiii, 27: Βαβαὶ τοῦ παρὰ τῆς μεγαλοφυίας. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 215 v°: Τῆς σῆς μεγαλοφυίας καὶ θεοστέλειας.

³ Cod. φορητόν.

- Ὁ Χρισίδες ἐσφαίρωσε καὶ προὔτεινέ σοι.
 Καὶ μὴν ὅτε ζάλη τις ἡμᾶς ἐθρόβει,
 Τῆς ἐκ νότου λαίλαπος ἀντιπνευσάσης,
 Ἐδειξας ὡς δεῖ τῶν δεδογμένων χάριν
 40 Θεὸν προτιμᾶν καὶ τύχης καὶ φύσεως.
 Γυμναστικῆς δὲ τῷ βίῳ προκειμένης,
 Ἐπεὶ βάσανός ἐστιν ἀλκῆς τοῖς νέοις,
 Ὡς ἂν τὸν ἀτμὸν τῶν χυμῶν καθειργμένον
 Ἡ τῶν πόρων χαύνωσις ἐξάγῃ ρύδην,
 45 Καὶ τοῦ καταφράττοντος ὀργῶντος χρόνου
 Πρὸς τὰς μάχας εὐτεχνος ἢ φύσις μένοι,
 Ἴππον μὲν ἐρρύθμιζες¹ ἐκ τῶν ισχύων,
 Τὸ σφίγμα χαυνῶν καὶ τὸ μὴ σφίγγων πάλιν,
 Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνων.
 50 Εἶχες δὲ τοῖς ἄλμασι τὰς κνήμας βάσεις,
 Μὴ παρενεχθῇ τῆς φορᾶς ἡ γοργότης.
 Ἄγχων δὲ πᾶν σκίρτημα κατεῖργες πρῶτως,
 Καὶ τοὺς ρυτῆρας ἦγες ἀπ' αἰσίου δρόμου.
 Σφαῖραν δὲ παρήμειβες ὀξυχειρίᾳ²,
 55 Καὶ μῆτε ῥίπτειν μῆτε κατέχειν θέλων,
 Τοῖς ἐκτιναγμοῖς³ τὴν σίροφην παρεκράτεις.
 Ἡ σφαῖρά σοι δὲ τὰς ῥοπὰς ἐκαρτέρει,
 * Καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς τῆς ἀεικνησιᾶς⁴
 Ἐκλεπτεν εἰς πλόκανον⁵ ἢ χεῖρ τὰς βάσεις,
 60 Κἂν τοῖς ἀναπαύμασι τῶν κάτω δρόμων,
 Κἂν τοῖς ῥιπισμοῖς τῶν παρευθὺς ἀνόδων,

¹ Cod. ἐρρύθμιζες.³ Cf. cod. Par. LI, 8.² Cod. Esc. cxxiii, 80 : Γυμναστικῇ⁴ Anon. cod. Par. 39, fol. 92 r° :

ὀξυχειρίᾳ. De his omnibus exercitati-

Ἡ τῇ πρὸς Θεὸν ἀεικνησίᾳ διενεστή-

nibus cf. Mercurialis De arte gymnast.

σαν. Cf. Philopon. De anima, fol. 17 v°.

lib. II, cap. III et sqq.

⁵ Cf. supra I, 876.

- Κάν ταῖς κρεμασθαῖς ἀρπαγαῖς τῶν ἐξόδων
 Μὴ παρασυρῇ καὶ κατὰ γῆς ὁ δρόμος,
 Ἦν ἀντίχειρ ὁ κύκλος ἐνδεῶς ἔχων·
 65 Εἴλας δὲ νευρὰν τοξικῆς εὐρωσίᾱς,
 Τὸ καθάπαξ ἄφυκτον ἐντείνων βέλος,
 Καὶ κατὰ Θηρῶν καὶ πετεινῶν ἡυσίόχεις,
 Ὡς ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμοῦ γῆς τοξότης·
 Τὴν μὲν γὰρ εὐάνυμον ἐσληριγμένην,
 70 Τὴν δ' αὖ γε λοιπὴν εἰς τὸ συνέλκειν φέρων,
 Καὶ μέχρ' ἄκμῃς εὐσθενῇ δρῶν τὴν τάσιν,
 Τὸ λαμπρὸν ἠκόντιζες εὐσκόπως βέλος·
 Οὐδ' τὸ πτερὸν φρικῶδες εὐθὺς ἐκτύπει
 Τὸν ἀέρα πλήττοντος ἐκτόπῳ ῥύμῃ.
 75 Πάλῃ δὲ καιρὸς οὐ προσεσπούδασθ' οἱ·
 Ποῖος γὰρ ἂν ἦν εἰς τοσοῦτον αὐθάδης,
 Ὅσον βασιλεῖ συμβαλεῖν παγκοσμίῳ,
 Καὶ πῦρ ἐνεγκεῖν ὑπὸ γυμνῷ σαρκίῳ,
 Μᾶλλον δὲ σαρκὸς οὐρανοδρόμου θίγειν,
 80 Εἰ μὴ Θανατῶν πρὸς τὸ πᾶν ἐδυσφύρει;
 Καὶ μὴν ὅσῃν τέτευχεν εὐαρμοσίᾱν
 Τοῖς καθόλου σφίγμασιν ἢ πλάσῃς φύσις,
 * Ὡς εὐδοκιμεῖν καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε,
 Τὴν σὴν, βασιλεῦ, παντοδαπὴν ἀνδρίαν¹.
 85 Ἐδειξε σαφῶς ἢ περὶ τᾶλλα σχέσις,
 Ἔως ἀπ' αὐτῶν μέμψις οὐκ ἦν τῷ χρόνῳ·
 Τὸ γὰρ φέρειν θώρακα καὶ δόρυ σίλγειν
 Ἐν τῇ κατὰ πρόσωπον ἱππηλασίᾳ
 Ῥᾶσιον παρὰ σοὶ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας·
 90 Ἐκλας δὲ πᾶν ἐνικμον ἢ κραῦρον ξύλον,

¹ Cod. ἀνδρείαν.

- Ὡς κάρφος οὐδεις οὐδὲ καλὰμην Θέρους ·
 Ἀφ' οὗ δ' ὁ πατήρ τὸν βαρὺν χοῦν ἐξέδου
 Τῶν βασιλικῶν ἀπανασίας¹ φροντίδων,
 Σὺ τοῦ κράτους ἀγρυπνος εὐρέθης φύλαξ ·
 95 Καὶ πρῶτα μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐκκλησίας
 Εἰς τὴν ἀκατάσεισιν ἐδράσας βάσιν,
 Καὶ πᾶσαν αὐτῇ συμβαλὼν ἀποσπάδα,
 Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ δοὺς τοῦ κράτους,
 Εἶτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς τύχης,
 100 Καὶ τῶν μὲν ἐθνῶν τὰς παρατάξεις λύεις,
 Στρατευμάτων ἀπειρον ἰσχὺν συλλέγων ·
 Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων,
 Οὗς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς τότε χρόνος,
 Τῷ δὲ κράτει σχολίσμα τὰς πράξεις δίδως
 105 Αἶς βαρβάρων ἤρηκας ἀρχισατράπας²,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν,
 * Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσίδος
 Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων,
 Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν ·
 110 Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;
 Ἢ τίς ὅλως ἠπειρος ἐκπέφευγέ σε;
 Καὶ μαρτυρεῖ Θάλασσα καὶ γῆ τὰς νίκας,
 Ὅσας βραχὺς ἔσλησε τῷ³ κράτει χρόνος ·
 Ὡς πῦρ γὰρ εὐθὺς ἐκ νεφῶν διηρμένον,
 115 Ἐφαίδρυνας μὲν τὴν φυὴν τῶν ἐμφρόνων,
 Εὐεργεσιῶν δαψιλῇ φῶτα βλύσας ·

¹ Cod. Esc. ccxix, 11 : Καὶ τῆς χοῖ-
 κῆς ἀπανασίαντα στέγης.

² Xanthop. Synagor. cod. Par. 1585,
 fol. 14 r° : Ὁ γοῦν ἀρχισατράπης Σάρ-

βαρος τὴν ἐν ληϊσμένοιο ἀπασαν, ἐφθα-
 σεν ἄχρι καὶ τῆς Χρυσόπολεως, ἢ νῦν
 Σκουτάριον καλεῖται.

³ Pro τῷ fort. σῷ.

- Ἐξίμασας δὲ τὴν σπορὰν τῶν ἀφρόνων,
 Ὄργῃς ἐπ' αὐτοὺς δραστικῇς πνεύσας φλόγα.
 Εἶχες δὲ κέντρον τῇ ψυχῇ πεπηγμένον,
 120 Αὐτοκράτορ μέγιστε, τὸν θεῖον φόβον,
 Εὐκυκλον ἰσίων τὴν σίροφην τῶν πραγμάτων.
 Ἐπεὶ δ' ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἦρθη κλύδων¹,
 Καὶ θυμὸς ἐκλόνησε τὴν γῆν ὑψόθεν,
 Καὶ συντριβῆς χάλαζα² κοινῇς ἐρράγη,
 125 Καὶ πῦρ καθ' ἡμῶν ἐξετινάχθη βρέμον,
 Ἐκοίμισας μὲν τὴν κατασχοῦσαν ζάλην,
 Καὶ τὸ σκάφος σέσωκας ἐν χρῶ³ κινδύνου.
 Ἐξήγαγες δὲ τὸν θορυβοῦντα κλόνον,
 Στεφρᾶν τετευχῶς τῷ⁴ θεῷ τὴν ἐλπίδα.
 130 Τῆς δὲ τρίτης⁵ ἔσλησας ὀργῇς τὴν ρύμην,
 * Ἀποκρύφοις δάκρυσι τὴν φλόγα σέβσας.
 Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ἀντὶ πάντων εἰς μένων
 Τὸν δεσπότην ἐπειθες οἰκτεῖρειν πάλιν,
 Ποῦ κόσμος ἂν ἦν; ποῦ δὲ Ῥωμαίων γένη;
 135 Ποῦ δὲ σίρατηγοί; ποῦ δὲ τὸ κράτος τόδε;
 Νυνὶ δὲ σὴν δῆπουθεν ὁ χρίσας χάριν
 Τείνων τὸ τόξον ἐκλύει τὸ σύντονον,
 Κὰν τῷ παραχθῆναί σε τὸν δοῦλον μόνον
 Ἐκεῖνον ἀφείς τοὺς ἐν ὀργῇ κινδύνους⁶
 140 Εὐσπλαγχνίας δίδωσι μισθοὺς ἐμφύτου.
 Τὸν κοινὸν οὖν φύλακα τίς μέλψει κρότος,
 Μᾶλλον δὲ τὸν σωτῆρα τοῦ παντὸς γένους;

¹ Supra XLIII, 7: Ὃταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἦρθη κλύδων. Cod. Par. XL, 80: Κοιμίζεται γὰρ συμφορῶν μέγας κλύδων.

² Cf. supra I, 554.

³ Cf. cod. Par. XVIII, 134.

⁴ Fort. ἐν pro τῷ.

⁵ Dicere videtur respectu τρικυμίας in mari procelloso.

⁶ Cum ἀφείς exspectes τῶν κινδύνων. Fort. τοῦ σὺν ὀργῇ κινδύνου.

- (Ἐδάσλασας γὰρ τὰς ἐπελθούσας¹ νόσους
 Ἐκὼν ὑποσχὼν ὁ πρᾶϋς τὸν αὐχένα·)
- 145 Πῶς ἂν λόγων δύναιτο σεμνύνειν κράτος;
 Ὁ γοῦν ἐπαινῶν τὴν Σολομῶντος φύσιν
 Σὲ μᾶλλον αὐτοῦ μὴ φθονῶν θαυμαζέτω·
 Σὺ γὰρ, βασιλεῦ, καὶ Σολομῶντος πλέον,
 Ὡς καὶ βασιλεῖς, οὐ βασιλίδας μόνον,
- 150 Εὐγλωτίας² πόρρωθεν ἐλκύσας βρόχοις·
 Καὶ πᾶν δέ σου τέθηπε τὴν φύσιν γένος,
 Ὡς ἀέρος κίνησιν, ὡς φωτὸς χύσιν,
 Ὡς ἡλίου δύναμιν, ὡς πῦρ, ὡς ὕδωρ·
 Φρονήσεως γὰρ ἀσφαλεῖ δόξη βρύεις,
- * 155 Καὶ καρδίας χύματι κοσμεῖς τὸ κράτος.
 Κἂν οὐδὲ ταῦτ' ἦν ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
 Ἀλλὰ τό γε πρόσωπον ἀπόχρη βλέπειν·
 Ποῖον γὰρ ἂν ἔτερψε λειμῶνος ῥόδον
 Ἡ λωτὸς ἢ νέκταρος ὡς τοῦτο δρόσος;
- 160 Αἴ λειποθυμῶ³, καὶ σὺν ἐκπλήξει βλέπω
 Τοσοῦτον ἔργον βασιλικῆς φύσεως·
 Οὐ δύναμαι γὰρ οὐδ' ὀπωσοῦν τι κρίνειν,
 Ἀλλὰ παρευθὺς καρδιώτῳ καὶ τρέμω·
 Καὶ τὰς κόρας ἄρρητος ἀμβλύνει γνώφος,
- 165 Ὡς ἡλίου βάσανος ἐν μεσημβρίᾳ.
 Ὅταν δέ σου, κράτιστε, τὰς χεῖρας βλέπω,
 Καὶ τάσδε φειδοῖ⁴ καὶ μετ' αἰδοῦς καὶ φρίκης
 Ἐπηλυγασθεῖς εἰς τὸ τοῦ δήμου κνέφας,
 Τοὺς μὲν χορηγοὺς τῶν ἀγαθῶν δακτύλους
- 170 Κοσμοτρόφου γάλακτος ἐκβλύσεις κρίνω,

¹ Cod. ἐπεχθούσας.³ Cf. supra xciii, 9.² Cf. cod. Vat. xi, 5.⁴ Forl. φιλῶ.

- Τὸ δ' ἄλλο πᾶν κρύψαλλον εἰς ξένην ζέσιν,
 Ἐπεὶ τὸ λευκὸν πορφυροῦσιν αἱ φλέβες,
 Καὶ φωτοειδῆ τινα κερνώσι χρόαν.
 Ὡς πῶς, βασιλεῦ, καὶ τὸ τῶν λόγων σθένος
 175 Αἱ προσχύσεις κρύπτουσι τῶν χαρισμάτων!
 Τοὺς γὰρ βασιλεύσαντας ἐκ πλείστου χρόνου,
 Καὶ τὴν τύχην δείξαντας ἐκ τῶν πρακτέων,
 Ἡ σὴ φύσις τίθησι πιθήκους μίμους,
 * Λέον πρὸς αὐτοὺς, εἰ παραβάλλοιντό σοι
 180 Κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τοῖς κρότοις νόμον.
 Ἄλλ', ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς γλώττης χάρις,
 Μᾶλλον δὲ φῶς ἄδυτον ἐν τῇ καρδίᾳ,
 Κἂν τῷ χρόνῳ ξύμπαντας ἀνθρώπους νίκα,
 Καὶ χρῶ σεαυτῷ κατὰ τῆς φαύλης τύχης,
 185 Ὑφ' ἧς ἀπαχθεὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω.
 Καὶ ζῆθι λαμπρῶς εἰς τὰ σεμνὰ τῆς τύχης.
 Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ τοῦ τὸ πᾶν ζῆν αἰτία.
 Ναὶ μηδενὶ γένοιτο τῶν ὑπὸ χρόνον
 Βιοῦν ἄτερ σου τῆς ψυχῆς τῶν πραγμάτων.
 190 Ἔως δ' ἂν ἡ σύμπασα τυγχάνοι κτίσις
 Τῷ τοῦ βίου σχήματι συντεθειμένη,
 Παντὸς¹ πάθους ἄγευστος ὀχλοῦντος μένοις,
 Κἂν πάντα ρυῇ τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει,
 Τῆς παραγωγῆς ταῖς γοναῖς πεπαυμένης,
 195 Σοῦ δὴ μόνου, κράτιστε, μὴ θίγοι φθίσις.
 Ἐγὼ δέ σοι προὔθηκα τοὺς δεῦρο κρότους,
 Φράσαι μὲν ἰσχύσαντας οὐδέν τι πρέπον,
 Γνώρισμα δ' οὖν ἔχοντας εὐνοίας μέγα.

¹ Idem versus supra xcii, 46.

Ὁ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς εἶπον εὐθὺς τῶν λόγων,
 200 Οὐδέτι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

XCVI. Πρὸς τινα Πόθον¹ λεγόμενον.

Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης

* Καὶ πασιδάδες καὶ δεῖπνα καὶ πανηγύρεις.

Εἰς γὰρ ἔφηβόν τινα τῶν δεῦρο ξένων

Γραῦς ἦλθε νυκτὸς, Ἀφροδίτη μὴ φθόνει,

5 Καὶ τοῖς νόθοις κρύψασα τὴν σχέσιν γάμοις

Νῦν φανεροὶ τὸ δράμα καὶ ζητεῖ γάμους,

Οὗς οἱ νόμοι κρίνουσιν ἀσφαλεστέρους·

Ἐγὼ μὲν οὖν πῆγνυμι τῷ τούτων βίῳ

Νυμφῶνα καινὸν εὐγενεῖς δρῶν τοὺς τόκους·

10 Ὅψον δὲ τοῖς ἔρωσι τοῖς ἀποκρύφοις,

Ὅς ἂν μένοι γνῶρισμα λοιπὸν τῷ χρόνῳ,

Αἰνιγματωδῶς² τράγον αὐτὸς εἰσφέρω,

Καὶ ποικίλοις κέρασι κλεψιγαμίας³

Ἰσλήμι τὸν θαλαμον ἀμφοῖν τὸν μέγαν,

15 Σὺ δ' εὐθὺς αὐτόκλητος ἐνθάδε τρέχων

Ἄρπαξε μισθοὺς ὁ χρυσοῦς ὄντως Πόθος,

Καὶ τοὺς φίλους δείπνιζε καὶ νυμφοσύλῃ,

Κρίδν παρασχών δὲ πρὸ τῶν λέκτρων θύσω·

¹ «Hoc ipsum Πόθου cognomen Joanni quoque Pediasimo, sive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *De muliere mala et bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quum eodem sæculo xiv floruerit, quo Manuel Phile, eundem illum sub hoc nomine intelligi quid prohibet?» Band.

² Theod. Stud. *Epist.* p. 93 D : Τοῦ τε δφρεως ἀπεμφαίνοντος τῇ θηριομορ-

φῆ, ὅς ἐς τύπον Χριστοῦ αἰνιγματωδῶς παρελήφθη. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 122 v° : Ὁ γὰρ καὶ εἶδον αἰνιγματωδῶς εἶδον καὶ ὡς ἐν ἐσόπῳ.

³ Cf. supra lvi, 1. Philo Carpath. *In Cantic. cant.* p. 10 : Κλεψιγάμοις εὐναῖς. Vocibus κλεψιλογέω et κλεψιλόγος ditari possunt lexica : hanc invenies, p. 92 edit. nostræ φιλοσοφουμένων, illam p. 255.

Μᾶλλον δὲ καλλώπιζε τὴν συναυλίαν¹,
 20 Κοινούς φέρων, ὃ φασι, τοῖς γάμοις ἄλας².

XCVII. Ἐπιτάφιοι³.

Ἄλλ' οὐδὲ Παχώμιος⁴, ὃ γῆ καὶ χρόνε,
 Παχώμιος τὸ Θαῦμα τῶν Δωριέων,
 Τὸ κοινὸν ἐκπέφευγε τῇ φύσει χρέος·
 Εἰσπράττεται γὰρ καὶ τὸ ληφθὲν ἐκτίνει
 * 5 Μετὰ τόκου μάλιστα τῶν πεπραγμένων,
 Ὅς ἀπὸ Θηλῆς τῷ Θεῷ δούς τὸν βίον,
 Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὸν Σατὰν καταισχύνας,
 Μετὰ παρακμὴν τοῦτον οἰκεῖ τὸν λίθον·
 Μᾶλλον δὲ τὸν Θύλακον ἐκδύς ἐνθάδε
 10 Πρὸς οὐρανούς ἐκεῖνος ἀνέπλη, ξένε,
 Καὶ παρὰ τοῦ βλέποντος εἰς τὰς καρδίας
 Τὴν τῶν ψόνων εἴληφεν ἀντιμισθίαν⁵.
 Σὺ δὲ βλέπων Θαύμαζε τὰς δεῦρο κτίσεις,
 Ἄς αὐτὸς ὠργάνωσεν ἐκ γῆς πυθμένων
 15 Τῷ δημιουργήσαντι κοινῇ τὴν κτίσιν,
 Ἄλλὰ παρὲς ἅπαντα παπαὶ τῷ χρόνῳ
 Καὶ τῆς τιμῆς τὸν ὄγκον ὡς οὐδὲν πλέον
 (Ἦν γὰρ περιῶν πρωτοσύγκελλος⁶ μέγας)
 Ἀπῆλθε γυμνὸς τῆς ὑποσπώσης⁷ ὕλης·
 20 Δοκεῖ δε σιγῶν ἡσυχῇ λέγειν τάδε·
 Ὅσῃς ἂν ᾗς, ἀνθρωπε, τὸν τάφον σκόπτει,

¹ Cod. Esc. cxxx, 26 : ἢ τῶν μονα-
 χῶν τῶν ἐμῶν συναυλία.

² Cf. *Thesaur.* t. I, col. 1580 B, et
 Schott in Zenob. Prov. 1, 62.

³ Cod. M. fol. 77.

⁴ Vid. supra lxxiv, 1.

⁵ Supra 1, 714 : ὡς ἂν ἔχοι τέρπου-
 σαν ἀντιμισθίαν.

⁶ Cod. πρωτοσύγγελος.

⁷ Infra cxxii, 9 : Τῷ βαρεῖ τῆς ὑπο-
 σπώσης ὕλης. Conf. cod. Par. x, 16, et
De animal. 1818.

Καὶ τοῦ βίου μάθανε τὴν ἀπιστίαν,
 Τὸν Βροντοχίου¹ δεῦρο νεκρὸν με βλέπων·
 Ὃς πᾶν ἀγεννὲς πεπραχὼς Φεῦ τῷ χρόνῳ
 25 Κεῖμαι καλυφθεὶς, φροντιεῖ μου δ' οὖν πάλιν
 Ὁ ζῶν Ιατρὸς τῆς ἀποκρύφου νόσου.

XCVIII. Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοστράτορος τοῦ Γλαβᾶ.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπινόσων², ξένε,
 Ἦν ὡς ἀλεξίκακον ἐνθάδε βλέπεις,
 * Πάλαι μὲν ὑπέθηκεν ὁ πρωτοστράτωρ
 Εὐσπλαγχνίας πένησιν ἐδράσας βάσεις·
 5 Πρωτοστράτωρ ἐκεῖνος, ὃ γῇ καὶ χρόνε,
 Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις·
 Γλαβᾶς ὁ λαμπρὸς τὴν Φυὴν καὶ τὴν τύχην,
 Οὗ τὴν σπάθην ἔφριξε πᾶν δύνουν γένος.
 Ἡ σύζυγος δὲ καὶ τρυγὼν ἡ κοσμία
 10 Κομνηνοφυῆς ἡ Παλαιολογίνα,
 Ἡ χαρίτων γέμουσα παντοίων φύσις,
 Ἡ δραστικὴ φρόνησις, ὁ πρᾶος τρόπος,
 Ἡ συμπαθὲς μάλιστ' αἰ καὶ πτωχοτρόφος,
 Τοῦ συννόμου σιέργουσα καὶ τὰς ἐμφάσεις
 15 Καὶ τοὺς ἀμυδρούς ἐν τελευταίοις λόγους
 Εἰς ἄβρᾶν³ ὠργάνωσεν εὐαρμοσίαν·
 Οὐ γὰρ ἐν εἰσήμεγε τῶν δηναρίων,
 Οὐδ' οἶνον, οὐδ' ἔλαιον, οὐδ' οἶκτον μόνον·
 Ἀλλ' οὐδ' ἐνδὲς δήπουθεν ἀλγοῦντος χάριν,
 20 Οὐδ' εἰς τὸ λοιπὸν ἐλπίσασα τοῦ χρόνου,
 Τὸ παρὸν ἐξέλυσε τῆς εὐσπλαγχνίας,

¹ Βροντόχιος, cognomen Theodori *Isogr.* p. 67. — ² Cod. τῶν ἐπὶ νό-
 cujusdam, invenitur ap. Montfauc. *Pa-* σων. — ³ Fort. ἀβράν.

- (Ὁ Φησι Χριστὶς παιδαγωγῶν τὸν βίον,
 Καὶ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον ἡμᾶς ὑτύνων,
 Ὃς τὰς νόσους ἤνεγκε τὰς παγκοσμίους,)
 25 Ὅλον δὲ συνήγαγε μικροῦ τὸν βίον,
 Ἄν ἢ δυνατὸν, εἰς τὸ πᾶν κάμνον γένος,
 * Ἰσῆσι λοιπὸν τὸ πρυτανεῖον τόδε,
 Πολυτρόπους νείμασα ταῖς χρεῖαις πόρους
 Ὡς ἂν ἀγαθῇ συμπαραμένοι¹ τύχη,
 30 Καὶ τῶν περιτλῶν μὴ σπανίζοι τῷ χρόνῳ.
 Ἐνὶ δρυταὶ δὲ τῇ φιλοξένῳ σίεγῃ
 Ὁ παρθενικὸς τοῦ Θεανθρώπου² Θρόνος,
 Ὁν ἀγγέλων, βέλτιστε, κυκλοῦσι τρόπον
 Οἱ μουσικοὶ σωτῆρες οὗς δεῦρο βλέπεις.
 35 Ὁ γὰρ Ιατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ δεσπότης,
 Ὃς καὶ πάθῃ τρύχοντα σωμάτων λύει,
 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς³ ἀνατρέπει,
 Σωτηρίας φάρμακα μιγνύς ἀφθόνου,
 Κἂν τοῖς τύποις πάρεσσι καὶ βλέπει τάδε.
 40 Σκοπεῖν γὰρ εἰκὸς τὸν βραβευτὴν τὸν μέγαν,
 Μὴ ποῦ τις ἢ ῥάθυμος ἢ κλῶψ ἐνθάδε,
 Μηδ' αὐθάδης ἄνθρωπος ἐξ ἀσπλαγχνίας
 Πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ παραλελυμένους.
 Ἄλλως δ' ἂν οὐκ ἄμισθος ἢ πρᾶξις μένοι,
 45 Καὶ τῇ σχέσει πρέπουσα τῶν δειμαμένων.
 Οὕτω φρονεῖν δεῖ καὶ συνιστᾶν τὸν βίον,

¹ Elias Monach. cod. Par. 362, fol.

243 v°: Συμπαραμενέτω τῷ νῷ ἡ εὐχή.

² Epitheton Christi. German. Cpol.

cod. Coisl. 278, fol. 57 v°: Πρὸς τὴν

ὑπὲρ τῶν προσάτων ἀγάπην τοῦ Θεαν-

θρώπου Χριστοῦ. Id. ibid. fol. 201 r°:

Ἐπάγει καὶ ὁ ἐκ Δαβὶδ τὸ κατὰ σάρκα

Θεάνθρωπος. Adjectivum Θεάνθρωπι-

κός, e lexicis exulans, usurpat Joseph.

Rhacendytes, codex Paris. 3031, fol.

166 r°.

³ Cf. supra XLIII, 13.

- Καὶ τῷ Θεῷ τὸ πλεῖστον εἰσφέρειν μέρος·
 Οἱ γὰρ κάτω χαίνοντες ἐξ ἀπλησίᾱς,
 Ἄνω δὲ μὴ βλέποντες ἐξ ἀβουλίας
 50 Παραβόλῳ θνήσκουσι δυσελπισίᾱ.
 Θεὸς μὲν οὖν ἔχει σε τὸν λάτριν πάλιν,
 * Καὶ βασιλεὺς τὸν ἄνδρα, τὸν νοῦν τὸν μέγαν,
 Θραῦκες δὲ τὸν σωτήρα καὶ προμηθέα,
 Αὐτὸς δὲ Φιλῆς τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην.
 55 Τοῦ σώματος γὰρ ἡ κατὰ λόγον πλάσις
 Ἀνατρέχει καθάπερ εὐσταλὴς γίγας
 Εἰς τὴν ἀρίστην κρᾶσιν, ἣν πρὶν ἡτύχει·
 Γένοιτό σοι γοῦν ὀλβιῶσαι τὴν τύχην,
 Καὶ κρείττονα σχεῖν τῆς ὑπαρξάσης πάλιν
 60 Ἐπὶ χρόνον μήκιστον οἷς ἔτι δράσεις,
 Παλίμδιον φῶς, ἄκος ἀλγούσης τύχης,
 Φίλων προμηθεῦ καὶ σφαγεῦ τῶν βασκανῶν¹.

XCIX. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, διαναστῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν
 ἱκετεύοντος.

- * Τοιοῦτος ἡμῖν εὐρεθεῖς, αὐτοκράτορ,
 Οἷος² λογισμοὺς καρδιῶν ἀποκρύφῳ
 Καὶ σκέμμα καὶ βούλευμα πᾶν οὕτω βλέπειν,
 Ὡς ἄλλος οὐδεὶς τὸ προκείμενον τάχα.
 5 Τί μὴ τὸ τοῦ νοῦ δαψιλὲς φῶς ἐκχέας
 Τῶν συκοφαντῶν ἐξελέγχεις τὸν δόλον;
 Τί μὴ τὸ πυκνὸν τῆς ἐμῆς λύπης νέφος³
 Θερμῇ λογισμῶν ἐξελαύνεις αἰθρία⁴;

¹ Versus LXXII numerat Bandini.

6 : Τὸ ψυχρὸν ἐξέκμασε τῆς λύπης νέ-
 φος. Id. LXXII, 6 : Ὁ χειμὼν τῆς λύπης.

² Cod. οἷς.

³ Cod. Esc. ccvi, 6 : Τὸ τῆς λύπης
 ἀδελον ἐκθλίψας νέφος. Cod. Par. lxi,

⁴ Cod. Par. ccviii, 90 : Καὶ δεῖξον
 ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν. Marc. An-

- Τί μὴ τὸν ἀτμὸν τῆς ψυχῆς ἐξιμᾶσας,
 10 Καὶ τὸν παραμεινάντα λεπλύνας γνόφον,
 Τὴν τῶν πονηρῶν ἐκκαλύπτεις αἰσχύνην,
 Ὡς ἐν καθαρᾷ, βασιλεῦ, μεσημβρία;
 Τί μὴ κατ' αὐτῶν ὡς κυνῶν ὀλεθρίων
 Θήρατρον¹ ὀργῆς εὐτρεπίζεις ἐνδίκου;
 * 15 Τί μὴ δὲ θυμοῦ πῦρ² ἐπιβρέχεις φλέγον
 Τῇ νυκτερινῇ τοῦ Σατὰν ὁμαιχμία;
 Τίς γὰρ κατὰ σε τὸν σοφόν, τὸν ἀγχίνουν,
 Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, τὸν πυρίπνουν³, τὸν μέγαν,
 Ὁρᾷ σίλοχασμοῖς τεχνικοῖς καὶ συμβόλοις
 20 Ψυχῆς πονηρᾶς δυσδιάκριτον δόλον,
 Ἡ πῦρ λογικὸν ἐνσαλεύον⁴ ταῖς δίκαις,
 Ποιεῖ σποδιὰν τῶν κακῶν τοὺς ἐργάτας,
 Τὸν ζῆλον αὐτοῖς ἐκτινάσσων ὡς φλόγα;
 Τί νυκτομαχῶν⁵ καὶ σφαδάζων ὁ φθόνος
 25 Σοβεῖ πρὸς ὀργὴν τοὺς ταχεῖς μαμοσκοπούς;
 Τρυφὴ γὰρ ἐστὶ τοῖς κριθεῖσι πρὶν φίλοις
 Ἡ τῶν πονηρῶν κατ' ἐμοῦ γλωσσαλγία.
 Στῆθι Φινεὲς⁶, ἴδε τὴν Θραῦσιν ὄση,
 Καὶ σφάττε γοργῶς τῷ προσήκοντι ξίφει
 30 Τὸ πορνικὸν σύνταγμα τῶν μαιφόνων.
 Οὐ γὰρ φέρω τὴν ὕβριν ἡδίκημένος,

lon. VIII, 28 : Ἀλλ' ἐξεστὶν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ), τὴν ἰδίαν αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν.

¹ Supra LXX, 31 : Κρότων Θήρατρον. Id. De animal. 13 : Θ. εὐνοίας. Ibid. 467 : Ἡδονῆς Θ.

² Supra XXX, 17 : Πῦρ ψυχῆς.

³ Cf. I, 228. De animal. 694 : Δρά-

κων πυρίπνους. Meliten. 172 : Ἡ δράκοντας, ἡ λέοντας, ἡ Θήρας πυριπνούς. Id. 455 : Καὶ πυριπνῶας τὰς πνοὰς πέμπων καὶ φλογιζούσας. Id. 701 : Τῶν πυριπνῶων ζώων.

⁴ Fort. ἐνσαλεύων.

⁵ Cod. Par. LXIV, 12.

⁶ Numer. XXV, 7 et seq.

- Οὐδ' ἔστι μοι ζῆν ἀσφαλῶς ἐν αἰσχύνη ·
 Σίγα¹ Σολομών, βασιλεὺς ἐμὸς κρίνει,
 Καὶ σὺ² δικαστὴς εὐστοχώτατος κρίνει.
 35 Σίγα Σολομών, εἰ δὲ τέθνηκας πάλαι,
 Σοφώτερόν σου πάλιν ἢ κτίσις ἔχει.

C. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ³ εἰς τὴν δέσποιναν.

- Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι ·
 Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς⁴ καὶ τὸ πῦρ τῆς καρδίας
 Δριμὺν λόγων οἴσουσιν εἰκότως βρόμον,
 * Ἐπεὶ τὸ θαρρῆν ὡς διέξοδον δίδως,
 5 Μήπως τὸ λυποῦν ἐγχρονίσαν εἰς βάθος
 Κατασκεδασθῇ τῆς ψυχῆς πρὸς ἀγχόνην.
 Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
 Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυστυχῇ, τεθλιμμένον,
 Δέσποινα Φιλόπρωχε, μὴ παραδράμης ·
 10 Ἐπὼν γὰρ ὀκτῶ δυσπραγεῖν κατεκρίθην,
 Εἰκῇ παρελθὼν ὡς κενὴν τὴν ἐσδόμην⁵,
 Ἡ κάματος⁶ πᾶς καὶ πόνος κουφίζεται.
 Δέσποινά μου, δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι ·
 Βοῶ γὰρ ἀλγῶν ἐκ παθῶν ἀποκρύφων,
 15 Οὐδὲν δὲ καινὸν εἰ τὸ φάρμακον βλέπων ·
 Τὸ τραῦμα γυμνὸν τῆς ψυχῆς μου δεικνύω.

¹ Ad marginem codicis : Ἐνταῦθα Φιλῆς φλυαρεῖ διαβρῆδην.

² Fort. σοῦ — εὐστοχώτερος, quod mutaverit scriba, blasphemare veritus. Vide ultimum versum.

³ Variæ sunt hujus vocis, ἀναφορὰ, acceptiones ac sensus : de qua vide quæ nolat Bandini.

⁴ Cod. Par. cxxii, 20 : Δριμὺς ὁ καπνὸς τῆς ἐμῆς φεῦ καρδίας. Id. cxlix, 83 : Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς τῆς ψυχῆς ἀνατρέχει. Supra i, 488 : Θυμοῦ δὲ καπνὸν τοῖς πονηροῖς ἐγγέει.

⁵ Levitic. xiv, 4 sqq.

⁶ Eurip. Bacch. 66 : Πόνον ἤδὲν κάματόν τ' εὐκάματον.

- Τίς¹ γὰρ Θεωρῶν ἢ σκιὰν δένδρου ξένην,
 Ἢ νᾶμα πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως,
 Ὅταν ἔχοι Φρύγουσαν ἐν Θέρει ζέσιν,
 20 Οὐ τῆς παρ' ἀμφοῖν ἀπολαύει χάριτος;
 Ἢ τίς μαρασμῷ συσπαιεῖς ὑπὸ κρύους
 Οὐ τέρπεται ζῶν εἰς τὸ φῶς τῆς αἰθρίας;
 Ἢ τίς τελευτᾶν κινδυνεύων ἐν ζάλῃ
 Πρὸς ὄρθρον² ἐλθεῖν ἀσμένως οὐ βούλεται;
 25 Δεῖξον, σελήνῃ, τοῦ κράτους τὸν ἥλιον³.
 Ναὶ δεῖξον αὐτὸν εὐμενῇ γίγαντά μοι,
 Τὸ τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκοντα σκότος⁴.
 Καὶ γὰρ ὁ χειμῶν⁵ τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας
 Ἀποστροφήν πῆγνυσιν ἀτμῶδες νέφος,
 * 30 Ὅ δὴ προχωρεῖν οὐκ ἔῃ μοι τὴν ζέσιν.
 Ὑπερτάτῃ δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι.
 Εἰ μὴ γὰρ ἡμῖν ἐκ γυναικὸς ὥρδθη
 Τὸ φῶς τὸ καινὸν, τῶν ψυχῶν ὁ νυμφίος,
 Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἦρθη γνόφος⁶.
 35 Εὐσπλαγχνε, μακρόθυμε, συγγίνωσκέ μοι.
 Ζῶ καὶ Θανατῶν· εἰ δ' ἐπιπνεύσεις μόνον,
 Ζωηφόρον δέσποιναν⁷ ἡ κτίσις ἔχει.
 Ποῖος γὰρ ἄλλος ὑπὲρ ἡμῶν φθέγγεται,
 Λήμματος οὐ παρόντος, ὃ δίκη, σκόπει.

CI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,

¹ Ad oram codicis : ὥραϊον.

² Leg. ὄρμον.

³ Cf. supra LXIII, 13.

⁴ De anim. 49 : Φῶς ἀνωθεν ὠθεῖν
τὸ σκότος. Cf. cod. Par. xci, 8.

⁵ Conf. infra ci, 41, et cod. Escur.

CLXXXIII, 4. Cod. Par. LV, 40 : Φυεῖς ὁ
χειμῶν τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας.

⁶ Cf. cod. Esc. CLXXX, 5.

⁷ Cod. δέσποινα.

Ὅ τὰ σίφιη κρύπλουσι καθάπερ νέφη·
 Σοῦ γὰρ δίχα ζῆν οὐδὲ μετρίως ἔχων,
 Ἐπεὶ με συχνὸς ἐντυχεῖν εἶρξε χρόνος,
 5 Ὡς ἐκ νόσου κέκμηκα καὶ παραπνέω.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι,
 Ὅ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον¹,
 * Θάλλει δὲ καὶ ριγοῦντα καὶ φρίσσοντά με,
 Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῖ μεσημβρίας,
 10 Ὅταν ὁ χειμῶν² τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας
 Τὸ τῆς τύχης δύσοιστον ἐκμαίνη ψύχος.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι·
 Δροσιζομαι γὰρ εὐτυχῶς ἀπὸ πνίγους,
 Ὑπέρχομαι δὲ τὴν σκιὰν τῶν ἐλπίδων,
 15 Ὡς ἐν θέρει βρύοντας αἰγείρου κλάδους,
 Ἡ κιτλὸν εὐπέτηλον³ ἢ κλήθρης κόμην.
 Ὅταν γε μὴν ἄδειν με καὶ χαίρειν δέη,
 Τῶν σῶν λόγων τὰ ρεῖθρα⁴ λαμβάνων πίνω·
 Τοὺς γὰρ ἀγωγούς τῶν φιλανθρωπευμάτων
 20 Οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀναχαιτίζειν θέλεις,
 Χαρισμάτων ἄβυσσε, πηγαῖον κράτος⁵.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζε μοι·
 Καὶ γὰρ τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν δεῖται δρόσου,
 Καὶ τοῦ κυβερνήσαντος ἡ ναῦς τῶν λόγων.

¹ Cf. 1, 479, et cod. Par. ccviii, 88.

² Cf. supra c, 28.

³ Forma poetica pro εὐπέταλος, lexicis inferenda. Sic καλλιπέτηλος in *Anthol. Pal.* ix, 64, 3.

⁴ Cod. Par. lvi, 13 : Καθάπερ ὀλκὰς εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν λόγων. *Pisid. Hexamet.* 3 : Τὰ ρεῖθρα τῶν σῶν οὐρανοδρόμων

λόγων. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Paris.*

t. IV, p. 276 : Τὰ ρεῖθρα, ποῖα ρεῖθρα τῶν λόγων φράσσι. *Ibid.* p. 300 : Δι' οὗ τὰ χρυσὰ ρεῖθρα, Χριστὲ, σῶν λόγων. Nicolaus Callicles, apud Bandin. *Catal.*

t. II, p. 193 : Τὰ ρεῖθρα τούτου πῶς ἐχεῖτο τοῦ λόγου.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 514.

- 25 Κἂν πρὸς τὸ σὸν φῶς εἰκότως ὠφθαλμίων¹,
 Τὰς εισόδους δῆπουθεν οὐ ράσῃας βλέπων,
 Μάλιστ' ἀ μοι πῖλαισάντι συγγνώμην δίδου,
 Ἐπεὶ μεταξὺ καὶ νόσοι καὶ φροντίδες
 Τὸν ἐκτόπως βρέμοντα κατεῖργον πῶθον.
 30 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἀπόστροφον τύχην
 Ἐν τοῖς μάλα τέρπουσιν ἀλγοῦσαν φέρειν·
 Κἂν μὴ κατ' αὐτῆς ὁ βρυχηθμός σου δράμῃ
 Τὰς τῆς ἀγωγῆς ἐσθιούσης ἐλπίδας,
 * Πῶς ἂν πρῶτος ἔγαγε δυναίμην σιέγειν
 35 Στυγὸς πονηρᾶς ὑπεραλγῦνον θράσος,
 Ἡ σῆς τίς ἐστὶν ἐμφυεῖς τοῖς ὀστέοις;
 ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
 Σὺ γὰρ ἔαρ² γόνιμον ἐλπίδων γίνῃ,
 Εἵπερ φυσικὴν εὐτυχεῖς τὴν αἰθρίαν,
 40 Τρισηλίον φῶς μυστικῶς δεδεγμένος,
 Καὶ τὸν βαρὺν χειμῶνα³ τῆς ἀθυμίας
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς εὐμενῶς κούφιζέ μοι·
 Τὸ γὰρ ἰλαρὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας
 Τοῦ Σολομῶντος ἔσχεν ἡ κλῆσις μόνη⁴.

CII. Τῇ Θεομήτορι⁵.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν,
 Εἰ μηκέτι θλίβοι σε ῥαγεῖσα πρῶτος,
 Ὡ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας·
 Σὺ μὲν γὰρ ἀλγεῖς ἀπὸ λαβῆς μετρίας,

¹ Cod. ὀφθαλμίων.

xlv, 14 : Χειμῶν φθορᾶς; c, 28 : Χει-

² Conf. cod. Par. xiv, 538.

μῶν τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας. Codex Escur.

³ Idem versus cod. Par. xiv, 554;

cclxv, 4 : X. τελευτῆς.

ii, 13 : X. κακῶν; lxiii, 6 : Ὁ χειμῶν

⁴ In Band. versus xlix.

τῆς λύπης; ccxix, 9 : X. πόνων. Supra

⁵ Hoc lemma falsum.

- 5 Ἦν ἂν χρόνου τέρποντος ὀξύτης λόγοι,
 Τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπονυτίουσης τύχης,
 Ὡς ἂν ἀγαθὴ μὴ παραδράμῃ φύσις·
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν μουσικῇ ζέσει φλέγω,
 Δροσισμέ¹ καὶ ζέφυρε καὶ νέκταρ χύδην,
 10 Ἀνωμάλως ἔχοντα νῦν δὴ σε βλέπων·
 Καὶ δεινοπαθῶ, πλοῦτέ μου, Θησαυρέ μου,
 Καὶ καρδιαλγῶ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
 Καὶ ταῦτα παπαὶ τῆς καλῆς Θράκης μέσον,
 Ἦν αὐτὸς, ὃ βέλτιστε, δεινὸν τι κρίνω·
 * 15 Ἐπίνοσον γὰρ τὸν χρυσοῦν εἶδον φίλον,
 Ὃς τὰς ἐμὰς ἔλυσε² πολλάκις νόσους,
 Εὐσπλαγχνίας φάρμακα τοῖς πόνοις χέας³.
 Πλὴν ἐξεγερθεὶς τοῦ θορυβοῦντος πάθους
 Ἐρρώμενος φάνηθι τῷ πνέοντί σε·
 20 Ποῖος γὰρ ὡς σὺ παυσίκακον⁴ φάρμακον;

CIII. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον⁵.

- * Εὐσπλαγχνίας πέλαγος⁶, οἰκτιρμῶν βάθος,
 Ἄκλυστε λιμὴν, σωστικὸν πάντων σκάφος,
 Ἐγὼ μὲν ὡς γῆ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία

¹ Theod. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 40 v° : Καϊνότερον δροσισμόν. Id. fol. 41 r° : Δροσισμῷ τῷ τοῦ πνεύματος.

² Infra cxiv, 19 : Καὶ τὰς νόσους λύσασα τὰς ἀποκρύφους. Boeckh, Corp. inscr. n° 2415, 8, et 3398.

³ Supra xvi, 7 : Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἐφθης χέας. De anim. 1363 : Μηδὲ φάρμακον χέης.

⁴ Supra viii, 10 : Σῶτερ γλυκασμέ, παυσίκακον φάρμακον. Cod. Esc. lxxiv,

4 : Τί πρὸς σε παυσίκακον ἀντλοῦσαν χάριν.

⁵ Ex persona mulieris alicujus.

⁶ Infra cxc, 20 : Εὐσπλαγχνίας πέλαγος εἰς πάντας χέων. Theod. Lascar. ap. Mai, Bibl. Patr. t. VI, p. 262 : Τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος; Theod. Prodr. ibid. p. 403, v. 45 : Ὁ πέλαγος βασιλικῆς ἀκρας φιλανθρωπίας; Nicephor. Cpol. ibid. t. V, p. 63 : Πέλαγος σοφίας.

- Πᾶν ἐκ βρέφους ἄθεσμον ἐργασαμένη,
 5 Καὶ μέχρις ἀκμῆς καὶ παρακμῆς¹ ἐσχάτης
 Τὸν τῆς ὕλης θόρυβον ἀσπασαμένη,
 Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς φιληδόνου² ζάλης,
 Ὡς νεκρὰν ἀπείρηκα τὴν σωτηρίαν.
 ἔδυν γὰρ εἰς ἀπειρα κακίας βάθην
 10 Καὶ συναγωγῇ δυσχερῶν κατεσχέθην.
 Σὺ δ' ὥς τὸ πᾶν σῴζουσα τῶν βροτῶν γένος
 * Τοῦ τῆς πλάνης κλυδωνος ἐξάγαγέ με,
 Θείου φόβου ζέφυρον ἐγγέασά μοι.
 Τὸν εὐδιον γὰρ τῶν ψυχῶν ὄρμον φέρεις,
 15 Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ἀνεξικακίας.

CIV.

- Εἰ³ πρέσβεις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης,
 Ὁ νοῦς ὁ πυκνός, ἡ λογικὴ γοργότης,
 Ἡ δραστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ φύσις,
 (Θάμβος γὰρ ὁ τρόπος σε μικροῦ δεικνύει
 5 Τὸ καθάπαξ ἄωτον⁴, ὃ γράφει Πλάτων,)
- Τί δήποτε χρὴ τὴν βραδυτῆτα κρίνειν⁵
 Εἰς πνεῦμα καὶ χοῦν καὶ φθορᾶς ὑποψίαν;
 Ποῖον γὰρ ἂν μόνιμον ὁ χρόνος φέροι;
 Τὸ παρενεχθέν; ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔσθ' ὅπου.
 10 Τὸ παρόν; ἀλλ' ἐκλεψε λαθὼν ὁ δρόμος.
 Τὸ προσδοκηθέν; ἀλλ' ὕφεισιν οὐ βλέπω.
 Τὴν αὔριον γὰρ νῦν κατασχεῖν οὐκ ἔχω.
 Πλὴν εἰ μὲν ἡσυχίας ἐντείνας ἀπαξ,

¹ Schol. in Philostr. *Her.* p. 166,
 ed. Boisson. : Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ ἐπὶ
 νόσου λέγεται.

² Cod. Par. LXVIII, 2.

1.

³ Versus anepigraphi.

⁴ Cf. supra I, 744.

⁵ Post hunc versum fortasse desunt
 quædam.

- Ἐχρῆν ἀπειπεῖν, εἰ δὲ μὴ, βάλλειν πάλιν.
 15 Καὶ μὴν ὁ δεινὸς μὴ βαλὼν εὖ τοξότης
 Δις τάχα καὶ τρίς ἐντενεῖ καὶ τετράκις,
 Καὶ μᾶλλον εἰ δεῖ τὴν βολὴν ἀπευθύνειν,
 Ἔως τὸ ριφέν μὴ πτερῶν ἦτιον δράμῃ·
 Σὺ δ' ἀπὸ νευρᾶς τοῦ σκοποῦ ρίψας πέλας,
 * 20 Δέον βαλεῖν αὖ καὶ τὸ πᾶν σχεῖν εὖ μάλα,
 Ἀφείς παρευθὺς τὸν βιδὸν καὶ τὴν τάσιν,
 Ἄλλης βολῆς ἄδηλον ἐξήτεῖς χρόνον·
 Καὶ μὴν τὸ τῆς σῆς εὐγενοῦς τόξον τύχης
 Οὐ παρὰ πολλοῖς, οὐδὲ χαῦνον ἂν μένοι.
 25 Οὐκοῦν σεαυτὸν ἀφθονώτερον δίδου,
 Καὶ παρᾶτ' ἑ παρῶν, (δυσπαθεῖ γὰρ τὰ βρέφῃ
 Τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κρυμοῦ δεδορκότα,)
 Μὴ καὶ φθάνοις ἀελπίος ἐκ βασιλέως
 Εἰς τὴν φίλῃν ἐρημὸν ἀσμένως τρέχων·
 30 Νυνὶ δ' ὁ καιρὸς ποτνιᾶται δακρύων
 Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν ἐμβριθοῦς ἐπομβρίας·
 Οὕτω γὰρ ἂν εἴποι τις ἀσλείως κρίνων
 Εἰς ἔργα χωρεῖν τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας.

CV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

- Ἄλλα μὲν ἀπλῶς ὁσισοῦν κομπαζέτω
 Κτήμασι καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ βρύων·
 Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν εὐτυχῶν, μάκαρ, τύπον,
 Ἐν ᾧ σχεδὸν ζῶν θανυματουργεῖς ἀφθόνης,
 5 Τοῦ παντὸς ἀντάλλαγμα τὸ παῖγμα κρίνω·
 Ποίω γὰρ ἡμᾶς δυσχερῶν οὐκ ἐξάγεις
 Εἰργων παρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς¹ τοῦ κινδύνου;

¹ Cf. *supra* XLIII, 13.

- Ἡ τίνας ἡμῖν οὐ βραβεύεις ἐλπίδας
 Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμαρτῇ δρῶν¹ τὸν βίον;
 * 10 Οὐκοῦν παρ' ἡμῶν τὸν χρυσοῦν κόσμον δέχου,
 Καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ συντεθειμένους λίθους·
 Τῇ γὰρ ἀφανεῖ² τῶν προσευχῶν σφενδόνη³
 Καὶ τοῖς νοητοῖς τῶν τεραστίων λίθοις
 Ὡθεῖς ἀφ' ἡμῶν τοὺς ἀποκρύφους λύκους·
 15 Πλὴν ἀλλ' ἐπιβράβευε τὴν σωτηρίαν,
 Διδούς ἀμοιβὴν εὐμενῶς τὴν βελτίω,
 Καὶ τῶν πόνων κοίμιζε τὴν τρικυμίαν,
 Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὁλκάδα⁴.
 Τοῖς γὰρ ψυχικοῖς εὐπλοῦντες ἰσίοις
 20 Δραμούμεθα μὲν εἰς τὸν ὄρμον τὸν μέγαν,
 Εὐρήσομεν δὲ τὴν τρυφὴν τὴν ἐσχάτην,
 Ἦν συχνὸς οὐκ ἴσχυσε φαυλίσαι⁵ χρόνος.
 Οἰκτρὸς Μανουὴλ Φακραστῆς⁶ δοῦλος τάδε
 Σιδηριώτης τῷ προέδρῳ Μυρέων.

CVI. Ἐπιτάφιοι⁷.

- Τῆς κειμένης φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων
 Ἐλεγχον ἡγοῦ γῆς⁸ γραφικῆς τὴν φύσιν.
 Ὡσπερ γὰρ εἰ γράφει τις ἐντέχνως ρόδον,
 Οὐκ ἂν σὺν ὁδμῇ καὶ χλιδῇ τοῦτο γράφοι,
 5 Τὸν αὐτὸν ἂν, βέλτιστε, κάνταῦθα τρόπον

¹ Lege *ἀρματηγῶν*, certa conject. et fra ccix. Fuit quidam Manuel Cantacuzenus Phacrases, quem memorat Syropul. sect. 8, c. iii. Cf. Fabric. t. XI, voce addenda lexicis.

² Cod. ἀφανῆ.

³ Cf. cod. Esc. xliv, 3.

⁴ Cf. supra lxxiv, 5.

⁵ Cod. φαυλίσας.

⁶ In eundem versus sepulcrales in-

⁷ Cod. M. fol. 78.

⁸ Pro γῆς γραφικῆς leg. τῆς γραφικῆς.

- Τὸ κάλλος αὐτῆς ἐνδεῶς πᾶς τις γράφοι·
 Βδελύσσεται γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ τρόπος
 Καὶ τὰς τυπικὰς ἐν σίοαῖς ἐπιχρίσεις,
 Ἡς οὐδὲν ἡχρείωσε τὰς γνάθους νόθον,
 10 Καὶ πρὶν ἐπελθεῖν τῆς τελευτῆς τὸν ζόφον¹.
 Ἄλλ' ὃ πονηρὰς εἰς τὸ πᾶν γένος τύχης,
 Ἡ τρυγόνων τέθνηκε σωφρονεστέρα·
 Καὶ μὴν ἔδει φιλανδρον οὐ θνήσκειν φύσιν,
 Ἄν ἡ τελευτὴ κατὰ τῶν ὑπευθύνων·
 15 Νυνὶ δὲ καὶ σέ τὴν καλὴν, τὴν ὀλβίαν,
 * Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν τὴν ἐργάτιν
 Ἀνεῖλε πικρῶς τῆς φθορᾶς ὁ τοξότης·
 Οὐ φεῖδεται γὰρ οὐδὲ τῶν ζῆν ἀξίων
 Ἄπαξ τὸ δεινὸν τῆς ἀρᾶς θήξας βέλος,
 20 Καὶ κατὰ τοῦ ξύμπαντος ἐντείνας γένους.
 Ἡλιε καὶ γῆ, τίς τραγωδήσει τάδε,
 Κἂν ἐν δέκα σλόμασι² καὶ γλώττῃς λέγει;
 Ἦν γὰρ ἐκείνης ἡδε πατρὶς ἡ πόλις,
 Τῆς γῆς ἀτεχνῶς ἡ βασιλὶς ἀπάσης·
 25 Ἐπείπερ οὐκ ἦν οὐδὲ τῇ φύσει πρέπον
 Πρῶτον καλὸν φανεῖσαν ἐν θηλυτέραις
 Πατρίδος αὐτὴν ἐκφυῆναι δευτέρας.
 Γένος δὲ σεμνὸν ἐν τιμαῖς πολυτρόποις,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐμφερῆς ἢ τοῖς κλάδοις,
 30 Καὶ μηδὲν ἀξύμβατον ἡ ρίζα τρέφῃ.
 Δουκῶν γὰρ ἦν καὶ τοῦτο Παρασπονδύλων
 Κομνηνοφυῶν ὀπλιτικῶν Ἀγγέλων·

¹ Cf. cod. Par. ccviii, 88. Theodoret. *μενοι ζόφον*. Theod. Stud. cod. Par. Cat. Patr. in *Epist. ad Tim.* p. 597, ed. 755, fol. 375 r°: *ζόφος ἀθείας*.
 Cramer: *Οἱ τὸν τῆς ἀπιστίας περιχεύ-* ² Ex Homero, II. B, 489.

- Τοῦ δὲ χρόνου πλέκοντος αὐτῇ πασιάδας
 Ἡ Κολχίς νύτρεπιζε καὶ τὸν νυμφίον,
 35 Καὶ γίνεται δὴ συμφύης οὗτος γάμος
 Ἀρθρῶν παρ' ἀμφοῖν καὶ ψυχὰς καὶ σαρκία.
 Γαβρᾶς¹ γὰρ αὐτὴν ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων
 Ἐκεῖθεν ἐλθὼν εὐκλεῶς ἠγάγετο,
 Κομμηνὸς ἡδύς, ἀρετῶν παῖς ἀγχίνους,
 * 40 Ὃν αὐτάναξ² ἄριστος εὐνοίας χάριν
 Ἔδειξε τιμῶν καὶ κριτὴν τοῦ φοσσάτου³.
 Πλὴν ὡς ἀφιλόκομπος⁴ ἡ τεθαμμένη
 Πλούτου μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲ μετρίως,
 Πένησι δὲ προὔθηκε μικροῦ τὸν βίον
 45 Πρὸς τὴν ἄνω βλέπουσα⁵ νυμφαγωγίαν.
 Τὰς γὰρ ἑαυτῆς φιλτάτας ἡ καλλίπαις
 Εἰς τὸν βυθὸν καθῆκε τῆς ἀμνησίας,
 Μᾶλλον δὲ τῆς ἄνωθεν εὐελπιστίας.
 Λόγου δὲ τιμήσασα καὶ σιγῆς νόμους
 50 Καὶ τὴν τύχην⁶ ἄμεμπτον ἐργασαμένη,
 Καὶ τὴν ὕλην εἵργουσαν ἐκδυσαμένη,
 Παρίσλათαι νῦν τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ.
 Τούτῳ γὰρ αὐτὴν ὡς κρινοῦντι τὴν φύσιν
 Ὁ Μυρέων πρόεδρος αὐτὸς εἰσφέρει,
 55 Συνηγορούσης ταῖς λιταῖς τῆς παρθένου,

¹ Nicephori Chumni epistola 30 inscripta est Τῷ Γαβρᾷ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. De quibus fratribus Michaelē et Joannē cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 35. Quis sit ille Gabras de quo Philes ignorō.

² Hanc vocem omittunt lexica. Cod. Par. II, 81 : Αὐτάναξ ἀναξ.

³ Vid. Codin. *De offic.* p. 11, et not. p. 199, ed. Bonn. In nova edit. *Gloss. med. lat.* s. v. *Fossatum* legitur : « Judicium in Fossato. Vide in Judicium. » Ubi frustra quæras.

⁴ Cf. infra cccxv, 195.

⁵ Cod. βλέπουσαν.

⁶ Fort. ψυχὴν.

Ἦν εὐθὺς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν σπαργάνων ·
 Κάλλος δὲ Φεῦ τοσοῦτον εἰς γῆν ἐρρύη,
 Καὶ πᾶν τὸ σεμνὸν τῆς Φυῆς ὑπεκρύβη,
 Καταμαρανθέν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
 60 Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, κἂν ὥραν βλέπῃς,
 Κἂν ὄλβον ἄδρῶν, κἂν μετὰ δόξης γένος,
 Ὅτι χλόης ἅπαντες οὐδέν τι πλέον¹.

CVI. A.

- * Εἶδον² ἐγὼ ποτε σοφὸν τεχνίτην φυτηκόμον,
 Ὃς ἐπειδήπερ ἔμελλεν ἀποδημεῖν τῶν πόνων,
 Τὰς ὑπαρδούσας ὀρυγὰς εἰς βάθος περισκάψας,
 Ἀφθονωτέρας τοῦ ποτοῦ παρέσχε τὰς προσχύσεις,
 5 Μήπως ὁ χρόνος μηκυνθεὶς τὴν βλάστην ἐξικμάσῃ,
 Καὶ στερηθῇ³ τῆς ἀγαθῆς ὁ φυτουργὸς ἐλπίδος.
 Ἐπεὶπερ οὖν ἀποδημεῖν καὶ σὺ παρεσκευάσθης,
 Ἐγὼ δὲ σὸν εἰμι φυτὸν καὶ σύ μοι φυτηκόμος,
 Ἀφθονωτέραν τῷ φυτῷ παράσχον τὴν ἀρδείαν,
 10 Ἀπὸ ξυλίνης τὸ ποτὸν πιθάκνης ἀγαγοῦσα,
 Μὴ τῆς τοῦ χρόνου παρολκῆς⁴ τὴν δρόσον ἐκτοξεύσας⁵
 Ἄκαρπον εὕρῃς τὸ φυτὸν ἐν τῇ παλινοσίῃσει ·
 Πλὴν ἔστω δὴ σοὶ καὶ Φιλῆς ὁ μουσικὸς ἐν λόγοις
 Ὡς φιδικόν τι πετεινὸν, καὶ μὴ κακοπαθεῖτω.
 15 Τίς γὰρ ἐπιμελήσεται καὶ ποτιεῖ τὸν κῆπον;
 Τίς δέ σοι θρέψει λιπαρῶς τὸν ὄρνιν μὴ παροῦση,

¹ Versus 62 et deinceps aliud carmen. Male confundit Band.

² Versus anepigraphi.

³ Jo. Chrysost. t. I, p. 6 B : Πάσης ἑαυτὸν προλαβὼν ἐστέρησεν ἐλπίδος ὁ βασιλεὺς.

⁴ Fort. τῇ τοῦ χρόνου παρολκῇ. Aristoph. Pl. 34 : Τὸν ἐμὸν — ἐκτετοξεύσθαι βίον. Nicet. Præfat. : Ἀθανάτοις εἰκόκασι δῆκουθεν Ἕλητοι καὶ ἐπίκρηροι γεγονότες, καὶ πάλαι τὸ ζῆν ἐκτοξεύσαντες.

⁵ Fort. ἐκτοξεύσαν.

Φιλόμους¹, Φιλάνθρωπε, καὶ Φιλοδωροτάτη²,
Καὶ Θεοφύτευτε³ λειμῶν⁴ τῆς καλοκαγαθίας;

CVII. Εἰς τὸν σῖρουθοκάμηλον⁵.

- Ἀπὸ καμήλου καὶ σῖρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας
Οὔτε πῖηνδον οὔτε πεζόν, ἐξ ἐκατέρων γένος·
Ὁ καὶ τῇ χέρσῳ σπένδεται⁶, καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχει,
Καὶ γίνεται μεταίχιμιον τούτοις ἀμφοῖν τὸ ζῶον,
5 Ἀξύμβλητον, οὐδέτερον, ἡμιτελές, ἀσείϊον.
* Εἰς γὰρ ἀγώνισμα κοινὸν τοῦ σκῆνους προκειμένου,
Καὶ μαχομένης πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐν αἰθέρι βίας,
Τὸ μὲν παχὺ τοῦ σώματος καὶ πῖον καὶ γεῶδες
Ἐναπομένει τῷ βαρεῖ τῆς ὑποσπάσης⁷ ὕλης.
10 Καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ αὐτῶν τῶν στέρνων καὶ τῶν νώτων
Καὶ τῆς πυγῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῆς ἀδρᾶς ἰγνύης·
Ὅσον δὲ κοῦφον καὶ λεπτὸν, αὖθις αἰθὴρ λαμβάνει
Καὶ γίνεται τὸ σπάραγμα τῆς ἀνθοκῆς τῆς ξένης.
Τράχηλος⁸ κοῦφος καὶ λεπτὸς καὶ γλίσχρος καὶ προμήκης·
15 Ἡ μέντοι παραπλήρωσις⁹, ἡρέμα πλεμμελοῦσα,
Περισκεπὲς καθίστησιν ἐν μέρει τὸ σαρκίον,
Ὡσπερ τοῦ τάχους τῶν ποδῶν ἀρκοῦντος πρὸς τὸν δρόμον·
Τὸ δὲ πῖηνδον τε¹⁰ καὶ πεζὸν ἀνασοβοῦν καὶ τρέχον,

¹ Confer. supra in Cantacuz. I, 569. Infra ccxiii, 80 : Τὸ φιλόμουςον ὀρνίθων γένος. Eustath. Opusc. p. 351, 35 : Ἐν αὐχμῷ καὶ ταῦτα φιλομούσου καὶ γλώττης καὶ ἀκοῆς.

² Cf. infra cxi, 39.

³ Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 143 r° : Ἐκ τοῦ Θεοφυτεύτου παραδείσου καὶ τῆς Ἑδέμ. Id. fol. 226 v°. Verbum Θεοφυτεύομαι, quo carent lexica,

usurpat Meliten. v. 2973 : Τοῦ παραδείσου τὰ φυτὰ τὰ Θεοφυτευθέντα.

⁴ Cf. infra ccxxiv, 10.

⁵ Cod. M. fol. 80. Edidit Ideler in Phys. gr. min. vol. I, p. 289.

⁶ Leg. σπέρχεται.

⁷ Cf. supra xcvi, 19.

⁸ Idel. τράχηλοι.

⁹ Hac voce augenda lexica.

¹⁰ Idel. πῖηνδον δὲ καί.

- Ὅ τὰ σίλφῃ κρύπτουσι καθάπερ νέφῃ ·
 Σοῦ γὰρ δίχα ζῆν οὐδὲ μετρίως ἔχων,
 Ἐπεὶ με συχνὸς ἐντυχεῖν εἶρξε χρόνος,
 5 Ὡς ἐκ νόσου κέκμηκα καὶ παραπνέω.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,
 Ὅ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον¹,
 * Θάλπει δὲ καὶ ριγοῦντα καὶ φρίσσοντά με,
 Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῖ μεσημβρίας,
 10 Ὄταν ὁ χειμῶν² τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας
 Τὸ τῆς τύχης δύσοισίον ἐκμαίνη ψύχος.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι ·
 Δροσίζομαι γὰρ εὐτυχῶς ἀπὸ πνίγους,
 Ὑπέρχομαι δὲ τὴν σκιὰν τῶν ἐλπίδων,
 15 Ὡς ἐν θέρει βρύοντας αἰγείρου κλάδους,
 Ἡ κιτλὸν εὐπέτηλον³ ἢ κληθρῆς κόμην.
 Ὄταν γε μὴν ἄδειν με καὶ χαίρειν δέῃ,
 Τῶν σῶν λόγων τὰ ρεῖθρα⁴ λαμβάνων πίνω ·
 Τοὺς γὰρ ἀγωγούς τῶν φιλανθρωπευμάτων
 20 Οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀναχαιτίζειν θέλεις,
 Χαρισμάτων ἄδυσσε, πηγαῖον κράτος⁵.
 Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι ·
 Καὶ γὰρ τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν δεῖται δρόσου,
 Καὶ τοῦ κυβερνήσαντος ἡ ναῦς τῶν λόγων.

¹ Cf. 1, 479, et cod. Par. ccvii, 88.

² Cf. supra c, 28.

³ Forma poetica pro εὐπέταλος, lexicis inferenda. Sic καλλιπέτηλος in *Anthol. Pal.* ix, 64, 3.

⁴ Cod. Par. lvi, 13 : Καθάπερ ὀλκὰς εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν λόγων. *Pisid. Hexaem.*

3 : Τὰ ρεῖθρα τῶν σῶν οὐρανοδρόμων

λόγων. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Paris.*

t. IV, p. 276 : Τὰ ρεῖθρα, ποῖα ρεῖθρα τῶν λόγων φράσσι. *Ibid.* p. 300 : Δι' οὗ τὰ χρυσᾶ ρεῖθρα, Χριστὲ, σῶν λόγων. Nicolaus Callicles, apud Bandin. *Catal.* t. II, p. 193 : Τὰ ρεῖθρα τούτου πῶς ἐχεῖτο τοῦ λόγον.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 514.

- 25 Κἂν πρὸς τὸ σὸν φῶς εἰκότως ὠφθαλμίων¹,
 Τὰς εἰσόδους δῆπουθεν οὐ ράσας βλέπων,
 Μάλιστά μοι πῖλαισαντι συγγνώμην δίδου,
 Ἐπεὶ μεταξὺ καὶ νόσοι καὶ φροντίδες
 Τὸν ἐκτόπως βρέμοντα κατεΐργον πόθον.
 30 Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἀπόστροφον τύχην
 Ἐν τοῖς μάλα τέρπουσιν ἀλγοῦσαν φέρειν·
 Κἂν μὴ κατ' αὐτῆς ὁ βρυχηθμός σου δράμῃ
 Τὰς τῆς ἀγωγῆς ἐσθιούσης ἐλπίδας,
 * Πῶς ἂν πρῶτος ἔγωγε δυναίμην σίλγειν
 35 Στυγὸς πονηρᾶς ὑπεραλγῦνον θράσος,
 Ἡ σῆς τίς ἐστὶν ἐμφυεῖς τοῖς ὀσίοις;
 Ἢ λῖε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
 Σὺ γὰρ ἔαρ² γόνιμον ἐλπίδων γίνῃ,
 Εἴπερ φυσικὴν εὐτυχεῖς τὴν αἰθρίαν,
 40 Τρισηλίον φῶς μυστικῶς δεδεγμένος,
 Καὶ τὸν βαρὺν χειμῶνα³ τῆς ἀθυμίας
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς εὐμενῶς κούφιζέ μοι·
 Τὸ γὰρ ἱλαρὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας
 Τοῦ Σολομῶντος ἔσχευ ἢ κλῆσις μόνη⁴.

CII. Τῇ Θεομήτορι⁵.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν,
 Εἰ μηκέτι θλίβοι σε ραγεῖσα πρῶτος,
 Ὡ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας·
 Σὺ μὲν γὰρ ἀλγεῖς ἀπὸ λαβῆς μετρίας,

¹ Cod. ὠφθαλμίων.² Conf. cod. Par. xiv, 538.³ Idem versus cod. Par. xiv, 554;ii, 13 : X. κακῶν; lxiii, 6 : Ὁ χειμῶν
 τῆς λύπης; cccix, 9 : X. πόνων. Supraxlv, 14 : Χειμῶν φθορᾶς; c, 28 : Χει-
 μῶν τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας. Codex Escur.

cclxv, 4 : X. τελευταῖς.

⁴ In Band. versus xlix.⁵ Hoc lemma falsum.

- 5 Ἦν ἂν χρόνου τέρποντος ὀξύτης λύοι,
 Τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπονυτρίουσης τύχης,
 Ὡς ἂν ἀγαθὴ μὴ παραδράμῃ φύσις·
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν μουσικῇ ζέσει φλέγω,
 Δροσισμέ¹ καὶ ζέφυρε καὶ νέκταρ χύδην,
 10 Ἀνωμάλως ἔχοντα νῦν δὴ σε βλέπων·
 Καὶ δεινοπαθῶ, πλοῦτέ μου, Θησαυρέ μου,
 Καὶ καρδιαλῶ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
 Καὶ ταῦτα παπαὶ τῆς καλῆς Θράκης μέσον,
 Ἦν αὐτὸς, ὃ βέλτιστε, δεινόν τι κρίνω·
 * 15 Ἐπίνοσον γὰρ τὸν χρυσοῦν εἶδον φίλον,
 Ὃς τὰς ἐμὰς ἔλυσε² πολλάκις νόσους,
 Εὐσπλαγχνίας φάρμακα τοῖς πόνοις χέας³.
 Πλὴν ἐξεγερθεὶς τοῦ Θορυβοῦντος πάθους
 Ἐρρώμενος φάνηθι τῷ πνέοντί σε·
 20 Ποῖος γὰρ ὡς σὺ παυσίκακον⁴ φάρμακον;

CIII. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον⁵.

- * Εὐσπλαγχνίας πέλαγος⁶, οἰκτιρμῶν βάθος,
 Ἀκλυστε λιμὴν, σωστικὸν πάντων σκάφος,
 Ἐγὼ μὲν ὡς γῆ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία

¹ Theod. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 40 v°: Καυνότερον δροσισμόν. Id. fol. 41 r°: Δροσισμῷ τῷ τοῦ πνεύματος.

² Infra cxiv, 19: Καὶ τὰς νόσους λύσασα τὰς ἀποκρύφους. Boeckh, Corp. inscr. n° 2415, 8, et 3398.

³ Supra xvii, 7: Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἐφθης χέας. De anim. 1363: Μηδὲ φάρμακον χέης.

⁴ Supra viii, 10: Σῶτερ γλυκασμέ, παυσίκακον φάρμακον. Cod. Esc. lxxiv,

4: Τί πρὸς σε παυσίκακον ἀντλοῦσαν χάριν.

⁵ Ex persona mulieris alicujus.

⁶ Infra cxc, 20: Εὐσπλαγχνίας πέλαγος εἰς πάντας χέων. Theod. Lascar. ap. Mai, Bibl. Patr. t. VI, p. 262: Τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος; Theod. Prodr. ibid. γ. 403, v. 45: Ὡς πέλαγος βασιλικῆς ἀκρας φιλανθρωπίας; Nicephor. Cpol. ibid. t. V, p. 63: Πέλαγος σοφίας.

- Πᾶν ἐκ βρέφους ἄθεσμον ἐργασαμένη,
 5 Καὶ μέχρις ἀκμῆς καὶ παρακμῆς¹ ἐσχάτης
 Τὸν τῆς ὕλης θόρυβον ἀσπασαμένη,
 Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς φιληδόνου² ζάλης,
 Ὡς νεκρὰν ἀπείρηκα τὴν σωτηρίαν.
 Ἔδυν γὰρ εἰς ἀπειρα κακίας βάθη
 10 Καὶ συναγωγῇ δυσχερῶν κατεσχέθην.
 Σὺ δ' ὡς τὸ πᾶν σώζουσα τῶν βροτῶν γένος
 * Τοῦ τῆς πλάνης κλύδωνος ἐξάγαγέ με,
 Θείου φόβου ζέφυρον ἐγχείασά μοι.
 Τὸν εὐδιον γὰρ τῶν ψυχῶν ὄρμον φέρεις,
 15 Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ἀνεξικακίας.

CIV.

- Εἰ³ πρέσβις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης,
 Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ λογικὴ γοργότης,
 Ἡ δραστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ φύσις,
 (Θάμβος γὰρ ὁ τρόπος σε μικροῦ δεικνύει
 5 Τὸ καθάπαξ ἄωτον⁴, ὃ γράφει Πλάτων,)
- Τί δήποτε χρητὴν βραδυτῆτα κρίνειν⁵
 Εἰς πνεῦμα καὶ χοῦν καὶ φθορᾶς ὑποψίαν;
 Ποῖον γὰρ ἂν μόνιμον ὁ χρόνος φέροι;
 Τὸ παρενεχθέν; ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔσθ' ὅπου.
 10 Τὸ παρόν; ἀλλ' ἐκλεψε λαθὼν ὁ δρόμος.
 Τὸ προσδοκηθέν; ἀλλ' ὑφ' ἐστίως οὐ βλέπω.
 Τὴν αὔριον γὰρ νῦν κατασχεῖν οὐκ ἔχω.
 Πλὴν εἰ μὲν ἡσίοκληκας ἐντείνας ἀπαξ,

¹ Schol. in Philostr. *Her.* p. 166,
ed. Boisson. : Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ ἐπὶ
νόσου λέγεται.

² Cod. Par. LXXIII, 2.

1.

³ Versus anepigraphi.

⁴ Cf. supra I, 744.

⁵ Post hunc versum fortasse desunt
quædam.

- Ἐχρῆν ἀπειπεῖν, εἰ δὲ μὴ, βάλλειν πάλιν.
 15 Καὶ μὴν ὁ δεινὸς μὴ βαλὼν εὖ τοξότης
 Δις τάχα καὶ τρεῖς ἐντενεῖ καὶ τετράκις,
 Καὶ μᾶλλον εἰ δεῖ τὴν βολὴν ἀπευθύνειν,
 Ἔως τὸ ρίφειν μὴ πτερῶν ἥτιον δράμη·
 Σὺ δ' ἀπὸ νευρᾶς τοῦ σκοποῦ ρίψας πέλας,
 * 20 Δέον βαλεῖν αὖ καὶ τὸ πᾶν σχεῖν εὖ μάλα,
 Ἄφεις παρευθὺς τὸν βιδὸν καὶ τὴν τάσιν,
 Ἄλλης βολῆς ἄδηλον ἐζήτεῖς χρόνον·
 Καὶ μὴν τὸ τῆς σῆς εὐγενοῦς τόξον τύχης
 Οὐ παρὰ πολλοῖς, οὐδὲ χαῦνον ἂν μένοι.
 25 Οὐκοῦν σεαυτὸν ἀφθονώτερον δίδου,
 Καὶ πρᾶττε παρῶν, (δυσπαθεῖ γὰρ τὰ βρέφη
 Τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κρυμοῦ δεδορκότα,)
 Μὴ καὶ φθάνοις ἀελπίος ἐκ βασιλείως
 Εἰς τὴν φίλην ἔρημον ἀσμένως τρέχων·
 30 Νυνὶ δ' ὁ καιρὸς ποτνιαῖται δακρύων
 Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν ἐμβριθοῦς ἐπομβρίας·
 Οὔτω γὰρ ἂν εἴποι τις ἀσλείως κρίνων
 Εἰς ἔργα χωρεῖν τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας.

CV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

- Ἄλλα μὲν ἀπλῶς ὁσίσουσιν κομπαζέτω
 Κτήμασι καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ βρύων·
 Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν εὐτυχῶν, μάκαρ, τύπον,
 Ἐν ᾧ σχεδὸν ζῶν θανυματουργεῖς ἀφθόμως,
 5 Τοῦ παντὸς ἀντάλλαγμα τὸ πρᾶγμα κρίνω·
 Ποίω γὰρ ἡμᾶς δυσχερῶν οὐκ ἐξάγεις
 Εἴργων πρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς¹ τοῦ κινδύνου;

¹ Cf. supra XLIII, 13.

- Ἡ τίνας ἡμῖν οὐ βραβεύεις ἐλπίδας
 Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμαρτῇ δρῶν¹ τὸν βίον;
 * 10 Οὐκοῦν παρ' ἡμῶν τὸν χρυσοῦν κόσμον δέχου,
 Καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ συντεθειμένους λίθους.
 Τῇ γὰρ ἀφανεῖ² τῶν προσευχῶν σφενδόνη³
 Καὶ τοῖς νοητοῖς τῶν τερασίων λίθοις
 Ὡθεῖς ἀφ' ἡμῶν τοὺς ἀποκρύφους λύκους.
 15 Πλὴν ἀλλ' ἐπιβράβευε τὴν σωτηρίαν,
 Διδούς ἀμοιβὴν εὐμενῶς τὴν βελτίω,
 Καὶ τῶν πόνων κοίμιζε τὴν τρικυμίαν,
 Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὁλκάδα⁴.
 Τοῖς γὰρ ψυχικοῖς εὐπλοοῦντες ἰσίοις
 20 Δραμούμεθα μὲν εἰς τὸν ὕμνον τὸν μέγαν,
 Εὐρήσομεν δὲ τὴν τρυφὴν τὴν ἐσχάτην,
 Ἦν συχνὸς οὐκ ἴσχυσε φαυλίσαι⁵ χρόνος.
 Οἰκτρὸς Μανουὴλ Φακρασῆς⁶ δοῦλος τάδε
 Σιδηριώτης τῷ προέδρῳ Μυρέων.

CVI. Ἐπιτάφιοι⁷.

- Τῆς κειμένης Φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων
 Ἐλεγχον ἡγοῦ γῆς⁸ γραφικῆς τὴν φύσιν.
 Ὡσπερ γὰρ εἰ γράφει τις ἐντέχνως ῥόδον,
 Οὐκ ἂν σὺν ὁδμῇ καὶ χλιδῇ τοῦτο γράφοι,
 5 Τὸν αὐτὸν ἂν, βέλτιστε, κάνταῦθα τρόπον

¹ Lege ἀρματηγῶν, certa conject. et fra ccix. Fuit quidam Manuel Cantacuzenus Phacrases, quem memorat Syropul. sect. 8, c. 111. Cf. Fabric. t. XI,

² Cod. ἀφανῆ.

³ Cf. cod. Esc. xliν, 3.

⁴ Cf. supra lxxiv, 5.

⁵ Cod. φαυλίσας.

⁶ In eundem versus sepulcrales in-

ropul. sect. 8, c. 111. Cf. Fabric. t. XI, p. 707, et Boisson. Anecd. nova, p. 13.

⁷ Cod. M. fol. 78.

⁸ Pro γῆς γραφικῆς leg. τῆς γραφικῆς.

- Τὸ κάλλος αὐτῆς ἐνδεῶς πᾶς τις γράφοι·
 Βδελύσσεται γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ τρόπος
 Καὶ τὰς τυπικὰς ἐν σίοαῖς ἐπιχρίσεις,
 Ἡς οὐδὲν ἡχρείωσε τὰς γνάθους νόθον,
 10 Καὶ πρὶν ἐπελθεῖν τῆς τελευτῆς τὸν ζόφον¹.
 Ἄλλ' ὦ πονηρᾶς εἰς τὸ πᾶν γένος τύχης,
 Ἡ τρυγόνων τέθνηκε σωφρονεσίερα·
 Καὶ μὴν ἔδει φιλανδρον οὐ θνησκεῖν φύσιν,
 Ἄν ἡ τελευτὴ κατὰ τῶν ὑπευθύνων·
 15 Νυνὶ δὲ καὶ σέ τὴν καλὴν, τὴν ὀλβίαν,
 * Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν τὴν ἐργάτιν
 Ἄνεϊλε πικρῶς τῆς φθορᾶς ὁ τοξότης·
 Οὐ φεῖδεται γὰρ οὐδὲ τῶν ζῆν ἀξίων
 Ἄπαξ τὸ δεινὸν τῆς ἀρᾶς θήξας βέλος,
 20 Καὶ κατὰ τοῦ ξύμπαντος ἐντείνας γένους.
 Ἢλιε καὶ γῆ, τίς τραγωδήσει τάδε,
 Κἂν ἐν δέκα σιόμασι² καὶ γλώττιαις λέγοι;
 Ἦν γὰρ ἐκείνης ἡδε πατρὶς ἡ πόλις,
 Τῆς γῆς ἀτεχνῶς ἡ βασιλὶς ἀπάσης·
 25 Ἐπείπερ οὐκ ἦν οὐδὲ τῇ φύσει πρέπον
 Πρῶτον καλὸν φανεῖσαν ἐν θηλυτέραις
 Πατρίδος αὐτὴν ἐκφυῆναι δευτέρας.
 Γένος δὲ σεμνὸν ἐν τιμαῖς πολυτρόποις,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐμφερῆς ᾗ τοῖς κλάδοις,
 30 Καὶ μηδὲν ἀξύμωτον ἢ ρίζα τρέφῃ.
 Δουκῶν γὰρ ἦν καὶ τοῦτο Παρασπονδύλων
 Κομνηνοφυῶν ὀπλιτικῶν Ἀγγέλων·

¹ Cf. cod. Par. ccviii, 88. Theodoret. *μενοι ζόφον*. Theod. Stud. cod. Par. Cat. Patr. in *Epist. ad Tim.* p. 597, ed. 755, fol. 375 r°: *ζόφος ἀθῆτας*.
 Cramer: *Οἱ τὸν τῆς ἀπιστίας περικρί-* ² Ex Homero, *Il. B*, 489.

- Τοῦ δὲ χρόνου πλέκοντος αὐτῇ πασιάδας
 Ἡ Κολχίς νῦντρέπιζε καὶ τὸν νυμφίον,
 35 Καὶ γίνεται δὴ συμφυῆς οὗτος γάμος
 Ἀρθρῶν παρ' ἀμφοῖν καὶ ψυχὰς καὶ σαρκία.
 Γαβρᾶς¹ γὰρ αὐτὴν ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων
 Ἐκείθεν ἐλθὼν εὐκλεῶς ἠγάγετο,
 Κομνηνὸς ἡδὺς, ἀρετῶν παῖς ἀγχίνους,
 * 40 Ὦν αὐτάναξ² ἄριστος εὐνοίας χάριν
 Ἐδειξε τιμῶν καὶ κριτὴν τοῦ φροσσάτου³.
 Πλὴν ὡς ἀφιλόκομπος⁴ ἡ τεθαμμένη
 Πλούτου μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲ μετρίως,
 Πένησι δὲ προῦθηκε μικροῦ τὸν βίον
 45 Πρὸς τὴν ἄνω βλέπουσα⁵ νυμφαγωγίαν.
 Τὰς γὰρ ἑαυτῆς φιλτάτας ἡ καλλίπαις
 Εἰς τὸν βυθὸν καθῆκε τῆς ἀμνησίας,
 Μᾶλλον δὲ τῆς ἀνωθεν εὐελπισίας.
 Λόγου δὲ τιμήσασα καὶ σιγῆς νόμους
 50 Καὶ τὴν τύχην⁶ ἀμεμπλὸν ἐργασαμένη,
 Καὶ τὴν ὕλην εἵργουσιν ἐκδυσαμένη,
 Παρίσλινται νῦν τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ.
 Τοῦτ' ὅτε γὰρ αὐτὴν ὡς κρινοῦντι τὴν φύσιν
 Ὁ Μυρέων πρόεδρος αὐτὸς εἰσφέρει,
 55 Συνηγορούσης ταῖς λιταῖς τῆς παρθένου,

¹ Nicephori Chumni epistola 30 inscripta est τῷ Γαβρᾶ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. De quibus fratribus Michaelē et Joannē cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 35. Quis sit ille Gabras de quo Philes ignorō.

² Hanc vocem omittunt lexica. Cod. Par. II, 81: Αὐτάναξ ἄναξ.

³ Vid. Codin. *De offic.* p. 11, et not. p. 199, ed. Bonn. In nova edit. *Gloss. med. lat.* s. v. *Fossatum* legitur: «Judicium in Fossato. Vide in Judicium.» Ubi frustra quaeras.

⁴ Cf. infra ccxv, 195.

⁵ Cod. βλέπουσαν.

⁶ Fort. ψυχὴν.

Ἦν εὐθὺς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν σπαργάνων ·
 Κάλλος δὲ φεῦ τοσοῦτον εἰς γῆν ἐβρύη,
 Καὶ πᾶν τὸ σεμνὸν τῆς Φυῆς ὑπεκρύβη,
 Καταμαρανθὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
 60 Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, κἂν ὥραν βλέπῃς,
 Κἂν ὕλσον ἄδρῶν, κἂν μετὰ δόξης γένος,
 Ὅτι χλόης ἅπαντες οὐδέν τι πλέον¹.

CVI. A.

- * Εἶδον² ἐγὼ ποτε σοφὸν τεχνίτην φυτηκόμον,
 Ὃς ἐπειδήπερ ἔμελλεν ἀποδημεῖν τῶν πόνων,
 Τὰς ὑπαρδούσας ὀρυγὰς εἰς βάθος περὶσκάψας,
 Ἀφθονωτέρας τοῦ ποτοῦ παρέσχε τὰς προσχύσεις,
 5 Μήπως ὁ χρόνος μηκυνθεὶς τὴν βλάστην ἐξικμάσῃ,
 Καὶ στερηθῇ³ τῆς ἀγαθῆς ὁ φυτουργὸς ἐλπίδος.
 Ἐπεὶπερ οὖν ἀποδημεῖν καὶ σὺ παρεσκευάσθης,
 Ἐγὼ δὲ σὸν εἰμι φυτὸν καὶ σύ μοι φυτηκόμος,
 Ἀφθονωτέραν τῷ φυτῷ παράσχον τὴν ἀρδείαν,
 10 Ἀπὸ ξυλίνης τὸ ποτὸν πιθάκνης ἀγαγοῦσα,
 Μὴ τῆς τοῦ χρόνου παρολκῆς⁴ τὴν δρόσον ἐκτοξεύσας⁵
 Ἄκαρπον εὖρης τὸ φυτὸν ἐν τῇ παλινοσίῃσει ·
 Πλὴν ἔστω δὴ σοὶ καὶ Φιλῆς ὁ μουσικὸς ἐν λόγοις
 Ὡς ᾠδικόν τι πετεινὸν, καὶ μὴ κακοπαθεῖτω.
 15 Τίς γὰρ ἐπιμελήσεται καὶ ποτιεῖ τὸν κῆπον;
 Τίς δέ σοι θρέψει λιπαρῶς τὸν ὄρνιν μὴ παροῦσῃ,

¹ Versus 62 et deinceps aliud carmen. Male confundit Band.

² Versus anepigraphi.

³ Jo. Chrysost. l. I, p. 6 B : Πάσης ἐαυτὸν προλαβὼν ἐστέρησεν ἐλπίδος ὁ βασιλεύς.

⁴ Fort. τῇ τοῦ χρόνου παρολκῇ. Aristoph. Pl. 34 : Τὸν ἐμὸν — ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Nicet. Præfat. : Ἀθανάτοις εἰκόμασι δῆπουθεν ἑνητοὶ καὶ ἐπικηροὶ γεγονότες, καὶ πάλαι τὸ ζῆν ἐκτοξεύσαντες.

⁵ Fort. ἐκτοξεύσαν.

Φιλόμουσε¹, Φιλάνθρωπε, καὶ φιλοδωροτάτῃ²,
Καὶ Θεοφύτente³ λειμῶν⁴ τῆς καλοκαγαθίας;

CVII. Εἰς τὸν σίρουθοκάμηλον⁵.

- Ἀπὸ καμήλου καὶ σίρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας
Οὔτε πτηνὸν οὔτε πεζὸν, ἐξ ἑκατέρων γένος·
Ὁ καὶ τῇ χέρσῳ σπένδεται⁶, καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχει,
Καὶ γίνεται μεταίχμιον τούτοις ἀμφοῖν τὸ ζῶον,
5 Ἀξύμνητον, οὐδέτερον, ἡμιτελές, ἀσίειον.
* Εἰς γὰρ ἀγώνισμα κοινὸν τοῦ σκηνούς προκειμένου,
Καὶ μαχομένης πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐν αἰθέρι βίας,
Τὸ μὲν παχὺ τοῦ σώματος καὶ πῖον καὶ γεῶδες
Ἐναπομένει τῷ βαρεῖ τῆς ὑποσπώσης⁷ ὕλης.
10 Καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ αὐτῶν τῶν σιέρνων καὶ τῶν νώτων
Καὶ τῆς πυγῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῆς ἀδρᾶς ἰγνύης·
Ὅσον δὲ κοῦφον καὶ λεπτὸν, αὔθις αἰθὴρ λαμβάνει
Καὶ γίνεται τὸ σπάραγμα τῆς ἀνθολκῆς τῆς ξένης.
Τράχηλος⁸ κοῦφος καὶ λεπτὸς καὶ γλίσχρος καὶ προμήκης·
15 Ἡ μέντοι παραπλέρωσις⁹, ἡρέμα πλημμελοῦσα,
Περισκεπές καθίστησιν ἐν μέρει τὸ σαρκίον,
Ὡσπερ τοῦ τάχους τῶν ποδῶν ἀρκοῦντος πρὸς τὸν δρόμον·
Τὸ δὲ πτηνὸν τε¹⁰ καὶ πεζὸν ἀνασοβοῦν καὶ τρέχον,

¹ Confer. supra in Cantacuz. I, 569. Infra cxxiii, 80 : Τὸ φιλόμουσον ὀρνίθων γένος. Eustath. Opusc. p. 351, 35 : Ἐν αὐχμῷ καὶ ταῦτα φιλομούσου καὶ γλώττης καὶ ἀκοῆς.

² Cf. infra cxi, 39.

³ Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 143 r° : Ἐκ τοῦ Θεοφυτεύτου παραδείσου καὶ τῆς Ἑδέμ. Id. fol. 226 v°. Verbum Θεοφυτεύομαι, quo carent lexica,

usurpat Meliten. v. 2973 : Τοῦ παραδείσου τὰ φυτὰ τὰ Θεοφυτευθέντα.

⁴ Cf. infra cxxviii, 10.

⁵ Cod. M. fol. 80. Edidit Ideler in Phys. gr. min. vol. I, p. 289.

⁶ Leg. σπέρχεται.

⁷ Cf. supra xcvi, 19.

⁸ Idel. τράχηλοι.

⁹ Hac voce augenda lexica.

¹⁰ Idel. πτηνὸν δὲ καὶ.

- Περικολποῖ τὴν πτέρωσιν τοὺς πόδας ὑπεξαῖρον,
 20 Καὶ δείκνυται κουφότερον ἀπὸ τῶν ἐξαλμάτων.
 Εἶτα δοκοῦν ἀφίπτασθαι, πάλιν ἐκτρέχει βάδην,
 Καὶ πάλιν ὑπερίπταται¹, καὶ πάλιν ὑφίζειται².
 Νικᾷ δὲ πρὸς τὴν ἀμιλλαν ἢ χέρσος τὸν αἰθέρα.
 Κἂν τούτῳ δὴ μοι θαύμαζε τὸ πτερωτὸν χερσαῖον.
 25 Καὶ γὰρ συνελαυνόμενον καὶ περαιτέρω τρέχον
 Ἐνολισθαίνει ταῖς καμπαῖς ὑπὸ τῆς τραχυτήτος,
 Καὶ τοῦ τραχήλου τὸν ὀλκὸν εἰς τὸ λοξὸν ἐπαῖρον
 Εὐθύς³ τὴν πλῆσιν ἀπειλεῖ⁴ τῇ τῶν πτερῶν ἐντάσει,
 Τῶν δὲ σκελῶν τὰς ἀγωγὰς ἀνέλκον ἐπ' εὐθείας
 *30 Καθάπερ ἐπιπρόσθησιν⁵ τὸ δάπεδον ἀμείβει,
 Καὶ τηνικάδε κάμηλον τετράπουον εἰκονίζει,
 Κλεπλούσης τῆς γοργότητος τῆς ἀμοιβῆς⁶ τοὺς πόδας.
 Δεῖ γὰρ τὰς φύσεις, βέλτιστε, καὶ τῶν ἀλόγων ζώων
 Δωροφορεῖν⁷ τῷ βασιλεῖ τὰς θαυμασὰς γενέσεις.

CVIII.

Ὁ⁸ δεσπότης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας,
 Προευτρεπισίην τῆς ὁδοῦ μου σὲ φράζει.
 Κύρωσον οὐκοῦν τὸ πρόσλαγμα τοῦ κτίστου,
 Ὡς νοῦ πτερωτέ⁹, ἀγγέλων ἐφάμιλλε¹⁰.

CIX.

Πάλιν¹¹ ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαστιγίας οὗτος,

¹ Idel. ὑπεφίπταται.

² Cod. Flor. ὑφίζειται.

³ Idel. δοκεῖ pro εὐθύς.

⁴ Idel. ἀπειλεῖν.

⁵ Cf. supra, i, 10.

⁶ Idel. ἐναλλάξ pro ἀμοιβῆς.

⁷ Conf. infra ccx, 4. Eugenici *Laus*
Trapez. ap. Eustath. *Opusc.* p. 372, 30 :

Ἐκδότῃ δὲ αἰσθήσει θαυμασίως ἢδε ἡ
 χώρα πομπεύει τε καὶ δωροφερεῖ (leg.
 δωροφορεῖ).

⁸ Sine titulo.

⁹ Fort. πτερωτῶν ἀγγ.

¹⁰ Hoc tetrastichon, ut videtur, sca-
 zontibus constat.

¹¹ Sine titulo.

Καὶ Σκύθης τὴν ἀναβολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους¹,
 ἥκει σοι φέρων μετ' αἰδοῦς τὸ πιστεύθεν βιβλίον·
 Ὑποσίρεφétω τοιγαροῦν μὴ σκῦθραπὸς ὁ δοῦλος,
 5 Ἀλλὰ Φαῖδρὸς καὶ χαροπὸς ἀνύσας τὴν ἐλπίδα,
 Φιλόστοργε, πανσέβαστε, μελεδωνὲ τῶν φίλων.

CX. Eis τὴν μεγάλην Δύκαιναν².

Τρισευγενὲς³ καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους,
 Καὶ τῶν ποτε περιφανῶν ἀρρένοφρονεσίερα⁴,
 Ῥίζης καρπὲ βασιλικῆς, ἀπάνθισμα τοῦ γένους,
 Τοῦ μητραδέλφου κράτορος τὴν τύχην ἀδελφόπαι⁵,
 5 Καὶ πάππου βασιλεύσαντος καὶ μάμμης θυγατρόπαι,
 Μάμμης ἐκείνης τῆς σοφῆς τὸν τρόπον βασιλίδος
 Καὶ τῆς ἀρίστης ἀτεχνῶς τῶν γυναικῶν φιλτάτη,
 Καὶ τέκος μάλα ποθεινὸν γεννήτορι δεσπότη,
 * Φύσις νικῶσα καθαρῶς τῶν γυναικῶν τὴν φύσιν
 10 Eis σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ μεγαλοφύταν⁶,
 Καὶ κάλλους βρύων θάλαμε⁷, καὶ σωφροσύνης ῥόδον
 Ὅλως οὐκ ἔχον μαρασμὸν οὐδὲ λυποῦσαν φθίσιν,
 Ἐχων πολλὰ τὰ νύσσοντα καὶ παροτρύνοντά με
 Θαρρεῖν εἰς τὸ φιλότιμον καὶ τοὺς χρησίμους σου τρόπους,
 15 Μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ Φειδοῦς καὶ συσίολῆς εἰργόμην,
 Νυνὶ δὲ τῆς ἀνάγκης με πειθούσης μὴ διαστᾶζειν⁸,

¹ Cf. infra ccviii, 59.

² Leg. Δούκαιναν. In Magnam Ducis uxorem.

³ Hac voce carent lexica. Forma feminina utitur Theodor. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 402: Τρισευγενὲς τὸν εὐγενῆ, τὸν νέον ἢ νεᾶνις.

⁴ Cf. cod. Par. cxixi, 1.

⁵ Niceph. Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 23 v°: Ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὡς ἀδελφόπαιδα.

⁶ Cf. supra xcν, 26.

⁷ De hac notissima metaphora conf. infra cxii, 2.

⁸ Cod. μὴδ' ἰστᾶζειν.

- Μηδὲ ναρκᾶν, μηδὲ σιγᾶν, μηδὲ τὸν νοῦν συμπνίγειν,
 Θαρρόντως σοι προσέρχομαι τῇ Φιλανθρώπῳ φύσει,
 Καὶ ταῦτα δὴ τὰ γράμματα κομίζων ὑπ' εὐνοίας
 20 Ἐξαγορεύω τὸ λυποῦν καὶ φράζω τὴν ὀδύνην,
 Καὶ τῆς ἀφθόνου σου χειρὸς τὴν ἀρωγὴν¹ αἰτοῦμαι·
 Τοὺς ἵππους γὰρ τοὺς εὐγενεῖς καὶ κούφους καὶ γεννάδας,
 Οὗς ἔσχον εἰς ἀνάψυξιν τῶν ἀποκρύφων πόνων,
 Ὅρῳ πεινῶντας δυσίυχῳ καὶ κάμνοντας ἐκτόπως.
 25 Ποῦ γὰρ καλάμη, ποῦ κριθαί, ποῦ δὲ καὶ φάτναι πλήρεις;
 Ὁ φυσητὴρ ἐξέλιπεν, ὁ μόλιβδος ἐβρύη,
 Τοῦ γένους τὸ φιλότιμον ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων·
 Οὐκ ἔσιν ἄρχων οὐδαμοῦ, πάντες ψυχροὶ τὴν φύσιν,
 Οὐκ ἔσιν ὁ φειδόμενος, οὐκ ἔσιν ὁ δανείζων,
 30 Πάντες ἐξέκλιναν ὁμοῦ, πάντες εἰσὶν ἀχρεῖοι,
 Σὲ μόνην δείκνυσι λαμπρὰν ἢ πείρα τῶν ππραγμάτων·
 Οὐδὲ γὰρ ἐκαπῆλευσεν ὁ τρόπος σου τὸ γένος,
 Ἀλλ' ἔχεις πᾶσαν τὴν ἀκμὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτόθεν,
 Ὡς πῦρ ὡς ὕδωρ ὡς ἀήρ, ὡς ἀκραιφνὴς φωσφόρος,
 * 35 Καὶ θησαυρὸς ἐν κιβωτῷ, καὶ ποταμὸς εἰρήνης.
 Οὐκοῦν παράσχου μοι κριθάς, καὶ θρέψον μου τὰ κτήνη,
 Καὶ παραμύθησαι ψυχὴν καταδαπανωμένην
 Ὑπὸ τῶν ἔνδον λογισμῶν καὶ τῆς κρυπλῆς φροντίδος·
 Εἰ δὲ πυροὺς ἀντὶ κριθῶν, Φιλόδωρε, παρέχοις,
 40 Κεῖσεται χάρις παρ' ἡμῖν ὑπὲρ τῶν δεδομένων,
 Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὀψεται τὸ Φιλανθρώπουμά² σου,
 Καὶ γνώσεται πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν πεπραγμένων
 Ὡς ἡ μεγάλη Δούκαινα, τοῦ γένους ἡ φαιδρότης,
 Ἡ σύνεσις, ἡ φρόνησις, ἡ φυσικὴ σεμνότης
 45 Ἐφείδετο τῶν λογικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων,

¹ Cod. ἀβρωγῆν. — ² Supra LXVI, 16.

Καὶ τῶν ἀρίστων εὐμενῶς ἐπεμελεῖτο φίλων,
 Λαμπρῶς ὑπελαφρίζουσα¹ τὰ βάρη τῶν φροντίδων.

CXI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

- * Κράτιστε, θεῖε βασιλεῦ, κοσμητορ τῶν πραγμάτων,
 Θυμῆρες περιλάλημα², βάθρον τῆς γῆς ἀπάσης,
 Λύχνε καὶ φῶς ἀπὸ φωτὸς τοῦ πρώτου κεχυμένον,
 ἵνα μὴ γνόφος καθ' ἡμῶν μηδὲ κρυμὸς κομπάσῃ ·
- 5 Τὰ γὰρ δεινὰ τῶν σκυθρωπῶν ἀπορράβιζεις νέφη³,
 Καὶ σιαθηρὰν ἀπανταχοῦ πηγάζεις τὴν αἰθρίαν.
 Οὐκ ἔστι κρότος ἀποχρῶν ἐκ τῶν τῆς τέχνης λόγων
 Τῇ θαυμασίῃ σου καὶ λαμπρᾷ καὶ περικλύτῃ φύσει ·
 Ἐμπίδες γὰρ, καὶ κώνωπες, καὶ σκώληκες, καὶ κνίπες,
- 10 Καὶ κανθαρίδες χαμερπεῖς, καὶ δυσασχθεῖς⁴ κοχλῖαι,
 Καὶ τέτλιγες, καὶ μύρμηκες, καὶ σφῆκες, καὶ κηφῆνες,
 Καὶ μηλολόβηται δυσπετεῖς, καὶ βάτραχοι, καὶ φθειρες,
 * Ὅσοι τι λέγειν περὶ σοῦ τολμῶμεν ὑπ' εὐνοίας.
 Ὅμως καὶ τῆσδε τῆς κραυγῆς (τὸ τοῦ προφήτου⁵) σῖνες.
- 15 Αἱ μὲν ἀπλαῖ καὶ σύνθετοι δυνάμεις τῶν φαρμάκων
 Κατὰ βραχὺ τοῦ σώματος τὰς νόσους ἐξισλῶσιν⁶.
 Ὑποχωρεῖ γὰρ τὸ θερμὸν, ἂν τὸ ψυχρὸν ἰσχύῃ,
 Καὶ πάλιν εἴκει τὸ ψυχρὸν τῇ τοῦ θερμοῦ δυνάμει ·
 Τῇ δὲ καθάρσει τῶν χυμῶν προσγίνεται καὶ χρόνος,

¹ Hac voce augenda lexica.

³ Cod. Vat. xxix, 53 : Νέφη ἀθυμίας.

² German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 195 r° : Μέση δὲ χίμαιρα δεινὸν πνέουσα (ἀποπνέουσα ex Hom. Il. Z, 182) μένος πυρὸς αἰθομένοιο, ὑφ' οὗ κατεβόσκηθη καὶ εἰς αἰθέρην λεπτὴν καὶ ἀφαιρὰν σποδιὰν κατηντήκει τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης περιλάλημά τε καὶ καύχημα.

Cod. Par. ccviii, 92 : Νέφος συμφορῶν.

⁴ Ignatius in Gregor. Decapol. cod. Par. 501, fol. 103 v° : Πρὶν ἢ οὖν τοῦ τοῦ δυσασχθεῖς πάθους πείραν λαβεῖν.

⁵ Psalm. v, 2.

⁶ Cf. cod. Par. xiv, 83.

- 20 Ἄν εἰς τὰ κοῖλα τῶν φλεβῶν τὸ θλίβον ὑφίζανοι·
 Τὰ γὰρ παραφωλεύοντα¹ φεύγει τὴν κρᾶσιν πᾶθῃ,
 Καὶ ῥώννυται τοῦ σώματος ἐξ ὑπαρχῆς ἢ φύσεως·
 Τῆς δὲ μορφῆς σου, βασιλεῦ, τῆς θαυμαστῆς ἡ χάρις
 Ἀχρόνως πάντας τοὺς χυμοὺς τῶν σκυθρωπῶν ἐξάγει·
- 25 Τῶν γὰρ ὁμμάτων ἡ βολὴ ἀντὶ παντὸς φαρμάκου
 Τὰς ἀληθόνας τῆς ψυχῆς ἐκτρίβει παραυτίκα·
 Τῇ δὲ φωνῇ σου καὶ σίροφῃ τῆς γλώττης, αὐτοκράτορ,
 Ἀναλαμβάνεις τὰ σαθρὰ καὶ μεταπλάτεις πάλιν
 Τῆς κακοδαίμονος² Κλωθοῦς ἀπορρήγνυς³ τοὺς μίτους⁴.
- 30 Ὅταν δὲ πᾶσχη συστολήν ἢ ζωτικὴ θερμότης
 Ὑπὸ τοῦ γνόφου⁵ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κρυμοῦ τῆς λύπης,
 Ἡ τοῦ προσώπου σου χλιδὴ τὸ πνίγος ἀνατρέπει·
 Ἡ δὲ κρατίστη φρόνησις ἐκκύπτουσα τῶν λόγων
 Καὶ τὰς νεκρὰς ἀνίστησι τῶν οἰκετῶν ἐλπίδας·
- 35 Νυμφαγωγὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ἀθηνᾶς δεικνύεις,
 Θάλαμος ὦν περικαλλῆς ἐκ βρέφους ἐκατέρων.
 Ὡς πῶς τῇ ξένῃ, βασιλεῦ, τῶν λόγων σου δυνάμει
 * Τῶν ἀβουλήτων καθαιρεῖς τὰς ἀφανεῖς προσσχύσεις,
 Ἀνέκτους ἐργαζόμενος τοὺς ἀγωγοὺς τῶν πόνων!
- 40 Ὡς πῶς καὶ νέκταρ ἐκ τῶν σῶν ἐχεῖτό μοι χειλέων,
 Καὶ τὰς ἀδήλους τῆς ψυχῆς ἐπέκλυζεν ὁδύναις!
 Φρίττω γὰρ μόνον κατὰ νοῦν καὶ τὰ λοιπὰ λαμβάνων,
 Ἡνίκα περιπλύξασαν παρήκας τὴν ἀρβύλην·
 Τὰ δὲ τῆς νόσου λείψανα τῆς πρὸ μικροῦ συμβάσεως

¹ Cf. cod. Par. cciii, 78.² Cf. supra lxxx, 53.³ Cod. ἀπορρήγνυς.⁴ Theodor. Hyrtac. *Not. des ms. t. V*,
p. 730 : Καὶ Κλωθοῦς μίτοις λαμπράν
τὴν ἐσθῆτα θᾶτον ἐξοφανεῖς.⁵ Cod. Par. xiv, 583 : Καὶ τὸν μα-
ρασμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν γνόφον. Id.
lxxiii, 5 : Δι' οὗ ψυχικὸς ἐξελέγνεται
γνόφος. Nicephor. *Onirocr.* p. 11 : Γνό-
φος φροντίδων. De hac metaphora cf.
cod. Esc. clxxi, 5.

- 45 Ἐξέσιπ' ἰέ μοι¹ τῶν φλεβῶν καὶ τῶν εἰς βάθος πόρων,
 Καὶ ῥῶσις ὑπεσίηριξε τὰ κεκμηκότα μέλη.
 Πόσους γὰρ ἔχει βασιλεῖς ὁ χρόνος ἀναγράφους!
 Πόσοι δὲ ῥήτορες αὐτῶν ἐξαίρουσι τὰς φύσεις!
 Ἀλλὰ νικᾷς περιφανῶς πάντας ἀπλῶς ἐκείνους,
- 50 Ψόφους ἐλέγχων καὶ κραυγὰς τοὺς ὄγκους τῶν ἐπαίνων,
 Πρὸς ἀργαρον περίλογον συντεθειμένους μόνον.
 Αἱ γὰρ ἐξ ὕψους χάριτες ἐπεσκευάσαντό σε
 Τῷ γάλακτι θηλάσασαι τῆς καλοκαγαθίας,
 Μὴ τις λαμβάνοι ἀπὸ γῆς τὰς παρ' ἡμῶν συγκρίσεις,
- 55 Οὐρανοδόρμε βασιλεῦ τῆς ὕλης πτερουμένης.
 Ὡς ἀντέσθης εὐγενῶς τῇ ζάλῃ² τῶν πραγμάτων,
 Οἰκοδεσπότης φρόνιμος ὑπάρξας αὐτοκράτορ!
 Ὡς ὑπέσχεες τῇ κοινῇ τὴν χεῖρα καταπλώσει,
 Καὶ πᾶσαν ἡδρασας εὐθὺς τὴν κλονηθεῖσαν κτίσιν,
- 60 Καὶ μηδαμῶς παρασυρεῖς τῇ λαίλαπι³ τοῦ χρόνου!
 * Πάντα σοι ξένα, βασιλεῦ, πάντα νικᾷ τὴν φύσιν,
 Ἀλλὰ βιβῶις εὐτυχῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις,
 Πλατύνων τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας⁴
 Καὶ τοῖς οἰκέταις εὐμενῶς περαίνων τὰς ἐλπίδας·
- 65 Ἄν δὲ τῆς ὕλης ἐλεγχθῇ μετὰ μικρὸν ἢ φύσις,
 Τότε σοι γένοιτο βευσλὸν τὸ γῆρας⁵, αὐτοκράτορ,

¹ Leg. ἐξέπιπτε.² Infra ccxv, 2 : Τὴν ζάλην τῶν πραγμάτων. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : Εἰ δὲ πονηραὶ τῇ ζάλῃ τῶν πραγμάτων ὡς λύκαιναὶ χαίρουσι καὶ κατατρυφῶσι τῆς ἀταξίας. Cf. cod. Par. xcvi, 2.³ Cod. Esc. ccxix, 13 : Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντισυστροφούς. Id.

ccxix, 7 : Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος ἀγριουμένης.

⁴ Philes, ed. Wernsd. p. 88 : Πλατύναις τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας. Id. p. 82. Leo Grammat. p. 27 : Τοῖς ἀλλήλων σχοινίσμασιν ἀνὰ μέρος βοηθοῦντες.⁵ In margin. Σαφὴς κολακεία, μᾶλλον δὲ καὶ φληναφία.

Ὅταν ὁ κόσμος κατελθῇ πρὸς ἐκτροπὴν ἐσχάτην,
 Καὶ πᾶν ἀπλῶς ἀφανισθῇ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
 ἵνα μηδεὶς ὑπολειφθῇ μὴ δοῦλος, μὴ δεσπότης,
 70 Μηδὲ φροντίδες ἀρχικαί, μηδὲ γενναῖοι κρότοι.

CXII. Eis τὸν αὐτόν.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν,
 Καὶ δεῖξαι σοὶ τὸν θαλάμον¹ τῆς ἀκραιφνοῦς εὐνοίας,
 ἦπαρ τοῦ γένους, βασιλεῦ, καὶ τῆς ἀρχῆς καρδία,
 Καὶ ζωτικῆς ἐγκέφαλε καὶ γνωστικῆς ἰσχύος,
 5 (Σὺ γὰρ τὸ σῶμα συντηρεῖς τῆς αὐτοκρατορίας,)
 Πρὸς ἄλλον πλοῦν² μεταχωρῶ καὶ χρῶμαι τοῖς συμβόλοις,
 Εἴπερ διδάσκαλος σαφὴς οἱ λόγοι τῶν ἀδελφῶν.
 Ἀλλὰ καὶ τούτους παρευθὺς ἐλέγχεις καὶ φαυλίζεις,
 Ἀμηχανοῦντας ἡρεμεῖν αὐτόθεν ἐπιτρέπων.
 10 Καὶ μὴν σιγᾶν σου, βασιλεῦ, τὰς πρῶξεις οὐκ ἐθέλων,
 Οὐδὲ τὴν ἀπαράμιλλον³ πρὸς παραθέσεις φύσιν,
 Πείθομαι δὴ τῇ τοῦ Δαυὶδ⁴ συλλήβδην παραινέσει,
 Κινοῦντος πρὸς τὸν ἔπαινον τοῦ παντουργοῦ δεσπότου
 * Καὶ τὰς ἀψύχους καὶ νεκρὰς καὶ δυσαισθητοὺς φύσεις,
 15 Ἐπεὶ καὶ ξύλα, καὶ κρυμὸν, καὶ πάχνας, καὶ χιόνας,
 Καὶ νύκτας αὔθις ἀλαμπεῖς, καὶ φεραυγεῖς ἡμέρας,
 Καὶ φῶς, καὶ σκότος συγκαλεῖ, καὶ καύσωνα, καὶ δρόσον,
 Καὶ θῆρας ἔτι, καὶ πτηνὰ, καὶ χόρτον, καὶ καλάμην,
 Ὡς οὐ φαυλότερος ἐγὼ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα κρότους.

¹ Supra LIX, 4 : Μυστήριον θαλάμον; LIX, 40 : Πραγμάτων θαλάμος; CI, 11 : Κάλους βρύων θαλάμος. Infra CIII, 13 : Φρονήσεως θαλάμος; CCIX, 13 : Χαρίτων θαλάμος. Cod. Par. LI, 168 : Ὁ τῶν λόγων θαλάμος. Append.

IV, 10 : Οὐρανίων θαλάμος θησαυρισμάτων.

² Allusio ad pron. Δεότερος πλοῦς.

³ Codex Par. CXXIX, 12 : Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἣν ἔχεις φύσιν.

⁴ Psalm. CXXII.

- 30 Τὴν γὰρ ἐσχάτην συντριβὴν μικροῦ με πεπονθότα,
 Δημιουργὲ καὶ προμηθεῦ, μετὰ τὸν πρῶτον πλάσῃην
 Ἀναχωνεύεις¹ εὐμενῶς καὶ μεταπλάτεις πρῶτος,
 Οὐκ ἐπαινῶν τοὺς ἀλγεινοὺς τῶν ἰατρῶν καυτῆρας,
 Οὐδὲ θαυμάζων τὰς τομὰς τὰς ἐν ταῖς χειρουργαῖς.
 35 Τῶν γὰρ ἀτέχνων καὶ σμικρῶν καὶ παραβδλῶν τάδε·
 Ἀλλὰ βαβαί σου, βασιλεῦ, τοῦ κατὰ πάντων κράτους,
 Βαβαί τοῦ παρασλήματος τῆς μεγαλοφυΐας!
 Ὅλως οὐκ ἔστι σοὶ κοινὸν πρὸς τὰς τῶν ἄλλων φύσεις,
 Ὅπως τεθαυμάκασιν αἱ γλῶσσαι τῶν Ἑλλήνων.
 36 Ἥλιος εἰ περιφανὴς ἐπὶ λαμπρᾷ αἰθρίᾳ
 Τοὺς θρυλλομένους ἀπ' ἀρχῆς ἐμπίδας ἀποφαίνων·
 ἵνα γὰρ δείξῃ καθαρῶς ὅσον ἔστιν ἡ φύσις,
 Καὶ μέχρι πόσου δυνατὸν ἀναδραμεῖν τὴν πλάσιν,
 Ἦν ὁ κοινὸς ὑπέσκησε τεχνίτης καὶ κοσμήτωρ,
 37 Σοὶ μόνῳ συντετήρηκεν ἀκίβδηλον τὴν φύσιν,
 Καὶ μόνον ὑπερύψωσεν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος
 Σὲ τὸ τοσοῦτον ἀγαθόν, ὃ θαυμαστὸς ὁ τρόπος,
 * ἵνα μηκέτι·καθ' ἡμῶν ὁ μῶμος ἐπιτρέχῃ,
 Τοῦ φθόνου τὴν θρασύτητα κατὰ πάντας ἀρπάσας.
 40 Ἄλλοις μὲν οὖν τὰ τῆς ἀρχῆς κόσμος ἀπλῶς ἐφάνη,
 Σὺ δὲ τῷ κόσμῳ τῆς ἀρχῆς ἄλλος εὐρέθης κόσμος,
 Εἰς οὐρανὸν δ' ἀπὸ τῆς γῆς ἀρρήτως ἀνατρέχεις,
 Ὡσεὶ τροχὸς ἀπλόμενος τῆς ὑποσπώσης ὕλης.
 Καὶ θαῦμα περιλάλητον² τυγχάνεις τοῖς οἰκέταις,
 45 Σιγῶν τε καὶ φθεγγόμενος· εἰ δὲ καὶ πράττειν θέλεις,
 Οἰχέσθω πᾶς ἀλλόφυλος, πᾶσα πιπλέτω μάχη,

¹ Schol. ad Gregor. Naz. Orat. xxi, ἀμαρτημάτων ἐξάλειψιν. Conf. Theodor.
 p. 580 B: Κάθαρσιν γὰρ οὐ τὴν διὰ vet. ed. s. v. Ἀναχωνεύω.
 πρὸς λέγει οἷον ἀναχωνεύουσιν καὶ τῶν ² Cf. Cod. Par. lxi, 82.

- Θρηνεῖτωσαν οἱ δυσμενεῖς, πενθεῖτωσαν οἱ φθόροι,
 Καὶ συνολοιζέτωσαν οἱ τῶν ἐθνῶν σατράπαι·
 Κατευστοχεῖς¹ γὰρ, βασιλεῦ, τῶν ἐπιτιθεμένων,
 50 Τὴν τοξικὴν² τῆς Ἀθηνᾶς κομίζων ἐπισήμην,
 Ὡς ὁ γεννάδας Ἡρακλῆς, ὡς ὁ πυρφόρος Ἄρης,
 Οὗς ἐπαινεῖ περιλαλῶν καὶ τοῖς ἐξῆς ὁ χρόνος,
 ἵνα μὴ ρεύσῃ τὸ καλὸν ὑπὸ τῆς ἀμνησίᾳς.
 Ὅλος εἰ χάρις, βασιλεῦ, καὶ τέρψις, καὶ φαιδρότης,
 55 Καὶ πλατυσμός, καὶ γλυκασμός, ὅλως οὐκ ἔχων κόρον·
 Σὺ γὰρ σπουδῇ φιλονεικεῖς τὴν φύσιν ὑπερβαίνειν,
 Καὶ γίνῃ κρείττω ἀτεχνῶν³ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαίνων,
 Ὡς πάντα συγκαλύπτεισθαι καὶ φρίττειν ὑπ' αἰσχύνῃς
 Τοὺς ἐγχειροῦντας αὐθαδῶς τοῖς προτερήμασί σου·
 60 Πρὸς μὲν γὰρ τόνδε τὸν λαμπρὸν Φωσλῆρα τῆς ἡμέρας
 ἔχοι τίς ἂν τι καὶ κομψὸν ἀπὸ τῆς τέχνης λέγειν,
 Τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν σεμνύνων καὶ τὸ τάχος,
 * Καὶ τὸ Θερμὸν καὶ Θρεπτικὸν καὶ ζωτικὸν καὶ βρύον;
 Εἰς δὲ τὴν ἀνυπέρβλητον⁴ ἥνπερ ἐκτίσω φύσιν
 65 Ἐξ οὐρανοῦ καταπεμφθεὶς πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον,
 Οὐκ ἔστι λόγος ἀποχρῶν, οὐδὲ προσήκων κρότος·
 Ἔσμεν δὲ πάντες ἀτελεῖς ὥσπερ ἐν ψάμμῳ βρέφη,
 Μηδ' αἰσθανόμενοι τῶν σῶν ὑπερτελῶν φασμάτων·
 Οὐκ οἶδε γὰρ οὐκ ἄργυρον, οὐδὲ χρυσὸν τὸ βρέφος,
 70 Οὐδὲ λυχνίτην, οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ τὰς ἄλλας ὕλας,
 Ἀλλὰ πρὸς πάσας ἀκαλλῶς⁵ εἰσίσκει περιχαῖρων.
 Οὕτω καὶ σοῦ μὲν τὴν καινὴν πάντες ὁρῶμεν φύσιν,

¹ Eustath. *Opusc.* p. 212, 5 : Μη οὐκ εἰς τὸ πᾶν κατευστοχεῖν τοῦ κοινοφελούς. Id. p. 314, 1 : Ἐστὶ γὰρ οὗ κατευστοχεῖν μὲν οὐκ εἶχεν εὐχερῶς τοῦ σκοποῦ.

² Fort. τακτικὴν.

³ Leg. ἀτεχνῶς.

⁴ Cf. cod. Par. cxxix, 13.

⁵ Niceph. Chumnus apud Boisson. *Anecd. nov.* p. 38.

- Ἄλλ' ἄγνοοῦμεν τὰ κρυπλὰ τῆς καλοκαγαθίας,
 Οἷς μόνοις ἔδει τῆς Φωνῆς εἰκότως τῶν ἀγγέλων,
 75 Ὡς ἐξ ἀπόπτου καθαρῶς τὰ κάτω σκοπούμενων·
 Εἰ δὲ προσδεῖ σοι, βασιλεῦ, καὶ κάτωθεν ἐπαίνων
 Μόλις ἂν εἴῃ κατὰ σε καὶ¹ τῆσδέ σοι τῆς γλώττης
 Καὶ τῆς Φωνῆς καὶ τοῦ νοῦς τῶν πάντη ἀμιμήτων.
 Ἀλλὰ βιώης, βασιλεῦ, πρὸς τοῦ παμβασιλέως
 80 Ὑπὲρ ἀστέρων ἀριθμὸν καὶ ψάμμον θαλαττίαν
 Καὶ λόχμης κόκας² καὶ φυῆς φυλλοβολούσης³ μέτρον
 Τὸν ζηλωτὸν ἰσίωντός σοι μετὰ τοῦ κράτους βίον·
 Ἄν δὲ τοῦ κόσμου φυσικῶς τὸ σχῆμα παραδράμῃ,
 Καὶ σύμπαν γένος ἐκτριβῇ ἀφανισθὲν συλληβδην,
 85 Μετατεθείης ἀπὸ γῆς τοῦ σώματος ἡδῶντος,
 Καὶ περιμέναις τὴν Χριστοῦ δευτέραν παρουσίαν,
 * Τρίτος ὁφθεὶς πρὸς τοῖς δυσὶ τοῦ γένους ἀθανάτοισ,
 Μετασλοιχειουμένου σοι τοῦ σώματος κρειττόνως⁴,
 ἵνα κάκεῖ μετὰ σαρκὸς ἀρρέυσίως⁵ βασιλεύοις,
 90 Καὶ τῆς Ἑδέμ τῶν ἀγαθῶν ἀφθόνως ἀπολαύοις.
 Νυνὶ δὲ βλέψαις τοὺς ἐχθροὺς λείχοντας⁶ χοῦν, ὡς λόγος,
 Καὶ τούτων σου τοῖς πέλμασι τὰς κεφαλὰς συνθλάσαις⁷,

¹ Fort. τὰ pro καί, et v. seq. πάντως.
 Mox de voce παμβασιλέως conf. Anthol.
 Palat. I, 8. Eustath. Opusc. p. 127, 7;
 129, 96; 256, 10. German. Cpolit.
 cod. Coisl. 278, fol. 225 r°: Ἡ δὲ ἀλλὰ
 καὶ θυγάτηρ εἶναι τοῦ παμβασιλέως ἱε-
 ρολογεῖται. Meliten. v. 2052: Δέομαι
 νῦν, παμβασιλεῦ, τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

² Fort. κόκκους.

³ Theophrast. Hist. plant. I, 1, 3, et
 I, III, 5. Eustath. Opusc. p. 360, 48:
 Οὐδὲ φυλλοβολεῖ ἡ συκῇ.

⁴ Cod. Esc. LI, 3: Παῦλος γὰρ αὐτὸν
 κρειττόνως ἀπογράφων. German. Cpol.
 cod. Coisl. 278, fol. 215 v°: Εὖ ἐπιστή-
 μης ἔχοντες σκηνοποιεῖν κρειττόνως.

⁵ Infra cxxiii, 584: Νῦν αὐτοῦ πλέ-
 ρυγας ἀρρέυστους (al. ἀρρέυσίως) φέ-
 ρει. Th. Stud. cod. suppl. 287, p. 82:
 Αἰδίως ὁ πατήρ καὶ ἀρρέυσίως τὸν υἱὸν
 ἐγέννησε.

⁶ Cod. λείχοντας. Alludit ad Psalm.
 lxxi, 9, et ad Esai. lxi, 23.

⁷ Psalm. lxxiii, 15.

Τῶν τε καθόλου τῆς ὑγρᾶς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου ·
 Δεῖ γὰρ τὸν ἐκνικήσαντα τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
 95 Ἐπὶ συνέσει θαυμαστῇ καὶ χύματι σοφίας
 Μεμενηκέναι καὶ φθορᾶς καὶ τελευτῆς βελτίω.
 Ἀλλ', ὦ τοῦ κράτους βασιλεῦ, συγγίνωσκε τοῖς λόγοις
 Τρανές τι φράζειν ἐπὶ σοὶ μηδόλως δυναμένοις.

CXIII. Εἰς τὸν αὐτόν¹.

Ἥλιος εἴ· φώτιζε τυφλώτοντά με·
 Ποταμός· ἀνάψυχε διψήσαντά με·
 Σωτήριον πῦρ· θάλπε ριγώσαντά με,
 Παγκοσμίῳ ἠδίστε νυμφῶν² ἐλπίδων,
 5 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν τρόπων³,
 Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ⁴ τῶν πρακτέων,
 Καὶ μὴ τοσοῦτο⁵ θαῦμα καλύψῃ χρόνος,
 Παραπεφυκὸς τῆς ῥοῆς τῇ συγχύσει.
 Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τὴν τε γενναίαν φύσιν,
 10 Ἡ χαρίτων ἡμελξεν ἐκ βρέφους γάλα⁶,
 Καὶ τὴν λογικὴν ἥς τὸ πᾶν ἔχεις κράτος,
 Σκόληκας ἢ μύρμηκας ἡμᾶς δεικνύνων,
 * Ὅταν κινῆς τὴν γλῶσσαν εἰς λόγων δρόμον⁷,
 Ὡ νοῦ κυβερνῶν τὰς φυλὰς ἀκινδύνως
 15 Καὶ παραγμάτων ἅπαντα κοιμίζων σάλον⁸,
 Ἕλληνα κατασλὰς τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος⁹.

¹ In cod. Par. 2511, fol. 81 r°, sed sine titulo.

² Cf. infra cxxxi, 71.

³ Cod. Flor. πρώτων. Cf. infra cxxiv, 16, ubi duo iidem versus cum πρώτων.

⁴ Noster, In monach. leprosum, 14: Καὶ φυλλομανοῦν τῇ χλιδῇ τῶν παραγμάτων. Ibiq.ue Wernsd.

⁵ Cod. Par. τοσοῦτον.

⁶ Cf. infra cxxiv, 23 et 24.

⁷ Cod. Par. δρόσον.

⁸ Cod. Par. ἅπαντας — σάλλον. Cf. Append. iv, 18.

⁹ Cod. Par. θαυμαστὴ τῶν ὑπὲρ γῆν pro τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος. Conf. infra cxxiv, 5.

CXIV. *Eis tēn eikōna tēs Θεοτόκου.*

- Ἀ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω
 Φρουροῦσα τοὺς σοὺς πάντας ἡμᾶς ἱκέτας,
 Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῦσα φροντίδος,
 Ἄπειρα καὶ μέγιστα σαφῶς τυγχάνει·
 5 Τὸ νῦν δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
 Ὑπερβεβηκὸς πάντα νοῦν ἀνθρώπινον.
 Τὴν γὰρ τελευτήσασαν οἰκτρῶς φιλτάτην,
 Οὕτω γὰρ αὐτὴν εἶλεν εὐθὺς ἡ νόσος,
 Τὴν Ἑλένην¹ ἣν ἔσχον εἰς τέρψιν βίον
 10 Καὶ τῶν ἀγαθῶν βάθρον² ἀπλῶς ἐλπίδων,
 Σὺ πάλιν ἡμῖν ἐξανιστάμεῖς μόνη,
 Ζωῆς νέας φάρμακον ἐγχεαμένη·
 Ἀμείβομαι γοῦν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν χάριν,
 Καὶ κατακοσμῶ τῷδε τῷ χρυσαργύρῳ
 15 Τοῦ σοῦ τύπου τὸ σχῆμα τὸ σχεδὸν πνεόν·
 Σὺ δ' αὖθις ἡμᾶς ἀντιδεξιούμενη
 Καὶ τὴν ἔσω βλέπουσα³ τῶν σπλάγχχνων ζέσιν,
 Τήρησον ἀκλόνητον⁴ ἡμῖν τὸν βίον,
 Καὶ τὰς νόσους λύσασα⁵ τὰς ἀποκρύφους,
 20 Ἄληκτον εὐτρέπισον εἰς γῆρας βίον·
 Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν καὶ τὸ νῦν ζῆν εὐθύμως,
 * Καὶ τὸ πρὸς ἀπόλαυσιν ὧν δώσεις βλέπειν.
 Ὅπλον δέ μοι κράτιστον ἀρρήτως γίνου,

¹ Uxor Andronici Asanis Protovestiarum, de qua infra cxv, 11.

² Cod. Par. LXVIII, 15: Ἀύση τὰ βάρθρα τῇ ψυχῇ τῶν ἐλπίδων.

³ Cod. βλέπουσαν.

⁴ Anon. cod. Par. 39, fol. 101 r°:

Δι' ὧν ἡ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἀκλόνητος ἀγάπη τοῖς ἀξίοις φυλάττεται. Adverbio ἀκλονήτως utuntur Cyrill. Opp. I, p. 400 A; Cat. Patr. in Psalm. xci, 13 et Græc. orthodox. I, p. 114.

⁵ Cf. supra cxv, 16.

- Καὶ καθάπαξ ἄμαχε τὰς νίκας δίδου,
 25 Μήπως ἐνεχθῇ κατ' ἐμοῦ κτεῖνον βέλος,
 Καὶ κατακαυχῆσαιτο βαρβάρου Θράσος
 Τῆς σῆς ἀτεχνῶς οὐρανοδρόμου σκέπης,
 ἥς ἐκ βρέφους ἔτυχον εὐθὺς ἐλπίδας¹.
 Ἀδελφιδοῦς ἄνακτος Αὐσόνων γένους
 30 Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος Ἄσαν² πατρόθεν.

CXV. Εἰς τὴν αὐτήν.

- Σὲ κλῆρον εὐρῶν, μήτερ ἀγνὲ παρθένε,
 Καὶ σοῦ σκεπασθεὶς τοῖς πτεροῖς τοῖς³ ἐνθέοις
 Ἀθυμίας ἄγευστον αὐχῶ τὸν βίον.
 Ὀμβροὶ γὰρ ἐχθρῶν οὐ κατακλύζουσίν με,
 5 Καὶ πραγμάτων καύσωνες⁴ οὐ φλέγουσίν με.
 Μᾶλλον δὲ πᾶν βάρβαρον ἐκτρίβεις ψύχος
 Τῇ τῆς καθ' ἡμᾶς τακτικῆς μεσημερίᾳ,
 Καὶ παντοδαπῶν ἀξιοῖς χαρισμάτων
 Τὸν ἱκέτην θαλπούσα καὶ ψύχουσά με.
 10 Νῦν οὖν ἐγὼ πάλιν σε τὴν κοινὴν σκέπην
 Τῇ φιλότατῃ δίδωμι σεπλῶς Ἐλένη⁵,
 Χρυσῷ δὲ τὸν σὸν κατακοσμήσας τύπον,
 Ταύτην χρυσοῦν σχεῖν ἐκλιπαρῶ τὸν βίον,
 ὧς ἂν χρόνον ζήσασα μακρὸν ἐνθάδε,
 15 Καὶ φιλότατων δείξασα μεσίην τὴν τύχην,
 * Καὶ μέχρι παντὸς εὐαρεσίησασά σοι,
 Τὸ σὸν πάλιν πρόσωπον ἀρρήτως βλέποι.

¹ Leg. ἐλπίδος.

³ Cod. πτεροῖς ἐνθέοις, claudicante

² Andronicus Asan Protovestiarius, metro.

de quo cf. Cantacuzenus et Nicephor.

⁴ Cf. cod. Esc. clvii, 1.

Gregoras. Infra cxv, 19.

⁵ Cf. supra cxiv, 9.

Ἀδελφιδοῦς ἀνακτος Ἀσάν¹ τοὺς λόγους
 Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος ὑπὲρ τῆς κόρης
 20 Τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν.

CXVI.

Ἡμιμέδιμνόν² τινα Θεσπίσας χάριν
 Τοῖς ἀργυρηλάτοις με νῦν τέρπε σιρόφοις,
 Πλὴν εἰς δύο τμήματα συνθεῖς τὰ τρία
 Σκόπει τὸ τῆς πλάσιγγος εὐτέχνως³ μέσον,
 5 Κἂν ἐνδεῶς τὸ μέτρον ἀθρήσης ἔχον,
 Ἐξεῖς τὰ λεπτὰ καὶ περανεῖς τὴν δόσιν,
 Λήψῃ δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῶν κερατίων
 Πρὸς τὴν ἐκατέρωθεν ἰσομοίριαν.
 Τὸν θυλακον δ' οὖν ἐσφραγισμένον πρὸς
 10 Τῷ μειρακίῳ τῷδε, πρῶτε δεσπότη.

CXVII. Eis ἄγγελον ἱππότην.

* Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πτερωθέντος πλέον,
 Ὀξύτερον δὲ τὸ πτερωθὲν ἱππέως,
 Νυνὶ δὲ καὶ νοῦς καὶ πτερωτὸς ἱππότης
 Ἐσλήκεν εἰς ἔμφασιν ἀκμαίου δρόμου,
 5 Δεικνὺς ἀτεχνῶς ἀπὸ τῆς πανοπλίας
 Ὡς οὐ πρὸς αἶμα⁴ τάχα καὶ σάρκα τρέχει,
 Ἀλλὰ πρὸς ἀρχὰς μυστικῆς δμαιοχμίας⁵.
 Αὐλίαν⁶ γὰρ κατὰ τῆς αὐλίας

¹ Cf. supra cxiv, 30.² Sine titulo.³ In *Thesouro graeco* Paris. legitur :
 «Εὐτέχνως. V. Εὐτεχνής.» Non inven-
 nitur εὐτεχνῶς s. v. εὐτεχνής, sed εὐ-
 τέχνως s. v. εὐτεχνος.⁴ Ephes. vi, 2.⁵ Cf. supra lxxvii, 6.⁶ Infra ccxiii, 528 : Φῶς μὲν βλέ-
 πεις ἄδντον ἐξ αὐλίας. Anon. cod. Par.
 400, fol. 13 r° : Οὐδὲ φύσις ἅπασα τῆς
 αὐλίας.

- Καὶ φῶς βλέπειν ἔξοσι κατὰ τοῦ σκότους·
 10 Νοῦς ἄρα κινεῖ τῆς γραφικῆς τὴν σίασιν,
 Κάτω μενούσης τῆς ὅλης αἰσθήσεως.

CXVIII. Τῷ Κοιαισίωρι¹.

- Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοή, καὶ καρδία,
 Καὶ ζωτικὴ δύναμις ἐντείνουσά με,
 Καὶ πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος·
 Τὰ γὰρ ἀποπνίγοντα κουφίζεις βάρη,
 5 Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς περιστάσεις λύεις,
 Τοῖς ἀργυροκράτοις² με ῥωννὺς φαρμάκοις.
 Σῶτερ Γαληνέ, τοιγαροῦν ἄγε σκόπει
 Μὴ τις ἀποφρὰς καὶ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ
 Καὶ τοῦμὸν εὐτύχημα συλήσας λάθῃ,
 10 Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα³, καὶ θεῖον τέρας,
 * Καὶ τῆς διωξάσης με κοσμητὸρ τύχης,
 Καὶ νοῦ προμηθεῦ τῶν φίλων αὐθαίρετε.

CXIX. Εἰς ναοῦ πύλην.

- Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους
 Ὁ δεσπότης ἄνωθεν ἐκκύψας βλέπει,
 Ταύτης δὲ λαμπρῶς εὐλογεῖ τὰς ἐξόδους
 Πρὸ τῆς πύλης ἄφραστον ἰδρύσας πύλην·
 5 ἔχει δὲ καὶ φύλακας ἐσιῶτας μέσον,
 Οὓς ἐμψύχους ἀντικρυς ἡ τέχνη γράφει,
 Μήπως ὑφαρπάσῃ τι τῶν ἐνδον, ξένε,
 Λαθὼν ὁ βαρὺς τῶν ψυχῶν ὁδοσίατης.

¹ Vid. Ducang. Gloss. med. gr. s. h. v.² Vox addenda lexicis.³ Supra 1, 404 : Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν ἀλλοτρίων.

CXX. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀνασταςίαν τὴν Φαρμακολετρίαν¹.

Ἀθλήσασα ζῆς, καὶ τυπουμένη πνέεις,
 Καὶ θαυματουργεῖς ἐνθα καλεῖ σε σχέσις,
 Καὶ σλαυρὸν ἀρήγοντα καὶ κάλπιν φέρεις
 Λυσιπόνων² γέμουσαν, ἀγνή, φαρμάκων.
 5 Εἰ γοῦν³ Τριβαλλοὺς ἀπὸ τῆς Βυζαντίδος,
 Ὁ τῆς ἐμῆς ἔρωσ σε καλεῖ καρδίας,
 Σὺ δ' ἀπέρω φθάσασα τὸν κράλην⁴ τάχει,
 Κράλην τὸν⁵ λαμπρὸν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων⁶,
 Δεῖξον σεαυτὴν ἀπὸ τῶν τερασίων,
 10 Καὶ λύσον αὐτῷ τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους⁷.
 Κὰν ὑπὸ Θερμότητος ἡ νόσος βρέμοι,
 Ἡ κάλπις ἐγγυς καὶ τὸ λυποῦν σθενύντω.
 Κὰν ψυχρότης ἄμαχος ὀργῶσα τρύχοι,
 * Τὸ μαρτυρικὸν τῇδε σου πῦρ ἀντίθες.
 15 Ἀνασταςίᾳ τῇ Φερωνύμῳ κόρη
 Ἡ πανυπερσέβαστος Εἰρήνη⁸ τάδε.

CXXI. Εἰς τὸν πατριάρχην⁹.

Ἄριστε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης¹⁰,
 Ψυχῶν προμηθεὺ καὶ τροφῶν¹¹ καὶ προστάτα,

¹ Monasterium S. Anastasiæ Pharmacoletriæ (seu quæ liberat a veneficiis) erat in Eparchia Thessaloniciæ prope Galitzam. Vid. Montfaucon. *Bibl. Coisl.* p. 276.

² Cf. cod. Par. cliv, 4.

³ Leg. ἄγ' οὖν, pro ἀπαγε.

⁴ Κράλης, *Crales*, nomen dignitatis, quo potissimum compellabatur Serviciæ princeps. Cf. Ducang. *Gloss. med. gr.*

s. h. v. De formula ἀπέρω τάχει cf. App. II, 19.

⁵ Scribendum puto Κράλη, τό.

⁶ Cf. infra cxxii, 12.

⁷ Cf. supra xvii, 5.

⁸ Fort. Irene, imperatrix, Joannis Cantacuzeni conjux.

⁹ Cod. M. fol. 81.

¹⁰ Ad marginem codicis σκόπει.

¹¹ Leg. τροφεῦ.

- Καὶ καθάπαξ ἄγρυπνε τοῦ γένους φυλάξ,
 Τοῖς μὲν λογικοῖς γνωστικὴν βρῶσιν δίδως,
 5 Τὴν πρακτικὴν τράπεζαν ἀβρὰν εἰσφέρων·
 Εἰ δὲ γραφικῶς¹ καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφεις,
 Δίκαιος ὢν ἄνθρωπος εὐθύς ἐκ βρέφους,
 Οὐδέν τι καινόν· ἐκ Θεοῦ γὰρ ὃ δράσεις,
 Ὃς ἀνατέλλει πανταχοῦ τὸν ἥλιον,
 10 Τρέφει δὲ τὴν ἐμψυχον ἀβρήτως² φύσιν,
 Ἐφ' ἣν ὁμαλῶς καὶ πεφεισμένως³ βρέχει,
 Ὡς ἂν ἔχοι μάλιστ' αὖ τὰ κτήνη χλόην,
 Καὶ τῇ λογικῇ ζῶντα δουλεύει κτίσει.
 Ναὶ πέμπε χιλὸν τοῖς ἐμοῖς βοσκήμασιν,
 15 Ἄ λιμὸς ἐξέτριψεν οὐ φαύλου χρόνου,
 Μιμητὰ τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς ἀφθόνης,
 Μήπως Νινευὶ τήνδε τὴν πόλιν πόλιν
 Ἐκ τοῦ πάθους ἔχοι τις ἢ χεῖρ' ἀκρίνειν
 Ὅσ' αὖ τὸ συμβᾶν οὐ τριήμερον⁴ μόνον,
 20 Ἀλλ' ἔστιν εὐρεῖν καὶ παρατεταμένον,
 Ὡς τῶν ἐπὶ γῆς ποιμένων διδάσκαλε.

CXXII. Τῷ Ξανθοπούλῳ.

- * Ἀπώλεσα τὸν ἵππον, ὃ φρενῶν βάθος,
 Ὡς γε πρὸς ἀνάψυξιν ἐχρώμην τέως·

¹ Psalm. lxxiii, 19.

² Noster, *De plant.* v. 197 : Καὶ μεταλλεύουσιν ἀβρήτως θέσιν.

³ Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 216 r° : Περὶ ἔχειν σε τοῦ σώματος σου τῆς ὑγείας. Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 79 v° : Σὺ δὲ πεφ. οὕτως ἔχεις καὶ φθονερῶς. S. Basil. cod. Par. 877, fol. 46 r°. Demoph. *Sentent.* p. 2. Geor-

gides, ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 84. German. Cpolitan. codex Coisl. 278, fol. 168 v° : Πλὴν ἀλλὰ π., καὶ οὐ κατὰ κόρον καὶ μέχρι γέφυματος.

⁴ Conf. Jonas, II, 1. Anonym. cod. Par. 362, fol. 29 r° : Ὁ ζωοποιὸς τὸν προφήτην ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς θαλάσσης τριμερεῖσαντα καὶ ἀναπέμπειν εὐχὰς ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους αὐτὸν ἐνισχύων.

- Ἀπάλεσα τὸ κτῆνος, ὦ δεινοῦ πάθους¹!
 Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας².
 5 Ἀπάλεσα δ' οὖν οὐχὶ τὸ κτῆνος μόνον
 Αὐτοῖς χαλινοῖς καὶ σιολαῖς ἐφεσίριδος,
 Ἀλλ' ὡς ἐν ἀκμῇ τῆς ἀποφράδος τύχης,
 Καὶ τὴν φίλην ἐνδικον ἔσθ' ὅτε σπάθην,
 Ἦν ἀπὸ λαβῆς εἶχον ἡργυρισμένην.
 10 Πῶς οὖν τὸ συμβὰν ὑπενεγκεῖν ἰσχύσω
 Πρὸς τὴν βάδην κίνησιν οὐκ ἐξισχύων,
 Ἢλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπιδῶν³,
 Δίδαξον, εὐμήχανε καὶ σοφώτατε,
 Καὶ τῶν ἐμῶν φάρμακον ἐξ ὕψους πόνων.

CXXII. A.

- Ἄς τινας⁴ ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου
 Καὶ μέχρι στερῶν⁵ σὴν ἀφιγμένοις χάριν,
 Κάνταῦθα λαμπρῶς ὁ χρυσοῦς πρόες φίλος.
 Σοῦ γὰρ τὸ φιλότιμον οὐκ εἶργει χρόνος,
 5 Καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς οὐ περιγράφει τόπος,
 Ἀλλ' ὡς ὕδωρ καὶ πνεῦμα καὶ φωτὸς χύσις⁶,
 Τὴν δραστικήν δύναμιν ἐμφύτως ἔχεις.
 Ὅταν δὲ τὰς χάριτας⁷ ἡμῖν εἰσφέρῃς,
 Οὐ δυσαρεσίεις, οὐδὲ κομπάζεις μάτην.

¹ Cf. infra ccix, 9.² *De eleph.* 21 : Εὐάγων ἐκ παροι-
νίας.³ Hic versus infra quoque cxxiv, 19.
Cf. supra cxx, 8.⁴ Sine titulo.⁵ Hic fort. lalet loci nomen.⁶ Cod. Par. x, 2. Cod. Esc. xv, 2 :

Χύσιν δὲ φωτὸς τῷ θαδῶρ κὰν τοῖς τύ-
ποις. Unde φωτοχυσία apud German.
Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 150 v° : Με-
ταδοτικὸν τῆς ἰδίας φωτοχυσίας (leg.
φωτοχυσίας) τοῖς χρήζουσι. Nicetas Ste-
thatus, cod. Par. 362, fol. 252 r° : Αἱ
φωτοχυσίαι τοῦ πνεύματος.

⁷ Conf. cod. Par. x, 44.

- 10 Ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσωπον ὥχρον δεικνύεις,
 * Ὁ Φαιδρὸν ὠργάνωσεν ἢ σὴ Ξερμότης,
 Ἀλλ' ὡς τις ἡδὺς ἀπὸ πασίοῦ νυμφίος
 Χαίρεις¹ ἐφ' οἷς, βέλτιστε, καθάπαξ δίδως.
 Οὐκοῦν ἀγαθὸν μὴ διαφθείρας ἔθος
 15 Τῷ σῷ πάλιν γνώριζε Φιλῇ τὴν φύσιν.

CXIII.

- Σὺ² μὲν διαζῆς ἀρετῆς ὧν ἐργάτης
 Εἰς τὸν πολυκύμαντον³ ἀκλύστως βίον.
 Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὀλκάδα⁴,
 Τὰ τῆς ὕλης δύσοισια φαυλίσας βάρη.
 5 Μᾶλλον δὲ ρίφεις εἰς τὸ πῦρ⁵ τῶνπραγμάτων
 Πυριγόνου δύναμιν εὐρέθης ἔχων.
 Τῆς γὰρ ἐν αὐτοῖς οὐ μετασχὼν ἀσβόλης
 Ὁρᾷς ἀπαθῶς τοὺς ἀποκρύφους πόνους.
 Καρπούμενος δὲ συμφορὰς ἀλλοτρίας
 10 Τοὺς ποικίλως κάμνοντας ἀναλαμβάνεις.
 Ἐγὼ δὲ πολλοῖς παρενεχθεὶς⁶ κινδύνους,
 Καὶ τῶν μεριμνῶν πυρποληθεὶς τῷ βρόμῳ⁷,
 Καὶ παντοδαπῇ συσχεθεὶς καχεξίᾳ,
 Πρόσειμί σοι, κάλλιστε τῶν φίλων πάτερ.
 15 Τὴν γοῦν ζάλην κοίμιζε τὴν φλόγα σέσας⁸,

¹ In cod. male suprascriptum χαί-
 ροις.

² Versus anepigraphi.

³ Codex Paris. 1054, fol. 260 v° :
 Οἰοῦναι τινος πολυκυμάντου κλύδωνος.
 Adverb. ἀκλύστως non proferunt lexica.
 Anonym. De Pontio, p. 177 : Ναῦσιν
 ἀκλυστος. Vide quoque p. 179.

⁴ Cf. supra LXXIV, 5.

⁵ Cf. cod. Esc. CLXXX, 3.

⁶ Infra CCIX, 28 : Τοῦ δὲ φθόνου
 πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν, Καὶ τὴν
 ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην.

⁷ Supra c, 3 : Λόγων βρόμον.

⁸ De animal. 401 : Καὶ σθένυνσι μὲν
 τῆς καμίνου τὴν φλόγα.

Καὶ τῇ νόσῳ φάρμακον, εἰ μὴ τις φθόνος,
 Σίτινον ἢ κριθῖνον ἢ χρυσοῦν δίδου.
 Ὁ γὰρ περισπούδαςλος¹ ἐσμός² τῶν φίλων
 Κλάουσιν οὐδὲν εἰσφέρειν δυνάμενοι.

CXXIV. Εἰς τὸν μέγαν Λογοθέτην³.

- * Ἄριστε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
 Ὀφθαλμὲ τῆς γῆς, δρασικὴ χεὶρ τοῦ κράτους,
 Παγκοσμίῳν ἡδίστε χειμῶν⁴ ἐλπίδων,
 Ἐκπληξὶς ἐχθροῖς, κόσμε τῶν νῦν πραγμάτων,
 5 Ἐρμῇ βραβευτὰ τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος,
 Καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλῆς νυμφοσίολε⁵,
 Ἔως μὲν ἡ σὴ μὴ παρῆν ἡμῖν φύσις
 Αὐθαιρέτως λύουσα τὰς περιστάσεις,
 Ἐσπεργόμην⁶ τὴν Σπάρταν ἦν ἐλάχομεν.
 10 Τῆς γὰρ πονηρᾶς ἀντίπιπλούσης τύχης
 Ἐρημον οὐκ ἦν δυσχερῶν ἔχειν βίον.
 Ἐπεὶ δὲ τῆς σῆς χρηστότητος ἡ χύσις,
 Ἄβυσσε καλῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐβρύη,
 Τί μὴ τὸ λυποῦν τῆς ψυχῆς ἀποκλύσας
 15 Λύεις τὸν αὐχμὸν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν κρότων,
 Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ τῶν πρακτέων⁷;

¹ Cf. infra cxxi, 137.

² Cf. infra clx, 6.

³ Cod. M. fol. 81. De Logothetarum dignitate vide Bandini notam.

⁴ Leg. *λειμών*. Cf. cxxiv, 10.

⁵ Nonnus, *Dionys.* xlviii, 108 : Ἦν δὲ παλαισμοσύνη νυμφοσίολος. Psellus *In Cantic. cant.* p. 116 : Ἄλλως ἐνασχή-

ματι τινὶ σεμνονυμφοσίολλας. Leg. Ἀλλ' ὥς ἐν σχήματι τινὶ σεμνῷ νυμφοσίολλας.

⁶ Leg. *ἐσπεργόμεν*. De prov. Σπάρταν ἐλαχες, κείναν κόσμει, vid. *Paræmiographos*.

⁷ Cf. supra cxxii, 5, ubi hi duo versus 16 et 17.

- Τί μὴ δὲ τὴν πρόσλαμψιν¹ ἡμῖν ἐγχείεις,
 Ἥλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων²;
 20 Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι³ τῆς σῆς αἰθρίας
 Ὁ τῶν ἀηδῶν εὐχερῶς εἴκει γνόφος⁴,
 Ἐπεὶ τίς ὥς σὺ τὴν τε γενναίαν φύσιν,
 Ἡ Θαυμάτων ἡμελξεν ἐμφύτων γάλα⁵,
 Καὶ τὴν λογικὴν ἥς τὸ πᾶν ἔχεις μόνος,
 25 Ἐλλην κατασλᾶς εὐμαθὲς τοῖς πράγμασι;
 Πλὴν ἀλλ' ἐγὼ σὸς, εἰ δὲ καὶ δοῦλος πένης,
 * (Οἶδας ὁ λαμπρὸς) εἰ δὲ⁶ τῶν ἄλλων πλέον,
 Τὸ σὸν πνέων πρόσσωπον ᾧ νέκταρ χύδην
 Ὁ κατακοσμήσας σε⁷ γινώσκει πλέον.
 30 Τὸ γὰρ ἄνω κάτωθεν ἐλκύσας κράτος
 Τέθεικας⁸ ἡμῖν εὐμενὲς τὸ νῦν κράτος.
 Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὸν νοῦν, τὸν λόγον,
 Τὴν γλῶττιαν αὐτὴν, τὸν βίον, τὰ φίλτατα.
 Τὸ γὰρ ἄνευ σου ζῆν τε καὶ πνεῖν καὶ γράφειν
 35 Οὐ βούλομαι σχεῖν εἰς τὸν αὐτίκα βίον,
 Ἄριστε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

CXXV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τοὺς τύπους λύεις
 Οὗς εἶχε τοπρὶν ὁ σκιογράφος νόμος.
 Ὁ γὰρ νοητὸς ἦλθεν ἐκ σοῦ φωσφόρος,
 Λύων τὸν ἀτμὸν τῆς φθορᾶς καὶ τὸν ζόφον.

¹ Cod. Escur. ccxiii, 205 : Ἡλίου
πρόσλαμψιν.

² Hic versus supra cxiii, 12.

³ Supra i, 681 : Τοῖς ἀπαυγάσμασι
τῶν χαρισμάτων.

⁴ Cf. cod. Par. iiv, 380.

⁵ Conf. supra. cxiii, 10 et 11.

⁶ Leg. ἀλλά, quod sententia postulat; εἰ δὲ per errorem e præced. versu irrepserit.

⁷ Fort. desunt quædam.

⁸ Cod. τέθηκας.

- 5 Ἡ δὲ γραφικὴ τῆς ἀληθείας χάριν
 Καὶ παρθένου γράφει σε καὶ παιδοτρόφον,
 Μᾶλλον δὲ τοῦ πλάσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν,
 Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν φαιδρύναντος εἰκόνι,
 Χερουβικόν σε δεῦρο δεικνύει θρόνον ·
- 10 Σιγᾶς δὲ θαυμάζουσα μικροῦ τὸν τόκον,
 Ὅσον φυσικῶν εὐρεθέντα βελτίω,
 Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾶς τὴν φύσιν,
 Ἀναπνοῆς ἔχουσα λεπτῆς ἐμφάσεις ·
 Ζωὴν γὰρ ἀνθύπαρκτον¹ εἰς χεῖρας φέρεις,
- 15 Ἡ σαρκὸς ἰσίουργησας² αὐτὴ πορφύραν,
 Βαφεῖσαν ἐκ σῶν παρθενικῶν αἱμάτων ·
- * Ὡς πῶς τοσοῦτο θαῦμα λαλήσει σίμα!
 Ποῖος δὲ νοῦς, ἀμεμπέ, χωρεῖν ἰσχύσει;

CXXVI. Eis eikóna τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

- Ἐδειξεν οἷς πέπονθεν ὁ σιεφανίτης,
 Ὡς μαρτυρικῆς μεῖζον οὐδὲν ἀνδρίας³ ·
 Χωρεῖ γὰρ εἰς πῦρ, εἰς ὕδωρ, εἰς ἀέρα,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς τὴν ὀρωμένην⁴ φύσιν ·
- 5 Καὶ γίνεται δὴ πῦρ μὲν εὐθὺς ἡ δρόσος,
 Τὸ πνεῦμα δὲ φλόξ, ἵνα μὴ θᾶττον κάμη
 Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα λυθὲν τοῖς πύλοις.
 Γεώργιος γὰρ μαρτυρεῖ τοῦτο πλέον,
 Ὃς ἦν ἀτεχνῶς ἀνδρίας τὴν ἐνσίασιν,
- 10 Ἀκάματον πῦρ⁵ εἰς θεοὺς νόθους πλέον⁶ ·

¹ Leg. ἀνθύπαρκτον.

Ἰσίουργεῖν γὰρ οὐκ ἐξῆν ἐξοδεύουσιν.

² Supra xv, 2 : Ὁν (χιτῶνα) ἡ φύσις
 πόρρωθεν ἰσίουργησέ σοι. In Cantacuz.
 278. Conf. Paraphr. Il. 1, et German.
 Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 188 v° :

³ Cod. ἀνδρείας.

⁴ Cod. ὀρωμένην.

⁵ Ἀκάματον πῦρ ex Hom. Il. O, 597.

⁶ Fort. leg. πνέον vel πνέων. Infra

Ἐπεὶ δὲ τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδου¹,
 Κἂν τοῖς ἄνω πίναξι λαμπρῶς ἐγράφη,
 Στέργῃ σαφῶς καὶ τόνδε τὸν κάτω τύπον,
 Καὶ θαυματουργεῖ πῶσιν εἰ βλέποι μύνην.
 15 Σὺ δέ, σκόπει, βέλτιστε, πῶς χεὶρ ζωγράφου
 Σχεδὸν πνοῆς δύναμιν ἐγχεῖ τοῖς τύποις,
 Πηγνῦσα δεινῶς τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις
 Τοῖς ἀψύχοις χρώμασι τῆς εἰκασίας.

CXXVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ συμπαθῆς.

Ἐδειξας οἷς εἰρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις
 ὧς συμπαθῆς εἶ· τοῦτο γὰρ δὴ σοι φύσις·
 * Καὶ τὴν ἐμὴν σύζυγον ἐστειρωμένην²
 Καὶ φιλτάτου σαίνοντος ἐστειρωμένην,
 5 ὧς δεσπότης εὖσπλαγχνος οἰκτεῖρας, Λόγε,
 Ἡμῖν σεαυτὸν εἰκονισμένον δίδως·
 Ἵπαρ γὰρ ἦν ἀντικρυς, οὐκ ὄναρ³ τόδε,
 Καθὼς ἐπιστάς εἶδον αὐτὸς τὸν τύπον,
 Ἐφ' οὗπερ ἦν καὶ τοῦτο, Συμπαθῆς ὕδευ.
 10 Λαβόντες οὐκοῦν ἀσφαλεῖς τὰς ἐγγύας
 Ἐγγράφομέν σου δεῦρο τὸν Θεῖον⁴ τύπον,
 ὧς τῆς πρὶν ἀντίμιμον εἰκονουργίας⁵.

CXXI, 45 : Ζῶ δ' οὖν πυνέων πῦρ ἀπὸ τῶν
 σπλάγχμων βρέμεν.

¹ Cf. infra CXXI, 23.

² Cod. ἐστειρωμένον.

³ Alludit ad Homer. *Od.* T, 547 :
 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὅπαρ ἐσθλόν.

⁴ Cod. Θεῶν.

⁵ Theod. Stud. p. 155 B : Τῇ μη-
 τρώᾳ εἰκονουργίᾳ; 156 A : Τὸ τῆς εἰ-
 κονουργίας εἶδος. Id. p. 185 E, et

445 E. German. Cpol. cod. Goisl. 278,
 fol. 170 r° : Οὐχ ἰσῆσι μέχρι τούτου
 τὴν προτύπωσιν ὁ δι' ἑαυτοῦ τὰ εἰκο-
 νουργήματα πρὸς τὸ ἐντελόμενον δια-
 ζωγραφήσας λόγος Θεοῦ. Lexicis obiter
 addam varia cum voce εἰκὼν composita.
 Εἰκονογλύφος, εἰκονοκτίστης, Niceph.
 Cpol. in *Spicileg. Solenn.* t. I, p. 500 :
 ἵνα τοὺς εἰκονοκτίστας καὶ εἰκονογλύ-
 φους (Bolland. εἰκονοφίλους) καὶ εἰκο-

Σὺ δ' ὡς ἀληθῆς καὶ Θεὸς καὶ δεσπότης,
 Καὶ συμπαθῆς τὴν φύσιν ὡς ἐπεγράψης,
 15 Δὸς τέκνον ἡμῖν κατὰ τὸ πρόσταγμα σου
 Τὴν τοῦ γένους ἀξίῃσιν ἀθροῦν τῷ χρόνῳ.
 Τίττοι¹ γὰρ ἂν καὶ λίθος εἰ μόνον θέλεις.
 Φιλανθρωπηνὸς² ταῦτα σὺς λάτρεις Δούκας.

CXXVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν,
 Καὶ τοῦ γένους λύσασα τὴν ἀκαρπίαν,
 Καὶ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, παρθένε, βρέφος,
 Νῦν τὴν ἐμὴν στείρωσιν εὐσπλάγχχνως λύοις,
 5 ὧς ἂν ὁ καινὸς τοῦ Θεανθρώπου τόκος
 Ἐγκωμιασίην καὶ παρ' ἡμῶν λαμβάνοι,
 Σεσωσμένον καὶ τοῦτον ὡς τὸ πᾶν γένος.
 * Φιλανθρωπηνὴ ταῦτα σὴ λάτρεις γράφει.

CXXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσσοστόμου,
 καὶ τοῦ μάκαρος Ὀνουφρίου³.

Ὁ πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο σίδημα,
 Γυμνὸν παλαισίην προσλαβὼν πάρεσί μοι.
 Σὺ γοῦν, πονηρὲ τῶν ψυχῶν ὁδοσίτατα,
 Φρίξον Θεωρῶν τούσδε τοὺς ὑπερμάχους,
 5 Καὶ τῶν ἐμῶν ἐκσίγηθι πενθῶν πρακτέων.
 Τὴν γὰρ ἐκατέρωθεν οὐ σιέξεις μάχην,
 Κἂν ᾗς ἀλαζών, κἂν Θρασυνοῦς πρὸς δύο.
 Φιλανθρωπηνὸς⁴ ταῦτα θαρρύντως λέγει.

νολάτρας τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι τῆς Θεότητος ὑπο-
 τάξῃ. — Εἰκονοειδής, Th. Stud. p. 444
 G: Ἡ εἰκ. φαντασία. — Εἰκονοκασίης,
 Cotelier. Monument. eccles. t. IV, p. 423.

¹ Cod. τίττοι.

² Fort. Alexius Ducas Philanthrope-
 nus de quo Georg. Acropolita, p. 126,
 ed. Bonn.

³ De S. Onuphrio cf. supra xxxviii.

⁴ Cf. supra not. 2.

CXXX. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίου¹.

Ἰοῦ, ἰοῦ τί τοῦτο, καὶ πῶς ἐκρύβης,
 Τὸ ζῶν πρὸ μικροῦ τῶν ἐμῶν φῶς ὁμμάτων;
 Μᾶλλον δὲ πῶς ἔγαγε καὶ ζῷ καὶ πνέω,
 Σοῦ φεῦ διασίδας τῆς καλῆς ὁμοζύγου;
 5 Κἂν γὰρ ἔτι ζῷ, κἂν συνεκτέθνηκά σοι,
 Κἂν ἡμιθανῆς² ὑπὸ τοῦ πάθους μένω,
 Οὐκ οἶδα σαφῶς, ἀλλὰ παπαὶ τῆς τύχης³!
 Εἰ σοῦ δίχα ζῷ, καὶ Θανατῶν ἐμπνέω·
 Πλὴν ἀλλὰ τὴν μόνωσιν οὐ σίέγω πρῶτος,
 10 Τρυγῶν ἐμὴ Φίλανδρε καὶ σίρουθοτρόφε⁴,
 Βίου κιβωτὲ, κῆπέ μου κεκλεισμένη,
 Πηγὴ καλῶν πόρρωθεν ἐσφραγισμένη,
 Φρονήσεως Θάλαμ⁵, νυμφῶν⁶ ἀνδρίας.
 Τὸν γὰρ περισπούδαστον⁷ ἀνθρώποις γάμον
 15 Ὡς φροντίδων γόνιμον αὐτὸς ἐκκλίνων,
 * Μόλις μετὰ σοῦ ζῆν ἐπὶ γῆς εἰλόμην,
 Καὶ πρὸς τοσοῦτον ἦλθον ὀλβίας τύχης
 Ὅσον κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν ἀζύγων,
 Εἰ μὴ τοσαύτην ἔσχον ἐκ παιδὸς χάριν,
 20 Ὡς τῶν ἐμῶν φάρμακον εὐρέθης πόνων·
 Καὶ παντὸς εἶχον ἡδέος σε πρόξενον,
 Ἀλλ' ἡρπάγης πρόωρος, ἀλλ' ἀπεβρράγης

¹ Cod. M. fol. 16. Exstat Gregorii Cyprii epistola ad Stauracium in cod. Monac. n° 50, p. 255. Cujus uxor Anna nominabatur, vid. v. 24 et ad finem carminis.

² German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 163 v°: Ὁποιός δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς

χειρουργίας τοῦ καλοῦ ἱατροῦ ἦλθε πρὸς τὸν ἡμιθανῆ ὁ ζωοποιός.

³ Cod. ψύχης, sic.

⁴ Hac voce augenda lexica.

⁵ Cf. supra cxii, 2.

⁶ Infra cxxxi, 71.

⁷ Cf. infra cxxxi, 137.

- Ἐκδῦσα τὸν χοῦν¹ καὶ τὸ βαρὺ² φορτίον
 Πρὸ τῆς παρακμῆς, Ἄννα, καλλώπισμά μου ·
 25 Κἀγὼ τὸν ἀπλοῦν καὶ πρὸ τοῦ γάμου βίον
 Τοῦ δευτέρου τίθημι πολλῶ βελτίω.
 Τί γὰρ ἐμοὶ τὸ κέρδος ἐκ τῆς συννόμου
 Καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀφθόνων χαρισμάτων,
 Ἥλιε καὶ γῇ καὶ τελευταῖοι κρότοι³;
 30 Πλὴν ἀλλὰ σοὶ μὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
 Ἡ σεμνότης ἠνθῆσε τῆς εὐκοσμίας ·
 Ἐγὼ δέ σου τὸ κάλλος οὐκέτι βλέπων
 Οὐ δύναμαι ζῆν, οὐδ' ἀκινδύνως πνέειν ·
 Ὅρων δὲ τὸν σὸν ὡς ἐν εἰκόνι τρόπον
 35 Τῷ μνημονικῷ τῆς ἑμαυτοῦ καρδίας,
 Εἰς πάντα καιρὸν ἐν σίεναγμοῖς δακρύω.
 Ἐχω γὰρ ὑπέκκαυμα⁴ τοὺς κοινούς τόκους
 Καὶ τοὺς ἀδελφούς οὓς τραγωδοὺς εἰργάσω,
 Μᾶλλον δὲ τὸν σὸν εὐγενῆ φυτοσπόρον⁵,
 40 Ὃς καρτερικὸς⁶ ἀρετῆς ὦν ἐργάτης
 Τοῦ σοῦ μόνου δῆπουθεν ἠτίηθη πάθους.
 * Ὡς τῆς τύχης ἡδυσμα, τοῦ βίου τρόπις⁷,
 Κἂν τῆς τελευτῆς εἶλε τὴν ναῦν ὁ κλύδων,
 Καὶ κατέδυς αὐτανδρὸς⁸ εἰς τὸν πυθμένα!

¹ Cod. Paris. xiv, 255 : Ἐῶσα τὸν
 χοῦν ὡς βαρὺ τι φορτίον. Supra cxxvi,
 11 : Τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδν. In-
 fra ccxi, 124 : Ἀφείσα τὸν χοῦν τῶν
 παθῶν καὶ τὸν ζόφον.

² Cod. βору.

³ Cf. infra ccix, 18, ubi idem versus.

⁴ Cf. cod. Par. cxiv, 10.

⁵ Φυτοσπόρος sæpius accipitur pro
 patre et pro matre.

1.

⁶ Vita S. Posidonii, cod. Par. 1532,
 fol. 285 : Ἐγκατερικώτατος ἀσκητῆς,
 qua voce carent lexicæ.

⁷ Alio sensu Aristoph. Vespr. 30 :
 Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρέπειν τοῦ
 πράγματος.

⁸ Supra xliiii, 9 : Καὶ καθάπερ δύσ-
 οισλος ἐν ζάλῃ γνώφος τῶν ἐλπίδων
 αὐτανδρὰ συγκαλῶν τὰ σκάφη. Cf. cod.
 Par. 2831, 160 r°.

- 45 Ζῶ δ' οὖν πνέων¹ πῦρ ἀπὸ τῶν σπλάγχχνων βρέμον,
 Ἐπείπερ ἡ σὴ μηδαμοῦ Φεῦ μοι δρόσος.
 Τὰ πρὸς με σοῦ γὰρ τίς ποτ' ἐκφράσει λόγος,
 ὧ κόσμε λαμπρὲ τῶν ἐμῶν χθές ἐλπίδων;
 Τοὺς γὰρ ἐμοὺς ἔσπεργες ἐκτόπως λόγους,
 50 Καὶ νεῦμα τούμῳδον σὸς ῥυτὴρ ἦν εὐθέως,
 Κάκεινο τῇ σῇ πανταχοῦ φίλον φύσει,
 Ὅ δῆτα κάμοι, καὶ τὸ μὴ φίλον πάλιν,
 Τοιοῦτο καὶ σοὶ μέχρι τῆς σῆς ἐξόδου.
 Νυνὶ δὲ βαβαὶ τῆς ἀποφράδος τύχης,
 55 Μᾶλλον δὲ παπαὶ τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας,
 Ἦς ταῦτα καρπὸς εἰς ἀπεικταῖον Θέρος.
 Παρήλθες ὡς χοῦς ἐκτιναχθεὶς εἰς κόνιν,
 Καὶ μικρὸν εὐφράνασα μακρὸν ἀλγύνεις,
 Καὶ θάτερον φυγοῦσα τοῦ ζυγοῦ μέρος,
 60 Ὅν εἵλωμεν πρὶν σύ τε καὶ γὰρ πρὸς βίαν,
 Ἐμοὶ τὸ πᾶν ἀφῆκας ἀνέχειν βάρος,
 Καὶ γίνομαι δὴ συμφορῶν ἐπιστάτης,
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἀνάγων τὰ φίλτατα.
 Φεῦ πῶς τὸ παρὸν καρτερεῖς ἐμὸν πάθος,
 65 Ἀλλ' οὐ συναλγεῖς, οὐδ' ἐπιστρέφῃ τέως,
 * Ἡ συμπαθὴς ἄνθρωπος; ὦ ζῶντος πάθους²!
 Εἰς σῶμα νεκρὸν κἂν ἐν αἰσθήσει πνέω.
 Παρήκαμεν γὰρ τῇ φθορᾷ τὰς ἐλπίδας,
 Καὶ τὴν ἀγωγήν, καὶ τὰ σεμνὰ τοῦ γένους,
 70 Καὶ τὸν πολυσύλλεκτον³ ἐκ πόνων βίον.
 Ἀλλὰ σιωπᾶς, τὸ γλυκὺ πρόσφθεγμά⁴ μου,

¹ Cf. supra cxxvi, 10.

rant et ἱεροσύλλεκτος, Theod. Stud.

² Infra ccix, 9.

cod. Par. 891, fol. 86 v°.

³ Hanc vocem ignorant lexicæ. Igno-⁴ Supra lxxviii, 15 : Καὶ τῶν παρ'

- Ἡ τῆσδε τῆς σῆς εὐγενοῦς μητρὸς χάριν ·
 Δοκεῖς γὰρ αὐτῆς εὐλαβεῖσθαι τὸν τύπον,
 Κἂν εἰς ὑμᾶς ἔκρυψεν εὐδαίμων τάφος ·
- 75 Ἡ τὴν σπολὴν φρίττουσα τῶν μονοτρόπων,
 Ἡς οὐ κατ' αὐτὴν ἡξιώθης ἐκ νόσου
 (Τῶν γὰρ ἱατρῶν οὐ παρέσχευεν ἡ κρίσις,) ·
 Ἡ τὴν ἐμὴν τιμῶσα κἀνταῦθα σχέσιν ·
 Τὸ γὰρ σιωπᾶν κόσμος ἦν σὸς ἐκ βρέφους,
- 80 Καὶ κόσμος οὐκ ἦν εἰς τὸ σὸν κάλλος νόθος ·
 Γέλως δέ τις ἄσεμνος οὐκ ἔτερπέ σε ·
 Τὴν γὰρ τελευτὴν ὡς παροῦσαν ἐσκόπεις,
 Τὰς παιδιας φεύγουσα τῶν μὴ σωφρόνων.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν ζῆς ἄλλον ἐντεῦθεν τρόπον ·
- 85 Τὴν γὰρ ὕλην παρηλθες ἀπ' ἰέρω τάχει ·
 Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ τελευτῶ καθάπαξ,
 Ὡ χάρις Ἄννα, τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,
 Κἂν ἐσπερημένον με σαυτῆς δεικνύοις.
 Ὁ Σταυράκιος ταῦτά σοι τῇ συζύγῳ
- * 90 Τὴν πρὸς λαλῶν ὀργανῶν¹ τὴν ἐσχάτην.

CXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δομέστικον².

- * Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, καὶ μετὰ ψύχους ἔαρ,
 Ἐκ τῆς Θράκης ἡδιστός ὀφθεῖς τοῖς φίλοις,
 Ὡ νοῦ σιρατηγὲ καὶ πρὸ τῆς ἡβης γέρον,
 Καὶ δένδρον ἀνθοῦν ἀπὸ ριζῶν ὀλβίων
- 5 Τοῖς ἐμφύτοις αἵμασι τῶν βασιλέων,
 Καὶ παντὸς ὑπόδειγμα λαμπροῦ τῷ χρόνῳ,
 Καὶ τῆς πυκαζούσης σε κοσμητορ τύχης,

ἡμῖν ἀκροῶ προσφθεγμάτων. Vid. cod.
 Esc. CCXIII, 1.

¹ Cod. M. ὀργάνων male.

² Fort. in Jo. Cantacuz.

- Ἐγὼ τὸ ¹ σὺν πρόσωπον ἄθρων ὡς ῥόδον,
 Ὅ μῆθ' ὁ δεινὸς ὑποσυλῆσαι φθόνος,
 10 Μῆθ' ὁ τρυγῶν ² ἅπαντα μαράναι χρόνος,
 Μῆ, παραγωγεῦ τῆς πνοῆς τῶν ἐμψύχων,
 Καὶ ζῶν φυτουργὲ τῆς χλιδῆς τῶν ἀνθέων,
 Ὀδμαῖς ἐπ' αὐτὸν ³ μυσλικάϊς ἀναψύχω,
 Καὶ καρδιαλγῶν ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης
 15 Τὴν τοῦ πνίγους βρέμουςαν ἀμβλύνω φλόγα.
 Ἡ τίς τοσοῦτον εἶδεν ἀρχῆθεν τέρας
 Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ συλλήβδην γένος;
 Καὶ γὰρ προθεῖς ἄπασαν ὀλβίαν φύσιν
 Τρυγᾷς ἐκάστης εὖ μάλα τὸ χρήσιμον,
 20 Καὶ συλλέγεις ἔρανον ἐκ τούτων χυδην,
 Ὡς ἂν ὑπ' αὐτῷ παντοδαπὸς τυγχάνοις,
 Ἐν ἀρετῶν ἄγαλμα ⁴ φανεῖς τῷ χρόνῳ.
 * Πάντες δέ σε πνέουσιν ὡς πάντας μόνον,
 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἔχοι τι σεμνὸν ἐν βίῳ
 25 Τοῦθ' εὗρεν εἰς σέ καὶ Φιληδεῖ σοι πλέον·
 Καὶ πάντας αἰρεῖς τῇ κατὰ πάντα σχέσει
 Κοινῇ τὰ κοινὰ καὶ τὰ χωρὶς εἰσφέρων.
 Πρώτη μὲν οὖν φρόνησις ὠδίνυσέ σε
 Τὸ τῆς γονῆς κάλλιστον ἀρμοσαμένη·
 30 Τεχθέντι σοὶ δὲ σπαργανοῖ τὸ σαρκίον
 Ῥώμη λεοντῇ, καὶ μετὰ ταύτην πάλιν
 Ἀνῆκε Θηλὴν εἰς ἀμολγὴν ἢ Θέμις.
 Ἡ δ' αὖ γε λοιπὴ τῶν τριῶν καὶ βελτίων
 (Ὅσῳ τὸ σῶφρον κέρδος ἀνθρώποις μέγα)
 35 Λαβοῦσα κοσμεῖ καὶ καταψᾷ καὶ τρέφει,

¹ Cod. τὸν σόν.³ Leg. ἐμαυτόν.² Cod. ὁ τρυγῶν.⁴ Cf. Boisson. An. gr. II, 256.

- Καὶ κατὰ παθῶν τρισαρισία γράφει·
Καὶ ζῇ τὰ σεμνὰ τῶν παλαιγενεσιτέρων,
Τῆς φύσεώς σου ταῦτα δεικνύσης ἔτι.
Τίς γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον οὐ κατεπλάγη,
40 Τὸ χαρίτων ἀντικρυς ἐμφύτων γέμον,
Ὡ ζῶν Ἰωσήφ καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε;
Μᾶλλον δὲ τίς τὰ τόξα¹ τῶν σῶν ὀφρύων
Οὐκ εἶπεν εὐθὺς τόξα γαλήνης τάδε;
Τίς γὰρ τὸ κάλλος εἰ βλέποι τῶν ὁμμάτων,
45 Καὶ τὴν ἐνασπράπιουσαν ὀξυδορκίαν,
Τὴν πλάσιδα σφῶν οὐ κροτεῖ χαίρων φύσιν,
Μᾶλλον δὲ τὸν πλάσαντα κοινῇ τὴν φύσιν;
Τοῖς γὰρ ἀνασλήμασι τῶν σῶν ὁμμάτων
* Ῥεμβασμὸς οὐδεὶς ἐστὶν εἰς κάλλος νόθον·
50 Ἡ ρὶς δέ σοι κάλαμος ἐκ μελανδόχης,
Μᾶλλον δὲ τίς κρύσταλλος ἐστὼς εὐρέθη,
Καὶ καθόσον δίδωσιν ἡ τέχνη γράφειν,
Τὸ γρυπὸν οὐκ ἔχουσα τῆς ἀμετρίας,
Τὸ σιμὸν ἐκπέφευγε τῆς ἀκοσμίας·
55 Αἱ δὲ γνάθοι πῦρ ἀλλὰ καὶ φῶς καὶ δρόσος·
Τῆς γὰρ φυσικῆς πορφύρας ἡ λεπιότης
Τῷ σφόδρα λευκῷ τῆς δορᾶς ἐπιπρέπει².
Τὰ δ' ὧτα πολλῶν δεκτικὰ προσφθεγμάτων,
Καὶ βασιλικῶν πασιδάδες βουλευμάτων,
60 Κὰν ταῖς δίκαις εἴ σου γε καὶ κρῖνειν Ξέλοις,
Ἐλεγχτικὴν ἔχουσι τοῦ ψεύδους φύσιν·
Καὶ πρὸς μὲν ἠδύνοντας εὐκόσμως λόγους
Ἀναπεταυνὺς κέρδος ἀδρὸν εἰσδέχῃ·

¹ Aristoph. *Lys.* 8 : Οὐ γὰρ πρέπει τοῦ ἐσφυθροπακέναι. Cf. Suidas s. v. σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. Schol. ἀντὶ Τοξοποιεῖν. — ² Cod. ἐπιτρέπει.

- Ὄταν δέ τις βάσκανος ὑπέλθῃ κρύφα,
 65 Βύεις παρευθὺς καὶ καταφράττεις τάδε·
 Κἂν τις πάλιν ἄσεμνα συγγέων λέγοι,
 Στρέφεις μετ' ὀργῆς μὴ συναρπάσας λάθῃ·
 Εἴ που δὲ καὶ πρόχειρον ἀσείϊον λέγοις¹,
 Γέλῳτι σεμνῶ τὴν βοὴν παραπλέκων,
 70 Ἄκουε καὶ συσίλας² ὑπὲρ γῆς φωσφόρε·
 Φρονήσεως γάρ ἐσσι νυμφῶν³ τὸ σιόμα,
 Συμμετρία ῥήγματος ὀργανωμένον,
 Καὶ χειλέων ἄνθρακας ἐνδρόσους φέρον,
 * Ἄπαν σχεδὸν πρόβλημα ῥαδίως φλέγει·
 75 Ψεύδους δὲ τοῦτ' ἄγευσίον ἐκ βρέφους ἔχεις,
 Μήπως ὁ κηφὴν τὴν ψυχὴν ὑποδράμῃ
 Συλῶν τὸ λαμπρὸν τῆς ἀληθείας μέλι·
 Σίμβλον, γὰρ ἂν κρίνοιτο καθάπαξ τόδε
 Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ οὐ φαῦλον φέρον⁴.
 80 Ὑβριν δὲ μισεῖς ἐκ τριχὺς παρτοχρόνου
 Καὶ τῶν περιττῶν οὐκ ἐπισιρέφῃ λόγων·
 Ὅρκων δὲ τηρεῖς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν
 Πρὸς τὸν μόνον βλέποντα καρδίας βλέπων.
 Ὡς ὁ Φιλῆς τοῦτο φιλεῖ τὸ σιόμα,
 85 Τὸ χεῖλος ἐνθεῖς⁵ τῆς πλοκῆς⁶ σοι τῶν κρότων;
 Τὴν πρόσχυσιν γὰρ τῶν φιλανθρωπευμάτων⁷
 Μεθ' ἡδονῆς μοι πολλάκις ἐθέσπισεν.

¹ Leg. λέγοι.² Leg. καὶ σὺ, σίλας.³ Supra cxiii, 4: Παγκοσμίῳν ἡδίστε
 νυμφῶν ἐλπίδων; cxxx, 13: Νυμφῶν ἀν-
 δρίας.⁴ Cod. φέρων et supra φέρον.

Fort. ἡθάς.

⁶ Supra 1, 262: Τούτους τάχα πλέ-
 κοντες αὐτῶ τοὺς κρότους. Cod. Par.
 iv, 14: Τούς σοὺς, βασιλεῦ, τεχνικῶς
 πλέξω κρότους. Id. De animal. 212:
 Οὗς (κρότους) ἂν τις αὐτῶ προσφυῶς
 διαπλέκοι.⁷ Conf. supra lxxvi, 16.

- Ὁ δὲ χρυσοῦς ἰουλος ἀνθεῖ σοι ξένως,
 Ὡς οὐ περιτλῶς¹ οὐδ' ἀκαλλῶς ἐνδέων·
- 90 Οὔτω γὰρ ὑπέδειξε τὸν τοῦ Νιρέως
 Ὁ τῶν παλαιῶν ζωγραφῶν τὰς ἐμφάσεις,
 Ἐπείπερ αὐτὴν τὴν Ἀχιλλέως κόμην,
 Οὐ βοσφύχων γέμουσαν ἀλλ' εὐκοσμίας,
 Τῆς φύσεως ὁ κόσμος ἐβράβευσέ σοι.
- 95 Ὁ δ' εὐσπλαθὲς τράχηλος εἰς παντευχίαν²
 Οὐδὲν φέρει πρόμηκες ἐκ τῶν σπονδύλων,
 Ἀλλ' οὐδ' ἀγεννη³ συσβολὴν σοι δεικνύει.
 Ἀλκῇ δὲ χειρῶν καὶ συνολκῇ δακτύλων
- * Πᾶν τόξον ὀρθοῖς τὴν βολὴν ἀπευθύνων·
- 100 Βάλλεις δὲ νεβροῦς τοξικοῦ μᾶλλον Σκύθου,
 Καὶ μέχρ' αὐτῶν εὐσλοχεῖς τῶν ὀρνέων,
 Ὑπανέχων⁴ τὸ τόξον εὐτέχνῳ σιάσει·
 Δόρατα δὲ κλᾶς ἐμποδῶν οὐδὲν φέρων.
 Ὅταν δὲ τοῖς πένησι μετρήῃς τὰς δόσεις,
- 105 Ζυγοσίλατῶν τὸ ψῆγμα τῆς εὐσπλαγχνίας,
 Καὶ ποικίλους ἄνωθεν ἀθροίζων φόρους,
 Πῶς τάσδε σου τὰς χεῖρας ὑμνήσει λόγος,
 Ἄς οὐ παρξετέιναις εἰς ἀπλησίαν,
 Οὐδ' αἱμάτων ἐπλησας ἐξ ἀρπαγμάτων,
- 110 Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν καὶ δεσπότην
 Τεταμέναις ἔσχηκας ἐκ γῆς ἐμφρόνως,
 Ἀφ' οὗ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐβαπτίσω;
 ἔχεις γε μὴν εὐρωσίου ἰσχύαν θεοῖν
 Εἰς ἀλτικὴν ἔπαρσιν ἢ μῆκος δρόμου,

¹ Leg. περιτλός.³ Cod. ἀγενῆ.² Anon. De S. Theodoro, vs. 72 :⁴ De eleph. 297 : Ὑπανέχειν δὲ φα-

καὶ μαρτυρικῇ ρήγνυται παντευχία.

σιν αὐτῇ (προδοσκήδι) τοὺς τόκους.

- 115 Καὶ συμπλοκὴν ἄμοχθον ἐσίωσης πάλης,
 Καὶ συντόνους πόρρωθεν ἐξελασίας,
 Κούφους δὲ καὶ πρέποντας ἀνδρὶ τοὺς πόδας
 Κἂν πεζομαχῆς, κἂν ἐπιτρέχης βάδην·
 Τὸ σάρκινον γὰρ ἐκπεφευγότες βάρος
- 120 Γυμναστικὴν ἴσχουσιν εὐαρμοσίαν.
 Καὶ ταῦτα μὲν σὰ κατὰ τὴν διαρτίαν
 Καὶ τὴν ἀπασφράπτουσαν ἐκτός σου πλάσιν·
 Λαλεῖς γὰρ ἃ χρῆ, καὶ σιωπᾶς ἂν δέοι·
- * Λέξεις δέ σοι πρέπουσα κοσμεῖ τοὺς λόγους,
- 125 Καὶ νοῦς ἐν αὐτοῖς καὶ σίροφῇ καὶ πυκνότης,
 Καὶ λεπτότης πρόσφατος ἐνθυμημάτων.
 Πειθοῦς κατασπίλῃς¹ αὐτομαθῆς τεχνίτης,
 Πᾶσαν δὲ μισεῖς παρὰ πάντος διπλόην,
 Τὸν μῦθον ἀπλοῦν τῆς ἀληθείας² κρίνων.
- 130 Σπονδῆς δὲ καιροὺς ἀλλὰ καὶ μάχης τίθης,
 ὧς τις βραξευτῆς εἰ σκοπεῖ³ τὸ συμφέρον,
 Καὶ τοὺς κακῶς πάσχοντας ἀναλαμβάνεις,
 Ἄ τινες ἠρπάκεισαν αὐτὸς εἰσφέρειν,
 ὧς ἂν ὁ Θεσμός εὐνομῇ τῶν ταγμάτων,
- 135 Καὶ μηδὲν ἢ πρόσκομμα τοῖς ἀνευθύνοις.
 Ὅρων δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ τῆς γῆς ἡδέα,
 Καὶ τὸν περισπούδαστον⁴ ἀνθρώποις βίον
 Εἰς τὴν πολυκύμαντον ἐνταῦθα ζάλην,

¹ Fort. κατέσπιν.² Eurip. *Phænis.* 479 : Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔξυ.³ Fort. εὖ σκοπῶν.⁴ Cod. Esc. CLIX, 1 : Τὸν μὲν περισπούδαστον ἀνθρώποις βίον. Sup. CXXIII, 18 : Ὁ γὰρ περισπούδαστος ἑσμός τῶνφίλων; CXXI, 14 : Τὸν γὰρ περισπούδαστον ἀνθρώποις γάμον. Cod. Par. VI, 26 : Εἰς τὸν περισπούδαστον ἀνθρώποις πόνον; LXXIII, 6 : Καὶ τὸν περισπούδ. ἐμφαίνων πόνον. Noster, *De eleph.* vs. 174 : Καὶ τὴν περισπούδαστον ἐκζητεῖ δρόσον. Id. In *Pachymer.* vs. 94 : Τὴν

Ἵπελθὼν ἀμφίβληστρον ὑδροθηρίας¹,
 160 Ὡ² σκύμνος ἢ γυψ ἢ μελιτῖων σατράπης·
 Εἰργουσι γὰρ μάλιστ'α τὴν ἀπλησίαν
 Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπλέρων γένη.
 Τί δεῖ⁴ θορυβεῖν, τί δὲ μηκύνειν πλέον;
 Σὺ τὴν μὲν ἀκμὴν πρεσβυτικὴν δεικνύεις,
 165 Τὴν δ' ὀπλιτικὴν ὡς ἐν ἀκμῇ λαμπρύνεις,
 Ὅσους ἐπὶ γῆς εἶδε σεμνοὺς ὁ χρόνος
 Ἐν τῷ κομιδῇ μεираκίῳ φαυλίσας.
 Ἀλλὰ σέ μὲν σπεύδουσι κοσμεῖν οἱ κρότοι·
 Σὺ δ' ἀντικοσμεῖς αὖθις ἡμῖν τοὺς κρότους.
 170 Γένοιτό σοι δ' οὖν καὶ μετὰ γήρωσ βάθος
 Καὶ σάρκα ῥυσσὴν καὶ παρακμὴν ἐσχάτην,
 Καὶ φιλτάτων αὖξισιν εἰς μῆκος βίου,
 Καὶ τοῦδε τοῦ νῦν ὀλβιώτερον κλέος,
 Ἡ τῶν ἄνω μέθεξις ὡς ἡ τῶν κάτω,
 175 Κλεινὴ σίρατηγέ, τῶν ἐμῶν ἄκος πόνων.

CXXXII. Εἰς οἶκόν τινος καπηλίδος καὶ μασίρωκου⁵.

* Ὁ δεσπότης μὲν ἦς⁶ ἀθρεῖτε τῆς⁷ σιέγης
 Ἀζηλότυπός ἐστι καὶ κρείττων φθόνου
 Πρὸς τοὺς ἐπείσερόντας⁸ ἐνθάδε ξένους,
 Κἂν τις παροινῇ καὶ τὰ λέκτρα συγχέῃ
 5 Τῆς οἰκοδεσποτίδος⁹ ὑποκειμένης,
 Ὅδ' ἀτρέμας ἐσίγηκε τὴν ὕβριν φέρων·

¹ Cf. cod. Par. III, 9.

⁶ Cod. ἦν.

² Fort. ἦ pro Ὡ.

⁷ Cod. ἀθρεῖτε σιέγης, claudicante

³ De apum rege conf. Ælian. H. A. lib. V, c. x, ibique Jacobs.

metro. Addidi τῆς.

⁸ Cf. cod. Par. ccIII, 53.

⁴ Cod. δὴ pro δεῖ.

⁹ In *Thesaurus* reperitur, sed sine

⁵ Cod. μασίρωκου. Vid. infra v. 13. exemplo.

Ἡ δὲ γραφικὴ τόνδε τυποῖ τὸν φθόνον,
Ὡς τῶν¹ νόθων φόβητρον ἀφροδισίων.
Ἄλλ', ὧς πῶται μνησιῆρες, ὀργᾶτε πλέον

- 10 Πανσυδὶ καμᾶζοντες εἰς τὴν οἰκίαν·
Νωδὸς γὰρ ἐστὶν οὗτος ὁ φθόνος γέρων,
Ὡς ἀντιλυπεῖν οὐδ' ἀμωσγέπως ἔχων,
Πρὸς τοὺς ἐρασίᾱς μασίροποι βλέπει τρόπον².

CXXXIII. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον³.

Τῷ σεβασίῳ⁴ Πατρικιώτῃ.

Ἐξ ἀμπέλου τὸ γλεῦκος ἡ κάλπισ φέρει,
Καὶ τοῖς φίλοις κίρνησι τὴν εὐστοργίαν,
Οἷς νέκταρ ἐγχεῖ· τοῖς δὲ βασκάνοις πῶταις
Οἶνον θυμοῦ δράκοντος⁵ ὀξίνην χόλον.

CXXXIV. Πρὸς τὸν ὁμόψυχον διὰ τοὺς πυρούς.

Εἰ τὴν Ἰωσήφ τάχα θαυμάζεις φύσιν,
Οὗ τὸν περιάλητον ἀνθρώποις βίον
Τῇ καταγωγῇ ζωγραφεῖν ἐπιτρέπεις,
Τῆς ἐσλίας ἀνοίγε τὰς πυραμίδας
5 Καὶ τὸν φίλον πεινῶντα λαμπρῶς ἐσλία·
Καὶ γὰρ ὁ σιτῶν⁶ τῆς σοφῆς σου καρδίας,
* Ὡς συγκομίζεις τοῦ βίου τὰ σπέρματα,

¹ Cod. τόν pro τῶν.

² Ad marg. codicis ἔως ὧδε.

³ Band. in notis: «Non explicat hanc vocem Ducangius in *Lexic. med. et infim. gr.*: forte est aliquod genus amphoræ, seu hydriæ.» Imo explicat Ducang. s. v. Ἐπιβαλτάριον.

⁴ Band. σεμνῷ.

⁵ Δρακόντιον nomen vitis, de qua

Colum. III, 2: «Præcoquem vitem nobis ante hoc tempus incognitam Græcia consuetudine *dracontion* vocitari comperimus.» Cod. Esc. cc, 23: Σὺ τρέφον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην, ὅν εἰς θυμὸν δράκοντος ἡ κρᾶσις τρέπει.

⁶ Id. In *imperat.* 55, ed. Wernsd.: Εἰς τὸν σιτῶνα τῆς ψυχῆς ἐντεθησαυρισμένους.

Οὐκ αὐχμὸν ὑπώπλευσεν, οὐ βρούχου τρύγην,
 Οὐ σῆτας ἀργούς, οὐδὲ κηφῆνας φάγους,
 10 Ἄρουρα, λειμῶν¹, κῆπε² τῶν χαρισμάτων ·
 Ἀντλούμενος δὲ παρὰ τοῖς φίλοις βρύεις,
 Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, ῥυθμὲ τῆς τύχης,
 Καὶ τοὺς ὑπερβλύζοντας³ ἀνοίγεις πόρους
 ὧς ὑπὸ μοχλοῖς τοῖς φιλανθρωπεύμασιν ·
 15 Οὕτω σὺ λαμπρὸς, ἀλλὰ γὰρ ἔτι σκόπει ·
 Τὴν γὰρ δυσειδῆ τῶν χυμῶν Αἰγυπτίαν,
 Ἡ τὴν σιολὴν⁴ ἔρρηξε τῆς εὐεξίας,
 Εἶλες πεφευγῶς τῆς τροφῆς τῷ μετρίῳ,
 Καὶ δίφρον εὐρὼν, ἥνπερ ἐκτήσω φύσιν,
 20 Γεωγραφικῶς ἀναμετρεῖς τὴν Θράκην.
 Βενιαμὴν γοῦν τὸν φιλοῦντά σε κρίνων
 Παρακάλει, σιόλιζε, δεξιού, τρέφε,
 Καὶ τὸν σεαυτοῦ δεύτερον γράφε τρόπον,
 Τοὺς τοῦ χρόνου πίνακας εὐτέχνως ξέσας.

CXXXV.

Πρὸς τὸν μεγαλόψυχον⁵ ὁ σμικρόψυχος,
 ὧς αὐτὸς ἀπέσκαψας οὐ μάλα πρᾶγως,

¹ De plant. 266 : Λειμῶν, βασιλεῦ, τῶν Θεοῦ χαρισμάτων. Id. 342 : Τὸν τοῦ κρᾶτους λειμῶνα. Conf. Boisson. Anecd. gr. t. V, p. 172. Supra cvi A, 18 : Λειμῶν τῆς καλοκαγαθίας. Cod. Par. ccxix, 5 : Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων. Cod. Esc. cxix, 10 : Λειμῶν ἀνδρίας. Pisd. Hexaem. 199 : Λειμῶν ἀστέρων. Id. p. 70 : Λειμῶν τρυφῆς. Theod. Hyrtac. Notic. des ms. t. VI, p. 46 : Ἄπερ ἐπανθεῖ τῷ λειμῶνι τῆς γλώττης σου. Epigramm. in cod. Par. 1630, fol. 1 r° : Σοφῆς μελίσ-

σης εἰκονίζων τὸν τρόπον, Λειμῶνι τερπνῷ τῶν νοητῶν ἀνθέων Τῆς ὀρθοδόξου συγγραφῆς διδασκ..... Καὶ τῶν ἀκανθῶν ἐμπεπλησμένων ῥόδων.

² Cf. supra lxxvi, 26.

³ Supra lxn, 35 : Ὅταν ὁ καιρὸς ἐκραγεῖς ὑπερβλύση. Eustath. Opusc. p. 181, 95 : Κὰν ἰὸν θανδσίμον ὑπερβλύωσι.

⁴ Cf. cod. Par. cxliii, 13.

⁵ Cod. μεγάλψυχον, in quo hæc tituli modo exarata.

- Τίς δῆποτ' ἂν γένοιτο καγχάσεις¹ τάχα;
 Πλὴν ἀλλὰ σοῦ μὲν τὸν πυλῶνα τὸν μέγαν,
 5 Ὃν αἱ χύδην φαλαγγες ἐκτρίβουσί σοι,
 Καὶ δυνατοὶ κυκλοῦσιν αἰδοῖ τῆς τύχης,
 Ὁ χριστὸς ἐσφηνώσεν αὐσονοκράτωρ,
 * Ἡσυχίας ἄδηλα πηγυὺς μοχλία².
 Θῆβαν γὰρ ἐπὶ ἰάπυλον³ οἰκῶν δευτέραν,
 10 Τὸ συγχυτικὸν τῆς Βαβυλῶνος φέρεις,
 Καὶ προσδαπανᾷς τῇ θορυβώδει νόσῳ
 Τὴν ζῶσαν ἰσχὺν τῆς φυῆς τῶν πραγμάτων.
 Ἐγὼ δὲ ῥιφεῖς δυσίυχης ἐπὶ κλίνης,
 Καὶ τὴν θύραν πρὸ χειρὸν ἀφείλεις τοῖς φίλοις,
 15 Οἶμαι παροικεῖν εἰς ἀπανθρώπους τόπους,
 Οὐδὲ γαλῆν ἐσθὶ μὴδ' ὄρνιν βλέπειν.
 Αἱ μάστιγες γὰρ τῆς ἀποστροφῆς τύχης
 Ὠθοῦσι μακρὰν καὶ τὰ φαυλότατά μοι.
 Καὶ σὺ μὲν ἀλγῶν εἰς ὑποκρίσεις νόσου,
 20 Ναὶ παμβασιλεῦ, ναὶ θεοῦ ζῶντος λόγε,
 Μὴδ' εἰς ἀληθεῖς μὴδὲ μετρίους πόνους,
 Κάνταῦθα λαμπρῶς εὐπαθεῖς ἀφ' ἐστίας.
 Ῥοῖαι γὰρ ὑγραὶ μὴ φθαρεῖσαι τῷ χρόνῳ,
 Καὶ σίαφυλαι, καὶ μῆλα, καὶ παῖδες πέριξ,
 25 Καὶ μυρία κράματα, καὶ σκεύη ξένα,
 Καὶ χρηματισμὸς, καὶ βασιλεὺς ἀγχίνους,
 Τὰς σὰς ἀγαθὰς ἐκβιβάζων ἐλπίδας,
 Καὶ καλὰ μὲν στέατα παρ' Αἰγυπτίοις,
 Καὶ νειλοφεῖς⁴ ἐκ βαλαντίων παῖαι,

¹ Leg. καγχασίς pro καγχασμός. Illa voce carent lexica.

² Cf. cod. Par. LVII, 103.

³ Homer. II. Δ, 406 : Θῆβης ἔδος ἐπὶ ἰάπυλοιο.

⁴ Hoc vocabulo carent lexica.

- 30 Καὶ τῶν ἱατρῶν ὁ σίρατος¹ τῶν ἐκκρίτων,
 Σοὶ πᾶσαν ἀβρῶς ἐσλῴσι τὴν φύσιν·
 Ἐγὼ δὲ διψῶν καὶ πιεῖν πάντως θέλω,
 * Ὁρεκτιᾶν γὰρ οὐκ ἔχω πυρούμενος,
 Μόγισ ὕδωρ δίδωμι τῷ σωματίῳ,
 35 Καὶ τοῦτο πικρὸν ἐξ ἁλῶν ἀποκρύφω·
 Κεῖμαι δέ σοι λάφυρον, ὦ σῶτερ, νόθον
 Ἀποσπηρεθὲν τοῦ τε κερδαίου πόνου,
 Καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς τὸ σῶζειν ἐλπίδος·
 Πλὴν, ὦ ξένον φάρμακον, ὦ πρῶτη φύσις,
 40 Ἄν γὰρ ἀηδὴς τοῖς φιλοῦσι τυγχάνης,
 Ὅταν τὸ σὸν δήπουθεν ἐκτρέπῃς μέλι,
 Ἄλλ' οὖν ἔχεις ἄρρητον ἰσχὺν πραγμάτων,
 Δι' ἧς ἀνιστᾷς καὶ τὰ νεκρὰ πολλάκις,
 Στατῆρσι τὸν δύσγλωττον ὠράϊζέ μοι²,
 45 Ὡς ἂν ὁ καινὸς ἀμπελὼν μὴ δακρῇ.
 Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ὁ χρυσοῦς τάδε πρὸσσοῦ³.

CXXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Εἴ που τις ἢ χλὴν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίου,
 Ἡ νεβρός, ἢ πλώξ, ἢ πεπηγὸς ἀρνίον,
 Ἡ κύκνος, ἢ πρόσφατος αἷτις ἐκ βρόχων,
 Ἡ συναγωγὴ περδίκων ἀρτίθυτος⁴,
 5 Ἡ διδύμων ἔρημος ἀλέκτωρ νέος,
 Ἡ μακρόπους γέρανος, ἢ νήτις, πρὸες·
 Ἡ θασίων σύντηξιν εἰς νέκταρ ζέσαν,

¹ De anim. 320 : Χωρεῖ πρὸς ὄργην ὁ σίρατος τῶν ἀρρένων. πρὸσσοῦ, ἀπόθου, etc. Infra cxxvι, 6. πρὸες.

² Fort. με pro μοι.

³ Pro πρόσσεο, admitte : imperativi enim dupliciter scribuntur προσσοῦ ⁴ Vox addenda lexicis. Adde et ἐκουσιόθυτος ex Th. Stud. p. 594 D : Ἐκουσιόθυτον· ὃ χριστιανικώτατε λογισμέ!

- Ἡ ψῆλινά καὶ χέρσουδρα καὶ ζωύφια,
 Ἄ τῶν καλανδῶν ἐσιώσι τὸν χρόνον,
 10 Ἀρωματικῇ συντεθειμένα ζύμη,
 * Καὶ νοσίμων γέμοντα καρυκευμάτων¹,
 Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἢ χρυσοῦς ἔτι κρίκους,
 Οἷς ὧτα λεπτὰ παρθένου φαιδρύνεται.
 Συχνοῦ γὰρ αὐτοὺς ἐσφυρηλάτεις χρόνου.
 15 Κἂν εἰς τὸ μηδὲν ἦσαν ἡμῖν οἱ ψόφοι,
 Κάνταῦθα πολλοῦ δυσφορῶν τάχα κρίκοις.
 Ἡ γοῦν ἐφ'esίρις ἐντενεῖ σοι τὸν φίλον,
 Ὃν ὥσπερ ἐχθρὸν ἐξαπατῶν ἀμβλύνεις.
 Κἂν αὔθις ὀκνῆς, τὸν κρυμὸν τόνδε σκόπει,
 20 Καὶ τὸν καταψύχοντα τῶν δόμων πάγον,
 Ἐφ' ὅνπερ ἡμᾶς ἡ τύχη συνήλασε.
 Καὶ πέμπε ταχὺς τὴν δασύτριχα σκέπην,
 Ἦν αὐτὸς ἰδρῶν ὡς τὸ πῦρ ἀπεσπρέφου.
 Σὺ γὰρ ὅτε πρέποντα σαυτὸν δεικνύεις
 25 Τῇ συναγωγῇ τῶν ἀκιδόηλων φίλων,
 Καὶ καταγωγῇ καὶ σχεδὸν φῶς αἰθρίας,
 Καὶ πᾶν ὅτι χρήσιμον εὐτέχνως γίνῃ.

CXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μίσθιος παῖς τὴν ψυχὴν ἑτερέπῃ σοι,
 Εἴτα νόσου μάστιγι² ληφθεὶς ἡρέμει.
 Ἄρ' οὐχὶ καὶ σὺ τῷδε συνήλγεις τέως,

¹ Anon. *Carm. de S. Theodor.* 4, ed. Wernsd. : Ὡ δεινοποιεῖ καρυκεύματος νέου, ibique editor. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v° : Ὁ περὶ τὸ γαστρίζεσθαι δεινῶς ἐπισημένους τραπέζας ὀνειρώττει φλεγμαινούσας καρυκεύμα-

σιν ἐδεσμάτων. — ² Infra clxix, 5 : Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάστιγι. Id. In *Leprosium*, 25 : Οἷος μαχητῆς ὑπὸ τύμβον (cod. Paris. τὸν χοῦν ex correct.) ἐκρύβη Κτείνας τὸν ἐχθρὸν τῆς νόσου τῇ μάστιγι.

- Καὶ τῶν ἰατρῶν συγκαλῶν τοὺς ἐκκρίτους
 5 Ἐσπευδες αὐτὸν ἐξελέσθαι τῆς νόσου;
 Ἐγὼ δὲ βαρεῖ συσχεθεὶς φεῦ κινδύνῳ,
 * Τομώτερόν σε καὶ βαρύτερον βλέπω.
 Καὶ γὰρ ἀπαιτεῖς τοὺς ἐμοὺς αὖθις λόγους,
 Παρακρατῶν τὴν Θήραν· ἀλλὰ νῦν δίδου,
 10 Καὶ μηκέτι μάστιζε τὸν κάμνοντά με.

CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.

- Τῷ χθὲς ταπεινῷ τοῦ πετεινοῦ¹ λειψάνῳ
 Τὸ κήρινον φῶς ὁ γλυκὺς βλάξ² ἀντίθες·
 Φώτων γὰρ ἂν πρόχειρον αὐγὴν εἰσφέρει
 Τῇ φωταγωγῷ, ταῖς γραφαῖς, ταῖς λαμπάσι³,
 5 Καὶ τοῖς περιπλάουσι νυκτὸς οἰκέταις.
 Ναὶ φωτὸς υἱέ, πέμπε μηδὲν γογγύσας·
 Ναὶ γνωστικῆς ἄσβεστοι λαμπὰς ἡμέρας,
 Δεῖξον καθαρὰν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν·
 Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶν πραγμάτων
 10 Μεσημβρίας ἐδειξας ἀκμήν τῷ ξένῳ.

CXXXIX.

Κἂν τοῦ χρόνου πρόωρον ἐτρύγησέ σε
 Τῶν ἀγαθῶν τὸν βότρυν ὁ φθόρος φθόνος,
 Ἀλλ' οὖν πρὸς ἡμᾶς εὐγενὲς βλύζεις νέκταρ·
 Οὐδεὶς γὰρ ἐν μελιτι χυμὸς ὀξίνης.

CXL. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Τριάδος τῆς μακαριωτάτης,
 Ἡ σαυτὸν ἀπέρριψας ὑψῶν τὴν τύχην,

¹ Fort. πετῆλον. — ² Fort. Θρᾶξ. — ³ Fort. πασίδοι.

Τῷ Μοσχοπούλῳ¹ τῷ σχεδὸν πνέοντί σε
Μηδέν τι τῆς γῆς τῆς τροφοῦ διασπάσης.

CXLI. Τῷ αὐτῷ.

Ἰψικόμου² φοίνικος ἀνθήσας πλέον
Εἰς τήνδε τὴν κοιλάδα τῆς οἰκουμένης,
Τῶν μὲν λόγων τὰ φύλλα κεντρώδη φέρεις,
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ἀπαριθμεῖς τοὺς πέλας,
5 Γεωμέτρην δὴ τινα καὶ γλίσχρον λέγων,
Καὶ τὸν μάλα πρόσοικον ἐσθητοβόρραφον³.
Τῶν πράξεων δὲ τοὺς καλοὺς βότρυς φύεις
Γλυκυτέρους μέλιτος⁴, ὃ Γραφή λέγει.
Καὶ νῦν με λοιπὸν δαψιλεῖ θρέψον τρύγῃ,
* 10 Ὀμόψυχον φῶς, τῆς ἐμῆς παῖσιν⁵ τύχης.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη⁶ χάριν,
Ἐγκαρπος ὦν, βέλτιστε, καὶ βρύων σιλάχης.
Τὰ γὰρ ἀφανῇ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βάρη
Τῆς σῆς ἀγάπης τῇ σχέσει κουφίζεται.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν Μοσχόπουλον⁷, ὅπερ ἡ κλησις Νίκη,
Νικηφόρον βράβευε καὶ τοῖς πρακτέοις.

¹ Cf. infra cxi, 1.

² Aesii fragm. 2, ed. Dubner: Ἰψι-
κομον ὄρος. Figurat. Eustath. Opusc.
p. 360, 27: Τὸ τῶν ἀρετῶν ἰψικόμον
καὶ δασύ.

³ Vox deest lexicis, quibus addam:
Καινόβραφος, Theod. Stud. cod. Par.

1.

891, fol. 166 r°, et Μονόβραφος, in
cod. Par. 2256, fol. 510 r°.

⁴ Jud. xiv, 18.

⁵ Vocem παῖσιν ignorant lexicæ.
Minus rarum συμπαισιν.

⁶ Cf. supra lxxii, 11.

⁷ Cf. supra cxi, 3.

Τῶν γὰρ λογισμῶν ἡ καθ' ἡμέραν πᾶλη
Ἀπὸ σφυροῦ τὸν ἄνδρα κατήνεγκέ¹ μοι.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἀπὸ δυσμῶν τὸν παλίνδρομον φίλον,
Τὸν ἐκτόπως πνεύσαντα καὶ σιέριξαντά σε,
Ἐλευθέρων δείπνιζε χηνῶν σαρκίοις.
Ὁ γὰρ ἀτεχνῶς φιλελεύθερος² τρόπος
5 Ἐμός τε καὶ σὸς, κἂν δοκῇς ἐναντίος,
Τὸ τῆς τύχης κάλλιστον ἀρπάσας³ μέρος.
Ὡς ἄφθονος δ' οὖν ὑπὸ φιλοσοργίας⁴
Καὶ περδίκων⁵ φρόντιζε, καὶ νήπιας δίδου,
Καὶ παντοδαπὸς ἀπὸ τῶν ἔργων γίνου,
10 Τὰ τῶν κρότων ψήγματα συλλέγων χύδην.

CXLV. Τῷ αὐτῷ.

Ὅσῃς ποτ' ἂν βούλοιτο μαθεῖν τὴν Θράκην,
Καὶ τὴν ἀπ' ἀγροῦ τῶν τροφῶν ἀμετρίαν,
Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνδρῶν ἐλθέτω.
Καὶ γὰρ ἔχεις θέλγητρα καὶ ~~φύλα~~τρα ξένα,
5 Καὶ θηρατικούς⁶ ἀπὸ τῆς τέχνης βρόχους,
Οὓς ἡ τύχη πόρρωθεν εἰργάσατό σοι,
* Πηγυνῶσα τὸν κλωσῆῃρα τοῦ κάτω σιρόφου.

¹ Fort. κατήλεγχέ μοι.² German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Εἰ τις ἐστὶ φιλόπατρις, εἰ τις ἐστὶ φιλελεύθερος. Id. fol. 206 v° : Τί γὰρ καὶ ἀτιμάζεται δι' αὐτὸν τὸ φιλελεύθερον τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ βασιλικόν;³ Fort. ἀρπάσαι.⁴ Cod. Esc. ccxiii, 199 : Σήμαντρα δὴ σοι ταῦτα φιλοσοργίας.⁵ Vid. De animal. v. 258 et seqq.⁶ Supra ccxii, 162 : Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπλέρων γένη. Id. In Centaureis. 611 : Ὡς θηρατικὸς (γῶψ) καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων. Add. Procl. in Tim. p. 46 et 47.

- Πλὴν πέμπε ταχὺ τὴν ὀρισθεῖσαν χάριν,
 Καὶ σκεῦος οἴνου πλῆρες εἰ βούλει δίδου,
 10 Κρατῆρ¹ φυσικῶν εὐρεθεῖς χαρισμάτων.

CXLVI. Τῷ αὐτῷ.

- Λέγουσι τὴν μέσσην σε τῆς χειρὸς φλέβα
 Σιδηρίῳ τεμόντα καθῆσθαι πρᾶως,
 Καὶ δοχμίῳ σχήματι κοσμεῖν τὴν κλίνην,
 Μήπως κινηθὲν συγχυθῇ σοι τὸ ζέον,
 5 Δι' οὗ κατέσχευεν ἡ φύσις τὸ χρήσιμον.
 Γένοιτό σοι γοῦν ἡ τομὴ ῥῶσις νέα,
 Καὶπραγμάτων ὑπαρξίς ἀφθονωτέρα,
 Καὶ πᾶν τὸ λυποῦν τῶν φλεβῶν ἐξικμάσαι
 Κλεινὸν πλατυσμὸν ὀργανοῦσα τῷ χρόνῳ,
 10 Στέφανε λαμπρὲ, κῆπέ μου, Ξησαυρέ μου.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

- Ἐπ' ἰασίλῳ² χάριτι σαυτὸν ἐδράσας
 Λάμβανε τὸν κρατῆρα³ τῆς εὐστοργίας⁴,
 Καὶ τοῦτον ἡμῖν τοῖς φιλοῦσιν ἐγχείας
 Ἐπὶ τὰ καινὰ δεῖπνα τῶν ἔργων κάλει
 5 Τὴν συναγωγὴν τῶν κατὰ μέτρον κρότων·
 Σοφὸς γὰρ εἶ σὺ καὶ σοφῶν κριτὴς λόγων,
 Καὶ νοῦς ἀποχρῶν, καὶ ψυχῆς Ξεῖον βάρος,
 Καὶ παιδαγωγὸς καὶ σιολιστὴς τῶν φίλων.
 Ναὶ γλεῦκος ἡμῶν κίρνα λαμπρῶς τὴν χάριν·
 10 Ἀψίνθιον γὰρ ὁ φθόνος σε κέκρικε.

¹ Cf. infra cXLVII, 22 : Τὸν κρατῆρα
 τῆς εὐστοργίας.

² Hac voce augenda lexica.

³ Supra cXLV, 10 : Κρατῆρ χαρισμά-
 των.

⁴ Cf. cod. Par. ix, 77.

CXLVIII. Τῷ αὐτῷ.

- Ἀεὶ σὺ καινὸς καὶ σεαυτοῦ βελτίων
 * Ἐν ταῖς ἀγωγαῖς ταῖς ἐφημέροις γίνῃ,
 Πατρικιῶτα, φύσις ἐξειλεγμένη·
 Πλὴν πέμψον ἡμῖν τοὺς ἀναγκαίους δέκα,
 5 Οὗς Πεντακηνὸς ἀξιῶν ἀποθλίβειν
 Τόκους ἀμίσθους ὠδίνειν βιάζεται.

CXLIX. Εἰς τὸν ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτοῦ Θεῖον ναόν.

- Ἴσως ἂν ἐφθέγξασθε καὶ νῦν τι ξένον,
 Εἰ μὴ τὸ παρὸν μουσικὸς τις ἦν¹ λόγος·
 Ἐπεὶ δὲ σιγῇ τὰς λιτὰς δεῖ προσφέρειν,
 Θεοῦ λόγου κήρυκες οὐρανοδρόμοι,
 5 Τοῖς τοῦ Θεοῦ τὸν οἶκον ἐργασαμένοις
 Ἰλασμὸν αἰτήσασθε τῶν πεπραγμένων.

CL. Εἰς γραμματικὸν αὐτοῦ.

Ἀδελφε Καβάσιλα², καλὴ σοι τύχη·
 Ὁ γὰρ ποταμὸς οὐκ ἐχαρίσατό μοι
 Χείμαρρος ἐβράβευσεν ἔσθ' ὅτε τρέχων·
 Τὸ ρεῦμα λοιπὸν ἀφθονώτερον λάβοις.

CLI. Εἰς κεράσια.

Ἄνθρακας ὑγροὺς ἐλκτικούς³ χερσὶν ἔχων,
 Τὸν δόντα καὶ τρέφοντα πιστῶς εὐλόγει.
 Ὁ γὰρ φυτουργὸς τῆς γονῆς τῶν χρωμάτων
 Ἐρυθροειδῇ τὴν βαφὴν ὑπογράφει.

¹ Cod. μουσικὸς ἦν sine τις, et contra metrum. Nisi præferas μουσικὸς προσῆν.

² Fort. Nilus Cabasilas, de quo Fabricius, t. X, p. 20 et seqq.

³ Fort. Σελκτικούς.

CLII. Εἰς τριακοντάφυλλον¹.

Τὸ λευκόχρουν² εὖοσμον ἄνθος εἰσπνέων
Τὸν τοῦ ῥόδου πρύτανιν ἔμπνευσον φίλος·
Ποιεῖ γὰρ αὐτὸς ποικίλας σοι τὰς χράας,
Καὶ χρωματουργεῖ τὴν εὐμάραντον³ φύσιν.

CLIII. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς τοὺς ιε' μῆνας⁴.

Τοῦτ' ἄρα σαφές· ὁ γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε
* Τῷ μαρτίῳ μὲν ὄπλα καὶ Θάρσος γράφει,
Καὶ κτήνος ὀργῶν⁵· τακτικὸς γὰρ ὁ χρόνος.

Ἀπρίλλιον⁶ δὲ ταῖς γοναῖς καὶ ταῖς πόαις
5 Καὶ ταῖς λύραις⁷ δείκνυσι τῶν προδατέων,
Οἷς καὶ γάλα προῦθηκεν ἀμέλγειν ζέον.

Καὶ μάϊος μὲν τῇ κρόκη τῶν ἀνθέων
Τὴν βασιλίδα τάχα τιμᾷ τοῦ χρόνου,
Χιτῶνας αὐτῇ⁸ συντιθεῖς ῥοδοχρόους.

10 Ἰούνιος δὲ τὴν φυὴν τετηγμένην
Ἄλλη δρόσῳ κάτωθεν ἡβῶν φαιδρύνει·
Θήγει δὲ καὶ δρέπανον εἰς ἔλους χλόην.

Ἰούλιος⁹ δὲ βοῦς ὑποζεύξας Θέρους
Τῶν ἀποδέσμων συντρίβει τὸν ἄσλαχυν,
15 Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν ἀντιτεχνᾷται ζέσει.

Ὁ δὲ φθίνων αὐγουσῖος, ἀλγῶν ἐν κλίνῃ,

¹ Vox addenda lexicis.

² Cod. Τὸν λευκόχρουν. Conf. infra ccvi, 75; Schol. brev. in Lycoph. 24.

³ Cf. cod. Par. ix, 1.

⁴ In margin. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις
ζωγραφηθέντας μῆνας. In cod. Paris.
1630, fol. 162 r°, cum hoc titulo: Ἐπι-

γράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας. Edidit
Ideler *Physic. min.* t. I, p. 291.

⁵ Cod. Par. ὀργῶν.

⁶ Id. Ἀπρίλλιον.

⁷ Cod. Par. λήραις.

⁸ Id. αὐτῷ.

⁹ Id. Ἰουλίου.

Ῥιπίζεται ¹ μὲν, ἀλλὰ πυρέττει πλέον,
Κὰν τῶν ὀπωρῶν εὐτρεπίζη ² τὸ ψύχος.

Σεπλίεμβριος ³ δὲ τοὺς γλυκεῖς βότρους φέρει,

20 Καὶ ληνοδατῶν εὐλογεῖ τὰς ἐλπίδας,

Καὶ ξυλίνην γέγηθε πιθάκην βλέπων.

Ὀκτώεριος ⁴ δὲ κυνικὸν πρᾶτλιν βίον
Κίρκοις τε καὶ σκυλαξὶ καὶ βέλους δρόμῳ
Αἰρεῖ πετεινὰ καὶ λαγῶς καὶ δορκάδας.

25 Νοέμβριος δ' οὖν αὐλακίζει τῷ σπόρῳ,

Καὶ τῶν κορωνῶν ἀντιπίπτει τῷ θράσει,

* Μὴ χανδὸν ἀρπάσῃσι καὶ τὰς ἐλπίδας.

Δεκέμβριος ⁵ δὲ τοὺς βαρεῖς λύσας πόνους
Αὐτὴν ἑαυτῷ δεξιούται τὴν φύσιν

30 Σίφωνι καὶ κρατῆρι καὶ πύθων χύσει.

Ὁ ⁶ δ' αὖ μετ' αὐτὸν ἐκ νεφῶν ἡμέρους ⁷ βλέπων
Συῶν σφαγαῖς κέχνηε βορβοροτρόφων ⁸.

Ὁ δ' ἔσχατος μὴν εἰς ποτὸν χαίνει ζέον ⁹
Καὶ πῦρ ὁμαλὲς καὶ κρεῶν ἀμετρίαν.

CLIV.

Τὴν ¹⁰ φύσιν αὐτὴν ἂν σφριγᾷ κατὰ φύσιν

Οὐδεὶς ἱκανὸς ἐκφυγεῖν ὑπὲρ φύσιν·

Ἄν δὲ βιασθεῖς ¹¹ χαλινώσῃ τὴν φύσιν,

Πεσεῖν ἀνάγκη πρὸς φθορὰν παρὰ φύσιν.

¹ Id. Ῥιπίζεται.

² Id. εὐτραπίζη.

³ Id. et cod. Flor. Σεπλίεμβριος.

⁴ Id. Ὀκτώεριος.

⁵ Id. et Flor. Δεκέμβριος.

⁶ Cod. Flor. in marg. Ἰαννουάριος.

⁷ Id. ἡμέρου.

⁸ Hac voce carent lexica, quibus ac-

cedat Βορβορόφυτος, ex German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 129 r°: Συγκαλιν-δεῖται πρὸς τὰ μιάσματα τῶν παθῶν, καὶ γίνεται, ἀντὶ ἀετοῦ ὑψιπέτου, βορβορόφυτος χοῖρος. Nisi leg. βορβορόφυτος.

⁹ Cod. Par. ζέων.

¹⁰ Versus anepigraphi.

¹¹ Leg. Ἄν δ' ἐκδιασθεῖς.

- 5 Οὐκοῦν φυσικῶς πρᾶττε τὰ κατὰ φύσιν,
 Καὶ μηδαμῶς, ἄνθρωπε, φεῦγε τὴν φύσιν,
 Μήπως θεωρῶν πεπλωκῶς¹ ὑπὲρ φύσιν
 Λάθης κατελθεῖν εἰς βόθρον παρὰ φύσιν.

CLV. Τῷ αὐτῷ.

- Εοίκαμεν δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν
 Εἰκῇ θυραυλεῖν· οὐ γὰρ οἰκτεῖρεις φίλον.
 Ὃς ἀέρος τρόπον σε φιλτάτου² πνέων,
 Νῦν ἐστὶν ἀλγῶν ὑπὸ συμβάσεως νόσου.
 5 Τί ταῦτ', ἀγαθὲ; ποῦ δὲ τὰ χθὲς ἐρρίφη;
 Ποῦ τὰ πρὸ τῆς χθὲς; πάντα σοι κτύπος μόνον·
 Ἄλλον μὲν οὖν ἀπῆγγχεν ὑδάτων χύσις·
 Ἄλλος δέ τις ἔξωθεν ἀθρῶν ὡς λόγος
 Ἐφ' ὑδάτων ἔψαλλε φωνὴ κυρίου³.
 * 10 Οὕτω τὸ φῶς ἡμειψας ἡμῖν⁴ τῶν λόγων;

CLV. A.

Εἰς⁵ τοὺς ἱλασμοὺς ἀκλινεῖ, κόρη, σῖδάσει
 Ἡμῶν χάριν πρέσβευε τῶν ὑπευθύνων.
 Μέγα⁶ γὰρ ἀντιφάρμακον ἐν πόνοις ἀγνωσία,
 Καὶ πάθος δυσθεράπευτον⁷ ἢ φρόνησις ἐν πόνοις.

CLVI.

Δίκαιος⁸ ὥφθης ἐξετάζων ἐξάκεις,
 Κάκ τῶν ἀναγκῶν φίλον ἐξαιρούμενος.

¹ Fort. πεπλωκῶς, et mox κατελθών.

² Fort. φίλτατον.

³ Respicitur Psalm. xxviii, 3.

⁴ Cod. ἡμῖν ἡμειψας cum literis a et
 b correctionem indicantibus.

⁵ Anepigraphi. Fortasse ad. S. Vir-
 ginem.

⁶ Versus 3 et 4 sunt politici.

⁷ Cf. infra ccxi, x, 2.

⁸ Rursus ad Patriciotam.

- Ὁ γοῦν δικαίων τοὺς φιλοῦντας ἐξάκεις
 Πληγήσεται μὴν οὐδαμῶς ἐν ἐβδόμῃ.
 5 Μέτρει προφανῶς δακτύλοις τὴν ἐπιδάδα,
 Σταθμίζε κρυπλῶς ἐν ζυγοῖς τὴν ἐξάδα,
 Καὶ λάβε διδοὺς ἀποδείξεις ἐγγράφους,
 Ὡς ἂν ὁ παρὼν μὴ κλονῇται τοῖς λόγοις.
 Ὁ κερματισμὸς τῶν παρόντων χρυσίνων
 10 Προσάγεται μὲν, ὡς ὁρᾷς, εἰς ἐπιδάδα·
 Αἰσχύνεται δ' οὖν ἀχρίων ὡς παρθένος,
 Τοὺς βασανιστὰς τῶν ζυγῶν ὑποτρέμων·
 Συστέλλεται γοῦν συστράφεις εἰς ἐξάδα,
 Ταῖς διπλοτριπλαῖς¹ συμπλακεῖς συζυγαῖς,
 15 Ὡς μὴ καθαρῶς παρβενεῦειν ἰσχύων.

CLVII. Τῷ αὐτῷ.

- Πάλιν ὁ παῖς πάρεσιν αἰδοῖ σε βλέπων,
 Ἄν οὐκ ἐπεζύγωσεν αὐτῷ τὰς πύλας
 Ὁ σὸς θυρωρὸς, ὁ πρὸ μικροῦ νυμφίος,
 Μᾶλλον δὲ καπνοῦ καὶ σχεδὸν κνίσσης γέμον²,
 5 Κἂν αὐτὸς ἐξήμειψας αὐτῷ τὴν τύχην,
 * Ὡς ἂν ἔχη παίζουσαν ὁ χρόνος κόμην·
 Πλὴν εὐξεται μὲν τὸν χρυσὸν λαβεῖν χύδην
 Ὁ σοὶ παρεσίως, ἐκδραμεῖται δ' αὐτίκα,
 Καὶ συναγαγὼν τοὺς σκαφεῖς τῆς ἀμπέλου
 10 Ἀνατεμεῖ τὴν χέρσον αὐτῆς εὖ μάλα·
 Καὶ γὰρ καθεύδει καὶ πίνει τὰ κλήματα,
 Τὸ χλωρὸν ὠδίνοντα τῆς βλάστης γένος·

¹ Vox omissa in lexicis. Unde verbum διπλοτριπλάζω, ex ultima barbarie arcessitum : cod. Paris. 396, p. 682 :

Καὶ ἐγὼ τὸ σὸς ἐξέφυγε πὰ τὸ διπλοτριπλάζω.

² Leg. γέμων.

Ὡ πῶς ὁ θυμὸς τῆς ἀποφράδος τύχης
 Ὄρων σε χαλᾷ τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην!
 15 Ἄρ' οὐχ ὁ πᾶς ἡδίστα καγχάσει χρόνος
 Ἀγρὸν θεωρῶν τῷ Φιλῇ παρηγμένον;
 Ἄλλ' οὐδὲν ἂν κρίνοιτο καὶ τοῦτο ξένον,
 Ὅπου γε τῆς σῆς δεξιᾶς ἡ γοργότης
 Τὰ ρεῖθρα κινεῖ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας¹,
 20 Ὡ νοῦ φυτουργῶν² τῶν φίλων τὴν ἀμπελον.

CLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἄν εἰς ἑκατὸν ἐξευέγκης τὸν σπόρον,
 Πρώτης κρίνω σε ποιότητος λήϊον.
 Εἰ δὲ πρὸς ἐξήκοντα, δευτέρας μόγεις,
 Εἰ δ' ὑπὸ τὸν τρις³ ἀσλοχῶν δώσεις δέκα,
 5 Μηδ' αὐτὸς ἀπαίτει με τοὺς πρώτους φόρους.
 Ἀνήροτον γὰρ καὶ σπορᾶς ἀλλοτρίαν
 Καὶ ψαμμοειδῆ καὶ σχεδὸν γῆν ἀγρίαν,
 Ἦν αὐχμὸς ἐξέικμασε καὶ στείρος χρόνος,
 Οὐδεὶς ἐπαινεῖ κἂν τὸ μηδὲν εἰσφέρει,
 * 10 Γεωγραφικῶν χαρίτων κειμηλίον.

CLIX. Τῷ αὐτῷ.

Μὰ τὸν σὸν ᾧ γέγηθα συνήθως τρόπον,
 Καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φλόγα,
 Καὶ τὸ προμηθὲς ὃ πρὸς ἡμᾶς δεικνύεις,
 Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας,

¹ Cf. supra LIX, 36.² Cod. Esc. CVI, 80: Ἐπεὶ φυτουρ-
 γεῖ καὶ γραφεὺς ὅταν θέλῃ; CLIV, 11:
 Τὸν νοῦν φυτουργεῖ Σολομὼν τῶν ᾄσ-μάτων. De plantis, 190: Σὺ μὲν φυ-
 τουργεῖς ἐν στένῳ γῆς τὸ ξύλον. Add.
 Strab. p. 734.³ Syntaxis notanda.

- 5 Καὶ τὴν πολυθρύλλητον¹ ἣν ἔχεις τύχην,
 Καὶ τὸν πολυθρήνητον² ἐσμὸν³ τῶν φίλων,
 Οἱ πραγμάτων ἔχουσι χωρὶς τοὺς λόγους,
 Οὐκ ἔσιν ἡμῖν οὐδὲ μαινὶς μετρία,
 Πλὴν ταριχευτῶν καὶ σλυγητῶν ἰχθύων.
 10 Τοῦ λάβρακος γοῦν πέμπε μοι Θᾶττον μέρος.

CLX. Τῷ αὐτῷ.

Βυζάντιον μέδιμνον εἰ δίδως δίδου.
 Τὴν γὰρ ἀκατάλληλον ἐν φαύλοις χάριν
 Οὐδ' αὐτὸς ἂν δῆπουθεν εἰσφέρειν θέλοις,
 Ἄνερ τελικῶν πανδοχεῦ τεχνασμάτων.

CLXI. Τῷ αὐτῷ.

Οἶδα μὲν ὡς ἀπληστος οὐ χρῆ⁴ τυγχάνων
 Τῆς τῶν λόγων χάριτος οὐκ ἔχεις κόρον.
 Ὡς γὰρ ταπεινοῖς τοῖς τεταγμένοις δέκα
 Συναπομετρεῖν⁵ ἀξιοῖς ἄλλους δέκα.

- 5 Πλὴν εἴ γε καὶ σὺ ταῖς ἀμοιβαῖς προσλίθης

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 178 v°: Τὴν πολυθρύλλητον προσευξάμενος προσεσχῆν. Id. fol. 189 v°: Τὸ πολυθρύλλητον μάννα. Philoth. Cp. in Basil. p. 372.

² Append. 1, 42: Ὡ καὶ πολυθρύλλητον ἀγγέλων τέρας! Ὡ καὶ πολυθρήνητε δαιμόνων σκόλωψ.

³ Supra cxxiii, 18: Ὁ γὰρ περισπούδαςτος ἐσμός τῶν φίλων. Append. iii, 28: Τάχα τὸν ἐσμὸν ἐκταράξει τῶν φίλων. De anim. 446: Αὐθις τὸν ἐσμὸν ὀμματοῖ τῶν φιλιτάτων.

⁴ Fort. οὐχί pro οὐ χρῆ.

⁵ Hanc vocem ignorant lexica, quibus alia ejusmodi composita obiter addam: Συναπομερίζω, Soterichus, Spicil. Rom. t. X, p. 13: Εἰ δὲ τὰς ἀντικειμένας ταύτας λέξεις συναπομερίζεις ταῖς φύσεσι. — Συναποπλύνω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 18 v°: Καὶ συναπεπλύνετο καὶ ἡ κλίνη τοῦ τῆς μοιχείας μολύσματος. — Συναποσεῖω, Id. ibid. fol. 130 v°: Καὶ ἦν μοι σύντομος σωτηρίας ὁδὸς μετὰ τοῦ ἐπιτραχηλίου ἱεροῦ κόσμου, τὸ ἐπιτραχήλιον ἀνίερων βάρους συναποσεῖσασθαι. — Συναποτυπώ, Jo. Philopon. De anima, fol. 5 r°.

- ἔχεις με δὴ ξύμφωνον οἷς ἂν θεσπίσαις ·
 ἵππον¹ γὰρ εἰς ὑπλίον ὀτρύνεις πῆδον,
 καὶ τοῖς ὑπεκκαύμασι τὴν φλόγα τρέφεις².
 εἰ δ' οὖν ἔα πράττειν με τοὺς ἄλλους πόνους,
 10 ἔξ ὧν ὁ μισθὸς δαψιλὴς ἂν εἰσρέοι ·
 * σοὶ μὲν γὰρ καὶ³ ἄμοχθον ἢ θήρα βρῦει,
 τρέφει δὲ γῇ ξύμπασα καὶ θάλαττά σε,
 καὶ τὴν ἀγαθὴν δεξιοῦνται σὴν τύχην
 αἱ δεῦρο φυλαὶ ταῖς γοναῖς τῶν πραγμάτων.
 15 ἔμοι δὲ βαρὺς καὶ δριμύς ὁ πᾶς βίος,
 καὶ τῶν κατὰ βούλησιν οὐκ ἂν τυγχάνοις,
 τοῦ τῆς τύχης κλωσλήρος ἀπειρηκότος ·
 τὴν γοῦν ἀπαρχὴν τῶν ἐφεξῆς εἰκάδων,
 εἰκὰς ἀγαθῶν, μυριάς χαρισμάτων,
 20 εἰς ἀφθόνους χάριτας ἐγκαίνιζέ μοι.

CLXII. Τῷ αὐτῷ.

- ἰχθὺς νεαλεῖς εἵπερ εἰσήνεγκέ τις,
 (πάντως δ' ἂν εἰσήνεγκε τῆς χρείας χάριν ·
 τὸ γὰρ σὸν ἀμφίβληστρον⁴ ἢ τύχη πλέκει,
 ἔπιτυχές τὸ νῆμα τεχνασαμένη) ·
 5 πέμπε πρὸς ἡμᾶς · εἰ δὲ μὴ, χῆνας πρόες,
 οὐς ἀγρὸς ἐξέθρεψεν ὕγρὸς καὶ χλόη.
 τοὺς γὰρ τιθασοὺς καὶ κατηναγκασμένους
 οὐδ' ἂν, φίλων ἀριστέ, βουλοίμην βλέπειν.
 εἰ δ' ὥς πρὸ τῆς χθὲς τῶν σίλικων τὴν εἰκάδα
 10 καὶ τούσδε παρεῖς ἐν κενοῖς καθυβρίσεις,

¹ Leg. ἵππον.

³ Contra metrum. Leg. σοὶ μὲν γάρ

² Cod. Esc. α., 8 : Εὔρες γὰρ ὑπέκ- ὡς ἄμοχθον.

καυμα τὴν φλόγα τρέφον.

⁴ Cf. cod. Esc. clviii, 15.

- Ἡμεῖς γε καὶ πλὴν τῶν παρ' ὑμῖν ὀρνίθων
 Ζῶμεν, Θεὸς γὰρ ἐσὶν ἡμᾶς ὁ τρέφων,
 Ὁ δημιουργὸς τῆς γονῆς τῶν ἐμψύχων ·
 * Αὐτὸς δὲ σαυτῷ συναγαγὼν τὴν τύχην,
 15 Τράφηθι σιγῇ τὸν φιλόπλουτον¹ βίον,
 Ὡς οἱ παρεσθίοντες ἐν γωνιδίοις ·
 Λοιπὸν γὰρ οὐδὲν ἀπὸ τῶν σῶν ἀρπάσω,
 Οὐ χρυσὸν, οὐδ' ἄργυρον, οὐδ' ἄλλως κρέα,
 Κἂν ἄγριος χὴν ἐστίων σε τυγχάνῃ
 20 Τὸν ἀπὸ γῆς δῆπουθεν αἰθεροδρόμον².

CLXIII. Τῷ αὐτῷ.

- Τὰς ἐντελεῖς χάριτας ἐκ βρέφους ἔχων,
 Καὶ μηδοπωσοῦν ἐλλιπές τι δεικνύων,
 Τὴν ἐντελῇ μοι πέμπε τῶν πυρῶν χάριν ·
 Ὡς γὰρ τὸ μὲν πῦρ εἰς τὸν αἰθέρα τρέχει,
 5 Πᾶς δ' αὖθις ἀτμὸς εἰς τὸ τῆς σφαίρας ὕδωρ,
 Οὕτως ἐπὶ σὲ τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνει
 Πᾶν εἴ τι σεμνὸν, πᾶν δὲ καὶ πλῆρες φύσει,
 Τῶν εὐτρόπων ἄριστε κοσμητορ φίλων,
 Καὶ παιδαγωγὲ τῆς ἐπιστήμης ὅλης.
 10 Τίς γὰρ κατὰ σέ; δεῦτε πεινεῖτε κρότοι ·
 Πρὸς μὲν γὰρ οὕς ἐδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Ὡσπερ γὰρ ἀναλόγως τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι καὶ τὰ ἐνύπνια φαίνεσθαι εἰώθε καὶ ὁ φιλόπλουτος καὶ κειμώμενος (l. κοιμώμενος) χρηματίζεται, καὶ μύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀσπίραπὰς χρυσίου φαντάζεται.

² Anon. De S. Theodoro, vs. 99: Ἐξ

Εὐχαίτων ἀσίου τῆς Βυζαντίδος Ἐν ἀκαρεῖ πέφθακεν αἰθεροδρόμος. Greg. Naz. Christ. pat. 256 D: Αἰθεροδρόμῳ βοῇ, ubi nov. ed. αἰθεροτρόμῳ, pro qua voce codex 2707 habet ἀνεμοδρόμῳ. Psell. In Cantic. Cantic. Αἰθεροπτηνοδρόμος, quod vid. in Thesaurus. Add. Welcker, Syllog. epigr. græc. p. 36.

- Ὑμεῖς ἀριστοὶ εὐσθενεῖς καὶ γεννάδαι,
 Ὅγκους τινὰς πλάσαντες ἐκ τῶν μετρίων,
 Ὡς ἂν ἔχοι τέρασιν ἢ κτίσις βρύειν ·
 15 Πρὸς ἄνδρα δ' ὃν σκοποῦσιν οἱ δεῦρο σίλχοι,
 * Πατρικιώτην τὸν σοφὸν γεωγράφον,
 Ἐμπίδες εἰς φῶς λαμπάδος τυγχάνετε.

CLXIV. Τῷ αὐτῷ.

- Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ πλούτῳ βρύων,
 Ὁ καινοποιὸς τῶν Θρακῶν γεωγράφος,
 Καὶ καταγωγεὺς ¹ τῆς χρυσῆς Βυζαντίδος,
 Μᾶλλον δὲ τοῦ σχήματος αὐτῆς τεχνίτης,
 5 Ἡ καὶ βραβευτὴς, καὶ πολισίης αὐτόχειρ ²,
 Ἐμὴν χάριν φρόντισον οἰκτροῦ πρεσβύτου,
 Τοὺς ἐγγράφους ἡδίστα κουφίσας φόρους,
 Καὶ γῆς ἀναδούς εὐφυοῦς ἀποσπάδας ·
 Οὐ δύναται γὰρ τὴν μετ' ἐνδείας νόσον
 10 Πράως φέρειν ἄνθρωπος οὐκ ὦν ἐκ λίθου.

CLXV. Τῷ αὐτῷ.

- Ἀπλᾶς νέμειν χάριτας οὐ πράως λέγων,
 Ἡμῖν γε διπλᾶς, ἀλλὰ καὶ πράως δίδως ·
 Οὐ δύναται γὰρ τὴν πλατυνθεῖσαν φύσιν
 Ποιεῖν πνιγερὰν δυσφοροῦσαν ὁ τρόπος ·
 5 Ἐγὼ δέ σοι χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
 Δεικνύντα ³ σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἔργων πλέον ·
 Οὐ φείδεται γὰρ ἢ πρὸς ἡμᾶς σου σχέσις
 Οὐ τῶν λαγωῶν, οὐδὲ τῶν ψευδωνύμων ⁴,

¹ Hac voce augenda lexica.² Cf. supra xix, 5.³ Leg. δεικνύντι.⁴ Quæ fera hic designatur?

Ἄλλ' οὐδὲ χηνῶν, οὐδ' ἐρυθρῶν περιδίκων,
10 Οὐδ' ὀρνίθων δῆπουθεν ἐστίοτρόφων¹.

CLXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἐδειξας οἷς ἐπραξας ὁ χρυσοῦς φίλος,
* Ὡς μᾶλλον αὐτὸς εὐγενῇ δρᾶς τὴν τύχην ·
Τὴν γὰρ τέως ἄκοσμον ὀψοποιτάν²
Τοῖς παντοδαποῖς ὠραῖσας βρώμασι,
5 Καὶ τῇ κατ' αὐτὰ συνθέτῳ ποικιλίᾳ
Ὀρεκτιᾶν ἐπειθες ἡμῖν τὴν φύσιν ·
Ἰχθὺς δ' ὁ τυκτὸς ὡς ὀπισθόπλους³ φύσει
Βρωθεὶς ἀνερρίχῃτο καρκίνου τρόπον
Εἰς ἐξερασμοὺς⁴ καὶ παλιμβόλους δρόμους ·
10 Σὺ δ' οὖν πάλιν ἄκμαζε καὶ χάρει πρόσω.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Γεωγράφει, θῆσπιζε τὰς ψήφους Κύρου,
Καὶ χρυσὴ συγκόμιζε τοῖς ἔργοις τέλη ·
Μνηστέεται γὰρ τῷ σκοπῷ σου τὸν χρόνον
Ὅ παῖς παρελθὼν τὸν προάσλειον πόνον ·
5 Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τὴν φυὴν τῶν ἀμπέλων,
Ὅταν ἔχοι βρύουσαν ἢ χέρσος κνίδην,

¹ Hac voce carent lexica, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀκριδομελίτροφος, Christophor. Patric. cod. Par. 1578, p. 63 : Ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροφον (fort. ἀκριδομελίτροφος) σπολὴν δερματίνην ἠμφιεσμένος. — Μισοφθονότροφος, Meliten. vs. 38 : Τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισοφθονοτρόφοις. Adde et Βοοτροφέω, Anon. cod. Paris. 2420, p. 9, part. 3^a. — Ἰλοτροφέω, German.

Cpol. Coisl. 378, fol. 223 v° : Διὰ τοῦτο Ἰσα πᾶσχεις τοῖς Χαλδαίοις καμινευταῖς, οἱ οὐ διέλιπον καίοντες τὴν κάμινον τοῖς φλογοποιοῖς ὑπεκκαύμασιν, ἔλαθον δὲ ὅμως κατὰ τῆς ἐαυτῶν κεφαλῆς ὑλοτροφοῦντες τὴν κάμινον.

² Supra cxxxi, 153 : Τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιάν.

³ Hoc vocabulo carent lexica.

⁴ Cf. supra cxv, 8.

Ἡ σκανδαλῶν¹ εἰργουσαν, ὃ σῶτερ, βάτον·
 Τὸ γήδιον γοῦν ἀποκαθάρας² δίδου·
 Καὶ γὰρ Φουτουργεῖς ἐν χρυσῇ γῇ τὴν τύχην,
 10 Σοφῶς ἀνασπῶν τοῦ φθόνου τὴν τρίβον³.

CLXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῆς σῆς κεφαλῆς πέμψον ἡμῖν τὴν σκέπην,
 Καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δεῖξον ἡρβενωμένην·
 Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, Ἡρακλεε, Ἡφαίστου σφύραν,
 Τὴν πυρφόρον λάμβανε τῶν σίλικων βίαν.

CLXIX. Τῷ αὐτῷ.

* Ἄν ἡ τύχη κλώσασα γενηαίους βρόχους
 Πολυτελῇ τὴν Θῆραν εἰργάσατό σοι,
 Ἐν προσφάτοις πέρδιξι νῦν δείπνιζε με·
 Ὡς γὰρ ἀηδεῖς τὰς τροφὰς διαπλύω,
 5 Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάστιγι⁴·
 Ἢλιε καὶ γῇ, τίς τὰ τῆς νόσου φράσει;
 Ποῖαι φλόγες πώρρωθεν ἐκτήκουσί με;
 Καὶ ζῶ μεταξὺ συμφορῶν πολυτρόπων·
 Ἀλλ' οἱ φίλοι χαίρουσιν οὐδὲν εἰδότες,
 10 Καὶ σὺ πρὸς αὐτοῖς ἐγγελᾷς μὴ δακρύων.

CLXX. Τῷ αὐτῷ.

Ἄλλος μὲν ἀπλῶς ὀσίσουσιν σε θαυμάσας
 Ἵμνησεν ἂν καὶ σχῆμα καὶ λόγων χάριν,
 Καὶ δραστικὴν φρόνησιν εἰς ὄγκον τύχης·
 Ἐγὼ δ' ἂν ἐξύμνησα τὴν γνώμην πλέον,

¹ Fort. σκανδαλῶν.

² Leg. ἀποκαθάραι.

³ Leg. τὴν τρίβον.

⁴ Cf. supra cxxxiii, 2.

- 5 Ἦν δὴ καθαρὰν τοῖς ἐρασίαις εἰσφέρεις·
 Οὐ γὰρ ἀπατᾷς οὐδὲ χαυνοῖς τὴν σχέσιν,
 Οὐδ' ἄλλα ποιῶν, ἄλλα τοῖς φίλοις δίδως·
 Ἀλλ' ὡς ὅλος φῶς καὶ πρὸς ἡμέραν βλέπων
 Ἀπροσκόποις βήμασιν ὀρθοῖς τὸ κλέος.
 10 Ἄρ' οὖν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν;

* CLXXI. Εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον¹.

- Γυμνὸς παλαισίῃς τὸν Σατὰν καταισχύνας
 Τὴν αἰσχύνην ἐκρυψε τῶν προπατόρων·
 Ἐσίγηκε δ' οὖν ἄτρεστος ὁ σίεφανίτης,
 Καὶ πρὸς τὸν ἀντίτεχνον² ὀκνοῦντα βλέπει·
 5 Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν πέφευγεν ἀλγῶν καὶ στένων,
 Ὁ δὲ βραβευτὴς τῆς ὑπὲρ φύσιν πάλης
 Νοούμενον μὲν ἄγγελον τοῦτον γράφει,
 Τυπούμενον δὲ θαυματουργὸν δεικνύει.

CLXXII. Εἰς τὸν ἅγιον Γεράσιμον³.

- Παρακοὴ μὲν ἀπὸ τῶν προπατόρων
 Ἄκανθαν εἰσήνεγκε πᾶντὶ τῷ γένει,
 Ὑπακοὴ δὲ παρὰ τῷ Γερασίμῳ
 Ἄκανθαν ἐξήνεγκε θηρὸς ἀγρίου.

CLXXIII.

- Ἀδάμ⁴ τις ἐστὶν ἀσφαλὴς ὁ νῦν γέρων·
 Ὁ θὴρ γὰρ αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἀξίαν,

¹ Cf. supra xxxviii, cxxix et cod. Par. lII.

² De eleph. v. 221 : Τῆς ἀντιτέχνου φλεγμονῆς κενουμένης.

³ De S. Gerasimo cf. Fabric. Bibl. gr. X, p. 231.

⁴ Carmina cLxxiii-clxxxix ex apographo amici mei Read.

Ὅς ἄχθεται μὲν, ἴσταιται δ' οὖν ἀτρέμας ·
Ἡ γὰρ χάρις ἡμειψεν αὐτοῦ τὴν φύσιν.

CLXXIV. Εἰς τὸν Πρόδρομον¹.

Σιγῶσα φωνὴ² καὶ βοῶσα καρδία
Τὸν δεσπότην κάμπλουσιν ἐξ εὐσπλαγχνίας ·
Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ μὴ δῆλα βλέπει,
Καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.

CLXXV. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον³.

* Βασιλῆιε ζῆς, ἀλλὰ σιγᾶς ἐνθάδε ·
Τὴν γὰρ σιωπὴν ἡλικιώτην⁴ φέρων
Τὸν ἐν τύποις θόρυβον ἐκκλίνεις πάλιν,
Κοινὸν λόγου παιδεύμα καὶ σιγῆς, πᾶντερ.

CLXXVI. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν⁵.

Ὅρων, Θεατὰ, τὸν ζυγὸν τῶν⁶πρακτέων
Στάθμιζε⁷ καὶ ρύθμιζε σαυτοῦ τὸν βίον,
Μήπως τὸ βαρὺ τῶν κακῶν σου φορτίον
Εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

CLXXVII. Εἰς τὸ αὐτό⁸.

Ἡ γῆ τὰ νεκρὰ τῶν βροτῶν⁹ ἀποπλύνει,
Καὶ θῆρες ἐξεμοῦσι¹⁰ τὴν βρωσιν πάλιν ·
Σὺ δ' ἐσθίων πένητος, εἰπέ μοι, κρέα
Πάλιν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς χαίνεις, ξένε;

¹ Cod. M. fol. 93.

⁶ Cod. M. omittit τῶν.

² Apogr. φωνή.

⁷ Apogr. τᾶθμιζε.

³ Cod. M. fol. 102.

⁸ Cod. M. fol. 102. Lemma falsum.

⁴ Fort. ἡλικιώτην.

⁹ Cod. M. ἡγῆ — βρωτῶν.

⁵ Cod. M. fol. 102.

¹⁰ Apogr. ἐξεμοῦσι.

CLXXVIII. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

* Τίκτουσα καὶ θνήσκουσα νικᾷς τὴν φύσιν·
Κἂν γὰρ τελευτᾷς, ἀλλ' αἰεὶ ζῆς, παρθένε.

CLXXIX. Ἔτερον.

Ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα παρθένος μένεις·
Ὑπὲρ φύσιν θανοῦσα παλίμπνους μένεις.

CLXXX. Ἔτερον.

Ἄρρευσίον ἔσχες, μητράνανδρε¹, τὸν τόκον·
Ἀφθαρτον εὔρες καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

CLXXXI. Ἔτερον.

Τέθνηκας ἢ σώζουσα τὸ θνητὸν γένος,
Ὡς ἂν τὸ πᾶν κάτωθεν ἐλκύσης ἄνω.

CLXXXII. Ἔτερον.

Ἴνα τὰ τῆς γῆς πάντα κοσμήσης μέρη,
Θνήσκεις, Μαριὰμ, ἐκ ταφῆς δὲ ζῆς πάλιν.

CLXXXIII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἀλύπιον².

Σὺ μὲν διεξάγοις με τοῖς τερασίοις,
Ἀλύπιε, ζῶν εἰς τὸ νεκρὸν ὁσίον·
Ἐγὼ δὲ τιμῶν τοὺς ὑπαιθρίους πόρους
Ἀντὶ σιύλου τὸ σιῆθος ὑπέθηκά σοι.

* CLXXXIV. Εἰς³ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον
ἀσπαζομένους ἀλλήλους.

Τὸ μυστικὸν φιλῆμα τῶν πρωτοθρόνων⁴

¹ Apogr. ἄρρευσίον ἔσχες μήτραν ἀνδρετόν. Cf. cod. Par. xxiii. 2.

² De S. Alypio vid. Fabric. Bibl. gr. X, p. 192.

³ In cod. Par. 1630, fol. 43 v° : Εἰς τοὺς μεγάλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

⁴ Supra lxxiii, 9 : Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις. German. Cr.

Τὴν τοῦ γένους ἔνωσιν ἡμῖν δεικνύει ·

Τῷ σφίγματι γὰρ τῶν παρ' ἀμφοῖν δογμάτων

Ὁ κόσμος ἀπλῶς συνδεθεὶς οὐκ ἐφθάρη.

• CLXXXV. *Eis τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον.*

Παῦλος μὲν ἀρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου¹

Τὸν σίαυρὸν ἀκλόνητον ἐπλούτει βάσιν,

Ἐν ᾧ κατ' ἐχθρῶν εὐδρομῶν ἀποκρύφω

Τῆς ἀπάτης καθεῖλε τὴν τυραννίδα ·

5 Ὁ δεύτερος δὲ Παῦλος Αὐσονοκράτωρ

Εἰς ὕψος ἀρθεὶς εὐκλεοῦς κραταρχίας

Ἐν τῷδε νικᾷ τοὺς βασιλεῖς τοὺς πάλαι

Καὶ ζῇ πεποικῶς ὡς ἐν ὅπλῳ τῷ ξύλῳ,

ᾧ δὴ κατακλῶν τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων

10 Τὸ Ῥωμαϊκὸν εὐφυῶς διεξάγει.

CLXXXVI. *Eis χελάντιον².*

Ἡδὺς μὲν ὁ πλοῦς, ἀργυροῦν γὰρ τὸ σκάφος ·

Ἀλλὰ σκόπει, βέλτιστε, καὶ φείδου πίνων ·

Τοῦ γὰρ λογισμοῦ τὸν κυβερνήτην ἔχων

Τὸν τῆς μέθης ὑποπλὸν ἐκφεύξῃ γυρόφον.

CLXXXVII. *Eis τὸ αὐτό.*

Τὴν ἀργυρᾶν κύλικα λαμβάνων φίλος

Ἐν τῷ πώτῳ πρόπινε τὴν συμμετρίαν,

Μᾶλλον δὲ τὴν πρέπουσαν εὐχαριστίαν

Καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῷ φιλοφρονουμένῳ.

cod. Coisl. 278, fol. 184 r°: Τὸν πρωτό-
θρονον ἐν ἀποστόλοις καὶ κορυφαῖον. Cf.
cod. Par. 400, fol. 5 r°.

¹ Cf. supra xii, 9.

² Χελανδῖον, *chelandium*, navigii spe-

cies de qua multis egit Ducang. in *Gloss.*
med. lat. et in Gloss. med. græc., hic au-
tem poculi, ut pleraque navium voca-
bula ad pocula reperiuntur translata. In
cod. gr. 2062 scribitur *κελάντιον*.

CLXXXVIII.

* ἔχων σε τὸν Δίδυμον¹ ἐκ τοῦ λειψάνου
 Σωτηρίαν δίδυμον εὐρεῖν ἰσχύσω.
 Καὶ γὰρ μένων δίδυμος ἐν τῇ συνθέσει
 Τὴν πρὸς σέ μου δίδυμον οὐ φέρω σχέσιν.

CLXXXIX. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὐκ ἔσιν εἰς τὸ πνεῦμα σὰρξ οὐδ' ὁστέα,
 Καθὼς βλέπεις ἔχοντα τὸν σὸν δεσπότην·
 Τὸ σὸν δέ, Θωμᾶ, τοῦτο γυμνὸν ὁστέον
 Ἐνδύεται τὸ πνεῦμα τῶν τερασίων.

CXC. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Λειδαρον².

Ἐγὼ ποτε ζῶν εἰς³ τὸν ἄσλατον βίον⁴
 Τὸν ἐκ βρέφους ἄκοσμον ἡρούμην βίον·
 Τὸ γὰρ παρὸν πᾶν οὐκ ἀποχρῶν μοι κρίνων
 Πρὸς τὴν μάτην σαίνουσαν εὐελπιστίαν
 5 Ἄλλοτρίους ἤμειβον ἐκ τόπων τόπους,
 Κύβοις δὲ καὶ κνίσμασιν αἰσχροῦ γαργάλου⁵,
 Καὶ κυμβάλων κρούμασι καὶ λήροις πότων,
 Καὶ γαστήρδ' οἰδήμασιν ἐκδοὺς τὴν φύσιν,
 Ἀσωτίας ἐπλησα παπαὶ τὸν βίον·
 10 Τὸ γὰρ λογικὸν τῆς ψυχῆς καθυβρίσας,
 Καὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ πατρῷον κλέος,
 Μᾶλλον δ' ἐμαυτὸν καὶ τὸ πάτριον σέβας
 Παρεφρόνουν, ἐπαιζόν, ἡθυροστίμουν⁶.

¹ I. e. S. Thomam. Cf. Joann. xi, 16.

⁵ Infra ccvi, 21: Καὶ γαργάλου κνίσματα.

² Cod. M. fol. 96 in quo Λειδαρίν.

³ Cod. M. ἐς pro εἰς.

⁶ Theophan. Ceram. p. 17 C: Ἀλλὰ

⁴ Vid. cod. Escur. cvi, 18 et clxxx,

καὶ φάγον καὶ οἰνοπότην αὐτὸν ἀθυροστομοῦντες ὠνόμασαν.

1. Conf. supra i, 859.

Ἐξ Ἀγγελοῦ δὲ Πῶλος ὠνομαζόμεν,
 15 Εἰς Λατίνων μίμησιν ἐσκεπασμένος·
 * Θανῶν δὲ νῦν οὐκ οἶδα πῇ γῆθεν τρέχω,
 Ἀλλ' ἢ τις ἐστὶ σωστικὴ πίστις μόνη·
 Ταύτην φέρων δίδωμι τῷ πλάσαντί με·
 Κάκεινος εὐθὺς οἶδεν ὃ δράσει μόνος,
 20 Εὐσπλαγχνίας πέλαγος¹ εἰς πάντας χέαν,
 Χαμαιλέων ἄνθρωπος ἢ Πρωτεύς νέος,
 Ἢ προσφάτοις χρώμασι κηλῶν ὀκτάπους.
 Γεώργιος δ' οὖν, τοῦτο γάρ κλῆσιν φέρω,
 Πρὸ τῆς τελευτῆς ταῦτα φημι δακρύων.

CXCI. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν Πεπαγωμένον.

Μουὰς μὲν εἶ σὺ πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης,
 Μᾶλλον δὲ κανὼν οὐ κεκαλονισμένος·
 Φεύγων δὲ τὴν σύζευξιν ἀθρεῖς τοὺς γάμους,
 Καὶ νυμφαγωγεῖς² τοὺς φθορεῖς ὁ παρθένος,
 5 Καὶ δρᾷς ἀπαθῶς καὶ συνιστᾷς τοὺς τόκους,
 Ὡς ἀποτεχθεὶς καὶ τεκεῖν οὐδὲν θέλων·
 Ἐπῶνυμον δὲ τὸ δριμύ ψῦχος φέρων
 Τὴν τοῖς γάμοις πρέπουσαν ἐξάπλεις φλόγα.
 Τὴν συνδετικὴν τοιγαροῦν λύσιν δίδου,
 10 Ἐπιτρέπων γέρουσιν ἀκμαῖον γάμον.

* CXCH. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ³.

Ἄν ἀγγελοῦ κίνησιν ἐμφαίνειν θέλῃς,
 Τί τὸν πλερωτὸν ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,

¹ Cf. supra ciii, 1.

² Supra lxxv, 28 : Καὶ νυμφαγωγεῖ
 τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ.

³ Ex apographo Read. Iterum invenitur fol. 265 v° incipiens : Τὴν ἀγγέλου κ. ἐμφ. θέλεις.

Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
Πλὴν ἐξ ὕλης αἶλλον οὐκ ἂν τις γράφοι.

* CXCVIII. Ὅποτε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός.

Πηλῶ τὸ σὸν πένδιλον ἐμβάψας, κράτορ,
Πηλὸν λεανεῖς ἐθνικῆς παυσπερμίας,
Ὡς ἐκ πλατειῶν¹ τοῦ πλατυσμοῦ τοῦ Θράσους,
Ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμενῶς ἀναπλάσας.

CXCV. Ἔτεροι.

Μύκημα δεινὸν, βασιλεῦ, γῆς καὶ κλόνος
Ποιεῖ σε πεζῇ μετριάζειν ἐνθάδε·
Πλὴν ὁ χρίσας δίκαιον αὐτάνακτά σε,
Ὡς εἶπε Δαυὶδ², ναὶ Δαυὶδ ὄντως νέε,
5 Ἄφεις θεωρεῖν καὶ κλονεῖν ταύτην βία
Τὴν ὀπλικὴν δύναμιν εἰς σέ νῦν σίρέφει,
Στηρικτικὴν ἀνωθεν ἐκπέμπων χάριν.

CXCV. Ἔτεροι.

Ἴππον πλερωτὸν τῷ βασιλεῖ τὸν τρόπον
Δίδωσι πεζεύοντι Χριστὸς ὁ χρίσας,
Δι' οὗ καθαιρεῖ δυσμενὲς ξύμπαν γένος,
Περσεὺς νέος Χίμαιραν ἐκτρίβων νέαν.

CXCVI. Ἔτεροι.

Πεζὸς βασιλεὺς νοῦν διηργμένον³ φέρων
Τὸ δοῦλον ὑψοῖ νοῦν χαμαίζηλον⁴ φέρον.

¹ Fort. ὡς ἐκπαλάσσω. (Τοῦ πλα-
τυσμοῦ τοῦ Θράσους!) Vers. seq. leg.
ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμ. ἀναπλάσεις.

² Psalm. xliii, 9.

³ Leg. διηργμένον.

⁴ Vid. infra cxxviii, 59.

CXCVII.

- Μωσῆς βασιλεὺς ἐν ποσὶ πρὶν ἀερόχοις
 Τὸν Ἰσραὴλ ἔσωσεν ἐξ Αἰγυπτίων·
 Καὶ σὺ δὲ τὸν σὸν Ἰσραὴλ σώζειν θέλων
 Ἐκ τοῦ κατὰ γῆν ἐμβριθῶς τούτου¹ κλόνου
 5 Τὴν βασιλικὴν τελματοῖς νῦν ἀρβύλην,
 Τηρῶν καθαρὸς τοὺς καλοὺς ἔνδον πόδας,
 * Οἷς τοὺς μάτην ἔρποντας ἐχθροὺς συντρίβεις,
 Ἐκεῖθεν αὐτοὺς αἱματῶν ἀκινδύνως,
 Ὡς ἐξ Ἐρυθρᾶς τὸν λαὸν σώξεις νέας,
 10 Ἄδων τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ σεσωσμένους.

CXCVIII. Παραινετικοὶ πρὸς τινα.

- Κἂν δόξαν αὐχῆς, κἂν βαθεῖ πλούτῳ² βρύης,
 Κἂν ὑπεραρθῆς ταῖς τιμαῖς κέδρων πλέον,
 Καὶ μέχρ' αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν φθάσης
 Ὁξυδρόμοις πλέρουξιν ἠγμένος τύχης,
 5 Ὅταν βασιλεὺς εὐμενῶς σοι προσθλέπη,
 Ῥοπαῖς ἀγαθαῖς εὐμαρίζει³ τὸν δρόμον·
 Κἂν πάντα κινῆς εὐχερῶς ταῖς ἀξίαις
 Κυκᾶν τὸ κοινὸν καὶ πλοεῖν ἐξισχύων,
 Ὅσπερ φοβήτροις ταῖς τιμαῖς ταῖς ἐκκρίτοις,
 10 Τὸ κέρδος οὐδὲν οὐδαμῇ, βέλτιστέ μοι⁴.
 Ῥώμην ἔχεις σώματος, ἀσθενὴς ἔση·
 Ῥεύσει⁵ τὸ κάλλος ἀδρανοῦς τρόπον κρίνου·
 Παραδραμεῖται καὶ χρυσὸς σὺν ἀργύρῳ,

¹ Cod. τοῦτο.² Conf. Schol. Pind. Ol. 3, 61, et Boisson. in Eunap. p. 585.³ Fort. εὐμαρίζε.⁴ Fort. βέλτιστέ, σοι.⁵ Infra vs. 105: ῥεύσαν τὸ κάλλος.

- Καὶ πέπλα καὶ κτήματα καὶ δορυφόροι,
 15 Καὶ μαργάρων σίλβουσα καὶ λίθων χροά,
 Τὰ σμικρὰ καὶ παλιντα τοὺς ἀπλουσίεους.
 Οὐχ ἵππος, οὐ φάλαρον, οὐκ ἐφεσίριδες,
 Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, οὐ χορὸς φίλων,
 * Οὐδὲ τραπεζῶν φλεγμονὴ προκειμένη,
 20 Πότοι τε μακροὶ καὶ χλῖδαί μετὰ κρότων,
 Καὶ θρίψις¹ ἄβρὰ καὶ γέλωτες ἐν μέσῳ,
 Κλῖναι τε λαμπραὶ καὶ χρυσαυγεῖς² οἰκίαι,
 Καὶ πᾶν ὅπερ σαίνει σε καὶ πλανᾷ μάτην,
 Οὐδὲν μόνιμὸν ἐστὶν οὐδὲν ἐν βίῳ.
 25 Σκιᾶς ὄναρ³, ἄνθρωπε, τὴν φύσιν κάλει.
 Καὶ τῦφος ἐν σοὶ μηδαμοῦ προκυπνέτω.
 Καὶ γὰρ λίθος τρίπηχυς⁴ ἐν βαθεῖ σκότῳ⁵
 Πάσας καλύψει τὰς τιμὰς παρ' ἐλπίδα.
 Ἄκουε λοιπὸν τῶν ἐμῶν ἐνταλμάτων.
 30 Μὴ θανατωθῆς, μὴ φθαρῆς ἐν τῇ πλάνῃ,
 Τήρει σεαυτὸν εἰς τὸν ἐνθεον φόβον⁶.
 Κρηπὶς γὰρ ἐστὶ τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ.
 Ἡ πρὸς τὸν αὐτάνακτα σὴ πίστις, φίλος⁷,
 Τὴν πρὸς τὸν ὑψώσαντα μιμείσθω σχέσιν.
 35 Ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς παροινία
 Δεινὴν ἀτεχνῶς προξενεῖ σοὶ τὴν βλάβην,
 Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν θεὸν παροξύνεις,

¹ Leg. Θρύψις.² Cf. cod. Par. LXXIV, 2.³ Alludit ad Pind. Pyth. viii, 99 :

Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

⁴ Supra II, 39 : Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυν μὴ φρίττων δέος. Cod. Esc. CLXXII,

1 : Βαβαί λίθος τρίπηχυς ὁ βροτῶν βίος.

Philes, In Pachym. 58 ibique Boisson.

De voce τρίπηχυς vid. Lobeck ad Phrynich. p. 749.

⁵ Cf. infra v. 151.⁶ Cod. βίον et supra φόβον. Prou. I,

29 : Ὁχύρωμα δαίου φόβος κυρίου.

⁷ Cf. CLXXVIII, 1.

- Ὅς τοῦτον ἐν γῇ τῶν βροτῶν ὑπεξάρas,
 Καὶ βασιλικοῖς ἀγλαΐσας ἀμφίοις,
 40 Καὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀπαρτίσας,
 Ἄλλον θεὸν τίθησιν ἐξ ὕλης μέγαν,
 * Ὅς ἐσὶν ἡμῖν καὶ σπορεὺς καὶ δεσπότης,
 Καὶ δημιουργὸς καὶ βαθεὺς τῶν πραγμάτων.
 Εἰ γοῦν πρὸς αὐτὸν εὐνοεῖν ὄντως θέλεις,
 45 Τῶν τοῦ Θεοῦ φρόντιζε παραγγελμάτων.
 Αὐτὸς γὰρ οἰκεῖ τῇ ψυχῇ τοῦ δεσπότηου
 Μοῆν παρ' αὐτῷ μουσικῆς παύλας φέρων,
 Καὶ συγκυβερνῶν ἀσφαλῶς καὶ συντόνως
 Τῷ σωστικῷ σώματι τοῦ σιεφηφόρου
 50 Τὸ¹ κοσμαγωγὸν τῆς βασιλείας σκάφος²,
 Κἂν μὲν νομίζῃ δυσγενῆς, φαῦλος, πένης,
 Ἄδοξος, ἄφρων, εἰς ἀπόστροφον τύχην,
 Καὶ μηδαμοῦ χρήσιμος εἰς λειτουργίαν.
 ἔχεις δὲ λαμπρὸν ἐξ ἀδήλων τὸν βίον.
 55 Εὐθύς ἐπὶ σε βασιλεὺς ἡδὺ βλέπει,
 Κινούντος αὐτὸν τοῦ Θεοῦ παρ' ἐλπίδας.
 Εἰ δ' αὖ τὰ κοινὰ συλλαβὼν ἔχεις μόνος
 ὦραν, γένος, φρόνησιν, ἀνδρίαν, λόγον,
 Τὰς δεσποτικὰς ἐντολὰς παρατρέχων,
 60 ἄνους παρ' αὐτοῦ καὶ δυσαισθητος³ κρίνῃ.
 Πάντες δέ σε βλέπουσιν οἱ συνοικεῖται

¹ Cod. Τὸν κοσμαγωγόν.

² Metaphora notissima. Ephremius *Chronic.* 298 : Διίθουνεν ἀρχῆς τὸ σκάφος. Id. 1339 : Ὁλκάς αὐταρχίας. *Aristoph. Vesp.* 29 : Σκάφος πώλεως. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 139.

³ Supra cxii, 14 : Τὰς δυσαισθητόους

φύσεις. *De anim.* 1666 : Τὴν δυσαισθητόν φύσιν. *Infra* ccxiii, 252 : Πρὸς γὰρ τὸ δυσαισθητόν οὐκ ἐξετράπην. Theophan. *Ceram.* p. 426 C : Τὰ τῶν τραυμάτων δυσαισθητότερα θερμοῖς ὕδασι καὶ δριμέσι φαρμάκοις ἀποκαθαίρουσι. Conf. *cod. Par.* lxxviii, 51.

Μετὰ σοδαρότητος ἐξ ἀηδίας.

Ὁ γὰρ βασιλεὺς τὸν βεβασιλευκότα,

Θεὸς νοητὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐξ ὕλης,

* 65 Τῆς σῆς ἀγωγῆς ἐκδιδάσκει τὸν τρόπον.

Πῶς οὖν δι' αὐτοῦ κερδανεῖς ἄπερ Θέλεις;

Πῶς εὐτυχίσεις; πῶς σαφοῦς τεύξῃ κλέους;

Ἔργου πρὸ παντὸς τῷ Θεῷ προσεκτέον¹,

Εἶτα δι' αὐτὸν τοὺς γονεῖς τιμητέον²,

70 Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν φροντιστέον³.

Τοὺς δ' αὖ περιττοὺς ἐκ ψυχῆς βδελυκτέον⁴.

Τὸ γαστρίμαργεῖν τοῖς φιληδόνοις⁵ πάρες.

Καρπὸς γὰρ αὐτὸ τῶν Θεοῦ λιμὸς λόγων,

Καὶ ῥίξα παντὸς δυσχεροῦς ὄντως πάθους.

75 Καταλαλιᾶς παντελῶς ἀφεκτέον,

Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν Θεοῦ κινεῖ Λόγον

Φθόνος τὸ χειρόν τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,

Φθόνος τὸ Θηρῶν ἀγριώτερον πάθος,

Φθόνος τὸ τοὺς ἔχοντας ἐκτῆκον βλάβος,

80 Φθόνος τὸ Σατὰν ὄπλον εἰς νίκην φόνου.

Καὶ τί τὰ πολλὰ τῶν κατὰ τοῦτον λέγω;

Τὸν σεπλὸν ἡχρεῖωσεν ὁ φθόνος τόπον,

Ἐδέμ τὸν Ἀδὰμ ἐκπεσεῖν ἀναγκάσας,

Βουλῇ δὲ Σατὰν συμφθαρεῖς φθορὰν κύει,

85 Τὸν ἀρχέτυπον μῶμον ἐξεργασμένος.

Ὅταν ἴδῃς πένητα μὴ παραδράμῃς.

Δὸς χεῖρα, δὸς τι, δὸς τὸ μὴ παρatrechein,

¹ Aurea Pythagor. carmina imitatur.
Cf. cod. Par. cgm, 81.

² Chæremón, ap. Stob. III, 17: Τό
τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον.

³ Cf. infra ccxi, 115.

⁴ German. Cpol. cod. Coisl. 278,
fol. 215 v.: Τούτων τὴν μετάληψιν βδε-
λυκτέον. Ephraem. Chroñic. vs. 223:
Ἐπάρaton τίθησι καὶ βδελυκτέον.

⁵ Cod. Par. lxviii, 2.

- * Δὸς κέρμα λεπτοῦ, δὸς γλυκὺν ἴσως λόγον ·
 Ψυχροῦ¹ γὰρ αὐτὰ φησιν ἡ Γραφή σκύφον ·
 90 Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάμφθητι, δάκρυσον μόνον ·
 Καὶ τοῦτο τοῖς πένησι φάρμακον μέγα.
 Ὅταν ὁ θυμὸς ὡς τὸ πῦρ ὑπερζέσῃ,
 Τὴν τῆς γεέννης ἐνθυμήθητι φλόγα,
 Ὡς ἂν πυρὶ πῦρ καὶ ζέσει ζέσιν λύσης,
 95 Μεγάλα καὶ μόνιμα ρευστοῖς μετροῖς.
 Τῆς σωφροσύνης ἀντὶ πάντων ἐξέχου,
 Τῆς σωφροσύνης τῆς καλῆς τῆς κοσμίας ·
 Ποιεῖ γὰρ ἡμᾶς τῶν παθῶν ὑπερτέρους,
 Καὶ τῶν μυσαρῶν ἡδονῶν ἐλευθέρους,
 100 Καὶ Δαυϊτικῶς² παρὰ μικρὸν ἀγγέλους ·
 Ὡρα γυναιξὶν εὐπρεπῆς ἡ σεμνότης,
 Ἥς μὴ παρούσης ἀπρεπῆς πᾶσα χροῖα,
 Κἂν ὑπερανθῇ, κἂν δοκῇ θέλγειν τέως ·
 Οἰχήσεται γὰρ ἐν βραχεὶ δήπου χρόνῳ
 105 Ῥεῦσαν³ τὸ κάλλος καὶ μετελθὼν εἰς κόνιν ·
 Ἄν οὖν γυναιξὶ συλλαλῆς χρείας χάριν,
 Μὴ βλέμμα θελγέτω σε, μὴ γλώττης χάρις,
 Μὴ χειλέων κίνησις εὐπρεπεσίᾳ,
 Μὴ φθέγμα λεπτὸν, μὴ χλιδή τις ἐν γυάβοις ·
 110 Ὁ τοῦ Θεοῦ δὲ σωφρονιζέτω φόβος,
 * Μὴ παρασυρῆς καὶ κλαπῆς παραυτίκα.
 Νέων ὁμιλεῖν τοῖς προσεκτικωτέροις⁴
 Ἄριστον ἡγοῦ· τίς γὰρ ἐντεῦθεν βλάβῃ;

¹ Respicit ad Matth. x, 42, ποτήριον ψυχροῦ. διὰ τὴν ἐμψυχον πόλιν αἱ πόλεις πόσης τῆς Ιουδαίας.

² Psalm. viii, 6. Jo. Damasc. Opp. t. II, p. 835 D: Σήμερον (cod. Paris.

396 addit Δαυϊτικῶς) ἀγαλλιάσθωσαν

³ Cf. supra vs. 12.

⁴ Conf. infra vs. 129. Cod. Par. xiv, 55: Μαλάσσεται δὲ τοῖς προσεκτικω-

- Τίμα δὲ τοὺς γέροντας ἀνυποκρίτως¹.
 115 Θεοῦ γὰρ αὐτοὺς ἡ παρακμὴ τοῦ βίου
 Πείθει τρέχειν ἐγγισίᾳ καὶ παρειμένους,
 ὄντων ἀπείρων τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
 Τὸ ψεῦδος ἡγοῦ βλαπτικὸν πάντων πλέον.
 Τοὺς μὲν γὰρ ἄνδρας τοὺς φονεῖς καὶ δυσίρόπους
 120 Τὸ πνεῦμα φησὶν ἐλλιπῇ δρᾶν τὸν βίον,
 ὅταν ὁ Δαυὶδ τὴν σοφὴν κρούῃ λύραν,
 Ψεύσῃην δὲ πάντα παντελεῖ τρόπῳ φθίνειν,
 ὃν εἶπεν αὐτὸς γλῶττιαν εἰκαίαν τρέφειν,
 Μυδῶντος² αὐτῷ τοῦ Φάρυγγος ὡς τάφου.
 125 Τὸ ψεῦδος οὐκοῦν τῷ Σατὰν φίλον μόνον,
 Τῷ τοῦ σκότους ἄρχοντι τῷ βροτοκτόνῳ³.
 Ψευδάμενος γὰρ τὴν φθορὰν ἡνεγκέ μοι.
 Παντάπασι δὲ τοῦ Θεοῦ τοῦτο ξένον,
 Καὶ πᾶσιν ἐχθρὸν τοῖς προσεκτικωτέροις⁴.
 130 Παῦσαι, φίλων βέλτιστε, τόνδε τὸν βίον.
 Ὁ γὰρ πρὸς αὐτὸν βλαπτικώτατος πῶθος
 Τὸ σὸν πρὸς αὐτὸν τοῦ Θεοῦ φίλτρον λύει.
 Τὸν εὐλαβῇ⁵ δεῖ καὶ πρὸ τῶν λόγων ἔχειν
 * Παίδευσιν ἡθῶν, βλέμμα τῷ βίῳ πρέπον,
 135 Καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα σὺν εὐταξίᾳ.
 Χωρὶς γὰρ αὐτῶν ἀπρεπῆς ἄπας λόγος.
 Γλῶττια σφριγῶσα καὶ σοβὰς πρὸς τοὺς λόγους

τέροις. Id. ccxix, 35 : Καὶ ψυχαγωγεῖ
 τοὺς προσεκτικωτέρους.

¹ German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 193 r° : Καὶ τὸν Χριστὸν ἀληθινὸν
 Θεὸν ἀνυποκρίτως καὶ φιλαληθῶς δια-
 κηρύττουσα.

² Psalm. cxiii, 3.

³ Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A,
 fol. 238 r° : Βροτοκτονίαν καὶ Θεοκτο-
 νίαν ἐπὶ τοῦ Ἀδαμαίου πταίσματος καὶ
 ἄμφω ἐνεργηθῆναι ὑποκρινόμεθα, quæ
 vox Βροτοκτονία addenda lexicis.

⁴ Cf. supra vs. 112.

⁵ Cod. εὐλαβεῖ.

- Τοῖς εὖ φρονοῦσιν ὕβρις ἐσὶν ἐσχάτη·
 Ἄμετρα λαλεῖν οὐ προσήκον ἐν μέσῳ·
 140 Τοῖς γὰρ λέγουσι μέμψις οὐχὶ μετρία,
 Τοῖς δ' ἀπροαταῖς μῖσος ἐντεῦθεν μέγα
 Πρὸς τοὺς λαρυγγίζοντας ἐξ ἀμετρίας·
 Δεῖ τοῖς παροῦσιν ἡμέρῳ ἐντυγχάνειν,
 Καὶ μὴ σοβαροὺς ἐξεμεῖν λόγων τύπους·
 145 Τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ γαληνὸν ἐν λόγοις
 Εὐσχήμονος γνώρισμα σαφὲς καρδίας.
 Ἀμαρτίας¹ κάθαρσις ἀκραιφνεστέρα,
 Εἰ τινα θερμῆς συντριβῆς ἔχει ζέσις,
 Ἀνυστική μάλιστα τῆς σωτηρίας·
 150 Ἀσύμφορος δὲ μὴ κατανευγμένη.
 Βαθὺ σκότος² νόμιζε τὴν ἀμαρτίαν,
 Σέλας δὲ λαμπρὸν τὸν φιλάρετον τρόπον.
 Ἄν γοῦν ἐκείνην λευκάνας ἐκφαύλισης,
 Ἐξεῖ³ τὸ φῶς αὐτίκα τῆς σωτηρίας.
 155 Ἄλλου τις ἄλλῳ μυστικὸν φράζων⁴ πάθος
 Κῆρυξ πονηρὸς τοῖς φρονοῦσιν ἐκρίθη·
 * Τοῦ γὰρ Θεοῦ τὴν ψῆφον⁵ ἀρπάσας ἔχει,
 Καθ' ἣν τὰ κρυπτὰ φανεροῦται πρακτέα.
 Καταλιπὼν, ἄνθρωπε, τὴν ἀμαρτίαν,
 160 Εἰ τὴν ταχίστην πρὸς Θεὸν σπεύδεις τρέχειν,
 Χρῆσαι συνεργοῖς καὶ προπομποῖς ἀξίοις
 Τοῖς μυσταγωγοῖς τῶν ψυχῶν καὶ προστάταις.
 Σπούδασμα καλὸν ἀκριβῶς τοῖς ἐν βίῳ
 Γνώμης ἀπανούργευτος⁶ ὁρθῆς ἀπλότης·

¹ In margine cod. μετανοίας.⁴ Cod. φράζων.² Supra vs. 27 : Ἐν βαθεῖ σκότῳ.⁵ Joann. vii, 4.³ Leg. ἔξεις.⁶ Conf. Spicil. Rom. x, p. 142.

- 165 Τῆς ἀρετῆς ἡ πρᾶξις ἐμπόνως¹ ἔχει,
 Πλὴν ἀλλὰ κουφίζουσιν αὐτῆς τοὺς πόνους
 Αἱ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκεῖθεν ἐλπίδες,
 Ἄς προβλέπειν ἀμεινον ἢ τούτους βλέπειν.
 Πρὸς τοὺς παροξύνοντας ὀργίλως ἔχειν
- 170 Καὶ κατονειδίζοντας ἐκ παροινίας
 Οὐ χρη θυμικὸν οὐδαμῶς ἀντιπνέειν,
 Ἀεὶ δὲ σιγαῖν καὶ προσειδέναι χάριν.
 Ῥάθυμος ἀνὴρ ἀρετῆς φῶς οὐ βλέπει,
 Σκότος² δὲ τῷ νήφοντι παθῶν ἡλάθη.
- 175 Ἐκ τῆς πονηρᾶς τῶν παθῶν τυραννίδος
 Ὁ τοῦ Θεοῦ πόνος σε κερδάνει ἔχει·
 Στήριξε σαυτὸν τοῖς ἐναρέτοις τρόποις,
 Μήπως ῥιφῇς ἐκεῖθεν ἀνέλθης μόλις.
 Τοῦ σώματος τὸ πάχος ἀπολεπίνυνει
- 180 Ἐκ τῆς καθαρᾶς τῶν παθῶν ἀσιτίας,
 * Καὶ πρὸς νοητὰς κοῦφον ἀνόδους τρέχειν
 Δύσληπτόν ἐστί καὶ κατορθῶσαι μέγα
 ἔθος πονηρὸν πρακτικὸν τῶν σφαλμάτων.
 Οὐ πανταχοῦ γὰρ τὸν Σατὰν κακιστέον³.

¹ Cod. Coisl. 87, fol. 151 r° : Ἐπισημόνως ἐπιμελοῦ καὶ ἐμπόνως.

² Infra ccxxx, 4 : Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγω σκότος.

³ Multis ejusmodi vocibus ditari possunt lexica, quibus nunc addam : Βραχυδιασλατέον, Schol. in Homer. ap. Cram. *Anecd. Par.* t. III, p. 431. Διασλατέον norunt lexicographi. — Γρηγορητέον, Ephr. Syr. *Opp.* t. III, p. xxxv, (in *Thesauro* sed sine exemplo). Adde Γρηγορότης ex Theod. Lascar. cod. Par.

3048, fol. 37 v° : Καὶ στέφουσθαι γρηγορότητι. — Διατακτέον, Procl. in Tim. p. 26. — Διαχειριστέον, Eustath. *De Thessal.* p. 376, ed. Tafel. — Διοικητέον, Jo. Actuarius, cod. Par. 2098, fol. 131 v° : Διοικητέον τὴν πᾶσαν διαταν. — Δοξαστέον, Arsen. *præfat.* in Philen, *De animal.* — Ἐγκολπιστέον, German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 215 v° : Μᾶλλον μὲν οὖν ἐγκ. καὶ ταῦτα ἡμῖν τῶν Αἰγυπτίων ὑφελομένοις. — Ἐγχειριστέον, cod. Paris. 1195,

- 185 Ἐθὰς¹ δὲ καλῶν εὐχερῶς ἐπισίρῃει,
 Κὰν ἐμβριθὲς τὸ πλῶμα τοῖς φιληδόνοις,
 Σώματος ἰσχύς εὐπρεπῆς πρὸς τοὺς πόδους,
 Τὸ δ' ἀσθενὲς καὶ χαῦνον ἐχθρὸν εὐρέθη·
 Συνασθενεῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν ἔσθ' ὅτε
 190 Καὶ τῷ τόνῳ κάμνοντι συναπορρέει².

fol. 102 v°. — Ἐκκλητήιον, Nicol. Corg. cod. Par. 1277, fol. 227 v° : Σκληρὸν μὲν εἰπεῖν, ἐκλ. δ' ὁμῶς. — Ἐκφευκτέον, cod. Par. 1195, fol. 223 r°. — Ἐξανοικτέον, Band. Catal. Flor. t. I, p. 434. — Ἐορτασίον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 3 v° : Καὶ τὰ τοῦ ἡμῶν πολιούχου ἑορτασίον θεία τεράστια. — Ἐπιγραφτέον, Theod. Stud. Bibl. Patr. Mai, t. VI, p. 372 : Καὶ τῷ κοινῷ πατρὶ ἐπιγραφτέον τὸ κατόρθωμα. — Ἐπιλεκτέον, Eustath. De Thessalon. p. 376, ed. Tafel. — Ἐπιτακτέον, Procl. in Tim. p. 12. — Ἐφερμηνευτέον, Mich. Psellus, cod. Par. 1277, fol. 246 v°. — Θερισίον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 3 v° : Θερισίον μὲν τῆς ἀθλητικῆς παλαίστρας μετ' εὐφροσύνης τὰ δράγματα. Theod. Stud. cod. Par. 892, fol. 14 r° : Οὐκοῦν διεγερτέον πᾶση σπουδῇ καὶ Θερισίον. — Καθοπλιστέον, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 227 v° : Τῇ νησιεῖα τότε καθοπλιστέον καὶ τῇ προσευχῇ ὡς διοσίμῳ μαχαίρᾳ καὶ τημητικῇ. Notum est ὁπλιστέον ex Xenoph. — Καταρακτέον, Tzetz. Allegor. II. II, p. 192, ed. Boiss. — Κακολογητέον, Aristot. Rhet. ad. Alex. I. II, p. 1442, col. a, 8 : Καὶ τοὺς ἐναντίους κακολ. — Κατορθωτέον, Paul.

Ægin. cod. Coisl. 168, fol. 233 v°. — Κοπιατέον, Eustath. Opusc. p. 12, 33. — Μεθαρμοσίτος, cod. Paris. 1197, fol. 2 v°. — Μετοχτευτέον, Jo. Actuarii, cod. Paris. 2098, fol. 131 v°. — Ὁδελιστέον, Tzetz. Allegor. II. Ω, 35, p. 314, ed. Boiss. : Τοὺς ἐξ ὁδελιστέον ... σίλους. — Ὁσφραντέον, Antyllus, cod. Par. 2237, fol. 2 v°. — Παρακολουθητέον, Procl. in Tim. p. 9. — Πημαντέον, Theogn. 193. — Πολυπραγμωνητέον, cod. Coisl. 384, fol. 17 r° : Ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας π. — Προσενθυμητέον, Eustath. in Jo. Damasc. Spicil. Rom. t. V, p. 265. — Σαββασιστέον, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v°. — Συλλεκτέον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 4 r° : Συλλεκτέον δὲ καὶ τῶν θανμάτων καρπούς. — Συμπεριληπτέον, An. cod. Par. 215, p. 47 : Τὴν μετὰ φθορᾶς συμπ. σύλληψιν τε καὶ γέννησιν. — Συνερρηνοτέον, Eustath. in Jo. Damasc. Spicil. Rom. t. V, p. 313. — Συνορατέον, cod. Par. 2501, fol. 121 v°. — Ταπεινωτέον, Aristot. Rhet. ad. Al. t. II, p. 1443, col. a, 10 : Τὰς δ' ὑπ' ἐκείνων μελλούσας (πίσεις) λέγεσθαι διασπυρτέον καὶ ταπ.

¹ Conf. CXXI, 85.

² Cod. συναπορρέει.

- ἔτι νέαν ἄγοντα τὴν ἡλικίαν
 Σπείρειν σε καλὸν καὶ θερίζειν ὀξέως
 Τοὺς πνευματικούς καὶ ψυχοτρόφους¹ πόνους,
 ὧς ἂν τραφεῖς² ἐντεῦθεν εἰς γῆρας φθάσης.
- 195 Σφριζῶντι τῷ σώματι πρὸς πόνους ἔτι
 Δίδου συνεργὸν ἀσφαλῆ τὴν καρδίαν·
 Τοῦ σώματος γὰρ ἀσθενοῦντος τῷ χρόνῳ
 Τὸ τῆς ψυχῆς πρὸθυμον οὐκ ἔχει χάριν.
 Νόμιζε φεύγειν τὸν πονηρὸν εἰς τέλος,
 200 Εἰ σοι τὸ μοχθεῖν γίνεται κατὰ λόγον·
 Εἰ δ' οὖν, πάλιν ἄνειςι, καὶ ἴσως φύγῃ,
 Φρικτὸς σοβαρὸς δυσμενῆς ὑποσίρρεφον,
 Λύπης καταγίς³, τῇ ψυχῇ μέγας κλύδων⁴.
 Οὐκοῦν φυλακῆς ἀσφαλοῦς δεῖ τῷ βίῳ·
- * 205 Σατὰν πονηρὸς καὶ κρατὴρ ζέων μέθης
 Τὴν σαρκικὴν πύρῳσιν ἐξάπλει τάχος·
 Ἡ τῶν μαχητῶν πρὸς τὰ φαῦλα γυμνότης
 Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ἀκρατῇ πρὸς τὴν μάχην·
 Μάχης ὁ καιρὸς οὐ κατὰ τινα χρόνον,
 210 Ἀλλ' οὖν ἔσαι προσδοκᾷ ταύτην δέον·
 Ὁ γὰρ μεριμνῶν καὶ παρσκευασμένος
 Οὐκ ἔστιν εὐδλωτος ἐχθροῖς ἐν μάχαις.
 Σατὰν ἐπαρθεῖς τοῦ προσήκοντος πλέον

¹ Vid. cod. Escur. xvi, 37.

² Cod. τραφεῖς.

³ S. Ephr. Opp. iii, p. 527 F: Τῶν πᾶσιν τὴν καταγίδα. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v°: Ἐκ τούτου μοι τὴν καταγίδα πᾶσαν τῶν πειρασμῶν ἐπιδρῖσαι δισχυρίζομαι. Jo. Damasc. Spicil. Rom. t. IX, p. 730: Ἀμαρ-

τιῶν με καταγίς, ἀνομιῶν τρικυμία, ἀλλεπάλληλοι σπιδάδες κακίας συνωθοῦσιν εἰς βαθὺν βυθὸν τῆς ἀπογνώσεως.

⁴ Cod. Esc. xcι, 10: Ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλύδων. S. Ephr. Opp. iii, p. 549 E: Τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐγειρόμενον ἀγριώτατον κλύδωνα τοῦ ἀκαίρου θυμοῦ καταπνέον.

- Ἵπῃλθε τῆς γῆς τοὺς μυχοὺς τοὺς ἐσχάτους,
 215 Καὶ νοῦς ὁ τοπρὶν προσλαβεῖν σέλας Θέλων
 Ζόφος πεσῶν ἀνωθεν εὐρέθη μέγας·
 Ἄν ἐνθυμηθῆς τῆς γεέννης τὴν φλόγα
 Τὴν σαρκικὴν πύρωσιν εὐθέως σδέσεις.
 Ὡ τῶν πονηρῶν τοῦ Σατὰν βουλευμάτων!
 220 Γέλωτα κινεῖ ταῖς προσευχαῖς πολλάκις,
 Καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν φέρει σχέσιν.
 Νήφειν σε λοιπὸν οὐκ ἀναπίπτειν δέον·
 Χειρῶν τάσις μόνιμος εἰς πόλον κλίμαξ·
 Ὁ νοῦς γὰρ εὐθὺς πρὸς Θεὸν γῆθεν τρέχει.
 225 Κρείσσων προσευχὴ τῆς ἐπιτεταμένης¹
 Ἡ συνεχῆς τε καὶ βραχυλογωτέρα·
 Ἡ μὲν γὰρ ὀκνεῖν ἐκβιδεῖ τὴν φύσιν,
 * Ἡ δὲ σθένος δίδωσι τῇ προθυμίᾳ.
 Ψυχῆς προσευχὴ βελτίων τῆς² ἐν λόγοις·
 230 Γλώττης γὰρ ἡ κίνησις ἡ κτυπουμένη
 Τὴν τῆς ψυχῆς κίνησιν ἀμβλύνει τάχα·
 Θεὸς δὲ καὶ σιγῶντος ἀκούει πλέον.
 Δάκρυ προελθὼν ἐμβαθῇ³ σδέσει φλόγα,
 Καὶ τοὺς ἀγαθοὺς πολλάκις νόσος τρύχει·
 235 Πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ προκύνοντος τύφου
 Λουτὴρ ψυχικὸς ἡ λιβάς⁴ τῶν δακρύων.
 Ταῦτα σκόπει, βέλτιστε, πρακτικωτέρως⁵.

¹ Cod. ἐπιτεταμένης.² Cod. βελτίων τοῖς ἐν λόγοις.³ Fort. ἐμβαθῇ.⁴ Eurip. *Iphig.* in T. 1107 : Ὡ πολ-
 λὰ δακρύων λιβάδες αἱ παρηίδας εἰς
 ἐμὰς ἔπεσον.⁵ Tzetz. *Ep.* 39 : Μῶν ὡς ὁ Πυθαγό-

ρας πρακτικωτέρως ἐλέγχων με ἀφώνων
 ἀφώνοις ἐπιστολαῖς τετίμηκεν. Superla-
 tivo πρακτικωτάτως utitur id. Tzetz.
Alleg. Il. T, 16. Lexicis obiter addam
 Ἀδικωτάτως, Athanas. *Opp.* I, clix et
 Ἀληθεσιότως, Theod. *Lasc.* cod. Paris.
 3048, 57 r°.

CXCIX. Εἰς τὸν αὐτὸν¹, Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου².

* Ἄνθρωπος ὀφθεὶς τῷ βλέποντι Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν εἰς πλάτος γράφει,
Ἦν ὡς ἀληθῶς τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων
Ἡμῶν χάριν εἶληφε τῶν προσκρουσάντων.

CC. Ἔτεροι τοῦ αὐτοῦ³.

Φανείς πλεωρότης ἄνθρωπος ὁ Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν ἀρρήτως γράφει,
Ἦν' ἀγγελικὸν ὁ κτησάμενος βίον
Γνοίῃ τὸ μυσλήριον, οὐχ ὕλης φίλος.

CCI⁴.

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν
* Ὡς ἀετοῦ τὴν φύσιν ὁ πλεῖστος χρόνος·
Οἱ εὐγενεῖς γὰρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τόκοι
Θεοῦ καλιᾶς ἐκκρίνουσι τὰ νόθα.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν⁵.

Ὁ Μάρκος ἰδὼν τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
Ὅλην κατασχών⁶ τὴν βροτῶν σχεδὸν φύσιν
Τὴν προδορικὴν οὐ παρήλθε λυχνίαν,
Ἐφ' ἧς τὸ φῶς ἐλαμψε τῆς σωτηρίας.

CCIII. Εἰς Θηριακὴν⁷.

Ὁ ζῶν φονευτὴς καὶ θανὼν εὐεργέτης

¹ Id est in S. Matthæum.

⁵ Id est in S. Marcum evangelistam.

² Incertæ ætatis scriptor, de quo nihil ap. Fabric. *Bibl. gr.* Cf. supra xli, 15, et infra cclii, cclx et cclxiv.

Ex apographo Read.

⁶ Leg. κατασχόν. Eadem confusio infra ccxiii, 31.

³ Ex apographo Read.

⁷ Edit. in meo *Catal. codd. Esc.* p. 41,

⁴ In Joannem Theologum.

cum hoc titulo : Εἰς Θηριακὴν. Nunc

Ἐνταῦθα λαθὼν τεχνικῶς ὑπεκρύβη.
 Καὶ ψυχρὸς ὢν ζῶν νεκρὸς¹ εὐρέθη ζέων,
 Καὶ φίλος ἐχθρὸς καὶ παρὼν ἀποσπάτης.

CCIV. Eis τὸ αὐτό².

Πονηρὰ μέντοι τῶν ἐχιδνῶν ἡ φύσις
 Λεληθότως δάκνουσα τοὺς ἀνευθύνους.
 Ἡ τῶν βροτῶν φύσις δὲ νουνεχесιάτη
 Δάκους ἄκος δείξασα τοὺς³ ὑπευθύνους.

CCV. Eis τὸ αὐτό⁴.

Τὴν Θηριακὴν Ἀνδρόμαχος ἐνθάδε
 Τοῖς ἀνδρομάχοις ἀντιτάττει Θηρίοις.
 Κληθεὶς γὰρ Ἀνδρόμαχος ἐξ ἀντισιρόφου
 Ἀντισιρόφως κίρνησι⁵ καὶ τὰς οὐσίας.

CCVI. Πρὸς τινὰ τὸν ἐχθρωδῶς⁶ τῷ Φιλῇ διακειμένον.

* Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὲς⁷ ἐγνωσμένος
 Ὁ κομπάσας ἐναγχος ἢ παίξας γέρων.
 Ἐπηλυδι γὰρ⁸ μετ' αὐτὸν πρεσβύτη
 Νέον τύφον δίδωσιν ἢ παροιμία,
 5 Κἂν οὐδὲ τὸ πρόσχημα τῆς εὐρωσίλας
 Ὁ δεινὸς ἐξηνεγκεν εὐτέχνως γόης.

denuo ex apographo Read. Conf. cod.
 Par. cl-clv.

¹ Cod. Esc. Θανὼν et supra νεκρός.

² In meo *Catal.* p. 41. Nunc ex apographo Read, apud quem Πονηρὰ μὲν contra metrum.

³ Cod. Flor. τὰς ὑπευθύνους.

⁴ Hoc tetrastichon non habet cod. Flor. Recepi ex meo *Catal.* p. 41.

⁵ Cod. κίρνησι.

⁶ Theodor. Stud. cod. Paris. 892, fol. 12 r° : Καὶ λαλεῖν περὶ ἀδελφοῦ ἀλλὰ μὴ ἐχθρωδῶς. Anon. cod. Par. 2506, 40 r° : Εἰ γὰρ ἐχθρ. διάκεινται.

⁷ Vid. Greg. Naz. *Opp.* II, p. 28 D, nov. ed.

⁸ Deest syllaba. Fort. γὰρ δὴ μετ' αὐτόν.

- Τὸ γὰρ ἅπαξ αὐταρκες οὐ δεῖται τρόπων.
 Ἔρως μὲν οὖν προῦκυπτεν ἀφροδισίων
 Ἄνδρί τε σαπρῷ καὶ γυναικὶ συζύγῳ·
 10 Ἰὺγξ δέ τις ἐνυτlien αὐτοὺς ὀργίων,
 Καὶ τοὺς ἀγωγούς τῆς γονῆς ἀνεσίλου.
 Πλὴν ἡ μὲν ἐσφάδαζεν εἰς ἀπλησίαν,
 Καὶ πρὸς τὸ παθεῖν εὐτρεπῆς ἦν ἐκτόπως,
 Καὶ παραγυμνώσασα τὸ σιόνον τέως
 15 Ἀνῆκεν ὑγρὸν τῇ δρακὶ τοῦ πρεσβύτου·
 Καὶ γὰρ τὸ Φερμὸν ὡς τὸ πῦρ ἀνατρέχον
 Ἐρωτικῶν παρεῖχεν ἀτμούς ἀνθρώπων·
 Γέλως δὲ σεμνὸς¹ καὶ παράσιμα ξένον,
 * Καὶ συνεχὲς φίλημα καὶ φωνῆς κτύπος,
 20 Καὶ ῥωτακισμοὶ² καὶ παραφαὶ δακτύλων,
 Καὶ γαργάλου κνίσματα³, καὶ χρώς αὐχένος,
 Καὶ βλέμμα, καὶ ῥίς, καὶ διάδροχον σίμα,
 Καὶ φοινικοῦν ἀντικρυς ἐν γνάθοις ῥόδον,
 Τῆς ἡδονῆς τὸν ὄμβρον ἐκρεῖν ἡξίου·
 25 Ὁ δὲ σλεγανὸς εὐρεθεῖς τούτοις λίθος
 Ὁρεκτιῶσαν εἶχε τὴν φύσιν μόλις·
 Πρὸς γὰρ τὸν αὐχμὸν τῶν μελῶν ὁ πρεσβύτης
 Οὐκ εἶχεν ἀρκοῦν τὸ χλιδῶν⁴ τῆς ὁσφύος·
 Ἀλλ' ἡ μὲν ἰκμάς ἐξεχεῖτο ματαίως,
 30 Αὐτὸς δὲ ταύτην εὐθέως ἐδόσκετο,
 Καὶ τὰς παρὰσάτιδας ὀκνούσας φέρων,
 Οὐκ εἶχεν ὀρθοῦν εὐσθενῶς τὴν αἰσχύνην.

¹ Fort. δ' ἄσεμνος.³ Cf. supra cxc, 6. Pseudo-Basil. III,² Vox addenda *Thesaurus* qui solum
habet ῥωτακίζω ex Suida. Addenda et
τοι παραφή.p. 596, C: Γαργαλισμοὶ κνησμάδεis.
Conf. Clem. Al. Pæd. 3, p. 254 A.⁴ Cod. τὸ χλιδόν.

- Οὕτως ἐκείνοις τοῖς ἐπ' ἄλλους ἂν φίλοις
 Καὶ ταῖς παρολκαῖς τῆς κενῆς ἐρασίῃας
 35 Ὁ ταριχευτὸς οὐ προσεῖχε νυμφίος·
 Ἐπεὶ δὲ νεκρὸν ἀκριβῶς ἦν τὸ βρέτας,
 Ὁ δυσκλεὴς κένταυρος, ὁ κλῶψ, ὁ φθόρος,
 Ὁ τρίκερος βοῦς, ὁ κριὸς τῆς ἐστίας,
 Ὁ δύσκολος¹ θῶς, ὁ τραχυπῶγων τράγος,
 40 Ὁ νῶτα κυρτῶν καὶ κατασπῶν ἰσχία,
 Τὸ τοῦ γένους κάθαρμα, τῆς γῆς ἡ νόσος,
 Ἡ Στύξ, ὁ τελχιν, ἡ περιτλή κοπρία,
 * «Γύναι, θεωρεῖς τόνδε, φησὶ, τὸν δόμον,
 Ἐγὼ τοσοῦτον ὄντα διελεύσομαι
 45 Ὁκλᾶξ ἀνασχὼν εἰς τὸ βῆμα τὸν πόδα,
 Καὶ τόνδε λοιπὸν ἀσφαλῶς ἀπευθύνας,
 Ὡς ἂν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ πᾶν σῶμα τρέχη·
 Δεῖ γάρ με σὴν δῆπουθεν εἰ δίδως χάριν
 Ἀσκολιασί² καταπηδῶντα τρίβειν·
 50 Εἰμὶ γὰρ ἡβῶν καὶ σφριγῶν πρὸ τοῦ χρόνου,
 Κἂν πολλάκις ἔσχωψας ὡς γέροντά με. η
 Τούτοις ἐκείνην ὥσπερ ἀναλαμβάνων
 Ἐσκίρτα λαμπρῶς, ἐν βραχεῖ δὲ τῷ δρόμῳ
 Πρὸ τῆς ῥώμης³ ὠκλαζεν αὐτῷ τὸ σκέλος,
 55 Καὶ βαρὺς ἀντέπιπτε τῇ βάσει κλόνος·
 Πρηνὴς δὲ ῥίφεις, εἴτ' ἀναστὰς ἡρέμα,
 (Τὰ νεῦρα γὰρ ἦν ἀδρανῇ τῆς ἰγνύος,)
 Τοὺς ἐμβάτας ἔφασκε δεσμεῖν τὸν δρόμον·

¹ Cod. δύσκολος. Vox τραχυπῶγων
 addenda lexicis, quibus adde etiam
 σπαδοπῶγων, Anon. cod. Par. 2494,
 fol. 142 r°.

² Vox addenda lexicis. Plat. Com.
 p. 190 D : Ἐφ' ἐνὸς σκέλους ἀσκολι-
 ζοντες.

³ Leg. ῥώμης.

- Καί σου καθεσθεις ἐξανέσῃ γυμνόπους¹,
 60 Καί λαμπρὸς ἦν ὀλισθος ἀπὸ βαλβίδος·
 Ἡ δ' ἀνακαγχάσασα πεινεῖν ἤξιον
 Καί δοχμίῳ πλώματι μετρεῖν τὸ στέγος·
 « Πλὴν ζῆθι, φησὶν, ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
 Ὃν ὁ βραχὺς ἤλεγξε φαυλίστας δρόμος.
 65 Ὡ τῶν μάτην πώρρωθεν ἡμῖν ἐλπίδων!
 Οἶώ με συνώκισεν οἰκτρῷ λειψάνῳ
 * Λαθὼν ὁ πατήρ! μὴ γὰρ ἡγνόμε² τάχα
 Τοσοῦτο κακὸν εἰσφθαρὲν τῇ φιλτάτῃ·
 Ἐγὼ δέ σοι καὶ ταῦτα λαμπρῶς ἀνύσω.
 70 Χρὴ γάρ με σαφῶς ἐξαμεῖψαι τὴν φύσιν,
 Ἐπεὶ σὺ γυνή, κὰν δοκῆς ἄρσην φάγος·
 Τὸ κράσπεδον γοῦν ὑπανασυραμένη³
 Καὶ μέχρι μηρῶν τοὺς πόδας ψιλώσασα,
 Πόδας καθαρούς, εὐπρεπεῖς, καλλισφύρους⁴,

¹ Supra cix, 2 : Καὶ Σκύθης τὴν ἀνα-
 βολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους. Cod.
 Par. xlviii, 12 : Ὁ πεινῶν καὶ ψιλὸς
 καὶ γυμνόπους. Cod. Esc. cv, 57 : Ὁ Θεο-
 βίτης ἐμεινε γυμνόπους τάχα. Quæ vox
 occurrit in epigrammate, opinor, ine-
 dito, cod. Par. 1630, fol. 63 r° : Ἄρπαξ
 ὁ ληστής, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας, Καὶ γυ-
 μνός, ἀλλ' ἐνδυμα τὸν σλαυρὸν φέρων,
 Ἀπρόσκοπον δὲ τῷ Θεῷ τέμνων τρίβον,
 Καὶ γυμνόπους ἄριστος ἐγράφῃ, ξένε.

² Cod. ἡγνόη.

³ Præter hoc, alia ejusmodi compo-
 sita ignorant lexicographi : Ὑπανακρούω,
 Theodor. Stud. cod. Coislin. 94, fol.
 288 v° : Οὔτε μὴν ἐχαυνώθης ἀπειλαῖς
 ὑπανακρουομέναις. — Ὑπαναρήγνυμι,
 German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol.

184 r° : Πικρῶν δὲ δακρῶν πηγὴν ἐτέ-
 ρωθεν ὑπανέρρηξεν. — Ὑπαναστομόω,
 Michl. Glycas, cod. Par. 228, fol. 25 v° :
 Καὶ τὰς ἐκχύσεις βλύζει μοι τῶν εὐερ-
 γημάτων Οὐκ ἀργυρέας ὁ φασὶν ὑπανα-
 στομουμένας. — Ὑπαναφρίσσω, Germ.
 Cpolit. l. l. fol. 198 v° : Ανατρέχει τῇ
 μνήμῃ πρὸς τὴν Μωσέως νησίεϊαν, εὐ-
 ρίσκει ὡς ἡ ταύτην πολεμήσασα κεφαλὴ
 καὶ τὰς πλάκας διαμασησαμένη, γαστρι-
 μαργία ἦν ἐνθεν καὶ τώτῃν πρώτῃν
 ὑπαναφρίσσει καὶ καταχάσκει τοῦ πει-
 ραζομένου. — Ὑπαναχατίζω, S. Nilus,
 ed. Suares, p. 409 : Καὶ ἐν μὲν τῇ ἐν-
 δημίᾳ τῆς θερμότητος ἐκδημίας ὑπανα-
 χατίζει πρὸς ὀλίγον.

⁴ De plantis, v. 277 : Ἐκ ποδὸς καλ-
 λισφύρου.

- 75 Ὅξεῖς, ἀπαλούς, μαλθακούς, λευκοχρόους¹,
 Ἐρυθροβαφεῖς² ὑπὸ τὰς πτέρνας μόνον,
 * Κούφους, χυόης πλὴν, ἀσίραβεῖς, ἡδύφλεβας³,
 Τῷ συζύγῳ τὸν ἴσον ἐκράτει δρόμον,
 Καὶ μηδὲν ἀσθμαίνουσα παρῆν αὐτίκα,
 80 Καὶ δις ἐκείνο, τοῦτο⁴ καὶ τρίς ἐκράτει·
 Ἐπεὶ δὲ παρέματτε⁵ θαμὰ τὰς γνάθους
 Ἰφασμά τι τρίβουσα λινοῦν τοῖς πόροις,
 Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν ἐξελάσῃ τὴν κόριν
 Ἦν εὐθὺς ἠνέμωσεν ἐκ τῶν ἀλμάτων·
 85 Ἐπεὶ δὲ⁶ χαυνώσασα τὴν Θηλαυδρίαν⁷
 Εἰς τὸν θαλάμον ἦλθεν ἐκ τοῦ τρισιέγου,
 Κάκεινος ἀλγῶν καὶ σιένων παρείπετο,
 Καὶ τὰς θυράς ἐκοπλεν εἰσδύνειν θέλων.
 Τί δ' αὖ τὸ λοιπόν; ἀγνοῶν παρατρέχω,
 90 Πλὴν εἰ μὲν εἰς εἶδωλα τὸν νοῦν φαντάσας,
 * Καὶ συναγαγὼν τοῦ θοροῦ τὰς ἱκμάδας
 Προσέσχευ αὐτῇ, δυσμενῆς γὰρ ἦν τέως,
 Εὐδαιμονίζω τοῦτον ἔσθ' ὅτε βλέπων·
 Εἰ δ' ἄρα μισῶ τῆς γυναικὸς τὴν τύχην
 95 Τοὺς τοξότας⁸ ἔρωτας ἐνθάδε τρέμων,
 (Δεινοὶ γὰρ εἰσὶν εἰς κλοπὰς φιλεσπέρους⁹.)

¹ Supra GLII, 1.² Cf. cod. Paris. XLIV, 22.³ Vox ἡδύφλεψ addenda lexicis.⁴ Cod. ἐκείνῳ τούτῳ et supra ἐκείνο
τοῦτο.⁵ Verb. παραμάττω ignorant lexicis.⁶ Fort. ἐπειτα.⁷ Vox addenda lexicis. Addenda et
Θηλαυδρος, qua voce usus est Cosmasin Gregor. Naz. ap. Mai, *Spicil. Rom.*t. II, p. 37: Ἀγῶνας τινὰς ἐφῆθον καὶ
θεῶν Θηλαυδρῶν διηγεῖται.⁸ Anthol. Pal. τοξοφόρον ἔρωτα.⁹ German. Cpolit. cod. Coisl. 278,
fol. 182 v°: Καὶ πρὸς τὰς φιλεσπέρους
δυσμὰς τῶν σῶν τροπαιουχημάτων τὰς
ἀκτῖνας ἐξάπλωσον. Vide supra 1, ver-
sum 229.

Ὅταν τὸ Φερμὸν τῆς γυναικὸς ἐκζέσῃ,
Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον¹ ἢ κλίνη φέρει.

* CCVII. *Ἐἰς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ*².

Σιγᾶς, Λόγε ζῶν· εὐλογεῖς δ' οὖν τὴν κτίσιν·
Βοᾷ γὰρ ἡμῖν ἀντὶ σοῦ τὸ βιβλίον,
Ἄν ἡ χάρις πέπεικε σιγᾶν τοὺς τύπους.
Τύπος δὲ σὺ, πῶς; μὴ γὰρ οὐ τάχα πνέεις³;

CCVIII. *Ἐἰς εἰκόνα τῆς Πηγῆς*.

Τῶν παρθενικῶν ἀκροώμενος λόγων
Ὁ δεσπότης ἔσκηκε σιγῶν ἐνθάδε·
Σὺ δὲ, ψυχῇ, βλέπουσα τὴν εὐστοργίαν
Τὰς ἐγγύας λάμβανε τῆς σωτηρίας.

* CCIX. *Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασὴν*⁴.

Οἶον τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε
Θρήνων ἀφορμῇ; Φακρασῆς; ὦ τῆς τύχης!
Τί γὰρ τοσοῦτον ἄλλο δεινὸν τῷ χρόνῳ;
Τῆς φύσεως τὸ θάμβος ἐν τοῖς ἀψύχοις·

5 Τῶν πραγμάτων ὁ κόσμος ἐν τάφῳ κόνις·

¹ Id. *ibid.* fol. 224 v°: Οὐδὲν γὰρ ἐκλυτον τοῖς ἐγκρατευμένοις· οὐδὲν χαλαρὸν, οὐδὲν ῥάθυμον, οὐδὲν φίλυπνον. Mox fort. leg. φέρη.

² Ex apographo Read, ut et sequens.

³ Cod. πνεῖς.

⁴ «Hoc carmen, quod tamen in fine mutilum est, primus edidit Leo Allatius in diatribe de Georgiis. Inde repetiit Fabricius B. G. t. X, p. 542, atque ex eo hic denuo [p. 326] exhibetur. Dicatum

est memoriae Joannis Phacrasis, magni Logothetæ sub Michaelē seniore, atque scriptum forsā anno 1302 est.» Wernsd. Non Joannis Phacrasis sed Manuelis Phacrasis memoriae dicatum est, ut videre est v. 59, ubi legitur Σιδηριώτης Φακρασῆς, cujus cognomen Manuel novimus ex carmine supra edito cv, 23. Hosce versus sepulcrales rursus edendos putavi, cum supplementis ex cod. Flor. qui in reliqua parte versus continet xxii.

- * Τὸ κάλλος εἰς γῆν· ἀπρεπῆς ἡ σεμνότης·
 Ἡ δόξα καπνὸς, ἐν σιγῇ τὰ τῶν λόγων,
 Ὁ πλοῦτος ἀργὸς, εὐτελὴς ὁ πᾶς βίος,
 Ὁ καλλίπαις ἔρημος. Ὡς ζῶντος πάθους¹!
- 10 Ἄνδρὸς τελευτῆς ζῆν ἀτεχνῶς ἀξίου.
 Λειμῶν γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰς τὸ πᾶν γένος,
 Τῇ τῶν ἀγαθῶν ἐντελεῖ βλάβῃ βρύων,
 Ἡ χαρίτων θάλαμος², ἡ Μουσῶν τόπος,
 Ἡ καταγωγὴ τῶν Θεοῦ προσλαγμάτων,
- 15 Οἷς ἐκ βρέφους ὥπλισε³ λαμπρῶς τὸν βίον,
 Ἀντικαταστὰς πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη.
 Τίς ἱκανὸς τοσοῦτον πευθῆσαι τέρας,
 Ἡλὶε καὶ γῆ καὶ τελευταῖοι κρότοι⁴,
 Κἂν ἐκ θαλατῶν⁵ συνάγῃ τὰ δάκρυα;
- 20 Πρεσβύτατον γὰρ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
 Ἐκεῖνον εὐρὼν καὶ περὶ λόγους μέγαν
 Αὐτὸς βασιλεὺς, ὁ σκοπῶν εὖ τὰς φύσεις,
 Ἀνῆκεν αὐτῷ τὰς λαβὰς⁶ τῶν πραγμάτων.
 Ὁ δ' εὐθὺς ἦν ἀγρυπνος ἐν τούτοις φύλαξ,
- 25 Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φυλῶν τὴν ὀλκάδα·
 Καὶ λογοθετῶν ἐγκριθεὶς τοῖς ὀλκίοις⁷

¹ Ed. Ὡς ζῶντος πάθος. Wernsd. male conjiciebat: Ὡς ζῶντος πάθος! Ἄνδρὸς τελευτῇ, ζῆν α. α. Aut ita: Ὡς ἀνδρὸς πάθος, ἀτερ τελευτῆς ζῆν. Vox τελευτῆς et ipsa pendet ab ὄ. Supra cxxii, 3: Ὡς δεινοῦ πάθους! Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροϊκίας! Conf. cxxi, 66 et infra cclix, 1.

² Conf. supra cxii, 2.

³ Cod. Flor. ὥπλισσε.

⁴ Wernsd. proponit βροτοὶ vel καὶ

τελευτῆσαι κρότους. Nihil mutandum. Cf. supra cxi, 29 ubi idem versus.

⁵ Hephæstus Bulgar. cod. Par. 1277, fol. 261 v°: Δακρύων θάλω θαλάσσας, Τὸν ἀδελφὸν ὡς δακρύσω.

⁶ Cod. Esc. cxxiii, 169: Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων. Cod. Par. lxxii, 85: Ὁ νοῦς ὑφιστάων τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων.

⁷ Fabric. τῆς pro τοῖς. Wernsd. improbabiler conjicit ὀλκίοις, i. e. admotus

- Ὀσημεραι προῦκοπεν εἰς τὰ βελτίω.
 Τοῦ δὲ φθόνου πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν,
 Καὶ τὴν ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην,
 * 30 Ὁ παῖς βασιλεὺς, τοῦτον εὐρών¹ πατρώθεν,
 Τὰς ἰδίας προῦθηκεν αὐτῷ φροντίδας.
 Κάνταῦθα δειχθεὶς ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
 Ἐδυσφόρει μὲν κατὰ τῆς φαύλης τύχης,
 ἔχων δὲ τὴν σύνευνον, ἐδραΐαν βάσιν,
 35 (Ἐπεὶ βοηθὸς καὶ τρυγῶν ἦν τὸν τρόπον,
 Καὶ τῇ κατ' αὐτὸν προσφυῆς² ὄντως φύσει)
 Πέπονθεν οὐδὲν ὑπὸ τοῦ δεῦρο κλόνου.
 Ὄφθη δὲ τοῦ θλίβοντος αὐτὸν βελτίων
 Καὶ τοῦ βίου κάλλιστα τὸν πλοῦν ἰθύνας
 40 Καὶ λαμπρὸν ὑπόδειγμα φανεῖς τῇ κτίσει
 Πρὸς³ πᾶν ἀγαθόν, ὃ τελευτῆς ὀλβίας!
 Εἰς τὴν γαληνὴν ἦλθε τὴν ποθομένην,
 Τὸ λαῖφος ἐνδὺς τῆς σιολῆς τῆς ἐσχάτης,
 Ἴν' ἐκφορηθῇ τῷ δανεισίῃ δεσπότῃ
 45 Ὁ πλοῦτος αὐτοῦ μὴ βραδύνας ἐν βίῳ.
 Πενθεῖ μὲν οὖν τὸν ἄνδρα πᾶς ἀπλῶς πένης
 Ὡς πρωτοφυοῦς⁴ ἐκ τριχὸς πτωχοτρόφον⁵.
 Θρηνεῖ δὲ καὶ πᾶς τεχνικῆς γλώττης λόγος,
 Τὸν παντοδαπὸν οὐκ ἔχων κοσμήτορα.
 50 Ἡ σύζυγος δὲ καίπερ ἐξειλεγμένη,
 Καὶ τοὺς τόκους βλέπουσα πατρώους τύπους,
 Ὡς καὶ τὰ κήδη τῶνδε πεφροντισμένα

gubernaculis Logothetarum. Vox λογο-
θετῶν participium ex verbo λογοθετέω.

¹ Fort. αἰρών Wernsd. Male.

² Προσφυῶς Wernsd. qui recte con-
jecerat προσφυῆς.

³ Versus 41 et seq. desunt in ed.
Wernsd.

⁴ Cf. supra LIX, 7.

⁵ Vox a nostro valde amata. Cf. cod.
Esc. CXXX, 4 et passim.

- Τῶν βασιλικῶν μέχρις ἐλθεῖν αἱμάτων,
 * Οὐ βούλεται ζῆν, οὐδ' ἐπαινεῖ τὸν βίον,
 55 Ἀλλὰ τελευτᾷ καὶ Θανατῇ πολλάκις,
 Τὸ τῆς τύχης ἄπιστον ἐνθυμουμένη.
 Σὺ δ', ὦ Θεατὰ, πάντα συνεῖς ἐμφρόνως,
 Ὅταν ἴδῃς ἄνθρωπον ἐν λύπαις, Φράσον·
 Σιδηριώτης Φακρασῆς κεῖται, ξένη,
 60 Τὸ Θαῦμα τῆς γῆς καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
 Καὶ σὺ τὰ σαντοῦ δεινοπαθῶν δακρύεις;
 Ἔα, τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δευτέρα.

CCX. Τοῦ¹ αὐτοῦ πολιτικοῦ αὐθωρὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἑορτῇ
 τῆς² Χριστοῦ γεννήσεως καὶ τῶν φώτων.

- Ὡς εἶδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐτάναξ,
 Ἐκλάμψαν ὑπὲρ ἡλίον ἐν τῷ τοῦ κράτους δίφῳ³,
 Χριστοῦ τεχθέντος ἐπὶ γῆς τοῦ νοητοῦ φωσφόρου,
 Συνεδωροφορήσαμεν⁴ τοῖς ἐκ Περσίδος τάδε·
 5 Ἐξ οὐρανῶν ὁ πλάστουργός⁵ ἐπὶ τὴν γῆν κατήλθε,
 Πρὸς οὐρανούς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆλθεν·
 Ὁ πλάστουργός ἀπὸ Θαιμάν⁶, ὁ βασιλεὺς δυσμόθεν,
 Ὡσεὶ σίαγών ὁ πλάστουργός, ὡς πῦρ ὁ σίεφνφόρος·
 Δεῖ γὰρ ἡμᾶς ἀναψυχὴν τὴν παρ' ἀμφοῖν λαμβάνειν·
 10 Ὁ Θαύματος! ὦ πράγματος! ὦ δανεισμάτων ξένων!

¹ Cod. M. fol. 103.

² Cod. Fl. ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Χρ. γεν-
 νήσεως.

³ Conf. supra LXXVI, 4. Id. LXXXVI,
 27: Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.

⁴ Vox addenda lexicis. Conf. supra
 CII, 34.

⁵ Substantivum πλάσουργία usur-

pant Psell. In Cant. Cant. p. 117: Ὡς
 ἀδελφοὶ τυγχάνομεν (al. τυγχάνομεν)
 εἰς λόγου πλάσουργίαν (al. λόγους
 πλάσουργίας). Melit. v. 1308: Ὁρφεὺς
 ὁ Θραξ ὁ λυρικὸς ὁ θεὸς Θεογονίαν
 καὶ κόσμου κτίσιν ἐξεῖπὼν βροτῶν τε
 πλάσουργίαν.

⁶ Jerem. XLIX, 7 et 20.

Ὁ βασιλεὺς τῷ πλασουργῷ σάρκα ρευστὴν εἰσφέρει,
 Ὁ πλασουργὸς τῷ βασιλεῖ ζῶσαν ἀρρέυστως¹ χάριν·
 Πίπτετε γοῦν οἱ δυσμενεῖς, πίπτετε Θᾶττον Θᾶττον,
 Ὁ βασιλεὺς μετὰ Χριστοῦ· τί τὸ κομπάζειν μάτην;
 15 Ταῦτα μὲν οὖν τὰ φθάσαντα καὶ πανηγυρισθέντα,
 Νυνὶ δὲ πῦρ ὁ πλασουργὸς², σίδηρος ὁ κρατάρχης³.

* CCXI. Τοῦ Φιλῆ. Εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Θείας
 κλίμακος⁴.

1. Εἰς τὸν πρῶτον λόγον. Περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς⁵.

Στρουθὸς λογικὸς εὐρεθεὶς τῷ δεσπότῃ
 Τὰς κοσμικὰς, βέλτιστε, παγίδας φύγε·
 Ἐξίς γὰρ ἀνάπαυμα τὴν ἐρημίαν,
 Εἰ μὴ πρὸς αὐτὰς ἐμπαθῶς ἀνασπρέφεις.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας⁶.

5 Ἀπροσπαθῆς, βέλτιστε, καθάπαξ μένε,
 Μὴ τις σὲ δεσμὸς ἡδονῆς ἀνθελκύσῃ·
 Καὶ φεῦγε γοργῶς τοὺς ὑποσπῶντας βρόχους,
 Ἐπεὶ τὸ κακὸν εὐχερῶς ὑποσπρέφει.

3. Περὶ ξενιτείας⁷.

Ἄν ὁ κτίσας ἀπασαν ἐντέχνως φύσιν
 10 Ξένος διὰ σὲ μετριάσας εὐρέθῃ,
 Τί καὶ σὺ, ταλαίπωρε, μὴ γίνῃ ξένος,
 Πρὸς τὴν παλαιὰν εὐδρομῶν σου πατρίδα;

¹ Cod. ἀρεσίως.

⁴ Cod. M. fol. 103.

² In Catal. codd. Mon. ὁπλασουργὸς
 σιδ. ὁ κρατάρχ. (sic).

⁵ Addunt edd. καὶ ἀναχωρήσεως.

⁶ Add. edd. ἡγουν τῆς λύπης.

³ Spatium vacuum in fine paginæ co-
 dicis Florent.

⁷ Add. edd. ἐν ἡ καὶ περὶ θνείρων
 νέων.

4. Περὶ δειλίας¹.

Ὀνειρος ἡδὺς γάργαλος φιληδόνοισι².

Ὁ γὰρ ἀηδὴς φορτικὸς μικροψύχοις.

- 15 Δεῖ οὖν σε φυγεῖν τὴν ἐκατέρων βλάβην,
Καὶ μηκέτι, βέλτιστε, λαγῶ³ ζῆν βίον.

5. Περὶ τῆς μακαρίας ὑπακοῆς⁴.

Ὑπακοῆς, ἀνθρώπε, τοὺς ὅρους μάθε,

Καὶ μὴ Θρασυνηθῆς κατὰ τοῦ διδασκάλου.

Ὁρᾷς γὰρ αὐτῆς ἐν γραφαῖς τοὺς ἐργάτας

- 20 Κοινῆς τελευτῆς καὶ φθορᾷς ὑπερτέρους.

6. Περὶ μετανόας⁵.

Σκόπει μεταγνοὺς καὶ τὸ κυνῶδες πάθος,

- * Μήπως ἄπερ πέφευγας ὡς βλάβψαντά σε

Ὡς οὐκέτι βλάβψαντα συλλέξεις⁶ πάλιν.

Δεινὸν γὰρ ἐστὶν εἰς ἀπόγνωσιν τρέχειν.

7. Περὶ μνήμης θανάτου.⁷

- 25 Τοῦ θανάτου, βέλτιστε, τὴν μνήμην φέρων

Καὶ τὸν δικαστὴν τῶν ἀποκρύφων σκόπει.

Πάντως γὰρ ἀπρόσκοπον⁸ ἐξοίσεις βίον,

Τῆς σῆς τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προβλέπων.

¹ Serm. xxi in edd. Vid. infra 21.

² Cod. Par. lxxviii, 2.

³ Demosth. Pro Cor. p. 314, 24: Λαγὼ βίον ἐλξῃς, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ δεῖ πληγῆσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς σαντῶ συνήδεῖς ἀδικοῦντι. Liban. Ep. lxxviii, p. 251: Καταφρονοῦντα μὲν τῶν πολλὰ κεκτημένων, λαγῶ δὲ βίον ζώντων.

⁴ In edd. iv cum hoc lemmate: Περὶ μαρτυρίου τῆς ἀνδρείας ὑπακοῆς.

⁵ Edd. Περὶ μετανόας μεμεριμνημένης καὶ ἐναργοῦς, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς Θεαρέστου Φυλακῆς τῶν καταδίκων.

⁶ Leg. συλλέξης.

⁷ Conf. Stob. tit. cxxvi.

⁸ Leg. ἀπρόσκοπον γὰρ.

8. Περὶ πένθους¹.

Πένθει, ψυχὴ τάλαινα, καὶ χαῖρε πλέον
 30 Αὐχοῦσα καλὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας·
 Γένοιτό σοι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐναντίων
 Τοῖς ὁσίοις ἴαμα τοῦ σοῦ λειψάνου.

9. Περὶ δόργησις καὶ πρᾶότητος².

Εἰ τῷ Θεῷ, βέλτιστε, δουλεύειν γλῆχῃ,
 Τήρησον ὀργῆς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν·
 35 Εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῇ τὰς προσευχὰς εἰσφέρεις,
 Οὐχ ἱλαρυνεῖς³ τὸν θυμὸν τοῦ δεσπότη.

10. Περὶ μνησικακίας.

Τὸ μνησικακεῖν πάθος ἀνθρώποις μέγα·
 Καὶ γὰρ μεταξὺ δυσθεράπευτον⁴ μένον
 Τὸν δεσποτικὸν ὑποσαλεύει⁵ θυρόνον,
 40 Οὐδ' ὥς ἔχεις, βέλτιστε, τὴν λύμην φύγε.

11. Περὶ καταλαλίας.

Σκοπῶν σεαυτὸν καὶ τὰ σαυτοῦ πρᾶκτέα
 Καταλαλῶν τὴν ἀπάνθρωπον⁶ μίσει·
 Θεὸς γὰρ αὐτὸς, ἢ φιλάνθρωπος φύσις,
 * Ὡς ἀκροατὴς δυσφορῶν πάρεστί σοι.

¹ Edd. Περὶ τοῦ καθαροῦ πένθους. 1087, fol. 190 r°: Γῆρας καὶ πενία δύο

² Edd. Περὶ δόργησις ἡκίας. τραύματα δυσθεράπευτα. Cf. cod. Paris.

³ Cod. ἱλαρινῆς. 2322, fol. 28 v°.

⁴ Supra, clv, A, 4: Πάθος δυσθερά- ⁵ Aristænet. Ep. 1: Αὐτῇ (Ζεφύρου
 πευτον. Infra cxxiii, 400: Τὸ γὰρ ἀνιῶν
 ἐντακέν μοι πρὸς βάθος ἢ σὴ τελευτῇ
 δυσθεράπευτον κρίνει. Anon. cod. Par. των αἱ αὔραι.

⁶ Supra cxxv, 3.

12. Περὶ πολυλογίας¹.

- 45 Εἰ δρᾷ τὸ σιγαῦν ἀσφαλῆ σοι τὸν βίον;
 Τῶν γοῦν περιττῶν οὐ προτιμήσεις λόγων,
 Καὶ πῶς ἐν αὐτοῖς ἐκκλινεῖς τοῖςπρακτέοις
 Τὰς εὐθύνας, ἀνθρώπε, τῆς γλωσσαλγίας²;

13. Περὶ ψεύδους.

- Τὸ ψεῦδος ἀρχὴ τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
 50 Τὸ γὰρ ἀληθές τῶν καλῶν τούναντίον.
 Ψυχὴ ταπεινὴ, φεῦγε γοργῶς τὸ σκότος,
 Ὡς ἂν ἀπαθῇς πρὸς τὸ φῶς ἀναδράμης.

14. Περὶ ἀδικίας³.

- Πρόθυμος ὁ κλώψ· τί ῥαθυμεῖς, καρδιά;
 Σπούδαζε καὶ δέσποζε τῆς ἀκηδίας,
 55 Μήπως ὁ ληστής ὑποδὺς τὴν ἀργίαν
 Τὸ πνευματικὸν ἀρπάσῃ κειμήλιον.

15. Περὶ τῆς πιαμφάγου γαστρός⁴.

- Οἶδημα⁵ γαστρός βλαπτικῶν ἔργων τόκος.
 Ὁ γὰρ ἀφανὴς τῶν παθῶν φυτοσπόρος
 Ἀνδρίζεται μὲν τὴν τροφὴν ἐπεισφέρον⁶,
 60 Θεοῦ δὲ λιμὸν προξενεῖ παραιτίκα.

16. Περὶ ἀφθάρτου ἐν φθαρτοῖς.

Τὸν ἀγγελικὸν ἀσπασάμενος βίον

¹ Leg. Περὶ σιωπῆς ut in edd.⁵ Edidit Ideler, in *Phys. min.* I,² Supra xcix, 27 et Demophil. ed. p. 292.

Gale, p. 621.

⁶ Edd. Περὶ πορνείας, ἐν ᾗ περὶ
 ἀγνείας. Infra v. 3 pro διαπρέπων leg.³ Leg. Περὶ ἀκηδίας.

διαπρέπει.

⁴ Edd. Περὶ γαστριμαργίας.

Τήρει καθαρὸν τῶν παθῶν τὸ σαρκίον ·
 Εἰ γὰρ ἐν αὐτῷ σωφρονῶν διαπρέπων
 Κατὰ χάριν, ἄνθρωπε, καὶ Θεὸς γίνῃ.

17. Περὶ φιλαργυρίας.

65 Δεινὸν τι σαφῶς ἡ φιλοχρηματία,
 * Δι' ἧς μισητὸς ὁ προδοὺς τὸν δεσπότην ·
 Παῦλος γὰρ αὐτὸς τὸ χρυσοῦν Χριστοῦ σλόμα
 Εἰδωλολατρεῖν¹ τοὺς φιλαργύρους λέγει.

18. Περὶ ἀναισθησίας.

Ἄνθρωπε, νεκρὸς καὶ πρὸ τοῦ τέλους γίνου
 70 Τὸν νοῦν Θανατῶν πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη ·
 Δεῖ γὰρ σε φυγεῖν τὰς ἀναισθητοὺς κρίσεις,
 Ὡς ἂν φθορᾶς ἀγευστός ἐντεῦθεν μένης.

19. Περὶ ὕπνου².

Τὰς³ εἰσαγωγὰς τοῦ μονοτρόπου βίου
 Ἀγρυπνία⁴ ῥύθμιζε καθεύδων μόλις ·
 75 Δεῖ γὰρ σε φυγεῖν τὰς ὄνειρολεσχίας⁵,
 Μὴ γαργαλισθῆς⁶ ὑπὸ φιλοσαρκίας⁷.

¹ Ephes. V, 5 : Πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης. Cf. cod. Esc. CLXXVI, 4. Theodor. Stud. p. 175 : Οὐδὲ ἐκαλινδρόμησεν εἰδωλολατρικῶς. Hoc adverbio carent lexica, quibus accedant alia cum voce εἰδωλον composita : Εἰδωλογραφία, Clemens Rom. cod. Par. 436, fol. 99 r° : Μὴ λέγε ταύτας στήλογραφίας· οὐδὲ γὰρ εἰσιν, ἀλλ' ἀντικρὺς εἰδωλογραφαί. — Εἰδωλοθύτης, De S. Michaelē ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 43 : Οὐδεμία τοῖς εἰδωλοθύταις κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐδόδοτο παράδοτος. — Εἰδωλόπηκτος, De

S. Demetrio ap. Boll. Oct. t. IV, p. 169 : Μὴ ἰσχύση καθ' ἡμῶν τὸ εἰδωλόπηκτον καὶ ἀθεμιτόγαμον καὶ παράνομον ἔθος.

² Serm. XIX in edd. : Περὶ ψαλμῶν διὰ τῶν ἐν συνοδίαις.

³ Edidit Ideler, t. I, p. 292.

⁴ Idel. ἀγρυπνία. Cf. Boiss. An. nov. p. 316.

⁵ Idel. ὄνειρολεσχίας (sic).

⁶ Idel. μὴ γὰρ γαλισθῆς.

⁷ Theodor. Stud. cod. Paris. 891, fol. 246 r° : Οἱ φιλοσαρκοῦντες τὴν φιλοσαρκίαν.

20. Περὶ ἀγρυπνίας¹.

Σύνοικον² αὐχῶν τὴν καλὴν ἀγρυπνίαν
 Τοῖς ἀγγέλοις, ἄνθρωπε, συμψάλλεις τέως·
 Εἰ δ' ὑπὸ τοῦ σκάμματος ἡ φύσις κάμη,
 80 Τῷ μετρίῳ τόνωσον αὐτὴν φαρμάκῳ.

21. Περὶ τῆς ἀνάνδρου δειλίας³.

Ἄνανδρον οὐ χρεὶ τινα δειλίαν φέρειν,
 Ὅταν ὁ Σατὰν αὐθαδῶς ὠπλισμένος
 Τῶν πνευματικῶν ὀπλιτῶν κατατρέχῃ·
 Δεινὸν γὰρ αὐτῷ νῶτα γυμνὰ δεικνύειν.

22. Περὶ κενοδοξίας.

85 Εἰ νουνεχὴς εἶ, τὴν κενὴν δόξαν φύγε,
 Μήπως ὑπαχθῆς καὶ σφαλῆς καὶ κομπάσης·
 Ὁ γὰρ ἐλικτὸς καὶ τερατώδης δράκων
 Ζητεῖ σε χανδὸν ἐκροφῆσαι τὸν φίλον.

23. Περὶ τῆς ἀκεφάλου ὑπερηφάνειας⁴.

* Τῦφον μισῶν ἄνθρωπος ὑπερηφάνων
 90 Τιμᾷ καθαρῶς τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην,
 Ὃς μέχρι παθῶν καὶ σαρκὸς⁵ κατεσίλλη,
 Νικῶν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων.

24. Περὶ βλασφημίας⁶.

Ὅταν ἔχῃς ἐπαρσιν ὑπερηφάνου,
 Παντὸς λογισμοῦ Φεῦγε δυσφήμου πλάνην·

¹ Edd. Περὶ διαφορᾶς ἀγρυπνιῶν.⁴ Edd. Περὶ ὑπερη. ἐν ἣ καὶ περὶ² Edidit Ideler apud quem Εὐνοικον
 pro Σύνοικον.

ἀκαθάρτων λογισμῶν τῆς βλασφημίας.

⁵ Leg. σαρκὸς καὶ παθῶν.³ Vide supra 4.⁶ Vid. supra 23 titulum ex edd.

95 Ὁ γὰρ πονηρὸς ἐξαπατᾷ σε κρίφα,
Βάσεις τιθεὶς τὰ κοῦφα τῶν βαρυτέρων.

25. Περὶ πραότητος καὶ ἀπλότητος¹.

Ἡ πραότης δίδωσιν ἀπλοῦν σοι τρόπον
Ἀκακίας δὲ καὶ πονηρίας μέσον·
Αὐτὸς δικαστὴς εὐσλόχωτάτος² γίνου,
100 Τιμῶν τὸ καλὸν καὶ μισῶν τὸνναντίον.

26. Περὶ ταπεινοφροσύνης.

Φρονῶν ταπεινὰ γειτνιᾷς τῷ δεσπότη·
Τῷ γὰρ πονηρῷ τὴν ἐναντίαν τρέχεις.
Αἰσθήσεως δ' οὖν εὐπορῶν ἀποκρύφου
Τὰ τῆς ὕλης αἰσχιστὰ ἐκτρέπου πάθη.

27. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν³.

105 Πασῶν λογισμῶν ἀρετῶν ἔστω κρίσις,
Ἐν αἷς ὁ καλὸς εὐπραγεῖ ζυγοσιλάτης·
Οὐ γὰρ Θεμιτὸν τοῖς σιατῆρσι τοῖς νόθοις
Χρυσοῦ καθαρὰν ἐκλογὴν συνεισφέρειν⁴.

28. Περὶ διακρίσεως εὐδιακρίτου⁵.

Διάκρισιν μὲν εὐδιάκριτον φιλεῖ,
110 Χωρὶς τὰ καλὰ καὶ τὰ φαῦλα δεικνύων·
Διάκρισιν δὲ τὴν ἐναντίαν μίσει,
Τῆς ἀρετῆς, ἀνθραπε, τιμῶν τοὺς νόμους.

¹ Edd. Περὶ ἀπλότητος καὶ πραότη-
τος, καὶ ἀκακίας καὶ πονηρίας.

² Conf. supra 1, 171.

³ Edd. Περὶ διακρίσεως, ἐν ᾗ εὐρή-
σεις πλοῦτον. Pro Πασῶν λογισμῶν ἀρ.
leg. Πασ. λογισμὸς ἀρ.

⁴ Cod. Esc. clvi, 2 : Καὶ τῇ λογικῇ

πρακτικὴν συνεισφέρειν. Epictet. Dis-
sert. 1, 2, 28 : Οὕτως ἰσχυρὸν παρὰ τοῖς
εἰθισμένοις αὐτὸ συνεισφέρειν ἐξ αὐτῶν
ἐν ταῖς σκέψεσιν. Add. Euseb. Eclog.
Prophet. ed. Gaisford, p. 55, et Nice-
phor. Call. Hist. t. II, p. 49.

⁵ Fort. de eodem sermone ac præced.

29. Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας¹.

Ἠσυχίας, βέλτιστε, διτλῆς ἀντέχου

Τῷ δημιουργῷ προσλαλῶν μόνος μόνῳ·

* 115 Καὶ σώματος δὲ καὶ ψυχῆς φροντισίῃον²,
Ἐπείπερ ἀμφοῖν συντεθεὶς ἀνεκράθης.

30. Περὶ τῆς μακαρίας προσευχῆς³.

Τὰς ἀρετὰς, ἀνθρώπε, συλλήβδην πάσας

Τίκτει προσευχῇ τῇ σπορᾷ τῶν πρακτέων·

Παρίσταται δὲ τῷ Θεῷ τὸ σαρκίον,

120 Ἐπὶ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν καταγυίσης·

31. Περὶ ἀπαθείας.

Ὅταν ἀπαθὴς ἐντελὴς ἀνὴρ γίνῃ,

Σαφῶς ἀνιστᾷς τὴν ψυχὴν τεθαμμένην·

Ζητεῖ γὰρ ἐλθεῖν εἰς τὸ φῶς τῶν ἀγγέλων

Ἀφείσα τὸν χοῦν⁴ τῶν παθῶν καὶ τὸν ζόφον.

32. Περὶ πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης⁵.

125 Σύνδεσμος ἀπλῶς πίσις ἐλπίς ἀγάπη

Τῶν ἀρετῶν, βέλτιστε, πασῶν ἐνθάδε·

Τὸ τρίπλοκον⁶ δὲ τοῦτο μικρὸν σπαρτίον

Οὐδ' ὁ χρόνος ῥήγνυσιν ἀσχέτως ῥέων.

¹ Edd. Περὶ ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως· ἐν ᾗ περὶ τηρήσεως νοῦ, ἐν ᾗ περὶ διαφορῶν ἡσυχίας τρόπων.

² Supra cxcviii, 70 : Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν φροντισίῃον.

³ Edd. Περὶ προσευχῆς ἀλόου, ἐν ᾗ περὶ ὑπομονῆς.

⁴ Cf. supra cxxi, 23.

⁵ Edd. Περὶ ἀγάπης· ἐν ᾗ καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πίστεως, καὶ λαμπρότητος, καὶ Θεολογίας ποσῶς.

⁶ Eustath. Opusc. p. 229, 16 : Σχοινίου ἀμαρτίας τοῦτο τρίπλοκον εἰς ἀγρόνην σφίσειν αὐτοῖς ἐπιπλέξαντες. Id.

33. Εἰς τὴν ἀνοδὸν τῆς ἱερᾶς κλίμακος.

Ἴδου κλίμαξ, ἄνθρωπε, καὶ βαῖνε πρόσω,
 130 Καὶ γῆθεν ἀρθεῖς μὴ σίραφῃς βλέψαι μάτην,
 Ἐπεὶ σε Χριστὸς ὁ βραβεὺς τῶν βαθμίδων
 Καλεῖ δι' αὐτοῦ καὶ προτείνει τὰ σιέφη.

CCXII. Εἰς τὸν ποιμένα.

Διεξαγωγεῦ¹ τοῦ λογικοῦ ποιμνίου,
 Τὴν πνευματικὴν μὴ παραδράμης χλόην.
 Ὑδωρ γὰρ ἂν ἡδίστου εὐρεῖν ἰσχύσῃς,
 Ὁ γνωστικὰ βλῦζουσιν ἡρέμα φλέβες.

CCXIII. Τοῦ² σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. Μανουὴλ Φιλῆ³ μονοῤῥία
 ἐπὶ τῷ δεσπότη κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Παλαιολόγῳ, ἐν ᾗ ἐπιφέρει καὶ πρόσ-
 ωπα τάδε τοῦ⁴ δράματος. Πρόσωπα εἰσὶ ταῦτα· Βασιλεὺς⁵, Δέσποιν-
 α, Βασιλεὺς, Βασίλισσα, Βασιλεὺς, Θεράπων⁶.

* Προλογίζει Ὡ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχὴ μοι δευτέρα,
 Θεράπων⁷. Καὶ Φαιδρότης ἄρρητε, ποῦ γῆς ἐκρύβης,
 Ὡ δέσποτα ζῶν καὶ παρῶν ἄλλον τρόπον;

p. 126, 44: Οὐκοῦν ὡς οἶα τριπλόκῳ
 τοῦτ' ὀχοινίῳ ἀγχομένος, βιάζομαι σι-
 γᾶν. German. Cpol. cod. Coisl. 278,
 fol. 180 v°: Εἰλογον κρίνει τῷ τριπλ.
 φραγγελίῳ τῆς μετανοίας. Jo. Staura-
 cius, In S. Demetrium, cod. Coisl. 146,
 fol. 83 v°: Ἡ τριπλόκος μαρτυρικὴ
 σφενδόνη Χριστοῦ. Cf. Eccl. 14, 12.

¹ Cod. Par. LV1, 97: Διεξαγωγεῦ καὶ
 τροφεῦ καὶ προστάτα.

² Cod. M. fol. 107. Edidit Dr Stark
 in Archiv f. Phil. u. Pädag. Bd. XIV,
 p. 444 et sqq.

³ Cod. M. τοῦ Φιλῆ sine μονοῤῥία.

⁴ Cod. M. omittit τοῦ δρ. πρ. εἰσι
 ταῦτα.

⁵ In cod. Mon. n° 201, Catal. t. II,
 p. 337: Βασιλεὺς ὁ πατήρ· δέσποινα ἡ
 μήτηρ· βασιλεὺς ὁ ἀδελφός. Et mox
 ψυχὴ μου pro ψυχὴ μοι.

⁶ Titul. in al. cod. suppl. Florent.
 fol. 35 r°:

Φιλῆς Μανουὴλ δεσπότην Ἰωάννην
 Θανόντα πειθεῖ τεχνικαῖς εὐρυθμικαῖς.
 Προλογίζει Θεράπων.

⁷ Deest in cod. Flor.

- ἔτι γὰρ οὐκ ἔχω σε κατ' ὄψιν βλέπειν.
 5 Τί δὴ σιωπᾶς καὶ λαθεῖν ἴσως θέλεις;
 Τίς, εἶπέ μοι, Θάλαμος εὐτύχηκέ σε¹;
 Τίς ἀκροατῆς², εἰ λαλεῖς, πάρεσσί σοι;
 Τίς οἰκίτης ἄγοντι ῥασιώνης χρόνον³;
 Τίνας παραμένοντας ἐκτήσω φίλους;
 10 Φύλαξ⁴ δέ σοι τίς, εἴ γε καθεύδειν θέλεις⁵;
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἐμπνεῖς, ἵνα τί μέλλεις⁶ πλεόν;
 Ἴθι πρὸς ἡμᾶς ὃ⁷ δρομεὺς Θᾶτλον γίγας·
 Κεχρήναμεν γὰρ εἰς τὸ σὸν πάντες μέλι⁸,
 Τῆς ἀρετῆς τὸ σίμβλον⁹ εἰ¹⁰ παρὼν δίδως·
 15 Εἰ δ' ὡς λόγος τέθνηκας (ὦ καὶ πῶς φέρω¹¹!)
 Καὶ γῆς ἀπ' αὐτῆς ἀρπαγείς ὑπ' ἀγγέλου
 Τὴν ἐσχάτην ἔλαθες ἀνύσας τρίβον,
 Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδὲ φῶς ἔτι βλέπειν,
 Μηδὲ πλέκειν ἔμμετρον εἰς Θρήνους μέλος·
 20 Ἐπεὶ δέ σε Θρηνοῦσι μικροῦ καὶ λίθοι,
 (Τοῖς γὰρ λίθοις τρίπηχυν ἡρμόσω τάφον),
 * Ἡμῖν δὲ τοῦ πνεῖν καὶ λαλεῖν μέτεσσί τι,
 Ὅπη ποτ' εἰ¹² νῦν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων·
 Καὶ ζῶν γὰρ ἡμᾶς εἰς τιμὴν¹³ ἤγες φίλων,
 25 Καὶ πολλάκις ἐνυτῖες εἰς μέτρον γράφειν
 Ὅ πάντα ρυθμὸν ἠθικῆς ὥρας χέων¹⁴,

¹ Cod. Flor. εὐτύχηκέ σοι.² ἀκροᾶται cod. Flor.³ Cod. Flor. χρόνου.⁴ φύλαξί σοι St.⁵ Cod. Flor. omittit θέλεις.⁶ Cod. Flor. μέλλης. ἵνα τί, id est quare.⁷ Fort. ὡς pro ὅ.⁸ μέλον St.⁹ Cf. cod. Par. CCXIII, 10.¹⁰ Cod. suppl. οὐ pro εἰ.¹¹ φορὰ St.¹² Cod. suppl. ἤ pro εἰ.¹³ τιμὰς St.¹⁴ χέας St. Cod. Esc. cxi, 4: Τὸν σοφὸν φθόγγον χέη.

- Καὶ μέτρα συνθεῖς τῇ πλοκῇ τῶν πρακτέων·
 Πάντως δέ τις αἰσθησις ἐντέτηκέ σοι,
 Καὶ ζῆς¹ μετασίλῃς πᾶν φθαρῇ τὸ σαρκίον.
- 30 Ὡς πῶς τὸ λυποῦν τὴν βοήν εἶργει τρέχειν
 Πικρῶς κατασχὼν² τῆς πνοῆς μοι τοὺς πόρους³!
 Τί γὰρ τὸ φιλότιμον εἰς λόγου⁴ φράσιν,
 Ὅταν τὸ Ξερμὸν συσίσταλῃ τῇ καρδίᾳ,
 Καὶ τοὺς ἀγωγούς τῶν φλεβῶν ἐξικμάσῃ,
- 35 Καὶ πνεῦμα πυκνὸν⁵ ἐκδραμὸν τῶν ἐγκάτων⁶
 Παγῇ πρὸς ἀτμὸν καὶ κρυμὸν σίεναγμάτων⁷;
 Ὡς θαῦμα κοινὸν, ὦ χάρις, ὦ δέσποτα!
 Οὐρανέ, συσίλαθι πενθῶν τὸν μέγαν.
 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νεκρικῶς⁸ ὑπεσίβλη,
- 40 Καὶ σπαργανωθεὶς⁹ τῆς φθορᾶς τοῖς ἀμφίοις
 Κεῖται καθεύδων τῷ νόμῳ τῆς φύσεως.
 Βροντῆς μὲν οὖν θόρυβον οὐκ ἂν εἰσφέρει·
 Εἰκὸς γὰρ αὐτὸν δυσφορῆσαι τῷ κτύπῳ
 Πρὸ τῆς Θεοῦ σάλπιγγος ἐξυπνισμένον·
- 45 Νεφῶν δὲ πυκνῶν συνδρομὴν ἡρμοσμένην,
 * Ἦν πνευμάτων κλώθουσα κερκὶς ἐξάγει¹⁰,
 Ἐνημμένος φάνηθι χιτῶνος δίχην,
 Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῆς βαφῆς ταύτης μέλαν¹¹

¹ Cod. suppl. καὶ ζῆς ζῆς (sic).² Codd. Flor. κατασχών. Vid. supra

ccii, 2.

³ Hunc versum omittit cod. suppl.⁴ λόγων St.⁵ πυκρὸν ἐκδράμη omisso sequ. v. cod. Mon.⁶ ἀγκάτων St. qui in notis : Scribe ἐγκ. Mox cod. suppl. κρυμνόν.⁷ Cod. Fl. σίεναγμάτων (sic).⁸ Cf. cod. Esc. xxvi, 41.⁹ Cod. Flor. σπαργάνω θεῖς.¹⁰ Cod. Flor. Ἦ πνευμάτων κλώθουσαν κερκὶς ἐξάγει. Nota metaph. Theod. Hyrtac. Not. des Mes. t. V, p. 728 : Καὶ δῆτα τὴν ἐσθῆτα σὺ μὲν κερκίσι λόγων ἐξόφαινες. Cf. cod. Par. xlviii, 8.¹¹ μέλειν St.

- Ὅρων τὸ κοινὸν πανταχοῦ γῆς δακρύη¹.
 50 Ἡ τάχα καὶ σὺ τὰ προσήκοντα δράσεις,
 Ὅμβρους χέας ἀνωθεν ἀντὶ δακρύων.
 Ἡλιε, φῶς ἄρρητον εἰς γῆν ἐκρύβη².
 Τῷ γὰρ ἀτερπεῖ³ συσκιάζεται γνόφῳ.
 Καὶ σὺ θεωρῶν δυσπραγοῦσαν τὴν κτίσιν
 55 Τὸ φαιδρὸν οὐκ ἤμειψας, ἀλλ' ἔτι ζέεις.
 Καὶ μὴν παλαιὰν εὐτυχῶν πανδορκίαν⁴,
 Οὐπω τοσοῦτο κάλλος ἰδὼν εὐρέθης
 Εἰς σάρκα ρευσλὴν συντεθεῖσαν ὁσίοις⁵.
 Ὡ⁶ κῶνε⁷ τῆς γῆς πανδοχεῦ⁸ τῶν ἐν μέσῳ,
 60 Γαστήρ κρεμασλή τῆς γονῆς⁹ τῶν πραγμάτων
 (Ὅρμα γὰρ εἰς σέ πᾶν τὸ τοῦ λόγου βάρος),
 Τί μὴ σεαυτὴν δυσπαθοῦσαν¹⁰ ῥηγνύεις;
 Ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ἐκ ταφῆς καὶ λειψάνων
 Ἀναβράγέντα πάλιν εἰς φῶς τὸν μέγαν,
 65 Μῆτερ¹¹ σαφῶς εὐτεκνε καὶ παιδοκτόνε¹².
 Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν εὐτυχεῖς καὶ δευτέρως
 Δείξασα καὶ κρύψασα τὴν ξένην φύσιν,
 Ὡς ἀστραπῆς ἔλλαμψιν ἢ¹³ βροντῆς κτύπον.
 Καὶ νῦν ἔχεις τὸν ὄλβον εἰς¹⁴ τοὺς πυθμένεας,
 * 70 Τοῖς ἀποδέσμοις τῆς φθορᾶς καθειργμένον.
 Ἡμῖν δὲ λοιπὸν δυστυχῆς ὁ πᾶς βίος

¹ Cod. Flor. δακρύει. Cod. Mon. δακρύειν.

² Cod. Flor. ἐκρύβης.

³ αὐτός που St. pro ἀτερπεῖ.

⁴ Hac voce carent lexica.

⁵ ὁσίοις St. qui in notis : ὁσίων
cod. Mon.; ὁσίων scribendum sit.

⁶ Ὡ deest in cod. suppl.

⁷ Fort. κοινέ. Addidi ἐν.

⁸ πεπηγμένε cod. Mon.

⁹ Cod. suppl. τοῖς γονεῖς.

¹⁰ St. τί μὴ σε αὐτὴν δυσπαθοῦσα.

¹¹ Cod. Flor. μήτηρ.

¹² Cod. Esc. xcvi, 3.

¹³ Cod. Fl. et St. καὶ pro ἢ.

¹⁴ eis deest in cod. suppl.

- Τῆς τοῦ γένους χάριτος ἐστερημένοις¹.
 Φθονήσασα γὰρ τοῖς βιοῦσι τῆς τύχης
 Ἀναλυτικῶς εἰσδέχῃ² τὸν φίλτατον.
 75 Ἄρ' οὐχί³ καὶ Θάλασσα πεινήσει τάχα
 Ὀρηνωδίαν⁴ ἄκομφον ἀρμολομένην
 Τῇ⁵ συντόνῳ σύριγγι τῆς ἐνδον ζάλης,
 Ἄν εἰς πνιγερὸν καὶ σίενδον τάφου σλόμα,
 Χαρισμάτων ἄβυσσε, πικρῶς ἐρρύης;
 80 Ποῦ⁶ καὶ τὸ φιλόμουσον⁷ ὀρνίθων γένος;
 Κάκεϊνο δὴ δεῖ⁸ συνδραμὸν τοῖς ἀψύχοις
 Ὡδὰς λιγυρὰς ὀργανοῦν τῷ δεσπότη.
 Καὶ⁹ γὰρ λογικῆς μουσικῆς ἦν ἐργάτης
 Νικῶν ἀτεχνῶς¹⁰ τὸν σοφὸν πρὶν Ὀρφέα
 85 Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι¹¹ τῆς εὐγλωττίας,
 Ἡ μᾶλλον αὐτὸς¹² μουσικὴν εἶχε πλάσιν¹³
 Ἐκ τῆς περὶ τὴν φύσιν εὐαρμολίας.
 Θραυσθεὶς δὲ γοργῶς ἐξελύθη τὸν τόνον¹⁴,
 Καὶ νῦν σιωπᾷ τῶν μελῶν κεκλασμένων¹⁵,
 90 Καὶ τῆς καλῆς μαγὰδος ἐμπεφραγμένης.
 Τῆς γὰρ ὑπάτης ἐκραγείσης καρδίας¹⁶
 Ἀμήχανον ζῆν καὶ λαλεῖν τὸ σαρκίον,

¹ Cod. Flor. ἐστερημένης. St. ἐστερημένος. In notis: ἐστερημένοις melius cod. Mon.

² Cod. suppl. εἰσδέχει.

³ ῥ' οὐχί cod. suppl.

⁴ Cod. Flor. Ὀρηνωδίας.

⁵ St. σὴ συντόνῳ.

⁶ Cod. suppl. οὐ pro ποῦ.

⁷ Cod. suppl. φιλότιμον. Cf. supra cvi A, 17.

⁸ Cod. Flor. omittit δεῖ.

⁹ St. ἐπεὶ cod. Mon.

¹⁰ Cod. suppl. ἀτεχνῶς.

¹¹ Cod. Flor. κρούσμασι. Infra v. 95 τὸ κρούμα.

¹² Codd. Flor. αὐτόν.

¹³ Cod. suppl. πλάσιν.

¹⁴ νόμον cod. suppl.

¹⁵ Cod. suppl. κεκλεισμένων. Alter voluit κεκλυσμένων.

¹⁶ V. 90 et 91 desunt in codd. meis.

Ex St. supplevi.

Ὡ¹ τάχα νευρά καὶ γλυφίς² ἦν τὸ σλόμα.
 Πλὴν ἀλλὰ κάμοι δυστυχῶς ὑποβρέει
 95 Τὸ φθέγμα καὶ τὸ κροῦμα³ καὶ τὸ σύντονον ·
 * Οὐ γὰρ Θεμιτὸν, εἰ σιγᾷς, ὧ δέσποτα,
 Κομψῶς παρ' ἡμῖν ὀργανοῦσθαι τὸν λόγον
 Τοῖς ζῶσι νεκροῖς καὶ πνοῆς ἀλλοτρίοις⁴.
 Ἀπλῶς δὲ τίς οὕτω σε θερμῶς δακρύσει,
 100 Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης,
 Ὡς ἐκραγῆναι τῇ πυρρᾷ καὶ τὸν λίθον,
 Ὡς φεῦ κατασχὼν ὑπὸ γῆν ἐκρυψέ σε;
 Ἢ τῇ κατὰ χεῖμαρρόν⁵ ἀσχέτω ῥύμη
 Τῆς ἐκ σίεναγμῶν δαψιλοῦς ἐπομβρίας
 105 Τὸ τῆς τελευτῆς ἐκλυθῆναι Θριγγίον,
 Ὡς ἂν πιαυθῇ τῇ ῥοῇ⁶ τὸ σαρκίον
 Τοῖς⁷ τοῦ πνίγους ἀνθραξιν ἐξεικασμένον,
 Καὶ καθάπερ χλόη τις ἀνθήσῃ⁸ πάλιν,
 Ἀναψυχούσης τῆς πρὸς ὄρθρον ἱμαῶδος;
 110 Ἀλλ' ὧ πόποι⁹, τί τοῦτο; φεῦ τοῦ νῦν πάθους!
 Ὁ κείμενος γὰρ οὐ προσέσχε τοῖς λόγοις,
 Μὴ γοῦν πρὸς ὀργὴν ἐκτραπεῖς ἀπεσφράφη;
 Καὶ ποῦ Θεμιτὸν εἰς φιλόανθρωπον φύσιν¹⁰;
 Βασιλεὺς¹¹. Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδαμῶς σε δακρύειν
 115 Ἐξ ἐσπέρας ἀντικρυς εἰς φῶς ἡγμένον¹²,

¹ St. ὧ ταχα. In not.: ὧ scribendum.² Cod. Flor. γλυφῆς.³ τὸ κρ. καὶ τὸ φθ. cod. Mon. Conf. supra not. ad v. 85.⁴ Cod. Flor. ἀλλοτρίας, et supra ex correctione ἀλλοτρίοις.⁵ Cod. Flor. χεῖμαρον.⁶ St. τῇ ῥυῇ.⁷ Cod. suppl. ταῖς. Cod. Flor. Ταῖς τοῦ — ἐξεικασμένον.⁸ Cod. Flor. ἀνθήσει.⁹ St. πόποι.¹⁰ Ad marg. cod. suppl. σίχοι ριγ', id est 113.¹¹ Cod. suppl. et St. Ὁ πατήρ βασι.¹² Cod. suppl. εἰργμένον.

- Καὶ ¹ ζῶντα καλῶς καὶ Θεῷ συνημμένον·
 Ἐπεὶ δὲ πενθεῖν ἐκβιάζεις τὴν φύσιν,
 Ἀρμόζομαι δὴ πατρικῶν Θρήνων μέλος,
 ὧ σκύμνε καὶ παῖ καὶ νεοτὶ δέσποτα·
- * 120 Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τοὺς κενοὺς φυτοσπόρους,
 Οἱ τοὺς τάφους ὁρῶσι καὶ τὰς εἰκόνας ²,
 Καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀγνοοῦντες ³ ἐλπίδας,
 Ἐπιβοῶνται δυσπαθῶς τοὺς φιλάτους,
 ὧς οὐκέτι βλέψοντες ⁴ αὐτοὺς ἐκ τάφων.
- 135 Οἶδα γὰρ ὦν ἄνθρωπος ἔμψυχος φύσις,
 Θνητὸς πεπηγὼς ἐκ γονῆς πρωτοσπόρου,
 Υἱὸς τε ρευστῶν καὶ πατὴρ θανουμένων,
 Εἰκὼν ⁵ Θεοῦ καὶ πλάσμα καὶ σκεῦος Λόγου
 Πηλῷ φυραθέν ⁶ καὶ φθορᾷ πολυτρόπῳ,
- 136 Εἰ καὶ βασιλεὺς Αὐσονάρχης εὐρέθην ⁷,
 Καὶ πειθόμεναι ζῆν τὴν ψυχὴν τοῦ φιλάτου
 Πρὸς τὴν ξένην ἔγερσιν ἡτοιμασμένου ⁸.
 Ἀλλ' ὦ χάρις τέθνηκας, ὦ τίνος χάριν
 (Ἐρήσομαι γὰρ καὶ σιγᾷς τεθαμμένος)
- 135 Εἰς γῆν ἀγαθὴν ὑπ' ἐμοὶ ⁹ πρὶν ¹⁰ ἐσπάρης;
 Καὶ γὰρ γεωργὸς ἐκ Θεοῦ σὸς ἐκρίθην,
 Σὺ δὲ προελθὼν εἰς χλοάζοντα σῖάχην,
 Ὁ κόκκος ὁ ζῶν εἰς βασιλῆιον δρόσον,
 Ἄωρος εὐθὺς φεῦ Φερισθεὶς ἐφθάρης·

¹ Hic versus deest in St. qui in notis indicat ex cod. Mon. ubi μᾶλλον pro καλῶς. Mox v. 118 pro ἀρμόζομαι fort. leg. ἀρμόζομεν.

² Hic versus deest in cod. suppl.

³ Cod. Flor. ἀγνοοῦντας.

⁴ Cod. Flor. et St. βλέψοντας.

⁵ Hunc v. non habet St.

⁶ St. Φορευθεὶς καὶ φθορᾷ παλυτρόπῳ (sic).

⁷ Cod. Flor. εὐρέθη.

⁸ Cod. Flor. ἡτοιμασμένον.

⁹ Fort. ὑπ' ἐμοῦ.

¹⁰ St. ex cod. Mon. πρὶν suppl.

- 140 Καὶ νῦν σε πικρῶς ἐνσπαρέντα τοῖς¹ λίθοις
 Ἡ τῆς τελευτῆς δυσίυχῶς² αὐλαξ³ φέρει·
 Πλὴν⁴ ἔσιν, ὧ παῖ, τῷ Θεῷ ζῶσα δρόσος,
 Ὑφ' ἧς λιπανθεὶς εὐσίαθης⁵ ἔση σίαχυσ,
 * Ὡς ἂν ὁ καρπὸς⁶ ἐντεθῇ τῶν πρακτέων⁷
 145 Τῷ μουσικῷ σιτῶνι τῆς σωτηρίας.
 Ἐγὼ φυτουργός, ἀλλὰ σύ μοι δενδρίον·
 Ἐν θάλπεσι δὲ καὶ κρυμοῖς τεθραμμένον·
 Ἄ⁸ τοῦ χρόνου δίδωσιν ὁ δρόμος⁹ ῥέων,
 Ὅταν ὁ καρπὸς¹⁰ τῶν καλῶν ὑπεκβράσας¹¹
 150 Ἡδίστον ἐκ τῆς ὥρας ἀνέδειξέ σε,
 Φεῦ καθάπερ σύκινον ἐτμήθης ξύλον,
 Ἄκαρπον ἐσίῳς καὶ καταργοῦν τὸν τόπον·
 Ὡ τῆς ἀφειδῶς ἐκτεμούσης¹² ἀξίνης
 Δένδρον κομῶν τοσοῦτον! ὧ πικρᾶς τύχης!
 155 Ὡ τίς μαρσμός τῶν μελῶν σου τοὺς κλάδους
 Ἐν γῇ κατασχὼν ὑποτίκει τὴν δρόσον!
 Πῶς καὶ τὸ φύλλον τῆς χρυσοῦς ὄντως κόμης
 Ἐκρεῖ στερηθὲν τῆς χλιδῆς τῆς ἐμφύτου!
 Πλὴν οὐχὶ πυρὸς ἀλλ' Ἐδὲμ σύ μοι¹³ ξύλον
 160 Μεταφυτευθὲν¹⁴ εἰς τρυφῆς διεξόδους·
 Οὐ γὰρ ἐγεύσω τοῦ ξύλου¹⁵ τῆς βρώσεως, |

¹ τοῖς deest in cod. suppl.² Cod. suppl. δυσίυχῶν.³ Cf. cod. Par. cxlix, 18.⁴ Vs. 142-145 translati in cod. Mon.
post v. 156.⁵ St. εὐπαθῆς — ἔσση.⁶ Cf. cod. Flor. xliii, 52.⁷ Conf. supra i, 73.⁸ Conf. supra cxxix, 6.⁹ Codd. Flor. ὁ χρόνος.¹⁰ Cod. Esc. clixiv, 2 : Καρπὸν εὐ-
πέπαντον ἀρετῶν.¹¹ St. ὑπεκβράσας. Cod. suppl. ὑπερ-
εκβάσεις. Cod. Paris. lv, 38 : Ὅταν ὁ
Θυμός τῆς ψυχῆς ὑπεκβράσῃ. Quæ vox
addenda lexicis.¹² St. ἐκτενούσης.¹³ St. σύμμος.¹⁴ St. μὴ ἀφυτευθὲν.¹⁵ Genes. i, 29.

- Οὐδ' ἐξελύθης τῇ νόσῳ τῆς φύσεως,
 Ἄσαρκε μικροῦ καὶ παθῶν ὑπέρτερε,
 Πρὶν ἐκρυῆναι τὴν δρόσον τοῦ σώματος.
 165 Ὡς τίς τὸ σεμνὸν¹ τῆς ἐμῆς βλάβης ῥόδον
 Τέμνει πρὸ καιροῦ συμφορᾷ τεθηγμένη²;
 Πλὴν ἐκπυσθὲν μυστικὸν μύρον χέεις,
 Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν εὐμαρῶς³ ἀναψύχεις,
 * Ἐαρ. τεθηλὸς ἐμβαλὼν⁴ ταῖς ἐλπίσιν,
 170 Ἐν ᾧ περιλαλοῦσι τὸν παντεργάτην⁵
 Χελιδόνες⁶ φανέντες ἐξ ἐρημίας,
 Ὅσοι λυθέντες τοῦ κρυμοῦ καὶ τοῦ γνόφου,
 Καὶ τῆς ῥυπαρᾶς ἡδονῆς τοῦ σαρκίου,
 Φαιδρᾶς ὑπὲρ γῆν εὐποροῦσιν αἰθρίας.
 175 Τίς⁷ βασιλικῆς βότρυν ἄβρὸν⁸ ἀμπέλου
 Τρυγᾷ θρασυνθεὶς ὁμφακίζοντα βλέπειν⁹;
 Πλὴν καὶ τρυγηθεὶς καὶ θλιβεὶς οὐκ ἐρρύης¹⁰.
 Ὁ γὰρ νοητὸς ἀμπελῶν σε λαμβάνει,
 Καὶ ζῆς ἐν αὐτῷ μὴ πλοοῦμενος τρύγην,
 180 Ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς ἐκταθεὶς καὶ περκάσας,
 Ὡς βότρυ καὶ ῥάξ καὶ σίαφις τεθηγμένη¹¹!
 Οἶμοι τί τοῦτο καὶ πάλιν ἐρήσομαι;
 Πῶς ἐκρυεισῶν τῶν φλεβῶν τοῦ σαρκίου
 Κεῖται μαρανθεὶς ὑπὸ γῆν ὁ δεσπότης;
 185 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν ὡς ἔχει φαντάζομαι
 Τὸν νοῦν περισπῶν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων.

¹ Cod. Mon. φαιδρός.² Codd. τεθηγμένη.³ ἀναρῶς St. qui εὐμαρῶς ex cod. M. recipit.⁴ Cod. Flor. et St. ἐμβαλόν.⁵ Cf. cod. Par. CLXXII, 22.⁶ St. χελιδόνος φανέντος.⁷ Cod. Flor. τῆς pro τίς.⁸ St. ἄβρὸν.⁹ St. βλέπων.¹⁰ Cod. Flor. ἐρρύεις.¹¹ Codd. Flor. τεθηγμένη.

Πού μοι τὸ κάλλος τοῦ προσώπου τὸ ξένον,
 ὃ σεμνότης¹ ἔγραψε σὺν εὐεξίᾳ;
 Πού μοι τὸ σεμνὸν² τῆς χλιδῆς τῶν ὀμμάτων,
 190 ὃ τὴν Ἀερμῶν³ ἐξενίκησε δρόσον;
 Εἰ γὰρ⁴ τὸ σῶφρον εἶχε Θανμάσας μόνον
 Κάλλος γυναικὸς μὴ σκοπῶν ἀλλοτρίας,
 ὃ δεσπότης ἐκεῖνος, ἡ ξένη φύσις⁵,
 * Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ριπῆς ἦν ἐκ βρέφους
 195 Θυμοῦ καθαρὸν⁶ εὐτυχήσας τὸ βλέπειν,
 Πού δὴ Θεμιτὸν ἐμψυγείσας τὰς κόρας
 Εἰς λάκκον⁷ ὀργῆς ἐκρυῖναι καὶ γνόφον;
 Ὡς ῥίς ἀγαθὴ καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα
 Πρὸς τὴν περιτλὴν τῆς τρυφῆς εὐοσμίαν!
 200 Τοὺς γὰρ μυρεψοὺς τῶν παθῶν ἀπεσιράφης
 Ἐκ τῶν πρὸς ἀβρότητα καὶ Θρύψιν⁸ μύρων,
 Μὴ μαλακισθῇ τὴν ψυχὴν ὁ γεννάδας.
 Πῶς σοι τὸ χόνδρον ἐκπεσὸν⁹ τῶν ὀστέων
 Οἰχίσεται νῦν τῇ νομῇ τῆς σαπρίας;
 205 Πού δῆτα¹⁰ παιδὸς ἀσφαλεῖς ὥτων πλύχες;
 Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῖν ἀκριβῶς ἐπεστιάτει¹¹,
 Τοὺς ψιθυρισμοὺς ἐξορίζων ὡς νόθους,
 Τοῖς ῥήμασι δὲ τῆς γραφῆς τῆς ἐνθέου
 Τὰς εἰσαγωγὰς εὐτρεπεῖς καθιστάνων.
 210 Οἶμοι φραγεῖσαι κεῖσθε¹²· φεῦ καὶ τί δράσω;

¹ Cod. suppl. σεμνότερον.⁶ Cod. suppl. καθαρεῖν.² Φαιδρὸν cod. Mon.⁷ Apocalyps. xiv, 19.³ St. ἀερμών. In notis : « αἰθριον scribendum sit. » Male. Cf. Psalm. cxxxi, 3.⁸ Cod. suppl. Θρύψιν.⁴ St. εἰνάρ. In notis : eis γὰρ ex cod. recipiendum.⁹ Cod. Flor. ἐκπεσόν.¹⁰ Cod. suppl. Πού δὴ τά.⁵ Cod. Mon. ὁ σίεφανίτης.¹¹ Cod. Flor. ὑπεστιάτει.¹² Codd. Flor. κεῖσαι.

Τίς καὶ τὸ σίμβλον, τὸ γλυκάζον φεῦ σίλημα,
 Θραύσας μετ' ὀργῆς ὡς μελίττας¹ ἐξάγει
 Τοὺς ἀσχέτω πλῆττοντας² ἐνσίῳσει πόνους³;
 Ποῖος δὲ κηφὴν τὸν γλυκὺν ῥοῦν ἐσθίει,
 115 Λαθὼν τὸν ἐσμὸν τῶν καλῶν τῶν ἀστέρων⁴;
 Χεῖρες δέ σοι ναρκῶσι κατεσπλαμέναι,
 Χεῖρες καθαραι⁵ σαρκικῶν συγχωσμάτων⁶,
 * Ἄς μᾶλλον ἐχρῆν μηδαμῶς ὑποβρέειν
 Ἐκ τῆς ἐπαφῆς μὴ βλαθείσας τοῦ ξύλου⁷.
 120 Φεῦ πῶς διὰ σέ τὸ φθαρὲν μοι σκυμνίον
 Τὰς κηρύκειδες⁸ ἀμφιέννυμαι τρίχας,
 Καὶ ζῶ μετὰ σέ καὶ τὸ φῶς τοῦτο βλέπω,
 Καὶ μὴ καθεύδαν ὡς λέων ἀρύομαι⁹;
 Δέσποινα¹⁰. Ἦλιε καὶ γῆ καὶ βροτῶν ἅπαν γένος
 125 (Καὶ γὰρ συνελθεῖν ἐν βραχεῖ δεῖ τὴν κτίσιν,)
 Ἐπι σιωπᾷ καὶ κατείργω τὸν γόνον,
 Τοῦ δεσπότης σιγῶντος! ὦ τοῦ φιλάτου!
 Καὶ πῶς¹¹ ἀνεκτὸν, εἴ γε τὰς ὀρνεις¹² λόγος
 Ὑπὲρ νεοτῶν ἐκβιάζεσθαι κλάειν;
 130 Πρὸς γὰρ τὸ φιλόστοργον ἡ φύσις ῥέπει,

¹ Ἄν ὡς μελιττεύς? Sed fort. nihil mutandum.

² Cod. suppl. πλῆττον. Fort. πλάττοντας.

³ Codd. Flor. ἐν σίῳσει πόνων.

⁴ In marg. ἀπτέρων. Fort. εὐπτέρων. St. habet τῶν εὐπόρων.

⁵ Cod. suppl. καθαραῖς. St. in notis: «ῥυπαραι cod. Mon. utrumque quam contrarium locum habet, cum συγχώματα σαρκικά aut carnis ipsius tumorem, quo mortua manus polluitur,

significare possit aut ad voluptates transferre, a quibus alienæ manus fuerint.»

⁶ Leg. συγχρωσμάτων.

⁷ Cod. suppl. μὴ βραθείσας. Cod. Flor. τὸ ξύλον.

⁸ Cod. Flor. κηρύκειδες.

⁹ Ad oram cod. suppl. σίχοι ρί. Cf. supra ad v. 113.

¹⁰ Cod. Vat. et cod. suppl. Ἡ μήτηρ δέσποινα.

¹¹ Cod. suppl. πῶς pro πῶς.

¹² Cod. Vat. et cod. suppl. ὀρνις.

- Βοῶ δὲ πικρῶς καὶ Θρασὺς Θῆρ' ἔσθ' ὅτε,
 Ἄν' ἀποδαλὼν εὐρεθῇ τὸ σκυμνίου·
 Καὶ δάμαλις μὲν μόσχον ἐθρήνησέ σου,
 Τοῦ τῶν μυκηθμῶν ἐνταθέντος ὀργάνου·
 235 Δορκὰς δὲ νεβρὸν¹ εἰ προκείμενον βλέποισι²,
 Τῆς φύσεως τὸ πάθος οὐκ ἂν ἐκφύγοι·
 Ὅλως δὲ τίς οὐκ οἶδε τὴν ἔμπνου φύσιν
 Ἐν τοῖς λυπηροῖς δυσπαθεῖν ὑπειργμένην³;
 Πῶς οὖν ἐπὶ σοὶ μὴ σπαράξω τὴν κόμην;
 240 Πῶς μὴ δὲ τοῖς ὄνυξι ῥήξω τὰς γνάθους;
 * Δεῖ γάρ με κινῶν τὰς ῥοὰς τῶν δακρῶν
 Ἐρυθροδαφεῖ⁴ συμφορᾷ σπαραγμάτων·
 Ἡγάπησα⁵ δ' ἂν εἶπερ ἦν μοι τεχνίον,
 Ἡ χαλκός, ἡ σίδηρος, ἡ δρύς, ἡ φύσις⁶,
 245 Ἡ λίθος ὑγρός, ἡ κεκομμένη πίτυς,
 Ὡς ἂν ἀποβράγента πενθήσω⁷ κλάδον
 Ἀρωματικὰς τὰς χοὰς ποιουμένη·
 Τάχα γὰρ ἂν ἐντεῦθεν ἐσφαίρωσά σοι
 Καὶ μαργάρους παγέντας, εἰ μὴ τις φθόνος,
 250 Ἄνθ' ὧν ποτε ζῶν δεσποτικῶς εὐπόρεις·
 Νυνὶ δὲ πενθεῖν εὐπρεπῶς οὐκ ἰσχύω·
 Πρὸς γὰρ τὸ δυσαίσθητον⁸ οὐκ ἐξετράπην·
 Ἀλλ' ἀπλεται μὲν τῆς ψυχῆς μου τὸ Θλίβον·
 Ἀνάπλεται δὲ τῶν φλεβῶν ἡ Θερμότης,
 255 Καὶ γίνεταί φλόξ ἡ πυρὰ τῆς καρδίας,
 Ὅταν λάβῃ τὸ πνεῦμα τῶν σπεναγμάτων,

¹ νεβρῶν cod. suppl.² Cod. Flor. βλέπει et supr. οι.³ ὑπειργμένα cod. Flor.⁴ Cod. Flor. ἐρυθροδαφῆ. Conf. cod.⁵ Cod. suppl. Ἡγησάμην δ' ἂν. Fort.

Ἡτ' ἠγάπησ' ἂν εἶπερ ἦμην, τεχνίον.

⁶ Fort. τὴν φύσιν.⁷ πενθήσω apograph. Matrang.⁸ Infra cxcviii, 60.

- Καὶ βόσκεται τὸ δρᾶγμα¹ τῆς εὐταξίας,
 Δριμὺν δὲ καπνὸν ἐνσκεδάζει τοῖς λόγοις,
 Ὡς ἂν τὸ λυποῦν ἐκρυῇ τῶν ὁμμάτων.
- 260 Παπαὶ παπαὶ τί τοῦτο; πῇ χάρις χάρις;
 Ἰωάννη², τί τοῦτο; μὴ ζῶν ἐκρύβης;
 Ἦκε πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ φεῦ νῦν οὐ πνέεις.
 Ἰωάννη, τί τοῦτο; καὶ πῶς ἠρπάγης;
 Ὡς τήκομαι τὰ σπλάγχνα καὶ πῶς δακρύσω!
- 265 Δεινὸν τὸ παρὸν, ἀλλὰ τί δῆτα δρᾶσω;
 * Πικρὸν τὸ λυποῦν³, ἀλλὰ τί λέξω πρέπον;
 Ἰωάννη, πιμπρᾶς με· τίς δώσει⁴ δρόσον;
 Πῇ τὰς ἀγαθὰς τῆς τεκούσης ἐλπίδας,
 Ὡς παῖ, λαβὼν ἐκρυψας; ὦ πῶς ἰσχύσω⁵;
- 270 Φεῦ φεῦ σιωπᾶς; οὐδ' ἀπόκρισιν⁶ δίδως;
 Ἄρ' οὐδὲ πατὴρ οὐδὲ μητὴρ αἰσθάνη,
 Κωφὸς πρὸς ᾧδὰς εὔρεθεις τραχυτέρας;
 Ἄνδρες γυναῖκες δεῦτε πενήθησατέ με⁷
 Τερπνὸν πρὸς ἀκμὴν ἀποβαλοῦσαν⁸ ῥόδον.
- 275 Γῇ μὲν γὰρ ἴσως, καὶ ῥυὲν φύλλον πέση,
 Πάλιν ἔχει τὸ χρῆμα κατειλημμένον·
 Ἐμοῦ δὲ πικρῶς ἐκπεσὼν ὁ δεσπότης⁹
 Κεῖται σιωπῶν εἰς μυχοὺς γῆς¹⁰ ἐσχάτους.
 Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ βλέπω τὸν ἥλιον,
- 280 Ἦν μᾶλλον ἐχρῆν συνθανεῖν τῷ φιλτάτῳ¹¹.

¹ Cod. Flor. δράμα et supra δρᾶγμα, quod metaphorico sensu, *segetem, fructum*, recepi. Ceteri δράμα.

² Fort. Ἰωάνη. Versus notati 261 et 262 desunt in cod. Flor.

³ Fort. λοιπὸν sive λείπον.

⁴ Cod. suppl. δώσας.

⁵ Cod. suppl. ἰσχύω.

⁶ Cod. Val. ὑποκρίσιν.

⁷ πενήθησατέ μοι cod. Flor.

⁸ Cod. suppl. ἀποβαλοῦσα.

⁹ Cod. Mon. ὁ φίλτατος.

¹⁰ ἀπόκρυφος cod. Mon.

¹¹ Cod. Mon. τῷ δεσπότη.

- Ἡλιε (καὶ γὰρ πανταχοῦ γῆς ἐκτρέχεις),
 Ποῦ Νιόβης τὸ πάθος ἐκδίδασκέ με;
 Ὡς πῶς ἐπαινῶ τὴν φορὰν τῶν δακρύων,
 Ὅταν λίθου δύναμις αὐτὴν ἐξάγῃ¹;
 285 Ρευστὴ δὲ σαρκὸς ἐκτροπὴ καὶ χαυνότης
 Πρὸς τὸν τοσοῦτον ὄγκον οὐκ ἂν ἀρκέσοι;
 Ὁ δεσπότης ἀπῆλθεν· ὦ κοινοῦ πάθους!
 Ὁ δεσπότης χνοῦς ὁ γλυκὺς² ὁ γεννάδας,
 Ἡ κατὰ παθῶν δυσμενῶν εὐανδρία,
 290 Τὸ Θαῦμα τῆς γῆς ὁ χρυσοῦς ὁ δεσπότης,
 * Ἄηρ ἵνα τί μὴ πνοὴν αὖθις δίδως
 Καὶ ζῶντα σαφῶς ὀργανοῖς μοι τὸν νέον;
 Αἰθὴρ ἵνα τί μὴ παρῶν θάλλεις³ πάλιν
 Κρυμοῖς μαραινθὲν φθαρτικοῖς τὸ σαρκίον;
 295 Ὑδωρ ἵνα τί μὴ δροσίξεις⁴ τὸν μέγαν
 Αὐχμῶ⁵ τελευτῆς δυσίυχῶς πεφρυγμένον;
 Ῥάγηθι γῇ ῥάγηθι, δός μοι τὴν θίβην
 Ἐν ᾗ συναφθεῖς⁶ ὁ χρυσοῦς χοῦς ἐκρύβη.
 Παπαὶ σιγαῖ τὰ πάντα καὶ τί δεῖ λέγειν;
 300 Ἰωάννη, πρὸς ἔλθε⁷ τῆς παροικίας·
 Οἴκησον αὖθις μητρικῶν σπλάγχχνων σίεγν.
 Οὐ γὰρ μισῶ τὸ σῶμα καὶ ἀπεψύγη·
 Δυνήσομαι δὲ πανταχοῦ⁸ τοῦτο σίεγειν,
 Ἐως τελευτῆς καὶ ταφῆς καὶ λειψάνων.
 305 Ὡς δυσίυχῆς ἔγωγε παρ' ὅσον⁹ πυνέω

¹ Cod. Mon. ἐκχέη quod præferendum. St.

² St. ὁ γλυκός.

³ Cod. Flor. θάλλης.

⁴ Cod. Flor. δροσίξης.

⁵ Cf. cod. Par. xiv, 380.

⁶ Cod. Flor. συναφθεῖς et supra συνηφθεῖς. Cod. suppl. et cod. Vat. συληθεῖς.

⁷ Codd. Flor. προῆλθε. Pro Ἰωάννη fort. leg. Ἰωάννη.

⁸ Cod. Mon. πανταχῇ.

⁹ Cod. Vat. παρόσον.

Τοῦ Φιλτάτου Θανόντος! ὦ μικροῦ¹ βίου!
 Τί μοι τὰ Φαιδρά τῆς πολυζήλου τύχης,
 Ἡ πορφύρα, τὰ σκῆπτρα, τὸ χρυσοῦν στέφος,
 Ὁ μαργαρίτης, ἡ χλαμὺς, ὁ λυχνίτης,
 310 Ὁ Θῶκος αὐτὸς, ἡ βαφή τῆς ἀρβύλης,
 Πέπλα, τρυφή, χρήματα, προσθήκη κράτους,
 Δορυφόροι, κτήματα, γυναῖκες, κόραι,
 Στρωμνὴ² μαλακὴ, Θρύψις, ἀερότης, γέλως;
 Τί καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ῥοῆς τῆς ἀσάτου,
 315 Ἄν οὐκέτι πνέοντα τὸν παῖδα βλέπω;
 * Φεῦ, φεῦ Θανατῶ συσχεθεῖσα τοῖς πόνοις,
 Καὶ λειποθυμῶ³ καὶ λαλεῖν οὐ δύναμαι.
 Βασιλεὺς⁴. Εἰτά σε μὲν προῦθθηκε⁵ νεκρὸν ὁ χρόνος.
 Θρηνεῖ δὲ πατήρ καὶ τεκοῦσα δακρύνει.
 320 Πενθεῖ δὲ καὶ πᾶν τὸ προσῆκον, ὡς Θέμις,
 Μελαμβαφεῖς⁶ χιτῶνας ἡμφιεσμένοι.
 Ὁ παῖς δὲ μετρεῖ⁷ τὰς λαβὰς τῶν δακρύνων
 Ποθῶν⁸ ἀτεχνῶς⁹ καὶ τελευτήσαντά σε,
 ὦ σύγγονε ζῶν, κἂν ἀφ' ἡμῶν ἡρπάγῃς.
 325 Ἐγὼ δὲ λαλῶν οὐ σαφῶς σε δακρύνω.
 Τὸ γὰρ πάθος τὴν φύσιν ἐξέτηξέ μοι¹⁰
 Στυγνὰς καθισίων τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις¹¹.

¹ Cod. Flor. μικροῦ.² στρωμνὴ cod. Flor.³ Cod. suppl. λυποθυμῶ.⁴ Cod. Vat. et cod. suppl. Βασιλεὺς ἀδελφός.⁵ Cod. Vat. προῦθθηκεν.⁶ Codd. Vat. Flor. et suppl. μελεμβαφεῖς. Cf. cod. Par. cxlix, 110. Tzetz.

Er. 68 : Σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ' οὐ με-

λέμβαφον (fort. leg. μελάμβαφον) φα-
θαρόν ἀπέσταλκας ἐπὶ πίνακος.⁷ Cod. Vat. μερεῖ.⁸ St. in notis : πολῶν cod. Mon. li-
brarii culpa.⁹ Cod. suppl. εὐτεχνῶς.¹⁰ Cod. Flor. με et supra μοι.¹¹ Hic versus deest in cod. suppl. et
in Vat.

- Πλὴν εἶπερ¹ ἀντίλυτρον ἐξῆν εἰσφέρειν,
 Ὡ πνεῦμα καὶ φῶς τῆς ψυχῆς τοῦ συγγόνου,
 330 Αὐτὴν ἂν αὐτὴν² τὴν ψυχὴν προσηκάμην·
 Ἐπεὶ δὲ Θανῶν τὴν ἀνάσταντα μένει,
 Καθ' ἣν τὸ νεκρὸν³ αὖθις ἀνθοῦν ὁσείον
 Καὶ σάρκα ποιεῖ καὶ πνοὴν προσλαμβάνει,
 Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ φλεβῶν πόρους φύει⁴,
 335 Καὶ πηγνύται ζῶν εἰς μελῶν διαρτίαν,
 Καὶ βηματίζει καὶ πόδι κούφῳ τρέχει,
 Καὶ γίνεταί πῦρ καὶ πρὸς αἰθέρα βλέπει,
 Καὶ δείκνυται φῶς, εἰ δὲ μὴ, νύξ καὶ σκότος·
 Τί δεῖ με ποιεῖν; ἀλλὰ πένθει⁵, καρδίᾳ,
 340 Τὸν σύγγονον, Φεῦ, τὴν ὁμόπουνον⁶ καρδίαν.
 * Ὡς ἡ βραδυτῆς ἀνιᾷ με τοῦ χρόνου,
 Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα δεσπότην ῥέῃ·
 Ὅ τάχα φησὶ καὶ σιγῶν ὁ δεσπότης⁷.
 Ἦν γὰρ ἐκεῖνος εὐπρεπῆς, ὥρας γέμων,
 345 Ὡρας φυσικῆς οὐ κατηναγκασμένης,
 Ἡδύς, προσηνῆς, εὐφυῆς, ὅλος χάρις.
 Ἦν ἀρεϊκὸς, εἰ παρῆν ὅρος⁸ μάχης,
 Κυνηγετικὸς, εἰ παρεῖχεν ὁ χρόνος,
 Δημηγορικὸς ἀκριβῶς φλόγα πνέων,
 350 Θυμοῦ χαλινὸς⁹, ἡδονῆς ἀντιστάτης,
 Βραβεὺς¹⁰ ἱλαρὸς, ἂν ἐλάνθανε τρέφων.
 Ὡ πῶς μεταξὺ ζωγραφήσω τὸν μέγαν,

¹ Cod. suppl. et cod. Vat. εἰ μὲν pro
εἶπερ.

² Cod. Mon. ἐκείνων αὐτὴν τὴν.

³ Cod. Flor. τὸν νεκρὸν.

⁴ Cod. Mon. φέρει.

⁵ St. πένθει καρδίᾳ.

⁶ Cf. infra ccxv, 89.

⁷ Hic versus deest in codd. Vat. Flor.

et suppl.

⁸ Cod. suppl. ὅρη. An voluit ὥρη?

⁹ Stob. III, 25: Ψυχῆς χαλινός.

¹⁰ Cod. Flor. βραβεῦ.

- Πολλῶν χεθεισῶν συμφορῶν τῇ καρδίᾳ,
 Καὶ τῆς ἐναργοῦς ἐκρεούσης¹ μοι χροάς;
 355 Λευκὸς μὲν ἦν ἐκεῖνος ἀλλ' ὑπὲρ γάλα,
 Εἰ καὶ τυρωθεὶς καὶ παγεὶς τῇ συστίάσει,
 Λυθεῖσα χιὼν ὡς ὁρῶ νῦν εὐρέθη²,
 Τὸ φυσικὸν δὲ φῦκος οὐκ ἔχον ζέσιν,
 Ἥ τὰς γνάθους ἔθαλπευ ἡ ξένη κράσις,
 360 Ἔσθη πρὸς ὠχρὰν ἐκτραπὲν καχεξίαν.
 Ἐμοὶ δὲ μικροῦ καθορῶντι³ τὴν κόμην,
 Κόμην ἐκείνην τὴν χρυσῆν, τὴν ὀλίαν,
 Ἦν ἡ φύσις ἔδειξεν ὡς φῶς αἰθρίας,
 Ἡλιοειδῶν⁴ εὐποροῦσαν ἀκτίων,
 365 Καὶ τὸν⁵ χρυσοῦν ἴουλον ἐνθυμουμένῳ;
 Καὶ τὴν μελιχρὰν τῆς σοφῆς γλώττης χύσιν,
 * Τὰς μὲν τρίχας ἴσῃσιν εὐθὺς ἡ φρίκη⁶,
 Ἐγκόπεται δὲ τῆς βοῆς ἡ γοργότης,

¹ Cod. Flor. ἐκρεούσης et supra εὐρεθείσας. Hoc probat correctiones Florentinas de conjectura esse, non ex alio codice.

² ὡς ὁρῶν νῦν εὐρέθης cod. Flor.

³ Cod. Flor. καθορῶντι. Cod. suppl. καθορῶν τε. Cod. Val. καθορῶν τι.

⁴ Cod. Flor. ἡλιοειδῶς. Plura cum ἡλιος composita, omnino, opinor, nova, addam: Ἡλιοακτινόμορφος, Anon. cod. Par. 37, f. 159 v°: Πόθεν εἰς ἡμᾶς παραγέγονας, ἡλιοακτινόμορφε. — Ἡλιοδόλος, Anon. in Lucam, cod. Coisl. 110, fol. 49 v°: Καὶ εἰς τὴν σύμπασαν ἡλ. διαπεφοίτησε. — Ἡλιόδρομος, Anon. cod. Coisl. 394, fol. 1 v°: Καὶ σφαιρικὸν πῶλον δὲ ἡλιόδρομον. — Ἡλιολαμπέω, Theodor. Stud. cod. Par. 891,

fol. 52 r°: Ἡλιολαμπήσωμεν αὐτὰς τῇ θάλλει τῆς πνευματικῆς ἀγάπης. — Ἡλιονικήτωρ, Theodor. Lascar. ap. Mai, Patr. Nov. Biblioth. t. VI, p. 262. — Ἡλιοπρεπής, Germ. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 211 v°: Τὰ ἡλιοπρεπῆ αὐχήματα τοῦ αὐσονοκράτορος. — Ἡλιόρατος, De S. Theodoro, cod. Par. 1447, fol. 4 r°: Ἡλιόρατε, Θεσμοσυλλήπτωρ σιεφοκόμε. — Ἡλιοσέληνος, Jo. Tietz. Allegor. II. Proleg. 980, p. 56, ed. Boisson. : Λεῖψεις ἡλιοσέληνοι. — Ἡλιωνυμία, German. Cpol. l. I. : ἔχει μὲν οὖν ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἡλιωνυμίαν προσφυσέλαττην. Adde et adverbium Ἡλιακῶς ex Proclo in Tim. p. 12.

⁵ Cod. suppl. καὶ τὸ.

⁶ Cod. Flor. ἡ χροία pro ἡ φρίκη.

- Καὶ βραδύνει τὸ φθέγμα ληφθὲν τοῖς πόνοις ·
 370 Ὄταν δὲ σαφῶς ἐννοήσω τὴν χάριν,
 Ἦν εἰς τὰς ὁφρῦς ἢ φύσις ἐζωγράφει,
 Καὶ τὴν γαληνότητα φεῦ τῶν ὁμμάτων,
 Καὶ τῆς σιωπῆς τὰς λαλούσας ἐμφάσεις,
 Καὶ τὴν σίβαραν τῶν μελῶν εὐρυθμίαν¹,
 375 Ὡς συγγόνου θείας με καθάπαξ² ἔρω,
 Ὅρῳ σκοτεινὰς τὰς βολὰς τοῦ φωσφόρου.
 Τί πρὸς σέ τὸν τοσοῦτον, ὦ θεῖον τέρας,
 Ὡς παῖ Χαριτώνυμε, κἂν ἀντεσφράφης,
 Ἡ τὸν Γύγην σίρεφουσα πυκνὰ σφενδόνη³
 380 (Τὸ γὰρ φυσικὸν κέντρον ἐσφαίρωσέ⁴ σε
 Τῷ συντόνῳ σφίγματι τῆς εὐεξίας)
 Τὰς γραμμὰς ἰθύνασα⁵ τῆς εὐταξίας
 Πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν παθῶν ἀντιστάσεις⁶;
 Πῶς οὖν περισχῶν ὁ τροχός⁷ σε τῆς τύχης
 385 Εἰς τὸν καθ' ἡμῶν ἐξεκύλισε δρόμον,
 Καὶ πῶς μόνον δειχθέντα κατέκρυψέ σε;
 Ἡλίου, πῶς ὀρῶ σε, πῶς δὲ καὶ πνέω,
 Τῆς καρδιακῆς ἐκλυθείσης λαμπάδος,
 Ἐν τῷ κατασχόντι με τῆς λύπης γνόφῳ;
 390 Τίς μοι κρατῆρα⁸ συμφορῶν ὀλεθρίων
 Ἦνεγκε λαθὼν δυσμενῆς ὑπὸ σκότει;
 Πόθεν⁹ τὸ πικρὸν ἐξεπέμφθη μοι βέλος;
 * Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν οὐχ ὀρῶ τὸν τοξότην.

¹ Cod. Mon. διαρτίαν.⁵ Cod. Flor. ἰθύνουσα.² Cod. Vat. καθάπερ. St. edit. μὴ καθάπαξ.⁶ Cod. Vat. et cod. suppl. ἀποστάσεις.³ Vid. Cicer. *De Offic.* III, 9.⁷ Conf. cod. Par. LXXI, 1.⁴ Cod. suppl. τὸν φυσικὸν κέντρον⁸ Theod. Hyrtac. *Ep.* 24: Τὸν ἀκρα-

ἐσφένρωσέ σε.

τον κρατῆρα φιλίας.

⁹ St. πόθεν.

- Ὡς καρδιαλγῶ, κιννάτω τις φάρμακον·
 395 Ἐμεῖν γὰρ εἰκὸς τοὺς χυμοὺς τοῦ κινδύνου·
 Ἄλλ' ἀγανακτεῖ δυσφορῶν ὁ δεσπότης·
 Ἰσως γὰρ ὑπήκουσε τῶν σιναγμάτων,
 Ὡς ἂν¹ τὸ λυποῦν ἀντιφάρμακον λάβοι.
 Πλὴν, ὦ Χαριτώνυμε, τί ταῦτα² δράσεις;
 400 Τὸ γὰρ ἀνιῶν³ ἐντακέν μοι πρὸς βάρους⁴
 Ἡ σὴ τελευτῇ δυσθεράπευτον κρίνει·
 Εἰκὸς μὲν ἂν ἦν εἰ παρὼν κατεσκόπουν
 Τὴν μητέρα Θρηνοῦσαν, ὦ δεινῆς τύχης!
 Τὴν ἐκφορὰν, τὸ σῶμα, τὴν ὑψοῦ κλίνην,
 405 Τὰς⁵ οὐ γαμικὰς νεκρικὰς δὲ λαμπάδας,
 Τὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκμελεῖς⁶ Θρηνηφθίας,
 Τὴν βασιλίδά, τὴν καλὴν ὁμευνέτιν,
 Τὰς μὲν γνάθους δρύπλουσαν ἐξ ἀθυμίας,
 Αὐτὴν δὲ μικροῦ τὴν ψυχὴν ἡμαγμένην,
 410 Χορὴν ἐπὶ σοὶ καταλείδουσιν ξένην⁷.
 Ἔτι δὲ καὶ τὰ σκῆπτρα, καὶ τοὺς οἰκέτας,
 Καὶ τὸν⁸ περικλινὲν ὀρμαθὸν τῶν μαργάρων,
 Καὶ⁹ τύμβον αὐτὸν καὶ τὸν ἐνταῦθα¹⁰ ζόφον,
 Καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ξυμβολὴν τῆς μαργάρου·
 415 Ἐπεὶ δὲ παρὼν οὐκ ἐτύγχανον τότε,

¹ Cod. Mon. ὁ γάρ.² ταύτη cod. Vat.³ Cod. Flor. ἀνιοῦν.⁴ Cod. suppl. βάρος.⁵ Hic versus deest in cod. Vat.⁶ Cod. Flor. τὸν κοινὸν ἐκμελεῖς.

Recte cod. suppl. ἐκμελεῖς, dissonas.

Supra v. 76 ἀκομφον. In Cantacuz. 1,

230 : Κολοιδὲς ἐκμελῆς. Ælian. Hist.

Anim. II, 11, de eleph. : Φέρειν δὲ καὶ
 ἤχους ἐκμελεῖς. Recte ἐκμελεῖς suspi-
 catus est Jacobsius, quem videre est de
 eadem confusione apud alios.

⁷ Hunc versum omittit cod. Flor.⁸ Cod. Vat. καὶ τὸ περικλινόν.⁹ Hic versus et sequens desunt in
cod. Flor.¹⁰ Cod. Mon. ἐνταυθοῖ.

Πρὸς τὰς μεταξὺ μάχας ἡσυχολημένους¹,
 Νῦν δὴ σιωπῶ κατ' ἑμαυτὸν σε² κλάων³.

Βασίλισσα⁴. Κἂν ἡ κτίσις ἅπασα πνευθεῖν ἰσχύη,

Κἂν⁵ οἱ βασιλεῖς εὐπορῶσι δακρύων,

* 420 Κἂν ἡ βασιλὶς δυσφορῇ πρὸς τὸν πόνον⁶,

Κἂν ἡ πρὸ μικροῦ βασίλισσα δακρύω,

Κἂν ζῶν ὁ πατήρ οὐ δοκῇ⁷ μοι φῶς⁸ βλέπειν,

Σβεσθέντος εὐθὺς τοῦ πυρὸς⁹ τῆς καρδίας

Ἐκ τῶν κατ' αὐτοῦ δυστυχῶν ἀγγελμάτων,

425 Κἂν ἡ τεκοῦσα, κἂν ἀδελφὸς, κἂν φίλος,

Κἂν ὁσίσοῦν ἄνθρωπος ἀλγῇ συντόνως,

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν πρὸς τὸ νῦν, ἄνερ, πάθος·

Ἄλλ' εἶπερ ἐξῆν¹⁰ συνδραμεῖν καὶ τοὺς λίθους,

Τὴν¹¹ τῆς λύπης αἴσθησιν εἰσδεδεγμένους,

430 Τότ' ἂν ἔφην τὸ πένθος εὐπρεπῶς ἔχειν·

Εἰ δ' ἀγγέλους ἔπεισε δακρύειν πάλιν

Ὁ δημιουργὸς προσλαβὼν σε τὸν μέγαν,

Ὡς καὶ τὸ κοινὸν¹² ἀκροᾶσθαι τῶν γόνων¹³,

(Εἰσὶ γὰρ ὡς δεῖ συμπαθεῖς τοῖς ἐξ ὕλης

435 Ὅσων¹⁴ πλέον βλέπουσι τὴν κάτω πλάνην,)

Ἦν ἂν φορητόν· εἰ δὲ μὴ, φεῦ τῆς τύχης,

Ἡ καρδία τμήθητι, μὴ τέρας βλέπω,

¹ Cod. Vat. et cod. suppl. ἡσυχολα-
 μένος. Supra v. 383 : Πρὸς τὰς μεταξὺ
 τῶν παθῶν ἀντιστάσεις.

² Cod. Vat. σοι pro σε.

³ Cod. suppl. κλάων. Ad marg. σί-
 χοι ζή. Non numerantur versus 327 et
 343 qui desunt in codice.

⁴ Cod. Vat. et cod. suppl. Ἡ γυνὴ
 βασίλῆς.

⁵ Hunc versum non habet cod. Vat.

⁶ cod. Flor. et St. τὸ πάθος. Cod.
 suppl. δυσφορεῖ πρὸς τὸν πόνον.

⁷ Cod. Flor. δοκεῖ.

⁸ φῶς μοι cod. Vat. et cod. suppl.

⁹ Cf. cod. Par. iv, 11.

¹⁰ εἰ παρεξῆν cod. Vat.

¹¹ Cod. Flor. καὶ pro τὴν.

¹² Cod. suppl. κοινεῖν.

¹³ γόνων codd. Flor. et suppl.

¹⁴ Cod. suppl. ὅσων.

- Μὴ σῶμα νεκρὸν εἰς ἐμαυτὴν ἐμπνέει ¹.
 Ἦπαρ ² τὸ λυποῦν, οὐκ ὄναρ, ὦ δέσποτα,
 440 Καὶ φθέγξομαι ³ δὴ θαῦμα καὶ τοῦτο ξένον·
 Ψυχὴν γὰρ οὐκ ἔχουσα πενθεῖν ἰσχύω·
 Ποῦ μοι τὸ κάλλος, ἡ τρυφή ⁴ τῶν ὀμμάτων,
 Τὰ σεμνὰ φιλήματα, τὸ γλυκὺ σίωμα;
 * Ποῦ τὸ ⁵ χρυσοῦν πρόσωπον ὡς εἶδος ῥόδου;
 445 Ποῦ τῶν λόγων τὰ ρεῖθρα τῶν ὑπὲρ λόγον ⁶;
 Ἐὰ τίς ἐφθόνησεν ἡμῖν τῆς τύχης;
 Ὁ χρυσὸς ὡς χνοῦς ἐκριπισθεὶς ἐρρέτω,
 Τὸν ἐκ λίθων σιέφανον οὐκέτι σιέγω·
 Μαραίνεται γὰρ ὥσπερ ἀνὴρ ἦν ἐκ ῥόδων·
 450 Τοὺς μαργάρους ἐντεῦθεν οὐ θέλω βλέπειν·
 Κοινοὶ γὰρ εἰσιν ἀκριβοῶς ἀκτῆς ⁷ λίθοι·
 Τὰ πέπλα, τὸν ῥοῦν τοῦ παγέντος ἀργύρου,
 Τοὺς γαργαλισμοὺς ⁸ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ κλέους,
 Οἷχεσθέ μοι ῥιπιοῦντες οἱ δορυφόροι·
 455 Τὴν δεσποτικὴν οὐχ ὀρώ ⁹ γὰρ ἀξίαν.
 Ἄνερ, γλυκὺ πρόσφθεγμα ¹⁰, φαιδρότης, χάρις,
 Ἡβῶν σὺ νεκρὸς, χήρα δ' αὐτῇ σοι νέα,
 Χήρα βρέφους ἁμοῖρος, οὐ σιευαγμάτων·
 Πλὴν ἀλλὰ παρὰνοιξον εἰ χρὴ τὸν τάφον,
 460 Καὶ θανατῶσαν εἰσδέχου τὴν σύζυγον,
 Ὡσπερ ποτὲ ζῶν ὑποθεὶς τὰς ἀγκάλας.

¹ Fort. ἐμπνέη.⁶ Cod. suppl. ὑπὲρ λόγων.² Codd. Flor. et suppl. ὑπέρ.⁷ Codd. Flor. et suppl. ἀκτίς.³ Cod. suppl. φθέγγομαι. Cod. Vat.⁸ Infra ccxv, 65 : Καὶ τὰ τῆς δόξης
φάσματα γαργαλισμοὶ νηπίων. Conf. v.

omittit δὴ.

cl. Boisson. ad Psellum, p. 234.

¹ Cod. Vat. et cod. suppl. ἡ σιροφή.⁹ Codd. ὀρώ.

Non male.

⁵ Cod. suppl. Ποῦ μοι τό.¹⁰ Conf. supra cixx, 71.

- Τὸ γὰρ κατασχεῖν τῆς πνοῆς τὰς συρμάδας
 Εἰς βόθρον, εἰς χοῦν, εἰς τελευτῆς πασιάδα,
 Τερπνὸν διὰ σέ τὸν γλυκύν μοι δεσπότην ·
- 465 Εἰ δὲ σιέγεις¹ ἔρημον οἰκῶν τὸν τάφον,
 ἔχω κλάδον μέλανα τὸν φυτοσπόρον
 ὧς ἐκ πόνου φλέξαντος ἡνθρακωμένον,
 * Καὶ τῆς² ἀκαλλοῦς ἐκτροπῆς τῶν ἀμφίων,
 Εἰς ὃν καταπαύσασα πευθήσω πλέον,
- 470 Τῆς τρυγόνος τὸ φίλτρον ἐκμιμουμένη.
 Φεῦ πῶς τὸ Ξερμὸν τῆς ψυχῆς τῷ πατρὶ μου
 ἔσβη μαρανθὲν ἴσα καὶ φυτοῦ δρόσω;
 Ὡς περ δὲ φύλλον ἀσθενῆσαν ἐκρέει
 ἢ πρὶν διὰ σέ τοῦ προσώπου Φαιδρότης,
 475 Τοῦ τῆς φυλῆς δενδρώως³ ἀπηνηθηκότος ·
 Ἀλλ', ὦ γραφικὴ πλάστικῆς ὑπερτέρα,
 Καὶ πρὸς τὸ φαυλότατον εὐπορωτέρα,
 Καὶ κατὰ τὸ πρόχειρον ἀφθονωτέρα,
 Καὶ κατὰ τὴν ὕβρασιν εὐπρεπεςίερα,
 480 Καὶ κατὰ τὴν κίνησιν εὐχερεςίερα,
 Καὶ πρὸς λόγου δύναμιν εὐτονωτέρα,
 Καὶ πρὸς πάθους δήλωσιν εὐκρινεςίερα,
 Κἂν εἰς μονιμότητος ἡτλήθης χρόνον,
 ὧς ἂν γράφοις τὸν ἄνδρα σὺν ἁωρίᾳ,
 485 Ἄρ' οὐχὶ λευκὸν τουτονὶ τυποῦν θέλεις;
 Ἀλλ' ἀσθενὲς τὸ κόμμι⁴ καὶ δοκεῖ μέλαν,
 Ὅταν⁵ πρὸς αὐτὸν συγκριθῇ τὸν δεσπότην.
 Ἄρ' οὖν ἐρυθρόν; ἀλλὰ συνθήσεις πάχος,

¹ Cod. suppl. σιέγεις et supra ης.² Cod. Mon. et cod. suppl. τὸ κόμμι.³ Codd. mei et St. ἡ τῆς.

Cod. Flor. τὸ κόμμα.

⁴ Cod. Vat. δενδρώων.⁵ St. ὅταν.

- Καὶ τὴν φυσικὴν οὐ καλῶς γράφεις χροᾶν.
 490 Ποίω δὲ καὶ σχήματι καὶ σιολίσματι
 Γράφεις ἐπέεινεν εὐφυνῶς μοι τὴν Θέαν¹,
 Οἶον δὲ τοπρὶν εἰς ἐορτῆς ἡμέραν
 * Ὁ τῆς ἐορτῆς εἶχεν αὐτὸν ὀκρίβας²;
 Πῶς ἂν γράφοις τὸ Θαῦμα³; Βαβαὶ τῆς τύχης.
 495 Οὐδὲ γραφικὴ τοὺς ἐμοὺς λύει πόνους,
 Ἦν ἐσχάτην ἔχουσι παραμυθίαν
 Οἱ παρὰ⁴ νεκροῖς δυστυχοῦντες ἐν βίῳ.
 Εἰς τοῦτο λοιπὸν εὐστοχῶ ταύτης πλέον,
 Τῇ καρδίᾳ γράψασα τὴν ἔμπνουν φύσιν
 500 Ἐκ τῶν νοητῶν τῆς ψυχῆς κερασμάτων,
 Ὅποιος ἦν ἐκεῖνος ὁ πρῶτος τύπος,
 Ὃς εἰς λίθου πίνακας ὑγροῦς⁵ ἐβρύη
 Δεινῶς μελανθεὶς τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει.
 Ἄλλ' ὦ γραφικῆς εὐφυνῶς⁶ ἐπιστάτα,
 505 Ἀναψυχὴν γάρ τινα πολλάκις δίδως
 Τοῖς ὑπὸ Θερμῶν συμφορῶν πεφλεγμένοις⁷
 Μετὰ μαρασμὸν⁸ καὶ παραμῆν τῆς λύπης,
 Ἄφεις τὸ χρῶμα τοῦτο τῆς κοινῆς ὕλης,
 Ὡς καὶ τὰ κοινὰ τῶν παθῶν ἄλλα⁹ γράφοις,
 510 Τὰς τῶν ἀπασῶν ἀρετῶν κίρνα χροᾶς,
 Καὶ γράφε καλῶς τὸν χρυσοῦν μοι δεσπότην.
 Πλὴν μηδὲ τοῦτο πρᾶττε· πῶς γοῦν γίνῃ¹⁰.
 Γραφήσεται γὰρ τοῦ Θεοῦ τῷ δακτύλῳ

¹ τὴν πλάσιν cod. Mon.⁶ Fort. εὐφυνῶς.² Cod. Flor. ὀκρίβας. Ed. ὁ κρίβας.⁷ Codd. Flor. et suppl. πεπλεγμέ-
νοισ.³ ἐνταῦθα pro τὸ Θαῦμα cod. Vat.⁴ οἱ περὶ cod. suppl.⁸ Conf. cod. Par. xiii, 6.⁵ Codd. Flor. et suppl. ἐκ λίθου πί-
νακας ὑγροῦς. An εὐχρους?⁹ St. ἄλλως.¹⁰ Cod. Vat. γίνου.

- Φαιδρὸς διαυγῆς εὐσίεφης¹ πάντα² μένων
 515 Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος αὐτὸς ἡ χάρις·
 Εἰς γῆν δὲ τούτῳ κόσμος αὐτάρκης πάλιν
 * Αὐτὸς βασιλεὺς ὁ σπορεὺς καὶ δεσπότης·
 Ἐγὼ δὲ σιγῶ κἂν προήχθην τοῖς πόνοις
 Παθοῦσα δεινῶν³ συμφορῶν ἀμετρίαν·
 520 Ἀλλὰ γε⁴ μικροῦ πᾶσά με θρηνεῖ⁵ κτίσις,
 Παγκοσμίου χάριτος ἐστερημένην⁶.
 Βασιλεὺς⁷. Ὡ⁸ παῖ, σὺ μὲν τέθνηκας, εἰ δίδως λέγειν,
 Ὡρας ἐν ἀκμῇ δυσφορῶν τῇ συνθέσει·
 Πρὸς γὰρ τὸν ἀπλοῦν φυσικῶς ἀνατρέχεις,
 525 Τὸ πνεῦμα τῆς γῆς εὐχερῶς ἀποσπάσας,
 Μὴ συμποδισθῇ τῇ σχολῇ⁹ πρὸς τὸν δρόμον·
 Καὶ νῦν συναφθεὶς τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀγγέλοις
 Φῶς μὲν βλέπεις¹⁰ ἄδυτον ἐξ αὐλίας¹¹,
 Οἰκεῖς δὲ παράδεισον ἐκ μετουσίας,
 530 Ἐνταῦθα πολλῶν ἐντροφῶν¹² χαρισμάτων·
 Καὶ γὰρ τὰ φυτὰ τῆς Ἑδέμ ζῶντα βλέπεις
 Ἐν ταῖς νοσηταῖς τῆς χλιδῆς διεξόδοις·
 Ὁρᾷς τὸν ἐσμὸν τῶν ψυχῶν ἠθροισμένων¹³
 Ἐν τοῖς ποθεινοῖς Ἀβραὰμ προκολπίοις¹⁴.
 535 Ὁρᾷς ὕδωρ κάλλιστον ἀφθόγως ῥέον·

¹ St. εὐσίεφης. Cod. Mon. εὐσίαλην.² Cod. suppl. Φαιδρῶς — πάντως μένων. Cod. Vat. πάντως.³ Cod. Vat. et cod. suppl. δεινὴν.⁴ ἀλλ' ἄγε cod. Vat.⁵ Codd. θρηνεῖ. Cod. suppl. θρήνους.⁶ ἐστερημένη cod. Flor.⁷ Cod. Vat. et cod. suppl. Ὁ πατὴρ βασιλεὺς.⁸ Ὡ omissum in cod. Mon.⁹ Cod. Mon. τῇ τριβῇ.¹⁰ Cod. suppl. βλέπεις γὰρ.¹¹ Supra cxvii, 8.¹² Cf. *Thesaur.* III, p. 1184 C. Vs. 530

et sequentes non exstant in cod. Mon.

¹³ Ed. et cod. suppl. ἠθροισμένον.¹⁴ Hic versus et sequens desunt in cod. Flor.

Πατεῖς δὲ τὴν γῆν ὡς παρὰ τὴν ἀγίαν,
 Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν ἀρρήτως πόαν,
 Ἀφείς τὸ σὸν πένδιλον ὡς κούφως¹ τρέχοις².
 Οὐκ ἔστι σοι θῆρ, οὐδ' ἐνεδρεύων ὄφις,
 540 Οὐ δυσμενῶν φάλαγγες, οὐχ ἵππος³ τρέχων,
 Ὡς ἂν σε λαθῶν⁴ ἀκρατῶς συναρπάσῃ,
 Οὐ τόξον, οὐ πῦρ, οὐ τεθηγμένον ξίφος,
 * Οὐ κλώψ ἀπηνῆς, οὐ σφαγεὺς ὁδοσιότης,
 (Ληστής μόνος⁵, κάκεινος ἐν σεσωσμένοις),
 545 Οὐ φίλος ἐχθρὸς, οὐδὲ λανθάνων φίλος,
 Οὐ κρυπλὶς, οὐ πρόδηλος ἀνθρώπων⁶ φθόνος,
 Οὐκ ἀνέμων ἄμιλλα συντονατέρων,
 Οὐ⁷ ῥευμάτων σύρρηξις ἀγριατέρων,
 Οὐ πνευμάτων ἐντευξίς ἀνθρωποκτόνων,
 550 Ὡς εἶπε Δαυὶδ⁸, ἐν πυρᾷ μεσημβρίας,
 Οὐ σεισμός, οὐ κίνδυνος ἐξ ἀσιτίας,
 Οὐ λοιμός⁹, οὐ θάνατος ἐξ ἀρρώστιας,
 Οὐ πυρετοῦ δύναμις, οὐ μελῶν κλόνος,
 Οὐ παῖς ἰατρῶν, οὐ γυνὴ τεθλιμμένη,
 555 Οὐ φίλτατοι θρηνοῦντες, οὐ τρύχων φόβος,
 Οὐ ξυγγενοῦς θάνατος, οὐ θρήνων μέλος,
 Οὐ δακρύων πρόχυσις, οὐ χιτῶν μέλας,
 Οὐ πλοῦτος ἀνθῶν καὶ παρευθὺς ἐκρέων,
 Οὐ φροντίδων κάματος, οὐ ψυχῆς πόνος,
 560 Οὐ δαπάνη σώματος, οὐδὲν ἄλλό τι.

¹ Cod. Vat. et cod. Flor. κούφος.⁶ Cod. Vat. et cod. suppl. ἀνθρώπου.² Codd. τρέχεις. Malim τρέχης.⁷ Hic versus deest in cod. Vat.³ οὐδ' ἵππος cod. Vat.⁸ Psalm. xc. 6 : Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ⁴ Cod. suppl. ἐσλαθῶν.

φόβου νυκτερινοῦ, — ἀπὸ συμπίωματος

⁵ Codd. Vat. et suppl. μόνον ex cor.,
male. Est quem dicimus le bon larron.

καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

⁹ Cod. Flor. οὐ λιμός.

- Καὶ ταῦτα μὲν σὺ τῇ φθορᾷ χαίρων δίδως¹,
Καὶ μέχρ' αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν τρέχεις
Ἀπλοῦς², ἀμιγής, εὐπετής, ἔξω βλάβης·
Ἐγὼ δὲ πενθῶν οὐκ ἐπαυσάμην ἔτι·
- 565 Ἡ γὰρ φύσις πείθει με πυκνὰ δακρύνει·
Κἂν οὐκ ἐφικτὸν τὸ φλογίζον³ πῦρ σβέσαι⁴
Τοῦ σοῦ μαρasmus, προσφύς⁵ μοι σκυμνίον.
Ἄρ' οὖν παραινέεις ἐκκακεῖν⁶ ἐν ταῖς λύπαις,
- * Χριστοῦ μαθητὰ καὶ μιμητὰ τοῦ πρᾶου,
- 570 Ἡ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκγελᾷς τραγῳδίαν;
Μυκτηριεῖς⁷ γὰρ τάχα καὶ σὺ, δέσποτα,
Τοὺς δυσανασχετοῦντας ἐξ ἀθυμίας·
Ἀλλ', ὧ ποθεινὴ τῆς φυλῆς⁸ ξυναυλία,
Παύσασθε δὴ παύσασθε πενθοῦντες μάτην,
- 575 Ὡς⁹ ἀγανακτεῖ συμπαθῶν ὁ γεννάδας·
Θρηνεῖν γὰρ οὐ χρὴ τοῦ Θεοῦ τὸν ὀπλίτην
Εἰς τὰς ἄνω φάλαγγας ἐξειλεγμένον·
Νῦν μᾶλλον ἐστὶ βασιλεὺς ὁ δεσπότης
Τῆς γῆς ἀφ' ἐσθλῶς¹⁰ καὶ Θεῷ συνημμένος¹¹·
- 580 Ἡμεῖς δὲ νεκροὶ κἂν δοκῶμεν ἐμπνέειν,
Δεδοίκαμεν γὰρ ἀκριβῶς τὸν Θάνατον,
Εἰ μὴ σχεδὸν λέγοιμι τὰς ἄλλας λύπας,
Οἷ¹² τῆς φθορᾶς ἄγχουσιν ἔσθ' ὅτε πλέον·

¹ Cod. Flor. hunc versum et sequentem omittit.

² ἀπλῶς cod. suppl.

³ Codd. Flor. et suppl. φλογίζειν.

⁴ Cod. suppl. σβέση.

⁵ προσφύς cod. Vat.

⁶ Codd. Flor. et St. ἐκκαλεῖν. Conf. infra cclx, 4.

⁷ Codd. Flor. μυκτηριεῖς. St. μυκτηρίσεις.

⁸ Cod. Vat. φυλῆς.

⁹ Hunc versum omittit editor.

¹⁰ St. ἀφ' ἐσθλῶς.

¹¹ Cod. suppl. συνημμένος et supra συνηγμένος.

¹² Pro οἷ leg. αἷ.

- Νῦν ἀετοῦ πτέρυγας ἀρρέυσλους¹ φέρει,
 585 Φυγῶν τὰ δεσμὰ δραστικῶς τοῦ σαρκίου.
 Νῦν ὡς ἀηδῶν εὐλογεῖ τὸν δεσπότην,
 Ὃς αὐτὸν ἐξήγαγεν εἰς τὴν αἰθρίαν.
 Νῦν ἐστὶ δορκὰς ἐκλυθεῖσα τῶν βρόχων,
 Οὗς χεὶρ πονηρᾶς ἡδονῆς οἶδε πλέκειν,
 590 Εὐρῶν δὲ τὸ ζῶν ψαλμικῶς² ὕδωρ πίνει.
 Νῦν εἰς γαληνοὺς λιμένας αὐλλίζεται,
 Τοῦ μὲν κάτω κλύδωνος ἀπηλλαγμένος,
 Ἀγνὴν δὲ τηρῶν τῆς ψυχῆς τὴν ἀξίαν,
 * Ἐμοὶ δὲ μικροῦ συλλαλῶν καὶ συμπνέων,
 595 Καὶ πρὸς τὸ φιλόσοργον ἐξ ἔθους βλέπων.
 Οὐκοῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς σοροῦ τοῦ δεσπότητος,
 Τάδε ξέειν³ δίδωμι τοῖς ἑρμογλύφοις⁴.

Ἐπίγραμμα⁵.

- Βασιλέως παῖς εὐσεβῆς ὁμοτρόπου,
 Καὶ δεσπότης πρὸς ὥραν ἀκμῆς ἐρρύη.
 600 Καὶ νῦν σιωπᾷ καὶ καθεύδει τοῖς λίθοις,
 Τὴν ἐσχάτην σάλπιγγα τοῦ τέλους μένων,
 Ὡς ἂν, θεατὰ, μὴ σκοπῆς πρὸς τὸν τύφον,
 Ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τῆς τελευτῆς τὴν κόνιν,
 Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα κομπάζης χρόνον.
 605 Ἐνταῦθα γὰρ δὴ πᾶς ὁ τοῦ βίου δρόμος
 Ἀναλυτικὸς⁶ τοὺς βροτοὺς ὑπεκφέρει,
 Χοῦν πάντα λεπτὸν καὶ σκιὰν φεῦ δεικνύων⁷.

¹ Cod. Flor. ἀρρέυσλος. Conf. supra
cxi, 89.

² Cf. Joann. iv, 10 et 11, et Psalm.
xli. Mox v. 596, St. συνοῦ.

³ Bandini male ξέειν.

⁴ Cod. suppl. ἑρμογλύφοις. Post hunc
versum legitur Ἐπίλογος.

⁵ Cod. M. fol. 120.

⁶ Ed. et cod. suppl. ἀναλυτικῶς.

⁷ Cod. suppl. ad. marg. : Οἱ ὅλοι

CCXIV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαὴλ τὸν Παλαιο-
λόγον εἰς ὃν ἐξεργάσατο λέοντα φίλον εἶναι κυνί.

- * Τί τοῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις
Λέοντα κυνὶ συμβιοῦντα δεικνύων,
Ὡ καὶ λεόντων σκύμνε καὶ σκύμνων λέον,
Καὶ Θαῦμα κοινὸν, Αὐσονάρχα, καὶ ξένον!
- 5 Καὶ γὰρ ὑλακτῶν ὁ σφρατὶς τῶν βαρβάρων
Τοῖς σοῖς βρυχηθμοῖς ὀξέως ἀλίσκεται.
Καὶ γίνεται δὴ πανταχοῦ σοι τὸ ξίφος
Ὀνυχος ἀκμὴ συσβολῆς ἐλευθέρα,
Καὶ τῆς φυσικῆς δεικτικῆς κραταρχίας,
- 10 Ὑφ' ἧς διασπᾷς εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.
Ὅφιν μὲν οὖν δέδοικεν ἰδὼν σκορπίον.
Ὡθεῖ γὰρ αὐτὸν εἰς φθορὰν τὸ κεντρίον
Ἰῶ τὸν ἰὸν εἰς τὸ νύγμα συγχέον.
Νεκρὸς δὲ νεκρὸν οὐδαμοῦ πεπληγμένον¹
- 15 Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ὁ σφαγεὶς παραντίκα.
Βιοῦν γὰρ ἐξῆς ὁ φθορεὺς οὐκ ἰσχύει,
Συναπολαβῶν² τὴν ψυχὴν τῷ φαρμάκῳ.
Γαλῇ δὲ μυδὸς ἐξ ὀπῆς δεδραγμένη
Τοῖς ὀστέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος.
- 20 Ὅξιν δὲ κυνὸς καὶ πολυσίροφος δρόμος
Αἰρεῖ λαγῶν εἰς φυγὴν³ ἡπειγμένον.
Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας⁴,

στίχοι τοῦ Φιλῆ οὗς ἐποίησε πρὸς τὸν
δεσπότην εἰσὶν ὁμοῦ χέ. Et ad calcem
hujus folii 243 r° hoc tetraſtichon:
Εἰληφε τέρμα τουτονί τε τῶν στίχων
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ μου ἱκέτης,
Φιλῇ Μανουὴλ τῶν γεγραφότων τάων
Εἰς τὸν δεσπότην τὸν Ἰωάννην τάχα.

¹ Cod. πεπληγμένος et in marg. πε-
πληγμένον.

² Leg. συναποδαλῶν, solenni verbo-
rum laedere et balein confusione.

³ Cod. ἐκφυγεῖν et in marg. εἰς φυ-
γὴν.

⁴ Cf. De eleph. 246.

- Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὡς ταχὺν πρὸς ἀγρόνην,
 * Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριδὺν¹ καὶ δέλφακα,
 25 Καὶ μῦν κρεμασίδην εἰς λινόπλοκον βρόχον.
 Ἰαίνα δὲ πρόεισι νυκτὸς ἔσθ' ὅτε
 Καὶ τὰς βαλιδὰς ἐκτοπίζει παρδάλεις·
 Λέων δὲ μισεῖ καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰς κύνας,
 Καὶ προσφάτως κλάοντα πανθήρων βρέφη·
 30 Νυνὶ δὲ συνεῖς τῶν λεόντων ὁ σκυλαῖς
 Οἷς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς Αὔσονάρχης εὐρέθης,
 Καὶ σοῦ καθαρῶς ἐκπλαγείς τὴν καρδίαν,
 Ἦν ἡ κρατίστη φύσις ἐντέθεικέ σοι,
 Καθάπερ εἰκὸς ἐξαμεῖβει τὴν φύσιν,
 35 Καὶ μέχρι κυνὸς μετριάζει, δέσποτα·
 Μᾶλλον δὲ καὶλέοντα μικροῦ σε βλέπων
 Ἐν τῇ σίβαρ᾽ τῶν μελῶν διαπλάσει,
 Συστέλλεται μὲν ὁ Θρασὺς Θῆρ ἐνθάδε,
 Βακχεύεται δὲ τῷ ξένῳ τῆς ὀψεως·
 40 Ὑφίσταται δὲ τὰς ἀφὰς καὶ τοὺς βρόχους
 Καὶ τὰς κυνικὰς παιδιὰς ἀποστέγει·
 Συνέλκεται δὲ πανταχῇ τῇ συντρόφῳ,
 Δοκῶν χαμερπῆς τῶν ποδῶν τῇ προσβάσει·
 Θυμοῦ δὲ τηρεῖ τὴν ψυχὴν ὑπερτέραν·
 45 Μὴ τὴν κυνικὴν ἐκταράξῃ καρδίαν·
 Μεριζέται δὲ τὰς τροφὰς ἀκινδύνως,
 Καὶ τῆς ἐρυγῆς ἐξελαύνει τὸν φόβον·
 Ὑπνοῖ δ' ἐπ' αὐτῶν τοῦ κυνὸς τῶν ἰσχύων,
 Ἔλος δροσῶδες τὰς τρίχας ποιούμενος·
 * 50 Ἐκμάττεται γὰρ εἰς τὸ σῶμα τὸ σίωμα
 Καταβρέουσῶν ἡσυχῇ τῶν ἱκμάδων·

¹ De eleph. 178.

- Ὅταν δὲ μὴ τὸν κύνα παρόντα βλέπῃ,
 Μισεῖ τὰ δεσμὰ καὶ πρὸς ἄλματα βλέπει·
 Ζητεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ἐπίφθονον φίλον,
 55 Καὶ δεινοπαθεῖ καὶ σιενάζει καὶ βρύχει·
 Πλὴν ἔστιν εὐρεῖν εὐμενῇ καὶ τὸν κύνα
 Τῇ καταγωγῇ, τῇ τροφῇ, τῷ παιγνίῳ,
 Καὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐντελεῖ κατασίδσει·
 Καὶ γὰρ μαλακὸν καὶ χαμαίζηλον¹ βλέπει
 60 Χωρὶς ὑλακῆς φειτνιῶν τῷ δεσπότη·
 Καὶ γίνεται δὴ τοῖς ποσὶ τοῦ Θηρίου
 Στρωθεὶς ἐπὶ γῆς αὐτοκλίνητος² τάπης·
 Οὐ δύναται γὰρ ἀγνοῆσαι τὴν φύσιν,
 Πολλῶν μεταξὺ συντρεχόντων φασμάτων·
 65 Λέων μὲν οὖν πῦρ ἐστὶ μικροῦ τὴν φύσιν,
 Ὡς εἰς μάχας ἀντικρὺς Αἰτναία ζέσις·
 Ὁ γὰρ ἂν ἐξ ὀνυχος ἀρπάσας φάγοι
 Τομῶς δαπανᾷ τῇ φλογὶ τῶν ἐγκάτων·
 Ἰσας δὲ πυρσοῖς εὐτυχεῖ καὶ τὰς τρίχας
 70 Ἐκ τῶν ἐνύγρων ἀνθρώπων τῆς φύσεως·
 Ψυχρὸς δὲ πᾶς δῆπουθεν ὡς ὕδωρ κύων,
 Καὶ μᾶλλον αὐτὸς ὁδρομεὺς Θηροκτόνος³.

¹ Supra LXXIII, 8 : Πρὸς τὰ χαμαί-
 ζηλα σωφρόνως βλέπων; cxcvi, 2 : Νοῦν
 χαμαίζηλον. Vid. Boeckh, *Inscr.* n° 523.

² Cf. supra XLIII, 81.

³ Cod. Esc. CCXIII, 137 : Θηροκτό-
 νον κάλλιστον εἰργάσατό σε. Id. *De*
eleph. 3. Alia ejusmodi composita, opi-
 nor, nova sunt hæc : Θηροδοξία, Ephr.
 Syr. t. III, p. 431. — Θηρολετήρ,
 Tzetz. cod. Par. 2644, fol. 250 r° : Θη-
 ρολετήρος ἐς ὅσσα περ οὔρεσιν ἀμφινέ-

μονται, et Θηρολέτειρα, Eustath. *Opusc.*
 p. 20, 50. — Θηρόμορφος, Theodor.
 Stud. p. 93 E. — Θηρόψυχος, Anon. cod.
 Par. 2506, fol. 7 v° : Περιέργους ἢ Θη-
 ροψύχους. Quædam alia ex Θηρίων sunt
 derivata, quibus carent lexica : Θηριο-
 βρωσία, Theodor. Stud. cod. Coisl. 94,
 fol. 272 v° : Θηριοβρωσίαν νοστήν. —
 Θηριομαχεῖον, Acth. Pauli et Theclæ,
 p. 54, ed. Tischend. : Σε δὲ, Θέκλα, εἰς
 τὸ θ. ἀπάγω. — Θηριόκληκτος, Anon.

- Ὡς πᾶσα λευκὴ τῶν τριχῶν ἢ πυκνότης !
 Πλὴν τοῦτο καινὸν εἰ τὸ πῦρ ὕδωρ σιέγει,
 * 75 Καὶ τὴν ἀκατάλληλον οὐ φεύγει κρᾶσιν·
 Ὅρῳ γὰρ αὐτὸ καὶ φιλοῦν τούναντίον,
 Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ φέρον διάσασιν.
 Μὴ σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἰσχύος,
 Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν¹ συσίελεῖς τῶν βαρβάρων,
 80 Οἷς ἡ κυνικὴ προσφυῆς ἀπλησίῃα;
 Μὴ τῷ γαληνῷ τῆς ψυχῆς καὶ μετρίῳ
 Τοὺς αἰμοχαρεῖς² κερδανεῖς κύνας, λέον;
 Μὴ νῦν γε μικρὸν συσκιᾶσης³ τὴν σπάθην,
 Μὴ καὶ σοβηθῇ καὶ κρυβῇ πᾶς σατράπης;
 85 Τὸν σὸν με λοιπὸν εὐμενῶς κύνα βλέπων
 Ὡς⁴ βασιλεῦ, καὶ τροφῆς δίδως ψίχας·
 Καὶ γὰρ ὕλακτῳ καὶ κροτῳ σου τὴν φύσιν,
 Ὡς ἐξ ἔλους δὴ τινος ἢ λόχμης λέων
 Συχναῖς ἐρυγαῖς ἐκδιώξεις τοὺς πόνους,
 90 Οἱ παραφωλεύουσι⁵ καὶ θλίβουσίν με·
 Δείξαις δέ μοι φεύγουσαν εὐθὺς δορκάδα
 Μικρόψυχον πᾶν, Αὐσονάρχα, νῦν πάθος·
 Πλὴν ἀλλὰ βασιλευε τὸν πάντα χρόνον
 Χώρων θαλασσῶν ἐθνικῶν σίρατευμάτων,
 95 Πρὸς ὠκεανὸν ἐκτινᾶσσω τὴν σπάθην,
 Ἢν αὐτὸς ἐστίμωσας ἐκ τῶν αἱμάτων,
 Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῆς τῆς καλῆς ὄχθης φθάσας
 Τῷ συμβασιλεῖ καὶ σπορεῖ τάδε φράσης,

cod. Par. 2256, fol. 564 r° : Σκορπιο-
 πλήκτοις καὶ θηριοπλήκτοις ὠφελεῖ. —
 Θηριοπρεπῶς, S. Cyrill. Opp. t. II,
 p. 293 C, 310 E, 378 A.

¹ Cf. cod. Esc. ccxiii, 110.

² Cf. cod. Par. II, 53.

³ Lég. συσκιᾶσεις.

⁴ Contra metrum. Fort. ὠδί, vel
 Λέον βασιλεῦ. Cod. suppl. βασιλεύς.

⁵ Cf. cod. Par. cciii, 78.

Ταῖς σαῖς ἐρυγαῖς προστεθέντων ἀλμάτων ·

* 100 Λέον βασιλεῦ, κοσμικὴν θήραν δέχου.

CCXV. Τοῦ αὐτοῦ. Ἄνθρωπος διαλεγόμενος μετὰ ψυχῆς¹.

Ἄγε, Ψυχὴ μου ταπεινὴ², σχολάσωμεν καὶ γινώμεν
τὴν σύγχυσιν, τὸν θόρυβον, τὴν ζάλην³ τῶν πραγμάτων,
καὶ τὴν συχὴν περιτροπὴν, καὶ τοὺς πυκνοὺς εὐρίπους⁴,
Ὡς οἱ γραφεῖς τοὺς ἀμυδροὺς ἐν ἀποσάσει τύπους,

15 Καὶ μεταγινώμεν τῆς παικτικῆς τῶν γινομένων σφαίρας,
Ἵφ' ἧς ὡς παῖδες ἀγενεῖς πολλάκις ἀτακτοῦμεν,
οὐ συνορῶντες τὸ δεινὸν τῶν ἀθυρμάτων πέρασ.

Μέχρι γὰρ τίνος τὸ δοκοῦν, μέχρι δὲ ποῦ τὸ ψεῦδος;
Οἰχέθωσαν⁵, ἐβρέτωσαν, ἀρθήτωσαν ἐκ μέσου

10 Τὰ θελητρά, τὰ φόβητρα, τὰ νόθα προσωπεῖα.

Ψυχή.

Βουλῆς ἀρίστης, Ἄνθρωπε, μελετωμένης ἤδη
Συνηγορῶ, συντρέχω σοι, μισῶ τὴν βραδυτῆτα,
Μὴ πάλιν φιλυπόστροφα⁶ τὰ πάθη κατασλίση,
καὶ γένηται σοι χεῖρονα τὰ δεύτερα τῶν πρώτων⁷.

15 Πλὴν ἔδει τὴν κυβέρνησιν ζητῆσαι πρὸ τῆς ζάλης,
καὶ πρὸ τῆς νόσου τὸ δριμύ καὶ σιῦφον τοῦ φαρμάκου,
καὶ τὴν στερῆράν περιβολὴν τῶν ὀπλων πρὸ τῆς μάχης ·

¹ Cod. M. fol. 123. In cod. Flor. legitur ante titulum κατὰ ἀλφάβητον.

² Bandin. male ταπεινά.

³ Conf. supra cxi, 56. Cod. P. v, 10: Συχνῶν λογισμῶν δυσχερὴ λύων ζάλην.

⁴ Εὐρίπος βίου, nota metaphora de qua Boisson. *Anecd. nov.* p. 6.

⁵ Cod. οἰσχέθωσαν.

⁶ Martyr. S. Demetrii, n° 29: Φιλυπόστροφα γὰρ τὰ τοιαῦτα νοσήματα τοῖς μὴ διὰ προσευχῆς καὶ πολιτείας ἀγνῆς τὴν ὑπὸ τοῦ κρείττονος φυλακὴν κεκτημένοις. Pro Φιλυπόστροφα cod. Mazarin. Φιλυπόστροφα, i. e. redire solent. Conf. Eustath. *Opusc.* p. 5, 49.

⁷ Matth. xii, 45.

Νυνὶ δὲ κινδυνεύομεν ἐκ περιτλῆς ῥασιώνης,
 Καθάπερ οἱ καθεύδοντες καὶ ῥέγοντες ἐκ μέθης,
 20 Μετὰ καιρὸν τὸ πρὸ καιροῦ λυσιτελῶς εὐρίσκειν¹.

Ἄνθρωπος.

Γλυκύτητι πικρότατος ἀνακραθεῖς ὁ βίος,
 Ὁ κλώψ, ὁ κόλαξ, ὁ ληστής, ὁ δυσμενής, ὁ φθόρος,
 Θέλγει τὴν φύσιν τὴν θνητὴν, ὥσπερ τὸ πῦρ τὰ βρέφη,
 * Καὶ τοῖς δοκοῦσι σκυθρωποῖς τὰ σκυθρωπὰ² μινγύνει,
 25 Καὶ συναρπάζει μεταξὺ, καὶ παρασύρει τρέχων,
 Καθάπερ πῶλος ὕβρισις ἀπαίδευτον ἱππότην,
 Καὶ τοῦ καλοῦ τὴν αἴσθησιν κατὰ μικρὸν ἀμβλύνει,
 Καὶ δείκνυσι φαυλότερον τὸ μέλλον τοῦ παρόντος·
 Ἔσσι δὲ πάντως ἄμεινον τοῦ³ θνήσκειν τὸ καθεύδειν,
 30 Κἂν μόλις ὁ μικρόψυχος ἀνευεγκεῖν ἰσχύσῃ.

Ψυχή.

Δεῦρο λοιπὸν τὸ γηγενὲς καὶ ταπεινὸν σαρκίον
 Ἀπὸ βαλβίδος ὃ φασι πάντα διδάσκου πρῶτης,
 Καὶ σκόπει μοι τὴν σύζυγον, τὴν θαυμασίην ἐκείνην,
 Τὴν φίλην, τὴν ὁμόψυχον, τὴν ὁμογνώμονά σοι,
 35 Τὴν εὐσημον, τὴν εὐτροπον, τὴν εὖνου, τὴν ἀνδρείαν,
 ἥν ἐπαινεῖ καὶ Σολομῶν πρὸ τῶν ἐνταῦθα λόγων,
 Τὴν εὐγενῆ, τὴν φιλεργὸν⁴, τὴν λογικὴν τρυγόναν·
 Πῶς ᾤχετο, πῶς ἔρρευσεν, πῶς ἔσβη, πῶς ἐκρύβη,
 Καθάπερ ἄνθος ἐν ἀγρῷ⁵ καὶ μετὰ θέρους χλόη,
 40 Καὶ μετὰ νέφος ἀστέραπὴ καὶ χνοῦς ἀπὸ τυφῶνος.

¹ Cod. εὐρίσκει.

⁴ Sup. LXXIX, 90 : Πλὴν ἡ φιλεργός,

² Fort. τὰ τέρποννα; vel simile quid. ἢ Σολομῶν σεμνύνει. Cf. Prov. XXXI, 10.

³ Fort. τὸ θνήσκειν, τὸ κ.

⁵ Psalm. CII, 14.

Ἄνθρωπος.

- Ἐδεῖ σε, φίλη μοι Ψυχὴ, τῶν ἄλλων ὑπομνησαι,
 Καὶ τὴν ἐσχάτην συμφορὰν εἰσενεγκεῖν ὑστέραν·
 Τὰ γὰρ ἐξαίφνης λυπηρὰ τῶν ἐλπισθέντων χεῖρω,
 Καθόπερ τὴν ἀκήρυκτον τῆς κηρυχθείσης μάχης
 45 Χαλεπατέραν ἀτεχνῶς οἶδεν ἡ Φύσις κρίνειν·
 Ἐπεὶ δὲ ταύτην προὔθηκας, ὦ τῶν ἐμῶν δακρύων!
 Καὶ τὴν τοῦ λόγου κεφαλὴν σλυγάζειν ἐπιτρέπεις,
 Γνώριζε δὴ μοι τὰς κρυπλὰς τῆς ποθομένης τρίβους¹.
 * Λαθοῦσα γὰρ με τῆς εὐνῆς ἀπέριττος ἐξέδου,
 50 Καὶ νῦν μαθεῖν ἐπιθυμῶ ποῦ μένει, ποῦ κοιτάζει.

Ψυχὴ.

- Ζητεῖς ἐκείνην κατιδεῖν; τῶν ἀνεφίκτων τοῦτο·
 Τῶν γὰρ δεσμῶν τῶν φυσικῶν ὡς ὄρνις ἀποκλῖῶσα,
 Καὶ ψαλμικῶς² περιστρεφᾶς μετὰφρενα λαβοῦσα,
 Παρὰ τὸν κῆπον τῆς Ἑδέμ κατέπαυσεν ἀσμένη·
 55 Σὺ δὲ πεζὸς καὶ χαμερπὴς ὑπὸ τῆς ὕλης μένων,
 Πῶς φθάσης τὴν ὑπόπτερον, πῶς τὴν οὐρανοδόμον;
 Ἄφες τὸν νοῦν τὸν ἁληπλόν, ἢ τῆς σαρκὸς παχύτης·
 Ἄφες τὸ πνεῦμα τὸ γοργόν, ἢ γηγενὲς νωθρότης·
 Τῆς γὰρ φωνῆς καὶ τῆς σιτοργῆς οὐκ ἐπιστρέφεται σου
 60 Μεμνησθευμένη τῷ Χριστῷ μετὰ Φαιδρᾶς λαμπάδος.

Ἄνθρωπος.

Ἥδειν ἐγὼ καὶ πρότερον, κἂν ἐμαυτὸν οὐκ ᾔδειν,
 ὧς καὶ μετὰ τοῦ σώματος ἁληπλὸς ἦν ἐκείνη·
 Χρυσὸς γὰρ ἅπας παρ' αὐτῇ κόνις ἐκρίθη κούφη,

¹ Cod. τρίβου. — ² Psalm. LXXIII, 14.

- Καὶ κάχληκες οἱ μάργαροι, καὶ τρίβωνες οἱ πέπλοι,
 65 Καὶ τὰ τῆς δόξης φάσματα γαργαλισμοὶ¹ νηπίων
 Εἰκότως ἐνομίσθησαν ὑπὸ μεγαλονοίας.
 Ποῦ ταῦτα δὴ τὰ θαυμασιά; ποῦ τὰ σεμνὰ πρακτέα;
 Σύνες μοι, γύναι, τῆς φωνῆς, ἀποκρίνω² συνήθως,
 Καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἡδονῆς μὴ φθόβει τῷ συζύγῳ.
 70 Πάντως γὰρ οἶδας πειθαρχεῖν, εἴ τι σοι λέγειν εἶχον.

Ψυχή.

- Θαυμάζω σου, μικρόψυχε, θυροκοποῦντος μάτην.
 Ἡ μὲν γὰρ κεῖται μεταξὺ καθεύδουσα τῶν λίθων
 * Ἐκ τῶν πολλῶν τε καὶ θερμῶν τῆς ἀρετῆς ἰδρώτων,
 Τοῦ μαλθακοῦ καὶ τρυφεροῦ πεπονηκότος σκήνους.
 75 Σὺ δὲ τοῖς³ ἔξωθεν αὐτὴν περικτυπεῖς θορύβοις;
 Οὐ δέδοικας, οὐ πέφρικας, οὐκ ἡρεμεῖς, οὐ τρέμεις,
 Οὐχ ὑποσέλλη μετ' αἰδοῦς, οὐ σίλέργεις τὸ συμφέρον,
 Ἀλλὰ θρηνεῖς, ἀλλὰ πενθεῖς, ἀλλὰ κραυγὴν ἐξάγεις.
 Σκόπει μὴ τούτοις, βέλτιστε, τὴν συμφορὰν αὐξήσης
 80 Καὶ δυσφορήσῃ κατὰ σοῦ τῆς γυναικὸς τὸ πνεῦμα.

Ἄνθρωπος.

- Ἴδου πικρότερον ἡμῖν τὸν χωρισμὸν εἰργάσω,
 Τοὺς θρήνους ἀνακόπλους, Ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ βάθους.
 Πῶς οὖν ἐξατμισθήσεται⁴ καὶ πόθεν ἀπορβρεύσει
 Τὸ συναχθὲν καὶ παχυνθὲν ἐν τοῖς ἐγκάτοις νέφος,
 85 Ὡσεὶ δαλὸς ἀπὸ καπνοῦ πρὸς ἔξοδον ὁρμήσας
 Μετὰ τὴν περιδίνησιν καὶ τὴν φορὰν τὴν κάτω;
 Πῶς δὲ τοῦ πάθους μαρναῶ τὴν φλόγα μὴ δακρύσας;

¹ Conf. supra cxxiii, 453.² Cod. τῆς.³ Leg. ἀποκρίναι.⁴ Cod. ἐξατμηθήσεται.

Ὡ πῖμπραμαι καὶ τήκομαι, δὲς μοι, Φιλτάτη, δρόσον·
Δεινοπαθῶ, λειποθυμῶ, ζητῶ σε τὴν ὁμόπνου¹.

90 Εἰ δ' οὖν ἄλλο τι γέγονε, μὴ κατοκνήσας λέγειν.

Ψυχή.

Καλὴν ἐκείνην καὶ σοφὴν ἐν γυναιξὶ Φανεῖσαν
Ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανοὺς ὁ πλαστουργὸς ἀνάγει·
Πῶς γὰρ εἰκότως² Θησαυρὸν λαθόντα καλυφθῆναι,
Πῶς δὲ τὸν λύχνον τοῦ φωτὸς ὑπὸ τὸν χνοῦν κρυβῆναι,
95 Καὶ πόλιν οὕτω Θαυμασίην ἐπ' ὅρους μὴ τεθῆναι³,
Κἀν γοῦν ἀποτινάξασα τὸ πᾶχος καὶ τὴν ὕλην
Ἐν τοῖς τῶν ζώντων ὀφθαλμοῖς ἐρρίπισε τὴν κόνιν,
* Ἴν' οὕτω σκαρδαμῶτίωσι πληρούμενοι δακρύων·
Ἀλλὰ μισεῖ τοὺς κωκυτοὺς ἢ τῆς χαρᾶς ἀξία⁴.

Ἄνθρωπος.

Λέγε, Φιλτάτη μοι Ψυχὴ, καὶ περὶ τοῦ λειψάνου,
Καὶ δίδασκε τὴν ἐκτροπὴν τοῦ κάλλους τοῦ συμφύτου·
Ποῦ τὸ τῆς κόμης εὐπρεπές, ἢ τοῦ μετώπου χάρις,
Ἢ τῶν ὀφρύων τοξικὴ⁵ περιγραφὴ καὶ σιάσις,
105 Ὁ τῶν ὀμμάτων ἡμερος⁶, ἢ τῆς ῥινὸς εὐθύτης,
Τῶν παρειῶν τὸ φοινικοῦν, ὅπως ἐτρύγα ῥόδον
Ὑδροποτοῦσα⁷ νουνεχῶς ἐπὶ τροφῇ μετρία,
Τὰ χεῖλη τὰ διδύροχα τῇ τῶν ἰνῶν πορφύρᾳ,
Καὶ τοῦ τραχήλου τὸ λευκόν, καὶ τῶν χειρῶν ἢ πλάσις,
110 Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ παγκάλου.

¹ Supra ccxiii, 340.

² Leg. εἰκὸς τὸν Θησ.

³ Ezech. xxviii, 14.

⁴ In hoc decasticho deest versus.

⁵ Cf. supra ccxvi, 42.

⁶ Cod. ἢ τῶν ὀμμ. ἡμερος.

⁷ German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 181 r°: Καὶ ἀπαξ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἐσπέραν τροφῆς ἀπλῶνται καὶ ὑδροποτοῦσι.

Ψυχή.

Μόνων ἐκείνων τῶν χειρῶν καὶ τῶν χρησίων ὀμμάτων
 Οὐδ' ἄψασθαι τετόλμηκε τῆς τελευτῆς ἡ λώβη.
 Ποῦ γὰρ ἐχρῆν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης ρεῦσαι,
 Καὶ γυμνωθῆναι τῆς χλιδῆς τὰς φερεπόνους χεῖρας,
 115 Ἐν αἷς ὑφαίνετο σοφῶς ὁ πλωχοτρόφος πέπλος;
 Τὰ δ' ἄλλα τεταρίζεται καὶ μένει σεσηρότα¹,
 Τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἐξιμμασθείσης ἤδη·
 Μετὰ δὲ τὸν τῆς σάλπιγγος τῆς τελευταίας ἤχον
 Καὶ σάρκες ἀναβήσονται προφητικῶς² καὶ φλέβες
 120 Ἐκ τῶν ὀστέων τῶν ξηρῶν καὶ τεταπεινωμένων.

Ἄνθρωπος.

Νῦν ἤδη συντρεχέτωσαν οἱ τραγωδοὶ τοῦ βίου,
 Καὶ τὴν σκηνὴν θρηνείτωσαν πεσοῦσαν τῶν πραγμάτων,
 Καὶ τὴν δεινὴν ὑπόκρισιν τῆς τύχης καὶ τὸ δρᾶμα
 * Σωφρόνως κωμωδεῖτωσαν ἐπὶ χοροῦ³ συμφώνου·
 125 Τὸ γὰρ ἀσύμβατον αὐτοῦ σημαίνοντες οἱ λόγοι
 Τέφραν⁴ καλοῦσι καὶ καπνὸν καὶ κόνιν τὰ παρόντα,
 Καὶ πλάνην καὶ σκοτόμαιναν καὶ βρόχον καὶ παγίδα,
 Καὶ θήρατρον ἀλλόκοτον ἐνέδρας ὑποκρύφου,
 Καὶ χεῖμαρρον⁵ ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ δρέπανον⁶ καὶ σφαῖραν,
 130 Ἡ καὶ πετλὸν καὶ συνεχῇ περιτροπῇ ὀστέακου⁷.

Ψυχή.

Ξένον οὐδὲν ὡς ἐκ τῆς γῆς καὶ τῆς ρευστῆς οὐσίας

¹ Fort. σεσηπότα.⁵ Cod. χεῖμαρον.² Jerem. viii, 1.⁶ Cod. Par. xiv, 173: Ἄλλος δὲ καὶ³ Cod. χώρου (sic).

δρέπανον αὐτῷ προσγράφει.

⁴ Conf. Boisson. in Pachyni. p. 258.⁷ Proverb. Diogenian. vi, 95.

Πάλιν εἰς γῆν μετὰ πολὺ τὴν φύσιν ὑποσίρῳρειν ·
 Φαίνεται γὰρ καὶ κρύπτεται καὶ τέθλη καὶ φθίνει,
 Καὶ ζῇ καὶ θνήσκει παρευθὺς ἐν ἐφημέρῳ σίτασι,
 135 Καὶ γίνεται παλίνδρομος¹, καθάπερ ὁ καρκίνος·
 Εἰ μὴ γοῦν ὁ πρωτόπλαστος² ἐτρύγησε τοῦ ξύλου,
 Καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν τῆς φθορᾶς εὐκόλως ἠπατήθη,
 (Φεῦ τῆς πολλῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ἀπροσεξίας!)
 Οὐκ ἂν ὑπερεκγόχαζεν ἐπὶ τοῖς γινομένοις,
 140 Ὡς μῖμος, ὁ Δημόκριτος μαινόμενος ἐμφρόνως.

Ἄνθρωποι.

Ὀλολυζέτω πίτυς μοι, πέπιωκε γὰρ ἡ κέδρος³,
 Ἦν ἠῤῥησαν οἱ σιαλαγμοὶ τῶν ἀφανῶν δακρύων
 Ἐν τῷ Λιδάνῳ τῆς ψυχῆς ἡρέμα πληθυνθεῖσαν ·
 Πίτυν δὲ λέγω τὸ θνητὸν ὅπερ εἰμι σαρκίον,
 145 Ἀσλήρικτον, εὐτίνακτον, εἰς τὸ πεσεῖν ἐτοιμὴν.
 Εἰ γὰρ ἐκείνην τὴν στερῆράν ἀπὸ τῶν ἔργων κέδρον
 Ἀνέσπασε προθέλυμον⁴ τῆς τελευτῆς ἡ λαΐλαψ,
 Ἐγὼ τί πείσομαι λοιπόν; οὐδὲ γὰρ ἔχω βάσιν,
 * Οὐ ρίζαν, οὐδὲ στέλεχος, οὐδὲ καρποὺς ἐνδρόσους,
 150 Ὅτι μὴ φύλλα καὶ φλοιὸν καὶ σῆψιν κεκρυμμένην.

Ψυχή.

Περιφανῶς ἀγανακτεῖς, εἰ καὶ δοκεῖς λανθάνειν.

¹ Cod. Par. CXLIX, 58.

² Anon. *De S. Theodoro*, v. 57. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° : Καὶ ἀνατρέχει διανοίας κινήμασι πρὸς γῆν ἐκείνην ἣν οἱ προπάτορες τοῦ γένους ἡμῶν καὶ πρωτόπλαστοι ἀβρύπαροι ἐχοροδάτησαν τοῖς ποσὶ. Id. fol. 188 v°

et fol. 223 r° : Καὶ οἱ πρωτόπλαστοι ἐπιπεφυλλισμένην ἔχοντες τὴν αἰδῶ. Id. fol. 225 r° et 228 r°. Meliten. 149 : Τοῦ πλάστουργήσαντος Θεοῦ πάλαι τοὺς πρωτοπλάστους.

³ Zachar. XI, 2.

⁴ Cod. προθέλυμον. German. Cpol.

- Καὶ γὰρ βουλόμενος Θρηνεῖν τὴν φίλην ὁμευνέτιν
 Εἰσάγεις ἐξεπίτηδες τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων,
 Καὶ μεταξὺ φιλοσοφεῖς καὶ φεύγων ὑποσῖρέφεις,
 155 Καὶ κλέπεις τὴν περίσλασιν τῷ δόλῳ τῶν σκαυμάτων,
 Ἀλλ' ἀναισθητεῖς τοῖς ἑμοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ βρόχοις·
 Καὶ βούλομαί σε τιμωρεῖν ὑπὸ δεσμοῖς ἀρρήτοις,
 Εἰ μὴ φιλοσοφώτερον τὴν συμφορὰν ὑποίσεις.
 Ἡ μέντοι μεγαλόψυχος¹ ἐκέλευε καὶ γενναία
 160 Πάλιν ἡμῖν ὑπόθεσις τοῦ λόγου κατασλήττω.

Ἄνθρωπος.

- Ῥαινόμενος τῶν λόγων σου, φίλη Ψυχὴ, τοῖς μύροις
 Ἀναψυχὴν οὐκ ἀγεννη² λαμβάνω κατ' ὀλίγον·
 Ὅ γὰρ ἐζήτουν ἐξαρχῆς τοῦτό μοι πάντα δίδως,
 Τὸ περὶ ταύτης δηλαδὴ τῆς ποθομένης λέγειν,
 165 Ἦς τὰς σειρῆνας εὐχερῶς οὐκ ἔχω παρατρέχειν.
 Εἰ γοῦν ἐθέλεις ἀναπνεῖν καὶ φθέγγεσθαι καὶ βλέπειν
 Ἐμὲ τὸ σῶμα τὸ θνητὸν ὃ συνεκράθη πάλαι,
 Πειθέ μοι τὴν ὁμόζυγον εἰς μέσον παρελθοῦσαν
 Ῥῆξαι φωνὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐσίῳτας κεχηνότας·
 170 Ναὶ ταύτην, εἴπερ ἐγχωρεῖ, κατάρθου μοι τὴν χάριν.

Ψυχὴ.

Σὺ μὲν ζητεῖς ἀδημονῶν, ἐγὼ δὲ πειθαρχῶ σοι·
 Τὴν μέντοι πάλαι σιγηλὴν ἄρτι λαλεῖν ἐργῶδες·

Cod. Coisl. 278, fol. 203 v° : Τῆς ῥίξης
 προθελόμενου ἀνασπασθείσης. Adverb.
 προθελόμενος, quo carent lexica, usur-
 pat Theodorus Alania ap. Mai, *Bibl. nov.*
Patr. t. VI, p. 394 : Προθελόμενος ταῦτα
 ἐτέμνομεν.

¹ Unde vox μεγαλοψυχότης ap. Anon.
 in Jo. Comnenum, cod. Esc. 2, T, 10,
 fol. 418 r° : Περί τὰς δόσεως μεγαλο-
 ψυχότητος. Quæ vox addenda lexicis.
 Cf. supra cxxv, in lemmate.

² Cod. ἀγενῆ.

- Καὶ γὰρ πεπαιδαγωγῆται καθείρξασα τὴν γλῶττιαν
 * Καὶ τάξιν ἐν τοῖς χεῖλεσιν ἐφάνη στείλαμένη·
 175 Πλὴν ἀλλὰ δεῦρο πρὸς ἡμᾶς, γύναι φιλότατη, δεῦρο
 Καὶ ζῶσα φθέγγαι καθαρῶς καὶ παραμύθησαί μοι
 Τὸν ἄνδρα τὸν ὁμόψυχόν εἰ θανατῶντα βλέπεις.
 Ἄρα συνῆκας τῆς φωνῆς, ἥ καὶ λοιπὴν προσθήσω;
 Δοκῶ γὰρ ἐξυπνίζειν σε μηδὲν ἀγανακτῶσαν¹,
 180 Ἐπεὶ μοι συνεγίνωσκας εἴ τι καὶ πρὶν ἀτόλμως².

Ἡ σύζυγος³.

- Τί τοῦτο, φιλοσώματε; τί τοῦτο, μικρολόγε;
 Τί με καλεῖς ἐπὶ τὸν χοῦν ἀπὸ τῶν οὐρανίων;
 Τί με πρὸς σῶμα χαμερπὲς ὀτρύνεις ἀνασφρέφειν;
 Τί πρὸς τὸ σκότος τῶν παθῶν ἀπὸ φωτὸς ἀδύτου;
 185 Τί πρὸς τὸ δεσμοπήριον ἐκ τῆς ἐλευθερίας;
 Οὐ δέχομαι τὴν πρὸρρήσιν, οὐκ ἀγαπῶ τὴν σχέσιν,
 Ἀγανακτῶ πρὸς τὴν φωνήν, πάλιν ὑπνώττειν θέλω,
 Τὸν Θόρυβον οὐ δέχομαι, ποθῶ τὴν ἡσυχίαν·
 Κἂν γὰρ ὁ σύζυγος χρησίδς ἀπὸ τῶν πεπραγμένων,
 190 Ἀλλ' οὐπω μοι γλυκύτερον ὢν ἔσχον μετὰ πότμον.

Ψυχή.

- Ἵπόμεινον τὴν πρόσκλησιν καὶ φθέγγαι μοι πολλάκις·
 Οὐδὲ γὰρ ἀναγκάζομεν, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν
 Μὴ δὴ κατὰσches μηδαμῶς τοῦ σώματος τὴν δρόσον
 Ἰλῆς ἀπάσης καὶ φθορᾶς ἐφάπαξ ὑπερτέρα·
 195 Σὺ μὲν γὰρ ἴσως τὰ σαυτῆς ἀφιλοκόμπως⁴ φράσεις,

¹ Cod. ἀγανακτῶσαν.² Leg. ἐτόλμων.³ Male cod. Ἀνθρωπος.⁴ Supra cvi, 42 : Ἀφιλόκομπος. In Cantacuz. v. 200 : Ἀφιλόκομπός ἐστι καὶ πρῶτος φύσει.

Καὶ πρὸς με τὴν ἀφήγησιν εἰκότως παραθήσεις ·
 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοὺς λόγους παραπέμψω
 Σπουδάζουσα, πρεσβεύουσα, διδάσκουσα τὸν τρόπον ·
 Ἴσθι γὰρ ἂν τι δύναιτο λυσιτελὲς εὐρίσκειν,
 200 Εἰς¹ τοῦτον πορευόμενος μέχρι τινὸς τὸν βίον.

Ἡ σύζυγος.

* Φιλενδεικτεῖν² με πρὸ καιροῦ μὴ νόμιζε κειμένου,
 Οὐ μὰ τὴν ἄνω δύναμιν, οὐ μὰ τὴν κάτω νόσον,
 Οὐ μὰ τὴν κάτω κίνησιν, οὐ μὰ τὴν ἄνω σίλαιν ·
 Ἐπεὶ δὲ τὰ συντείνοντα μαυθάνειν ἱκετεύεις,
 205 Ἄκουε δὴ μετὰ σιγῆς καὶ πόρθημενε τοὺς λόγους ·
 Εἰ μὴ ῥαθύμως πρὸς αὐτοὺς καὶ μικροψύχως ἔχεις,
 Μεγάλη καὶ δυσέκνιπτος³ ἐν τοῖς Θνητοῖς ἡ πλάνη
 Τοῖς ἀναισθητοῖς καὶ τυφλοῖς καὶ φαῦλοις καὶ προσφάτοις,
 Φεῦγε, Ψυχὴ ταλαίπωρε, τὴν ἐν τῇ ψάμμῳ σίλῃην,
 210 Καὶ μὴ ληφθῆς ἐν τοῖς δεσμοῖς τῆς ὑποσπάσης ὕλης.

Ψυχὴ.

Χάριν εἰσόμεθα πολλὴν εἰ σαφηνίζεις⁴ τάδε,
 Καὶ μὴ καθάπερ αἰνιγμα τὴν φράσιν ἐπικρύπτεις ·
 Οἱ γὰρ νοσοῦντες χαλεπῶς κωφεύουσι πολλάκις,
 Καὶ δεῖ συχνῆς τε καὶ τραυῆς τῆς ἐπὶ τούτοις γλώττης ·
 215 Εἰ δὲ παθοῦσα τὴν σιγὴν μακρηγορεῖν οὐ θέλεις,
 Εἰπέ λακωνικώτερον τὸν περὶ τούτων λόγον,
 Καὶ πάλιν ἔχου τῆς εὐνῆς καὶ τῆς Ἑδέμ τῆς φίλης,

¹ Cod. εἰ, et mox Ἄνθρωπος.

eund. fol. 124 r°: Τὸ ἀδόλεσχόν τε καὶ

² Unde φιλένδεικτος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°: Καὶ ὑπόσλεγαι τὸ θεατρικὸν ἐκφεύγουσαι καὶ φιλένδεικτον. Et φιλενδεικτικός ap.

περιττὸν ἀποπύων ὡς φιλενδεικτικὸν καὶ ἀνθρωπάρεσκον.

³ Cod. male δυσέκνηπτος.

⁴ Cod. σαφηνίζει.

Καὶ τῆς ἀρίστης ἀμοιβῆς τῶν προκαταρθωμένων¹,
 Καὶ τοῦ νυμφῶνος τῶν ψυχῶν καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ξένης ·
 220 Οὐδὲ γὰρ δυσφορήσομεν οὐδὲ χαλεπανοῦμεν.

Ἡ σύζυγος².

Ψυχὴ καθάπερ ἔμβρυον εἰς τὸν τῆς μήτρας γνόφον
 Στενούμενον σφιγγόμενον θλιβόμενον χρονίζον,
 Εἶτα πρὸς φῶς ὑπεκδραμὸν³ ἀγανακτεῖ καὶ κλάει ·
 Τὸν γὰρ ἐνταῦθα πλατυσμὸν οὐκ οἶδε πρὸ τῆς πείρας.
 235 Οὕτω καὶ πᾶς τις ἄνθρωπος ταῦτα βελτίῳ κρίνων
 Πρὸς τὴν ἐκεῖθεν ἔλλαμψιν δυσαρεστέῃ πολλαῖς ·
 Εἰ δὲ σαφῶς ἠπίστατο πῶς ἔχει τὰ τοῦ τέλους,
 Καὶ τὰ μὴ μεταπίπλουντα καὶ τὰ λυσιτελοῦντα,
 Τούτων ἂν πάντως τῶν φθαρτῶν ἐμφρόνως ἀπεπήδα,
 230 Καὶ τοὺς δεσμοὺς τοὺς ἐμπαθεῖς ἐρρήγνυ παραυτίκα.

Ἄνθρωπος.

Ὦ χαῖρε, φίλη μοι Ψυχὴ, καὶ ζῆθι καὶ φαιδρύνου,
 Καὶ συναντιλαμβάνου⁴ μοι τῆς περὶ ταῦτα γνώμης,
 Ὅτι συνῆκα τῆς φωνῆς τῆς μελιχρᾶς ἐκείνης,
 Ὅτι κατέγνων τῶν τῆς γῆς πραγμάτων ὡς ἀσάτων,
 235 Ὅτι φιλοσοφώτερον ἄρτι λαμβάνω βίον,
 * Μὴ στερηθῶ τῶν ἀγαθῶν τῶν περὶ τὴν ὁμόπνουν ·
 Ἄλλοις⁵ ὁ κόσμος ποθεινός, ἄλλοις ὁ φροῦδος τυφός,
 Ἄλλις ἐμοὶ τῶν κακῶν⁶, ἄλλις ἰδοὺ τῶν θρήνων ·

¹ Cod. προσκαταρθωμένων.

fol. 53 r°; cod. Par. 396, p. 671; *Spicil.*

² Cod. Ἄνθρωπος et infra Ψυχὴ.

Rom. X, p. 209, part. 2^a; Bolland.

³ Cod. ὑπεκδραμών.

Sept. t. VIII, p. 395.

⁴ Supra xcν, 31 : Ἐπράττες ἂν χρῆ
 καὶ συναντιλαμβάνου. Vid. Philon. Car-
 path. in Cantic. p. 210. Cod. Coisl. 110,

⁵ Ludere videtur in verbis ἄλλοις et
 ἄλλις quæ eundem habebant sonum.

⁶ Cod. κοκνῶν.

Παιδαγωγείτω μοι λοιπὸν ἐπὶ τοῖς ἀβουλήτοις
 240 Καὶ ρυθμίζέτω μοι τὸν νοῦν τῆς γυναικὸς ἡ μνήμη¹.

* CCXVI. Εἰς τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Καλῆς.

Ὁ πῆχυσ οὗτος τῆς Καλῆς τῆς ὀλβίας,
 ὧ τοὺς μίτους² ἐνηθε τῆς εὐποιτίας.

CCXVII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Παύλου³.

Τοῦ σοῦ ποδοῦς λείψανον, ὦ Παῦλε, βλέπων
 Τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν προσκυνῶ⁴ τούτου δρόμους.

CCXVIII. Στίχοι εἰς λίθον ἀμίαντον ἔχοντα ἐγγεγλυμμένην τὴν Χριστοῦ
 γέννησιν καὶ ἀνωθεν τὸν Χριστὸν λεμίον⁵. Τοῦ ἁγιοαναργυρίτου⁶.

Τιμῶ σε, λίθε, καὶ μικρὸς μὲν τὴν Θέαν,
 Ἀλλὰ τὸν ἀχώρητον ἐντὸς εἰσφέρεις.
 Ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἀμίαντος τυγχάνεις,
 Τὴν ἀμίαντον ἐντυποῖς⁷ γὰρ μητέρα,
 5 Ἦν παρθένον σύννοδα, καὶ λεχῶ βλέπων
 Βρέφος Θεὸν κύουσιν, ὦ ξένου τόκου!

CCXIX. Ἔτεροι.

Ἡ παρθένος⁸ ἀφλεκτος⁹ ὡς πρὶν ἡ βάτος,

¹ Pro ἡ μνήμη male θμνημεν in nostrum vero vultu, seu effigie. Jo. Malal. X, p. 265, 1 : Στηθάριν μολιβοῦν, ἔχοντα λεμὶν τοῦ Ἄρεως · ubi λεμὶν pro λεμίον. Sed ap. nostrum fort. leg. τὸν Χριστὸν ἀέριον.

² Conf. cod. Par. cxxiiii, 1 et 7. *De animal.* 1467 : Μίτους νήθουσι κερκίδος δίχα.

³ Conf. supra xii.

⁴ Cod. προσκυνῶν.

⁵ An τὸ Χριστοῦ λεμίον? Hesych. Λεμός, λάρυξ, φάρυγξ et supra s. v. Λαιμός. Pro *stomacho* ab Homero usurpatum tradit Jul. Pollux II, 4. Apud

⁶ Fort. monachus τῶν Ἀναργύρων.

⁷ Cod. ἐν τυποῖς.

⁸ Contra metrum, ut ccxi, 1. Fort. Ἡ παρθένος γ' ἀφλεκτος.

⁹ Supra xc, 4 : Πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως δέχου.

- Κὰν μητρικῶς γεννᾷ γὰρ ἐστὶ παρθένος ·
 Πιστὸν τὸ Θαῦμα τοῦτο κρᾶζει καὶ λίθος,
 Τὴν ἀμίαντον δεικνύων ταύτης φύσιν ·
 5 Σεβάζομαι γοῦν τοῦ τόκου τὴν εἰκόνα.

* CCXX. Ἕτεροι.

- Λειμὼν ὁ λίθος ὡς φυτὸν Χριστὸν ἔχων,
 Ῥίζα δὲ τούτου μητροπάρθενος¹ κόρη ·
 Ὅρῶν τὸ φυτὸν γνωστικῇ θεωρίᾳ
 Μάθης τὸ Θαῦμα τοῦ ξένου μυσηρίου ·
 5 Ἐκδασιάσει γὰρ τὴν βροτῶν σωτηρίαν
 Θεὸς κυθηεὶς ὡς βροτὸς νέον βρέφος.

CCXXI. Ἕτεροι.

Ὡς εὖ γέ σοι γένοιτο, χεὶρ λιθοξόου!
 Τὸν γὰρ ἀχειρότμητον ἐξ ὅρου² λίθου
 Ἐν ἀμιάντῳ τῇ λίθῳ διαγράφεις,
 Ἐξ ἀμιάντου παρθένου προηγμένον.

* CCXXII. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν³.

Χριστὸς⁴ τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
 Σπορᾶς ἀνευ σύλληψις, ἀφθορος τόκος ·
 Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωστικοῖς ἐναντίοις
 Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τάναντία.

* CCXXIII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Χριστὸς⁵ χθὲς, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ ·

¹ Cod. Par. cciv, 2.

Carmina cxxii — cxxli ex apographo amici Read.

² Alludit ad prophetiam Danielis de Christo ex somnio Nabuchodonosoris ductam, 11, 34 et 45.

⁴ Al. Θεὸς pro Χριστός.

⁵ Metrum vitatur. Fort. Ἐν γῇ Θεὸς

³ In meo Catal. codd. Esc. p. 43. χθὲς.

Τὸ Θαῦμα διπλοῦν, καὶ τὸ δὴ μεῖζον τόδε ·
 Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον,
 Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

- * CCXXIV. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιεπισκοπάρχου Μιχαὴλ ἐκ προσώπου τοῦ
 πρωτοσπράτορος τοῦ Γλαβᾶ.

Ὡ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγων¹,
 Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὡς δὲ φῶς τὴν καρδίαν,
 Ἀναψύχον φώτιζε καὶ ρύθμιζε με,
 Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.

- 5 Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις ·
 Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνης;
 Ὁμῶνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοσπράτωρ²
 Δούκας ὁ Γλαβᾶς ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει.

- * CCXXVI³. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπάρχου.

Ἐξ οὐρανῶν ὁ μάρτυς ἱππεὺς ὀπλίτης ·
 Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν, οὐδὲν τι ξένον,
 Ὅπου γε καὶ νοῦς ἐν πτεροῖς⁴ ὦν οὐ τρέχει ·
 Πλὴν ἔσθιν ἀμφοῖν μουσικὴ τις ὀξύτης.

- * CCXXVII. Εἰς εἰκόνα Χριστοῦ δι' ἰνοκοπίας⁵ τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος.

Ὁ πάντα κοσμῶν καὶ πρὸ τῶν χρόνων μένων
 Εἶδος βρεφικὸν ὡς βροτὸς πλήρης φέρεϊς
 Ἐν ἱματισμῷ⁶ ψαλμικῶς διαχρύσῳ,
 Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὴν βροτῶν ἀκοσμίαν.

¹ Leg. φλέγον.

² Apogr. πρωτοσπράτωρ.

³ Num. ccxxv jam supra editum sub
 num. cxcii quod vid.

⁴ Conf. cod. Par. x, 15.

⁵ Vox addenda lexicis. Theod. Stud.

Ep. lib. II, 68 : Οἶδα τὰς ἰνοκοπίας τῆς
 ψυχῆς. Interpres : «Novi quot animo
 molestias hauseris.» Cf. cod. Par. cxii.

⁶ Psalm. xliii, 11.

* CCXXVIII. Εἰς τὴν σλαύρωσιν, τοῦ Λωπαδιώτου ἐκείνου
κυρίου Ἀνδρέου¹.

Θεὸς κλονεῖται καὶ κλονεῖ πᾶσαν κτίσιν,
Μύει τὰς κόρας καὶ σκοτίζει φωσφόρους,
Καὶ νεκρὸς ὀφθεῖς τοῦ Σατὰν νεκροῖ κράτος.

CCXXX². Εἰς εἰκόνα δεσποτικὴν ἔχουσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ μαργά-
ρους εἰς ἀέρα μέλανα πεπηγότας.

Ὡς μαργαρίτην τὸν Θεάνθρωπον μέγαν
Γραφέντα λεπτοῖς ἀγλαῖζω μαργάροις
Χέας ὑπ' αὐτοὺς ἐκ βαφῆς εἶδος μέλαν,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγω σκότος³.

* CCXXXI. Εἰς τὴν Θεοτόκον ἢ παρεισλήκεισαν ἄγγελοι ἐκ λίθου
πεποιημένοι.

Τοῦ σοῦ τόκου τὸ Θαῦμα, σεμνὴ παρθένε,
Κὰν τοῖς τύποις οὐχ ἦτλον εὐρέθῃ ξένον.
Τί γὰρ ἂν ἄλλο τοὺς ἀύλους ἀγγέλους
Τοὺς ἐξ ὕλης ἡμειψεν εἰς λίθου φύσιν;

* CCXXXII. Εἰς τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τί τοῦτο; καὶ φῶς καὶ ψυχῶν ἔαρ⁴ βλέπω.
Καὶ γὰρ ὁ χειμῶν⁵ τῆς φθορᾶς ἀπερρύνῃ,

¹ In cod. Mon. n° 198, *Catal.* t. II, p. 284 sqq. exstant epistolæ cujusdam anonymi ad Lopadiotam D. Andream (τῷ Λωπαδιωτῇ κυρῷ Ἀνδρέᾳ) et responsoria Lopadiotæ. Vs. 2 post μύει fort desunt quædam.

² Ne quæras n° ccxix, supra jam edi-

1.

tum p. 5, viii, ex cod. Esc. In cod. Flor. hoc lemma: Εἰς εἰκόνα ἔχουσιν τὴν ὑπαπ., ἐν δὲ τῇ περ. προφῆτας. Vs. 12 pro ἐφρίκεται leg. ἐφέλκεται ex eod. cod.

³ Supra cxcviii, 174.

⁴ Cf. cod. Par. xiii, 140.

⁵ Cf. supra xiv, 14.

- Καὶ πάντα φαιδρᾶς εὐποροῦσιν αἰθρίας·
 Τὰ γὰρ νέφη¹ παρηλθε τῆς ἀθυμίας·
- 5 Καὶ γίνεται μὲν εὐπρεπῆς ὁ νυμφίος,
 Ἀνίσταται δὲ καὶ σκυλεύει τοὺς τάφους,
 Καὶ δείκνυται φῶς καὶ διώκει τὸ σκότος·
 Καὶ κτείνεται μὲν τῆς φθορᾶς ὁ προσδάτης,
 Συντρίβεται δὲ τῆς ταφῆς τὰ μοχλία,
- 10 Συνείρεται δὲ τῶν μελῶν ἡ σαπρία,
 Γλυκαίνεται δὲ τῶν ψυχῶν ἡ πικρία·
 Καὶ φλέψ ἀμυδρὰ καὶ ῥυεῖσα μακρόθεν
 Νῦν αἷμα ποιεῖ καὶ δροσίζει τὴν φύσιν·
 Ὅσιοῦν δὲ νεκρὸν ἐν βραχεῖ σάρκα φέει,
- 15 Καὶ ζῇ τὰ νεκρά καὶ πνοὴν αὐθις βρῦει·
 Ἀνοίγεται δὲ συμπεσὸν πάλιν στόμα,
 Λαλεῖ δὲ νεκρὸς ἐκ ταφῆς ἀνηγμένος,
 Ἐντείνεται δὲ καὶ σφριγαῖ παρ' ἐλπίδα·
 Ψυχαὶ δὲ τὸ πρὶν ταῖς σοροῖς καθειργμένοι,
- 20 Καὶ παρὰ τοῖς σώμασι κατακισμένοι,
 Νῦν ἐκλυθεῖσαι τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ γνόφου
 Καὶ τῆς ἐν αὐτῷ νεκρικῆς δυσοδομίας
 Ἀκωλύτως τρέχουσιν εἰς Ἐδὲμ τόπους·
 Καὶ πᾶσα λοιπὸν ἡ σπορὰ τῶν λειψάνων
- 25 Εἰς ἀναβρασμοὺς καὶ γονὰς ὑπεκτρέχει.
 Οὐδεὶς Γαληνὸς ἐξορίζει τὰς νόσους,
 Οὐδεὶς παρ' ἡμῖν Φαρμακεὺς Ἱπποκράτης,
 Οὐδεὶς φυσικοῦ συγγραφεὺς λόγου Πλάτων·
 Ληρεῖ γὰρ αὐτὸς καὶ καθεύδει Σωκράτης

¹ Cod. Vat. cxix, 53: Ὡθεῖς τὰ πικρὰ γεννᾷ. Ephr. Syr. t. III, p. 527 et 552.
 τῆς ἀθυμίας νέφη. Pisd. Hex. 8: Οὐδὲν Anon. ap. Gram. An. Par. t. IV, p. 289:
 γὰρ οὕτως ὡς ἀθυμίας νέφος Χειμῶνα Καὶ πᾶν καθιρίζει τῆς ἀθυμίας νέφος.

- 30 Πρὸς τὴν μετεμψύχωσιν οὐκέτι βλέπαν.
 ἔχω παρόντα Πέτρον, ὃς λύει νόσους·
 ἔχω γραφέντα¹ Παῦλον, ὃς θραύει πόνους·
 ἔχω σοφοὺς κήρυκας ἐξ ἀγγραμμάτων.
 Τὸ γὰρ ἔαρ πάρεσσι τῆς ἐγέρσεως,
 35 Ὁ καὶ γυναῖκες εἶδον ὡς χελιδόνας,
 Καὶ νῦν περιλαλοῦσι τοὺς ἀποστόλους
 Ἀηδόνας φανέντας ἀντὶ τετλίγων.
 Λευκόπτερος² δ' οὖν ἄγγελος κύκνου τρόπον
 Εὐαγγελικὰς ὄργανοι μελουργίας,
 40 Οὗ λαμπρὸν ἀπήχημα καὶ τὸν νοῦν Λόγον
 εἶναι νομίζων εὐλόγησον, δέσποτα.

* CCXXXIII. Εἰς τὸν μέγαν ἀρχοντα τὸν Ῥαούλ.

Κριθὰς, ἀριστεῦ, τοῖς ἐμοῖς ἵπποις πρόες·
 Τρεῖς γὰρ παρήλθον ἅμα νυξὶν ἡμέραι
 Καὶ βρῶσιν αὐτοῖς οὐδαμῶς ἠνεγκέ τις·
 Ἄν οὐχὶ καὶ σὺ, φράζε μοι δὴ τί δράσω.

CCXXXIV. Εἰς τὸν αὐτοῦ Θεράποντα.

Ἐσπῶτα καὶ γελῶντα καὶ βλέποντά με
 Τὸν ἀγαπητὸν οὐκ ἀγαπήσαι θέλω·
 Μισῶ γὰρ αὐτὸν ὡς ἀγεννη³ δορκάδα
 Καὶ κάρθαρον καὶ πῶκα καὶ φαύλην φύσιν.

CCXXXV. Εἰς τὸν Κυζίκου.

Ἐν Κυζίκῳ τὸν οἶνον ἀφθόνως πίνειν
 Οὐδέν τι καινόν· ἐν δὲ τῇ Βυζαντίδι
 Καὶ μάλα καινὸν, θαυμάσιε δέσποτα.

¹ Leg. γράφοντα. — ² Cf. cod. Esc. 1c, 6. — ³ Cod. ἀγενῆ.

Τὸν ¹ Κυζικηνὸν τοιγαροῦν γλεῦκος δίδου
 5 Διψῶντα σαφῇ μὴ παρατρέχων φίλον.

* CCXXXVI. Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ ² Ἐφέσου.

Τὸ σακκίον πέπομφα, τὸ κτήνος βλέπεις·
 Ὅ παῖς παρεσίῳς· τοιγαροῦν, ὃ δέσποτα,
 Προῖκα χορηγὸς ἀντὶ χρησίῃρος γίνου,
 Τοὺς κριθίνους μάλιστ' αὖ φανλίζων φίλους.

CCXXXVII. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Σοφόν τι ποιῶν ὁ γραφεὺς δεῦρο, ξένε,
 Πραῦν δικαστὴν τὸν θεόν σε ³ δεικνύει,
 Σιγῇ δὲ κοσμεῖ τὰ σχεδὸν ζῶντα σίλῃ,
 Ὡς ἂν προσελθὼν ἀκριβῶς πάντα βλέπῃς
 5 Καὶ μὴ διασίῃς ἐκπλαγεὶς τῇ συγχύσει.
 Πλὴν εἰ πρὸ καιροῦ τὴν θεοῦ κρίσιν τρέμεις
 Ὅρων ἀμυδρὰς τοῦ θυμοῦ τὰς ἐμφάσεις,
 Τί χρεὶ σε παθεῖν εἰ θεὸς πάντα κρίνων,
 Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο βρέμει;
 10 Ὅσ' εἰ βλέπων ῥύθμιζε, πιστὲ, τὸν βίον.

CCXXXVIII. Εἰς τὸν μέγαν σακελλάριον τὸν Καππάδοκα ⁴.

Ἄμμον θαλασσῶν, ὑετῶν τε σιαγόνας,
 Φυλλῶν ἀριθμὸν εἰς ἕαρος ἡμέρας,
 Τῶν ἀστέρων ὅμιλον ἄλλ' ⁵ εἰς αἰθρίαν
 Ῥᾶον διεξέλθοι τις ἢ τὰς ἀπλέτους
 5 Εὐεργεσιῶν τῶν τοσούτων πλεμμύρας ²,

¹ Fort. τό pro τόν.

² Fort. τῆς μονῆς τῆς Ἐφ.

³ Leg. σοι δεικνύει.

⁴ Fort. idem ac ὁ Καππαδόκης qui
 infra CCXIV μέγας οἰκονόμος dicitur.

⁵ Fort ἂν. Mox apogr. διεξέλθῃ.

Καὶ τῶν ἀπείρων δωρεῶν τὰς ἐκχύσεις¹,
 Ἄς ἐκκενεῖς μοι πλεισίτῃς τῆς ἡμέρας,
 Φροντισίᾳ μοι καὶ μέγα σακελλάριε.

* CCXXXIX. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην τὸν Ραούλ².

Ἄπασαν ἀφελὲς νῦν περιτίην φροντίδα
 Τοὺς θαλάμους πύκαζε τῶν σῶν φιλτάτων,
 Καὶ τὴν παλαιὰν τῶν καλῶν φίλων σχέσιν
 Ὡς ἡδὺς ἐγκαίνιζε τοῖς ἔργοις φίλος·

5 Μᾶλλον δὲ τοὺς θλίβοντας ἀρρήτως πόνους
 Ὡς βαρβάρους ἐξελε³ τῶν φιλουμένων
 Χρυσᾶ κατ' αὐτῶν συμπαθῶς ῥίψας βέλη.
 Καὶ τίς γὰρ ὥς σὺ, κἂν λαλεῖν ἴσως θέλῃς,

* Κἂν ἔργα ποιῇς, ὁ χρυσοῦ κρείττων φίλος,

10 Ὁ καὶ στρατηγὸς καὶ πολλὸς ὦν ἀγχίνους,
 Καὶ φιλίας δύναμιν ἡμῖν ἐγχείας
 Ἦν οὐδ' ὁ μακρὸς φαυλιεῖ δήπου χρόνος;

* CCXL. Εἰς τὸ βιβλίον ὅπερ ὠργάνωσεν Δομεσλίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Τῷ τῶν θεμάτων τῆς ἔω Δομεσλίκῳ,
 Τῷ παντοδαπῷ τῶν χαρίτων ὀργάνῳ,
 Φιλῆς Μανουὴλ ὀργανῷ τὸ βιβλίον,
 Ἐνταῦθα συνθεὶς ἐξ ἐράνου⁴ τὸν φόρον·

5 ἔχοι γὰρ ἂν ἡδυσμα τὴν εὐρυθμίαν
 Εἴ πως ἄγοι καὶ τινα ῥασλώνης χρόνον
 Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς ὁ γλυκὺς πάντων πλέον,
 Ὃν ἔσχον ὀξὺν δυσπραγῶν εὐεργέτην,
 Καὶ δεύτερον Φῶς καὶ πνοὴν καὶ καρδίαν,

¹ Ephraem. 32 : Φιλοδορίας χύσις.

² Fort. ἐξαίρε.

³ Cf. infra ccxlii.

⁴ Apogr. ἐξεράνου.

- 10 Ἀφ' οὐπερ αὐτῆς ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος
 Εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐβρίβην πόλιν.
 Πλὴν εἴπερ ἐξῆν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον
 Αὐτῷ παρασχεῖν, οὐδαμῶς ἂν ἠχθόμην.
 Νυνὶ δὲ τᾶλλα πάντα μετρίως ἔχει
 15 Κἂν αὐτὸς ὢν ἄριστος ἡδέως φέρῃ,
 Καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῇ σίεργῃ τρόπον
 Ὁ τὴν περιβρυλλητον ἐξ ἔργων φύσιν
 Δεικνὺς λογικῶν εἰσφορῶν ὑπερτέραν.

* CCXLI. Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα.

Χειμῶν τὸ λυποῦν, σὰρξ τὸ πᾶσχον ἐνθάδε.
 Προσχὼν ἀκούσεις καὶ σιENAγμοὺς μαρτύρων.
 Εἰ δ' οὐκ ἀκούσῃ¹, καρτεροῦσι τὴν βίαν
 Πρὸς τὰ σιέφῃ βλέποντες οὐ πρὸς τοὺς πόνους.

CCXLII. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν σίρατηλάτην, τοῦ Προδρόμου².

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὀμμάτων
 Οἱ τοξόται μείρακες, ὧ σίρατηλάτα,
 Καὶ ταῖς μὲν ἐκτὸς καμμύεις λοιπὸν κόραις,
 Ταῖς δ' ἐντὸς ὀξὺ τὸν ποθοῦμενον βλέπεις.

CCXLIII. Εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν³.

* Ὁ νοῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται,
 Ἡ γῆ καθέλκει δεικνύουσα τὴν φύσιν.
 Θεὸς δικάζων ἀέρος κρεμᾷ μέσον⁴.

¹ Apogr. οὐ κακούσῃ.

De pulcr. p. 224. Vs. 1-3 in *meo Catal.*

² In cod. Vat. fol. 274 v° cum hoc titulo : Εἰς τὴν ὑπὸ μείρακιον κατ' ὀφθαλμῶν τοξείαν.

Codd. Escur. p. 46 cum hoc lemmate : Τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν. Exstat et in cod. Par. 1630, fol. 133 r°.

³ Edidit Fr. Creuzer in not. ad Plotin.

⁴ Fort. deest versus.

- Τί τάχα¹ θάπεις, Ζωσιμᾶ, τῆς Μαρίας;
 5 Τὸν νοῦν; τὸ φῶς ὑψωσε τῆς Θεωρίας,
 Τὸν χοῦν; τὸ πῦρ ἐφλεξε τῆς ἀσιτίας.
 Σκιὰν μόνην κάλυπτε τῆς Αἰγυπτίας.
 ἔχει πάχος τι καὶ τὸ χρώμα, ζωγράφει,
 Πρὸς τὸ σκιῶδες σῶμα τῆς Αἰγυπτίας.
 10 Εἰ γοῦν πρὸς ἐμφέρειαν αὐτὴν ἐγγράφεις,
 Ἄφεις τὸ χρώμα γράφει πρὸς αὐλίαν.
 Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν τῇ τέχνῃ οὕτω γράφειν,
 Τὴν ζῶσαν ὡς αὐλὸν ὕλη μὴ γράφει.
 Σκιὰν σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.
 15 Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας
 Λεπυνθὲν ὡς αὐλὸν² ἐξ ἀσιτίας.
 Καὶ θαῦμα λοιπὸν πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

CCXLIV. Εἰς τὸν προρρήθέντα Ραούλ³.

- Λεῖα Μουσῶν⁴ εἰργασίῳ Ἄγαρ⁵ ἐσίλα
 Τανῦν ἀληθῶς, κατὰ τὴν παροιμίαν.
 Πλὴν οὐκ ἐν Μυσοῖς οὐδ' ἐκ Μουσῶν τὰ σκύλα,
 Ἄλλ' ἐκ παλάμης ἀνδρικῆς τῶν Αὐσόνων.
 * 5 Καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς καὶ λαμπρὸς μου Φωσφόρος
 Ὁ δημαγωγὸς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων,
 Καὶ μηχανουργὸς τῶν μεγαλουργημάτων⁶,
 Καὶ συντελεστής τῶν ἀριστουργημάτων⁷,

¹ Vs. 4-17 Creuzer loc. cit. sub nomine Προουσούχ et cum multa varietate.

² Cod. Esc. et Creuz. *σαρκον*.

³ Poema a barbaro interpolatore pessime habitum.

⁴ Ad Eunapium, p. 483, hoc proverbium illustravit Boisson.

⁵ Band. *δγαν*.

⁶ *Græc. Orthod. Monum.* t. III, p. 38, ed. Bandini. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 145 v°: Δεύτερά μοι τὰ πρῶτα Θεοῦ μεγαλουργήματα.

⁷ Xanthopul. *Synaxar.* cod. Paris. 1585, fol. 15 r°: Καὶ εἶδεν ὃν τις πα-

- Ὁ συντομουργὸς ¹ καὶ δρομεὺς καὶ γεννάδας
 10 Καὶ χειραγωγὸς τῶν ἐν μέσοις κινδύνοις,
 Τὴν ἀξίαν μέγιστος ἄρχων ἐφάς
 Καίνην τινα τήμερον ἴσῃσι νίκην
 Τῶν καθ' Ἰσμαὴλ συμμάχων καὶ προμάχων.
 Καὶ γὰρ ὑπελθὼν τὰς σκηνὰς καὶ καλύβας,
 15 Καὶ τὰς σιενωποὺς ὑπερβάς ἀκρωρείας,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς τεγανώδη γῆς λόχμην
 Στεβρῶς διελθὼν καὶ κείρας καὶ συμφθείρας
 Ἐχθρῶν κεφαλὰς ἐκτεμὼν ἐν ἐκσίῳσει,
 Συχνὴν ἐπαγόμενος τὴν λείαν ἦκε,
 20 Γίγαντα ὑπέροφρυ ² καὶ γαυριῶντα
 Συγκάψας ³ τολμήματι τῆς εὐανδρίας,
 ἔχων πρὸς ταῦτα συμερισιδὰς τῶν πόνων
 Τὸν αὐθόμαιμον τὸν Ῥαοὺλ τὸν ἀγχίνουν,
 Τὸ Θαῦμα καὶ Θέλγητρον τῆς ⁴ εὐφύτας,
 25 Καὶ βλύσμα τερπνὸν τῆς καλῆς εὐτολμίας.
 Καὶ δὴ τὸν υἱὸν τὴν ταχυδρόμον ⁵ φύσιν,

ράδοξον ἀριστούργημα τῆς πανάγνου
 Θεομήτορος. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 163 v° : Καὶ τούτων τὰ πρόσ-
 ωπα ἰλαρύνονται τῇ ἀριστοουργίᾳ.

¹ Vox addenda lexicis.

² Eustath. *Opusc.* p. 11, 61 : Ἀλλὰ
 κατὰ πᾶν τὸ περὶ αὐτὸν ὑπέροφρυ. Ger-
 man. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 149 r° :
 Καὶ ὁ μὲν ἀλαζὼν καὶ ὑπέροφρυς βαλ-
 λέτω κάτω τὴν ὀφρὺν καὶ συστειλλέτω
 τὸ φρόνημα.

³ Cod. συγκάψας.

⁴ Fort. ἐξ pro τῆς ut infra v. 51.

⁵ Supra 1, 181. Anon. cod. Paris. 1277, fol. 231 v° : Ἐκ ποίας ταχυδρό-

μου ὁρμῆς. Meliten. v. 602 : Ἄγριος
 δὲ (χοιροπίθηκος) καὶ σύντομος καὶ
 σφόδρα ταχυδρόμος. Alia ejusmodi com-
 posita obiter lexicis addam : Ταχυγλωτ-
 τία, Leo Sapiens, cod. Par. 396, p. 647 :
 Μὴ ἐπηρμένη φωνῇ καὶ κομπασίῃ καὶ
 ταχυγλωττίᾳ χρῆσθαι. *Thesaurus* ταχύ-
 γλωσσος habet. — Ταχυήκοος, DeS. De-
 metrio ap. Bolland. Oct. t. IV, p. 120 :
 Ἀλλὰ τὸ ταχυήκοον πρὸς τοὺς ἐπικα-
 λουμένους ἐν πίστει. — Ταχύπεπλος,
 cod. Par. 2239, fol. 128 r°. — Τα-
 χύποτος, Nonnus, *Dionys.* xlviii, 11 :
 Ἰνδὴν ταχύποτον αἰσιλίσαντα γενέ-
 θλην. — Ταχύρόπος, Theodor. Stud.

- Τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινὸν ἐν τοῖς τρόποις,
 * Εὐμουσον, εὐπρόσωπον¹, εὐχαριν, νέον,
 Ὄξυν μὲν ἰδεῖν καὶ νοῆσαι τὸ πρέπον,
 30 Ταχὺν δ' ἐπὶ πράξει τὲ τῆς σίρατηγίας,
 Αὐτῶν μὲν ἐχθρῶν τὸν σιερῆδον ἀναιρέτην,
 Καὶ τῶν φαλάγγων τακτικὸν ἐπιστάτην,
 Ὃν ὁ τρόπος δείκνυσιν ἐκ τῶν πρακτέων.
 Εὐφράνθη καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ καρδία
 35 Τῶν ἐλπιδάντων ἐλπίδι τῇ κρείττειν
 Αὐτὸν Ἰσμαὴλ ὡς Γολιάθ πρὶν ἄλλον,
 Τῇ σφενδόνῃ² Πνεύματος τοῖς τρισὶ τούτοις³
 Κάραν ἀθλίαν συντριβέντα θανέντα.
 Οὐκοῦν συνευφραίνομαι καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις,
 40 Καὶ σοι νικητήρια ἐκ ψυχῆς ᾄδω,
 Σκιρτῶν χορεύων καὶ κροτῶν μου τὰς χεῖρας.
 Οἶωνόν ἀπαίσιον οὔτοι που κρίνω
 Τέλμα⁴ βαλβίδος ἐνταυθοῖ μου τοῦ δρόμου.
 Ἀλλ' ὃ τελεσθὰ τῶν καλῶν τῶν τοιούτων,
 45 Καὶ συλλαβισθὰ τῆς καλῆς εὐβουλίας,
 Καὶ κλεῖς ἀληθῶς τῶν σοφῶν βουλευμάτων,
 Καὶ ροῦς ἀμιγῆς τῶν κακῶν ῥυπασμάτων,
 Καὶ γλῶσσα μακρῶν εὐπορος σοφισμάτων,
 Καὶ κρᾶμα⁵ μουσῶν ἢ χαρίτων ἐσθία,

cod. Par. 891, fol. 251 r°: Διὰ τὴν εὐ-
 διάστατον καὶ ταχύρροπον ὀξύτητα τοῦ
 χρόνου. — Ταχύρροστος, De S. Deme-
 trio ap. Bolland. Oct. IV, p. 132: Τῷ γὰρ
 εὐπεριγράπτῳ καὶ ταχυφράστῳ τῶν με-
 γάλειων αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν ὕμῶν
 ἀναφλέγων δίδαξεν οὐ παύσομαι.

¹ Conf. cod. Par. ix, 3.

² Cod. σφενδόνι. Doxapater ap. Atha-
 nas. Opp. t. I, p. clixiv: Ἐσφενδονίσθης
 Πνεύματος τῇ σφενδόνῃ. Nicephor. Con-
 tra Euseb. p. 373, ed. Pitra: Τῇ σφεν-
 δόνῃ θωρηχθέντες τοῦ Πνεύματος.

³ Fort. λίθοις. Cf. I Reg. xvii, 40.

⁴ Fort. τέρμα.

⁵ Cod. κρᾶμμα.

- * 50 Καὶ βλέμμα σεπλὸν γνωστικῆς θεωρίας,
 Καὶ θαῦμα καὶ θέλητρον ἐξ εὐφύτας¹,
 Καὶ ρυθμικὸν χάρισμα καὶ φρενῶν βάθος,
 Καὶ τακτικὸν φρόνημα τῷ χρόνῳ πρέπον,
 Ὅ πάντα νικῶν τῇ κατ' αἴσθησιν κρίσει,
 55 Καὶ πρὸς μάχας ἀτρεπτε καὶ περιστάσεις,
 Καὶ πρὸς πόνους ἀκαμπτε τῶν ἐν ταῖς ζάλαις.
 Ἡ ζωσα λαμπὰς, ἡ λαλοῦσα γλυκύτης,
 Ὁ μέγας ἄρχων τῆς ἐφ' ἀπάσης,
 Ὁ καὶ σπρατηγὸς καὶ πωρεὺς καὶ τεχνίτης,
 60 Καὶ λοχαγωγὸς καὶ σπρατάρχης τῶν τῆδε,
 Μικρὸν τι προσχὰν ἀπροῶ μοι τῶν λόγων.

CCXLV. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην¹
 ἐκ στόματος τοῦ Κυζίκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφε, σὺ μὲν καὶ τελευτήσας μένεις
 Πρᾶξιν λόγων ἄριστα συζεύξας κράτει ·
 Τὸν Θύλακον² γὰρ τῆς ροῆς διεξέδυσ,
 Ὃν ἐκ βρέφους δύσοιστον ἡγοῦ φορτίον ·
 5 Ἐγὼ δέ σου πλὴν, αἰ ῥάγηθι καρδία,
 Τί πείσομαι ζῶν καὶ τὸ συμβὰν δακρύνω;

CCXLVI. Ἀμοιβαῖοι⁴.

Ἐκεῖνο τοῦτ' ἦν ὃ πρὸ παντὸς ἐσκόπουν,
 Καὶ τὸν πολυστένακτον⁵ ἐθρήνουν βίον.

¹ Supra v. 24 : Τὸ θαῦμα καὶ θέλητρον τῆς εὐφύτας.

² Cf. supra ccxxviii.

³ Supra ccvii, 9 : Τὸν Θύλακον ἐκ-
 δὺς ἐνθάδε Πρὸς οὐρανὸς ἐκεῖνος ἀνέ-
 πτη. Conf. Boisson. An. gr. II, p. 433.

⁴ Cod. ἀμοιβαῖοι.

⁵ Anon. ap. Boiss. Anecd. gr. I, 19 :
 Δεσμῶν πολυστένακτων τοῦ βίου. Germ.
 Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Ὅσοι
 ἐν τῷ πολυπαθεῖ τούτῳ καὶ πολυστέ-
 νακτῳ κόσμῳ διάγομεν. Id. fol. 168 v° :

Ποῦ γὰρ ὃ μοι δέδωκεν ὁ χρόνος κλέος,
ἥλιε καὶ γῆ καὶ λογικαὶ φροντίδες;

- * 5 Πλὴν, ὦ δικαστῆς, σῶζε τὸν πταίσαντά σε¹,
Τὰς εὐθύνας τρέμοντα καὶ πρὸ τῆς δίκης.

CCXLVII. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου².

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὁγδόης,
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὴν τῆς ἐβδόμης.
Δεῖ³ γοῦν, βασιλεῦ, τοὺς κριτὰς τῆς ἐβδόμης,
Φησὶ Σολομών, προσκοπεῖν τὴν ὁγδόην.

CCXLVIII. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί⁴.

- Ψυχὴ, περὶτ' ἂ μὴ σοφίζεσθαι θέλε,
Μηδ' ἐκδίδασκε τὸν θεὸν τὸ συμφέρον.
Ὅπερ δέ σοι δίδωσιν αὐτὸς προσκύνει.
Οὐκ οἶδας ὡς σιέργει σε καὶ πατὴρ πλέον;
5 Οὐκ οἶδας ὡς πέφυκε καὶ σοφὸς μόνος;
Εἰ γοῦν ἀπατᾷ, καὶ νοεῖ τὸ συμφέρον,
Πάντως ὃ σοι δέδωκε τοῦτο συμφέρον.
Ζητεῖς ὁ παῖς μάχαιραν ἠκουημένην,
Ἡ γὰρ θεὰ θέλγησε⁵ τῆς σίλβηδόνος.
10 Ὁ σὸς δὲ πατήρ οὐ δίδωσι τὸ ξίφος,

Καὶ δεδούλωται ὁ βαρυσύμφορος καὶ πολυστενάκτος ἄνθρωπος. Isidor. Pelus. I, 196. Cosmas in Greg. Naz. p. 121, ed. Mai: Τὸ πολυστενάκτον ἀμείλυνας τῆς ἀμαρτίας βέλος. Anon. cod. Par. 250, fol. 94 v°: Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυχῆς μου. Anon. in S. Longinum, cod. Par. 1062, fol. 266 v°: Καὶ τοὺς πολυστενάκτους τῆς σαρκὸς δεσμούςς ἀποτίθεμαι.

¹ Leg. τὸν πταίσαντά με.

² Band. in Catal.: «In palam imperatorii annuli.» Et in notis: «Est annuli pars plana, et latior, in qua gemma includitur.» Edidit Piccolos, p. 202, cum hoc lemmate: Πρὸς κριτὴν ἡγουν δικαστήν.

³ Hic versus deest ap. Piccol.

⁴ Carmen interpolatum.

⁵ Leg. θέλγει σε.

- Τὴν γὰρ τομὴν δέδοικεν, ἣν σὺ οὐ βλέπεις·
 Ὄθεν μίσος σοι τὸ δράμα δοκεῖ τόδε·
- * Καὶ κλαυθυμρίζεις¹ καὶ σπαράττεις τὴν κόμην,
 Ῥιπίεις δὲ σαυτὸν κατὰ γῆς καὶ ταραττίεις.
- 15 Ὁ δὲ προσηνῶς προσγελᾷ σου τὸ πάθος,
 Οὐδὲν μὲν ἐκ τούτου σε βλάπτεισθαι κρίνων,
 Ἐκ τοῦ ξίφους δὲ καὶ σφαγὴν δοκῶν βλέπειν·
 Τέλος δ' ἀνισίων ἀγκάλαις προσλαμβάνει,
 Φιλῶν, κολακεύων σε σύμπασι τρόποις·
- 20 Κἂν μὲν κατὰ πάντα σε εὐθυμον ἴδοι,
 Ἐθρεψεν, ἡξίωσε καὶ γλυκασμάτων·
 Τῆς μικρολυπίας² δὲ μὴ πεπαυμένον
 Ἐτύψεν ἤδη μὴ φέρων τὴν μωρίαν,
 Ἡ καὶ μετεσλήσατο μακρὰν πολλάκις,
- 25 Ἐως τὸ πένθος τὸν μαρασμόν³ προσλάβοι,
 Ἥτοι πρὸς ὕπνον ἐγκλισθέντος ἀθρόον
 Ἡ παιοῖ συμπαίκτηρσιν ἐσχολακότος,
 Καὶ συμπερισπασθέντος⁴ ἐν τοῖς παιγνίοις.
 Συνεῖς τὸ ῥηθὲν ἀνδρικῶς λοιπὸν φρόνει,
- 30 Ἐπεὶ τὸ μικρόλυπὸν ἐστὶ νηπίων.

CCXLIX. Ὡς ἀπὸ σλόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου⁵.

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν·

¹ Cod. Par. 1, 22.

² Vs. 22 et 30 fort. μικροψυχ.

³ Codex Paris. xii, 6 : Ὡς ἂν ὁ κη-
 ρός. . . . Ποιῇ μαρασμόν δυσχερῶν μοι
 καὶ σδέσιν.

⁴ Hujus verbi compositi significatio
 addenda *Thesaurus*, quem videre est s. v.
 Περισπῆν.

⁵ Ex cod. Flor. Plut. LVI, cod. 3,
 partim edidit Bandini in *Catal.* t. II,
 col. 296, sub nomine Theodori Protase-
 cretis Neocæsariæ, cum hoc lemmate :
 Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίαν Θεο-
 δώρου τοῦ πρωτασηκρήτης τοῦ Νεοκαί-
 σαρσίτου, ἐτι ζώσαν τούτους (leg. ζώσαν)
 γραφῆναι ζητήσαντες.

- Τῶν εὐγενῶν; καὶ τοῦτο πᾶς ἄν τις λέγοι.
 Τῶν μᾶλλον ἀβρῶν; ἀλλὰ μὴν πάντες κόνις.
 Ἀλλ' εὐκλείης; τὸ κέρδος οὐχ ὁρῶ πρόθεν.
 * 5 Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἢ γῇ δεικνύτω¹.
 Εἰμὶ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὲν² πάλιν μένω.
 Κἂν χοῦς ὁ πηλὸς³, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα σίγῃ.
 Ῥεῖ πᾶς ὁ χιτῶν, ἀλλ' ὑφίσταμαι πλέον.
 Εἰς γῆν τὸ ρευσθὲν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ βελτίων.
 10 Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ⁴ καὶ μίμων γέλως,
 Ὅρα, θεατά· μὴ γὰρ οὐκ ὄντως γέλως;
 ἦλθόν ποτ', εἶδον, εἴτ' ἀπελθοῦσα φθάνω⁵.
 Ὅξυς με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,
 Οὐ δὴ τὸ μὲν παρηλθεν, οὐ γὰρ ἴσταιται,
 15 Τὸ δ' ἔστιν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τόδε τρέχον.
 Ποῦ δὴ⁶ τὸ λοιπόν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη;
 Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος εἰπὲ τίς λόγος.
 Ὡ τίς ἐγώ; τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν.
 Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
 20 Καὶ βαθὺς ἦν δῆπουθεν αὐτῆς ὁ γνόφος.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
 Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
 Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἴθ' οὗτος γνόφος,
 Εἴθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,
 25 Οὐκ οἶδα σαφῶς, οὐ μὰ τὸν φθόρον τάφον,
 Ὅς ἐστί γαστήρ τοῖς θανοῦσι δευτέρα.
 Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
 * Ὅταν ὁ πατήρ καλέσῃ τῆς φύσεως

¹ Band. δεικνυται.¹ Fort. οἶδα pro εἰ δέ.² Leg. μὴν.³ Band. φθ.... (sic).³ Band. ὀπηδός.⁶ Cod. ποῦ δὲ τό.

Τὸν ¹ Κυζικηνὸν τοιγαροῦν γλεῦκος δίδου
 5 Διψῶντα σαφῇ μὴ παρατρέχων φίλον.

* CCXXXVI. Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ Ἐφέσου.

Τὸ σακκίον πέπομφα, τὸ κτῆνος βλέπεις·
 Ὁ παῖς παρεσίῳς· τοιγαροῦν, ὦ δέσποτα,
 Προῖκα χορηγὸς ἀντὶ χρησίῃρος γίνου,
 Τοὺς κριθίνους μάλιστ' αὖ φανλίζων φίλους.

CCXXXVII. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Σοφὸν τι ποιῶν ὁ γραφεὺς δεῦρο, ξένε,
 Πραῦν δικασίην τὸν θεόν σε ³ δεικνύει,
 Σιγῇ δὲ κοσμεῖ τὰ σχεδὸν ζῶντα σίλφῃ,
 Ὡς ἂν προσελθὼν ἀκριβῶς πάντα βλέπῃς
 5 Καὶ μὴ διασίῃς ἐκπλαγεῖς τῇ συγχύσει.
 Πλὴν εἰ πρὸ καιροῦ τὴν θεοῦ κρίσιν τρέμεις
 Ὅρων ἀμυδρὰς τοῦ θυμοῦ τὰς ἐμφάσεις,
 Τί χρεὶ σε παθεῖν εἰ θεὸς πάντα κρίνων,
 Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο βρέμει;
 10 Ὡς τε βλέπων ῥύθμιζε, πιστὲ, τὸν βίον.

CCXXXVIII. Εἰς τὸν μέγαν σακελλάριον τὸν Καππαδόκα ⁴.

Ἄμμον θαλασσῶν, ὑετῶν τε σιαγόνas,
 Φυλλῶν ἀριθμὸν εἰς ἕαρος ἡμέρας,
 Τῶν ἀστέρων ὅμιλον ἀλλ' ⁵ εἰς αἰθρίαν
 Ῥᾶον διεξέλθοι τις ἢ τὰς ἀπλέτους
 5 Εὐεργεσιῶν τῶν τοσοῦτων πλεμμύρας ²,

¹ Fort. τό pro τόν.

² Fort. τῆς μονῆς τῆς Ἐφ.

³ Leg. σοι δεικνύει.

⁴ Fort. idem ac ὁ Καππαδόκης qui
 infra ccxlv μέγας οἰκονόμος dicitur.

⁵ Fort' ἄν. Mox apogr. διεξέλθη.

Καὶ τῶν ἀπείρων δωρεῶν τὰς ἐκχύσεις¹,
 Ἄς ἐκκενεῖς μοι πλεισίτακίς τῆς ἡμέρας,
 Φροντισιά μοι καὶ μέγα σακελλάριε.

* CCXXXIX. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην τὸν Ῥαούλ².

Ἄπασαν ἀφείς νῦν περιτλήν Φροντίδα
 Τοὺς θαλάμους πύκαζε τῶν σῶν φιλτάτων,
 Καὶ τὴν παλαιὰν τῶν καλῶν φίλων σχέσιν
 Ὡς ἡδὺς ἐγκαίνιζε τοῖς ἔργοις φίλος.

5 Μᾶλλον δὲ τοὺς θλίβοντας ἀρρήτως πόνους
 Ὡς βαρβάρους ἐξελε³ τῶν φιλουμένων
 Χρυσᾶ κατ' αὐτῶν συμπαθῶς ρίψας βέλη.
 Καὶ τίς γὰρ ὡς σὺ, κἂν λαλεῖν ἴσως θέλης,

* Κἂν ἔργα ποιῇς, ὁ χρυσοῦ κρεῖττων φίλος,

10 Ὁ καὶ στρατηγὸς καὶ πολλὸς ὢν ἀγχίνους,
 Καὶ φιλίας δύνάμιν ἡμῖν ἐγγέας
 Ἦν οὐδ' ὁ μακρὸς φαυλιεὶ δήπου χρόνος;

* CCXL. Εἰς τὸ βιβλίον ὅπερ ὠργάνωσεν Δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῳ.

Τῷ τῶν θεμάτων τῆς ἑω Δομεστίκῳ,
 Τῷ παντοδαπῷ τῶν χαρίτων ὀργάνῳ,
 Φιλῆς Μανουὴλ ὀργανῶ τὸ βιβλίον,
 Ἐνταῦθα συνθεὶς ἐξ ἐράνου⁴ τὸν φόρον.

5 ἔχοι γὰρ ἂν ἡδυσμα τὴν εὐρυθμίαν
 Εἴ πως ἄγοι καὶ τινα ῥασαίωνης χρόνον
 Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς ὁ γλυκὺς πάντων πλέον,
 Ὃν ἔσχον ὀξὺν δυσπραγῶν εὐεργέτην,
 Καὶ δεύτερον φῶς καὶ πνοὴν καὶ καρδίαν,

¹ Ephraem. 32 : Φιλοδορίας χύσις.

² Fort. ἔξαιρε.

³ Cf. infra ccxlii.

⁴ Apogr. ἐξεράνου.

- 10 Ἀφ' οὐπερ αὐτῆς ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος
 Εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐρρίφην πόλιν.
 Πλήν εἶπερ ἐξῆν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον
 Αὐτῷ παρασχεῖν, οὐδαμῶς ἂν ἠχθόμην.
 Νυνὶ δὲ τᾶλλα πάντα μετρίως ἔχει
 15 Κἂν αὐτὸς ὢν ἄριστος ἡδέως φέρῃ,
 Καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῇ σίεργῃ τρόπον
 Ὁ τὴν περιθρύλλητον ἐξ ἔργων φύσιν
 Δεικνὺς λογικῶν εἰσφορῶν ὑπερτέραν.

* CCXLI. Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα.

Χειμῶν τὸ λυποῦν, σὰρξ τὸ πᾶσχος ἐνθάδε.
 Προσχῶν ἀκούσεις καὶ σιναγμοὺς μαρτύρων.
 Εἰ δ' οὐκ ἀκούσῃ¹, καρτεροῦσι τὴν βίαν
 Πρὸς τὰ σίεφν βλέποντες οὐ πρὸς τοὺς πόνους.

CCXLII. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν σιρατηλάτην, τοῦ Προδρόμου².

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὀμμάτων
 Οἱ τοξόται μείρακες, ὧ σιρατηλάτα,
 Καὶ ταῖς μὲν ἐκτὸς καμνύεις λοιπὸν κόραις,
 Ταῖς δ' ἐντὸς ὀξὺ τὸν ποθοῦμενον βλέπεις.

CCXLIII. Εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν³.

* Ὁ νοῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται,
 Ἡ γῆ καθέλκει δεικνύουσα τὴν φύσιν.
 Θεὸς δικάζων ἀέρος κρεμᾷ μέσον⁴.

¹ Apogr. οὐ κακούση.

De pulcr. p. 224. Vs. 1-3 in *meo Catal.*

² In cod. Vat. fol. 274 v° cum hoc titulo : Εἰς τὴν ὑπὸ μείρακιον κατ' ὀφθαλμῶν τοξείαν.

Codd. Escur. p. 46 cum hoc lemmate : Τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν. Exstat et in cod. Par. 1630, fol. 133 r°.

³ Edidit Fr. Creuzer in not. ad Plotin.

⁴ Fort. deest versus.

Τί τάχα¹ Θάπλεις, Ζωσιμᾶ, τῆς Μαρίας;
 5 Τὸν νοῦν; τὸ φῶς ὕψωσε τῆς Θεωρίας,
 Τὸν χοῦν; τὸ πῦρ ἐφλεξε τῆς ἀσιτίας.
 Σκιὰν μόνην κάλυπτε τῆς Αἰγυπτίας.

ἔχει πᾶχος τι καὶ τὸ χρῶμα, ζωγράφει,
 Πρὸς τὸ σκιῶδες σῶμα τῆς Αἰγυπτίας.

10 Εἰ γοῦν πρὸς ἐμφέρειαν ταύτην ἐγγράφεις,
 Ἄφεις τὸ χρῶμα γράφει πρὸς αὔλιαν.
 Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν τῇ τέχνῃ οὕτω γράφειν,
 Τὴν ζῶσαν ὡς αὔλον ὕλη μὴ γράφει.

Σκιὰν σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.

15 Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας
 Λεπλυθὲν ὡς αὔλον² ἐξ ἀσιτίας.

Καὶ Θαῦμα λοιπὸν πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

CCXLIV. Εἰς τὸν προρόφηθέντα Ραούλ³.

Λεῖα Μυσῶν⁴ εἴργαστο Ἄγαρ⁵ ἐσλία
 Τανῦν ἀληθῶς, κατὰ τὴν παροιμίαν.
 Πλὴν οὐκ ἐν Μυσοῖς οὐδ' ἐκ Μυσῶν τὰ σκύλα,
 Ἄλλ' ἐκ παλάμης ἀνδρικῆς τῶν Αὐσόνων.

* 5 Καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς καὶ λαμπρὸς μου Φωσφόρος
 Ὁ δημαγωγὸς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων,
 Καὶ μηχανουργὸς τῶν μεγαλουργημάτων⁶,
 Καὶ συντελεστής τῶν ἀριστουργημάτων⁷,

¹ Vs. 4-17 Creuzer loc. cit. sub nomine Προουσούχ et cum multa varietate.

² Cod. Esc. et Creux. *ἄσαρκον*.

³ Poema a barbaro interpolatore pessime habitum.

⁴ Ad Eunapium, p. 483, hoc proverbium illustravit Boisson.

⁵ Band. *ἀγαν*.

⁶ *Græc. Orthod. Monum.* t. III, p. 38, ed. Bandini. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 145 v°: *Δεύτερά μοι τὰ πρῶτα Θεοῦ μεγαλουργήματα*.

⁷ Xanthopul. *Synaxar.* cod. Paris. 1585, fol. 15 r°: *Καὶ εἶδεν ἄν τις πα-*

- Ὁ συντομουργὸς ¹ καὶ δρομεὺς καὶ γεννάδας
 10 Καὶ χειραγωγὸς τῶν ἐν μέσοις κινδύνοις,
 Τὴν ἀξίαν μέγιστος ἄρχων ἐφίας
 Καινὴν τινα τήμερον ἴσῃσι νίκην
 Τῶν καθ' Ἰσμαὴλ συμμάχων καὶ προμάχων.
 Καὶ γὰρ ὑπελθὼν τὰς σκηναὺς καὶ καλύβας,
 15 Καὶ τὰς σιενωποὺς ὑπερβάς ἀκρωρείας,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς τεγανώδη γῆς λόχμην
 Στερρῶς διελθὼν καὶ κείρας καὶ συμφθείρας
 Ἐχθρῶν κεφαλὰς ἐκτεμῶν ἐν ἐκσίῳσει,
 Συχνὴν ἐπαγόμενος τὴν λείαν ἦκε,
 20 Γίγαντα ὑπέροφρον ² καὶ γαυριῶντα
 Συγκάμψας ³ τολμήματι τῆς εὐανδρίας,
 ἔχων πρὸς ταῦτα συμμεριστὰς τῶν πόνων
 Τὸν αὐθόμαιμον τὸν Ῥαοὺλ τὸν ἀγχίνουν,
 Τὸ Θαῦμα καὶ Θέλγητρον τῆς ⁴ εὐφύτας,
 25 Καὶ βλύσμα τερπνὸν τῆς καλῆς εὐτολμίας.
 Καὶ δὴ τὸν υἱὸν τὴν ταχυδρόμον ⁵ φύσιν,

ράδοξον ἀριστούργημα τῆς πανάγνου
 Θεομήτορος. Germ. Cpol. cod. Coisl. n.
 278, fol. 163 v° : Καὶ τούτων τὰ πρόσ-
 ωπα ἱλαρύνονται τῇ ἀριστουργίᾳ.

¹ Vox addenda lexicis.

² Eustath. *Opusc.* p. 11, 61 : Ἀλλὰ
 κατὰ πᾶν τὸ περὶ αὐτὸν ὑπέροφρον. Ger-
 man. Cpol. cod. Coisl. n. 278, fol. 149 r° :
 Καὶ ὁ μὲν ἀλαζὼν καὶ ὑπέροφρος βαλ-
 λέτω κάτω τὴν ὄφρυν καὶ συστέλλετω
 τὸ φρόνημα.

³ Cod. συγκάμψας.

⁴ Fort. ἐξ pro τῆς ut infra v. 51.

⁵ Supra 1, 181. Anon. cod. Paris.
 1277, fol. 231 v° : Ἐκ ποίας ταχυδρό-

μον ὁρμῆς. Meliten. v. 602 : Ἄγριος
 δὲ (χοιροπιθηκος) καὶ σύντομος καὶ
 σφόδρα ταχυδρόμος. Alia ejusmodi com-
 posita obiter lexicis addam : Ταχυγλωτ-
 τία, Leo Sapiens, cod. Par. 396, p. 647 :
 Μὴ ἐπηρμένη φωνὴ καὶ κομπαστικὴ καὶ
 ταχυγλωττία χρῆσθαι. *Theophrastus* ταχύ-
 γλωσσος habet. — Ταχύκοος, DeS. De-
 metrius ap. Bolland. Oct. t. IV, p. 120 :
 Ἀλλὰ τὸ ταχύκοον πρὸς τοὺς ἐπικα-
 λουμένους ἐν πίστει. — Ταχύπεπλος,
 cod. Par. 2239, fol. 128 r°. — Τα-
 χύποτος, Nonnus, *Dionys.* xlviii, 11 :
 Ἰνδῶν ταχύποτον αἰσίουσαντα γενέ-
 θλην. — Ταχύροπος, Theodor. Stud.

- Τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινὸν ἐν τοῖς τρόποις,
 * Εὐμουσον, εὐπρόσωπον¹, εὐχαριν, νέον,
 Ὄξυν μὲν ἰδεῖν καὶ νοῆσαι τὸ πρέπον,
 30 Ταχὺν δ' ἐπὶ πράξει τὲ τῆς σιρατηγίας,
 Αὐτῶν μὲν ἐχθρῶν τὸν σιερρόν ἀναιρέτην,
 Καὶ τῶν φαλάγγων τακτικὸν ἐπιστάτην,
 Ὃν ὁ τρόπος δείκνυσιν ἐκ τῶν πρακτέων ·
 Εὐφράνθη καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ καρδίᾳ
 35 Τῶν ἐλπισάντων ἐλπίδι τῇ κρείττει
 Αὐτὸν Ἰσμαὴλ ὡς Γολιάθ πρὶν ἄλλον,
 Τῇ σφενδόνη² Πνεύματος τοῖς τρισὶ τούτοις³
 Κάραν ἀθλίαν συντριβέντα θανέντα.
 Οὐκοῦν συνευφραίνομαι καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις,
 40 Καὶ σοι νικητήρια ἐκ ψυχῆς ἄδω,
 Σκιρτῶν χορεύων καὶ κροτῶν μου τὰς χεῖρας ·
 Οἶωνόν ἀπαίσιον οὗτοι που κρίνω
 Τέλμα⁴ βαλβίδος ἐνταυθοῖ μου τοῦ δρόμου ·
 Ἀλλ' ὃ τελεσθὰ τῶν καλῶν τῶν τοιούτων,
 45 Καὶ συλλαβισθὰ τῆς καλῆς εὐβουλίας,
 Καὶ κλεῖς ἀληθῶς τῶν σοφῶν βουλευμάτων,
 Καὶ ῥοῦς ἀμιγῆς τῶν κακῶν ῥυπασμάτων,
 Καὶ γλῶσσα μακρῶν εὐπορος σοφισμάτων,
 Καὶ κρᾶμα⁵ μουσῶν ἢ χαρίτων ἐσθία,

cod. Par. 891, fol. 251 r°: Διὰ τὴν εὐ-
 διάβατον καὶ ταχύρροπον δξύτητα τοῦ
 χρόνου. — Ταχύρροπος, De S. Deme-
 trio ap. Bolland. Oct. IV, p. 132: Τῷ γὰρ
 εὐπεριγράπτῳ καὶ ταχυφράστῳ τῶν με-
 γαλειῶν αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν ὕμῶν
 ἀναφλέγων δέξαν οὐ παύσομαι.

¹ Conf. cod. Par. ix, 3.

² Cod. σφενδόνη. Doxapater ap. Atha-
 nas. Opp. t. I, p. clxiv: Ἐσφενδονίσθης
 Πνεύματος τῇ σφενδόνη. Nicephor. Con-
 tra Euseb. p. 373, ed. Pitra: Τῇ σφεν-
 δόνη θωρηχθέντες τοῦ Πνεύματος.

³ Fort. λίθοις. Cf. I Reg. xvii, 40.

⁴ Fort. τέρμα.

⁵ Cod. κρᾶμμα.

- * 50 Καὶ βλέμμα σεπλὸν γνωστικῆς Ξεωρίας,
 Καὶ Θαῦμα καὶ Ξέλητρον ἐξ εὐφύτας¹,
 Καὶ ρυθμικὸν χάρισμα καὶ Φρενῶν βάθος,
 Καὶ τακτικὸν Φρόνημα τῷ χρόνῳ πρέπον,
 Ὅ πάντα νικῶν τῇ κατ' αἴσθησιν κρίσει,
 55 Καὶ πρὸς μάχας ἄτρεπτε καὶ περιστάσεις,
 Καὶ πρὸς πόνους ἀκαμπτε τῶν ἐν ταῖς ζάλαις.
 Ἡ ζῶσα λαμπὰς, ἡ λαλοῦσα γλυκύτης,
 Ὁ μέγας ἄρχων τῆς ἐφ' ἁπάσης,
 Ὁ καὶ σίρατηγός καὶ πρῶτος καὶ τεχνίτης,
 60 Καὶ λοχαγωγός καὶ σίρατάρχης τῶν τῆδε,
 Μικρὸν τι προσχὼν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων.

CCXLV. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην²
 ἐκ στόματος τοῦ Κυζίκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφε, σὺ μὲν καὶ τελευτήσας μένεις
 Πρᾶξιν λόγων ἄριστα συζεύξας κράτει.
 Τὸν Θύλακον³ γὰρ τῆς ροῆς διεξέδυσ,
 Ὃν ἐκ βρέφους δύσοιστον ἡγοῦ φορτίον.
 5 Ἐγὼ δέ σου πλὴν, αἶ ῥάγηθι καρδία,
 Τί πείσομαι ζῶν καὶ τὸ συμβᾶν δακρύων;

CCXLVI. Ἀμοιβαῖοι⁴.

Ἐκεῖνο τοῦτ' ἦν ὃ πρὸ παντὸς ἐσκόπουν,
 Καὶ τὸν πολυστένακτον⁵ ἐθρήνουν βίον.

¹ Supra v. 24: Τὸ Θαῦμα καὶ Ξέλη-
 γητρον τῆς εὐφύας.

² Cf. supra cccxxviii.

³ Supra xcvi, 9: Τὸν Θύλακον ἐκ-
 δὺς ἐνθάδε Πρὸς οὐρανὸς ἐκεῖνος ἀνέ-
 π7η. Conf. Boisson. An. gr. II, p. 433.

⁴ Cod. ἀμοιβαῖοι.

⁵ Anon. ap. Boiss. Anecd. gr. I, 19:
 Δεσμῶν πολυστένακτων τοῦ βίου. Germ.
 Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v°: Ὅσοι
 ἐν τῷ πολυκαθεῖ τούτῳ καὶ πολυστέ-
 νάκτῳ κόσμῳ διάγομεν. Id. fol. 168 v°:

Ποῦ γὰρ ὃ μοι δέδωκεν ὁ χρόνος κλέος,
ἥλιε καὶ γῆ καὶ λογικαὶ φροντίδες;

- * 5 Πλὴν, ὦ δικαστὰ, σῶζε τὸν πλάσαντά σε¹,
Τὰς εὐθύνας τρέμοντα καὶ πρὸ τῆς δίκης.

CCXLVII. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου².

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὁγδόης,
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὴν τῆς ἐβδόμης ·
Δεῖ³ γοῦν, βασιλεῦ, τοὺς κριτὰς τῆς ἐβδόμης,
Φησὶ Σολομὼν, προσκοπεῖν τὴν ὁγδόην.

CCXLVIII. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί⁴.

Ψυχὴ, περιτλὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε,
Μηδ' ἐκδίδασκε τὸν θεὸν τὸ συμφέρον ·
Ὅπερ δέ σοι δίδωσιν αὐτὸς προσκύνει.
Οὐκ οἶδας ὡς σιέργει σε καὶ πατρὸς πλέον;

- 5 Οὐκ οἶδας ὡς πέφυκε καὶ σοφὸς ἄνθρωπος;
Εἰ γοῦν ἀπατᾷ, καὶ νοεῖ τὸ συμφέρον,
Πάντως ὃ σοι δέδωκε τοῦτο συμφέρον.
Ζητεῖς ὁ παῖς μάχαιραν ἡκονημένην,
Ἡ γὰρ θεὰ θέλγησε⁵ τῆς σιλιβηδόνης ·

- 10 Ὁ σὸς δὲ πατήρ οὐ δίδωσι τὸ ξίφος,

Καὶ δεδούλωται ὁ βαρυσύμφωρος καὶ πολυστένακτος ἄνθρωπος. Isidor. Pelus. I, 196. Cosmas in Greg. Naz. p. 121, ed. Mai : Τὸ πολυστένακτον ἀμβλύνας τῆς ἀμαρτίας βέλος. Anon. cod. Par. 250, fol. 94 v° : Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυχῆς μου. Anon. in S. Longinum, cod. Par. 1062, fol. 266 v° : Καὶ τοὺς πολυστενάκτους τῆς σαρκὸς δεδμους ἀποτίθεμαι.

¹ Leg. τὸν πλάσαντά με.

² Band. in Catal. : « In palam imperatorii annuli. » Et in notis : « Est annuli pars plana, et latior, in qua gemma includitur. » Edidit Piccolos, p. 202, cum hoc lemme : Πρὸς κριτὴν ἦγον δικαστήν.

³ Hic versus deest ap. Piccol.

⁴ Carmen interpolatum.

⁵ Leg. θέλγει σε.

- Τὴν γὰρ τομὴν δέδοικεν, ἣν σὺ οὐ βλέπεις·
 Ὅθεν μίσος σοι τὸ δράμα δοκεῖ τόδε·
- * Καὶ κλαυθυρίζεις¹ καὶ σπαράττεις τὴν κόμην,
 Ῥιπίεις δὲ σαυτὸν κατὰ γῆς καὶ ταραττεις.
- 15 Ὁ δὲ προσηνῶς προσγελᾷ σου τὸ πάθος,
 Οὐδὲν μὲν ἐκ τούτου σε βλάπτεισθαι κρίνων,
 Ἐκ τοῦ ξίφους δὲ καὶ σφαγὴν δοκῶν βλέπειν·
 Τέλος δ' ἀνισίων ἀγκάλαις προσλαμβάνει,
 Φιλῶν, κολακεύων σε σύμπασιν τρόποις·
- 20 Κἂν μὲν κατὰ πάντα σε εὖθυμον ἴδοι,
 Ἐθρεψεν, ἥξιωσε καὶ γλυκασμάτων·
 Τῆς μικρολυπίας² δὲ μὴ πεπαυμένον
 Ἐτυψεν ἤδη μὴ φέρων τὴν μωρίαν,
 Ἡ καὶ μετεσλήσατο μακρὰν πολλακίς,
- 25 Ἐως τὸ πένθος τὸν μαρασμὸν³ προσλάβοι,
 ἥτοι πρὸς ὕπνον ἐγκλισθέντος ἀθρόον
 Ἡ παῖσι συμπαίκτηρσιν ἐσχολακότος,
 Καὶ συμπερισπασθέντος⁴ ἐν τοῖς παιγνίοις.
 Συνεῖς τὸ ῥῆθὲν ἀνδρικῶς λοιπὸν φρόνει,
- 30 Ἐπεὶ τὸ μικρόλυπὸν ἐστὶ νηπίων.

CCXLIX. Ὡς ἀπὸ σλόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου⁵.

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν·

¹ Cod. Par. 1, 22.

² Vs. 22 et 30 fort. μικροφυχ.

³ Codex Paris. XII, 6 : Ὡς ἂν ὁ κη-
 ρός. Ποιῇ μαρασμὸν δυσχερῶν μοι
 καὶ σέεσιν.

⁴ Hujus verbi compositi significatio
 addenda *Thesaurus*, quem videre est s. v.
 Περισπίνω.

⁵ Ex cod. Flor. Plut. LVI, cod. 3,
 partim edidit Bandini in *Catal.* t. II,
 col. 296, sub nomine Theodori Protase-
 cretis Neocæsariæ, cum hoc lemmate :
 Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίαν Θεο-
 δώρου τοῦ πρωτασηκρήτις τοῦ Νεοκαί-
 σαρῆτον, ἐτι ζώσαν τούτους (leg. ζώση)
 γραφῆναι ζητήσασαν.

- Τῶν εὐγενῶν; καὶ τοῦτο πᾶς ἂν τις λέγοι.
 Τῶν μᾶλλον ἄβρων; ἀλλὰ μὴν πάντες κόνις.
 Ἀλλ' εὐκλεῆς; τὸ κέρδος οὐχ ὁρῶ πρόθεν.
 * 5 Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἢ γῆ δεικνύτω¹.
 Εἰμὶ δὲ μηδέν, ἀλλὰ μὲν² πάλιν μένω.
 Κἂν χοῦς ὁ πηλὸς³, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα σίέγει.
 Ῥεῖ πᾶς ὁ χιτῶν, ἀλλ' ὑφίσταμαι πλέον.
 Εἰς γῆν τὸ ρευστὸν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ βελτίων.
 10 Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ⁴ καὶ μίμων γέλως,
 Ὅρα, θεατά· μὴ γὰρ οὐκ ὄντως γέλως;
 Ἡλθόν ποτ', εἶδον, εἴτ' ἀπελθοῦσα φθάνω⁵.
 Ὅξυς με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,
 Οὗ δὴ τὸ μὲν παρηλθεν, οὐ γὰρ ἴσταιται,
 15 Τὸ δ' ἐστίν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τόδε τρέχον.
 Ποῦ δὴ⁶ τὸ λοιπόν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη;
 Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος εἰπὲ τίς λόγος.
 Ὡ τίς ἐγώ; τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν.
 Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
 20 Καὶ βαθὺς ἦν δῆπουθεν αὐτῆς ὁ γνόφος.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
 Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
 Πλὴν εἴτε φῶς ἐκείνος, εἴθ' οὗτος γνόφος,
 Εἴθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,
 25 Οὐκ οἶδα σαφῶς, οὐ μὰ τὸν φθόρον τάφον,
 Ὅς ἐστί γαστήρ τοῖς θανοῦσι δευτέρα.
 Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
 * Ὅταν ὁ πατήρ καλέσῃ τῆς φύσεως

¹ Band. δεικνυται.¹ Fort. οἶδα pro εἰ δέ.² Leg. μὴν.⁵ Band. φθ.... (sic).³ Band. ὀπηδός.⁶ Cod. ποῦ δὲ τό.

- Τὸν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον·
 30 Μήτηρ με γεννᾷ καὶ προμήτωρ¹ λαμβάνει·
 Μαιεύομαι² γὰρ εἰς τὸν ὕστερον τόκον·
 Μᾶλλον δὲ τῆς μητρός με γεννώσης βία
 Ποιεῖ τελευτᾶν ἢ προμήτωρ εὐθέως·
 Ἐκεῖνο τῆς γῆς, τοῦτο τῆς Εὐδᾶς πάθος·
 35 Ἡ τοῦτο δὴ κάκεῖνο καρπὸς³ τοῦ ξύλου,
 Καὶ τῆς ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Σατὰν κακουργίας.
 Εἰ γοῦν Θέλεις, ἄνθρωπε, μαθεῖν τὴν φύσιν,
 Πρόκυπτε καὶ ζῶν ἐξερεύνα τὸν τάφον,
 Καὶ τὴν μὲν ἀντίμιμον⁴ εἰκόνα σκόπει·
 40 Τὰ δ' ἔνδον ὁσιᾶ μὴ παρατρέχων σύνες⁵,
 Ὅρᾳς τὸ κάλλος τοῦτο; χοῦς τὸ πᾶν κάτω,
 Καὶ σαπρὸς ἢ δύσοδμος ἢ πλάσις γράσος·
 Ὡςτε βλέπων σύναγε σαντὸν ἐνθάδε,
 Καὶ πρὶν παρελθεῖν σωφρονέσιμος γίνου.
 45 Ἐγὼ δὲ τὴν μέλλουσαν ἀθροῦσα κρίσιν
 Ἐκ τῆς κατὰ τὴν πίστιν ἀπλῆς ἐγγύης,
 Ἐκεῖνο τοῦτό φημι τὸ θρυλλούμενον,
 Οὐκ ἔσιν οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,
 Οὐ μέμψις οὐδὲ πρᾶξις οὐδὲ κακία,
 50 Ἦν, σῶτερ, αὐτὴ μὴ πεπλημμεληκά σοι
 Κατὰ τε νοῦν καὶ φθέγμα καὶ προαίρεσιν,
 * Γνώμης τε βουλήματι καὶ ψυχῆς Θέσει,
 Ὑπὲρ τὸ κοινὸν ἐξαμαρτήσασά σοι.
 Σὺν οὖν τὸ σῶζειν ὡς ἐμὸν τὸ νῦν λέγειν.

¹ Cod. Par. ccxviii, 18: Πείσασα
τὴν γῆν τὴν προμήτορα βλέπειν.

³ Genes. iii, 2.

² Cod. μαιδεύομαι. Vers. 30 et seq.
desunt in codice quo usus est Bandini.

⁴ Supra xliiii, 59: Ἀντίμιμον οὐρα-
νοῦ φύσιν.

⁵ Cod. σύνος.

CCL. Πρὸς τὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον Ἀσάν¹
τὸν Παλαιολόγον.

Ὁ παντοδαπὸς ὁ χρυσοῦς ὁ γεννάδας,
Ἡ ποικίλων βρίθουσα χαρίτων φύσις,
Τὸ καρδιακὸν τῶν ἐμῶν φῶς ὁμμάτων,
Πρόβατον ἡμῖν σιμελῆς πλῆρες δίδου,
5 Ὡς ἂν πεπανθῇ καὶ πρὸς ἔκρυσιν φθάσῃ,
Πᾶν εἴ τι πυκνὸν ἢ σεσηπὸς ἢ νόθον
Τὴν τῶν πόρων ἐμφραξιν ἐσφηνώσῃ² μοι.
Τὸ γὰρ περὶ τὰ σιέρνα τῶν ὑγρῶν βάρος
ἔτι πεπηγὸς τὴν πνοὴν εἴργει τρέχειν.
10 Ναὶ κύνα μικρὸν φιλοδέσποτον³ τρέφε,
Προβελὶς ἀπαλὰ καὶ νεότημητα⁴ κρέα.
Τὸ γὰρ τέρας ἐκεῖνο τῆς ἀσαρκίας,
Τὸ ξυντετηκὸς καὶ πολύτριχον δέρας⁵,
Τὸ κοῦφον ὁσίου, ἢ τεταρταία⁶ φρίκη,
15 Τὸ φασματῶδες κτῆνος, ἢ θνητὴ χάρις,
Ἡ σλυγνότης ἢ σῆψις ἢ δυσωδία,
Τὸ τραῦμα τῆς γῆς, ἢ παλαμναία κρίσις,
Τὸ τῆς φθορᾶς βόσκημα τὸ πρὶν ἀρνίον,
ἔτι μαλακῆς ἐσθιόμενον⁷ χλόης,
20 ἔτι δοκοῦν ὕδατος ἀσμένως πίνειν,
* Ὡς νεκρὸν ἐκπέπνευκε τρυγὸς⁸ τέως,
Καὶ νῦν πρόκειται πᾶσιν ἀπλῶς ὀρνέοις
Εἰς ἀπάτην δῆπουθεν ὁσιώδης θέα.

¹ Cf. supra cxiv, 30.

⁵ Cod. δέρας.

² Cod. ἐσφινώσε.

⁶ Cod. τεταρτέα.

³ Cf. cod. Par. lviii, 80.

⁷ Leg. ἐσθιόμενον.

⁴ Nonnus, *Dionys.* xxi, 46: ἡμιτελὲς

⁸ Cod. τριγός. Syllaba deest. Leg.

σύριγμα νεοτμήτων ἀπὸ λαϊμῶν.

τετριγός.

- Τὸ γὰρ καταπίᾱν καὶ προσεγγίσαν μόνον
 25 Παρῆλθεν εὐθὺς τὴν ἀπόστροφον τύχην,
 Κεκλασμένον τὸ ῥίγχο¹ ἐντεῦθεν φέρον.
 Μᾶλλον δὲ μὴ πρόβατον ἀλλ' οἶνον δίδου,
 Ὡς ἂν μεθυσθῇς² ἀγνοήσω τὸ βρέτας
 Τὴν Στύγα³ τὸν τελχῖνα τὴν ἀποφράδα.
 30 Καὶ γὰρ δι' αὐτὸ πᾶν ἀπειπάμην κρέας,
 Ὡς καὶ κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν περδίκων.
 Καὶ τῶν λαγῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δορκάδων.
 Ἐγὼ δ' ἐπαιῶ τὸν διδάσκαλον χρόνον,
 Ὃς καὶ τοσοῦτον ἄγος ἐγνώρισέ μοι.
 35 Τὸν ἥλιον δὲ τύνδε θαυμάσας ἔχω,
 Ὅτι περ οὐκ ἔμυσεν⁴ οὐδ' ἀπεκρύβη
 Τοιῷδε κακῷ προσβαλεῖν τὴν λαμπάδα⁵.

CCLI. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην.

- Τὸ μὲν σιάχους τέμνειν σε λευκοὺς ἐν Θέρει,
 Χρόνε σθεναρὲ, καὶ τρυγᾶν ὅταν δέῃ
 Θαυμασίδην οὐδὲν, τοῦτο γὰρ δὴ τὸ πρέπον.
 Τὸ δ' εὐθὺς ἐκκύψασαν ἐκτέμνειν χλόην
 5 Ἡ μετρίους ὁμφακας ἐξ ἀπλησίίας,
 Ἀλγεινὸν ἂν δῆπουθεν ἢ φύσις κρίνη⁶.
 * Ἀλλὰ τὸ δεινὸν τοῦτό σου, φθόρε, θράσος
 Καὶ ριζόθεν⁷ μέμνηεν⁸ εἰς τὰς ἐκφύσεις.
 Συνήγαγες δὴ τὸ χρυσοῦν ἅπαν γένος

¹ Fort. leg. ῥύγχος, quæ vox de avibus interdum dicitur.

² Cod. μεθυσθῇς.

³ Cod. σίγα.

⁴ Cod. ἔμυσεν.

⁵ Versus xxxviii numerat Band.

⁶ Malim κρίνοι.

⁷ Mich. Psellus, *De Sept. Syn. cod.* Par. 1277, fol. 196 r°: Ἀὖτε τὸν Μακεδόνιον ἀνέσπασε ριζόθεν.

⁸ Cod. μείμνηεν. Phalaris, *Ep.* xiii, p. 66, 37: Εἰς ἐταρεῖαν μεμήναμεν.

- 10 Εἰς τὴν·κιβωτὸν δυστυχῶς τῶν ὁσίων,
 Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὸν ἀγχίνουν
 Καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ὑπὲρ τὴν Ἑλένην
 Κρύψας πρὸ καιροῦ Φεῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς τέκνοις.

CCLII. Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας,
 καὶ τῶν ἐπομένων αὐτῇ νεκρῶν.

Τὸ παρομαρτοῦν διώκοντες ἀφρόνως,
 Ἄληπτον ἡμῖν Φεῦ τὸ πρόσθεν εὐρέθη·
 ὧ γὰρ δέμας πέφυκε ληφθὲν ἐκ πόνων,
 Τούτῳ γε σκιά¹ ἔψεται ἄτερ πόνων.

CCLIII. Τοῦ Προδρόμου εἰς λαίμαργον.

Ἐρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες·
 Ἀσιτίας τὸ πνεῦμα, τοῦτο καὶ νόες·
 Ἐλοῦ τὸ κρεῖττον καὶ συναφθεῖς ἀγγελοις,
 Καὶ μὴ τὸ χεῖρον καὶ καταχθεῖς εἰς κύνας.

CCLIV. Εἰς κλίνην. Τοῦ αὐτοῦ.

- Βλέπω σε, κλίνη, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον,
 Ἐπεὶ φέρεις με ζῶντα νεκρὸν ἐνθάδε,
 Ἐν σοὶ ταφῆς φέροντα πᾶσαν εἰκόνα·
 Πρὸς ὕπνον ἦλθον, ποῦ τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων;
 10 Τὸν μακρὸν ὕπνον εἰκονίζεις τοῦ τάφου·
 Πνοὴ μόνη με ζῶντα δεικνύει μόνον,
 Ἀργοῦσι χεῖρες, οὐ βαδίζουσι πόδες·
 Οὐ ταῦτα νεκρότητος, ὥσπερ εἰκόνες;
 Τὸ δὲ σκέπον σε καὶ καλύπτον οὐκ ἔσι²
 * 10 Σφραγὶς τελευτῆς τοῦ τελευταίου λίθου;

¹ Ne corrigas hiatum in tali scriptore. — ² Fort. ἐνι.

Ῥιπιδῶν δὲ τοῦτο τὴν ἀνάσασιν νόει,
 Καὶ τὴν τελευταίην φαντάζου καθ' ἡμέραν,
 Καὶ τοῦ τέλους φρόντιζε καὶ τῆς ἐξόδου,
 Ὡσπερ τάφον σου τὴν ἀνάκλισιν βλέπων,
 15 Ἐπεὶ τάφος σε πρῶτον ὕστερον¹ μένει.

CCLV. Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων.

Ἔστι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον
 Θῆλυ πρὸς ἄρρεν, ἄρρεν εἰ θῆλυ βλέπει·
 Ἄμφω δὲ κούδεν ἔστιν, ὧν δ' ἔχει δύο
 Τοῦ μὲν μετέσχευ οὐδαμῶς, τὸ δ' ἐβρύη·
 5 Κρατεῖ δὲ πᾶσι καὶ κρατεῖται τοῖς ὅλοις,
 Καὶ πάντα τολμᾷ, πάντα δὲ φρίσσει τρέμον·
 Στέργει γέλωτας, ἀλλ' ἐρᾷ τῶν δακρύων·
 Ἄδοξόν ἔστι κομπόδοξον² ὃν φύσει,
 Τυραννικὸν, λατρῶδες³, ἀστροργὸν φύλον,
 10 Σεμνὸν, ταπεινὸν, ἄφρον, ἀγλωττον, λάλουν,
 Δοῦλον, βίαιον, θυμικὸν, δειλὸν, λάγνον·
 Ἐκ τῶν ἁκρῶν κραθὲν δὲ τῶν ἐναντίων
 Ἄκρον πέρυκεν ἐκ κακῶν κακὸν μέγα.

¹ *Serius ocius* ap. Horat. *Od.* II, 3, 26.

² Meliten. 1108 : Μηδὲ καυχᾶται τῇ
 χαρᾷ τοῦ κομπόδοξου βίου. Hac voce di-
 citari possunt lexica quibus addam : Θυ-
 μόδοξος et Θυμοδόξατος, Theodor. Las-
 car. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262.
 — Ὀλόδοξος, S. Ephrem. *Syr. Opp.*
 t. III, p. 545 : Κυρία μου ὀλόδοξε,
 ὑπερπανάγαθέ μου. Adde et alia ejusmodi
 composita : Ὀρθοδοξατῶς, Nicet. Cho-
 niat. cod. Paris. 1234, fol. 389 v°. —
 Συνορθοδοξέω, Christophor. Patric. *Me-*

nol. cod. Par. 1578, p. 187 : Συνορθο-
 δοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἐποιεσε. — Κενο-
 δοξικῶς, Theod. Stud. cod. Paris. 891,
 fol. 201 r°. — Πανδόξως, Cyrill. Al. *Opp.*
 t. I, p. 383. — Παραδοξοειδής, Theod.
 Stud. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. V, p. 59 :
 Χαίροις βάτε παραδοξοειδέσ' ατε, ἐξ ἧς
 ἐπεφάνη ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυ-
 ρός. — Συνδοξολόγησις, Chrysippus
 Hieros. codex Paris. 513, fol. 111 r° :
 Ἡ τῶν Σεραφίμ συνδ.

³ Hac voce caret *Thesaurus*.

CCLVI.

.....
 * Ἐάν¹ ἐνθυμηθῇ φησὶ πρὸς κύριον σίραφῃναι².
 Οὐ γὰρ τὸ πλάσμα τῶν αὐτοῦ χειρῶν ἀποποιεῖται
 Κὰν ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν πᾶσιση ἀνομήση³.
 Πυρὸς σπινθηρ ὕλην πολλὴν πολλάκις εἰς ἐκκαίει,
 Καὶ ἐν καλὸν εὐρίσκεται πολλῶν ἀμαρτημάτων
 Ἐξάλειπτον γενόμενον, καὶ τοῦτο Θεοῦ δῶρον.
 Καὶ σκόπει τὰ ἐντάλματα τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότη·
 Μὴ κρίνης⁴ σου τὸν ἀδελφόν, φησὶ, μὴδ' ἐπιμέμψῃ,
 Καὶ οὐδ' ἐγὼ σε οὐδαμῶς, ἄνθρωπε, κατακρίνω·
 Καὶ τῷ πησιόν ἂν ἀφῆς εἴ τι εἰς σέ ἀμάρτη,
 Κἀγὼ σοι πάντα συγχωρῶ ὅσα ἂν ἀμαρτήσης·
 Τῶν ἐνταλμάτων γὰρ ἐμοῦ λήθην οὐδὲν ποιοῦμαι·
 Ὡς γὰρ ἀπείρους κλύδωνας εἰδήμων κυβερνήτης
 Ἐξέφυγε πρὸς ἀγαθὸν ἀποσωθεὶς λιμένα,
 Οὕτω καὶ νουνεχῆς ψυχὴ εἰς οὐρανὸς ἀνῆλθε,
 Κὰν πάμπολλα καθέσληκε κακὰ ἐργασαμένη.
 Εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἐν κρυπλῷ⁵ κρίνει Θεὸς ὡς ἔχει,
 Εἰ δ' ἄνθρωποι καὶ τὸ γνωστὸν κρίνουσιν ἐσφαλμένως,
 Ἐὰ τηνάλλως⁶ τοὺς σκαιοὺς βαλζειν⁷ φιλοσκοπίας,
 Σκότος κατέχοντας βαθὺ ἀντὶ λαμπροῦ ἡλίου·
 Σὺ δ' ἐγκαινίζουσα σαυτὴν λοιπὸν μηδὲως παύσῃ,

¹ Band. in *Catal.*: Inter hanc et sequentem pag. desunt duo folia, nempe 295 et 296, ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est: Ἐάν ἐνθυμηθῇ κ. τ. λ.

² Cod. σίραφεῖναι.

³ Syllaba brevior versus. Fort. leg. πᾶσιση καὶ ἀνομήση.

⁴ S. Luc. vi, 37 et 38.

⁵ Cod. ἐνκρύπτω et supra γ.

⁶ Cod. τηνάλλως — φιλοσκοπίας.

⁷ Cod. βαίζειν.

- * Ἄχρῖς ἂν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὁμοιωθῇ σου κάλλος
 Τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καὶ γένη πανωραία¹,
 Καὶ σώσης μετὰ σεαυτῆς καὶ τὸν ἐμὸν δεσπότην,
 Ἀληθινὸν δεικνύουσα τοῦ Θεοῦ Παύλου² λόγον.

CCLVII. Τοῦ αὐτοῦ³.

- Ἄγχει με δεινῶς πνεῦμα παχὺ καὶ θλίβει
 Εἰσρυὲν ἀπὸ τινος ψυχρᾶς ἰκμάδος,
 Πταρμῶν τε συχνῶν ἐξερεύγεται φόβους,
 Καὶ τὴν κεφαλὴν συγκλονεῖ καὶ ταράσσει.
 5 Ἡ ῥὶν δὲ πικρὰς σιγῶνας κατασιδᾷει
 Μεμιγμένας αἵματι διεφθαρμένῳ,
 Αἰ δριμύν μοι φεῦ προξενούσι τὸν πόνον,
 Καὶ πάθος ἄλλο χαλεπωτέρως⁴ ἄγχον.

¹ Theod. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 412 : Καὶ πλύνου σου τοὺς πανωραίους πόδας.

² I Corinth. vii, 16.

³ «Fortasse Prodrumi versus anepigraphi.» Band. Minime.

⁴ Hoc adverbium addendum lexicis, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀγρυπνοτέρως, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 252 v° : Ἀγρ. διάγειν. — Ἀγωνισικωτέρως, Tzetz. in Hermog. ap. Cramer, *Anecd. gr. Oxon.* t. IV, p. 2 : Πρόγραφε κατ' Εὐστάθιον τὰ τῆς κατηγορίας, Ἀντιθεῖς (leg. Ἀντιτιθεῖς) κεφάλαιον, ὡς ἔφην, κεφαλαίφ. Τινὲς δ' οὕτως οὐ (leg. δ' οὐχ οὕτω) γράφουσιν ἄγ. — Ἀθυμωτέρως, Schol. in Gregor. Naz. cod. Par. 996, fol. 97 r°. — Ἀκριεστέρως, Tzetz. *Allegor. in Homer. Il.* Proleg. 109 : Μάθε καὶ ἄλλοθε καλῶς ἀκρ. τοῦτο. —

Ἀλγεινωτέρως, Georg. Nicom. p. 1149 D : Ἀλγ. τὴν ψυχὴν ἐπιτρώσκειτο. — Βαιοτέρως, Galen. t. XVII, part. 1, p. 119, ed. Kühn; Jo. Lydus, *De Ost.* p. 64, ed. Hasio. Adverbium Βαιοτάτως, quo æque carent lexicis, usurpat Tzetz. *Allegor. in Il.* Σ, 436. — Γαληνωτέρως, Leo Sap. cod. Par. 2075, fol. 410 v° : Ἀλλὰ γαλ. δλα ταύτην ἀμφιπερῆσαι. — Γνησιεστέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 36 r° : Καὶ προσλαλῶ σοι γνησ. — Ἐκτενεστέρως, Th. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 377 : Προσεύχου καὶ ὑπερέχου καὶ μᾶλλον ἄρτι ἐκτ. — Ἐνεργεστέρως, Origen. *Opp.* t. I, p. 569 D : Καὶ τὴν ἀπολογίαν μετὰ τοῦτ' ἐνεργεστέρως (fort. ἐναργεστέρως) ἀποδείξαι. — Ἐνστατικωτέρως, Ephr. *Syr. Opp.* t. I, p. 261 C; Jos. Rhacendyt. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Ἐντρ-

- Τὸ ἔργον τουτὶ τῆς μοχθηρᾶς δουλείας·
 10 Κραυγὰς γὰρ ὡς μάστιγας ἐμπύπλησί μοι¹
 Κεφαλαγιῶν καὶ νόσων παραιτίους,
 Καὶ ψυχικῶν δῆπουθεν κηλίδων πλέον.
 Σὺ δ' οὖν, φίλων ἄριστε, μὴ τέρπου μόνος,
 Ἄλλ' εἴπερ φιλεῖς τὸν πνέοντά σε ξένον,
 15 Ἀληθεσιάτην δεῖξον τὴν παροιμίαν².

CCLVIII. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

- Οὐρανὸν³ μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπων
 Ἐαυτὸν πᾶς τις εἰσιῶν ἀγνιζέτω·
 Τὰ γὰρ παναγῇ σιρατεύματα τῶν νόων
 * Ἐσθηκότα κύκλωθεν τὸν κτίστην μέλπει.
 5 Χερουβὶμ ἀθρῶν καὶ Σεραφὶμ ἐνθάδε,

χεσιτέρως, Anon. ap. Cramer, *Anecd.* gr. Ox. t. III, p. 188. — Ἐπιστημονικωτέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 28 r°: Ὡς ἂν ἐπ. ἐν τούτῳ διατεθῇτε πρὸς τὴν ψυχὴν. — Ἰλαρωτέρως, S. Maxim. *Opp.* t. I, p. xxxvii. — Ἰσχυροτέρως, cod. Par. 2562, fol. 8 r°: Ὡς ἰσχ. ἐφαπτόμενον καὶ ὀλικῶς. Jos. Rhacend. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Καθαρωτέρως, *Philosophum.* p. 301 ed. nostræ, et cod. Par. 3058, 41 v°. — Καταδεεσιτέρως, Aristot. t. II, p. 1442. — Παραδοξωτέρως, cod. Paris. 1185 A, p. 5. — Πιθανωτέρως, Tzetz. *Allegor.* II. Proleg. vs. 205. — Πλησιεσιτέρως, Theodor. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 15 r°: Ἄγγελοι δὲ πλησιεσιτέρως τῷ κυρίῳ ὑπάρχοντες. — Προθυμοτέρως, S. Epiph. *Opp.* t. II, p. 69, et cod. Paris. 877, fol. 11 r°: Πρ. προσίεναι τοῖς ὡσεὶ εὐσε-

βειας ἀγωνίσμασιν. Neophytus, cod. Par. 1189, fol. 227 r°: Ἡπλετο θερμότηρως ἐλεημοσύνης καὶ προθυμοτέρως. — Στερρωτέρως, Tzetz. *Allegor.* II. Ξ, 11. — Τιμιωτέρως, *Catal. Codd. Nani.* p. 111. — Ὑψηλοτέρως, Theodist. titul. — Ὑψηλοτέρως, Actt. SS. Gregorii ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 399: Ἐπειτα δὲ ὑψηλοτέρως κατηχήσαντος τοῦ μακαρίου Γρηγορίου. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r°: Τὰ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἄλλως ἔχει ὑψ. δηλαδὴ καὶ θεοπρεπῶς. Theod. Lascar. cod. Par. 1193, f. 14 r°: Ὑψηλοτέρως βαδίσαι τῇ θεωρίᾳ.

¹ Nusquam quod sciam obvia syn-
 taxis. Num ἀρχαϊκωτέρῳ verbo ἐμπύπλη-
 σί μοι, admovet mihi et infigit?

² Nimirum κοινὰ τὰ τῶν φίλων.

³ Sunt versus politici δωδεκασύλλα-
 βοι.

Θρόνους μετ' ἀρχῶν, δυνάμεις, ἐξουσίας,
 Κυριότητας, ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους,
 Τῆς κρίσεως δὴ καὶ τὰς ἐμφάσεις σκόπει.

Σιγῇ θεωρῶν τὰ σχεδὸν ζῶντα σίεφ¹
 10 Στῆθι πᾶς πισίδς ἐνθαδὶ μετὰ δέους,
 Μηδὲ γρὺ² τολμῶν τῶν κάτω λέγειν πέρα,
 Καὶ³ παροξύνῃ κατ' αὐτοῦ τὸν δεσπότην.

Εἰ Δανιὴλ δέδορκεν ἀγγέλων ἕνα
 Καὶ ἰσχύος δὴ καὶ πνοῆς πλὴν εὐρέθη⁴,
 15 Τί ἂν τοσούτους δεῦρό τις βλέπων πάθῃ
 Καὶ ταῦτα μὴ σχῶν τοῦ Δανιὴλ τὴν χάριν;
 Ἄν ἐμφάσεις θέλγουσι τὰς ὕψεις μόνον,
 Αἱ ἐξ ὕλικῶν ὑπέσκησαν χρωμάτων,
 Πόσῳ μᾶλλον τέρψουσι τὰ πρῶτα κάλλη,
 20 Ἄ τοῦ παντὸς γέγραφεν ὁ πλάσσης Λόγος!

Λαβὼν ὁ κριτὴς τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις
 Κατήλθε δεῦρο καθεσθεις μετὰ δόξης·
 Οὐκοῦν πᾶς πλαισιίδς εἰς ἑαυτὸν ἐλθέτω,
 Μὴ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξετάσων παρέσκη.
 25 Τὸ πρὶν φίλον σοι νῦν δὲ φῶς ἡμῖν φίλον
 * Ὅρῶν μεθ' ἡμῶν τῶν ψυχῶν ὁδοσίατα,
 Ἐκσκήθι μακρὰν τοῦδε τοῦ Θεοῦ τόπου·
 Οὐδὲν γάρ ἐστὶ κοινὸν φωτὶ πρὸς σκότος⁵.

Τοὺς πλὴν ὕλης⁶, ἀνθρώπε, ὑλικοὺς βλέπων
 30 Ἀντιστρόφως φάνηθι σὺ τούτων ἴσος,
 Ἐπεὶ διὰ σέ καὶ ὁ τεχνίτης Λόγος
 Ὑλικὸν ἀνέλαβεν εἶδος, ὡς βλέπεις.

¹ Leg. σίεφ.

² Cod. μὴ δὲ γρὺ.

³ Pro καὶ leg. μή.

⁴ Dan. x, 8.

⁵ II Corinth. vi, 14.

⁶ Id est ἀύλους. Cf. cod. Esc. cvm, 6.

Τῷ παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ καθημένῳ
 Λειτουργίαν φέρουσιν ἀγγέλων τάξεις,
 35 Ὅπως διδαχθῇ ἐντεῦθεν πᾶς τις θύτης
 Λειτουργίαν ἀμεμπλὸν αὐτῷ προσφέρειν.

CCLIX. Τοῦ Προδρόμου ¹.

Ὡ ² τοῦ πάθους δέσποινα, καὶ σὺ δακρύεις!
 Καὶ τίς ἀρωγὸς τῶν παρ' ἡμῖν δακρύων,
 Εἰ καὶ σὺ πάσχεις ἄξια θρηνηδίας;
 Τίς ἐλπίς ἄλλη, τίς παράκλησις φράσον.
 5 Καὶ μὴν ἐχρῆν σε μᾶλλον εὐθύμως ἔχειν,
 Ὡς τὴν χαρὰν τέξασα τὴν παγκοσμίαν.
 « Ἄνθρωπε, καὶ πῶς, τοῦ γένους ὠρμημένου ³
 Εἰς κακίας βάραθρα πευθεῖν οὐκ ἔχω,
 Καὶ τρίχας τίλλειν ⁴ καὶ τὰ στέρνα μου τύπτειν,
 10 Βλέπουσα ὑμᾶς εἰς ἀπώλειαν πάντας,
 Καὶ εἰς ὀλεθρον τῆς πικρᾶς ἀμαρτίας;
 * Ἄν γὰρ ἐκ ψυχῆς τῷ ἀγαθῷ δεσπότη
 Προσελθόντες κλαύσητε νοῦν μεταθέντες,
 Ὅρῳσα φωτὸς ἐργάτας οὐ τοῦ σκότους,
 15 Οὐ δακρύσω δὴ, οὐδὲ πευθήσω ἔτι,
 Ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν ⁵ σκιρτήσω αἰωνίως. »

CCLX. Τοῦ Μακρεμβολίτου ⁶.

Ἦσυχος γυνή, καὶ σοβὰς μὲν τυγχάνη,

¹ Versus priores 8 sane hujus esse videntur; sequentes male vexavit διασκευασθῆς barbarus.

² Leg. Ὡ τοῦ πάθους! δέσποινα, καὶ σύ. Conf. supra ccix, 9.

³ Cod. προκειμένου et supr. ὠρμημ.

⁴ An. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 269: Πῶς ἐτίλθης τὰς τρίχας.

⁵ Cod. μεθ' ἡμῶν.

⁶ Edidit Piccolos, p. 217 cum lemmate: Περίγυναικὸς λέλου καὶ σιωπηρῆς. Cf. supra cxcix.

- Παρὰ πολλοῖς πέφυκεν ἐξυμνουμένη¹.
 Φιλεῖ πᾶς αὐτῆς τοὺς γε μετρίους λόγους,
 Ἡ τῆς λαγνείας ἐκκαλίζει² τὸν τρόπον.
 5 Τὸ γὰρ ἐπαφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
 Εἶδος προεξένησε λαμπρὸν, οὐ τρόπος,
 Ἡ καὶ μελιτόδρυτον ἴσως γε σλόμα³,
 Ἡ ρεῦμα Θοροῦ⁴ φυσικῆς τυραννίδος,
 Ἡ μὴ τυχοῦσα καὶ καλοῦ συνευνέτου,
 10 Ἀ τοὺς ἐρασίᾱς καὶ τρυφητὰς καὶ λάγνους
 ἔλκουσι καὶ σύρουσι μαγνήτου⁵ δίκην.
 Λάλος δὲ γυνὴ κἂν πάνυ σώφρων πέλῃ,
 Ὑπ' οὐδενὸς πέφυκεν ἐξυμνουμένη⁶.
 Μισεῖ πᾶς αὐτῆς τοὺς γε κερτόμους λόγους,
 15 Ἡ τῆς ἀγνείας ἐκθειάζει τὸν τρόπον.
 Τὸ γὰρ ἀναφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
 Εἶδος προεξένησεν αἰσχρὸν, οὐ τρόπος,
 Ἡ φύσεως δῆπουθεν ἀκινήσια,
 Ἡ καὶ νόσου σώματος ναρκώδους δρόμος⁷,
 20 Ἡ συγγόνων τήρησις, τάρβος εὐνέτου.
 * Ταῦτά γε μὴν αἴτια μᾶλλον ἢ τρόπος.
 Εἰ δ' αὖ λάλος τε⁸ καὶ λάγνος ἄμφω πέλει,
 Διπλοῦν τὸ κακὸν ἐστὶ τῷ κεκτημένῳ.
 Πλὴν πᾶσα κακὴ, ὥς που τις σοφὸς λέγει,
 25 Καὶ πείρας ἄνευ⁹ οὐδεμία μεμπτία,
 Ἐλθοῦσα δ' αὕτη χάριτος τινὸς μέτα.
 Οὐκ οἶδε μίαν Σολομῶν¹⁰ εἰς χιλίας.

¹ Picc. εὐλογουμένη.² Hanc formam non afferunt lexica.³ V. 7 ex Piccol. recepi.⁴ Fort. Θορόν. Picc. γοργόν.⁵ Cod. μαγνίτου.⁶ Picc. εὐλογουμένη.⁷ V. 19 supplavi ex Picc.⁸ Picc. γε pro τε.⁹ Picc. καὶ πείρας ἦν ἀν.¹⁰ Eccles. vii, 29.

CCLXI. *Eis eikóna τῶν κορυφαίων*¹.

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τύποις,
 Καὶ συλλαλοῦσιν, ὥσπερ ἦν αὐτοῖς² ἔθος.
 Εἰ δ' οὐκ ἀκουσίᾳ τὰ διωμιλημένα,
 Μυστηριώδης ἐστὶν ἡ ξυντυχία.

CCLXII. *Eis τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους*³.

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν·
 Καὶ γὰρ ἀκαμπτός ἐστὶν αὐτῶν ἡ σίσις·
 Τῷ δεσπότη, βέλτιστε, ποτνιωμένοις⁴,
 Ὡςτε βλέπων θαύμαζε τὴν εὐανδρίαν,
 5 Ἦν εἶχον εὐθὺς πρὸς τὸ πῦρ καὶ τὰς ξέσεις,
 Δι' ὧν ὁ Σατὰν προσβαλὼν κατεσίραφη.

CCLXIII. *Eis τὸν προφήτην Ἡλιοῦ*.

Ὅρων πετεινὸν καὶ Θεοῦ λάτρη⁵ν τρέφων,
 Ἄνθρωπε, μὴ κάθειδε μὴδὲ ῥαθύμει·
 Πονῶν δὲ σαυτὸν καὶ αἰτοῦντα τρέφε·
 Τὴν δύναμιν γὰρ οὐκ ἔχεις τοῦ Θεοστίτου⁷.

* CCLXIV. *Τοῦ Μακρεμβολίτου*.

Πῶς⁷ τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς, ἀργυροκόπε⁸,

¹ «Fort. ejusdem Macrembolitæ.»
 Bandini. In cod. Par. 1630, fol. 43 v°,
 sed sine lemmate.

² Cod. Par. ζῶσιν pro αὐτοῖς.

³ Conf. cod. Esc. CLXI.

⁴ Pro ποτνιωμένοις fort. leg. ποτνιω-
 μένων et comma delend. post σίσις.

⁵ Malim λάτριν.

⁶ Deest syllaba. Leg. καὶ τὸν αἰτ.

⁷ German. Cpol. codex Coislin. 278,
 f. 111 r°: Καὶ οὐδὲ τὸν Θεοστίτην ἂν τις
 εἰς ἀκαθαρσίαν αἰωνίσαιτο. De Theod.
 Stud. Testim. p. v, 15: Κὰν τούτῳ ἔρωτι
 πυρπολούμενος, ζήλω Θεσμιτικῷ συν-
 αμιλλώμενος. Leg. Θεσμιτικῷ.

⁸ Iambi vulgares ἐκκαϊδεκασύλλαβοι
 numero, non rhythmo.

⁹ Male Bandini ἀργυροκόπες. In hac

Καὶ οὐ Φρίτλεις τὴν ἐκ τούτου κοσμολέτειραν¹ κατάραν;

Ἄν γὰρ ὡς Φαρμάκῳ τούτῳ κέχρησαι ὀνησιφόρῳ,

Ἄπαξ ἔδει τοῦτο δράσαι τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μόνον,

5 Ἴνα μὴ τὴν σώζουσάν σε δύναμιν κατακενώσης.

Πῶς τὸ σὺ² παρὰ Λατίνοις νῶ ποιεῖς, ἀργυροκόπε,

Καὶ οὐκ εὐλαβῇ καὶ Φρίτλεις τὴν καινοτομίαν ὅλως;

Τὸ γὰρ Φάτε³ μυριάκις ἐὰν εἴπῃς τῆς ἡμέρας

Ἄφατον ἐναποφαίνεις ὡς μὴ λαληθὲν μῆδ' ἄπαξ.

CCLXV⁴. Eis τὸν αὐτοκράτορα⁵.

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ πάσης τῆς γῆς. Φωσφόρε,

Θάλπισι ἐν ὥρᾳ παγετοῦ καὶ ζωτικῇ Θερμότης,

Καὶ γνωστικῇ περιβολῇ τῆς αὐτοκρατορίας,

Ἦν ὁ τεχνίτης ἄνωθεν ἰστούργησε δεσπότης,

5 Ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀλγεινοῖς ἐχεμυθῶ καὶ σιέγῳ.

Ποῦ γὰρ ἀνθρώπῳ Θεμιτὸν ἀντέχειν πρὸς τὴν τύχην,

Ὅταν ἡ κρόκη τῆς Κλωθοῦς ἀποβράγῃ τῶν μίτων;

Καὶ τὸ βοᾶν δὲ καὶ πενθεῖν ἐπὶ τοῖς ἀβουλήτοις

Τῶν δυσγενῶν καὶ τραγικῶν καὶ Θηλυπαθεσιέρων,

10 Εἶγε Φασὶ τοὺς εὐγενεῖς μὴ Φανεροῦν τοὺς πόνους.

Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ κρυμοῦ καὶ ταῖς ἀκμαῖς τοῦ ψύχους,

Ὅτε συμφεύγει τῶν Φλεβῶν εἰς βάθος ἡ Θερμότης,

ipsa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέ-
ξιος ὁ Ἀτζικαντήλης. Epiphan. Opp.
t. II, p. 105. Anon. cod. Paris. 1320,
fol. 247 r°: Οἰκοδόμοι μὲν λίθον ξέ-
σαντες, ἀργυροκόποι δὲ καὶ χρυσοχόοι
ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης τεκτονόμενοι.

¹ Vox addenda lexicis. German. Cp.
cod. Coisl. 278, fol. 222 r°: Καὶ ἡ κο-
σμολέτειρα τοῦ Ἰδοῦ γαστήρ ἤδη μοι
ὑπνολοίετο.

² Fort. leg. σί. Intellige Italorum si
et no.

³ Iterum italicum *fatto*, e *fatto*, non
græcum.

⁴ Carmina cclxv, cclxvi et cclxvii ex
apographo viri humanissimi Petr. Del
Furia Serius habui quam ut locum ob-
tinerent suum, primum post cx, pag.
nostra 299.

⁵ In cod. fol. 166 r°.

- Καὶ ταῖς ἀκρίσι τῶν μελῶν ἡ ψύξις ἐπιτρέχει,
 Πῶς ἂν δυνάμην ἡσυχῇ φιλοσοφεῖν τὸ Θλίβον,
 15 Μέχρῃς αὐτῶν μοι τῶν ὁσίων χωροῦντος τοῦ κινδύνου;
 Τῇ προσβολῇ γὰρ τοῦ ψυχροῦ τῶν πόρων σφηνουμένων,
 Καὶ τὰς ἀτμίδας τῶν χυμῶν τῇ πῆξει καθειργνύντων,
 Ὡς τε συμβαίνειν γίνεσθαι γομφώδεις μοι φλυκτίδας,
 Καὶ συνεχεῖς ὀδαξισμοὺς καὶ βαμβασμοὺς καὶ κλόνους,
 20 Δέδοικα, Θεῖε βασιλεῦ, μὴ συμπνιγῇ τὸ ζέον
 Ἐν τῷ χρονίζειν τοὺς ἀτμοὺς καὶ μηδαμῶς ἐκτρέχειν.
 Ὅτι καὶ πῦρ ὑπὸ καπνοῦ περισχεθὲν ἐσβέσθη,
 Καὶ ῥεῦμα συνωθούμενον καθεῖλε τὸ Ξριγγίον.
 Ἀλλὰ ῥιγοῦντί μοι προσδεῖ χιτῶνος καὶ διφθέρας,
 25 ἵνα μὴ σβέσῃ τὸ Ξερμὸν ἡ τοῦ κρυμοῦ σφοδρότης,
 Καὶ τόνος γλώττης ἀμβλυνοθῇ πρὸς τοὺς ἀκμαίους κρότους,
 Ὑπὸ τῆς σῆς χρησιότητος ἀσμένως τρανωθείσης.
 Καὶ τέτιξ γὰρ οὐ φιλωδὸς, ἂν ὀρθρος περιψύχῃ
 Καὶ καταδεύῃ τὴν ἰξύν ἡ τῆς νυκτὸς ὑγρότης,
 30 Οὐδ' ἀηδῶν, οὐ χελιδῶν, οὐδ' ἱγῆξ, οὐδὲ κύκνος,
 Οὐδ' ἑτερόν τι μουσικὸν τῶν ἐπὶ γῆς ὀρνέων,
 Ἄν μὴ τραφῇ καὶ φαιδρυνθῇ τῇ τοῦ Φωσφόρου ζέσει.
 Καὶ μὴν αὐταρκεῖς ἔχουσιν ἐκεῖνα τὰς ἐσθῆτας,
 Καὶ φυσικῶς ἀντέχουσι πρὸς καύσωνα καὶ ψύχος.
 35 Ἐγὼ δὲ ῥίγει συσχεθεὶς καθάπαξ ὀδυνῶμαι,
 Καὶ καρτερῶ τὴν συμφορὰν ἐπὶ κρυμῷ καὶ Φρίκη.
 Ὅ γὰρ Ἀδάμ ἐπιμανεὶς τῇ τῆς γονῆς προσχύσει,
 Καὶ τοῖς φιλτάτοις δυσμενῆς ὑπάρξας παραβόλως,
 Ἐνέδυσσε τὴν γύμνωσιν καὶ συνεκάλυψέ με,
 40 Καὶ γέγονα ταλαίπωρος ἐκ τῆς ἐκείνου λύμης,
 Ἐσπειραμένος ὀδυρμοῖς καὶ καλινδήθραις πόνων.
 Ἀλλ' ὦ κοσμητορ βασιλεῦ τῆς ὅλης οἰκουμένης,

Σοὶ μὲν Θεὸς περιβολὴν ἐξ ὕψους ἐπενδύσαι,
 Τὴν ἀφθαρτον καὶ μόνιμον καὶ χρόνων ὑπερτέραν,
 45 Ὡς ἂν καὶ μετὰ σώματος ὑπὲρ τὴν φύσιν ζάοις
 Καὶ τῶν πολὺ τι μεθ' ἡμᾶς καὶ μετ' ἐκείνους πάλιν
 Ἄρχοις εὐθύμως καὶ φαιδρῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις¹.
 Ἐμοὶ δὲ δόιης εὐμενῶς χιτῶνα καὶ διφθέραν,
 Καὶ συγγινώσκοις τοῖς ἐμοῦ² χριστομιμήτως³ λόγοις,
 50 ἵνα τρανώσω τὴν φωνὴν πρὸς τὴν εὐχαριστίαν.

CCLXVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ⁴.

Τὴν ἀγγέλου κίνησιν ἐμφαίνειν θελεῖς,
 Τί τὸν πτερωτὸν ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,
 Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
 Πλὴν ἐξ ὕλης αἶλλον οὐκ ἂν τις γράφοι.

CCLXVII. Ἐπιτάφιοι εἰς αὐταδέλφους δύο⁵.

Οὐδέν τι καλὸν οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε.
 Τύμβος γὰρ εἰς ἔκρυψε συγγόνους δύο.
 Ὅταν δὲ συνέλθωσιν εἰς φῶς ἐκ σκότους,
 Ἰδοὺ τὸ καλὸν καὶ τὸ τερπνὸν ἐνθάδε.

¹ Apogr. *ἡελίοις*.

² Apogr. *ἐμέ*.

³ Theod. Prodr. v, 44, ed. Mai: Καὶ τὴν τοσαύτην ἀκοὴν καὶ βασιλικωτέτην Στίχοις μικροῖς καὶ πενιχροῖς χριστομιμήτως κρίνεις. Theod. Stud. p. 84 B: Ἀλλὰ χριστομιμήτως πεζοποίησεις. Id.

p. 82 E: Διὰ χριστομίμητον ταπεινώσιν τελῶν ἐν ἡσυχίᾳ. Mirac. S. Demetrii n. 74: Ἡ πολὺσπλαγχνος καὶ χριστομίμητος τοῦ μάρτυρος φιλανθρωπία. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 201 v°.

⁴ In cod. fol. 265 v°.

⁵ In cod. fol. 291.

FINIS VOLUMINIS PRIORIS.

.

